

TREŠDIENA, 2011. GADA 19. JANVĀRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Starptautiskā adopcija Eiropas Savienībā (iesniegtie rezolūciju priekšlikumi) (sk. protokolu)

3. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

4. Eiropadomes 16. un 17. decembra sanāksmes secinājumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropadomes un Eiropas Komisijas paziņojumi par Eiropadomes 16. un 17. decembra sanāksmes secinājumiem. Saskaņā ar līgumu Eiropadomes priekšsēdētājs *Van Rompuy* kungs iepazīstinās ar ziņojumu.

Herman Van Rompuy, *Eiropadomes priekšsēdētājs.* – Vispirms — novēlu visiem laimīgu Jauno gadu! Tieši tik vienkārši, un es to novēlu jums personīgi un Savienībai šajā grūtajā laikā. Tā kā pēdējā Eiropadomes sanāksme notika jau pirms mēneša, ļaujiet man jums atgādināt, ka katru reizi, vien dažas stundas pēc katras sapulces, es jūsu Priekšsēdētāju konferencei sniedzu pilnu ziņojumu par Eiropadomes sanāksmes rezultātiem.

Decembra Eiropadomes pirmajā sanāksmes dienā mēs pievērsāmies ekonomikas jautājumiem un otrajā dienā — ārpolitikai. Ekonomikas politikas jomā mēs nonācām pie dažiem svarīgiem secinājumiem. Vispirms mēs pieņemām lēmumu par priekšlikumu saistībā ar ierobežotu līguma grozījumu, kas ir vajadzīgs pastāvīga mehānisma izveidošanai, lai nodrošinātu euro zonas finanšu stabilitāti kopumā. Pēc mūsu vienošanās oktobra sanāksmē par to, ka principā šāds līguma grozījums ir vajadzīgs, es apspriedos ar Eiropadomes locekļiem par šā grozījuma iespējamo formulējumu un saturu. Es panācu vienošanos par līguma 136. panta papildināšanu ar tekstu, ko veido divi teikumi. Es citēju:

„Dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, var izveidot stabilizācijas mehānismu, ko izmantos, ja obligāti vajadzīgs, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti. Jebkādas nepieciešamās finansiālās palīdzības piešķiršanai saskaņā ar šo mehānismu piemēros stingrus nosacījumus.”

Tas ir būtisks pasākums mūsu centienos nodrošināt lielāku Eiropas izturību pret krīzēm. Tas ir svarīgi ne tikai tiesiskajai drošībai, bet arī tirgus uzticamībai. Tā kā šā grozījuma rezultātā netiks paplašinātas Savienības pilnvaras, visas Eiropas Savienības dalībvalstis vienojās, ka būtu atbilstīgi piemērot vienkāršotu pārskatīšanas procedūru. Tam tagad ir vajadzīgs jūsu Parlamenta, kā arī Eiropas Komisijas un Centrālās bankas atzinums. Mēs ceram panākt jūsu apstiprinājumu. Man diez vai jums ir jāatgādina par to, cik svarīgi ir laikā, kad tirgus svārstības vēl aizvien rada bažas, šajā jautājumā virzīties uz priekšu — cik vien ātri iespējams un bez aizķeršanās.

Es zinu, ka jūs un jūsu atbildīgās komitejas ir uzmanīgi sekojušas līdz šim jautājumam, tostarp manis vadītās Ekonomikas pārvaldības darba grupas darbības laikā, kad notika

sanāksmes, kurās piedalījos es un septiņi visvairāk iesaistīto parlamentāro komiteju priekšsēdētāji. Es vēlētos pateikties priekšsēdētājam *Buzek* kungam par viņa ieguldījumu šajā jautājumā Eiropadomes sanāksmes laikā un par to, ka viņš mūs informēja par Parlamenta vēlēšanos ātri virzīties uz priekšu šā jautājuma izskatīšanā.

Ar jūsu atzinuma palīdzību Eiropadome savā marta sanāksmē varēs pārveidot šo lēmumprojektu pilntiesīgā lēmumā. Tad līguma grozījums būs jāapstiprina katrā dalībvalstī. Mērķis ir grozījuma stāšanās spēkā ne vēlāk kā 2013. gada 1. janvārī, lai pats pastāvīgais instruments varētu sākt darboties 2013. gadā.

Eiropadome arī izskatīja jautājumu par to, kādi varētu būt nākotnes instrumenta galvenie elementi. Jau oktobrī mēs aicinājām Komisiju uzsākt sagatavošanās darbu. Tā rezultātā 28. novembrī Eurogrupas finanšu ministri sagatavoja paziņojumu, ko Eiropadomes sanāksmē pilnībā apstiprināja. Tajā ir paredzēts, ka nākotnes Eiropas Stabilitātes mehānisms tiks izveidots uz pašreizējā mehānisma pamata, ar to paredzot Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) iesaistīšanu. Eiropas Savienība turpinās stingri ievērot SVF standarta un starptautisko praksi. Attiecībā uz privātā sektora nozīmi lēmumi tiks pieņemti katrā gadījumā atsevišķi, līdz ar to privātā sektora līdzdalība nebūs priekšnosacījums atbalsta saņemšanai nākotnes Stabilitātes mehānisma ietvaros.

Visbeidzot, Eiropadomē noritēja arī ļoti laba un padziļināta viedokļu apmaiņa par nesenajiem notikumiem ekonomikas jomā un par to, kā īstermiņā un ilgtermiņā risināt problēmas, ar ko saskaras visu Eiropas valstu ekonomikas. Piedalījās arī Centrālās bankas priekšsēdētājs, un Eiropadome uzklauzīja arī euro zonas valstu un valdību vadītāju paziņojumu un sveica klātesošos ES institūciju pārstāvjus. Šī diskusija apliecināja starp dalībvalstīm un institūcijām pastāvošo mērķtiecības un vienotības izjūtu. Visi diskusijas dalībnieki piekrita pamatanalīzei. Es uzstāju: piekrist visas 27 dalībvalstis, lai gan analīzē uzmanība ir pievērsta galvenokārt pašreizējām 17 euro zonas valstīm. Tātad mums ir kopīga griba nodrošināt lielāku mūsu ekonomiku noturību pret krīzēm un pastiprināt strukturālo ekonomikas izaugsmi Eiropā.

Ļaujiet man atzīmēt šīs kopējās pieejas elementus, kas atspoguļo pieņemto paziņojumu. Trīs aspekti attiecas uz darbu, kas ir jāpaveic dalībvalstu valdībām: pirmkārt, fiskālā atbildība, otrkārt, izaugsmes veicināšana un, treškārt, divas valstis ar atbalsta programmām piespiedu kārtā piemēro vajadzīgos pasākumus, un mēs visi atbalstām šo abu valstu, Grieķijas un Īrijas, valdību darbu un šo valstu iedzīvotājus.

Divi citi jautājumi attiecas uz darbu, kas kopā jāpaveic dalībvalstīm un Eiropas Savienībai. Pirmkārt, Eiropadome aicina citas institūcijas, tostarp jūsu Parlamentu, nodrošināt, ka ar manis vadītās darba grupas palīdzību oktobrī panāktās vienošanās attiecībā uz Stabilitātes paktu un makroekonomisko uzraudzību tiktu īstenotas līdz vasarai. Tas ir mūsu kopīgais pienākums. Otrkārt, mēs vienojamies par jaunu stresa testu veikšanu banku nozarē, lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību plašākā ES ikgadējā uzdevuma kontekstā.

Mūsu apņēmība ir nepārprotama. Euro zonas valstu un valdību vadītāji un „ir gatavi darīt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti”. Norit darbs, lai izstrādātu šīs kopējās pieejas elementus.

Otrajā mūsu sanāksmes dienā mēs pievērsāmies mūsu attiecībām ar stratēģiskajiem partneriem. *Cathy Ashton* iepazīstināja ar progresu ziņojumiem par to, kā risināt jautājumus ar stratēģiskajiem partneriem, un es kolēģiem īsumā izklāstīju nesen notikušo augstākā līmeņa sanāksmju pozitīvos rezultātus: augstākā līmeņa sanāksmē ar prezidentu *B. Obama*

mēs radām jaunus risinājumus transatlantiskajai sadarbībai izaugsmes, nodarbinātības un drošības jomā, piemēram, attiecībā uz videi nekaitīgu izaugsmi un kibernetisko drošību; augstākā līmeņa sanāksmē ar prezidentu *D. Medvedev* mēs panācām divpusēju vienošanos par Krievijas uzņemšanu PTO, kas ir ievērojams sasniegums; un augstākā līmeņa sanāksmē ar Indijas ministru prezidentu *Singh* kungu mēs guvām labus panākumus mērķtiecīga un līdzsvarota brīvās tirdzniecības nolīguma jomā, ko mēs, cerams, noslēgsim šā gada pirmajā pusē, kā arī mēs pieņemām kopīgu deklarāciju par starptautisko terorismu.

Visas šīs sanāksmes apliecināja, ka mūsu partneriem Eiropas Savienība nav tikai ekonomikas savienība un tirdzniecības bloks, bet arī ģeopolitisks partneris.

Eiropadome arī pieņēma lēmumu piešķirt Melnkalnei kandidātvalsts statusu. Tas uzsver Eiropadomē pastāvošo pārliecību, ka Rietumbalkānu valstīm ir Eiropas mēroga nozīme.

Visbeidzot, mēs arī vienojāmies par nostāju saistībā ar Kotdivuāru saskaņā ar lēmumiem, ko dažas dienas iepriekš pieņēma ārlietu ministri, sniedzot skaidru signālu par vajadzību ņemt vērā demokrātisko vēlēšanu rezultātus.

Kā jums ir zināms, Eiropadome 4. februārī galvenokārt risinās jautājumus saistībā ar mūsu izaugsmes plānu. Inovācijas un enerģija, jo īpaši energodrošība, ir šajā ziņā svarīgākie jautājumi. Martā mēs pirmo reizi īstenojam tā dēvēto Eiropas semestri. Tas nedrīkst būt birokrātisks process, bet tai ir jābūt reālai iespējai piedalīties padziļinātā diskusijā par mūsu ekonomikas situāciju un veicamajiem pasākumiem.

Kolēģi, mēs, protams, zinām, ka mums ir jānostiprina un jāpadziļina ekonomikas saskaņošana un konverģence euro zonā. Mēs pēc iespējas vairāk strādāsim visaptverošā kontekstā, un esmu pārliecināts, ka mēs panāksim vajadzīgo konsensu.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, aizvadītajā gadā Eiropas Savienība saskārās ar daudziem skarbiem pārbaudījumiem, un Eiropadomes sanāksme, kas notika decembrī, ir apliecinājusi, cik apņēmības pilni mēs esam pieņēmt jebkādu lēmumus, lai aizsargātu mūsu panākumus. Vienojoties par Eiropas stabilitātes mehānisma izveidi un saistīto grozījumu veikšanu līgumā, mēs jo īpaši esam apliecinājuši mūsu pilnīgo apņēmību atbalstīt euro zonu un dalībvalstis, kuras šo valūtu izmanto, — visas Eiropas Savienības interesēs.

Pirms pavasara Eiropadomes sanāksmes Komisija pieņems oficiālu atzinumu par līguma grozījuma tekstu. Mēs noteikti veiksīm savu pienākumu, izskaidrojot Eiropas iedzīvotājiem, kāpēc šāds ierobežots grozījums ir atbalstāms. Šī vienošanās mums ļauj kāpināt tempu, un Komisija cieši sadarbosies ar finanšu ministriem, lai izstrādātu pastāvīgā stabilitātes mehānisma elementus pirms Eiropadomes sanāksmes pavasarī. Lai gan tas būs starpvaldību mehānisms, kas bija vienīgā iespēja, ko dalībvalstis varēja apsvērt, ir svarīgi, lai tas tiktu sagatavots pilnīgā saskaņā ar līgumu un lai tas nostiprinātu mūsu stabilitātes noteikumus atbilstīgi budžeta uzraudzības principiem un instrumentiem.

Šie lēmumi ir saistīti ar plašāku pasākumu loku, ko mēs īstenojam mūsu pieejas ietvaros, lai pārvarētu ekonomikas krīzi un tās sekas, kā arī veicinātu izaugsmi un darba vietu radīšanu. Eiropadome to ir atzinusi. Euro zonas valstu un valdību vadītāji, kā arī jo īpaši Eiropas institūcijas ir skaidri norādījušas, ka tās ir gatavas darīt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti. Jo īpaši valstu un valdību vadītāji aicināja mērķtiecīgi rīkoties, lai nodrošinātu adekvāta finanšu atbalsta pieejamību ar Eiropas finanšu stabilizācijas instrumenta palīdzību, kamēr pastāvīgā mehānisma pieņemšana ir sagatavošanas procesā. Tādi bija Eiropadomes secinājumi.

Eiropadome arī aicināja paātrinātā veidā līdz jūnijam pieņemt Komisijas priekšlikumus par ekonomikas pārvaldību, kas tika sagatavoti pagājušajā septembrī. Tā atzina arī stratēģijas „Eiropa 2020” svarīgo lomu, lai Eiropa atgrieztos uz ilgtspējīgas izaugsmes ceļu. Eiropas Savienības semestris, ko pagājušajā nedēļā aizsāka ar Gada izaugsmes pētījumu, sasaista kopā visas šīs tendences. Manuprāt, tas paver jaunas iespējas, pārliecinoši uzlabojot veidu, kā mēs Eiropas Savienībā pārvaldām un saskaņojam mūsu savstarpēji atkarīgās ekonomikas. Tas ievieš īstenu Eiropas ekonomikas pārvaldību. Tā ir mūsu jaunā ekonomikas pārvaldība praksē — pārvaldība, kurai būtu jābūt visaptverošai atbildei uz krīzi.

Gada izaugsmes pētījumā Komisija par to ir sniegusi skaidru signālu. Ļaujiet man tam pievērsties, jo, manuprāt, pamatojoties arī uz ļoti svarīgajiem decembrī notikušās Eiropadomes sanāksmes secinājumiem, šobrīd vairāk nekā jebkad agrāk ir svarīgi aplūkot nākamās pasākumus. Es uzskatu, ka veidojas jauna realitāte. Ekonomikas pārvaldības un ekonomikas koordinēšanas politika ir mainījusies, un tas nav noticis tikai tāpēc, ka to vēlējas tā dēvētie federālisti. To vēlas tirgi. To vēlas mūsu starptautiskie partneri. Tas ir vienkārša veselā saprāta jautājums, un mēs to nodrošinām un turpināsim nodrošināt.

Jaunajā Eiropas semestrī ir apvienoti stingrāki fiskālie noteikumi, piemērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu, ar efektīvu ekonomikas koordinēšanu. Tas piedāvā *ex-ante* koordināciju, kas nozīmē, ka mēs savstarpēji apspriežam gan savu ekonomikas, gan fiskālo politiku pirms tās pieņemšanas. Mēs vairs neatskatāmies, lai veiktu labojumus, bet raugāmies uz priekšu, lai sniegtu pamatnostādnes.

Šī *ex-ante* pieeja ir centrālais aspekts tajā, kas nosaka, ka šis Eiropas Savienībai ir vēsturisks solis. Faktiski mēs dalībvalstu budžeta un ekonomikas politikas veidošanā ieviešam īstu Eiropas dimensiju. Turpmāk mēs savlaicīgi palīdzēsim izstrādāt politiku, nevis izvērtēsim un centīsimies to labot vēlāk.

Galīgos lēmumus par valstu budžetiem, protams, pieņems dalībvalstu parlamenti. Tas ir pareizi un atbilstīgi, bet šī jaunā ekonomikas pārvaldības forma vienkārši atspoguļo racionālu atbildi jaunajai realitātei. Redzot savstarpējās atkarības līmeni euro zonā un Eiropas Savienībā kopumā, valstij būtu jāspēj pieņemt lēmumi, zinot, ko grasās darīt tās kaimiņi. Šī informācijas apmaiņa sniedz iespējas un nostiprina dalībvalstu parlamentus. Tā nemazina to pilnvaras.

Gada izaugsmes pētījums sāk šo procesu, un tā galvenie vēstījumi ir skaidri: atgūt stabilitāti, vairs neatlikt strukturālās reformas un paātrināt izaugsmi veicinošos pasākumus. Pirmkārt, mums ir jāatjauno stabilitāte, konsolidējot valsts finanses. Ja mēs nesakārtosim rēķinus, mēs neatjaunosim uzticību Eiropas ekonomikai. Ja mēs neatjaunosim uzticību, mēs riskēsim ar ekonomikas stagnāciju un visām negatīvajām sociālajām sekām, kas no tās izriet, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātību.

Bet mums pret to ir jāizturas nosvērti un pārdomāti. Fiskālā konsolidācija nenozīmē parāda samazināšanu, izdevumiem piemērojot drastisku pieeju. Tas jo īpaši ir jautājums par prioritāšu noteikšanu, un dažas jomas — inovācijas, izglītība, jauni enerģijas veidi — ir labas kandidātes šādai prioritārai kārtībai.

Otrs svarīgākais Gada izaugsmes pētījuma vēstījums ir strukturālo reformu virzīšana uz priekšu, lai mēs varētu radīt jaunas nodarbinātības iespējas. Izvēle ir vienkārša: vai mēs vēlamies izaugsmi bez darba vietām vai izaugsmi ar darba vietām? Ja vēlamies pēdējo minēto, tad mums nāksies paveikt dažas lietas. Mums ir jānudina dalībvalstis šogad koncentrēties uz darba tirgus reformām, lai mēs varētu likvidēt šķēršļus augstākiem

nodarbinātības rādītājiem. Mums ir jāpalīdz cilvēkiem atgriezties darbā vai atrast jaunas darba vietas, padarot nodarbinātību pievilcīgāku. Mums ir jāreformē pensiju sistēmas un jāpārlicinās, ka bezdarbnieku nodrošinātība nepasliktinās, atrodot darbu.

Ļaujiet man skaidri norādīt: strukturālās reformas nenozīmē mūsu sociālās aizsardzības līmeņa pazemināšanu, bet tās nozīmē, ka mēs aizsardzībā iekļaujam tos cilvēkus, kuri šobrīd ir izslēgti no darba tirgus, jo īpaši mūsu jauniešus. Jauniešu nodarbinātības rādītāji dažās dalībvalstīs pat labos apstākļos ir skandalozi. Ikviens, kuram tiešām rūp sociāla Eiropa, zina, ka tas nevar turpināties. Pieaugošas starptautiskās konkurences apstākļos mēs varam uzturēt mūsu sociālo tirgus ekonomiku tikai tad, ja mēs pielāgojamies.

Trešais svarīgākais Gada izaugsmes pētījuma vēstījums ir izaugsmi veicinošu pasākumu pastiprināšana. Tajā centrālā vieta ir mūsu programmai „Eiropa 2020”. Mums ir jākoncentrējas uz pasākumiem, kuri īsā un vidējā termiņā sniedz skaidrus ekonomiskos ieguvumus un kas pieļauj salīdzinoši ātru piemērošanu. Tas nozīmē ieguldījumu veikšanu jomās, kas rada izaugsmi, visu mūsu vienotā tirgus iespēju izmantošanu, ieguldījumu palielināšanu enerģētikas, transporta un IT infrastruktūrā (daļēji, izmantojot inovatīvu finansēšanu, tostarp, domājams, Eiropas Savienības projektu obligācijas) un turpmāku uzstāšanu uz Dohas sarunu kārtas noslēgšanu, tajā pašā laikā virzoties uz brīvās tirdzniecības nolīgumu noslēgšanu ar svarīgākajiem partneriem. Tas viss ir jāatspoguļo priekšlikumā par nākamo daudzgadu finanšu shēmu. Eiropas nākamajam budžetam ir jāveicina izaugsme.

Dāmas un kungi, mūsu valstu ekonomikas sāk kustību pareizajā virzienā. Atveseļošanās process ir nostiprinājies, un tas šobrīd gūst panākumus reālajā ekonomikā. Šogad mums būtu jāpiedzīvo IKP pieaugums aptuveni 1,5 % apjomā, 2012. gadā tam palielinoties līdz 2 % no IKP. Pēdējo mēnešu laikā situācija Eiropas rūpniecības nozarē ir ievērojami uzlabojusies. Mums arī būtu jāpiedzīvo stabila nodarbinātības perspektīvu uzlabošanās, un mēs sākam novērot valstu budžeta deficīta samazināšanos, galvenokārt pateicoties jau veiktajiem konsolidācijas pasākumiem, ko dažkārt atbalsta izaugsmes atjaunošanās. Sagaidāms, ka Eiropas Savienībā valdības deficīts vidēji samazināsies no 6,8 % šogad līdz 4,2 % no IKP 2012. gadā.

Tomēr atviegloti uzelpot un atgriezties pie vecajiem, sliktajiem ieradumiem būtu liela kļūda. Pasaule ir mainījusies. Mēs nevaram atgriezties pie tā, kā mēs darbojāmies agrāk. Ja mēs nerīkosimies tagad, kad saskaramies ar lielāko krīzi kopš Eiropas integrācijas sākuma, tad kad dalībvalstis būs gatavas veikt reālus pasākumus tādas ekonomikas politikas labā, kas atbilst to pašu noteiktajiem mērķiem? Ja to nedarīsim mēs Eiropas līmenī, kurš dalībvalstis pamudinās pieņemt šos lēmumus, kurš to darīs? Tikai sakārtojot savas parādsaistības un stabilizējot finanses, mēs no krīzes pārvaldības varam nokļūt pie izaugsmes veicināšanas — protams, nevis pie jebkāda veida izaugsmes, bet ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes.

Tas nozīmē strukturālās reformas, daudzas no kurām mēs esam aizstāvējuši jau vairākus gadus — reformas, kas rada izaicinājumu visām struktūrām, bet to dara, lai mazinātu cenas un palielinātu jaunu darba vietu un inovatīvu darbības veidu iespējas. Es tiešām uzskatu, ka mēs iedzīvotāju priekšā esam atbildīgi izvēlēties izaugsmi ar darba vietām. Gada izaugsmes pētījums norāda virzienu.

Tāpēc tagad nopietni pievērsīsimies pienācīgai ekonomikas politikas koordinācijai un reālai kopīgai Eiropas ekonomikas pārvaldībai visu mūsu iedzīvotāju interesēs. Paldies par uzmanību!

[Aplausi]

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Van Rompuy kungs, Barroso kungs! Pēdējā Eiropadomes sanāksme nepārprotami apliecināja, ka euro ir svarīgs Eiropas integrācijas balsts. Ir jādara viss iespējams, lai to stabilizētu un nostiprinātu.

Mūsu valstu un valdību vadītāji kopš tā laika ir apstiprinājuši savu stingro uzticību Eiropas valūtai, un fakts, ka Igaunija šā gada sākumā pievienojās euro zonai, ir vēl viens signāls šajā virzienā, un tas arī sniedz ļoti labu piemēru tam, kā ievērot standartus, ko lielākās valstis neievēro.

Tomēr ikviens saprot, cik nopietnu posmu euro zonas ietvaros ekonomiskā un sociālā ziņā pārdzīvo Eiropa. 2011. gadā ir jādara viss iespējams, lai pārvarētu šīs problēmas un lai atjaunotu uzticību tirgū nevis virspusējā, bet strukturālā veidā, citiem vārdiem runājot, radot pareizus apstākļus izaugsmei un nodarbinātībai ilgtermiņā. Es domāju, ka mēs šajā jautājumā saprotamies.

Pirmkārt, tas nozīmē, ka ir jāuzlabo dalībvalstu finanšu stāvoklis. Uzstājīgi centīsimies to panākt, nepadosimies! Otrkārt, tas nozīmē, ka dalībvalstīm ir jāpanāk lielāka to fiskālo politiku, kā arī nodokļu un sociālo politiku konverģence.

Tas arī nozīmē, ka mums ir bez kavēšanās jāpanāk vienošanās par euro zonas glābšanas fondu un ka šim fondam ir jāga tikai tādā gadījumā, ja tas tiek atbalstīts, stingri īstenojot fiskālās disciplīnas noteikumus. Mūsu iedzīvotājiem ir jāzina, ka valstis, kurām viņi palīdz smagos apstākļos, ļoti stingri kontrolē savus budžetus, pretējā gadījumā viņi vairs nepiekrītīs maksāt, ja es drīkstu to tā formulēt.

Visbeidzot, kā es norādīju, mums ir jārada apstākļi izaugsmei un nodarbinātībai. Tas arī ietver Eiropas iekšējā tirgus izveides pabeigšanu, veicot lielākus ieguldījumus pētniecībā un inovācijās, kā arī mūžizglītībā un apmācībā. Mana grupa vēlas, lai visās šajās jomās tiktu atbalstīta Eiropas Savienības pieejas prevalēšana pār starpvaldību pieeju, jo tā gluži vienkārši ir daudz efektīvāka un daudz ilgtspējīgāka.

Van Rompuy kungs, es jūs aicinu nodrošināt, lai pēdējā Eiropadomes sanāksmē apstiprinātā līguma pārskatīšana tiktu pabeigta pēc iespējas ātrāk.

Debātes par budžetu tikai sākas. Mana grupa turpinās aicināt uz vispusīgu Eiropas publisko finanšu pārskatīšanu turpmākajos gados ar mērķi Eiropā atkal radīt apstākļus izaugsmei un nodarbinātībai.

Barroso kungs, uzmanīgi izskatīsim visus jautājumus, nebaidīsimies un, kā jau es vairākas reizes esmu teicis, aplūkosim divus vai trīs dažādus budžeta piemērus: piemēram, kā mēs varam panākt Eiropas izklūšanu no pašreizējās situācijas ar 1 %, 2 % vai 5 %? Mēs negūsīm panākumus, samazinot resursus. Ja mēs vēlamies radīt darba vietas, mums vajag vairāk Eiropas resursu, un tas nenozīmē, ka dalībvalstīm ir jātērē vairāk naudas.

Priekšsēdētāj van Rompuy kungs un priekšsēdētāj Barroso kungs! Nebaidīsimies! Sniedziet mums šos priekšlikumus un mēs, valstu un valdību vadītāji, kā arī Parlaments, būsīm spiesti atrast pareizo risinājumu, bet vismaz nodrošiniet mums vairākas iespējas, no kurām izvēlēties.

Stephen Hughes, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, decembra Eiropadomes sanāksme mums vismaz nodrošināja politisko vienošanos par pastāvīgo krīzes pārvarēšanas mehānismu, bet, ņemot vērā tirgus reakciju pēc Ziemassvētkiem, rodieties jaunām bažām

par Portugāles, Spānijas un Beļģijas maksātspēju, mums ir jājautā, vai šis atkal ir „par vēlu” gadījums. Pats ierosinātais Eiropas stabilizācijas mehānisms radīja jaunus jautājumus par finanšu tirgiem, un spēkā esošais Finanšu stabilitātes mehānisms tagad tiek uzskatīts par nepietiekamu. Iespējas atkal nav izmantotas.

Decembrī Parlaments Padomei nosūtīja nepārprotamu signālu par eiroobligācijām, bet ne Padome, ne Komisija nav sniegusi konstruktīvu atbildi. Kopš 2008. gada mēs esam piedzīvojuši biežas šaubas un iekšējus strīdus starp dalībvalstīm un institūcijām, un ikreiz sāpīgā veidā iegūtu atbildi, kas ir novēlota un sniedz daudz mazāk, nekā tika gaidīts.

Skaidrākā problēmas ilustrācija ir fakts, ka, saskaroties ar šodienas ekonomikas un monetārajām problēmām, mums vienkārši nav vajadzīgo instrumentu. Tie ir nepiemēroti vai to nav. Mūsu institucionālie lēmumu pieņemšanas procesi ir sarežģīti un nepietiekami demokrātiski, un mūsu ekonomikas politikas stratēģija ir sašķelta un neefektīva.

Priekšsēdētāj *Barroso*, finanšu tirgi mūs pakļauj spiedienam ne tikai augsto parādu un deficītu līmeņu dēļ — tas notiek arī tāpēc, ka šie tirgi vēlas saņemt kompensāciju par risku, ko rada naudas aizdošana projektam, kas šķiet nespējīgs sasniegt briedumu un īstenot savu uzdevumu.

Tas, kas šodien vieno euro zonu, nav tik daudz Eiropas Savienības izveidotāju sapnis, cik vienkārši murgs, ko piedāvā alternatīva, proti, sistēmas pilnīgs sabrukums. Nožēlojamā neveiksme krīzes risināšanā virza Eiropas projektu politiskajā strupceļā. Kādas šobrīd ir iespējas, ka pārskatīta līguma rezultātā radīsies spēcīgākas un demokrātiskākas institūcijas?

Tādiem inteligēntiem aicinājumiem uz plašāku politisko integrāciju kā pagājušajā nedēļā izskanējušajam Vācijas *Bundesbank* vadītāja aicinājumam tiešām nav izredžu. Priekšsēdētāj *Barroso*, ņemot vērā minēto, es esmu šokēts par Komisijas frontālo uzbrukumu sociālajai Eiropai un par tādu iejaukšanos dalībvalstu darba tirgū kā Īrijas gadījumā. Gada izaugsmes pētījums patiešām ir frontāls uzbrukums sen pieņemtajām, sociālajā un ekonomikas ziņā būtiskajām darba ņēmēju tiesībām un pašai idejai par darba devēja un arodbiedrību sarunām par darba koplīgumu slēgšanu.

Ja šo apstiprinās Eiropadome, manuprāt, tā būs sliktākā iespējamā stratēģija situācijā, ar kuru mēs pašlaik saskaramies. Tas izrādīsies ne tikai ekonomisks neprāts, bet arī ievērojami kaitēs Eiropas projektam.

Priekšsēdētāja kungs, lielas idejas var piedzīvot neveiksmi, un mani tiešām satrauc šis Eiropas projekts. Kā rāda vēsture, cilvēki mēdz noliegt neveiksmes iespēju līdz pašam pēdējam brīdim. Atzīsim neveiksmes iespēju!

Farage kungs piekrītoši māj ar galvu. Priekšsēdētāj *Van Rompuy*, priekšsēdētāj *Barroso*! Nespēja rīkoties papildina *Farage* kunga un viņa sabiedroto ieroču klāstu. Es jūs lūdzu — rīkosimies!

Sylvie Goulard, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs, *Barroso* kungs! Es vēlētos sniegt divus komentārus par aizvadītā decembra Eiropadomes sanāksmes secinājumiem.

Pirmais komentārs ietver jums adresētu atgādinājumu par to, ka krīze visneparastākajā veidā ietekmē Savienību viena iemesla dēļ: mēs kopš paša sākuma esam juridiska kopiena, un juridiskā kopienā tiesību aktiem ir īpaši liela nozīme. Tas nav jautājums par atbilstības mazināšanu tiesību aktiem, tomēr, saskaroties ar tik nopietnu krīzi, kā mums to atgādina

Gada izaugsmes pētījums, ko jūs, priekšsēdētāja kungs, tikko publicējat, ir laiks rīkoties, nevis turēties pie likuma burta.

Jūs mums sakāt, ka šī līgumu pārskatīšana ir svarīga, lai atjaunotu tirgu uzticību. Vispirms, ja es drīkstu būt mazliet nepieklājīga, man šķiet, ka pēc oktobra Eiropadomes sanāksmes noslēguma netika īpaši atjaunota sanāksmju uzticība. Tāpēc tiešām uzmanieties, ja jūsu nodoms ir uzticības atjaunošana tirgos. Tikai iedomājieties, kas notiktu, ja šī pārskatīšana piedzīvotu neveiksmi.

Es pārstāvu valsti, kura ir piedzīvojusi negatīva referenduma balsojuma traumu bez alternatīva plāna. *Barroso* kungs, jūs jau to esat piedzīvojis. Dažkārt mums ir jāpārdomā, kas notiek, ja mēs tirgus pārstāvjiem sakām: „Mums ir jāveic grozījumi līgumos, tas viss ir jāizdara līdz šim datumam,” un tad ceram, ka tas notiks. Bez šaubām, tāpēc jūs izvēlaties vienkāršotu procedūru, cerot, ka tas notiks. Tomēr, ja tas notiks, jūs varētu atjaunot tirgu, bet noteikti ne iedzīvotāju uzticību.

Ar to ir saistīta mana otrā doma: liela brēka, maza vilna. Jūs veicat grozījumus līgumos likuma dēļ. Jūs tos neveicat, lai sniegtu iedzīvotājiem atbildes, kuras viņi gaida. Mēs šeit esam seši referenti, kuri strādā pie „ekonomikas pārvaldības” paketes, ko Komisija ir izstrādājusi bez vajadzības veikt grozījumus līgumos. Mēs vienojamies strādāt, neveicot izmaiņas līgumos, bet procesa gaitā mums paziņoja: „Mēs veiksīm izmaiņas līgumos.” Šķiet, ka mēs cilvēkiem sakām, ka mēs varam veikt izmaiņas līgumos, ka mēs varam iet tik tālu visas juridiskās birokrātijas apstākļos, bet, kad pie tā tiešām nonākam, mēs to nedarām — ne tālab, lai tiktu nopietni uztverta stratēģija „Eiropa 2020”, ne tālab, lai nodrošinātu iedzīvotājiem darba vietas un izaugsmi.

Papildus tam visam decembra Eiropadomes sanāksmē mūs tikām aicināti paātrināt darbu. Ļoti labi, darīsim to! *Van Rompuy* kungs, es vēlētos, lai Komisija paātrina savu darbu. Parlaments jau ir iepazīstinājis ar saviem ziņojumiem. Ir ļoti vienkāršs veids, kā darboties ātrāk: jūs pietuvināties mūsu nostājām un mēs pārtraucam uzskatīt koplēmuma procedūru par procesu, kura ietvaros Padome pieņem lēmumu un Parlaments pielāgojas.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs! Mans galvenais iespaids, ko radīja pēdējā Padomes tikšanās, neguva atspoguļojumu jūsu pārskatā, tāpēc es vēlētos apkopot sanāksmes norisi citādā veidā. Raugoties no šodienas perspektīvas, svarīgākais aspekts, ko atceros, ir tas, ka valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmes laikā Briselē kredītvērtēšanas aģentūra *Moody's* pazemināja Īrijas kredītreitingu.

Tas bija brīdis, kad mēs visi aptvērām neveiksmes apmēru, ko esam cietuši saistībā ar krīzes pārvaldību, kas mums šodien vēl joprojām ir jārisina. Ikviens, kurš salīdzina galvenos parādu krīzes rādītājus dažādās valstīs, var justies pārsteigts par to, cik veiksmīgas ir bijušas pret euro vērstās spekulācijas. Tajā pašā laikā valsti, kurai ir daudz lielākas problēmas nekā Portugālei un Spānijai, proti, ASV, nemaz neskar karš, ko spekulanti izcīna par euro. Tāda ir pašreizējā situācija.

Ir sācies jauns gads, un mums ir jāreķinās ar jaunām problēmām. Mums šeit un tagad ir jārisina problēma, ko mēs prognozējam sanāksmē, proti, sanāksmē pieņemto lēmumu nepietiekamais mērogs. Es domāju, ka šobrīd mēs visi esam sapratuši, ka daudzas Eiropas valstis atrodas grūtībās. Tām ir milzīga parādu, tostarp privāto parādu, nasta un nepieņemams valsts parāda līmenis. Daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis nespēs atrisināt savas problēmas bez citu palīdzības.

Kādam vajadzētu būt mūsu nākamajam solim? Mēs uzskatām, ka vienkārša valsts parāda samazināšana, kā to sāk darīt daudzas valstis, ar Eiropas Savienības un tās rezolūciju pamudinājumu pati par sevi nav pietiekama un ka šīm dalībvalstīm piemērotais spiediens tuvojas pieņemamības robežai. Ir jāpanāk jauna vienošanās par to, kā tas var darboties patiešām pieņemamā veidā. Manuprāt, tādi notikumi kā Ungārijā piedzīvotais sniedz brīdinājuma signālu par to, kas notiek gadījumā, ja labklājības sadalījums Eiropas Savienības valstīs ir pārāk netaisnīgs un atšķirības ir pārāk lielas. Valsts parāda samazināšanas gaitā mums ir jāpievērš daudz lielāka uzmanība taisnīgumam, nekā mēs to esam darījuši līdz šim.

Turklāt mēs uzskatām, un es to vēlētos ļoti skaidri norādīt, ka ir jāveic banku nozares pārstrukturēšana. Mēs neesam pārliecināti, vai mēs arī turpmāk varam attaisnot pieaugošo parādu nastu, lai šajā jomā glābtu „dzīvos miroņus”. Es pilnībā vēlētos apstiprināt *Goulard* kundzes sacīto. Mums ir vajadzīga pieeja, kas mums ļaus sagatavot Eiropas iedzīvotājus nākotnei „jaunā zaļā kursa” kontekstā un noteikt jaunu virzienu krīzes ietvaros. Es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka Eiropa ir brīnišķīga vieta, kurā dzīvot, un mums ir jāveic liels darbs, lai tāda tā būtu arī turpmāk.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, Eiropadome pieņēma svarīgus lēmumus par turpmāko krīžu pārvaldību, bet es piekrītu *Barroso* kungam, ka saglabājas pamatproblēmas, proti, vajadzība atgriezties pie fiskālās disciplīnas un dažu dalībvalstu nevēlēšanās veikt nopietnas ekonomikas reformas.

Mums tika sacīts, ka vienotas valūtas sistēmas ietvaros dalībvalstis vairs nevarēs veikt devalvāciju, lai izvairītos no problēmām, un tā vietā tām būs jāveic ekonomikas reformas, lai palielinātu savu konkurētspēju. Tas bija virspusēji pievilcīgs ierosinājums, tomēr daudzi no mums rīkojās pareizi, tam nenoticot, jo tā izrādījās nepatiesa perspektīva. Dažas dalībvalstis spēja atrast citus risinājumus, lai mākslīgi atbalstītu savu ekonomiku, proti, izmantojot aktīvu cenu kāpumu, ko daļēji izraisīja nepiemēroti zema procentu likme un atteikšanās veikt korigējošus pasākumus ar citu līdzekļu palīdzību, vai ieguldot aizdotus valsts līdzekļus ilgt nespējīgā mērogā un dažos gadījumos — lai slēptu izrietošā fiskālā deficīta mērogu.

Lai gan mums, protams, ir jārod risinājumi, lai novērstu šīs politikas tiešās sekas, un fiskālā samazināšana ir svarīga, mums tikpat svarīgi ir veikt ekonomikas reformas, lai paplašinātu darba tirgus elastību darba vietu radīšanai, atvērtu tirgus, likvidētu šķēršļus tirdzniecībai un stimulētu privātos ieguldījumus, lai mēs tādā veidā varētu aizpildīt tukšumu, ko radīja samazinātie publiskā sektora izdevumi.

Finanšu un ekonomikas krīze noteica, ka liela mēroga valdības intervence ekonomikā ir neizbēgama, tomēr mēs nedrīkstam jaukt sāpes remdējošu līdzekli ar zālēm. Lielāka valdība nav ilgtermiņa risinājums. Risinājums ir ekonomikas izaugsme, ko rada veiksmīgi uzņēmumi un uzņēmēji, kas darbojas konkurētspējīgos tirgos, kas spēj nodrošināt vērtību patērētājam un radīt darba vietas mūsu iedzīvotājiem.

Tāpēc stratēģija „Eiropa 2020”, Vienotā tirgus akts un, piemēram, „Inovācijas savienība” ir tik būtiski svarīgas iniciatīvas, un tām ir jāpievērš pienācīga uzmanība. Likmes ir augstas. Kamēr mēs esam risinājuši šo aktuālo krīzi, citas valstis visā pasaulē — dažas no tām ar tādām politiskajām vērtībām, kas šķiet ļoti atšķirīgas no mūsu vērtībām, — ir virzījušās uz priekšu. Ja mēs no šīs krīzes neizklūsim uz progresīva ceļa virzienā uz reformām, mēs būsīm nolemti nenovēršamam relatīvajam kritumam ar visdziļākajām sekām attiecībā uz mūsu vērtību popularizēšanu un patiešām — arī mūsu planētas nākotni.

Joe Higgins, *GUE/NGL grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, pastāvīgais finanšu stabilizācijas mehānisms praksē ir tikai vēl viens instruments, lai Eiropas lielāko banku interesēs mīkstinātu to finanšu tirgos veikto bezatbildīgo spekulāciju sekas. Tas ir mehānisms, lai strādājošajiem iedzīvotājiem visā Eiropā liktu maksāt par neveiksmi cietušas finanšu sistēmas krīzi un krīzes varā nokļuvušo Eiropas kapitālismu.

Barroso kungs un *Van Rompuy* kungs! Pasakiet man šorīt, jo jūs to vēl neesat izdarījuši, cik ētiski ir pārskaitīt bezcerīgus spekulantu un baņķieru privātos parādus desmitiem miljardu euro apjomā, kas radušies Īrijas nekustamā īpašuma tirgū veiktu bezatbildīgu spekulāciju rezultātā, un uzvelt tos uz Īrijas iedzīvotāju pleciem, kuri par šiem parādiem nekādā veidā nav atbildīgi. Jūsu Starptautiskā Valūtas fonda un Eiropas Savienības intervence Īrijā ne tuvu nav glābšana — tas ir instruments, lai padarītu Īrijas nodokļu maksātājus par Eiropas banku vasaļiem. Jūs iznīcināt mūsu pakalpojumus un mūsu iedzīvotāju dzīves līmeni. Jūs apgalvojat, ka esat demokrāti, bet jūs pavērdzināt Eiropas strādājošos iedzīvotājus tirgu kalpībā, finanšu tirgu, kas jūs vazāja aiz deguna.

Jūsu finanšu stabilizācijas mehānisms ir ļauns tirgu regulēts ierocis, kas tiek maskēts kā kaut kas cēls. Mēs, Īrijas kreisie spēki, uzstāsim, lai Īrijā pirms šī instrumenta pieņemšanas iedzīvotāji par to balsotu referendumā.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, kāds ir visbiežāk lietotais vārds saistībā ar euro? Nē, tas nav „neveiksme”, lai gan tas tā varētu būt. Šis vārds ir „stabilitāte”, vai ne tā? Pirms desmit gadiem visi sacīja, ka tad, kad mums būs euro valūta, tā mums nesīs stabilitāti. Pēc desmit gadiem es sacītu, ka šī valūta mums ir nesusi haosu, domstarpības un ciešanas miljoniem cilvēku, tomēr šorīt vēl joprojām tiek izmantots vārds „stabilitāte”. To lietoja *Barroso* kungs, to lietoja *Van Rompuy* kungs: stabilitāte.

Faktiski mēs sitam sev uz pleca, jo pagājušajā nedēļā Portugālē obligāciju izsoles noritēja veiksmīgi, lai gan realitāte ir tāda, ka Eiropas Centrālā banka patiesībā izmantoja nodokļu maksātāju naudu, lai nopirktu viņu pašu parādu. Jūsu apgalvojumi, ka viss ir kārtībā, nedarbojas.

Van Rompuy kungs, kuru, jūsuprāt, jūs muļķojat? Vakardien obligāciju ienākumi Portugālē pieauga gandrīz līdz 7 %. Sabiedrība otrā Savienības malā vairs neatbalsta šo valūtu, un cīņa par Spāniju pat vēl nav sākusies. Pats modelis cieš neveiksmi, un tomēr tas, ko jūs vēlaties, ir glābšanas fonda apjoma dubultošana. Jūs pat vēlaties paplašināt glābšanas fonda darbības jomu, lai kopā ar Eiropas Centrālo banku arī jūs varētu turpināt iepirkt vēl vairāk pašu parāda.

Jūs izmantojat krīzi kā milzīgu varas sagrābšanu, lai mūs virzītu uz fiskālo savienību. Ja jums tas izdosies, mums būs jāmaina nosaukums, proti, no „Eiropas Savienības” uz „Parāda savienību”. Ja jums tas izdosies, jūs ieslodzīsiet šīs dienvidu valstis ekonomikas cietumā, kurā iedzīvotāju ciešanas būs neizsakāmas, kamēr ziemeļvalstis attapsies mūžam maksājam milzīgu rēķinu un procentu likmes, kas ir pārāk lielas to pašu ekonomikai. Mēs esam nonākuši punktā, kad patiesībā vairs nav nozīmes, ko jebkurš no jums saka. Neviens jums netic. Sabiedrība jūs neatbalsta. Es ļoti ceru, ka tirgus situācija jūs salauzīs.

Barry Madlener (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! No visiem skaistajiem un tukšajiem *Barroso* kunga vārdiem es galvenokārt spēju uztvert vienu faktisku argumentu, proti, to, ka pārtikušo dalībvalstu darbs ir maksāt par nabadzīgajām dalībvalstīm, jo tāda ir realitāte šajā jautājumā. Šķiet, ka šī situācija turpināsies diezgan ilgu laiku. Mēs vēl joprojām dzirdam, ka mums ir jāpalīdz citām valstīm, bet neviens nav norādījis, kā mums

tas faktiski būtu jādara. Īsāk sakot, Nīderlandes iedzīvotājiem ir jāatver savi maki un jāapmaksā rēķins vājo dalībvalstu vietā, no kurām dažas euro zonai pievienojās, izmantojot krāpnieciskus līdzekļus.

Barroso kungs saka: „Izvēlieties ilgtspējīgu izaugsmi.” Visi šie tukšie vārdi, — bet viņš nav pateicis, kā mums tas būtu jādara. Ja nu tas nedarbojas? Kāpēc mēs neizstrādājam plānu, kas ļautu tādām valstīm kā Grieķija atkārtoti ieviest savu valūtu? Šķiet, ka tas nav iespējams un ka jūs neesat gatavi sagatavot šāda veida plānus, lai gan daudzi ekonomisti uzskata, ka tie patiesībā varētu ļoti labi darboties un būtu mūsu labākā iespēja.

Pievēršoties apstākļu radīšanai izaugsmei un nodarbinātībai. Kā mums tas būtu jādara? Vispārējais vēstījums, ko es dzirdu, ir tāds, ka tas ir darāms, samazinot valsts izdevumus, un tieši ar to mēs Nīderlandē esam nodarbojušies. Un ko dara Eiropas Savienība? Atalgo Nīderlandi, tērējot vēl vairāk. Vai jūs atceraties lūgumu palielināt ES budžetu par 6 %? Acīmredzot bija paredzēts, ka šis rēķins jāapmaksā galvenokārt Nīderlandes iedzīvotājiem, tādējādi arī šajā ziņā jums ļoti pietrūkst uzticamības.

Īsumā, mana doma ir šāda: Nīderlande maksā par nabadzīgajām valstīm ar ekonomikas izaugsmes pasliktināšanos Nīderlandē. Nīderlandes iedzīvotāji ir pakļauti EUR 27 miljardu riskam, un šķiet, ka šis risks tikai palielinās. Katru gadu mēs maksājam EUR 4,5 miljardus neto Eiropas Savienībai, un lielākā daļa no šīs summas tiek novirzīta vājajām dalībvalstīm, Eiropas Savienības izdevumi pieaug, kamēr mums tie ir jāsamazina un kamēr euro vērtība turpina kristies, kā rezultātā pieaug arī Nīderlandes iedzīvotāju izdevumi. Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai nedrīkst uzticēties.

Olle Schmidt (ALDE). – (uzdodot Nigel Farage „zilās kartītes” jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu) Priekšsēdētāja kungs, vienmēr — vai vismaz dažkārt — ir izklaidējoši klausīties Farage kungu, jo viņš zina visas atbildes un viņš sev uzdod visus jautājumus.

Tomēr, Farage kungs, vai 16, 17 vai patiešām — 20 dažādu valūtu alternatīva, kā tas bija 20. gadsimta 90. gados, kad britu mārciņa piedzīvoja sabrukumu — ir bijusi vēlama? Vai tas būtu uzlabojis pašreizējo situāciju Eiropā? Farage kungs, šajā jautājumā jums nepiekritīs neviens ekonomists. Jūs nevarat vienkārši sacīt, ka mēs dzīvojam pagātnē. Mēs šobrīd risinām jautājumus, kas attiecas uz šodienas Eiropu. Jūs nekad neatbildat uz jautājumu par to, kā risināt situāciju šobrīd un nākotnē. Jūs esat populistis, un jums ir ļoti viegli atbildēt pašam uz saviem jautājumiem.

Nigel Farage (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, pirms desmit gadiem es jums sacīju, ka jūs nevarat vienā monetārajā savienībā iekļaut Grieķiju un Vāciju un ka tas nedarbosies. Ja jūs palūkojaties atpakaļ vēsturē, jūs redzat, ka tad, kad tautas tiek kopā iekļautas maksīgās valūtas savienībās, kad valdības uzskata, ka tās zina labāk nekā zina tirgi, tās vienmēr cieš neveiksmi.

Jūs man vaicājat, kāds ir mans risinājums šodienai. Tas ir pilnīgi skaidrs. Grieķija, Portugāle un Īrija neiederas euro zonā. Tas, kas mums būtu jādara, tas, kas būtu jādara Van Rompuy kungam, lai nodrošinātu īstu vadību, ir alternatīva plāna radīšana un atļauja šīm valstīm atgriezties pie to pašu valūtas, īstenot konkurētspējīgu devalvāciju un sniegt tām iespēju, jo tas, ko mēs darām ar šo politiku, ir šo valstu iznīcināšana.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ikviens, kurš šodien lasa laikrakstus, uzzinās divas lietas, proti, to, ka mēs atrodamies izšķirošā valsts parāda krīzes brīdī un ka Eiropas risinājums ir izolētu noteikumu virkne bez iekšējas saskaņotības.

Pat tagad — mūsu rīcībā ir Eiropas semestris, ekonomikas pārvaldības pakete, provizoriskā un pastāvīgā glābšanas stratēģija, tā dēvētās „eiroobligācijas”, lai segtu daļu no valsts parāda, kas tiek uzskatīts par drošu, kā arī rīcības plāns, kas balstās uz Eiropas Investīciju banku un konkrētiem projektiem paredzētām obligācijām un kas ir iekļauts priekšlikumā, kuru Komisija mums nosūtīja par iekšējo tirgu.

Pirmā lieta, ko referenti cenšas darīt, ir to visu apvienot un radīt pilnīgu projektu, galīgo attēlu, ko parādīt sabiedrībai. Otrkārt, tam ir jābūt Eiropas projektam, kas nesadala Eiropu divās daļās — nekļūdīsieties, radot divu ātrumu Eiropu — un kas vienlīdz intensīvi darbojas divu mērķu sasniegšanai: budžeta disciplīnas — tik daudz, cik tas vajadzīgs — un ekonomikas izaugsmes īstenošanai, lai mēs izkļūtu no krīzes, kurā atrodamies.

Man ir viens komentārs par glābšanas mehānismu, ko pieminēja Padomes priekšsēdētājs. Savā pirmajā paziņojumā viņš sacīja, ka glābšanas plānos piedalītos privātie ieguldītāji, kas izraisīja šoku un Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja protestu. Tika paskaidrots, kā to tikko darīja *Van Rompuy* kungs, ka, pirmkārt, tas notiktu, pamatojoties uz atsevišķiem gadījumiem — kurš pieņem lēmumu un, balstoties uz kādiem kritērijiem? — un, otrkārt, ka tas tiktu darīts saskaņā ar Starptautiskā Valūtas fonda kritērijiem un politiku. Vienīgais gadījums, kad Starptautiskais Valūtas fonds ir izmantojis šāda veida glābšanas plānu, bija Argentīnā 2003. gadā. Tas iegruva valsti haosā, no kuras tā vēl nav atguvusies, un privātie obligāciju turētāji vēl aizvien nav saņēmuši atlīdzību.

Attiecībā ar eiroobligācijām šodien te tika izklāstīti daudzi aspekti. Es tikai vēlētos pieminēt vēl divus: tas radītu tikpat likvīdu tirgu kā Amerikas Savienotajās Valstīs un sniegtu stimulu euro kā rezerves valūtai, ļaujot centrālajām bankām un valstu fondiem šeit ieguldīt savus rezerves līdzekļus.

Mans pēdējais komentārs ir tāds, ka, lai reaģētu uz izaugsmi, tam jāsaņem papildinājums no Eiropas Investīciju bankas un konkrētām obligācijām.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs! Jūs piekritāt vadīt tā dēvēto prominentu personu darba grupu. To izveidoja finanšu ministri, kuru pārstāvētajām valstīm draudēja valstu parādu reitinga pazemināšana. Vai viņi spēja nodrošināt prominentu personu darba grupu? Domstarpības, kas pārņem pašlaik notiekošās debātes starp *Trichet* kungu, priekšsēdētāju *Barroso* kungu un kancleri *Merkel* kundzi, tāpat kā sarežģījumi tirgū, mums parāda, ka tā nebija prominentu personu darba grupa.

Jūs tikāt aicināti pārvaldīt euro krīzi. Mums ir jāpārvalda euro valūta Eiropas iedzīvotāju, nevis spekulantu interesēs. Lai tas notiktu, jūs esat piekrituši līgumu pārskatīšanai ērtības dēļ, lai gan mūsu Priekšsēdētāju konference norādīja, cik šāda pārskatīšana ir lieka — šos vārdus apstiprināja Eurogrupas priekšsēdētājs.

Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs! Tomēr jūs riskējat mūs uzvilināt uz ceļa, kas mūs aizvestu pa „par vēlu” taku. Pienāks diena, kad jums būs vajadzīga šī Parlamenta gudrība, konvencijas viedums līguma pārskatīšanai, lai mēs nākotnē varētu īstenot nodokļu saskaņošanu, izveidot Eiropas kasi, veikt aizdevumus savstarpējai parāda pārvaldībai un nodrošināt nodarbinātības kā mūsu ekonomikas politikas centrālā aspekta atjaunošanu.

Ja jūs nevēlaties pieļaut līguma pārskatīšanu, ķerieties bullim pie ragiem un ieviesiet ciešāku sadarbību euro zonai, lai kontrolētu šīs zonas dalībvalstu problēmas un pienākumus, nevis ļautu tām slīdēt turp, kurp tās nes tirgi.

Martin Callanan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā šis jautājums ir tik svarīgs visai Eiropas ekonomikai kopumā, lai gan mana valsts (par laimi) neietilpst euro zonā, es atbalstu vismaz dažus no pasākumiem, par kuriem tika panākta vienošanās euro zonas Padomē, un jo īpaši faktu, ka euro zonas valstīm pašām būtu jābūt atbildīgām par savu problēmu risināšanu.

Es atbalstu arī mazliet novēloto Padomes atzinumu, ka līguma 122. pants ir pilnīgi nepiemērots glābšanas instrumenta atbalstam. Tās nav dabas katastrofas, un šīs problēmas neatradās ārpus attiecīgo dalībvalstu kontroles. Tomēr, gatavojot pamatojumu, lai šis mehānisms stātos spēkā, iespējams, 2013. gadā, mums nevajadzētu aizmirst faktu, ka mēs šobrīd vēl aizvien lielā mērā atrodamies krīzes situācijā.

Stāvoklis vairākās dalībvalstīs vēl joprojām ir ļoti smags: gandrīz droši zināms, ka Portugāle saskarsies ar problēmām un tās, iespējams, piemeklēs arī Spāniju un Beļģiju. Tomēr mani jo īpaši satrauc sekas saistībā ar dabisko demokrātiju šajās valstīs. Šī valstis faktiski kļūst par *Barroso* kunga, *Van Rompuy* kunga un citu vadītiem ekonomikas protektorātiem. Lēmumiem, ko šajās valstīs pieņem valsts elektorāts attiecībā uz izdevumu prioritātēm, ko tās pieņem, un ekonomikas politiku, ko tās īsteno, tagad ir ļoti neliela nozīme. Tās atrodas Briseles un starptautisko finanšu institūciju kontrolē.

Kad mēs pārvarēsim krīzi, mums būs pa īstam jāpievēršas demokrātijas atjaunošanai šajās valstīs, kā arī šo valstu elektorātu gribas atjaunošanai, lai tie kontrolētu savas valsts ekonomikas politiku.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, politikā ir saprātīgi pasākumi, kļūdaini pasākumi un neadekvāti pasākumi. Eiropā ir saprātīgi veikt Eiropas publiskā parāda vērtspapīru emisiju, lai gan *Merkel* kundze to neatbalsta. Ir saprātīgi, lai mēs Eiropā spētu kopīgot daļu no mūsu valsts parāda, lai gan *Merkel* kundze to neatbalsta. Tomēr publiskotās ziņas, ka Eiropas stabilizācijas mehānisms un Starptautiskais Valūtas fonds beigu beigās varētu kopīgot daļu no privāto banku uzkrātā valsts parāda, kuram Portugāles gadījumā ir piemērota 6 % vai 7 % likme, pēc tam, kad šīs pašas bankas ar Eiropas Centrālās bankas palīdzību ir nodrošinājušas ar finansējumu, kam ir piemērota 1 % likme, atspoguļo neadekvātu situāciju.

Van Rompuy kungs, man ir šāds jautājums: cik ilgi tiks sagaidīts, ka Eiropa būs finanšu kapitāla brīnumdare? Cik ilgi mēs turpināsim privātā parāda transformēšanu valsts parādā? Cik ilgi mēs Eiropas nodokļu maksātājiem, darba ņēmējiem un pensionāriem turpināsim likt apmaksāt parādus, ko ir radījis privāto banku sektors, kas mums uzbrūk?

Tas šodien ir izšķirošais jautājums.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Amerikas Savienotajās Valstīs ir izdots likums, kas nosaka, ka ASV Centrālajai bankai ir jānorāda, kurām bankām un cik daudz līdzekļu no 3 300 miljardu ASV dolāru lielās glābšanas paketes ir piešķirts.

Es gribētu zināt, vai būtu dumpiniecišķi jūs aicināt pieņemt tādas pašas pārredzamības kritērijus, ja vien to nenobloķētu finanšu un banku nozares superlobijs. Aplūkosim situāciju: kāda nākotne sagaida šo uzspiesto brīvo valstu savienību, kura balstās uz to, ka spēcīgākās valstis glābj vājākās valstis?

Raugoties no tehniskā viedokļa, vai mēs vēlamies atzīt realitāti, proti, to, ka euro ir faktiski bankrotējusi valūta? Kā mēs varam piespiest valstis ar vāju ekonomiku to izmantot? Vai

centralizēta monetārā politika ir pieņemama valstīm, kurām ir tik acīmredzami atšķirīgas procentu likmes?

Pats *Trichet* kungs, kurš ir noliedzis draudus, ka Eiropas Centrālā banka varētu kļūt maksātnespējīga, tomēr atzina, ka viens no iemesliem tās kapitāla palielināšanai ir sagatavošanās kredītriskam, citiem vārdiem runājot, iepirkto obligāciju maksātnespējai. Ir arī laiks veikt jaunus lielāko banku stresa testus un piešķirt lielāku nozīmi augsta riska banku parādiem, kā to ir pieprasījis ekonomikas ministrs.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pēdējo Padomes lēmumu politiskais vēstījums spekulantiem, plašsaziņas līdzekļiem un tirgiem ir fakts, ka Eiropas Savienības dalībvalstis darīs visu, lai saglabātu euro zonu un aizsargātu euro. Neraugoties uz to, kādas iekšējās diskusijas norisinās, jautājumi par to, vai finanšu instrumentam nāksies dubultot savu kapitālu un tiesības iegādāties obligācijas, vai finanšu stabilizācijas mehānisms pēc 2013. gada ietvers līdzekļu samazināšanu vai tam tiks sniegta norāde par obligāciju pārdošanu, ir tie jautājumi, kurus neizslēdz neviena dalībvalsts. Diskusijas ir tikai par laiku, proti, vai, kad un kādā veidā tas ir vajadzīgs. Neļausim plašsaziņas līdzekļiem un analītiķiem dzīvot ilūzijās. Eiropas Savienība ieviesīs visu nepieciešamo tad, kad tas būs vajadzīgs.

Attiecībā uz finanšu stabilizācijas mehānismu Padomes lēmumā sacīts, ka mehānismu „izmantos, ja obligāti vajadzīgs, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti”. Vai es kā mazu valsti pārstāvošs deputāts drīkstu lūgt nodrošinājumu, ka tiks iekļautas tādas dalībvalstis kā Malta, Kipra, Igaunija vai Slovēnija, jo, ja tās nonāktu grūtībās, šīs valstis varētu nebūt neaizstājamas visas euro zonas stabilitātei.

Anni Podimata (S&D). – *(EL)* Priekšsēdētāja kungs, mums ir jāatzīst, ka, lai gan Eiropa bija institucionāli un politiski pilnīgi nesagatavota, tā veica nopietnus pasākumus, lai cīnītos ar krīzi jau no paša sākuma. Sākot ar atbalsta paketes piemērošanu Grieķijai gandrīz pirms gada līdz pat pēdējā Eiropadomes sanāksmē pieņemtajiem lēmumiem par pastāvīga stabilizācijas mehānisma izveidošanu, ir veikti nopietni pasākumi. Tomēr tirgus radītā spiediena turpināšanās un palielināšanās, kas tagad neietekmē tikai euro zonas vājāko valstu ekonomikas vien, apliecina, ka mūsu lēmumi attiecībā uz vienotu reakciju uz krīzi ir bijuši sadrumstaloti un neadekvāti.

Tāpēc mums ir vajadzīga vienota Eiropas atbilde uz krīzi, atbilde, kurā netiks aizstāta vai ignorēta dalībvalstu atbildība attiecībā uz to solījuma izpildi par valsts finanšu restrukturizāciju, bet kas aizsargās šīs ekonomikas no tirgus uzbrukumiem un palīdzēs nodrošināt, ka to centieni ir veiksmīgi.

Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām dienām Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju, kurā Eiropas Komisija ir aicināta nekavējoties veikt priekšizpēti par eiroobligāciju emisiju.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – *(PT)* Priekšsēdētāja kungs, mēs esam sasnieguši Eiropas gada cīņai ar nabadzību un sociālo atstumtību noslēgumu. Vai Padome ir kritiski izvērtējusi šajā gadā gūtos panākumus? Nē.

Ja Padome to būtu izdarījusi, tā būtu nonākusi pie secinājuma, ka nabadzība nekad nav pieaugusi tik strauji un ka cilvēku skaits, kas šajā pārtikušajā Eiropā dzīvo nabadzībā, tagad pārsniedz 100 miljonus, un ka lēmumi, ko Padome ir pieņēmusi, tikai turpinās palielināt bezdarbu, nevienlīdzību un sociālo atstumtību. Tomēr ekonomisko un finanšu grupu

peļņa pieaug, un palielinās arī spekulatīvie ienākumi no valsts parāda, ko atbalsta Eiropas Centrālās bankas vadlīnijas un Padomes un Komisijas politika.

Vai tāds ir euro zonas mērķis?

Turpinās pret valstīm ar trauslāku ekonomiku vērsti spiedieni un šantāža, un valdības, saskaroties ar protestiem un darba ņēmēju cīņām, pret arodbiedrībām un darba ņēmējiem vērs represijas un vardarbību, kā tas vakar notika Portugālē.

Mūsu protestu, sašutuma un stingras pārlicības iemesls ir tas, ka mēs vēlamies citādu Eiropu, proti, tādu Eiropu, kas ir balstīta uz sociālo progresu un kas ciena tos, kuri strādā un cīnās par savām tiesībām. Ticiet man, mēs stāvēsim plecu pie pleca ar darba ņēmējiem viņu cīņā, lai izbeigtu jūsu politiku.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es esmu gandarīts, ka šodien ir 19. diena, kopš Igaunija ir euro zonas dalībvalsts, bet Igaunija tam gatavojās kopš savas pievienošanās Eiropas Savienībai. Pat vienošanās par Igaunijas euro monētu noformējumu tika panākta pirms sešiem gadiem tautas balsojumā. Tomēr pievienošanās euro zonai nav vienkārši jautājums par individuālu izvēli — tas vairāk ir jautājums par solidaritāti, kopīgu saistību uzņemšanos un aktīvu atbalstu kontinenta stabilitātei kopumā.

Krīzes laikā morālās vērtības un ētika ir kļuvušas svarīgākas. Mēs redzam, ka ar ekonomikas potenciālu vien nepietiek. Izšķiroši ir tas, vai valstij ir iespējams uzticēties kā tādai, kas vēlas un spēj savlaicīgi izpildīt savas saistības un iesaistīties nopietnās strukturālās reformās.

Es atzinīgi vērtēju faktu, ka Padome spēja vienoties par Eiropas stabilizācijas mehānismu, bet praktisks ceļš uz ekonomikas izaugsmi un stabilitāti vispirms ir vienotā tirgus un jo īpaši Eiropas vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšana. Pēdējais minētais būtu jāiekļauj Eiropas vienotā tirgus plānā, kā arī Eiropas digitalizācijas programmā.

Tā būt reāla iespēja kāpināt Eiropas konkurētspēju pasaules mērogā. Eiropas iedzīvotāji sagaida, ka mēs atvieglosim uzņēmējdarbības veikšanu digitālajā jomā, kurā tādām operācijām kā elektroniskajiem maksājumiem un e-identifikācijai būtu jābūt saskaņotām un saprotamām. Vienotajam digitālajam tirgum ir vajadzīgs arī mērķtiecīgs darbs pakalpojumu tirgus attīstībai.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs, *Barroso* kungs! Es vēlētos piedāvāt pārdomas par diviem jautājumiem.

Pirmās pārdomas attiecas uz pastāvīgā krīzes pārvarēšanas mehānisma darbības jomu. Eiropas Savienības valstis, kuras nav euro zonas sastāvā, patiesībā ir sadalītas divās daļās: Apvienotā Karaliste un Zviedrija, kurām nav saistību ieviest euro, un pārējās valstis, kuras kopā ar euro zonas dalībniecēm veido 25 valstis. Es ieteiktu, ka šīm valstīm, kuras izmanto euro valūtu, mehānisma ietvaros būtu piemērojama īpaša attieksme, par ko šobrīd nav spēkā esošu noteikumu.

Otrkārt, es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz valstu parlamentiem. Valstu parlamenti nav iesaistīti vienkāršotajā procedūrā, ja vien tās nav ratifikācijas procedūras. Es ierosinu valstu parlamentu iekļaušanu apspriešanās procesā uz brīvprātības principa pamata, jo rodas jautājums par to, kas īstenos nākotnes mehānisma politisko kontroli. Vai tas būs Eiropas Parlaments vai valstu parlamenti? Tomēr, tā kā euro zonai nav parlamentāras dimensijas, mēs nezinām, kā mēs nodrošināsim šā mehānisma politisko kontroli. Tas ir jautājums, ko es jums uzdodu.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs, dāmas un kungi! Saistībā ar ierosināto 136. panta grozījumu es saskatu divas būtiskas problēmas — viena no tām ir institucionāla, otra — politiska problēma.

Institucionālā problēma ir tāda, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. pantā ir noteikts, ka to valstu monetārā politika, kuru valūta ir euro, ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, bet 2. pantā paredzēts, ka dalībvalstis var īstenot ekskluzīvu kompetenci, ja tās ir pilnvarojusi Savienība. Ir grūti saprast, kāpēc tāda noteikuma piemērošana, kas ir skaidri norādīts līgumā, rada vajadzību pārskatīt līgumu.

Pastāv arī politiska problēma: izvēle veikt līguma pārskatīšanu, nevis izmantot 2. pantu kopā ar 352. pantu un 136. pantu nosaka, ka Eiropas stabilizācijas mehānisms un tādējādi euro nākotne būs pilnībā atkarīga no 27 ratifikācijas procesiem.

Vai cilvēki saprot, ka gadījumā, ja pat tikai viens no šiem 27 ratifikācijas procesiem būs neveiksmīgs, būs grūti atrast alternatīvu plānu euro vajadzībām? Vai Eiropadome aptver, ka šāda ceļa izvēlēšanās euro nākotni pakļauj lielam riskam?

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs, *Barroso* kungs! Euro stabilitāte un krīzes pārvaldības mehānisma izveide ir mūsu svarīgākie uzdevumi izaugsmes veicināšanā, kas radīs jaunas darba vietas un tajā pašā laikā samazinās dalībvalstu valsts parādu, kam piekrīt visas dalībvalstis. Tomēr šo uzdevumu izpilde mums nedrīkst likt atcelt jautājumus, tādu stratēģisku jautājumu apspriešanu kā inovācijas, kas jau notika decembrī. Nākamā augstākā līmeņa sanāksme februārī būs piemērota iespēja stratēģisku lēmumu pieņemšanai par būtiskiem jautājumiem, piemēram, enerģētiku. Ungārijas prezidentūra ir sākusi sagatavošanās darbu augstākā līmeņa sanāksmei enerģētikas jomā. Svarīgākie noteikumi jau tika formulēti pagājušajā gadā. Regula par dabas gāzes piegādes drošību ir stājusies spēkā. Priekšsēdētāja kungs, es jūs lūdzu gaisināt manas bažas to, ka satraukums par euro stabilitāti neatceļ jautājumu par augstākā līmeņa sanāksmi enerģētikas jomā.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kā jums ir zināms, ASV valdība pašreizējās kredīta krīzes laikā otro reizi ir bijusi spiesta drastiski iejaukties, lai atbalstītu divas ietekmīgas bankas, kas piedzīvoja bankrotu, un apdrošināšanas organizāciju ING. Tādējādi ASV savā banku sistēmā finanšu palīdzības veidā ir novirzījusi 700 miljardus dolāru. Neraugoties uz šiem pasākumiem, ASV ekonomikai vēl joprojām ir vajadzīga papildu palīdzība, un, nemaz neapsverot ekonomijas iespēju, valdība nesen piešķīra vēl 600 miljardus dolāru, lai nodrošinātu ekonomikas izklūšanu no recesijas. Acīmredzot Amerikas Savienotās Valstis drukā jaunas banknotes.

Atšķirībā no ASV ekonomikas euro zona ir palikusi uzticīga budžeta disciplīnas un stingri kontrolētas monetārās politikas principam, tādējādi dažādiem spekulatīviem uzņēmumiem atstājot rīcības brīvību spekulāciju veikšanai uz to valstu rēķina, kas ir mazāk noturīgas pret spiedienu. Priekšsēdētāja kungs, es ierosinu apsvērt kvantitatīvās mīkstināšanas pasākumus euro zonā. Tā var izrādīties Kolumba ola.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, nav šaubu, ka virs Eiropas karājas abpusēji griezīgs Damokla zobens, proti, ekonomikas krīze un nacionālisma palielināšanās, un šīs abas problēmas ir apvienojušas spēkus.

Hughes kungs Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā jautāja, vai šobrīd Eiropu kopā notur tās dibinātāju sapnis vai murgs par tās sabrukumu. Diemžēl šis murgs par Eiropas Savienības sabrukumu pašlaik ir galvenā

tendence. Tāpēc es cerētu, ka Komisija apliecinās lielāku noturību attiecībā uz jautājumiem, kas ir saistīti ar sociālu Eiropu. Ir ļoti neparasti, ka tai būtu jābūt vājai šajos jautājumos. Tagad jautājums pat ir par to, vai politiku vada tirgi vai politiskā darbība: politika iznāk uz ielām. Tā tagad virzās pretī demonstrācijām un nonāk dažādu ekstrēmistu grupu un galēji labējo spēku rokās. Tāpēc Komisijai vajadzētu noteikt par prioritātēm jautājumus saistībā ar sociālu Eiropu. Diemžēl nekas nenotiek.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, atšķirībā no daudziem runātajiem es vēlētos uzteikt *Van Rompuy* kungu un *Barroso* kungu vismaz par proaktīvu rīcību šābrīža krīzē un par tādu pasākumu ieviešanu, kas nākotnē, jācer, būs veiksmīgi. Šobrīd mēs nevaram būt pārliecināti par to, vai tie būs veiksmīgi vai neveiksmīgi. Ja tie būs veiksmīgi, šie kungi tiks uzskatīti par varoņiem. Ja nē, tad, iespējams, viņus uzskatīs par ļaundariem, bet sniedziet viņiem vērtējumu tad, kad tam ir laiks. Cerams, ka pārraudzības arhitektūra nodrošinās, ka daudzi no trūkumiem, kas noveda pie pašreizējās situācijas, nākotnē neatkārtosies.

Attiecībā uz manu valsti — diemžēl mums bija jāizmanto glābšana, un tas lielā mērā bija mūsu banku bezatbildības un vājās pārvaldības dēļ. Pēc dažiem mēnešiem mums būs jauna valdība, un cerams, ka tas nesīs politisko stabilitāti, bet es vēlētos vērsties ar lūgumu pie *Van Rompuy* kunga un *Barroso* kunga, aicinot viņus censties panākt pašlaik spēkā esošās glābšanas procentu likmes samazināšanu, jo tā ir pārāk augsta un var sakropļot valsts stāvokli.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs.* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms — šīs debātes ir apliecinājušas krīzes un atbilžu sarežģītību. Viena lieta, ko vēlos jums sacīt — un Eiropas ideāliem un vajadzībai pēc Eiropas mēroga risinājuma neapšaubāmi piekrist lielākais vairākums — ir fakts, ka mums nevajadzētu piedzīvot šķelšanos dažu viedokļu atšķirību dēļ, kas nav tās svarīgākās domstarpības.

Kā daži no jums norādīja, šobrīd pastāv reāls izaicinājums — dažkārt draudi — Eiropas integrācijai. Mēs redzējam šos draudus šodienas debātēs. Es dzirdēju dažus nacionālistiskus un aizspriedumainus komentārus, ko, atklāti sakot, es neesmu pieradis dzirdēt Eiropas Parlamentā.

Šādi komentāri veidoja mazākumu, bet tie tika sniegti, cenšoties padziļināt domstarpības tā dēvēto bagāto un tā dēvēto nabadzīgo Eiropas iedzīvotāju vidū. Un tiem, kuri izteica šos pret Eiropas solidaritāti vērstos komentārus (un mani tie izbrīnīja), cenšoties padziļināt plaisu starp bagātajiem un nabadzīgajiem, es saku: kur jūs bijāt, kad Eiropa pēc kara finansēja jūsu lauksaimniekus, lai pabarotu jūsu pašu iedzīvotājus? Kur jūs bijāt, kad Eiropa finansēja jūsu infrastruktūras jūsu valstu attīstības un konkurētspējas nodrošināšanai? Kur jūs bijāt, kad Eiropa radīja iekšējo tirgu jūsu pakalpojumu un produktu tirdzniecībai? Kur jūs bijāt, kad Eiropa nodrošināja pamatu jūsu valstu pārticībai un izaugsmei pēc kara?

Šādi pret Eiropas vienotību vērsti paziņojumi var būt balstīti tikai uz savtīgiem, tuvredzīgiem uzskatiem. Es domāju, ka tā ir nopietna problēma, un daži no jums to izcēla. Mans aicinājums visiem tiem, kurus vieno Eiropas ideāls, ir tāds, ka mums ir jābūt vienotiem, cenšoties rast visaptverošu risinājumu jautājumā, kas, raugoties uz to nopietni, jāatzīst, nosaka nepieciešamību pēc konsensa. Dažkārt tas nav vienkārši Eiropas Savienībā, kurā ir 27 dalībvalstis, euro zona vieno 17 valstis (un es sirsnīgi sveicu Igauniju kā jauno euro zonas dalībnieci), un lēmumu pieņemšanas process ne vienmēr ir vienkāršs — daļēji tāpēc, ka mūsu rīcības pamatā ir demokrātijas princips. Mums ir ne tikai Eiropas institūcijas, mums ir 27 demokrātijas.

Mūsu uzdevums ir ļoti sarežģīts. Tāpēc es vēlos aicināt visus tos, kurus vieno Eiropas ideāls, neļaut novērst uzmanību kādām atšķirībām politiskajā orientācijā.

Hughes kungs, es ļoti cienu jūsu bažas par sociālu Eiropu, bet runāsim par šo jautājumu pilnīgi atklāti. Kāds ir labākais veids, kā atbalstīt tādas valdības kā Grieķijas, Spānijas, Portugāles valdību, ko vada ļoti izcili mūsu politiskās kopienas pārstāvji? Vai sniedzot atbalstu reformām, ko viņi drosmīgi veic, vai vienkārši norādot, ka šīs reformas ir pretrunā Eiropas vērtībām?

Mums Eiropā, tostarp darbaspēka jomā, ir nepieciešamas strukturālas reformas. Tā ir realitāte. Ja jūs jautāsi ministru prezidentam *Papandreou* kungam, ministru prezidentam *Zapatero* kungam, ministru prezidentam *Sócrates* kungam, tieši ar to viņi nodarbojas vai arī viņi plāno padziļināt šīs reformas. Es uzskatu, ka labākais veids, kā atbalstīt darbu, ko mēs visi Eiropā dažādos tempos cenšamies paveikt, ir runāt atklāti.

Mūsdienu konkurences pasaulē līdz ar spiedienu, ko rada dažas valstis ar spēcīgāku ekonomiku, kas strauji attīstās, mums ir jāpielāgojas, vai arī mēs apdraudēsim mūsu sociālo tirgus ekonomiku. Mums ir jāpielāgojas. Es ticu, ka mēs to darīsim, nepakļaujot šaubām darba ņēmēju tiesības. Es vēlreiz vēlos norādīt (pēc brīža es atbildēšu uz jūsu jautājumu, es to neesmu aizmirsis), ka uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs cienītu sociālā dialoga principus. Es to teicu vakar, es to apstiprinu šodien. Bet, ja jūs neveiksiet šāda veida fiskālo konsolidāciju un sociālās reformas, mums faktiski nebūs uzticības, un bez uzticības mums nebūs izaugsmes, bet bez izaugsmes mēs nespēsim nodrošināt nodarbinātību saviem iedzīvotājiem.

Godātajam šā Parlamenta deputātam, kurš pārstāv Īriju un kurš uzdeva jautājumu, norādot, ka Īrijas problēmas ir radījuši Eiropa, ļaujiet man sacīt: Īrijas problēmas radīja dažu Īrijas finanšu iestāžu bezatbildīga rīcība finanšu jomā un Īrijas tirgus nepietiekama pārraudzība. Eiropa tagad ir daļa no risinājuma, tā atbalsta Īriju. Bet tā nebija Eiropa, kas radīja šo bezatbildīgo fiskālo situāciju un šo bezatbildīgo rīcību finanšu jomā.

Eiropa cenšas atbalstīt Īriju, jo ir svarīgi zināt, kāda ir atbildība. Tāpēc tiem no mums, kuri tic Eiropas ideāliem (un tas neapšaubāmi ir vairākums), ir svarīgi, lai mēs spētu nodrošināt pēc iespējas vienotāku risinājumu.

Cits jautājums, ko daži no jums uzdeva, bija par to, kāds ir ambīciju līmenis. Vēlreiz ļaujiet man skaidri paust Komisijas nostāju. Attiecībā uz vienotu risinājumu mēs atbalstām vismērķtiecīgāko nostāju. Tāpēc Komisija būs gatava atbalstīt atsevišķus pasākumus, ko daži no jums ierosināja. Bet mēs dzīvojam laikā, kad, mūsaprāt, šādā krīzes un tirgus nestabilitātes situācijā ir izšķiroši svarīgi, lai mēs sniegtu ieguldījumu konsensa panākšanā attiecībā uz dalībvalstīm, un radās dažas domstarpības par to, kā risināt šo krīzi.

Līguma pārskatīšana: jūs zināt, kāda bija Komisijas nostāja. Mēs jau no paša sākuma norādījām, ka uzskatām, ka pastāvīgā mehānisma izveide ir iespējama bez līguma grozīšanas. Bet vismaz viena Eiropas Savienības dalībvalsts — šajos jautājumos ir nepieciešama vienprātība — skaidri norādīja, ka līguma pārskatīšana ir vajadzīga. Tā kā mēs uzskatām, ka ir svarīgi nodrošināt pastāvīgo stabilizācijas mehānismu, Komisijai rīkojās konstruktīvi, atbalstot šo ierobežoto līguma grozījumu. Tāpēc es uzskatu, ka šķelšanās šajā jautājuma tagad būtu absolūta kļūda. Tā kā mēs vēlamies nostiprināt stabilitāti, manuprāt, ir svarīgi, lai mēs vienotos par šo ierobežoto līguma grozījumu.

Daži no mums vēlētos doties tālāk. Personīgi es vēlētos doties tālāk attiecībā uz Kopienas pieejas struktūrēšanu un padziļināšanu. Bet mums ir jābūt atbildīgiem šajā konkrētajā laikā,

kurā dzīvojam, un jācenšas panākt vērienīgākais un plašākais, nevis mazākais kopsaucējs. Tāpēc es vēlreiz vēlos norādīt, ka daži no ierosinātajiem priekšlikumiem paši par sevi tiešām ir interesanti, bet tie šobrīd nespēj radīt nepieciešamo konsensu, un Komisijai ir jāpievērš liela uzmanība tam, kādu ieguldījumu tā sniedz šī konsensa veidošanā.

Visbeidzot, manuprāt, ikvienam ir jāsniedz ieguldījums. Man nepatīk domstarpības saistībā ar bagātajiem un nabadzīgajiem vai jaunajiem un vecajiem, vai centru un perifēriju. Eiropā visām valstīm ir vienāda pašcieņa, un šīs idejas par diskrimināciju dalībvalstu vidū patiesībā ir ļoti bīstamas Eiropas projektam. Tātad kā mums to vajadzētu darīt? Mums ir jāaicina visas dalībvalstis, kas atrodas neaizsargātākā stāvoklī, darīt visu, kas tām ir darāms, lai atjaunotu uzticību to ekonomikai ar atbilstīgas makroekonomiskās stabilitātes, fiskālās konsolidācijas un strukturālo reformu palīdzību. Tas šobrīd ir izšķiroši svarīgi. Mēs tām nepalīdzam, ja norādām, ka tās var izvairīties no šī ceļa. Tas šīm valstīm nepalīdz.

Tajā pašā laikā valstīm, kuras pašlaik atrodas labākā situācijā, būtu jāpauž solidaritāte ar minētajām valstīm. Manuprāt, ir izšķiroši svarīgi, lai mēs nodrošinātu stingru reakciju attiecībā uz euro zonas stabilitāti, lai mēs neatrastos, kā tas dažkārt pagātnē ir noticis, iepakājus, bet priekšā notikumiem, lai mēs sniegtu visaptverošu atbildi, kas atjaunotu uzticību visas euro zonas un Eiropas Savienības stabilitātei, ne tikai ar paziņojumiem, bet arī ar rīcību. Tas ir svarīgi, tas ir jautājums par uzticamību. Paziņojumi ir būtiski, bet ar tiem nepietiek. Ir svarīgi rīkoties un mums visiem kopā nopietni izturēties pret spēcīgāku euro zonas un Eiropas Savienības pārvaldību. Tas patiešām ir tas, ko no mums prasa tirgi.

Pastāv problēma saistībā ar izpratni par to, kā mēs varam pieņemt lēmumus un kā varam tos īstenot. Tātad mums ir vajadzīga spēcīgāka pārvaldība euro zonā, mums ir nepieciešama spēcīgāka ekonomikas politikas koordinēšana Eiropas Savienībā kopumā un būtībā mums, ikvienam no mums, ir jāievēro solidaritātes un atbildības principi. Tas nav tikai jautājums par solidaritāti, tas ir arī jautājums par atbildību. Tikai tad mēs panāksim stabilitāti, un stabilitāte ir mūsu turpmākās pārticības pamats.

Herman Van Rompuy, *Eiropadomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es sāksu ar dažiem pozitīviem faktiem. Es atvainojos, ka laiku pa laikam mēdzu būt pozitīvi noskaņots.

Pirmkārt, tagad ekonomikas izaugsme ir daudz spēcīgāka nekā mums šķita pirms dažām nedēļām vai mēnešiem. Dažās valstīs bezdarba līmenis samazinās. Kas tam ticētu 2008. vai 2009. gadā? Attiecībā uz Eiropas Savienību kopumā 2010. un 2011. gadā, pēc lielākās krīzes 70 gadu laikā, nodarbinātība kopumā atkal palielināsies. Es atkārtošu: pirms dažiem mēnešiem mēs to negaidījām, bet tomēr tas notiek.

Otrkārt, protams, valda krīze, bet mūsu kopīgā valūta — jebkurā gadījumā, 27 valstu kopīgā valūta — ir stabila, kamēr tās kurss pret ASV dolāru ir 1,30. Reiz tas bija 0,85. Tajā laikā neviens neteica, ka euro ir apdraudēts. Salīdzinājumā ar citiem kontinentiem un citām nozīmīgām valūtām mums ir stabila maksājumu bilance, un salīdzinājumā ar citām lielām valstīm mūsu budžeta deficīts ir praktiski uz pusi mazāks. Tādējādi tas izskaidro to, ka, neraugoties uz visām mūsu problēmām, euro ir stabila valūta. Es to vēlējos izcelt pirms pievēršos citiem jautājumiem.

Bez šaubām, mēs pilnībā saprotam, ka mums ir jādodas uz priekšu, bet mums patiešām ir jāatceras, kā es minēju pēdējā reizē, kad te uzstājos, ka mēs euro zonā šajā krīzē, kas vairāk ir euro zonas, nevis euro krīze, nokļuvām bez jebkādiem piemērotiem instrumentiem. Mums faktiski tie bija jārada bez sagatavošanās. Tā ir kopēja atbildība, bet tas arī izskaidro

to, kāpēc mēs nevirzījāties uz priekšu tik ātri, kā sākumā bija domāts, vai arī tik ātri, cik prasīja apstākļi.

Tomēr mums nebija nekā. Bija Stabilitātes un izaugsmes pakts, kas netika ievērots. Nebija makroekonomikas kontroles. Nebija ne pagaidu, ne pastāvīga krīzes mehānisma, kā arī nebija spēcīgu institūciju finanšu pārraudzības īstenošanai. Mums bez sagatavošanās tas viss bija jāizveido krīzes vidū, un tā ir kopēja atbildība. Daži no jums teica: „Ir par vēlu”. Fakts, ka mūsu rīcībā bija neliels skaits instrumentu vai to vispār nebija, izskaidro, kāpēc mēs neesam „par vēlu” situācijā, bet „soli pa solim” situācijā. Tas ir pienācīgs izskaidrojums.

Otra doma, ko es vēlētos paust, ir fakts, ka daži no jums sacīja: „Jā, bet krīze netiek kontrolēta. Paraugieties uz notikumiem tirgos.” Tajā pašā laikā un ar to pašu elpas vilcienu — nereti tieši tie paši cilvēki — saka: „Jūs nedrīkstat pieļaut, ka tirgi nosaka jūsu rīcību.” Viens vai otrs arguments, bet tas ne vienmēr ir ļoti saskanīgi.

Attiecībā uz veiktajiem pasākumiem, protams, dalībvalstīs — ne tikai tajās, kas saskaras ar problēmām, bet visās — ir jāuzsāk reformas, lai atbrīvotu nodarbinātības iespējas un izaugsmes potenciālu. Bez šaubām, reformas nereti ir sāpīgas. Protams, ir jāpaveic milzīgs darbs, lai veiktu taisnīgu iedzīvotājiem piemērojamo prasību sadalījumu.

Tomēr es jums atgādināšu, ka dažas lielākās valstis, kas tagad izklūst no ekonomikas krīzes ātrāk, pirms četriem, pieciem, pat sešiem gadiem valsts iekšienē veica pasākumus, kas tolaik sastapās ar ļoti spēcīgu pretestību sociālajā jomā. Tomēr šie pasākumi bija efektīvi izaugsmes un nodarbinātības palielināšanas ziņā. Mums ir jāpārdzīvo sarežģīts laiks, tomēr mums ir jādara vairāk, lai nasta tiktu sadalīta taisnīgi. Mūsu Savienība var demonstrēt pārliecinošus piemērus, lai apliecinātu, ka tā ir pareizā pieeja.

Ir vajadzīgas reformas dalībvalstu līmenī, un tās, protams, ir vajadzīgas arī pašas Savienības līmenī, jo īpaši euro zonas līmenī. Tāpēc ir ļoti svarīgi pēc iespējas ātrāk izveidot ekonomikas pārvaldību, par ko tika izlemts darba grupā un ko apsprieda, pamatojoties uz sešiem Komisijas un Parlamenta priekšlikumiem, un visiem koplēmuma procedūrā iesaistītajiem panākt vienošanos. Tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Tas ir jādara, ja euro zonas ietvaros vēlamies vēl vairāk attīstīt ekonomikas izaugsmes konvergenci un ekonomikas politiku. Ja mēs to varam panākt ar euro zonas dalībvalstu vienošanos palīdzību, mums par to ir ne tikai jādomā, bet arī jāstrādā šajā virzienā, lai to pabeigtu dažu turpmāko nedēļu un dažu turpmāko mēnešu laikā. Tomēr iespējams, ka mums euro zonas ietvaros ir jādodas tālāk nekā tika nolemts Komisijas priekšlikumos iesaistītajā darba grupā, jo, pastāvot vienotai valūtai, ir lielāka nepieciešamība pēc vienotas ekonomikas politikas un vienlaicīgas ekonomikas attīstības visu euro zonas dalībvalstu vidū.

Vai strukturāla ekonomikas izaugsme ir aizmirsta? Nē! Tāpēc pašā ekonomikas krīzes vidū, martā, mēs pieņemām lēmumu par stratēģiju „Eiropa 2020”. Tāpēc pēc dažām dienām februāra Padomes sanāsmē mēs apspriedsim inovācijas un enerģētikas politiku. Visu to problēmu vidū, kuras krīze mūs piespiež risināt, mēs nedrīkstam ignorēt ilgāka termiņa perspektīvas, strukturālās perspektīvas izaugsmei un nodarbinātībai. Turklāt pavisam īsā termiņā mēs gatavojam globālu pieeju 2010. gadā radīto krīzes pārvarēšanai paredzēto instrumentu uzlabošanai.

Tā ir darba kārtība — skaidra darba kārtība. Vai mēs varam strādāt ātrāk? Jā! Kā es minēju, pastāvēja divi šķēršļi. Pirmais šķērslis izrietēja no fakta, ka mums viss bija jādara bez

sagatavošanās, un otrs šķērslis ir saistīts ar vajadzību — jo mēs dzīvojam demokrātijas apstākļos — pēc vienprātības mūsu 27 dalībvalstu, mūsu 27 demokrātijū vidū.

Dāmas un kungi! Eiropas projekta atbalstītāji veido lielāko vairākumu Parlamentā. Neieslēgsim centienos pārspēt vienam otru, lai noskaidrotu, kurš ir noskaņots viseiropeskāk. Manuprāt, palielinās plaisa starp tiem, kuri atbalsta Eiropas projektu, un tiem, kuri to neatbalsta, bet, neraugoties uz visām mūsu problēmām, ir būtiski turpināt mūsu virzību, uzturēt mūsu virzienu un saglabāt koncentrēšanos. Tas ir daudz svarīgāk par atsevišķi gūtajiem panākumiem. Svarīga ir kopīgā griba strādāt vienā virzienā Eiropas projekta jomā, kā tas atkārtoti tika minēts decembra Eiropadomes sanāksmē.

Mēs gūsim panākumus ar šīs pakāpeniskās, progresīvās pieejas palīdzību. Esmu pārliecināts, ka mēs dodamies pareizajā virzienā. Esmu pārliecināts, ka pastāv kopēja griba. Esmu pārliecināts, ka galu galā mēs gūsim panākumus.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, paldies par jūsu ziņojumu. Nākamā Eiropadomes sanāksme notiks 4. februārī, un pēc tās, arī februārī, sekos nākamais priekšsēdētāja Van Rompuy kunga ziņojums.

Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Bastiaan Belder (EFD), rakstiski. – (NL) Eiropadome gatavojas izveidot pastāvīgu euro zonai paredzētu ārkārtas fondu. Tas varētu būt vajadzīgs, ja vēlamies atgūt finanšu tirgu uzticību vājo euro zonas valstu valdību obligācijām. Tomēr tas arī mudina uzdot jautājumu par mūsu ekonomikas un monetārās savienības pamatiem. Tie, kuriem tika noteikts uzdevums izveidot šo fondu, nešķiet pārliecināti par to, ka dalībvalstis saprātīgā veidā sagatavo budžetu vai ka tās ievēro Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus. Es būtu vēlējis, lai Eiropadome vairāk pasaka par ievērojamajām atšķirībām euro zonā, tostarp dažādajām dalībvalstu konkurētspējām.

Vai izrādītos, ka monetārajā savienībā pastāvošās atšķirības ir pārāk lielas, lai būtu iespējama vienāda procentu likme? Vai arī pastāv atbilstīgi risinājumi dažādo dalībvalstu atšķirībām konkurētspējas jomā, budžeta, sociālajā un ekonomikas struktūrā?

Šajā nolūkā jebkuras papildu garantijas pagaidu ārkārtas fondam ir jāpapildina ar konkrētām saistībām un panākumiem saistībā ar vājāko euro zonas valstu veiktām samazinājumiem un strukturālajām reformām. Es novēlu Padomē pārstāvētajām dalībvalstīm tām vajadzīgo gudrību šā jautājuma regulēšanā! Mūsu mērķiem būtu jābūt nodrošināt atbilstību līgumiem un nepieļaut, lai situācija atkal attīstītos pārāk tālu. Tāpēc gan uz dalībvalstīm, gan uz Komisiju gulstas liela atbildība.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas kapitālistu integrācijas procesa raksturs un mērķi kļūst arvien acīmredzamāki, kapitālisma krīzes sekām Eiropas Savienībā padziļinoties, kas vairākās dalībvalstīs saasina ekonomisko un sociālo situāciju un līdzsvara trūkumu. Pēdējā Eiropadomes sanāksme to vēlreiz skaidri apliecināja. Nevienš vārds netika sacīts par sociālo situāciju Eiropas Savienībā, par bezdarbu, nabadzību un sociālo atstumtību, kas palielinājās visa 2010. gada laikā, gada, kas bija izsludināts par nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas gadu. Nevienš vārds netika sacīts par tā visa cēloņiem. Nevienš vārds netika sacīts par nodokļa piemērošanu finanšu darījumiem un „nodokļu oāžu” likvidēšanu. Tagad tiek ierosināta grozījumu veikšana līgumā, kura darbības laiks reiz tika

paredzēts paaudzes ilgumā, izmantojot vienkāršotu procedūru, kā to pieprasa ES varas struktūras, lai izveidotu mehānismu, kas, viņuprāt, „pilnībā atbilst [Starptautiskā Valūtas fonda] politikai”. Nākotnē tās vēlas vēl vairāk pastiprināt tādām valstīm kā Portugāle piemērotos ierobežojumus, padarot tās par mērķi pazemojošam spiedienam, šantāžai un draudiem saistībā ar finanšu kapitālu, un tas notiek ar aktīvu ES līdzdalību. Tas viss norisinās vienlaikus ar antisociālu un antidemokrātisku pasākumu padziļināšanu, kas ir saistīti ar tā dēvēto ekonomikas pārvaldību un pieprasītajām „strukturālajām reformām”.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – (EL) Savā nesen izdotajā grāmatā bijušais Anglijas ministru prezidents *Gordon Brown* pauž, ka Eiropas Savienības novēloto lēmumu dēļ par ekonomikas krīzi Grieķijā, summa, kas Grieķijai bija jāaizņemas, palielinājās līdz 90 miljardiem. Vācijas obstrukcijai saistībā ar procedūras paātrināšanu, lai palielinātu un pārstrukturētu aizdevuma fondu, ir domino efekts uz Grieķiju un Īriju. Es jautāju Komisijai: kā iespējams nodrošināt kompensāciju Savienības dalībvalstīm, kuras cieta Padomes novēloto lēmumu dēļ? Vai Komisija atbalstīs Grieķijas centienus noskaidrot, kāpēc tās parāds ir palielinājies kopš paziņošanas par Grieķijas krīzi?

(Sanāksme uz īsu brīdi tika pārtraukta)

5. Ungārijas darba programma, uzņemoties Padomes prezidentūras pienākumus (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojums par Ungārijas darba programmu, uzņemoties Padomes prezidentūras pienākumus.

Pašlaik prezidentūras pienākumus rotācijas kārtībā ir uzņēmusies cita valsts. Pirmo reizi vēsturē prezidentūra ir nonākusi Ungārijas rokās, kas jebkurā gadījumā ir Eiropas Savienībai svarīgs notikums. Beļģijas prezidentūras laikā izstrādājām jaunu veidus sadarbībai ar prezidentūru un Padomi, ar sanāksmēm administratīvajā, Komisijas, ministru un priekšsēdētāja līmenī, jeb citiem vārdiem, starp prezidentūru un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju. Turpināsim attīstīt šīs sadarbības formas arī Ungārijas prezidentūras laikā, kā jau vienojāmies ar premjerministru *Orbán* kungu. Šodien debatēsim par Ungārijas prezidentūras darba programmu. Vēlos sveikt premjerministru *Orbán* kungu šeit, Eiropas Parlamentā. *Esam gandarīti, ka varēsim iesaistīties pamatīgās debatēs par daudziem jautājumiem, kas ir saistīti ar šo mūsu sešu mēnešu sadarbības periodu.*

Viktor Orbán, Padomes priekšsēdētājs. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, esmu gandarīts, ka mūsu klātbūtne ir izraisījusi tik lielu uzmanību Eiropas ... (Vārds tiek dots priekšsēdētājam).

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, saprotam, ka šī ir demonstrācija un ka esat pauduši savu nostāju, bet tagad jūs lūdzu to pārtraukt. Mums jāturpina debātes.

Viktor Orbán, Padomes priekšsēdētājs. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, ar gandarījumu vēroju, ka Eiropas Parlamenta sēdes nav mazāk dzīvas un pilnas ar šova elementiem kā tās, kuras norisinās Ungārijas Parlamentā, un tas man liek justies gluži kā mājās.

Pateicos par uzaicinājumu. Sirsnīgi vēlos sveikt Parlamenta deputātus un priekšsēdētāju *Barroso* kungu, kā arī Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju — senu savu draugu.

Dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos apliecināt, ka man ir liels gods šodien šeit runāt kā pašreizējam Padomes priekšsēdētājam. Jūsu skatījumā tā, protams, ir procedūra, kas atkārtojas reizi sešos mēnešos. Reizi sešos mēnešos redzat šeit stāvam premjerministru,

kurš izklāsta savas prezidentūras programmu. Tomēr no mūsu — ungāru — viedokļa raugoties, šis notikums ir svarīgāks nekā procedūra, kas jāatkārto reizi sešos mēnešos. Mums šis fakts, ka šodien esam šeit, ir vēsturiskā taisnīguma papildījums. Vēlos jums atgādināt, ka tieši Ungārijā cilvēki pēc Otrā pasaules kara atdeva dzīvības un izlēja asinis par brīvību un demokrātiju 1956. gada revolūcijas laikā un tai sekojošās sodīšanas rezultātā. Mēs bijām tie, kas devām pirmo triecienu komunistiskajam režīmam, tie, kas ķērāmies pie ieročiem, lai cīnītos pret padomju impēriju un pierādītu pasaulei, ka komunisma doktrīna nav nekaitīga ideoloģija, bet Rietumeiropas kultūrai bīstams drauds. Mēs izkustinājām no vietas pirmo ķieģeli komunisma sienā, un caur pavērušos plaisu plūdi aizskaloja visu komunistisko iekārtu.

Dāmas un kungi, tieši šī iemesla dēļ uzskatu, ka mēs — ungāri — esam daudz darījuši Eiropas atkalapvienošanās labā. Tādēļ faktu, ka Ungārijas premjerministrs var šodien šeit runāt kā Eiropas Padomes pašreizējais priekšsēdētājs, ungāri uztver kā vēsturiskā taisnīguma papildījumu. Esiet droši, ka mēs sekojam 1956. gada revolucionāriem un mūsu nolūks ir kalpot Eiropas vienotībai caur viņu ideālu un ticības prizmu.

Dāmas un kungi, mēs — centrāleiropieši, tostarp arī ungāri, — vienmēr esam vēlējušies Eiropu redzēt vienotu, un šo vēlmi esam saglabājuši vēl šodien. Tomēr Eiropas vienotības izveide un saglabāšana prasa arī spēku. Pirms divdesmit gadiem Eiropai pietika spēka pārvarēt sašķeltību un kļūt vienotai. Tā saprata, ka ir pienācis vēsturiskais brīdis, kas jāizmanto, lai Eiropu no jauna apvienotu. Šis spēks ir pieminēts Ungārijas prezidentūras moto — „Stipra Eiropa”.

Dāmas un kungi, šodien mums jāpārvar problēma, kas mēroga ziņā ir līdzīga šai divdesmit gadu senajai problēmai, un droši vien nepārspīlēšu, pasakot, ka Eiropas Savienība pašlaik sastopas ar vislielāko pārbaudījumu pēdējo divdesmit gadu laikā. Šodien mums ir jāpārvar globālās krīzes izraisītās vētras un jāatrod Eiropas vieta pasaules ekonomikā, kas pašlaik ir pilnīgas pārveidošanās un pārstrukturēšanās procesā. Manuprāt, lai noturētos, Eiropai jā saglabā vienotība, un arī šodien vienotība prasa spēku. Esmu pārliecināts, ka visas Eiropas Savienības dalībvalstis, tostarp mana valsts, var kļūt stipras un veiksmīgas tikai tad, ja ir stipra pati Eiropas Savienība. Ja tā ir stipra, tā spēj reaģēt uz globālās konkurences izaicinājumiem, kā arī uz izaicinājumiem demogrāfijas, vides, klimata un drošības jomā. Ir tikai viens jautājums — kur lai Eiropa smeļas šo spēku? Atbildi uz šo jautājumu radīsim, ja uzdosim sev vēl vienu jautājumu, proti, kas novājina Eiropu šodien? Kas kavē visas mūsu kultūras konkurētspēju? Protams, ka pārējie kontinenti mūs neapdraud, un neapdraud arī svešas ideoloģijas. Tieši pretēji — mūsu patiesajai problēmai ir ļoti praktisks raksturs. Angļu valodā ir kāds ļoti īss, vienkāršs vārds, kas to raksturo, un šis vārds ir „parāds”. Šodien Eiropas spēku aptumšo un mazina milzīgais parāda apjoms. Jaunajos pēc-krīzes pasaules konkurences apstākļos parāds būs vislielākais šķērslis un radīs vislielāko risku Rietumu pasaulei, tostarp Eiropai.

Dāmas un kungi, Ungārijas prezidentūra ir pārliecināta, ka ir tikai viens līdzeklis, ar ko cīnīties pret šo parādu, un tas ir — darbs. Mēs, ungāri, esam par to jau pārliecinājušies, jo sasāpējušās Ungārijas ekonomikas problēmas radīja tieši tas fakts, ka mūsu valstī ir viszemākais nodarbinātības līmenis visā Eiropā — visā Eiropas Savienībā. Man pat ir kauns to skaļi pieminēt, bet tas ir tikai 55 %. Un ja nav darba, ja nav darba vietu, nav arī naudas līdzekļu, kam seko parāds un aizņēmumi. Tādēļ, dāmas un kungi, īstie mūsu nākotnes resursi ir rodami tradicionālajā Eiropas mentalitātē, kurai raksturīgās vērtības ir iedarbīgas. Tieši Eiropas mentalitāte, kas augstu liek vērtēt darba tikumu, ir nodrošinājusi panākumus mūsu kultūrai. Mums ir savs — Eiropas uzvedības kodekss, un viens no tā pīlāriem jau

gadsimtiem ilgi ir bijis piesardzīgas saimniekošanas princips, kas paredz, ka nedrīkstam iztērēt vairāk, nekā spējam saražot. Vēl viena Eiropas pamatvērtība ir, ka nedrīkstam nodot parādus tālāk saviem bērniem un mazbērniem. Esmu pārliecināts, ka cieņa pret darbu paredz tādu koncepciju un domāšanas veidu, kas nosaka — lai kaut ko iegūtu, vispirms ir jāiegulda zināms darbs. Ja mēs varam iegūt avansā visu to, ko citādi būtu ieguvuši tikai kā vairākus gadus ilga darba augļus, tiek apšaubīta pati mūsu darba nozīme un šī nozīme tiek arvien vairāk transformēta mūsu pastāvīgi pieaugošā parāda atmaksāšanā, pilnībā mainot mūsu attieksmi pret darbu. Tā ir krīze, ar kuru mēs visi satopamies.

Dāmas un kungi, ikviens piekrīt parāda diagnozei. Mēs — Eiropas politiķi, kas par to debatējam, — uztveram to kā slimību. Ikviens piekrīt diagnozei, tomēr norisinās plašas debātes par dziedināšanu. Taču šī slimība ir bīstama, un laika ir maz. Tādēļ, manuprāt, nevaram atļauties ilgi debatēt, jo īpaši par to, vai mums būtu automātiski jānoraida noteikti līdzekļi, kas šķiet nepieredzēti vai jauni, tikai tāpēc, ka tie ir nepieredzēti vai jauni. Lai šo parāda krīzi pārvarētu, vajadzīga drošme un atvērtība no atsevišķo valstu valdību un parlamentu puses. Tomēr esmu pārliecināts, ka tieši to no mums gaida Eiropas pilsoņi. Tie gaida darba vietas, izaugsmi un drošību, un tāpēc, dāmas un kungi, galvenā uzmanība Ungārijas prezidentūras laikā, kā varat redzēt detalizētā atsevišķo punktu uzskaitījumā, ko atradīsiet šajā nelielajā grāmatīnā, būs vērsta uz tautsaimniecības jautājumiem, un pašā Ungārijas prezidentūras prioritāšu saraksta augšgalā ir izvirzīti tie jautājumi, kas saistīti ar ekonomikas un parādu krīzi.

Dāmas un kungi, Ungārijas prezidentūra uzskata, ka Padomes noteiktais virziens, proti, krīzes pārvarēšanas virziens, ir pareizais ceļš, tomēr būs jāiegulda lielākas pūles, un tāpēc esam pārliecināti, ka ir jāgroza dibināšanas līgums un ir jārada juridisks pamats pašreizējās īstermiņa krīzes pārvarēšanas mehānisma aizstāšanai ar pastāvīgo stabilitātes mehānismu no 2013. gada. Ungārijas prezidentūra darīs visu iespējamo, lai to panāktu. Turklāt Ungārijas prezidentūras filozofija balstās uz sadarbības stiprināšanu ekonomikas politikas jomā, ekonomikas izaugsmes stimulēšanu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi darba vietu izveides veicināšanai. Tādēļ mūsu prezidentūras īpašais uzdevums, kura īstenošanā vēlos arī aicināt jūs sadarboties, ir izstrādāt sešus likumus, kas veicinātu šī mērķa, proti, ekonomikas politikas koordinācijas, sasniegšanu. Vēlos jūs aicināt uzticami sadarboties šajā jomā. Ungārijas prezidentūra būs Parlamentam draudzīga prezidentūra, un tādēļ lūdzu jūs darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šie seši likumi sadarbībā ar mums tiek pieņemti pēc iespējas ātrāk.

Ungārijas prezidentūra ir pārliecināta, ka dalībvalstīs ir konsekventāk un daudz saskaņotāk nekā iepriekš jāveic strukturālās reformas. Ir iesācies Eiropas semestris, un tas ir kas jauns visiem — ne tikai ungāriem, bet arī jums, jo tā ir pilnīgi jauna Eiropas Savienības programma. Semestris ir iesācies ar Komisijas kārtējo gada ziņojumu par makroekonomikas izaugsmi, un es vēlos apsveikt Barroso kungu ar šo izcili izstrādāto dokumentu, kas ir piemērots, lai spertu pirmo soli virzienā uz priekšu, un kas nosaka virzienu un jautājumus, par kuriem tiks debatēts dažādos Padomes sastāvos mūsu prezidentūras laikā.

Dāmas un kungi, protams, ir vajadzīga arī nacionālā uzticamība, ja kāds gatavojas ierosināt Eiropas kopējo ekonomikas politiku. Vēlos jūs informēt, ka ir pamats ticēt tam, ka manai valstij, kas jau ilgi ir bijusi apkaunojums Eiropas Savienībai, ņemot vērā, ka pret to tika vērsta pārmērīgā budžeta deficīta novēršanas procedūra, šobrīd ir iespēja reāli izkļūt no šī stāvokļa. 2011. gadā Ungārijas budžeta deficīts būs mazāks nekā 3 %, un mēs būsīm viena no divām ES dalībvalstīm, kuru nacionālā budžeta parāds 2011. gadā samazināsies. Tas ir būtiski mūsu prezidentūras programmas uzticamībai.

Dāmas un kungi, Ungārijas prezidentūra uzskata, ka ir īpaši svarīgi stiprināt vienoto tirgu. Mūsaprāt, vienotā tirgus stiprināšana ir viens no potenciālajiem ekonomikas izaugsmes avotiem. Mūsu mērķis ir nojaukt pastāvošās barjeras, atcelt ierobežojumus un paplašināt vienoto tirgu, attiecinot to uz jaunām jomām, piemēram, digitalizāciju. Atbalstām labvēlīgo uzņēmējdarbības vidi, ko ir paredzēts radīt mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Ungārijas prezidentūras prioritārās tēmas ir enerģētikas politika un jauninājumi, ko mēs pārrunāsim kopējā augstākā līmeņa sanāksmē 4. februārī. Vēlos jūs informēt par Ungārijas viedokli: mums ir būtiski atcelt jebkādas pastāvošos regulatīvos šķēršļus enerģētikas politikas jomā un izveidot trūkstošos infrastruktūras savienojumus, lai radītu reālu un savstarpēji izmantojamu enerģijas tirgu Eiropā. Vienlīdz svarīgs Ungārijas prezidentūras mērķis ir nodrošināt, lai Eiropā būtu diversificētas piegādes līnijas enerģētikas jomā. Eiropas enerģētikas politika ir radikālu pārmaiņu priekšā; dalībvalstis ir parakstījušas attiecīgos līgumus — nākamajā nedēļā es pats kopā ar Slovērijas premjerministru parakstīšu līgumu starp Slovēriju un Ungāriju, kas ļaus uzsākt pirmā Ziemeļdienvidu gāzes sadales tīkla no Baltijas jūras līdz Adrijas jūrai un cauri Rumānijai uz Melno jūru ekspluatāciju, līdz ar to nodrošinot pilnu starpsavienojumu. Tā kā pēdējos četrdesmit gados mūsu domāšanā ir bijis izplatīts austrumu un rietumu virziens, ziemeļdienvidu savienojuma nav, un tāpēc līgumus, kas tiks parakstīti, uzskatu par radikālām pārmaiņām.

Dāmas un kungi, romu stratēģija ir prioritārs Ungārijas prezidentūras aspekts, jo nav nozīmes veidot gudru Eiropu, ja tā ir nejutīga. Tomēr Eiropai būs sirds tikai tad, ja tā radīs sociālās integrācijas iespējas visnelabvēlīgākajām sociālajām grupām. Šis nav tas brīdis, kad apspriest romu stratēģiju, un tāpēc kā tādas valsts vadītājs, kuru skar šī problēma, vēlos tikai uzsvērt, ka rotaļājamies ar uguni un ka tad, ja mums neizdosies izstrādāt romu stratēģiju Eiropas līmenī, romu kopienām, kas tagad ir apmetušās uz pastāvīgu dzīvi Eiropā un zināmā mērā jau integrējušās, būs vēlreiz jāizvēlas nomadu dzīves veids Eiropā, un tā šī problēma no valstīm, kuras tā skar šodien, izplatīsies tālāk arī uz citām. Tas ir iemesls, kādēļ jārod Eiropas mēroga stratēģiska atbilde romu jautājumā, kas pretējā gadījumā nonāks valstu kompetencē, un es personīgi ar lielu lepnumu vēlētos kopīgiem spēkiem panākt kopējās Eiropas romu stratēģijas pieņemšanu līdz Ungārijas prezidentūras termiņa beigām jūnijā.

Dāmas un kungi, vēlos arī pieskarties paplašināšanās jautājumam, lai gan arī es, protams, apzinos, ka Eiropa baidās no paplašināšanās. Mēs tik tikko spējam pārvarēt paši savas iekšējās problēmas, un šādos apstākļos arvien jaunu ideju izvirzīšana saistībā ar paplašināšanos ir ārkārtīgi riskanta. Neskatoties uz to, Ungārijas prezidentūra atzinīgi vērtē optimistiskas attieksmes atjaunošanu saistībā ar paplašināšanos Eiropā. Mēs to atzinīgi novērtētu, ja Eiropas Savienība atzītu, ka mums priekšā ir nepadarīts darbs, jo ne visas Eiropas valstis, kas varētu tikt integrētas Eiropas Kopienā, pašlaik ir Eiropas Savienības sastāvā. Turklāt es personīgi uzskatu, ka nav godīgi, ka tāda valsts kā, piemēram, Horvātija, kas pēdējo gadu laikā sasniegusi labākus rezultātus nekā Ungārija — ES dalībvalsts —, joprojām tiek atstāta ārpusē un tai netiek atļauta pievienošanās dalībvalstu lokam. Tāpēc Ungārijas prezidentūra vēlētos pieredzēt Horvātijas pievienošanās sarunas līdz pat līguma parakstīšanai šo sarunu perioda beigās.

Apzinos, ka Šengenas zonas paplašināšana ir pretrunīgs jautājums. Valstis, kuras tas skar, ir Rumānija un Bulgārija, bet tā kā labi pazīstu šo reģionu un dzīvoju valstī, kurai ar tām ir kopīga robeža, droši zinu, ka šīs valstis ir gatavas pievienoties, un lai gan apzinos, ka Ungārijas prezidentūrai jāsapaida debātes, vienmēr aizstāvēšu — es pats personīgi vienmēr

aizstāvēšu — Bulgārijas un Rumānijas iekļaušanu Šengenas zonā pēc iespējas ātrāk, proti, nekavējoties.

Dāmas un kungi, Ungārijas prezidentūras programmas ietver arī Donavas stratēģiju, kā arī pārliecību, ka Eiropas Savienībai arī turpmāk ir jāuzņemas vadošā loma globālajā cīņā pret klimata pārmaiņām, un tādēļ mēs vēlētos, lai tiktu uzsākts 2010. decembra Kankunas augstākā līmeņa sanāksmes rezultātu īstenošanas posms un mēs varētu turpināt sarunas, kuru rezultātā tiktu nodrošināta saistošu lēmumu pieņemšana līdz 2011. gada beigām.

Dāmas un kungi, tā kā runājot jau gandrīz esmu pārkāpis pieklājības robežas, tikai īsi pieminēšu, ka Ungārijas prezidentūras tēmas ietver arī debātes par ģimenes politiku un demogrāfisko stāvokli, un es būtu gandarīts, ja Ungārija spētu, neizraisot starpiestāžu debātes, panākt skaidras un nelokāmas Eiropas Savienības nostājas formulēšanu jautājumā par reliģijas brīvību un pasākumiem pret kristiešu vajāšanām, kas ir svarīgs jautājums turpmākajiem sešiem mēnešiem.

Noslēgumā, dāmas un kungi, vēlos uzsvērt, ka esmu informēts par to, ka mēs visi, kas sēžam vai stāvam šajā Parlamentā, esam politiķi. Mums katram ir savs viedoklis, savi principi, savi biedri, un arī savas intereses. Lai gan to atzīstu, iesaku jums, neatkarīgi no tā, kāds ir jūsu viedoklis par Ungārijas iekšējo politiku, nodalīt to kritiku un pasākumus, kas saistīti ar Ungārijas iekšpolitiku, no sešu turpmāko mēnešu Eiropas Savienības Ungārijas prezidentūras. Ja tos saistīsiet vienu ar otru, es, protams, būšu gatavs cīņai, bet, ja to darīsiet, tad cietīs ne tikai Ungārija, bet galvenokārt visa Eiropas Savienības kopiena. Tāpēc es lūdzu — Eiropas Savienības labā un to smago uzdevumu dēļ, kas mums ir jāveic, — ievērot šo dalījumu, kur vien tas ir iespējams. Iepriekšējās debātes arī pamatoti un pēc Ungārijas lūguma tika atceltas, kad mēs ar priekšsēdētāju *Barroso* kungu vienojāmies, ka ir jāveic ES mēroga izmeklēšana saistībā ar daudz kritizēto plašsaziņas līdzekļu likumu, ka mēs iesaistīsimies pašreiz notiekošajās pārrunās par tā novērojumiem un ka, ja tiks konstatētas un apstiprinātas jebkādas nepilnības, protams, būs gatavi grozīt šo likumu. Mums tas nav prestiža jautājums, un tā nav arī muskuļu vingrināšana vai liekulība. Piezīme — ja kāds vēlas cīnīties par preses brīvību Eiropā, tad vienmēr var paļauties uz Ungārijas valdību, kurai ir daudz nācies cīnīties pret komunismu.

Dāmas un kungi, mēs apzināmies, ka Eiropu gaida ļoti smags sešu mēnešu periods, bet esmu optimistiski noskaņots un uzskatu, ka Eiropa šo uzdevumu spēj paveikt. Pēc Otrā pasaules kara Eiropai izdevās izveidot sadarbību starp Eiropas tautām vispārēja naida un posta apstākļos. 1989. un 1990. gadā mums izdevās apvienot Eiropu, un tādēļ man ir pamatots iemesls pieņemt, ka tā arī spēs attiecīgi reaģēt līdzīgos vēsturiska pārbaudījuma apstākļos, ar kādiem saskaramies šobrīd. Tas nozīmē, ka gan Ungārijas prezidentūras laikā, gan pēc tās ir jāisteno vairāk nekā tikai vērienīga pārvaldība. Mums jāraugās tālāk par dokumentu kaudzēm uz mūsu darba galdiem un jāpaplašina mūsu redzesloks, lai tas sniegtos tālāk par jautājumiem, ko ir iespējams atrisināt sešos mēnešos vai viena vai divu gadu laikā. Ungārijas prezidentūra ir pārliecināta, ka sabiedrību var vienot tikai kopīgi mērķi un kopīgas vērtības. Kopīgus mērķus ir iespējams izvirzīt, tikai pamatojoties uz kopīgām vērtībām. Ungārijas prezidentūra veiks savu ikdienas darbu, ņemot vērā šo lielo, tālejošo Eiropas mērķi, pienācīgi ievēros mūsu katra intereses un veiks savu uzdevumu ar vislielāko pazemību. Pateicos, ka pagodinājāt mani ar savu uzmanību.

Priekšsēdētājs. – Premjerministra kungs, pateicos par jūsu runu un Ungārijas darba programmas izklāstu, tai uzņemoties Padomes prezidentūras pienākumus.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, 2011. gada sākums ir vēsturiski svarīgs Ungārijai, jo tā pirmo reizi uzņemas Eiropas Savienības Padomes vadību, bet tas ir arī izšķirīgs brīdis visai Eiropas Savienībai. Ungārijas prezidentūra sākas laikā, kad vajadzīga īpaša atbildības sajūta pret tiem uzdevumiem, kas Eiropai vēl ir priekšā.

Īpaši atbilstošs ir Ungārijas prezidentūras izraudzītais moto — „Stipra Eiropa”. Eiropa ir visstiprākā un visefektīvākā tad, kad esam vienoti, kad rīkojamies koordinēti, kad mūsu institūcijas ir stipras, kad demonstrējam kopīgu apņemšanos virzīties cauri šīm vētrām un kad apliecinām, ka sadarbojoties spējam rast risinājumus visneatliekamākajām problēmām.

Ir svarīgi to atcerēties, jo vēl neesam pilnībā atrisinājuši visas problēmas. Nevar būt ne runas par nokļūšanu atpakaļ „vecajās sliedēs” vai atgriešanos pie ierastās uzņēmējdarbības prakses. Mums ir nekavējoties jāsteno reformas un jāizstrādā inovatīva politika, lai redzējums „Eiropa 2020” kļūtu par realitāti. Tādēļ ceru uz sadarbību kopā ar premjerministru *Orbán* kungu un Ungārijas prezidentūru, lai nodrošinātu, ka tā ir veiksmīga. Vēlos apliecināt premjerministram *Orbán* kungam šeit un šobrīd, ka viņš var paļauties uz pilnu Komisijas atbalstu šajā ziņā.

Tanī pat laikā Komisija ļoti cer, ka tā varēs paļauties uz Ungārijas prezidentūras atbalstu. Auglīga sadarbība ir īpaši svarīga tādās jomās kā finanšu pakalpojumi, ekonomikas pārvaldība, „Eiropa 2020”, enerģētikas un iekšējā tirgus stratēģijas īstenošana. Tādēļ esmu gandarīts, ka šie jautājumi ir pilnībā atspoguļoti šīs prezidentūras prioritātēs.

Stipras partnerattiecības ar Eiropas Parlamentu arī ir būtiski svarīgas, jo atsevišķos gadījumos ātrai priekšlikumu virzībai būs liela nozīme. Piemēram, ir jānodrošina, lai pēc iespējas ātrāk mēs varētu izmantot jaunus līdzekļus labākas ekonomikas pārvaldības īstenošanai. Eiropas Padome ir noteikusi skaidru mērķi, kas jāsasniedz līdz 2011. gada jūnijam. Darba ritms, ko Ungārijas prezidentūra jau ir noteikusi, un tikko dzirdētie premjerministra komentāri šajā ziņā ir iepriecinoši.

Uzsākot jaunu prezidentūras termiņu, jau ir izstrādāta visaptveroša ES programma un atbilstošie līdzekļi tās pārvaldības īstenošanai. Eiropas semestris, stratēģija „Eiropa 2020” un tās pamatiniciatīvas un akts par vienoto tirgu — šīs galvenās iniciatīvas ES institūcijās jau ir apspriestas un apstiprinātas. Tomēr, protams, ir jādara vairāk, un tagad ir arī īstais laiks, kad izšķirīgi jārīkojas, lai īstenotu visaptverošu programmu.

Eiropas semestris sakrīt ar Eiropas Savienības reformēto ekonomikas stratēģiju. Tās pareiza īstenošana būs galvenais uzdevums nākamajos mēnešos. Komisija uzsāka šo semestri pagājušajā nedēļā, pieņemot gada izaugsmes ziņojumu. Pēc apspriedēm vairākās Padomes struktūrās šis process noslēgsies martā Eiropas Padomē, kas dalībvalstīm sniegs būtiskus politikas virzienus iekļaušanai to stabilitātes un konverģences programmās, kā arī to valsts reformu programmās, kuras abas ceram ieraudzīt aprīlī.

Tā kā par to diskutējam jau iepriekšējās debatēs, sīki neiedziļināšos šajā jautājumā, bet, protams, makroekonomikas stabilitāte, proti, fiskālā konsolidācija, strukturālās reformas un, protams, strauja ekonomikas izaugsme ir uzskatāma par prioritāti.

Ungārijas prezidentūras laikā ir jāpanāk arī galīgā vienošanās par galīgo risinājumu krīzes pārvarēšanai Eiropā. Ungārijas prezidentūrai ir arī jāuzņemas svarīga loma, lai uzraudzītu mūsu centienus no jauna ieviest vienoto tirgu. Pēc sabiedriskās apspriešanas, ko Komisija uzsāka saistībā ar aktu par vienoto tirgu, ES iestādēm būs jāvienojas par noteikta rīcības plāna īstenošanu līdz 2012. gada beigām.

Arī enerģētika būs svarīga joma nākamajos mēnešos, pat jau Eiropas Padomes sanāksmē, kas norisināsies 4. februārī. Komisijai jau ir izstrādātas vairākas svarīgas iniciatīvas enerģētikas jomā, kas februārī tiks iesniegtas Eiropas Padomē. Tās ietver darba programmu enerģētikas jomā 2020. gadam, kā arī mūsu paziņojumu par enerģētikas infrastruktūras prioritātēm. Drīz pieņemsim „resursefektīvākas Eiropas” pamatiniciatīvu, kurā arī enerģētikai ir liela loma.

Komisija plāno savu darbību izvērst ap šādām piecām asīm: spēcīga enerģētikas politika kā noteicošais faktors konkurētspējīgai un ilgtspējīgai izaugsmei un enerģijas piegādes drošībai; iekšējais tirgus enerģētikas nozarē kā vērtība; Eiropas Savienības jaunās enerģētikas infrastruktūras izveide; izšķirošs progress energoefektivitātes jomā un efektīvas un vienotas pieejas izstrāde ārējā enerģētikas politikā.

Prezidentūras un Eiropas Parlamenta atbalsts ir būtiski svarīgs arī tādēļ, lai panāktu vienošanos par Eiropas Savienības patentu. Pēc vairāku dalībvalstu lūguma 14. decembrī Komisija pieņēma priekšlikumu par labāku sadarbību šajā jomā. Komisija augstu vērtē Ungārijas apņemšanos savas prezidentūras laikā panākt progresu ES patenta izstrādes jomā.

Sarunas ar Horvātiju šobrīd ir sasniegušas beigu posmu. Sarunu noslēgšana Ungārijas prezidentūras termiņa ietvaros ir vērienīgs mērķis, jo īpaši, ņemot vērā atlikušās prasības, kas Horvātijai vēl ir jāizpilda. Horvātijai būs vajadzīga liela piepūle, lai to paveiktu.

Atzinīgi novērtēju faktu, ka Ungārijas prezidentūra uzskata romu sociālo un ekonomisko integrāciju par vienu no tās prioritātēm. Komisija ir izveidojusi darba grupu romu jautājumā, lai analizētu ES un valstu līdzekļu tērēšanas efektivitāti visās dalībvalstīs, kurās tiek īstenota romu integrācija. Turpinot šo darbu, aprīlī Komisija piedāvās Eiropas Savienības programmu valstu stratēģijām romu integrācijas jautājumā.

Jaunā prezidentūra uzmanības centrā izvirza arī mūsu Donavas stratēģiju. Donavas reģionam ir liels potenciāls, kas neefektīvas sadarbības dēļ vēl nav ticis pareizi izmantots. Mērķis ir izstrādāt koordinētāku pieeju, kas radītu Eiropas pievienoto vērtību šim reģionam. Komisija atzinīgi novērtē prezidentūras uzticību šai stratēģijai. Ungārija, kas jau ir sniegusi ievērojamu ieguldījumu tās sagatavošanā, tostarp politikas dokumentu izstrādē un konferences organizēšanā Budapeštā, kurā man bija gods piedalīties, būs atbildīga par Donavas stratēģijas virzību Padomē līdz galam un par tās īstenošanas uzsākšanu.

Beidzot — nākamajos mēnešos kļūs intensīvākas debātes par kohēzijas politiku. Komisija atzinīgi novērtē prezidentūras plānus debatēt par piektajā kohēzijas ziņojumā izvirzītajiem priekšlikumiem. Šajā vasarā, ņemot vērā priekšlikumus par nākamo finanšu shēmu, iesniegsim tiesību aktu priekšlikumus par turpmāko kohēzijas politiku. Piektais kohēzijas forums, kas janvārī notiks Briselē, sniegs iespēju diskusijai starp galvenajām ieinteresētajām pusēm. Iepriecinoši ir tas, ka tajā piedalīsies arī pats premjerministrs *Orbán* kungs. Par šīs reformas virzītājspēkiem jāklūst efektivitātei un Eiropas pievienotajai vērtībai. Komisija ir pārliecināta, ka stratēģijas „Eiropa 2020” politikas prioritātēm un reformu programmai stingrāk jābalstās uz kohēzijas politiku. Paļaujos uz prezidentūras atbalstu šajā darbā. Efektīvāka finansējuma izmantošana ietilpst visu mūsu kopējās interesēs un atbildībā. Tikai šādā veidā varam aizstāvēt vērienīgo kohēzijas politikas budžetu.

Tā kā zinu, ka šis ir politisks jautājums, pievienošu pēdējo savu komentāru par Ungārijas likumu par plašsaziņas līdzekļiem. Preses brīvības princips Eiropas Savienībā ir neaizskarams. Norādīju to gan Briselē, gan Budapeštā, kad man bija tas gods tikt uzņemtam

vizītē pie premjerministra *Orbán* kunga. Komisija ir analizējusi šo likumu un šonedēļ rakstiski lūgs Ungārijas atbildīgās iestādes mēģināt precizēt dažus aspektus, kas varētu radīt juridiskas problēmas un līdz ar to zināmas bažas. Pamatojoties uz Ungārijas iestāžu atbildēm, vērtēsim šo situāciju tālāk. Premjerministrs jau diezgan skaidri norādīja, ka korekcijas tiks veiktas, ja Komisija pēc šī juridiskā izvērtējuma izlems, ka izmaiņas ir vajadzīgas.

Premjerministrs *Orbán* kungs tikko teica, ka viņš ir politiķis. Esmu drošs, ka viņš ir ļoti uzticams politiķis, un, manuprāt, jūs varat piekrist, ka, noliekot malā šos juridiskos jautājumus, kas tiks risināti visnotaļ objektīvi un taisnīgi, jo pret Ungāriju ievērosim tieši tādu pašu attieksmi kā pret jebkuru citu dalībvalsti, mums jā rūpējas par politiskajiem aspektiem. Ungārijai, tāpat kā jebkurai dalībvalstij, kura rotācijas kārtībā uzņemas prezidentūras pienākumus, ir jāsniedz pilns pārējo dalībvalstu un Eiropas institūciju atbalsts, lai šī prezidentūra būtu veiksmīga. Ceru, ka premjerministrs *Orbán* kungs ņems to vērā.

Nešaubos, ka šai prezidentūrai, kas sakrīt ar laika posmu, kas Eiropas Savienībai ir izšķirošs, jābūt veiksmīgai. Jāļauj, lai visas atbilstošās procedūras noritētu kā paredzēts, un vienlaicīgi pilnībā jāatbalsta Ungārija, tai uzņemoties šo smago atbildības nastu. Mana nesenā apmeklējuma laikā Ungārijā saņēmu vēstījumus no jauniešiem, kuri norādīja, ka lepojas ar to, ka viņu valsts pirmo reizi ir uzņēmusies atbildību par Eiropas Savienības Padomes vadību. Pietuvināsim Ungāriju Eiropai un Eiropu — Ungārijai.

Ir daudz darāmā. Ungārijas prezidentūra var rēķināties ar visa veida atbalstu no Eiropas Komisijas savu prioritāšu īstenošanā. Tikai kopīgiem spēkiem sasniedzot šos mērķus, mēs izveidosim stipru Eiropu — Eiropu, kurā ir iespējams panākt izaugsmi un radīt darba vietas, kurā tiek saglabātas un no jauna apliecinātas mūsu vērtības, proti, brīvības un taisnīguma vērtības, kas ir svētas, un kurā mūsu sabiedrība ir spējīga panākt uzplaukumu mainīgā pasaulē.

(Aplausi)

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr *Orbán* kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi! Ministru padomes prezidentūrai reti kad ir nācies sastapties ar tik daudziem izaicinājumiem, un tie ir: euro valūta, kas mums ir jānostabilizē, nodarbinātība, kas piedzīvo spēcīgāku izaugsmi un līdz ar to arī efektīvāku ekonomiku, enerģētiskā neatkarība pārtikas drošības jomā, vienlaicīgi satraucošā apmērā pieaugot izejvielu cenām. Nešaubos, ka Ungārijas prezidentūra spēs stāties pretī šiem izaicinājumiem kopā ar Komisiju, Padomi un Parlamentu.

Orbán kungs, jūs esat ieguvis sava elektorāta uzticību Ungārijā. Jūsu pārstāvētā partija *Fiatal Demokraták Szövetsége (FIDESZ)* balstās uz ideju, ideālu, vērtību — brīvību un demokrātiju. Kopš savas ievēlēšanas jūs kopā ar Ungārijas Parlamentu esat apņēmiest īstenot daudzas reformas, uz kurām ir aicinājusi jūsu tauta, demokrātiski piešķirot jums lielu balsu vairākumu.

Šodien viena no šīm reformām — reforma, kas skar plašsaziņas līdzekļus, — ir detalizētas juridiskās pārbaudes objekts, ko veic Eiropas Komisija — Līgumu uzraudze. Jūs pats pagājušajā nedēļā savās sarunās ar *Barroso* kungu un pēc tam norādījāt — par ko esmu jums pateicīgs —, ka attiecībā uz jomām, kurās šis likums nesaskan ar Eiropas tiesību aktiem, iesniegsiet vajadzīgās izmaiņas apstiprināšanai savā parlamentā. Pilnībā uzticos jūsu vārdiem. Tāpat kā jūs, es arī uzticos Eiropas Komisijai, kura ir uzņēmusies Līgumu uzraudzes lomu, un uzticos arī, ka respektēsiet Eiropas likumu burtu un garu.

Premjerministr *Orbán* kungs, mēs jau sen viens otru pazīstam, un es jūs vērtēju kā ievērojamu Eiropas pārstāvi. Man nav ne mazākā iemesla šaubām, ka izdarīsiet to, ko solījāt attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu likumu un pārējiem prioritārajiem jautājumiem, kas jūsu prezidentūrai būs jārisina.

Un tagad par šīm prioritātēm, sākot no pašas pirmās — Eiropas stabilitātes. Varbūt ir pozitīvi, ka abas Padomes prezidentūras, kas seko viena otrai 2011. gadā, uzņemsies valstis, kuras vēl nav euro zonā, bet kuras vēlas vistuvākajā nākotnē tai pievienoties.

Tik tiešām, gan Ungārijai, gan Polijai ir tiesības tai pievienoties. Tāpēc tās ir ieinteresētas šīs valūtas stabilitātes nodrošināšanā. Un atkārtoju — vienīgais veids, kā efektīvi izbeigt spekulatīvos uzbrukumus euro valūtai un stiprināt Eiropas ekonomikas pamatelementus, ir atjaunot kārtību mūsu valstu finansēs. Lai to paveiktu, dalībvalstīs vajadzīga stingrāka fiskālās un sociālās politikas koordinācija, kas pamatoti ir paredzēta jaunajā Eiropas semestra budžeta periodā. Tas ir arī atkarīgs no lielākas mūsu darba tirgus elastības un augstāka darba ražīguma līmeņa.

Tāpat kā Ungārijas Padomes prezidentūra, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) nelokāmi tic, ka 500 miljonu eiropiešu nākotne ir atkarīga no stiprākas, vienotākas un saskaņīgākas Eiropas. Tā ir atkarīga no tā, vai Eiropai būs lielāka ietekme, bet nekādā ziņā tā nedrīkst būt mazāka.

Orbán kungs, mums vajadzīga Eiropas mēroga ekonomikas pārvaldība. Mums vajadzīga lielāka kopienas ietekme, un esmu pārliecināts, ka centīsieties šo mērķi sasniegt.

Padomes priekšsēdētāja kungs, jūs definējāt kopējās enerģētikas politikas izveidi kā vienu no jūsu galvenajām prioritātēm. Domāju, ka jums ir taisnība. *Buzek* kungs, mūsu priekšsēdētājs, savas prezidentūras laikā to arī pamatoti ir veidojis par vienu no savas prezidentūras stiprajām pusēm. Piekrītu jums šajā aspektā, bet vēlos arī jūs brīdināt par ārkārtīgi satraucošajām sekām, kas var rasties sakarā ar visu izejmateriālu veidu cenu pieaugumu, kas pēdējos dažos mēnešos ir bijis sevišķi straujš. Esam jau novērojuši šāda ikdienas pārtikas preču cenu kāpuma radītās sociālās sekas vairākās Vidusjūras reģiona valstīs, sevišķi visnabadzīgākajās. Ceru, ka Eiropa uztvers šo problēmu nopietni un enerģiski vērsīsies pret spekulatīvo darījumu veicējiem.

Ceru arī, ka Ungārijas prezidentūra — gaidīju, ka Zaļo grupa apklusīs, bet joprojām dzirdu viņus runājam; tas nav pareizi, sēdē jāievēro klusums līdz beigām, — atbalstīs Komisiju palīdzības sniegšanā Tunisijai, kas pārdzīvo izšķirīgu laika periodu un ir jāatbalsta tās ceļā uz pārmaiņām.

Orbán kungs, kā jums ir zināms, lai gūtu panākumus savā amatā un palīdzētu Eiropai pašreizējā grūtību periodā, jums jāiegūst Parlamenta uzticība. Decembrī, kad bijām sarežģītā situācijā saistībā ar Padomi, jums pietika drosmes parakstīt mūsu augstākā līmeņa vēstules, kas patiešām veicināja budžeta apstiprināšanu Parlamentā. Pateicība jums jau par to, ko paveicāt decembrī.

Jau posmā pirms janvāra iesaistījāt politiskās grupas savu prioritāšu definēšanā, un protams, izraudzījāties *Győri* kundzi, vienu no savām labākajām bijušajām kolēģēm, par ES lietu ministri. Tie visi ir pozitīvi signāli, ko neapšaubāmi papildina pilnīga to reformu līdzsvarotība, ko esat apņēmiem veikt, ar Eiropas vērtībām, ko šeit aizstāv ikviens no mums.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, pašlaik esam nopietnā situācijā. Šis ir sarežģīts laiks.

Pirmkārt, *Orbán* kungs, jūs kļūsiat pazīstams daudziem eiropiešiem kā komunistiskā režīma oponents un brīvības atbalstītājs savā valstī. Mēs to cienām.

Biju gandarīts, kad mums abiem vakar bija iespēja apspriest vēl kādu personu, ar kuru ungāri var lepoties, un tas ir bijušais premjerministrs un jūsu valsts ārlietu ministrs, kurš kopā ar *Alois Mock* atvēra robežu starp Ungāriju un Austriju un pavēra ceļu Vācijas vienotībai. Šis cilvēks ir manas partijas vadītājs *Gyula Horn*. Parādīsim cieņu vēl vienam ievērojamam Ungārijas pārstāvim.

(Aplausi)

Orbán kungs, uzstājoties kā Padomes pašreizējais priekšsēdētājs, savā atbildē uz *Barroso* kunga jautājumu jūs kaut ko apliecinājāt. Jūs teicāt, ka gadījumā, ja Ungārijas likums par plašsaziņas līdzekļiem neatbilst Eiropas standartiem, jūs to mainīsiet. Tas ir vērtējams pozitīvi. Tomēr to apliecinot, esat arī atzinis, ka šis jautājums nav saistīts tikai ar iekšējām politiskām debatēm Ungārijā, bet ir arī jautājums, par kuru jādebatē Eiropas mērogā. Ir skaidrs, ka šis likums ir saistīts ar Eiropas Savienības visbūtiskākajiem noteikumiem un vērtībām, kas ir uz tiesiskuma principiem balstīta sabiedrība.

Vēlos apsvērt divus plašsaziņas līdzekļu likuma elementus. Ar šo likumu tiks dibināta plašsaziņas līdzekļu uzraudzības iestāde, kas paredzēta, lai nodrošinātu līdzsvaru ziņu veidošanas procesā. Turklāt ar šo likumu tiks ieviests arī pienākums plašsaziņas līdzekļiem ievērot līdzsvarotu pieeju. Jums parlamentā ir divu trešdaļu vairākuma atbalsts, un tas ir leģitīms vairākums. Izmantojot šo divu trešdaļu vairākumu, esat izveidojuši par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgu iestādi, ko veido tikai un vienīgi jūsu partijas locekļi, kas ir valdībā vai pārstāv tādu iedzīvotāju grupu, kas ir cieši saistīta ar šo partiju. Tas nozīmē, ka par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgā iestāde, kuru pārstāv tikai viens politiskā spektra spārns, būs atbildīga par līdzsvarotas ziņu veidošanas uzraudzību. Tas nav pieņemami Eiropas sabiedrībā, kas veidota uz tiesiskuma pamatiem.

(Aplausi)

Demokrātiskā sabiedrībā, *Orbán* kungs, plašsaziņas līdzekļi uzrauga tos, kas ir pie varas. Šī likuma pieņemšanas rezultāts ir tāds, ka pie varas esošie uzraudzīs plašsaziņas līdzekļus. Arī tas nav pieņemami demokrātiskā sabiedrībā, un tāpēc Eiropas iedzīvotāji ir tik lielā mērā nobažījušies par šo likumu.

(Aplausi)

Jūs pareizi norādījāt, ka mums ir jārisina daudz problēmu. Esam smagas finanšu krīzes vidū, un mums ir problēmas ar budžetu. Vēl viena problēma, kas Eiropas Savienībai jārisina vistuvākajā nākotnē, ir saistīta ar pieaugošajām pārtikas cenām, jo īpaši mūsu kaimiņu reģionos, bet arī pašā Eiropas Savienībā. Tā ir problēma, kas jārisina nekavējoties. Jāvērš uzmanība arī uz nodarbinātības problēmām dalībvalstīs. Jūsu programmā noteikti ir daudz jautājumu, ko varam risināt visi kopā. Šajā ziņā esat īsts Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) pārstāvis.

Kad *Sarkozy* kungs, Francijas prezidents, bija Padomes priekšsēdētājs, arī viņš šeit Parlamentā sniedza kreisi noskaņotu runu, bet, atgriežoties mājās, sāka īstenot labā spārna politiku. Teicu viņam, ka šī runa atgādina Kārļa Marksa runu, atrodoties izsūtījumā. Viss, ko teicāt, šķiet pozitīvi. Ja šobrīd esat gatavs rīkoties saskaņā ar saviem vārdiem, tad viss ir kārtībā.

(Starpsaucieni)

Tādēļ, manuprāt, mums jūsu sasniegumi jāvērtē, pamatojoties uz jūsu šeit piedāvāto programmu, un to mēs patiešām darīsim. Pieminējāt faktu, *Orbán* kungs, ka jums valstī ir liels vairākuma atbalsts. Tas ir vērtējams pozitīvi. Esam sadarbojušies ar vairākām valdībām — tostarp arī ar dažām, ko veido jūsu pārstāvētā partija, — kuras neko nav izdarījušas, bet tikai šeit sēdējušas un zvanījušas uz mājām, lai uzzinātu, vai tās vēl joprojām ir pie varas. Pašlaik to nevaram atļauties. No šī viedokļa raugoties, divu trešdaļu vairākuma atbalsts ir izcils sasniegums, jo tādā veidā jums tiek piešķirts daudz laika. Tomēr tas uzliek jums arī pienākumu izmantot savu stabilo stāvokli, lai Ungārija un arī Eiropas Savienība kļūtu stiprāka.

Vēlos uzdot jums jautājumu. Kāds nolūks ir jūsu dāvinātajam paklājam, kas izklāts Padomes ēkā Briselē un kurā Ungārija ir attēlota ar tās 1848. gada robežām? Ko jūs vēlaties ar to pavēstīt šajā Eiropas žestu politikas kontekstā? Tā kā jūs, šķiet, labprāt izmantojat simbolus, kas ņemti no 19. gadsimta, vēlos jums atgādināt, ko vācu filozofs Frīdrihs Nīče ir teicis Vācijas tautai 19. gadsimtā. Viņš teica: „Liela uzvara slēpj sevī lielas briesmas. Cilvēka dabā grūtāk ir pārciest uzvaru nekā sakāvi. Patiešām, gandrīz šķiet, ka uzvaru ir vieglāk sasniegt nekā to pārciest tā, lai tā nepārvērstos par nopietnu sakāvi.”

Manuprāt, jums būtu jāņem vērā, ka liels vairākums ne tikai sniedz ievērojamu atbalstu, bet arī uzliek lielu pienākumu. Tādēļ runāju ar jums kā ar Eiropas Savienības Padomes pašreizējo priekšsēdētāju, nevis kā ar premjerministru. Padomes pašreizējam priekšsēdētājam ir jādara viss iespējamais, lai izkļiedētu jebkādas šaubas par prezidentūras gatavību aizstāvēt Eiropas demokrātijas pamatvērtības. Labāk būtu, ja jūs negaidītu uz Komisijas izmeklēšanas rezultātiem. *Barroso* kungs, vēlos norādīt, ka pēc kravas automobiļu satiksmes aizlieguma vienā no Austrijas federālajām zemēm Komisija pārdzīvoja nopietnu identitātes krīzi un sāka īstenot tūlītējus pasākumus pret Austriju. Taču tad, kad tiek apdraudēts viens no Eiropas demokrātijas pamatprincipiem, jūs sēžat un neko nedarāt.

(Aplausi)

Jums jānodrošina, lai mēs drīz saņemtu izmeklēšanas rezultātus, pretējā gadījumā šīs debātes būs smags slogs uz Ungārijas prezidentūras pleciem. Mēs visi vēlamies, lai prezidentūra izdotos, un nevēlamies, lai tās progress tiktu bloķēts. Arī jūs, *Orbán* kungs, pats varat līdzēt, lai veicinātu šīs situācijas atrisināšanu. Atceliet šo likumu un ieviesiet jaunu un labāku likumu. Ungārijai vajadzīgs līdzsvarots likums par plašsaziņas līdzekļiem.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos ļoti skaidri pateikt *Orbán* kungam, ka mana grupa atbalsta Ungārijas prezidentūras prioritātes. Premjerministra kungs, mēs tāpat kā jūs ticam stiprai euro valūtai, tādēļ pilnībā jūs atbalstām prioritāšu īstenošanā šīs prezidentūras laikā. Manuprāt, sešos šīs prezidentūras mēnešos jums ir viena augstākā prioritāte, un tā ir — pēc iespējas ātrāk ieviest reālu ekonomikas pārvaldību Eiropas Savienībā un euro zonā. Tas ir tāpēc, ka — būsīm godīgi — 2010. gads nebija labs gads euro valūtai un Eiropas Savienībai. Mēs pastāvīgi atpalikām no faktiem, no notikumiem. Pašlaik mums jūsu vadībā un Komisijas priekšsēdētāja vadībā pēc iespējas ātrāk ir vajadzīgs globāls pasākumu kopums saistībā ar ekonomikas pārvaldību; reāla ekonomikas un fiskālā savienība, jo nav nozīmes, ka ir monetārā savienība, ja vienlaicīgi nav ekonomikas un fiskālās savienības.

Nelūdzu jūs izgudrot jaunas idejas, bet izmantot Komisijas priekšsēdētāja un komisāra *O. Rehn* pagājušajā nedēļā piedāvāto pasākumu kopumu, kurā ir četri pilāri, un apspriest

to Padomē un ar jūsu kolēģiem. *Orbán* kungs un *Barroso* kungs, šajā pasākumu kopumā trūkst tikai viena pīlāra. Nekur pasaulē neeksistē valūta bez vienota obligāciju tirgus šīs valūtas atbalstam. Eiropā joprojām ir 27 obligāciju tirgi, 27 spekulācijas un 27 dažādas pirkšanas un pārdošanas cenu starpības. Euro zonā joprojām ir 17 obligāciju tirgi, 17 pirkšanas un pārdošanas cenu starpības un 17 spekulācijas. Pašlaik tirgos nenotiek spekulācijas pret euro valūtu, bet spekulācijas uz starpību rēķina euro valūtas ietvaros. Vienīgais veids, kā to atrisināt, ir radīt Eiropā īstu obligāciju tirgu EUR 4 000 miljardu vai 5 000 miljardu apmērā, kas varētu līdzināties tirgum, kāds pastāv citās pasaules daļās, īpašu attieksmi piemērojot valstīm ar AAA kredītvērtējumu.

(Aplausi)

Beidzot, *Orbán* kungs, vēlos runāt par strīdīgo jautājumu, kas visiem ir labi zināms, bet ko ir ērtāk atstāt neievērotu. Strīdīgs šeit, šajā skaistajā plenārsēžu zālē, protams, ir jautājums par plašsaziņas līdzekļu likumu Ungārijā. Nerunāšu par pašu likumu, bet drīzāk gan izmantošu piemēru no viena no manu iecienītāko rakstnieku — lieliskā ungāru rakstnieka *Sándor Márai* — darbiem. Ja tiktu ieviesta Slovērijas valodas politika un pašreizējais likums par plašsaziņas līdzekļiem Ungārijā, šaubos, vai *S. Márai* vispār kādreiz būtu dzīvojis. Kāpēc? *S. Márai* dzīvoja *Kassa* pilsētā, ko šodien pazīstam kā Košici. Viņš rakstīja ungāru valodā, kura, kā zināms, vēl nesen radīja problēmas Slovērijai. Svarīgi ir arī tas, ka viņš bija žurnālists, bet tas sasauca ar rītdienas problēmu, jo, ņemot vērā jauno likumprojektu, kas nosaka pienākumu plašsaziņas līdzekļiem nodrošināt atbilstošu un piemērotu informāciju par sabiedrības dzīvi, manuprāt, *S. Márai* un viņa grāmatas vispār nevarētu eksistēt. „Kāda pilsoņa atzīšanās” — viņa meistardarbs — ir diezgan neatbilstošs, daudzējādā ziņā pat pilnīgi nepiemērots, bet tomēr literatūras meistardarbs.

Manuprāt, plašsaziņas līdzekļu pārvaldības mērķis nav garantēt atbilstošu un piemērotu informāciju. Nē, plašsaziņas līdzekļu pārvaldības mērķis ir atbalstīt plurālismu un nodrošināt, lai plašsaziņas līdzekļos varētu attīstīt jebkāda veida iniciatīvu.

(Aplausi)

Ceru, ka izmantosiet vairākuma — jūsu divu trešdaļu vairākuma, atbalstu, jo par šādu atbalstu sapņo visi politiķi...

(Starpsauciens no *Cohn-Bendit* kunga: „Nē! Nē!”)

Jūs nē — jūs esat izņēmums.

Ceru, ka izmantosiet savu divu trešdaļu balsu vairākumu, lai garantētu šo plurālismu, un pēc iespējas ātrāk mainīsit šo likumu.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos ko teikt tādēļ, lai nerastos pārpratumi.

Zaļo grupa un es personīgi — mēs mīlam Ungāriju. Es raudāju, kad 1954. gadā Ungārija zaudēja Pasaules kausu. Pirmā demonstrācija, kurā es piedalījos, turoties pie sava brāļa rokas, bija 1956. gadā pret padomju iebrukumu Budapeštā. *Verhofstadt* kungs teica, ka daudzi intelektuāļi, daudzi ungāru rakstnieki gadiem mūs ir politiski un intelektuāli atbalstījuši.

Pievienojos premjerministram *Orbán* kungam, kad viņš astoņdesmito gadu beigās un deviņdesmito gadu sākumā cīnījās pret komunistiem. Pievienojos premjerministram *Orbán* kungam, kad viņš lūdza Eiropas liberāļus izslēgt *Jörg Haider* no

Eiropas Liberālās partijas. Bija reiz kāds *Viktor Orbán*, kurš manā uztverē bija politiķis, kurš ir jāciena. Šodien, premjerministr *Orbán* kungs, jūs gatavojaties kļūt par Eiropas *Hugo Chavez* — nacionālistiski noskaņotu populistu, kurš īsti neizprot demokrātijas būtību un uzbūvi.

Atklāšu jums ļoti vienkāršu faktu, premjerministr *Orbán* kungs — tāda līdzsvarota informācija nemaz nepastāv. Vai, jūsuprāt, *Nixon* kungs informāciju par Votergeitu uzskatīja par līdzsvarotu? Nē, protams! Vai, jūsuprāt, *Bush* kungs informāciju par *Abu Ghraib* cietumu uzskatīja par līdzsvarotu? Protams, ka nē! Vai esat informēts par vienu no lielākajiem politiskajiem jautājumiem — Dreifusa lietu Francijā, kurā valdība nosprieda, ka informācija ir bijusi līdzsvarota? Vai attiecībā uz izmeklēšanu, piemēram, saistībā ar *Berlusconi* kunga dzīvi un politiku, jūsuprāt, viņš šo informāciju uzskata par līdzsvarotu? Protams, ka nē! Informācijai ir jābūt tādai, kas satricina politiku. Tā satricina arī mūs, un dažkārt tas ir sāpīgi.

Tāpēc, premjerministr *Orbán* kungs, jūsu pašreizējais likums neatpoguļo Eiropas Savienības vērtības. Jūs apgalvojat, premjerministr *Orbán* kungs, ka vēlaties redzēt stipru Eiropu. Stiprai Eiropai, premjerministr *Orbán* kungs, jābūt ticamai Eiropai. Ja piekritīsim šāda veida likuma pieņemšanai Eiropā, kā tad varēsim diskutēt ar *Lukashenko* kungu? Kā varēsim diskutēt ar Ķīnu? Viņi visi vēlas redzēt līdzsvarotu informāciju.

Premjerministr *Orbán* kungs, vai apzināties, ka Eiropas radās, cīnoties pret totalitārismu? Un ka demokrātija, brīvība ir balstīta tieši uz vārda brīvību? Neviena demokrātiskā iekārta nekad nav gājusi bojā no pārāk lielas brīvības. Demokrātiskās iekārtas gāja bojā tad, premjerministr *Orbán* kungs, kad pilsoņi sāka ierobežot brīvību. Jūs to zinājāt pirms divdesmit gadiem. Pārdomājiet vēlreiz to laiku, kad tas tā bija, un tas ir arī lietderīgi. Tātad jūs redzat, ka tas, ko jums saku, ir pareizi.

Noslēgumā vēlos teikt vēl ko, premjerministr *Orbán* kungs. Ja gatavojaties cīnīties par kristiešiem pasaulē, mēs jūs atbalstīsim, bet es varētu domāt un arī iedomājos, ka tad jūs būtu apsveicis Jasmīnu revolūciju Tunisijā, kas ir tāda pati revolūcija, kādu jūs, premjerministr *Orbán* kungs pieredzējāt — atbrīvošanās no diktatūras. Jūs nebildāt ne vārda tunisiešu aizstāvībai, un tāpēc vēlos jums izteikt pārmērus.

Mēs jūs atbalstām, aizstāvot kristiešus pasaulē. Uzticos, ka jūs mūs atbalstīsiet tad, kad būs jācīnās pret diktatūrām pasaulē neatkarīgi no valsts — Baltkrievijā vai Tunisijā, Alžīrijā, Ēģiptē, Ķīnā vai Krievijā. Tās ir Eiropas kopējās vērtības, kas mums visiem kopā jāaizstāv.

(Aplausi)

Lajos Bokros, *ECR grupas vārdā.* – (HU) „Es nezinu, ko citiem cilvēkiem nozīmē šī zeme. / Man tā ir piedzimšanas vieta, šī mazā tauta, ko ieskāva / liesmas, manas bērniņas pasaule, kas tālumā dārd. / Es no tās izaugu kā maigs zars no koka / un ceru, ka kādu dienu mans augums tajā iegrimis. / Esmu mājās” — tā rakstīja *Miklós Radnóti*. Ungārija šeit, Eiropā, jūtas kā mājās un ir cienīga uzņemties prezidentūras pienākumus. Taču vai Ungārijas valdība šeit jūtas kā mājās? Vai tā ir šī amata cienīga? Nerunāju tikai par plašsaziņas līdzekļu likumu; ir vēl deviņi strīdīgi jautājumi, ko ērtāk ir atstāt neievērotus. Tiek īstenoti ilgstoši un ievērojami pārkāpumi delikātajā kontroles un līdzsvara sistēmā, kas ir raksturīga demokrātikai iekārtai.

Notiek civilo ierēdņu atlaišana, nenorādot iemeslu. Tiek piemērots pārmērīgi liels, diskriminējošs un strukturāli izkropļojošs krīzes nodoklis. Tiek sniegts atbalsts bagātajiem, kaitējot nabadzīgajiem. Tika izbeigta Budžeta padomes darbība, gluži tāpat kā Venecuēlā. Notiek centrālās bankas autonomijas mazināšana, un drīz tā tiks atcelta pavisam. Pabalstiem,

ko izmaksā, izbeidzot darba tiesiskās attiecības ar atpakaļejošu spēku, tiek piemērots speciālais nodoklis 98 % apmērā. Deviņi konstitūcijas grozījumi, kas ieviesti pēdējo septiņu mēnešu laikā. Notiek Konstitucionālās tiesas pilnvaru ierobežošana. Tiek īstenota privāto pensiju sistēmu nacionalizācija, izmantojot atklātas izspiešanas metodes, gluži kā Bolīvijā. Krāpšana nodokļu jomā tiek paaugstināta valdības politikas līmenī — tradicionālā spirta dzēriena palinka ražošanā. Tiek īstenota populistiska darbība tā, it kā kāds pastaigātos pa botānisko dārzu ar cirvi rokā. Tiek iznīcināta sabiedrības smalkā struktūra, tās solidaritāte. Par to jau ir rakstījuši tādi pasaulslaveni zinātnieki kā *Ágnes Heller*, *János Kornai*, *Jenő Ranschburg*. Vakar *Guy Verhofstadt* norādīja, ka Beļģijas prezidentūra ir bijusi veiksmīga, jo tās valdība nepieļāva, ka iekšzemē veicamie uzdevumi traucētu risināt Eiropas jautājumus. Šobrīd saskaramies ar kaut ko pilnīgi pretēju. Haoss un diplomātiskā katastrofa šajā valstī liks novērst valdības un Eiropas sabiedrības skatu no Eiropas. Tas tik tiešām būtu apkaunojums. Es kā ungārs nevēlos piedzīvot šādu apkaunojumu. Vēl nav par vēlu mainīt mūsu virzienu uz pretējo pusi.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Orbán* kungs, vēlos sniegt dažas īsas piezīmes par plašsaziņas līdzekļu likumu. To pieminēja daudzi runātāji, bet es neatkārtosu to, ko teica viņi. Vēlos uzsvērt tikai vienu aspektu. Tā nav iejaukšanās Ungārijas lietās. Uzskatu — un apguvu to tikai tagad —, ka plašsaziņas līdzekļi ir atbildīgi par to personu, kas ir pie varas, un par ekonomikas uzraudzību. Tam tā ir jāpaliek arī turpmāk. Tādēļ plašsaziņas līdzekļus pašus nedrīkst uzraudzīt augstāka līmeņa struktūras, bet šāda par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgā iestāde dotu šo iespēju.

Tāpēc par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgās iestādes sastāvs, mūsaprāt, nav ideāls. Jūs nepārprotami esat norādījis, ka esat gatavs to mainīt, un ceru, ka panāksiet progresu šajā virzienā. Pretējā gadījumā, un vēlos to precizēt, tā ir Ungārijas iekšējā lieta. Protams, ir arī citas dalībvalstis, kuru tiesību aktus plašsaziņas līdzekļu jomā varētu minēt šajā kontekstā. Tas neattiecas tikai uz Ungāriju.

Vēlos arī nepārprotami norādīt attiecībā uz jūsu plāniem šim Padomes prezidentūras termiņam, ka, pirmkārt, atzinīgi vērtēju kultūras dažādības veicināšanas izvirzīšanu par vienu no jūsu noteicošajām prioritātēm. Uzskatu to par ļoti svarīgu. Gaidīšu jūsu iniciatīvas integrācijas, tostarp minoritāšu integrācijas, uzlabošanai, un arī jūs pats norādījāt uz romu problēmu. Eiropas stratēģija efektīvākai romu integrācijai ir ārkārtīgi svarīgs jautājums.

Otrkārt, esmu gandarīts, redzot jūsu apņemšanos īstenot paplašināšanās sarunas un politiku attiecībā uz mūsu austrumu kaimiņiem. Lielāka Austrumeiropas kultūras ietekme kopā ar šī reģiona vēsturisko un sociālo pieredzi būs pozitīvs ieguldījums Eiropas Savienībai. Dauzu iemeslu dēļ, kuros šeit nevēlos iedziļināties, Eiropas Savienība joprojām galvenokārt ir Rietumeiropas institūcija. Vēlos, lai jūsu Padomes prezidentūras laikā tiktu izrādīta lielāka Austrumeiropas ietekme.

Treškārt, ar interesi vērošu, kā jūs īstenošiet gaidāmo lauksaimniecības un kohēzijas politikas reorganizāciju un Eiropas Savienības daudzgadu budžeta perspektīvas sagatavošanu. Manis pārstāvētā grupa jūs aicina nodrošināt, lai Parlaments tajā tiktu iesaistīts pilnībā, un gaidām, ka izturēsieties nopietni pret savu solījumu sniegt atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un uzlabot vides aizsardzību, resursu ilgtspējīgu izmantošanu un pārtikas drošību.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos sveikt šeit *Orbán* kungu. Pēc Beļģijas prezidentūras farsa sešu mēnešu garumā ir patīkami redzēt īstas valsts ievēlētu premjerministru. Biju gandarīts par jūsu pausto komunisma kā bīstamas ideoloģijas

nosodījumu, un ievēroju, ar kādu lepnumu jūs paziņojāt faktu, ka Ungārija bija pirmā valsts, kas ķērās pie ieročiem, lai cīnītos pret Padomju Savienību.

Divdesmit gadus vēlāk jūs atgūvāt demokrātisko varu, tagad esat jaunas politiskas savienības sastāvā, kas arvien vairāk sāk līdzināties vecajai Padomju Savienībai. Faktiski nākamo sešu mēnešu laikā sastapsiet daudzus komunistus, tostarp šīs Komisijas priekšsēdētāju — to pašu *J. M. Barroso*, kurš aizstāvēja priekšsēdētāju Mao! Redzēsiet centralizētu ekonomikas plānošanu un kontroli, un galvenais, ko redzēsiet, būs vēlme uzspiest politisku savienību Eiropas tautām bez to piekrišanas.

Mostieties, *Orbán* kungs! Skatieties, kā viņi šorīt cenšas jūs iebiedēt. Viņi jums norādīs, kā jāvada jūsu pašu valsts. Parādiet viņiem, kur ir viņu īstā vieta. Celieties un vēlreiz cīnieties par demokrātiju.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 1956. gadā Ungārija parādīja pasaulei, ka jāieņem stingra nostāja pret apspiešanu un meliem pat tad, ja šie pūliņi šķiet bezcerīgi. Tobrīd tāda bija mūsu vēsturiskā misija. Un šobrīd tā ir tāda pati. Mūsdienā pasaulē meli un apspiešana balstās uz diviem pīlāriem. Viens no tiem ir globālā plutokrātija un tas, ka bankas piesavinās peļņu, vienlaicīgi nacionalizējot zaudējumus un izmaksas un nododot tās ugunsdzēsējiem, medmāsām, skolotājiem un pensionāriem, kuriem jācieš arvien vairāk.

Otrs pīlārs ir tāds, ka viņi — un es ar to galvenokārt domāju politiķus, kuri tā vietā, lai pārstāvētu iedzīvotāju intereses, nemitīgi darbojas kā globālās plutokrātijas un banku pārstāvji pat šeit, Eiropas Savienībā, — liek tam visam izskatīties tā, it kā tas būtu normāli vai vismaz tā, it kā citādāk tas nemaz nebūtu iespējams. Ungārijas prezidentūrai un Ungārijai — valstij, kuru es pārstāvu, ir jāparāda, ka tas tā nav, ka „karalis ir kails”. Tādas domāšanas vietā, kas vērsta uz naudu un peļņu, mums jāparāda, ka ir iespējama arī humāna un taisnīga pieeja, saskaņā ar kuru jautājums nav par to, kas vislabāk kalpotu naudas un peļņas gūšanai, bet drīzāk gan — kas vislabāk kalpotu cilvēkiem un taisnīgumam. Vēlu vislabākos panākumus Ungārijai, manai brīvību mīlošajai valstij.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kas tika uzdots atbilstoši zilās kartītes procedūrai saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Morvai* kundze, mums jau vakar bija īsa viedokļu apmaiņa. Man jums ir divi jautājumi. Nav pārsteigums, ka atbalstāt šo prezidentūru no savām labējā gala pozīcijām. Taču, vai *Orbán* kungs ar to ir apmierināts, ir cits jautājums. Vai zināt, ka Ungārijas revolūciju atbalstīja ārkārtīgi daudz cilvēku, un ne tikai konservatīvie no politiskā spektra labējām pozīcijām, kā norādīja *Schulz* kungs? Vai esat ievērojusi, *Morvai* kundze, ka Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu kritizēja ne tikai sociāldemokrātu partija, bet arī daudzi pilsoņi, tostarp *Konrád* kungs, kuram nav nekāda sakara ar sociāldemokrātiju? Vai jūs to zināt?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) *Swoboda* kungs, lai gan kādreiz, iespējams, uzskatīju, ka apzīmējumi „labais spārns” un „kreisais spārns” kaut ko nozīmē, pēc pusotra gada, ko esmu pavadījusi Eiropas Savienībā, esmu pārlicināta, ka tiem nav nekādas nozīmes. Jūs no kreisā spārna turpināt pārstāvēt plutokrātijas un banku intereses un nemaz neievēroat, ko vēlas vienkāršie cilvēki. Esat pilnīgi aizmirsuši par tā pamatidejām. Šodien šeit tika pieminēts

jūsu priekšgājējs ar uzvārdu Markss. Tas, ko viņš teica par taisnīgumu, šeit vairs netiek pieminēts. Jūs esat vislielākie darbaļaužu apspiedēji. Tas pirmkārt. Otrkārt, jārūnā par plašsaziņas līdzekļu likumu, kas ir Ungārijas iekšējā lieta...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, pateicos, ka devāt man iespēju runāt Eiropas Tautas partijas Ungārijas delegācijas vārdā. Kā personai ar invaliditāti, iespējams, mana attieksme pret diskrimināciju vai dubultstandartiem ir nedaudz jūtīgāka nekā parastajiem cilvēkiem. Tādēļ ar bažām sekoju šīm politiskajām raganu medībām saistībā ar Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu, kuras varējām vērot arī šodien šeit Parlamentā. Ungārijas pilsoniskā apvienība „Fidesz” vairākkārt ir parādījusi, ka tā dara savu darbu, ievērojot mūsu kopējo Eiropas vērtību garu, un dara to, ievērojot preses brīvību un godprātību.

Mūsu Eiropas vērtības paredz atbildību. To pierāda arī gaidāmā Ungārijas sešu mēnešu prezidentūra. To pierāda arī tās nospraustie mērķi. Ekonomikas pārvaldība, enerģētikas politika vai romu jautājumā — romu stratēģija: šie virzieni un stratēģijas pierāda kopējo vērtību eksistenci, gluži tāpat kā mūsu mērķi ir kopēji, lai garantētu stipras Eiropas izveidi. Eiropa, galu galā, nav tikai interešu kopiena, bet arī vērtību kopiena. Faktiski šobrīd jūs izrādāt necieņu pret šiem mērķiem un vērtībām. Pat nesagaidot Eiropas Komisijas atzinumu, jūs jau sniežat paziņojumus, izvirzāt ļaunprātīgas apsūdzības un sniežat pārspīlētas un nepamatotas komentārus. Varbūt jūsu mērķis, šādi rīkojoties, ir vājināt Ungārijas prezidentūru? Patiesībā jūs nodarāt kaitējumu Eiropas Savienībai un visai Eiropas Kopienai.

Mums pašlaik jāpārvar vissmagākā krīze, bet jūs parādāt bezatbildīgu attieksmi. Kā Eiropas Tautas partijas delegācijas loceklis es to nosodu. Vēlos iedrošināt Ungārijas prezidentūru turpināt tās darbu, neskatoties uz apsūdzībām, un patiesām turpināt īstenot tās programmu „Stipra Eiropa”. Atbalstu šīs programmas nosaukumu. Pateicoties vienotībai, mēs sasniegsim daudz vairāk, un mums ir jācenšas panākt progresu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, premjerministra kungs, dāmas un kungi, Eiropas Savienības un Ungārijas, kā arī visu Ungārijas patriotu interesēs, neatkarīgi no partijas piederības, ir panākt, lai Ungārijas prezidentūra būtu veiksmīga. Tas ir pat vēl svarīgāk, ņemot vērā, ka šodien ES, tostarp arī euro zonai, jāpārvar ārkārtēji izaicinājumi. Premjerministra kungs, jūs esat mērķtiecīgs cilvēks. Lūdzu, izmantojiet šo īpašību Eiropas labā, kalpojot Eiropas Savienības Padomes pašreizējā priekšsēdētāja amatā tā, lai Eiropa kļūtu dinamiskāka un efektīvāka. Taču vienlaicīgi lūdzu jūs saglabāt demokrātijas likumus un aizsargāt Eiropas sociālā modeļa vērtības.

Diemžēl, un to pierādīja arī šīs debātes, Ungārijas prezidentūras sākuma posms ir nemierīgs. Vai redzat, premjerministra kungs, cik zems ir uzticības līmenis jūsu valdībai Eiropā? Daudzu dalībvalstu iedzīvotāji, neatkarīgi no partijas piederības, uzskata, ka jūsu valdības pret demokrātiju vērstie pasākumi, tās populisms ekonomikas jomā, likums par plašsaziņas līdzekļiem un iecietība pret labējā gala politiķiem ir pretstatā ES normām un vērtībām. ES prezidentūra ne tikai nevar jūs atbrīvot no kritikas, bet jūsu vadībai jākalpo arī par paraugu ES pamatvērtību ievērošanā.

Šajā gadījumā atbilstošs ir slavenais *Attila József* citāts — „dusmojos jūsu dēļ, nevis uz jums”, jo, ja tiek pausta pamatota kritika, ES dusmas nav vērstas pret Ungārijas valdību; tās ir dusmas Ungārijas labā. Un šī kritika nekādā ziņā nav vēsta pret Ungārijas iedzīvotājiem.

Premjerministra kungs, kā ungārs un eiropietis es vēlos izdzīvot šos sešus prezidentūras mēnešus ar lepnumu un augsti paceltu galvu.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Orbán* kungs, rakstā, kurš vakar parādījās vienā no lielākajiem Vācijas laikrakstiem, jūs minējāt *Otto Graf Lambsdorff* kā vienu no saviem paraugiem. Pēdējo reizi tikāmies viņa bērū dievkalpojumā 2009. gada decembrī. Jūs to apmeklējāt kā privātpersona, un par to bijām jums pateicīgi. Vēlos lūgt jūs pagodināt viņa piemiņu, ievērojot, sekojot un aizstāvot liberālas konstitucionālās valsts principus visos jūsu īstenotajos pasākumos.

Uz kritiku, kas tika vērsta pret plašsaziņas līdzekļu likumu, jūs atbildējāt, pieminot divus argumentus. Apgalvojāt, ka tā ir pret Ungāriju un pret jums personīgi vērsta kampaņa un ka šī kampaņa ir vispārīga. Vēlos Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā skaidri norādīt, ka šī nav kampaņa. Tā ir visas Eiropas problēma, ja kādā Eiropas Savienības dalībvalstī tiek traucēta pamatbrīvību ievērošana un tās tiek apšaubītas.

Vēlos pateikt Komisijai un *Barroso* kungam, ka *Kroes* kundzei ir juridiski jāizvērtē šis jautājums. Tomēr Komisija nav tikai juridiskais birojs; tā ir arī politiska struktūra. Izvērtēšanai jābūt politiskā formā, un tā jāveic ātri.

Otrs jūsu arguments ir tāds, ka šī kritika ir vispārīga. *Orbán* kungs, minēšu dažus ļoti konkrētus aspektus — nomelnošana, neslavas celšana un naida kurināšana Vācijā un citās demokrātiskās valstīs ir pretlikumīga. Tādēļ arī ir paredzētas krimināltiesības. Lūdzu, piemērojiet krimināltiesības arī šajā lietā. Jāuzlabo tiesiskā aizsardzība 163. pantā, jāmaina plašsaziņas līdzekļu uzraudzības iestādes sastāvs un pilnvaras 123. un 183. pantā — kopā ar daudzām citām lietām. Ir daudz konkrētu aspektu. Ierosinu atlikt likuma piemērošanu, līdz Komisija būs pabeigusi novērtējumu, un tas ir jāizdara pēc iespējas ātrāk.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlaments un dalībvalstis izmanto dubultstandartus. Nevaram vien beigt runāt par cilvēktiesībām un preses brīvību, kad runa ir par valstīm, kas vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, bet šīs prasības netiek piemērotas pašreizējiem šī kluba dalībniekiem. Vai Kopenhāgenas kritēriji ir svēts pienākums mums visiem, vai arī tikai jaunajiem dalībniekiem?

Dalībvalstis izliekas neredzam to, kā viena vai otra valsts rīkojas. Ja es „nebāžu savu degunu” tavās darīšanās, tad arī tu „nebāž savu degunu” manās darīšanās. Pat Ungārija lūdz, lai neviens „nebāž degunu” tās darīšanās. Tā ir dīvaina attieksme no Eiropas Savienības prezidentūras puses. Tieši jūsu uzdevums, premjerministr *Orbán* kungs, ir vadīt Eiropas Savienību un arī veicināt, lai dalībvalstīm zināmā mērā nebūtu vienalga, ko dara citas valstis. No šī principa nedrīkst atkāpties.

Vērsīšos tagad pie Parlamenta — institūcijas, kuras uzdevums ir saglabāt Eiropas vērtību augsto standartu līmeni. Pašlaik mums tas neizdodas! Priekšsēdētājas kundze, man atkal ir liels prieks, ka varu teikt patiesību un šeit paust savu rūpīgi izsvērtu viedokli.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pozitīvs ir fakts, ka prezidentūras pienākumus uzņemas valsts, kuras valdībai ir tik liels atbalsts savā zemē. Ungārijas valdībai ir šāds atbalsts tāpēc, ka tā rīkojas ungāru interesēs, un tāpēc, ka tā Ungāriju būvē no jauna pēc tam, kad tajā valdīja bankrotējusi, skandālu skartā Ungārijas sociālistu valdība. Tomēr slikti ir tas, ka pret Ungāriju tās prezidentūras priekšvakarā tiek vērsti negodīgi, ideoloģiski motivēti uzbrukumi. Jautājums par plašsaziņas līdzekļu likumu pilnībā parāda šo uzbrukumu liekulīgo raksturu. Arī Polijā ir identiska Plašsaziņas līdzekļu padome, kurā ietekme pieder valdošajai partijai, un tā šodien ir atbildīga par desmitiem

cilvēku — žurnālistu ar konservatīviem uzskatiem — izstumšanu no Polijas sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem. Neviens Eiropā, un vismazāk jau *Schulz* kungs, viņus neaizstāv. Tādi ir vienkāršie fakti šajā lietā.

Dīvainā vēstule, kas tika publicēta pirms nedēļas kā uzbrukums ungāriem un ko parakstīja bijušie Čehijas Republikas un Ungārijas prezidenti, un arī Polijas laikraksta „*Gazeta Wyborcza*” galvenais redaktors, norāda uz šādu uzbrukumu liekulīgo raksturu. Tā ir tā pati „*Gazeta Wyborcza*”, kura nodrošina, lai iedzīvotājiem, kuru viedoklis ir atšķirīgs, tiktu konfiscēts viņu īpašums. Patiesība par šodienas uzbrukumu Ungārijai ir tāda, ka tas nav nekas cits kā atriebība par veiksmīgu konservatīvisma īstenošanu praksē. Ceru, ka jūsu ES prezidentūra būs veiksmīga, *Orbán* kungs, jo...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, sākot no 1. janvāra, Eiropas Savienības prezidentūras pienākumus uzņemās Ungārijas valdība, kura mums par sevi atgādināja ar tā dēvēto „kultūras paklāju”. Pašlaik nerunāšu par šo karti, premjerministra kungs, bet gan par kultūru, kādu esat atvedis šeit uz Briseli.

Cienīti un loloti simboli, to personu portreti, ar kurām jūsu tauta pamatoti lepojas, atrodas publiskajā telpā, laukumā uz grīdas, kur tiek vienkārši samīdīti zem visas Eiropas iedzīvotāju kājām. Vai tā, jūsaprāt, ir kultūra? Vai tāda ir cienījama lepnās Ungārijas prezentācija?

Nezinu, kas Ungārijas diplomātus noveda līdz pašu vēstures simbolu zaimošanai. Viņi tos varēja novietot tajā pašā telpā uz paaugstinājumiem vai pie sienas. Vai esat, Viktor, redzējis, kur šajā telpā ir izvietoti mūsu visu lolotie simboli? Tie atrodas godājamā vietā, greznojot priekšsēdētāja galdu.

Zinu, premjerministra kungs, ka jūsu valstī ir daudz problēmu, bet nelokāmi ticu, ka lepnā Ungārijas tauta nav pelnījusi šādu necieņu pret pazīstamiem tās darbiniekiem un simboliem no pašu valdības puses.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, premjerministra kungs, dāmas un kungi! Faktiski vēlējos runāt par Ungārijas prezidentūru, bet iepriekšējie runātāji mani sadusmoja, un šobrīd vēlos nedaudz padoties provokācijai un runāt par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu. Vienkārši izsakoties, Ungārijā Kustība par labāku Ungāriju „*Jobbik*” kritizēja arī valodas likumu. Arī mēs tam nepiekrītam. Tomēr ir pārsteidzoši redzēt tik daudz politiķu, kas „griež kažoku uz otru pusi”, un liekuļu vienā vietā. Jūs, kas iedomāties sevi par tiesību aizstāvjiem, kur jūs bijāt tad, kad tika ieviests Slovērijas valodas likums? Kur bija *Cohn-Bendit* kungs tad, kad serbu ekstrēmisti terorizēja ungārus Vojvodinā? Kur bija *Schulz* kungs, kad tika apgānīti kapi Vojvodinā — ungāru kapi, un ungāru kapi Transilvānijā? Tādēļ to uzskatu par dubultmorāli. Nevaru pieņemt kritiku, ko atļaujaties pret Ungārijas valdību un pret Ungārijas prezidentūru.

Pretstatā tukšajai MSZMP vai MSZP ķērķšanai, kustība „*Jobbik*” vienmēr ir piedāvājusi pozitīvus priekšlikumus. Tik tiešām, mums jāaktualizē jautājums par Slovērijas valodas likumu. Jā, mums jāaktualizē jautājums par *Beneš* dekrētu anulēšanu. Jā, mums jāaktualizē jautājums par *Székelly* iedzīvotāju teritoriālo autonomiju. Jā, mums jāaktualizē jautājums par krimināli sodāmu pārkāpumu pret romu iedzīvotājiem apturēšanu un izskaušanu Ungārijā un visā Eiropā, un būtu apsveicami, ja Ungārijas valdība tikpat lielā mērā pievērstos tās iekšpolitikas uzdevumam — īstenot miljoniem Ungārijas vēlētoju gribu, lai beidzot nonāktu aiz restēm bijušais Ungārijas diktators *Ferenc Gyurcsány*. Tās ir patiesās problēmas, un es vēlu jums veiksmi, vadot prezidentūru.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Orbán* kungs, jums ir risināmi divi smagi jautājumi. Pirmais ir saistīts ar astoņu gadu sociālistu ļaunprātīgas pārvaldības radīto seku pārvarēšanu, atjaunojot Ungārijā politisko un ekonomisko izaugsmi un stabilitāti un samazinot parāda apmēru. Elektorāts jums ir piešķīris nepārprotamas pilnvaras, lai to panāktu.

Jūsu otrais uzdevums ir vadīt Eiropu Padomes pašreizējā priekšsēdētāja amatā šajos grūtajos laikos un darīt visu, kas ir jūsu spēkos, lai atrisinātu ekonomikas un finansiālo krīzi. Jums tiks sniegts aktīvs Parlamenta un manis pārstāvētās grupas atbalsts. Pricējamies, ka tā vietā, lai šodien mūs iepazīstinātu ar savu vēlmju sarakstu, kā to iepriekšējos gados darīja daudzi sociālistu Padomes priekšsēdētāji, skaidri formulējāt savas prioritātes.

Treškārt, esam gandarīti par to, ka Ungārija jau kopš 2004. gada ir Eiropas Savienības dalībvalsts un ka valdošā partija Ungārijā ietilpst Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupā. Ar jauno plašsaziņas līdzekļu likumu saistītā kampaņa, kas aicina arī atcelt tiesības balsot saskaņā ar 7. pantu un ko uzsāka šeit, Parlamentā, un nevis jūs, bet partijas, kas zaudēja Ungārijas 2010. gada vēlēšanās — viņi šeit ir sēdējuši un joprojām šeit sēž pašā priekšā (vismaz tie, kuri uzreiz neskrēja pie preses pārstāvjiem), — ir liekulīga un nepanesama. Novērtējums parādīs, ka plašsaziņas līdzekļu likums Ungārijā neatšķiras no daudzu citu valstu tiesību aktiem šajā jomā.

Attiecībā uz *Schulz* kungu, kurš aicināja šo likumu atcelt, varu tikai teikt, ka viņš laikam nav iepazinies ar likumu, par kuru nobalsoja sociālistu un zaļo valdības vairākums Ziemeļreinas-Vestfālijas federālajā zemē. Tas regulē plašsaziņas līdzekļu uzraudzības iestādes izveidošanu, sankcijas un viedokļu atšķirību jautājumus. Tieši to jūs darāt. Šī liekulīgā attieksme nedrīkst iegūt vairākuma atbalstu šajā Parlamentā.

(Aplausi)

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas tika uzdots atbilstoši zilās kartītes procedūrai saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Langen* kungs, vai tas ir tas pats gadījums, kad plašsaziņas līdzekļu likums Ziemeļreīnā-Vestfālijas federālajā zemē atbildību par plašsaziņas līdzekļu uzraudzību nodod vienas partijas rokās? Vai tas ir gadījums, kad valdība plašsaziņas līdzekļu uzraudzības struktūru Ziemeļreīnā-Vestfālijā deviņus gadus izmantos savās interesēs? Vai tas ir gadījums, kad Ziemeļreīnā-Vestfālijā viena partija lemj par to, vai ziņu veidošana ir vai nav līdzsvarota? Ja šis ir tāds gadījums, tad situācija tur ir tāda pati, kāda tā ir Ungārijā. Nedomāju, ka jūs to vēlētos. Vēlos arī jums jautāt, vai *Merkel* kundze kritizē Ungārijas tiesību aktus tāpēc, ka viņa ir locekle...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, esmu pārliecināts, ka piešķirsiet man piecas minūtes, lai atbildētu.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Pirmkārt, *Merkel* kundze pajautāja, vai likums visos aspektos atbilst Eiropas noteikumiem, un *Orbán* kungs piekrita mainīt šī likuma noteikumus, ja tas būs vajadzīgs, vadoties no Komisijas novērtējuma. Manuprāt, šāda pieeja ir pareiza, godīga, atklāta un taisnīga pret visām iesaistītajām pusēm.

Otrkārt, vēlos arī ko teikt par plašsaziņas līdzekļu likumu Ziemeļreinā-Vestfālijas federālajā zemē. Saskaņā ar tā 31. punktu radio programmām nav atļauts piedāvāt tikai vienu viedokli vai informēt tikai par vienu partiju, grupu, lobiju, reliģisko konfesiju vai filozofijas novirzienu.

(*Starpsaucieni*)

Likumā ir arī noteikts, ka Ziemeļreinas-Vestfālijas federālā zeme drīkst sniegt norādījumus par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgajai iestādei un drīkst noteikt soda naudu līdz pat EUR 500 000 apmērā.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, gribu vērsties pie Ungārijas valdības vadītāja. Esiet sveicināts Eiropas Parlamentā, *Orbán* kungs!

Ungārija ir uzņēmusies prezidentūras pienākumus laikā, kas nepavisam nav viegls, un programmā, kuru jūs mums prezentējāt, protams, ir daudz lielu izaicinājumu. Jūs vairākkārtīgi lūdzāt, lai mēs, Parlaments, palīdzam jums izpildīt šo programmu, un ticiet man, *Orbán* kungs, mēs patiešām esam šeit, lai atbalstītu jūsu programmu to, kas ir labs un Eiropai atbilstošs.

Jūs savā runā, cita starpā, aicinājāt arī veidot stipru Eiropu, tomēr jāsaka, ka man nav pilnīgi skaidrs, kur sākas un kur beidzas jūsu „eiropiskums”, jo citādi es nespēju izskaidrot, kādēļ jūsu valdība šo prezidentūru ir iesākusi, prezentējot vairs nepastāvošu teritoriālo vienību — tā vietā, lai kā prezidējošā valsts, prezentētu jaunu redzējumu Eiropai.

Tādēļ, *Orbán* kungs, ceru, ka labais „eiropiskums” jūsos arī turpmāk attīstīties pozitīvā virzienā un ka parādīsiet arī savu pozitīvo ungāra raksturu.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, jau ilgu laiku Savienība iet savu ceļu, nospraužot mērķi aiz mērķa, bet neviens neskatās atpakaļ, lai paraudzītos, vai šie mērķi ir sasniegti vai atbilstoši īstenoti. Izaugsme, darba vietas, iedzīvotājiem draudzīga Savienība — tiem visiem ir tendence kļūt par mūžīgiem mērķiem. Esam faktiski nonākuši punktā, kad mums ir jāatzīst vismaz dažu mūsu politikas virzienu un bieži piemēroto visiem derīgo risinājumu neveiksmi.

Lai stimulētu ES ekonomikas izaugsmi, varbūt mums jāizmanto radoša pieeja un jāpieņem mūsu 27 dalībvalstu atšķirīgās intereses un īpatnības.

Komisija ierosina, bet prezidentūra apstiprina — vienkārša mūsu ekonomikas politikas koordinēšana. Tā var kļūt par slazdu tieši ekonomikas izaugsmei, ko tik ļoti cenšamies panākt, īstenojot tikai un vienīgi makro-ekonomiskos un finansiālos mērķus un politiku. Kamēr mūsu vienotais tirgus ir nepilnīgs, birokrātija noslogo uzņēmumus un uzņēmējus un darba tirgus nav sakārtots, mūsu ES izaugsme var izrādīties par vali baseinā, kas pilns ar barakudām — jo tieši tāds izskatās globālais tirgus pašreizējās krīzes apstākļos.

Attiecībā uz pārējiem prezidentūras programmā noteiktajiem „mūžīgajiem” mērķiem, piemēram, kopējās enerģētikas politikas sasniegšanu ir jānosaka visu dalībvalstu kopējās intereses un vajadzības enerģētikas jomā. Neesmu droša, ka risinājums ir iztērēt miljardiem euro milzīgos infrastruktūras projektos.

Orbán kungs runāja arī par paplašināšanos — cerams, ar to nav domāta Ungārijas pieeja, saskaņā ar kuru pilsonība tiek piešķirta visiem Ungārijas etniskajiem pilsoņiem kaimiņu valstīs. Vai ES paplašināšanās eiroskepticisma un ekonomikas krīzes apstākļos vispār ir iespējama?

Noslēgumā vēlos novēlēt mums visiem veiksmi.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Ungārijas prezidentūra ir iesākusies nelabvēlīgā gaisotnē. Piemērs, ko Ungārijas valdība ir sniegusi Eiropas Savienībai, pieņemot jauno likumu par plašsaziņas līdzekļiem, nekādā ziņā nav pozitīvs. Jaunais likums paredz plašsaziņas līdzekļu uzraugam piešķirt ļoti plašas pilnvaras, un tas met šaubīgu ēnu uz Ungārijas prezidentūru pašā tās sākumā. Šis likums ir tikai viens no elementiem to notikumu sērijā, kuri pašlaik rada bažas Ungārijā.

Tur, kur dominē viena politiskā partija, pārējās balsis kļūst klusākas. 17. gadsimta franču autors *F. Rochefoucauld* par to mūs jau sen brīdināja. „Tikai nedaudziem pietiek gudrības labāk uzklaut noderīgu pārmetumu nekā nodevīgu uzslavu.” Vēlos ieteikt prezidentūrai uztvert šos *F. de La Rochefoucauld* vārdus nopietni — gan kā ES prezidentūrai, gan kā Ungārijas valdībai.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, esiet sveicināts Strasbūrā, *Orbán* kungs! Kā uzsvēra *Cohn-Bendit* kungs, visi šeit klātesošie mīl Ungāriju, bet ne visi mīl Ungārijas valdību, kā būsiet jau nopratis.

Mēs, savukārt, mīlam Ungāriju, esam augstās domās par Ungārijas valdību un pat bezkaunīgi atbalstām jūsu partiju. Kādēļ gan mēs atbalstām „*Fidesz*” partiju? Tas ir tādēļ, ka šī partija bija izšķirošais faktors demokrātiskās iekārtas atjaunošanai Ungārijā pēc garas un briesmīgas diktatūras.

Atbalstām „*Fidesz*”, jo visus šos gadus tā ir ievērojusi vienas un tās pašas demokrātijas un brīvības vērtības, būdama gan valdībā, gan opozīcijā. Atbalstām „*Fidesz*”, jo šī partija šodien ir vienīgā reālā alternatīva populistiskajai tendencei, kas, šķiet, ir pārņēmusi daudzas valstis Eiropas Savienībā.

Atbalstām „*Fidesz*” tāpēc, ka, nosakot prioritātes, kuras jūs minējāt, „*Fidesz*” liek mums saprast, ka cīņa par vienotu, brīvu Eiropu vēl nav galā. Atbalstām jūs, *Orbán* kungs, un vēlamies jūs uzmundrināt, jo tas nozīmē atbalstīt Ungāriju un Eiropu kopumā.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, enerģijas piegādes drošība ir viens no Eiropas Savienības svarīgākajiem jautājumiem un izaicinājumiem jau kopš tās dibināšanas. Ilgu laiku uzskatījām, ka visbūtiskākais jautājums ir atkarības no enerģijas avotiem mazināšana. Tomēr ekonomikas krīze nepārprotami parādīja, ka svarīgāka ir enerģijas pieejamība par pieejamām cenām. Šis bija pirmais gads Ungārijā, kad neapkurinātos dzīvokļos līdz nāvei nosala vairāk cilvēku nekā ielās. Pirms pāris dienām kāda dzīvojamo māju bloka iedzīvotāji pieprasīja apkures atslēgšanu, jo tie vairs nevarēja atļauties par to samaksāt. Dāmas un kungi, mums ir ļoti svarīgi risināt jautājumu par enerģijas piegādes drošību kā vienu no ekonomikas krīzes seku pārvarēšanas jautājumiem, un tas ir jādara mūsu novecojušās infrastruktūras apstākļos.

Vissvarīgākais Ungārijas prezidentūras uzdevums augstākā līmeņa sanāksmē par enerģētiku būs radīt pamatus šai jaunajai infrastruktūrai — ne tikai attiecībā uz gāzi, bet arī uz elektrolīnijām. Mūsu uzdevums nav atjaunot iepriekšējos tīklus, bet nodrošināt investorus un kapitāla piesaistes iespējas inteligentu nākotnes enerģētikas tīklu izveidei. Ungārijas valdības uzdevums ir pārliecināt visas dalībvalstis vienprātīgi atbalstīt kodolatkritumu apsaimniekošanas drošības uzlabošanu. Mums jāgarantē, lai šis process — kodolatkritumu apsaimniekošana — nepārsniegtu pieļaujamas robežas. Priekšsēdētājas kundze, mēs nedrīkstam šo jautājumu risināt ne emocionāli, ne aukstasinīgi, bet tikai ar skaidru galvu, skaidru sirdi un skaidru redzējumu. Būsim jūsu partneri šo jautājumu risināšanā.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas iedzīvotāji pārdzīvo smagu, destabilizējošu krīzi. Manuprāt, tieši šādos brīžos mums jāatgriežas pie Eiropas pamatvērtībām.

Pirmā no šīm vērtībām ir cīņa pret jebkādam nacionālisma izpausmēm. Vēlos paust savas bažas par to, ka pēc tam, kad piedāvājāt piešķirt Ungārijas pilsonību maģāru iedzīvotāju grupām, tagad jau aktualizējat iespēju piešķirt tiem balsošanas tiesības, pārkāpjot starptautiskās konvencijas.

Otrā no šīm Eiropas vērtībām ir demokrātijas un brīvību aizsardzība. Kopš jūsu stāšanās amatā ir veikti tādi pasākumi, kuri rada mums bažas un kurus jūs tagad varētu mums izskaidrot. Ir ierobežotas konstitucionālās tiesas pilnvaras, Eiropas Centrālās bankas neatkarība, pretēji Pievienošanās līguma noteikumiem, ir apdraudēta, un jūs liekat iedzīvotājiem balsot par tādu plašsaziņas līdzekļu likumu, ar kuru, aizbildinoties ar nepieciešamību transponēt Eiropas direktīvu, faktiski tiek sagrauta preses brīvība, kā nesen parādīja Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO).

Jūs skaidrojat, ka jūsu likums ir līdzīgs šādiem likumiem citās dalībvalstīs. Tomēr pat tad, ja dažās dalībvalstīs — un es ar to domāju pati savu valsti — tajos vēl ir kas jāuzlabo, tad kurā Savienības valstī vēl kādai plašsaziņas līdzekļu struktūrai draud soda naudas iekasēšana EUR 700 000 apmērā par morāles standartu pārkāpumiem? Šī lieta šobrīd ir Eiropas Komisijas pārziņā, kurai ir mūs jāinformē par tās galveno problēmu un bez juridiskiem jautājumiem jāinformē arī par to, vai ar šo likumu tiek pārkāpta vārda brīvība. Ja tas tā ir, tad Savienībai ir instrumenti, kas paredzēti pamattiesību ievērošanas nodrošināšanai. Tieši šādu nelokāmības signālu mēs visi šobrīd gaidām.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, premjerministra kungs, Ungārija ir Eiropas valsts. Tā ir pozitīvi noskaņota pret Eiropas Parlamentu. Ungārija par Republikas prezidentu izvēlējās lielisko mūsu bijušo kolēģi *Pál Schmitt* kungu, un jūs bijāt pietiekami gudri, lai par vienu no saviem ministriem izvēlētos mūsu lielisko kolēģi *Győri* kundzi, kuru es ļoti atzinīgi vērtēju.

Demokrātija ir iedarbīga. Jūs esat ievēlēts. Burvīgi! Eiropa ir spēks. Ja tiek apšaubīts kāds no jūsu likumiem, jūs atbildat: „Es to mainīšu”. Ja tiek apšaubīts vērtību piemērošanā, jūs apliecināt, ka reformējot konstitūciju, kas vēl ir iepriekšējā komunistiskās iekārtas konstitūcija, ieviesīsiet visu Pamattiesību hartu. Burvīgi! Politika ir iedarbīga. Ja kāds par to vēl šaubās, mums ir politiska Eiropa. Tas ir pozitīvi!

Saskaraties ar ekonomikas problēmām. Jūs sakārtojāt Ungārijas ekonomiku, *Orbán* kungs. Iespējams, ka esat tas premjerministrs, kurš mums šobrīd ir vajadzīgs. Tomēr šī nav pirmā reize, kad ieņemat šo amatu. Jūs jau bijāt šajā amatā 1998. gadā, kad arī tobrīd bijāt premjerministrs.

Noslēgumā vēlos pievērst jūsu uzmanību Horvātijai. Jūs vēlaties, lai tā pievienojas Eiropas Savienībai. Mēs arī to atbalstām. Vēlos pievērst jūsu uzmanību atsevišķām Eiropas sabiedrisko domu pārstāvošām grupām un ierosināt jūs īstenot plašu publicitātes kampaņu, kura spēj pierādīt Eiropas pilsoņiem, ka Horvātija atbilst visiem dalībvalsts kritērijiem, jo mēs vairs neizvēlamies valstu bloku dalības virzienu kā tas bija pēc Berlīnes mūra krišanas.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Orbán* kungs, Spānijas sociālistu vārdā vēlos sveikt Ungārijas prezidentūru, trešo no pirmajām trim prezidentūrām, kas tiek īstenotas saskaņā ar jauno, Lisabonas līgumā noteikto dinamiku. Tāpēc ir jāievēro konsekvence ne tikai attiecībā uz vienoto scenāriju, ko izstrādāja trīs

valstis — Spānija, Beļģija un Ungārija, bet arī, un kas vissvarīgākais, konsekvence attiecībā uz tiem principiem, vērtībām un mērķiem, kas ir noteikti pašā Lisabonas līgumā, jo tā ieviešana un izpilde ir absolūta prioritāte.

Dažas no šīm kopējām vērtībām un principiem ir noteiktas Lisabonas līguma 2. pantā — pamatbrīvību ievērošana, nepilngadīgo personu aizsardzība un plurālisms, tostarp informācijas plurālisms. Tādēļ piekrītu jūsu paustajām bažām par to, ka šādus svarīgus Ungārijas prezidentūras mērķus var izkropļot nacionālās debātes vai īpatnības, nevis tas, kas mūs vieno.

Jautājumu par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu nekādā ziņā nedrīkst risināt kā iekšējā tirgus jautājumu, transponējot Audiovizuālo pakalpojumu direktīvu valsts tiesību aktos. Tās ir debātes, kas neskar tikai iekšējo tirgu vai tikai Ungāriju. Tās ietekmē pamattiesības un visu Savienību, un tādēļ pievienojos tiem, kuri ir pārliecināti, ka vienīgais veids krīzes pārvarēšanai ir lielāka integrācija, nevis konkurējošs nacionālisms.

Prezidentūra tiks vērtēta, balstoties uz tās gatavību uzņemties vadību Lisabonas līguma vērtību un mērķu īstenošanā, saglabājot uzticību solījumiem, kas tika doti, pievienojoties Eiropas Savienībai.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas tika uzdots atbilstoši zilās kartītes procedūrai saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es ļoti uzmanīgi klausījos, ko teica *López Aguilar* kungs, un vēlos viņam atgādināt, ka Spānijas valdība, kuru vada viņa pārstāvētā partija, pašlaik gatavojas izveidot valsts plašsaziņas līdzekļu padomi un izstrādāt likumu pret nevienlīdzīgu attieksmi un diskrimināciju, kas kā Damokla zobens karājas pāri visu iespējamo politisko pretinieku galvām un kas, iespējams, paredz iespēju iejaukties plašsaziņas līdzekļu satura veidošanā.

Tāpēc, *López Aguilar* kungs, pirms kritizējat citus — neiedziļināšos jautājumā par Ungārijas likumu —, padomājiet kaut nedaudz par faktu, ka nav korekti izmantot divus atšķirīgus argumentus un dubultstandartus. Neaizmirstiet, ka bijāt Tieslietu ministrs.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šī nav pirmā reize, kad šeit pilnīgi nevietā tiek salīdzināts likums, kas radījis bažas visā Eiropas Savienībā un ļoti cienījamu jūsu politiskās saimes pārstāvju vidū, *Vidal-Quadras* kungs, ar likumiem, kuros tiek respektēta vārda brīvība, brīva sabiedrības viedokļa paušana plurālistiskā sabiedrībā un, protams, plurālisms plašsaziņas līdzekļos. Pēdējie minētie likumi paredz tādas audiovizuālās padomes izveidi, kuras uzdevums nekādā ziņā nav traucēt plurālismam plašsaziņas līdzekļos, un nepavisam ne iepriekš noteikt plašsaziņas līdzekļu saturu.

Šāds gadījums attiecas, piemēram, uz Spāniju, tāpat kā daudzi citi piemēri, kas tika minēti šajā Parlamentā un kam nav nekā kopēja ar tēmu, kas radījusi tik lielas bažas šo debāšu laikā.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, Ungārijas prezidentūrai ir unikāla iespēja īstenot praksē enerģijas piegādes drošības pasākumus. Divām prezidentūrām pēc kārtas — Ungārijas un Polijas — būs stingra politiska apņemšanās izmantot visas pieejamās iespējas. Jautājumi, ar kuriem līdz šim esam saskārušies, ir konsolidācija vai piegādes un tranzīta monopols, savstarpēji savienota vienotā tirgus neesamība un īpaša neaizsargātība Savienības austrumu daļā.

No Ungārijas prezidentūras gaidām, lai tā izmantotu Savienības ģeometriju trīsstūra formā — ziemeļdienvidu Baltijas-Adrijas jūras ass vai koridors, izveidojot enerģijas bāzes Polijā un Horvātijā, ko papildina Kaspijas jūras gāzes cauruļvads, pa kuru ES tiek apgādāta tiešā, atsevišķā un neatkarīgā veidā, sākotnēji no Azerbaidžānas un Turkmēnistānas. Dienvidu koridorā, protams, ir jāietver projekts „Nabucco”.

Tādēļ jauna enerģijas piegādes drošības avota radīšana Eiropai ir vislielākais izaicinājums Ungārijas prezidentūrai. Trīs obligātie mērķi ir izbūvēt starpsavienojumus, nodrošināt pietiekamu finansējumu un uzlabot ES enerģētikas politikas ārējo dimensiju, jo enerģija Savienībai ir sabiedriska labums, tai jāklūst eiropeiskāka; politikai šajā jomā jābūt balstītai uz solidaritāti, un tās īstenošanai jābūt garantētai ar mūsu politisko gribu.

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, šis ir īstais laiks, kad mums būtu jādebatē par ekonomikas pārvaldības jautājumiem, darba tiesībām un vidi — visiem šiem prioritārajiem jautājumiem, kas ir mūsu darba kārtībā; laiks, kad mums būtu jāprieccājas par fantastisko Ungārijas sasniegumu, kurai pirmo reizi tiek piešķirts prezidentūras gods, bet esmu apbēdināta par to, ka Ungārijas tauta, kura nostājās pret apspiešanu un tik ilgi cīnījās par demokrātiju, tagad šo demokrātiju apdraud, pieņemot jaunus likumus par plašsaziņas līdzekļiem Ungārijā un izmanto protekcioisma politiku pret ārvalstu uzņēmumiem, aizēnojot šo Ungārijas tautai tik svarīgo laika posmu.

Šis ir izšķirošs brīdis mūsu pilsoņiem, un mums jāturpina īstenot mūsu reformu programma. Tomēr mums arī jābūt modriem un jānodrošina, lai Eiropa nenonāktu atpakaļ tās drūmajā pagātnē. Mums jāturpina noraidīt un atklāt jebkādas valsts cenzūras un protekcioisma politikas ieviešanas mēģinājumus. Mums jāsniedz palīdzība Ungārijas tautai, bet nedrīkstam apdraudēt mūsu nākotnes demokrātiju.

Lívía Járóka (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, premjerministra kungs, dāmas un kungi, priekšlikumu par Eiropas romu stratēģijas ieviešanu Eiropas Parlaments pirmo reizi izvirzīja 2008. gada sākumā, un trīs gados, kas pagājuši kopš tā laika, ir izstrādāta vesela virkne ES pasākumu un dokumentu, kas apliecina 12 miljonu Eiropas romu segregācijas un nabadzības mazināšanas lielo nozīmi. Kā „Fidesz” locekle un vienīgā romu deputāte Eiropas Parlamentā, es lepojos, ka Ungārijas valdība bija pirmā no Padomes prezidentūrām, kas pilnībā uzņēmās saistības un misiju nodrošināt šī jautājuma risinājumu Eiropas līmenī.

Romu sociālā integrācija šodien Eiropā ir viena no visnopietnākajām problēmām, bet vienlaicīgi arī viena no visdaudzsološākajām iespējām mūsu novecojošajai sabiedrībai. Faktiski romu integrēšana nav tikai cilvēktiesību pienākums, bet arī ekonomiska nepieciešamība. Kā Eiropas Parlamenta referente šajā jautājumā es patiesi ceru, ka, pamatojoties uz Parlamenta ziņojumu un Komisijas gaidāmo paziņojumu, Ungārijas prezidentūra spēs izstrādāt tādu stratēģiju, kura patiesi ir Kopienas garam atbilstoša un kurā šī mērķa grupa būs definēta, pamatojoties uz ekonomiskiem, nevis etniskiem apsvērumiem, vienlaicīgi uzlabojot vienlīdzīgu iespēju direktīvu ieviešanu, lai tiktu ņemts vērā segregācijas teritoriālais raksturs un mazināti to pilsoņu nelabvēlīgie apstākļi, kas dzīvo mikrorajonos.

Premjerministra kungs, šis process ir kas vairāk nekā tikai Eiropas romu stratēģijas ieviešana — tas paredz savstarpējo uzticēšanos un Eiropas spēju veidot tādu kopieni, kas pamatojas uz tās vērtībām, un pārvarēt problēmas, kas mūs sagaida. Vēlu jums veiksmi, īstenojot šos milzīgos uzdevumus. *Taves bahtalo!*

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, preseī Eiropā nav pienākuma ievērot līdzsvarotu pieeju. Eiropā pastāv preses brīvība. Ja Eiropā tiek izveidota jauna struktūra, kuras mērķis ir ieviest tā dēvēto līdzsvaru, izmantojot sodus, kam nav iespējams izsekot, pārtraucot aizsargāt informācijas avotus un radot baiļu atmosfēru, ceru, ka Komisija, kura ir Eiropas tiesību aktu uzraudze, veiks atbildes pasākumus. Tomēr šie atbildes pasākumi nedrīkst būt aizkavēti, svārstīgi un aizstāvībai domāti. Drīzāk šai rīcībai jābūt ātrai, izlēmīgai un efektīvai. Komisija šādus pasākumus nav veikusi.

Orbán kungs, mani nepārliecināja jūsu sabiedroto samontētā agresīvā un nepamatotā aizsardzība. Mēs uzskatījām jūs par liberāli. Saprotu, ka tas ne vienmēr ir patīkami. Tomēr vēlos jums pajautāt: kāds ir jūsu noskaņojums tagad, kad esat kļuvis par cilvēku, kurš ved valsti virzienā prom no demokrātijas uz totalitārismu?

(*Starpsaucieni*)

Kā jūtaties, kļuvis par cilvēku, kurš jāaizstāv šeit sēdošajiem deputātiem, *Orbán* kungs? Tas ir jautājums, ko vēlos jums uzdot.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, vēlos teikt, ka šodien, kad debatējam par Ungārijas prezidentūru, neapšaubot mūsu spēju debatēt par visām ieplānotajām tēmām, Parlamentam ir jākoncentrē visa uzmanība uz Eiropas Savienības problēmām, un tas šeit netiek ievērots. Turklāt, lai pievērstos ES problēmām, ir sīki jāiepazīstas ar šo materiālu un jādebatē par to, vai tas sakrīt ar Ungārijas prezidentūras prioritātēm vai nē, tā vietā, lai debatētu par jautājumiem, kas saistīti ar dzīvi Ungārijā un ko ir iespējams regulēt normālu, saprātīgu attiecību ietvaros starp Komisiju un Ungārijas valdību, un Parlamentu, ja tie vispār ir jāregulē.

Tādēļ vēlos šeit pateikt, ka, neņemot vērā prioritāti, ko Ungārijas prezidentūra, protams, piešķirs aktuāliem ekonomiskajiem un finansiālajiem jautājumiem, ar gandarījumu jāatzīst, ka Ungārijas plāns nākamajiem sešiem mēnešiem ir ļoti skaidrs un vērienīgs, pievērsot galveno uzmanību un kā prioritāti izvirzot trīs jautājumus, kas ir būtiski svarīgi Eiropas nākotnei: pārtikas nozare, kurā ir iesākusies nopietna globāla krīze; enerģētikas nozare, kas ir izšķiroša mūsu drošībai un ekonomikas ilgtspējai; un ūdens, par kuru šeit tika maz runāts, bet kas ir nākamā problēma, kas eiropiešiem būs jāatrisina tūlīt aiz pārtikas jautājumiem.

Ceru, ka gūsiet panākumus savu mērķu īstenošanā.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, premjerministra kungs, 2011. gads būs pirmais gads, kurā Eiropu vadīs divas valstis no Centrāleiropas un no Austrumeiropas — Ungārija un Polija. Šīs divas valstis ir sniegušas īpašu ieguldījumu demokrātijas attīstībā, Eiropas integrācijā, un, manuprāt, nopelnus, kas pienākas abām šīm valstīm, nedrīkst izšķiest tādā veidā, kādā tas šodien tika nodemonstrēts.

Orbán kungs, lūdzu jūs atbrīvojiet no ēnas, kas pārklāj jūsu prezidentūru. Tādā gadījumā varēsim šīs prezidentūras beigās apgalvot, ka jūs izpildījāt savas prioritātes. Vēlos, lai mēs pievēstu uzmanību tieši šīm prioritātēm, nevis Ungārijas parlamenta rezolūcijām un pasākumiem, kuros netiek ievēroti demokrātijas pamatprincipi.

Sociālisti un demokrāti jūs pilnībā atbalstīs sarunu pabeigšanā ar Horvātiju šīs prezidentūras laikā.

Jūsu dokumentā nekas nebija minēts saistībā ar pārskatu par kaimiņattiecību politiku. Ceru, ka parādīsiet vajadzīgo iniciatīvu un ka šajā periodā spēsiet atgriezt Baltkrieviju uz demokrātiskās attīstības ceļu.

Aļļaušos nepiekrīst *Cohn-Bendit* kungam. Neuzskatu, ka *Orbán* kungu var salīdzināt ar *Chávez* kungu; ir arī citi premjerministri Eiropā, kuri ir daudz piemērotāki šai lomai.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Orbán* kungs, ir taisnība, ka jūsu valsts ir daudz izcietusi un gan jūsu valsts, gan jūs pats un jūsu pārstāvētā partija esat snieguši lielu ieguldījumu miera un Eiropas vienotības veicināšanā. Kā labs kaimiņš un kā austrietis vēlos jums to skaidri pateikt, izrādot patiesu cieņu pret šo brīdi, kas jūsu valstij ir vēsturisks.

Darba vietu izveide, izaugsmes veicināšana un drošības palielināšana ir jūsu prezidentūras prioritātes, un mēs tās ar prieku atbalstīsim. Pārējās prioritātes ir, piemēram, iekšējā tirgus stiprināšana, progress enerģētikas jomā, Donavas stratēģija un sarunu noslēgšana ar Horvātiju. Tās ir jomas, kurās vēlamies un gatavojamies jūs atbalstīt.

Īpaši jums vēlos pateikties par reliģijas brīvības aizstāvību. Kristietība ir viens no Eiropas darbības un Eiropas filozofijas stūrakmeņiem, un mēs ārkārtīgi augstu vērtējam faktu, ka esat reformējis komunistisko plašsaziņas līdzekļu regulējumu Ungārijā, kurš tika izveidots 1986. gadā. Tas ir svarīgi un arī pareizi. Mūsaprāt, daudzi no viedokļiem, kurus mēs šajā kontekstā uzklusijām, tostarp arī šajā Parlamentā, ir nepareizi. Vairākas balsis man atgādināja par sankcijām, kas tika netaisnīgi noteiktas Austrijas valdībai 2000. gadā. Manuprāt, pret jums tiek izrādīta tikpat netaisnīga attieksme kā toreiz pret Austrijas valdību.

Vēlos jums pateikties par to, ko esat paveicis un novēlēt jaunajai Ungārijas prezidentūrai lielus panākumus.

(Aplausi)

Victor Boștinaru (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, premjerministra kungs, kā Eiropas pilsonis un sociālists es atzinīgi vērtēju jūsu apņemšanos īstenot Donavas stratēģiju, saskaņot ES līmeņa romu stratēģiju, un kā Rumānijas pilsonis atzinīgi vērtēju jūsu prezidentūras atbalstu savai valstij un Bulgārijai tās centienos pievienoties Šengenas zonai.

Tomēr Ungārijas prezidentūras sākumu ir aizēnojušas emocionālas debātes par kaunpilno likumu, ar kuru tiek iedragātas Savienības pamatvērtības. Šķiet, ka šis likums ir izstrādāts, vadoties no *M. Horthy*, *J. Kádár*, *I. Antonescu* vai *N. Ceaușescu* politiskās ietekmes. Ar to tiek apdraudēta Ungārijas kā ES dalībvalsts uzticamība un reputācija, un tas ir pazemojums Ungārijas tautai, kas tiek atzinīgi vērtēta par tās uzticību brīvībai. Šo likumu ir asi kritizējušas divas ietekmīgas ES valdības — Vācijas un Francijas —, kuras pieder pie jūsu politiskās saimes. Godājamie deputāti no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas ir kritizējuši šo likumu un cer, ka viņi drīz netiks izslēgti no PPE grupas.

Progress šādā virzienā mums ir nepieņemams. Nevaram ļaut tam turpināties.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, pateicoties debatēm par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu, visi Eiropā zina, kura valsts šobrīd ir uzņēmusies Eiropas Savienības prezidentūru. Ne vienmēr iepriekš tā ir bijis. Manuprāt, pozitīvs notikums ir tas, ka premjerministra kungs ir iesniedzis šo likumu Eiropas Komisijā, un mēs ar palāvēību gaidām, kad dzirdēsīm Eiropas Komisijas viedokli.

Tālāk runāšu par četrām Ungārijas prezidentūras prioritātēm. Izaugsme un darba vietas. Pirmkārt, par administratīvo slogu, kas gulstas uz mazo un vidējo uzņēmumu pleciem. Kādus konkrētus pasākumus gatavojaties veikt saistībā ar šo problēmu? Digitālā programma — Ķīna negaidīs, kamēr Eiropa to panāks. Otrā prioritāte ir stipra Eiropa. Šobrīd Eiropā esam līdz kaklam ūdenī. Nerunāju par jūras līmeņa celšanos, bet par Reinas, Po un Mozeles upju līmeņa celšanos. Es būtu pateicīgs, ja jūs veltītu uzmanību arī šim jautājumam.

Nākamais — pilsoņiem draudzīga Eiropa. Kā rīkosimies saistībā ar Šengenu, Rumāniju un Bulgāriju, un Horvātijas uzņemšanu?

Visbeidzot — priekšsēdētājas kundze, Ungārija ir noteikusi ārkārtējo pasākumu nodokli uzņēmumiem no citām valstīm. Šis nodoklis ir pretrunā ar iekšējo tirgu. Kad jūs to atcelsiet?

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

László Tócs (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sniegt šādu salīdzinājumu saistībā ar plašsaziņas līdzekļu likumu: 1956. gadā lielākā daļa komunistisko partiju Rietumos, kā arī liels skaits Rietumu kreisā spārna liberālo intelektuāļu nosodīja Ungārijas revolucionārus un uzstājās pret viņiem, aizstāvot padomju boļševiku varu. *Mutatis mutandis* — kaut kas līdzīgs šodien notiek arī šeit. Daudzi mūsu kolēģi — Rietumu sociālisti un liberāļi — nostājās bijušo komunistu un pseidoliberāļu pusē pret īstajiem spēkiem, kas mainīja šo režīmu, *József Antall* sekotājiem, *Viktor Orbán* brīvības cīnītājiem. Tas ir pašsaprotams plašsaziņas līdzekļu likuma kontekstā. Dāmas un kungi, nekādā gadījumā nedrīkstam jaukt kādreizējos čempionus un pagātnes mantiniekus, šos postkomunistus, ar patieso un uzticamo kreiso spārnu. Tas nav viens un tas pats. Reiz arī *Albert Camus* nācās atzīt, kas patiesībā bija padomju staļinisti, un viņš pārgāja Ungārijas revolūcijas pusē.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Orbán* kungs, piekřitu jums trīs aspektos. Pirmais ir jautājums par Horvātiju. Mums ir vienāda pieeja, un ceram rast risinājumu kopā ar jūsu prezidentūras ārlietu ministru. Otrais aspekts ir saistīts ar romu integrācijas svarīgumu, un trešais ir Ungārijas revolūcijas nozīme Eiropā.

Esmu no Austrijas, dzimis netālu no Ungārijas robežas. Biju informēts par to, kas tur norisinājās, pēc vispārēja atzinuma — no labākās šīs robežas puses. Man tika uzdots mācīt vācu valodu diviem maniem klasesbiedriem. Zinu visu par šīs revolūcijas nozīmi. Tomēr tā bija revolūcija pret varas uzurpēšanu, pret varas monopolizēšanu. Tās mērķis bija panākt brīvību, tostarp preses brīvību.

Orbán kungs, lūdzu, apsveriet vēlreiz, vai šis likums patiešām atbilst Ungārijas revolūcijas būtībai, garam un mērķiem. Salīdzinot to ar šiem mērķiem, varēsiet izstrādāt labāku likumu. Tādēļ aicinu jūs vēlreiz apsvērt, kādas ir iespējas izstrādāt labāku likumu par plašsaziņas līdzekļiem, kas būtu atbilstošs Ungārijas revolūcijai un tās garam.

(Aplausi)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Priekšsēdētāja kungs, vēlos teikt dažus uzmundrinājuma vārdus un paust atbalstu Ungārijas prezidentūrai un Ungārijai — valstij, kura ir laba Slovēnijas kaimiņvalsts un valsts, ar kuru mums ir daudz kopēja. Vēlos arī paust atbalstu galvenajām prioritātēm, ko jūs — *Orbán* kungs, šodien izklāstījat kā savas prezidentūras prioritātes.

Ungārija var sniegt ievērojamu ieguldījumu turpmākai stabilitātes nostiprināšanai visā reģionā, kur mēs visi dzīvojam, jo īpaši nodrošinot, ka visā reģionā tiek pieņemta tā nākotne un mūsdienu vērtības.

Tādēļ vēlos teikt jums ko nepatīkamu — manuprāt, būtu labāk, ja Trianonas stāstu jūs atstātu pagātnē. Neizmantojiet to kā iemeslu, lai traucētu kaimiņattiecībām vai uzplēstu senās brūces. Ikvienam ir jāmacās sadzīvot ar savu vēsturi.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vēlos komentēt jautājumu, kuram jau šorīt šeit tika velēts daudz uzmanības. Tas ir Ungārijas likums par plašsaziņas līdzekļiem. Jautājums, *Orbán* kungs, nav par Ungāriju vai par Ungārijas iekšpolitiku; šeit runa ir par ES pamattiesībām un mūsu uzticamību pārējās pasaules skatījumā. Preses brīvība visā Eiropas Savienībā būs apdraudēta, ja Ungārija tiks pie politiski ieceltas plašsaziņas līdzekļu padomes un būs spiesta maksāt tai miljonus soda naudas.

Orbán kungs, esmu no jaunās eiropiešu paaudzes, kas zināmā mērā uzskata preses brīvību par pašsaprotamu, bet šodien redzu, ka tas ir maldīgi. Esmu gandarīta, ka apsoliņāt pārskatīt šo likumu, ja tas būs pretrunā ar ES tiesību aktiem un līgumiem, un, manuprāt, jau tagad varat doties mājās un veikt tajā labojumus. To ir pelnījuši tie, kuri cīnījās par pamattiesībām un preses brīvību, un to ir pelnījuši arī mana paaudze, kura nav pazinusi neko citu kā tikai vārda brīvību. Manuprāt, mums jāveido demokrātija ES, nevis tā jāsagrauj.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas stiprināšana nozīmē arī stiprināt Komisiju un paplašināt drošības tīklu — gan no tās finanšu, gan satura perspektīvas. Tas nozīmē demokrātijas stiprināšanu Eiropā, un tas nozīmē kopienas veidošanu Eiropā. Stipras Eiropas veidošanas process iesākas mājās. Palīdziet mums panākt progresu iekšpolitikas attīstībā Eiropas virzienā un nodrošināt, ka Eiropu nenovājina nacionālisms.

Ja vēlamies stiprināt Eiropu, *Orbán* kungs, mums jāstiprina tās kopējais pamats un jāmazina vājās puses. Mūsu stiprās puses ir vienādas tiesiskās sistēmas, vienādas vērtības, vienādas brīvības, kopienas metode, iekšējais tirgus ar tā četrām brīvībām un kopējo valūtu. Partijas ir tikai demokrātijas instruments, nevis otrādi. Mūsu vājās puses ir nacionālisms, egoisms, polarizācija un protekcionisms. Izmantosim šos sešus mēnešus, lai padarītu Eiropu un Eiropas kopiena stiprāku.

Maroš Šefčovič, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties premjerministram *Orbán* kungam par viņa ārkārtīgi vērienīgās programmas prezentāciju. Vēlos arī pateikties deputātiem par brīnišķīgajām debatēm un aktīvo viedokļu apmaiņu.

Manuprāt, demokrātiskas debātes ir vislabākais veids, kā rast Eiropai vislabākos risinājumus. Tomēr ir viens nosacījums, un tas ir, ka visiem dalībniekiem jābūt kopējam mērķim. Manuprāt, mums ir šāds mērķis, jo lielākā daļa no mums šajā Parlamentā vēlas stiprāku Eiropu. Ungārijas prezidentūras izvēlētais moto tādēļ ir ārkārtīgi atbilstošs un pozitīvs. Tādēļ Komisijas vārdā vēlos uzsvērt, ka mums ir jāatbalsta Ungārijas prezidentūras mērķi.

Kā šīs debātes nepārprotami parādīja, šī semestra darba kārtībā ir garš veicamo uzdevumu saraksts. Mums jāievieš ekonomikas pārvaldība, jārada risinājumi valstu parādu krīzei un daudz ātrāk jāīsteno stratēģija „Eiropa 2020”, piemēram, tās mērķi ekonomikas jomā. Tomēr atzinīgi vērtējam Ungārijas prezidentūras darbības koncentrēšanu uz labāku risinājumiem saistībā ar romu integrāciju un Donavas stratēģiju.

Sniegšu komentārus jautājumā par to, kā efektīvāk integrēt romus Eiropas Savienībā. Kā zināms, mēs uzsākam ārkārtīgi plašas programmas īstenošanu, lai veicinātu izpratni un koordinēta dialoga veidošanu dalībvalstīs par ES līdzekļu sniegtajām iespējām. Pēc Ungārijas 2009. gadā un Rumānijas 2010. gadā šogad uzmanības centrā būs Slovākija un Bulgārija. Manuprāt, kopā ar jums un ar Ungārijas prezidentūru aprīlī varēsim iesniegt jauno ES pamatprogrammu romu integrācijas stratēģijām dalībvalstīs.

Vēlos komentēt *Cohn-Bendit* piezīmes, jo, manuprāt, ir ļoti svarīgi šobrīd skaidri apliecināt, ka ES atbalsta Tunisiju un tās iedzīvotājus. Īpaši atzinīgi jānovērtē tā drošme, ko visi tunisieši šajās pēdējās dienās ir demonstrējuši. Esmu drošs, ka ES sniegs atbalstu tunisiešiem viņu miermīlīgajos un demokrātiskajos centienos.

Jaunajai vienošanās valdībai patiesi jāatspoguļo Tunisijas sabiedrības vēlmes. Tai jāvada valsts mierīgas un demokrātiskas pārejas procesā un jāsarīko pirmstermiņa vēlēšanas. Vēlos apliecināt šajā Parlamentā, ka esam gatavi nekavējoties sniegt palīdzību vēlēšanu procesa sagatavošanā un organizēšanā un piedāvāt ilgstošu atbalstu pārejas procesā uz patiesu demokrātiju. Ja šāds lūgums tiks izteikts, esam arī gatavi sniegt vajadzīgo palīdzību Tunisijas varas iestādēm, lai nodrošinātu neatliekamās vajadzības.

Atbildot uz aicinājumiem Komisijai īstenot nekavējošus pasākumus plašsaziņas līdzekļu jautājumā, vēlos informēt godājamos deputātus, ka pašlaik tiek veiktas intensīvas pārrunas ar Ungārijas atbildīgajām institūcijām politiskajā līmenī un ekspertu līmenī. Šajā nedēļā Komisija uz Budapeštu nosūtīs paskaidrojumu pieprasījuma vēstuli, aicinot sniegt papildu skaidrojumus. Vēlreiz vēlos uzsvērt, ka darbojamies ļoti ātri, ņemot vērā šī jautājuma sarežģītības pakāpi. Vēlos arī atkārtot, ko teica priekšsēdētājs *Barroso* kungs, ka mūs lielā mērā iedrošina premjerministra *Orbán* kunga politiskā apņemšanās izlabot šo likumu, ja tas būs vajadzīgs.

Esam pilnīgi droši, ka Ungārija veiks visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunais likums par plašsaziņas līdzekļiem tiek ieviests, pilnībā respektējot Eiropas vērtības plašsaziņas līdzekļu jomā un attiecīgos ES tiesību aktus, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Komisija šajā ziņā rīkosies pilnīgā saskaņā ar tās Līgumu uzraudzes lomu.

Noslēgumā vēlos teikt, ka mēs pilnībā paļaujamies uz Ungārijas prezidentūras apņemšanos un entuziasmu. Esam redzējuši, cik ievērojamu sagatavošanās darbu šī uzdevuma īstenošanai ir veikušas Ungārijas atbildīgās iestādes, lai prezidentūra varētu rīkoties ļoti enerģiski šajā ļoti svarīgajā semestrī. Mūsaprāt, visi kopā mēs varam panākt progresu saistībā ar mūsu Eiropas projektu. Esmu pārliecināts, ka Eiropas Parlaments atbalstīs šo darbu un veiks savu uzdevumu lojālas sadarbības gaisotnē. Mums patiešām ir jāpanāk ievērojams progress saistībā ar šim semestrim izvirzītajām prioritātēm.

Vēlu prezidentūrai veiksmi nākamajos sešos mēnešos. Ceram uz sadarbību Eiropas labā.

[Aplausi]

Viktor Orbán, *Padomes priekšsēdētājs.* – (HU) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos pateikties Parlamenta deputātiem, kuri mūs pagodināja ar savām runām šodienas interesantajās un vērtīgajās debatēs. Šīs debātes bija pārāk vērtīgas, lai mēs uz izvirzītajiem argumentiem sniegtu īsas atbildes minūtes garumā. Ievērošu šeit noteiktos laika ierobežojumus, tomēr nevaru neatbildēt uz dažiem jautājumiem.

Pirmkārt, darbošos Ungārijas premjerministra amatā. Vēlos paust izbrīnu par to, ka tik daudzi nopietni un cienijami cilvēki, piemēram, tie, kuri sniedza savus komentārus, pieļauj

faktu kļūdas. Būtu nepelnīti un mulsinoši, ne tikai jums, bet arī man, sniegt pilnu visu pieļauto faktu kļūdu uzskaitījumu, ko runātāji, sākot no *Schulz* kunga, pieļāva saistībā ar Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu un Ungārijas demokrātiju. Vēlos sniegt piemēru, lai paskaidrotu pieļauto faktu kļūdu apmēru. Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumā nav iespējas noteikt sankcijas par nelīdzsvarotu satura veidošanu, un tajā nav iespēju par to noteikt finansiālus sodus. Tātad — pret ko jūs vērsāties? Un tā šo saraktu varētu turpināt vēl ilgi. Tādēļ vēlos skaidri pateikt, ka diemžēl esat maldināti un piekrāpti. Šobrīd saprotu, ka šajās debatēs pat nevaru cerēt uz taisnīgu attieksmi, un tā vietā man būs jāpaļaujas uz to, ka Eiropas Parlaments spēs izveidot neieinteresētu, objektīvu atzinumu, ko es personīgi labprāt pieņemtu un turpinātu darbu saskaņā ar noteikto procedūru.

Neskatoties uz to, atgādināšu, ka *Schulz* kunga ideja par to, ka Ungārijas prezidentūru vērtēs, nevis pamatojoties uz piedāvāto programmu, bet gan tās izpildes rezultātiem, ir ļoti vērtīga. Varu tikai ieteikt jums ievērot šo pašu principu attiecībā uz Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likumu, kurš jau vairākas nedēļas ir spēkā. Labprāt nosūtīšu izgriezumus vācu valodā no Ungārijas laikrakstiem, un jūs redzēsiet, ka kaismīgās *Cohn-Bendit* kunga runas nav nekas vairāk kā „nevainīgi bērna šļupsti”, salīdzinot ar to, ko publicē Ungārijas prese. Tik daudz par faktu pareizību.

No otras puses, vēlos atgādināt plašsaziņas likuma kritizētājiem, ka dzīvojam 21. gadsimtā. Kā gan jūs varat uzskatīt, ka kāds Ungārijā vai jebkurā citā Eiropas valstī varētu apspiest vārda brīvību interneta laikmetā? Ungārijas vēlēšanu kampaņas laikā mēs guvām uzvaru šajās vēlēšanās, galvenokārt pateicoties nekontrolētai interneta un „Facebook” izmantošanai. Kā varat uzskatīt, ka 21. gadsimtā kāds varētu ierobežot vārda brīvību? Esmu šokēts redzot, cik lielā mērā jūs dzīvojat pagātnē.

Tāpat vēlos tikai norādīt jūsu zināšanai, ka ar šo plašsaziņas līdzekļu likumu, pret kuru iebilstat, tika atcelts 1986. gadā pieņemtais akts par presi, kurš bija spēkā komunistiskā režīma laikā un līdz pat jaunā plašsaziņas līdzekļu likuma pieņemšanai ļāva slēgt laikrakstus, vienkārši tos svītrojot no reģistra. Nevienam par to nekad iepriekšējos divdesmit gados nebija sūdzējies, lai gan tas bija visnedemokrātiskākais tiesību akts. Tādēļ ierosinu šīs debātes par plašsaziņas līdzekļu likumu turpināt saprāta un racionālu argumentu garā.

Tajā pašā laikā, dāmas un kungi, vēlos jūs informēt, ka pretstatā daži viedokļiem, kas šeit tika pausti, Ungārija pašlaik ir tiesiskuma atjaunošanas procesā. Vēlos norādīt, ka, lai gan pēdējos gados par to nedebatējām, šo pēdējo gadu laikā politiskiem mērķiem tika izmantoti Ungārijas slepenie dienesti, par ko pašlaik notiek tiesvedība. Ungārijas policijai tika uzdots pielietot spēku pret miermīlīgu iedzīvotāju masām, un par to šobrīd notiek kriminālprocess. Ungārijā tika falsificēta sabiedrību interesējoša informācija, un tam bija ietekme uz pašreizējo mūsu ekonomikas stāvokli. Šodien tiesiskums Ungārijā tiek stiprināts pēc tam, kad valdīja tiesiskuma iznīcināšanas politika, kas nesaņēma nekādu kritiku no jūsu puses. Klausoties debatēs par plašsaziņas līdzekļu likumu, man diemžēl bija jāsecina, ka ne jau plašsaziņas līdzekļu likums jums rada problēmu, bet fakts, ka Eiropā vēl neredzētas solidaritātes akta rezultātā par kādu politisko spēku Ungārijā ir nobalsojušas divas trešdaļas iedzīvotāju vairākuma. Tas neapšaubāmi ir ārkārtīgi aizraujošs un interesants jautājums, un esmu pārliecināts, ka to var izmantot Eiropas labā.

Tā kā *Lambsdorff* kungs dalījās ar mani personiskā novērojumā, vēlos atbildēt arī uz to. *Lambsdorff* kungs, vērsīšos pie jums kā eiropietis pie eiropieša, kā ungārs pie vācieša. Jūsu plašsaziņas līdzekļu likums nav ne par nieku demokrātiskāks kā šis Ungārijas likums, un, ja vēlaties apstrīdēt šo apgalvojumu, lūdzu, dariet to objektīvu debāšu ietvaros. Un ir

nepieņemami, ka tikai tāpēc, ka četrdesmit gadus dzīvojam diktatūras apstākļos, kāds varētu apšaubīt ungāru tautas uzticību demokrātijai — vai tas būtu vācietis, vai kāds cits.

Protams, plašsaziņas līdzekļu likums var tikt kritizēts un tas ir jākritizē, un tas ir pieņemami, bet tādēļ nav jāapvaino visa nācija. Un vēlos nepārprotami teikt, ka Ungārijas iedzīvotāju un Ungārijas valdības uzticības apšaubīšana demokrātijai ir apvainojums visai ungāru tautai... (*pārtraukums, aplausi*). Vēlos pieminēt paziņojumu, kurā Ungārija tika apsūdzēta tādu pasākumu veikšanā, kas ved pretī diktatūrai. Biju šeit un dzirdēju to pats savām ausīm. Pret ko īsti jūs vērsāties? Biju šeit un dzirdēju to pats savām ausīm! Jūs draudējāt man, apgalvojot, ka Ungārija virzās pretī diktatūrai. Kā to vērtēt, ja ne kā apvainojumu Ungārijas tautai? Un man ir skaidri un gaiši jāpasaka — es vienmēr aizstāvēšu savu valsti Ungāriju. Tas nav jautājums par plašsaziņas līdzekļu likumu!

Attiecībā uz Eiropas jautājumiem — ja atļausiet, tagad mēģināšu iejusties savā otrajā amatā. Uzskatu jautājumu par obligāciju tirgu, par kuru runāja *Verhofstadt* kungs, par ļoti svarīgu un vēlos paust Ungārijas prezidentūras viedokli, ka obligāciju tirgus veidošana garākā termiņā ir vajadzīga un nenovēršama. Tādēļ atbalstām tādu Eiropas politiku, kas ved Ungāriju un ES dalībvalstis, kas ir euro zonas dalībnieces, kā arī visu Eiropas Savienību, šajā virzienā. Uzreiz vēlos uzsvērt kādu aspektu, proti, ka mums jāpārlicina mūsu valdības, nacionālās valdības par to, ka tās nedrīkst eiroobligāciju tirgus veidošanu izmantot kā aizbildinājumu, lai ietaupītu uz strukturālo reformu rēķina. Tādēļ mums vispirms jāveic strukturālās reformas un pēc tam, manuprāt, varēsīm ieviest obligāciju tirgu.

Attiecībā uz jautājumu par Tunisiju vēlos uzsvērt, ka mēs nepārtraukti apspriežam situāciju ar ārlietu pārstāvi un atbalstām visus demokrātiskos centienus un kustības — arī ārpus Eiropas robežām, un kopā ar ārlietu pārstāvi pietiekami skaidri to nodemonstrēsim. Tomēr nedrīkstam šo jautājumu pretstatīt pasaulē valdošajai tendencei — kristiešu vajāšanai. Abas problēmas ir jārisina.

Beidzot, dāmas un kungi, bija vairāki komentāri, kuros tika paustas bažas par nemierīgo Ungārijas prezidentūras sākumu un par tā iespējamo kaitējumu mūsu ES prezidentūrai. Vēlos pateikt, ka tas būs atkarīgs tikai no jums. Mēs, no savas puses, esam gatavi, kā arī es esmu gatavs sekot līdzi un attīstīt abas šo divkāršo debašu daļas Ungārijas prezidentūras laikā. Tādēļ, ja uzskatāt, ka Ungārijas prezidentūras laikā vēlaties debatēt gan par Ungārijas, gan par ES politiku, vēlos apliecināt, ka esam tam gatavi un nekādā ziņā to neuzskatīsim par traucēkli. Tomēr priecīgi par to, protams, nebūsim. Neesam priecīgi arī par to, ka kritiskie viedokļi, kas tiek vērsti pret Ungāriju, tiek jaukti ar Eiropas politikas jautājumiem, tomēr neuzskatām, ka šī situācija ir neparasta. Arī Eiropā valda demokrācija, un mums šeit notiek demokrātiskas debātes.

Nekādā gadījumā necerēju, ka Ungārijas prezidentūra būs vienkāršs uzvaras gājiens vai skaistuma konkurss, kurā sevi parāda modeļi, bet visi pārējie vienkārši aplaudē. Šāds pieņēmums man nebija ne prātā! Apzinos, ka mums būs nopietnas politiskās debātes. Esmu tām gatavs, neatkarīgi no tā, kāda ir tēma, un esiet droši, ka Ungārijai un Ungārijas prezidentūrai ir pietiekami daudz izturības, lai sekotu šīm debatēm gan par Ungārijas, gan Eiropas jautājumiem līdz galam ar nepieciešamo nopietnību un izturību, un nekādi uzbrukumi saistībā ar iekšpolitikas vai Ungārijas jautājumiem mūs nespēs atrunāt no mūsu ES programmu un prioritāšu īstenošanas un veiksmīgas prezidentūras uzdevumu izpildes. Mans mērķis ir pārvērst šo pusgada termiņu, kas šķiet būs vissmagākais, kāds Eiropas Savienībai jebkad ir bijis, vienā no visveiksmīgākajiem. Pateicos, ka pagodinājāt mani ar savu uzmanību.

Priekšsēdētājs. – Saskaņā ar Reglamentu debāšu beigās drīkst sniegt personiskus paziņojumus. *Schulz* kungs lūdz sniegt šādu personisku paziņojumu.

(*Nepiekrītošs troksnis*)

Dāmas un kungi, mēs šeit darbojamies saskaņā ar Reglamentu, kuru kopīgi pieņemām.

Martin Schulz (S&D). – (*DE*) Priekšsēdētāja kungs, *Orbán* kungs, jūs uzrunājāt mani personiski. Tiešā veidā runājāt arī ar dažiem citiem šī Parlamenta deputātiem. Vēlos, lai nākamo sešu mēnešu laikā jūs padomātu par dažiem aspektiem saistībā ar piezīmēm par Ungārijas tautu un jūs pašu kā Ungārijas tautas pārstāvi. *Cohn-Bendit* kungs savā biogrāfijā aprakstīja viņa attiecības ar Ungārijas iedzīvotājiem. Manis pārstāvētajā grupā ir daži Eiropas Parlamenta deputāti, kuri ir bijuši ieslodzīti komunistu cietumos. Manā grupā ir deputāts *Miguel Angel Martínez Martínez*, kuru spīdzināja Spānijā, jo viņš pretojās Franko režīmam. Mums visiem ir viens uzdevums, un mēs visi šeit sēžam tādēļ, lai aizstāvētu demokrātiju, piemēram, pret tādiem cilvēkiem, kas mūs šodien traucē ar starpsaucieniem.

Neviens, kurš kritizē likumu, neapvaino Ungārijas tautu. Varat būt drošs par vienu — šī Parlamenta deputāti no kreisā flanga, un jo īpaši mana grupa jums sola, ka tādas vērtības kā brīvība, demokrātija un taisnīgums ir mūsu kopējās vērtības. Ja uzskatīsim, ka šajā likumā šīs vērtības netiek pilnībā ievērotas, mēs kritizēsīm šo likumu, bet tas nenozīmēs, ka kritizējam Ungārijas tautu.

(*Aplausi*)

Ja nopietni ņemsim to vērā, *Orbán* kungs, tad notiks kaut kas tāds, kas vajadzīgs gan mums, gan jums. Nevaram izveidot veiksmīgu Eiropu, to sašķeļot. Eiropa būs veiksmīga tikai tad, ja suverēnās dalībvalstis un Savienība ar tās kopienas sadarbosies. Nenoskaņojiet vienu pret otru. Jūs esat uzņēmies Padomes priekšsēdētāja pienākumus nākamajiem sešiem mēnešiem. Vēlamies, lai jūs mums pievienotos Eiropas vērtību aizstāvēšanā, nevis Ungārijas noskaņošanā pret Eiropas Savienību.

(*Aplausi*)

Priekšsēdētājs. – Pateicos jums, *Schulz* kungs. Premjerministra kungs, pateicos jums par runu un par to, ka pagodinājat mūs ar savu klātbūtni. *Cohn-Bendit* kungs, vai jūs arī vēlaties sniegt personisku paziņojumu?

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (*FR*) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vēsturē ir bijušas atsevišķas reizes, un varu to jums pastāstīt jebkurā valodā, kad vienkārši nevajadzētu pārkāpt zināmas robežas.

Premjerministr *Orbán* kungs, jūs lepojaties ar Ungārijas tautu un jums uz to ir visas tiesības, bet demokrāti, sākot no *Tocqueville* līdz visiem pārējiem demokrātijas teorētiķiem, mums vēsta, ka „patiesība ne vienmēr ir vairākuma pusē”.

(*Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju*)

Priekšsēdētājs. – *Cohn-Bendit* kungs, tam jābūt personiskam paziņojumam.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (*FR*) Vai jūs tur augšā apklusīsiet? Kad *Orbán* kungs šajā Parlamentā apgalvo...

(*Troksnis plenārsēžu zālē*)

Vai mobilizējat labējos ekstrēmistus? Jums ir tiesības to darīt.

Kad viņš apgalvo šajā plenārsēžu zālē, ka esam teikuši kaut ko, kas aizvairo Ungārijas tautu, tas ir nacionālais populisms; proti, tā mērķis ir nevis apspriest kādu jautājumu pēc būtības, bet drīzāk noskaņot cilvēkus vienu pret otru. Tas nav Eiropas Savienības cienīgs žests, *Orbán* kungs. Jūs mūs uzaicinājat uz kopīgām pusdienām. Man šobrīd ir zudusi apetīte; es nepusdienošu kopā ar jums. Tas, ko jūs esat panācis, ir apkaunojoši!

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es ceļos, lai runātu saskaņā ar to pašu Reglamenta punktu — lai kāds tas arī nebūtu —, ko tikko izmantoja *Cohn-Bendit* kungs. Vēlos sniegt nelielu paskaidrojumu, un jūs esat daudz lielāks eksperts Reglamenta jautājumos nekā es, priekšsēdētāja kungs. Vienīgais punkts, ko spēju pamanīt saistībā ar personiskiem paziņojumiem, ir 151. punkts, kurā ir teikts, ka runātājiem jāaprobežojas ar paziņojumiem pašiem par sevi. Saskaņā ar kādu punktu *Schulz* kungam tika atļauts teikt runu? Saskaņā ar kādu punktu *Cohn-Bendit* kungam ir atļauts teikt runu šajos apstākļos? Vai visi Parlamenta deputāti ir vienlīdzīgi, vai arī daži deputāti ir vienlīdzīgāki par pārējiem?

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, *Orbán* kungs faktiski tiešā veidā uzrunāja *Schulz* kungu — tādi ir fakti —, lai paustu savas bažas par to, ka „tas ir apvainojums Ungārijas tautai”. Tie bija viņa vārdi.

Jautājumi, kas tika aktualizēti šajā plenārsēžu zālē, ir noskaidroti. Saglabāsim cieņu. Ungārijas prezidentūra ir sniegusi svarīgu prezentāciju. Mēs atbalstījām Ungārijas prezidentūras programmu, to apstiprinājām un dzirdējām dažas ļoti pozitīvas runas par to, ko Ungārija darīs nākamajos sešos mēnešos. Tas ir ārkārtīgi svarīgi mums visiem. Sniegsim savu atbalstu vēlreiz un pēc šīm debatēm mierīgi iesim katrs tālāk savu ceļu, jo šīs bija ļoti nopietnas debātes. Saskaņā ar Reglamentu es devu vārdu deputātiem, kuri lūdza atļauju sniegt personiskus paziņojumus. Vēlos pateikties *Orbán* kungam par viņa runu, par piedalīšanos mūsu sēdē un Ungārijas prezidentūras programmas prezentāciju.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Dominique Baudis (PPE), rakstiski. – (FR) Nākamajos sešos mēnešos jūs uzņemsieties Padomes prezidentūras pienākumus un jums būs jāpārvar daudzi izaicinājumi. Krīzes pārvarēšanu esat noteicis par savu galveno prioritāti. Esmu pārliecināts, ka jūsu prezidentūras laikā institūcijas un dalībvalstis turpinās sadarboties. Mūsu pienākums ir nodrošināt solidaritātes un stabilizācijas mehānismu, kas savu vērtību jau ir pierādījuši, ilgtermiņa izdzīvošanu.

Lai sasniegtu savus mērķus, mums arī būs jākoncentrē uzmanība uz starptautiskās finanšu sistēmas reformēšanu. Mēs Eiropā esam rādījuši piemēru finanšu tirgus regulēšanā un uzraudzībā. G20 Francijas prezidentūra ir iespēja, kas jāizmanto. Vienotai Eiropai jābūda piemērs tās ārvalstu partneriem.

Eiropas Kaimiņattiecību politika ir galvenais Savienības ārpolitikas instruments. Pateicoties tam, mēs saglabājam stabilas attiecības ar saviem vistuvākajiem kaimiņiem. Austrumu partnerība, kas ir viena no jūsu prioritātēm, ir jāveicina uz Vidusjūras partnerības rēķina. Savienība Vidusjūrai zaudē iespējas un ir pelnījusi vienlīdz lielu mūsu uzmanību. Eiropa joprojām ir stingra tās atbalstītāja. Ko jūs plānojat darīt, lai šīs iespējas atjaunotu?

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Pozitīvi ir tas, ka Ungārijas premjerministrs skaidri uzsvēra savu gatavību koriģēt jauno plašsaziņas līdzekļu likumu, ja ES to pieprasīs. Eiropas Komisijai tagad pilnīgi neatkarīgi jādarbojas savs darbs. Tas ir vienīgais veids, kā atbrīvoties no

partiju politiskajām spēlēm. Plurālisms plašsaziņas līdzekļos un preses brīvība ir Eiropas pamatvērtības. Visas ES dalībvalstis, ne tikai Ungārija, formāli apņēmas tās respektēt. Tas ir ierakstīts ES dibināšanas līgumā, un Eiropas Padomei ir noslēgtas formālas vienošanās šajā jautājumā. Esam pārliecināti, ka Ungārijas valdība nepieļaus neviennozīmību šajā jautājumā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Vēlos sveikt Ungāriju, kas ir uzsākusi savu pirmo prezidentūras termiņu Eiropas Savienībā. Ungārija, kura pārņēma prezidentūras vadību no „vecās” dalībvalsts Beļģijas, sāk savu prezidentūru diezgan sarežģītā laika posmā, jo ne visās Eiropas Savienības dalībvalstīs notiek vienlīdz veiksmīga ekonomikas atveseļošanās pēc šīs ekonomikas un finansiālās krīzes. Turklāt vēl vairāk pūļu būs jāiegulda, lai krīzi pārvarētu pilnībā, un tāpēc es piekrītu Ungārijas noteiktajām prioritātēm, kas paredz Eiropas ekonomikas stabilizēšanu un ES paplašināšanos, enerģētikas un romu integrācijas jautājumu risināšanu. Vēlos pievērst uzmanību faktam, ka steidzami jāpārskata dalībvalstu noraidītā Direktīva par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, nemaz neminot Direktīvas par diskriminācijas izskaušanu neskaidrās izredzes, kuras virzību Padome joprojām kavē. Šie tiesību akti Eiropas pilsoņiem ir ļoti būtiski, tāpēc pēc iespējas ātrāk jāizlemj to nākotne. Turklāt vēlos aicināt valsti, kas uzņēmusies prezidentūru, vairāk uzmanības veltīt augstākās izglītības modernizācijai, kas ietekmē jaunatnes nodarbinātību. Esmu gandarīta, ka Ungārija savā programmā kā vienu no savām prioritātēm ir norādījusi bērnu nabadzības mazināšanu, bet vēlos arī aicināt valsti, kura ir uzņēmusies prezidentūras pienākumus, veikt konkrētus pasākumus šajā jomā un sadarboties ar Eiropas Komisiju, ierosinot stratēģijas vai tiesību aktu izstrādi bērnu nabadzības jomā. Tātad — novēlu Ungārijai veiksmīgu prezidentūras termiņu nākamo sešu mēnešu laikā, uzlabojot visu Eiropas pilsoņu dzīves apstākļus un aizsargājot viņu tiesības un brīvības.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Ungārijas parlamentā pieņemtais plašsaziņas līdzekļu likums nepārprotami neatbilst ES Pamattiesību hartas 11. panta noteikumiem, kas garantē vārda un informācijas brīvību. Saskaņā ar šo Ungārijas likumu izveidotajai uzraudzības iestādei ir uzdevums nodrošināt, lai žurnālisti veidotu „līdzsvarotas” ziņas. Tas var nopietni kavēt preses brīvību un pavērt ceļu strīdīgu spriedumu pieņemšanai tiesā. Turklāt šajā uzraudzības iestādē darbojas vienīgās valdību veidojošās partijas locekļi. Šāds sastāvs nekādā veidā nenodrošina ne uzraudzības iestādes lēmumu objektivitāti, ne arī tās institucionālo neatkarību no Ungārijas valdības. Aicinu Eiropas Komisiju nekavējoties sākt šī likuma un tā ieviešanas juridisko izvērtēšanu un, ja vajadzīgs, veikt pasākumus attiecībā uz Ungāriju, lai nodrošinātu, ka šis likums tiek grozīts un saskaņots ar tām pamatvērtībām, uz kurām ir dibināta Eiropas Savienība.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Diemžēl premjerministrs Orbán kungs uzsāka šīs debates visnepiemērotākajā veidā, iesākot savu runu ar asu komunisma kritiku un tādā veidā cenšoties novērst uzmanību no savas paša vainas, kas viņam jāuzņemas par Ungārijas ekonomikas stāvokļa pasliktināšanos un par eksponenciālo bezdarba un nabadzības līmeņa pieaugumu, ko šī valsts pašlaik piedzīvo, vienlaicīgi izvairoties atzīt demokrātijas, vārda brīvības, tiesību apvienoties arodbiedrībās un citu darba un sociālo tiesību pārkāpumus līdztekus preses brīvības un pamata cilvēktiesību pārkāpumiem.

Mēs ar bažām vērojam notikumu attīstību Eiropas Savienībā. Ungārijas prezidentūra nav sniegusi nevienu ticamu atbildi saistībā ar šīm problēmām, kas pastāv arī citās ES dalībvalstīs. Tieši pretēji, tās priekšsēdētājs Orbán kungs ir no jauna apliecinājis autoritāru nostāju, pieprasot finanšu tirgu liberalizēšanu un tādu strukturālo reformu īstenošanu, kas ir vajadzīgas, lai pilnībā sasniegtu kapitālisma mērķus, kam ES kalpo.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) 2011. gadā mēs strādāsim pie daudzām svarīgām tēmām, piemēram, Patērētāju tiesību direktīvas, tiesību aktiem finanšu pakalpojumu un intelektuālā īpašuma jomā un nākamās finanšu perspektīvas sagatavošanas 2014.–2020. gadam. Ņemot to vērā, ceru, ka Ungārijas prezidentūra un Polijas prezidentūra, kas tai tūlīt seko, veicinās šo konkrēto projektu īstenošanu, pārvēršot mūsu gadiem ilgo draudzību auglīgā sadarbībā ES struktūras ietvaros.

Diemžēl Ungārijas prezidentūras iesākums tika neatgriezeniski sabojāts, un tajā dominēja šis valsts pieņemtais pretrunīgais plašsaziņas līdzekļu likums. ES institūcijas nevarēja ignorēt šo jautājumu pēc tam, kad liels skaits Eiropas intelektuāļu Briselei nosūtīja vēstuli par šo jautājumu. Ņemot vērā šodien pieejamo informāciju, šķiet, ka atsevišķi Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likuma noteikumi, piemēram, tie, kas saistīti ar Valsts plašsaziņas līdzekļu un telekomunikāciju uzraudzības iestādes personāla iecelšanas un atlaišanas procedūrām, kā arī tie, kas attiecas uz šīs struktūras kompetences jomu, var radīt šaubas par Ungārijas plašsaziņas līdzekļu neatkarību.

Manis pārstāvētās politiskās grupas — Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas — stingrā reakcija tomēr nav domāta, lai kritizētu Ungārijas tautu, bet valsti, kas uzņēmusies ES prezidentūras pienākumus. Šis jautājums ir risināms steidzami. Gan Ungārijas, gan ES interesēs kopumā ir šo jautājumu nekavējoties nokārtot tādēļ, lai mēs pirmkārt un galvenokārt varētu koncentrēties uz vissteidzamākajām problēmām, ar kurām pašlaik jācīnās visai ES.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) *Orbán* kungs apgalvo, ka ir demokrāts. Jebkuram sevi cenošam demokrātam (-ei) jāpieņem kritika par viņa vai viņas politisko darbību. Tomēr tad, kad Ungārijas premjerministrs raksturo viņa politikas kritiku kā uzbrukumu Ungārijas tautai, viņš pieļauj nopietnu kļūdu. Izmantojot šo nacionālistisko mēģinājumu novirzīt šīs debātes no kursa, viņš parāda, ka viņa kā demokrāta uzticamība ir apšaubāma.

Kinga Göncz (S&D), rakstiski. – (HU) Nav noliedzams, ka Ungārijas prezidentūras iesākums ir nemierīgs. Cerēju, ka pārliecinošs Ungārijas premjerministra ievads Strasbūrā izkļiedēs šīs bažas. Diemžēl jānorāda, ka tā nenotika. *V. Orbán* nepārliecināja Eiropas Parlamentā pārstāvētās grupas par sevi kā par Eiropas politiķi, kurš cenšas rast vienprātību un kompromisu, bet kā par „cīnītāju”, kurš, izmantodams uzbrūkoši populistisku un nacionālistisku toni, „aizsargā Ungārijas tautu” no „uzbrukumiem”. Tomēr Parlamenta deputāti neapvainoja ne Ungārijas tautu, ne Ungārijas valdību, bet ievērojama kritikas deva tika veltīta satraucošajiem „*Fidesz*” īstenotajiem pasākumiem, tostarp likumam par plašsaziņas līdzekļiem. Aizvainojošu toni izvēlējās galvenokārt eiroskeptiķi un runātāji no galējā labā spārna, jo tie uzsāka skaidri pamanāmu kampaņu pret tiem, kuri kritizēja Ungārijas valdību. Diemžēl Ungārijas prezidentūras programmas īstenošanu var apdraudēt valdības uzbrukumi tiesiskuma normām. Kā notikumi risināsies tālāk pēc tik nemierīga iesākuma, tas, pretēji *V. Orbán* brīdinājumiem, nebūs atkarīgs no Eiropas Parlamenta, bet gan no tā, vai „*Fidesz*” un tās vadītājs būs gatavs un varēs īstenot tādu politiku, kas respektē Eiropas vērtības gan šajā valstī, gan visas Eiropas mērogā. Faktiski premjerministrs nevar nēsāt divas cepures — vienu mājās kā valdības vadītājs un otru Eiropā kā Padomes pašreizējais priekšsēdētājs, bet gan tikai vienu, ko nēsā politiķis, kurš vienmēr ievēro mūsu kopējos principus un vērtības neatkarīgi no tā, kur atrodas.

Zita Gurmai (S&D), rakstiski. – Lepojos ar to, ka mana valsts ir pašreizējā Padomes prezidentūras valsts. Tā vietā, lai pieminētu uzticības trūkumu demokrātijai no *Orbán* kunga

valdības puses, drīzāk vēlos norādīt uz pilnīgu dzimuma līdztiesības jautājumu neesamību prezidentūras prioritāšu sarakstā.

Ir tikai viena vērā ņemama norāde uz šo problēmu, un laikā, kad sievietes Eiropā apdraud postošas ekonomikas krīzes sekas, jo bezdarbs sieviešu vidū ir dramatiski pieaudzis, kamēr konservatīvo valdības samazina finansējumu sociālajiem pakalpojumiem un ievieš nelabvēlīgas nodokļu sistēmas, tas nav pietiekami. Sociālā integrācija, izaicinājumi demogrāfijas jomā u.c. — tie visi ir svarīgi jautājumi, bet sieviešu stāvoklis ir jāvērtē atsevišķi, jo viņu problēmas un vajadzības atšķiras no vīriešu problēmām un vajadzībām — darba tirgū un saistībā ar pensijas un veselības aprūpes programmām, nodokļu shēmām u.c.

Lūdzu Ungāriju nebaidīties izmantot ietekmi, ko piešķir rotējošās Padomes prezidentūras pilnvaras, par labu sievietēm. Nodrošīniet, lai Padome pieņem Direktīvu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu tādā veidā, kādā par to balsoja Parlaments; paātriniet seksuālās un reprodūktīvās veselības tiesību ieviešanu (sākot no Ungārijas, protams); centieties panākt stratēģijas „ES 2020” īstenošanu, ņemot vērā dzimumu līdztiesības jautājumus, un veiciniet tāda ES budžeta pieņemšanu, kurā ir ņemti vērā dzimumu līdztiesības jautājumi.

Ivailo Kalfin (S&D), rakstiski. – (BG) Vēlos apsveikt Orbán kungu, uzsākot Ungārijas ES prezidentūru. Mēs visi vēlam jums veiksmīgu prezidentūru. Saprotams, ka šī vēlme ir īpaši spēcīga jauno dalībvalstu vidū. Viena no Ungārijas prezidentūras minētajām prioritātēm ir Šengenas zonas paplašināšana. Šis jautājums ir īpaši svarīgs Bulgārijas sociālistiem un Bulgārijas pilsoņiem. Kopš pirmās dienas ES dalībvalsts statusā 2007. gada 1. janvārī Bulgārijas atbildīgās iestādes ir strādājušas, lai nodrošinātu, ka Bulgārija ir uzticama ES ārējā robeža. Pašlaik, 2011. gada sākumā, šī misija ir gandrīz pabeigta. Ceru, ka Ungārijas prezidentūra līdz 2011. gada vidum nodrošinās Eiropas Padomes lēmuma pieņemšanu pa labu Bulgārijas un Rumānijas dalībai Šengenas zonā. Kad nākamajās nedēļās tiks izpildītas pēdējās atlikušās tehniskās prasības, Eiropas Padomei būs jālemj par Bulgārijas un Rumānijas iekļaušanu Šengenas zonā, nenosakot nekādus citus politiskus nosacījumus.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Aicinu Ungārijas prezidentūru pievērsties ar brīvu pārvietošanos saistītajām problēmām izglītības un darba tirgus jomā. Šodien dažādu dalībvalstu izglītības iestādēs iegūtās kvalifikācijas, kā arī dažādos darba tirgos gūtās pieredzes savstarpējo atzīšanu kavē neskaitāmi šķēršļi.

Pašreizējā situācija ir šāda — kamēr Komisija izstrādā progresa novērtējumu izglītības jomā, aicinu Ungārijas prezidentūru nodrošināt, lai šī problēma tiktu nopietni risināta arī Padomē. Jāpārlicina dalībvalstis vienoties par procedūru vienkāršošanu izglītības kvalifikācijas atzīšanai neatkarīgi no valsts, kurā tā iegūta.

Atzinīgi vērtēju Ungārijas prezidentūras gribu intensīvāk pievērsties integrētas Eiropas gāzes cauruļvadu sistēmas izveidei, kā rezultātā tiktu izbeigta dažu dalībvalstu, tostarp Igaunijas, Latvijas un Lietuvas, izolācija.

Vēlos atgādināt jaunajai prezidentūrai, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis divus ļoti svarīgus dokumentus enerģētikas solidaritātes un drošības jomā, kas Padomei ir jāievieš. Ceru, ka februārī Eiropas Padome vienosies par jaunu Eiropas enerģētikas stratēģiju. Tajā jābūt arī ietvertam plānam par Baltijas jūras enerģētikas infrastruktūras savienojumu tīklu.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Pilnībā atbalstu Ungārijas prezidentūras prioritātes tāpēc, ka tās ir pro-eiropiskas un atbilst visas ES interesēm. Es pārstāvu valsti, kura nākamā pārņems prezidentūru, un vēlos darīt zināmu, ka mēs cieši sadarbosimies ar Ungārijas

prezidentūru. Laba sadarbība veicinās netraucētu prezidentūras pārņemšanu trīs valstu — Polijas, Kipras un Dānijas — ietvaros.

Īpaši esmu gandarīts par Ungārijas paziņojumu saistībā ar tās apņemšanos izstrādāt Austrumu partnerības un Eiropas Kaimiņattiecību politiku. Tāpat arī vēlos paust savu gandarījumu par faktu, ka viena no Ungārijas prezidentūras prioritātēm ir ES paplašināšanās. Fakts, ka Ungārijai un Polijai ir tik līdzīga nostāja ES paplašināšanās jautājumā, veicinās nepārtrauktības nodrošināšanu Polijas prezidentūras laikā attiecībā uz šo jautājumu. Ceru, ka Austrumu partnerības samits, kas norisināsies maijā, nebūs tikai kā šīs iniciatīvas īstenošanas apkopojums pēc diviem tās pastāvēšanas gadiem, bet sniegs taustāmus rezultātus bezvīzu ceļošanas, tirdzniecības un enerģētikas jomā.

Tāpat kā Ungārijas prezidentūra, arī Polija uzskata, ka ir jāievēro vienota pieeja brīvības un taisnīguma jautājumos, stiprinot personu identifikējošu datu aizsardzību un veicinot cilvēktiesības un kopējās vērtības visas ES mērogā. Viena no prioritātēm aicina uz ilgtspējīgu resursu izmantošanu, līdz ar to nodrošinot iepriekšējās Spānijas un Beļģijas prezidentūras īstenoto mērķu nepārtrauktību un atspoguļojot Komisijas plašos centienus šajā jomā. Plānotajos pasākumos ir būtiski svarīgi ņemt vērā atšķirīgos apstākļus un iespējas, kādas pastāv atsevišķās dalībvalstīs.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Apsveicu Ungāriju ar tās programmu, kurā prioritāte ir piešķirta ekonomikas izaugsmei un Eiropas pozīcijām globālā mērogā. Viens no vissvarīgākajiem jautājumiem prezidentūras dienas kārtībā ir saistīts ar Šengenas zonas paplašināšanu, uzņemot tajā Rumāniju un Bulgāriju. Pievienošanās Šengenas zonai ir apņemšanās, ko ar pilnu atbildību ir uzņēmusies īstenot arī Rumānija. Esam ieguldījuši lielas pūles, lai ES ārējā robeža būtu droša un, kā liecina ziņojumi saistībā ar manas valsts pievienošanās Šengenas zonai, Rumānija ir gatava īstenot Šengenas *acquis*. Stāvoklis Rumānijā ir jāvērtē godīgi atbilstoši tiem pašiem kritērijiem, kas tika piemēroti valstīm, kuras pievienojās Šengenas zonai pirms mums. Esmu droša par Ungārijas prezidentūras atbalstu šajā jautājumā.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Pateicos par apliecinājumu veicināt Šengenas zonas paplašināšanos, iekļaujot tajā Bulgāriju un Rumāniju. Ir taisnība, ka šī mērķa īstenošanā ir ieguldītas lielas pūles. Rumānija ir tajā ieguldījusi ievērojamas finansiālas un cilvēciskas pūles. Ar Francijas un Vācijas uzņēmumu grupas EADS atbalstu ieviestās sistēmas ir vismodernākās visā Eiropas Savienībā. Nelokāmi ticu, ka, piemēram, Rumānijas jūras robeža ir nesalīdzināmi labāk aizsargāta nekā līdzīgas robežas citās Šengenas valstīs.

Visi novērtēšanas ziņojumi par Rumāniju ir pozitīvi. Tā ir izpildījusi visas Šengenas *acquis* prasības. Ir normāli cerēt uz atbildi saskaņā ar ES noteikumiem. Šajā procesā ir vajadzīgs Ungārijas prezidentūras atbalsts.

Vēl viens svarīgs punkts prezidentūras darba kārtībā ir saistīts ar Donavas stratēģijas attīstību. Donavas stratēģija ir kopējs projekts, kurā visiem iesaistītajiem partneriem ir jāizpilda savas saistības, lai nodrošinātu, ka tā ir efektīva un ka tiek panākti tās apstiprinātie mērķi. Jāievieš programma stratēģisko prioritāšu īstenošanai, nepalielinot līdzekļu piešķirumus no pašreizējām budžeta pozīcijām. Rezervētie resursi ir jāpapildina gan ar iesaistīto valstu līdzekļiem, gan izmantojot iespēju pārgrupēt neizmantotos līdzekļus no citiem segmentiem.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi novērtēju Ungārijas Padomes prezidentūras sešu mēnešu programmā iekļauto atbalstu Rumānijai un Bulgārijai, lai tās

varētu pievienoties Šengenas zonai, kā vienu no reāliem Eiropas integrācijas sasniegumiem Savienības pilsoņu labā. Saskaņā ar premjerministra V. Orbán prezentēto dokumentu Ungārijas prezidentūra paziņo: „Vēlamies uzņemt šīs abas dalībvalstis Šengenas zonā, tiklīdz tās būs izpildījušas vajadzīgos nosacījumus.” Šāds paziņojums tiek sniegts laikā, kad sarunās par abu to valstu pievienošanos Šengenas zonai, kuras ES pievienojās 2007. gadā, šķietami notiek pāreja no stingri tehniska uz politisku toni. Jau dzirdamas runas par tās atlikšanu pat tādā gadījumā, ja tehniskās prasības tiek izpildītas pilnībā. Tāpēc, manuprāt, jācenšas radīt uzticību, un lai to radītu, būtisks instruments ir dialogs. Bez tā eiropieši no Bulgārijas vai Rumānijas joprojām jutīsies izstumti un diskriminēti. Vai mums tiešām vajadzīgi Eiropas pilsoņi ar otršķirīgām tiesībām?

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Sports ir viena no Ungārijas prezidentūras prioritātēm. Tā ir svarīga ziņa visai sporta pasaulei un galvenokārt tiem miljoniem eiropiešu, kas ir iesaistīti sporta un atpūtas fiziskajās aktivitātēs vietējā līmenī. Neskatoties uz jauno tiesisko sistēmu, ir panākts neliels progress labāku finansējuma nosacījumu radīšanā sporta pasākumiem Eiropā. Jautājums par amatieru sportu ir nodots sabiedriskajai apspriešanai un sociālajai izpētei, un tā loma slimību profilaksē un eiropiešu dzīves apstākļu un dzīves kvalitātes uzlabošanā netiek pilnībā novērtēta. Regulāru fizisko aktivitāšu sniegtie ieguvumi var tikt sagrupēti četrās kategorijās — ieguvumi veselībai, sociālie ieguvumi, ekonomiskie ieguvumi un politiskie ieguvumi. Amatieru sports ļauj īstenot daudzus politiskus mērķus, tostarp veselības un kultūras, sociālās integrācijas, diskriminācijas izskaušanas, kriminālās noziedzības mazināšanas un cīņas pret atkarību no narkotikām veicināšanu. Sports arī nozīmē zemākas veselības aprūpes izmaksas.

Tādēļ vēlos pievērst Ungārijas prezidentūras uzmanību Eiropas Parlamenta rakstiskajai deklarācijai 62/2010 par lielāku Eiropas Savienības atbalstu tautas sportam, kuras līdzautore esmu arī es. Deklarācija ir pierādījums mūsu uzticībai sportam un Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanai. Tajā mēs aicinām tautas sportam veltīt pienācīgu uzmanību komunikācijā par sportu un nodrošināt pietiekamu finansējumu ES sporta programmai. Nodrošināt lielāku ES atbalstu amatieru sportam nozīmē atbalstīt miljoniem eiropiešu veselīgāku dzīvesveidu.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Galvenais visas prezidentūras moto ir „Stipra Eiropa”. Šī krīze un dalībvalstu līmenī līdz šim pieņemtie lēmumi ir parādījuši, ka ir vajadzīga lielāka Eiropas ietekme, nevis mazāka, lai pārvarētu problēmas, ar kurām pašlaik sastopamies. Krīzes novēršana, dalībvalstu budžeta parāda pārvarēšana un ilgstoši pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt euro zonas stabilitāti un stiprināt ekonomikas pārvaldību, jāuzskata par prioritāriem. Ungārijas prezidentūra paļaujas uz „cilvēcisko faktoru” un galvenokārt uz nodarbinātības līmeņa palielināšanos. Eiropas mērķis ir sasniegt ilgtspējīgu attīstību, kas jānodrošina ar darba vietu izveides un sociālās integrācijas palīdzību. Tā kā ir jāpalielina gāzes piegādes drošība, tad ir jāveic pasākumi, lai pēc iespējas ātrāk radītu kopējo enerģētikas politiku. Atzinīgi ir vērtējams reģionālais aspekts veicamo pasākumu programmā. Tā ietver, *inter alia*, Donavas stratēģiju, romu stratēģiju un ar Austrumu partnerību saistītos jautājumus. Ir arī plāni paplašināt Šengenas zonu, iekļaujot tajā Rumāniju un Bulgāriju. Šis ir būtiski svarīgs jautājums, jo visām dalībvalstīm jābūt vienādām tiesībām. Dzirdamas runas arī par pievienošanās sarunu ar Horvātiju noslēgšanu Ungārijas prezidentūras laikā. Atbildīga paplašināšanās politika radīs stabilitāti, mieru un kohēziju Eiropas kontinentā. Beļģijas prezidentūras veiktā darba atskaites punkts bija Eiropa pilnā šī vārda nozīmē. Tas nenozīmē, ka nacionālā pieeja, ko droši vien izvēlēšies Ungārija, nevar saskanēt ar Kopienas pieeju vai pat būs pretstatā tai.

Csaba Sógor (PPE), *rakstiski*. – (HU) Saistībā ar Ungārijas prezidentūru daudzi kritizēja paklāju, kas tika izmantots kā daļa no šīs prezidentūras tēla, jo īpaši karti, kas atspoguļo 1848. gada notikumus. Šī ir 1848. gada Eiropas karte. Tā ir arī paredzēta, lai simboliski attēlotu, ka jau 1848. gadā Ungārija cīnījās par Eiropā dzīvojošo tautu brīvību, tostarp arī par preses brīvību. Būdam ungārs, kura priekšteči ir no Transilvānijas, šodien esmu Rumānijas pilsonis. Kā šis valsts pilsonis vēlos komentēt Šengenas zonas paplašināšanās procesu. Divpadsmit jaunās dalībvalstis uzņēms dalību kopējās Eiropas veidošanā, cerot, ka tām tiks piemērotas tādas pašas tiesības un pienākumi kā vecajām dalībvalstīm. Arī Rumānija ticēja, ka pēc tam, kad tiks izpildīti attiecīgie tehniskie kritēriji, iepriekš noteiktā datumā tā varētu tikt iekļauta Šengenas zonā — zonā ar brīvām iekšējām robežām. Tomēr šobrīd ir dzirdamas runas par dažām dalībvalstīm, kuras vēlas noteikt Rumānijai papildu nosacījumus iepriekš noteiktajiem kritērijiem. Lūdzu Ungārijas prezidentūru darīt visu, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu kopējo noteikumu ievērošanu un atgādinātu tiem, kuri pauž savu neapmierinātību, par šāda lēmuma neizmērojamām negatīvām sekām, jo ES uzticamības saglabāšana ir visu mūsu — visu 27 valdību interesēs. Beidzot, pēdējā piezīme par paklāju — šis paklājs ir noderīgs un zināmā mērā mums kalpo, jo tajā pat var noslaucīt kājas. Tas simbolizē to, ka Ungārijas prezidentūras moto „Stipra Eiropa” nozīmē kalpošanu. Mēs — Rumānijas, Slovākijas un Eiropas minoritātes — sadarbosimies šajā kalpošanā.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Ungārija prezidentūras pienākumus ir uzņēmusies visai Eiropai kritiskā brīdī, kad atsevišķas dalībvalstis joprojām sastopas ar nopietnu ekonomikas un sociālo krīzi. Euro stabilitātei jābūt vienai no Ungārijas prezidentūras prioritātēm un es nešaubos, ka Padome darīs visu iespējamo, lai apkarotu spekulācijas ar valūtu, un panāks ievērojamu progresu Eiropas ekonomikas pārvaldībā.

Otrkārt, ceru, ka Ungārijas prezidentūra darīs visu iespējamo, lai sadarbībā ar citām Eiropas institūcijām definētu patiesu Eiropas stratēģiju romu integrācijai. Šāda veida stratēģijas īstenošana man ir sevišķi tuva un es vēlētos redzēt, ka Ungārijas prezidentūra risina šo jautājumu.

Visbeidzot, es vēlos paust solidaritāti ar Ungārijas valdību to pretrunu dēļ, kas to pavadīja dažas pirmās Ungārijas prezidentūras dienas, jo īpaši saistībā ar likumu par plašsaziņas līdzekļiem. Neviens nešaubās, ka Ungārija ir demokrātiska valsts, un Orbán kungs norādīja, ka viņš būtu gatavs mainīt šo likumu, ja Komisija tajā konstatētu neatbilstības Eiropas tiesību aktiem. Aicinu ikvienu būt atbildīgam un izbeigt šo nevajadzīgo strīdu.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ungārija pārņem ES prezidentūru laikā, kad joprojām turpinās ekonomikas un finansiālā krīze. Galvenās tēmas šīs prezidentūru trijotnes, kas ietver arī Spāniju un Beļģiju, pēdējās valsts programmā ir ekonomikas atveseļošanās, romu integrācija, enerģētikas stratēģija, paplašināšanās process un sabiedrības iesaistīšana Eiropas projekta īstenošanā. Attiecībā uz ekonomikas atveseļošanu šajā programmā par būtisku tiek uzskatīta finanšu stabilizācijas mehānisma institucionalizēšana un Eiropas semestris. Manuprāt, sadarbības un koordinācijas stiprināšana ekonomikas līmenī ir ārkārtīgi svarīgs instruments Eiropas konkurētspējas un inovāciju veicināšanai un līdz ar to arī turpmāko krīžu novēršanai vai prognozēšanai. Jaunā stratēģija transporta jomā 2011.–2020. gadam kopā ar transporta direktīvas grozījumiem ir būtiski svarīga, lai panāktu iekšējā tirgus izveidi un sociālo, ekonomikas un teritoriālo kohēziju. Sauszemes transports, ES upju kuģniecība un „Galileo” sistēmas ieviešana ir pārējās tēmas, par kurām tiks debatēts. Šķiet, ka tāda reģionālā politika, kas spēj integrētā veidā novērst ekonomikas krīzi un reģionālo nelīdzsvarotību, atkal būs visas Ungārijas stratēģijas stūrakmens. Šķiet,

ka būtisks debāšu jautājums Ungārijas prezidentūrai būs daudzgadu finanšu shēmas pēc 2014. gada sadalījums.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) ES Padomes Ungārijas prezidentūra par svarīgu tās mērķi ir atzinusi Eiropas Savienības institucionālos, ekonomikas, sociālos un politiskos aspektus. Ungārijas Padomes prezidentūra ir arī apņēmusies pieņemt un uzsākt ES Donavas stratēģijas īstenošanu. Tai būs svarīga loma visās valstīs, kas atrodas Donavas piekrastē, un tā veicinās Eiropas integrācijas procesa nostiprināšanu Rietumbalkānu reģionā.

Ar interesi gaidām, kad tiks izdota „Baltā grāmata par Eiropas Savienības transporta politiku 2011.–2020. gadam”, jo transports ir noteicoša joma ekonomikas attīstībai un Savienības ekonomikas un sociālajai kohēzijai.

Ņemot vērā, ka debātes par nākotnes finansiālajām izredzēm ir iesākušās, aicinām Ungārijas prezidentūru paātrināt debātes Padomes ietvaros par šo dokumentu, lai TEN-T pārskatīšanas procesā tiktu ņemti vērā šo debāšu rezultāti.

Tā kā katram sestajam iedzīvotājam Eiropas Savienībā draud nabadzības risks, aicinām Padomi apsvērt nabadzības mazināšanu kā vienu no galvenajām prioritātēm un veikt konkrētus pasākumus šajā jomā.

Atzinīgi vērtēju arī Ungārijas prezidentūras plānus izstrādāt politisku vienošanos par Eiropas programmas izveidi romu integrēšanai, kā arī tās plānus uzsākt Eiropas stratēģijas invaliditātes jomā īstenošanu.

Rafał Trzaskowski (PPE), rakstiski. – (PL) Stipra Eiropa, efektīvas ekonomikas pārvaldības izveide Eiropas Savienībā, attiecību stiprināšana ar ES kaimiņvalstīm — šīs ir tās prioritātes, kuru īstenošanā mēs atbalstīsim Ungārijas prezidentūru. Mums arī ir ārkārtīgi svarīgi, lai Ungārijas prezidentūra paļautos uz ciešu sadarbību ar Eiropas Parlamentu. Ir vēl kāds jautājums, kuru kā deputāts, kas nodarbojas ar institucionāliem jautājumiem, un vienlaicīgi kā tās valsts pārstāvis, kura pārņems Eiropas Savienības vadību no Ungārijas, vēlos uzsvērt. Ungārijas prezidentūra ir ārkārtīgi svarīga, ne tikai tādēļ, ka tās izvirzītās prioritātes sakrīt ar Polijas prioritātēm, bet arī tādēļ, ka tā joprojām ir pārejas perioda prezidentūra. Lisabonas līgums vājina prezidentūras lomu, bet šī loma vēl nav pilnībā precizēta, un šobrīd ir pēdējā iespēja to izdarīt. Tas instrumentu loks, kas pēc tam būs pieejams poļiem, ir atkarīgs no jomas, kurā Ungārijas prezidentūra būs veiksmīgi sevi realizējusi šajā miklainajā institucionālajā struktūrā, kāda ir Eiropas Savienība. Tādēļ ar interesi vērošu tās darbu.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Ungārija pārņem Padomes prezidentūru no Beļģijas. Nav atšķirīgāku valstu par šīm abām dalībvalstīm. Viena ir tradicionālas Eiropas valsts iemiesojums, bet otra ir valsts, kas joprojām tikai meklē savu ceļu Eiropā. Ceru, ka Ungārijas prezidentūra izvēlēsies to pašu ceļu, ko Beļģija, galveno uzmanību pievēršot Eiropas kopējām interesēm. Ungārijas prezidentūra ir iesniegusi plašu prioritāšu sarakstu. Tā kā viena no tām paredz Eiropas Savienības tuvināšanu tās pilsoņiem, Ungārija pati sev ir nospraudusi mērķi ieviest Pamattiesību hartu. Tas varētu būt interesanti, ja ņem vērā, ka pret Ungāriju pašlaik tiek vērsta starptautiskās kritikas gūzma saistībā ar tās plašsaziņas līdzekļu likumu un šis likums nepārprotami ir pretrunā ar Eiropas Pamattiesību hartas 11. pantu. Tā kā esmu pilntiesīga Budžeta komitejas locekle, mani jo īpaši interesē notikumi pastiprinātas finanšu uzraudzības jomā un pastāvīgais krīzes novēršanas mehānisms. Beļģija rādīja labu piemēru un mainīja virzienu, galveno uzvaru liekot uz sociālajiem jautājumiem. Cerēsim, ka Ungārija tai sekos.

SĒDI VADA: D. WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece***6. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētāja . – Nākamais punkts ir balsošana.

(Par balsošanas rezultātiem un citām detaļām skatīt protokolu)

6.1. Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē (A7-0307/2010, Françoise Grossetête) (balsošana)**6.2. Brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību (FLEGT) (balsošana)****6.3. ES un Kamerūnas nolīgums par tiesību aktiem mežsaimniecības jomā (A7-0371/2010, Yannick Jadot) (balsošana)****6.4. ES un Kongo Republikas nolīgums par tiesību aktiem mežsaimniecības jomā (A7-0370/2010, Yannick Jadot) (balsošana)****6.5. Partnerattiecību pagaidu nolīgums starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm (balsošana)****6.6. Partnerattiecību pagaidu nolīgums starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm (A7-0365/2010, David Martin) (balsošana)****6.7. Starptautiskā adopcija Eiropas Savienībā (balsošana)****6.8. Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Serbiju (B7-0021/2011) (balsošana)**

– *Pirms balsošanas par 4. grozījumu:*

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos iesniegt mutisku grozījumu šim *Brantner* kundzes un manam 4. grozījumam, svītrojot beidzamo daļu. Tam jābūt šādam: „Aicina Serbiju uzsākt dialogu ar Kosovu, vairs neturpinot atsaukties uz jaunām sarunām par tās statusu”.

Es ceru, ka jūs mani atbalstīsiet.

Bernd Posselt (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlos ieteikt šajos apstākļos balsot par atbalstu tam.

(Mutisko grozījumu apstiprināja)

– *Pirms balsošanas par 8. grozījumu:*

Jelko Kacin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā cilvēktiesību svarīgo nozīmi, es vēlos, lai balsojums par 8. grozījumu notiktu pēc saraksta. Tas pievēršas Serbijas valdības pārsteidzošajam un neveiksmīgajam lēmumam nepedalīties Nobela Miera prēmijas

piešķiršanas ceremonijā Oslo. Vienlaikus grozījumā tiek uzslavēts Serbijas ombuda lēmums piedalīties ceremonijā Serbijas tautas vārdā. Tas ir vēstījums Serbijai un visām nākamajām kandidātvalstīm, ka kaulēšanās par cilvēktiesībām nav pieņemama.

Lai gūtu plašāku atbalstu šim grozījumam, es vēlos arī iesniegt ļoti īsu mutisku — būtībā kompromisa — grozījumu, ko sākotnēji sagatavoja *Koppa* kundze. Es gribu pievienot vārdu „sākotnējs” starp vārdiem „valdības” un „lēmums”, tādējādi formulējums būs šāds: „Pauž nožēlu par valdības sākotnējo lēmumu nepiedalīties Nobela Miera prēmijas piešķiršanas ceremonijā Oslo 10. decembrī; no otras puses, ombuda iniciatīvu piedalīties ceremonijā vērtē atzinīgi kā atbildīgu un slavējamu lēmumu.”

Es mudinu visus savus kolēģus atbalstīt šo grozījumu.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

(Priekšsēdētāja piekrita prasībai balsot pēc saraksta)

6.9. EK un Serbijas Stabilizācijas un asociācijas nolīgums (A7-0362/2010, Jelko Kacin) (balsošana)

6.10. Eiropas iniciatīva attiecībā uz Alcheimera slimību un citām demencēm (A7-0366/2010, Marisa Matias) (balsošana)

6.11. Astmas slimniekiem paredzētie inhalatori (balsošana)

6.12. Stāvoklis Haiti vienu gadu pēc zemestrīces — humānā palīdzība un rekonstrukcija (B7-0023/2011) (balsošana)

6.13. Vārda brīvības pārkāpumi un diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ Lietuvā (balsošana)

Priekšsēdētāja . – Ar šo balsošana ir noslēgta.

7. Balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētāja . – Tagad esam nonākuši pie balsojumu skaidrojumiem.

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ieteikums otrajam lasījumam: Françoise Grossetête (A7-0307/2010)

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, šodien ar šo direktīvu par pacienta tiesībām mēs esam panākuši vēsturisku kompromisu. Es uzskatu, ka šī ir vēsturiski vissvarīgākā vienošanās, kas noslēgta, kopš esmu Parlamentā. Tas ir vēsturisks kompromiss, kas nostiprināts starp divām pusēm, proti, Parlamentu un Padomi, kuras pārāk ilgi ir bijušas ļoti tālu šķirtas viena no otras. Smagi strādājot, mēs ne tikai esam nodrošinājuši kompromisu, kas būs izdevīgs visiem pacientiem, kuri tiks pasargāti no nesamērīgi ilgas gaidīšanas, bet vienlaikus esam atraduši līdzsvaru, kas nodrošinās to, ka dalībvalstis spēs pārraudzīt notiekošo gan no medicīnas, gan finanšu viedokļa.

Tas, ko mēs šodien šeit esam sasnieguši, ir ārkārtīgi labs rezultāts, kas būs ieguvums pacientiem un dalībvalstīm. Es uzskatu, ka, pirmkārt, ir pamats apsveikt sarunu veicējus

un, protams, kas ir vissvarīgāk — apsveikt Eiropas iedzīvotājus ar šo rezultātu, par kuru šodien šeit nobalsoja.

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Līdz šim ap ārstēšanas pieejamību un pārrobežu veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu ir bijis pārāk daudz šaubu un nenoteiktības. Direktīva, ko šodien apstiprinājām, beidzot ļaus visiem pacientiem baudīt tiesības uz veselības aprūpes pakalpojumiem visā Eiropā.

Mērķis noteikti nav rosināt pārrobežu veselības aprūpi kā tādu, bet nodrošināt tās pieejamību, drošumu un kvalitāti, kad tā ir noderīga vai vajadzīga. Mums vajadzīga labāka informācija un vairāk skaidrības attiecībā uz veselības aprūpei piemērojamiem tiesību aktiem dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts.

Pašreizējais stāvoklis ir neapmierinošs. Direktīva piedāvās pacientiem svarīgu izvēli, kuras pamatā ir viņu vajadzības, nevis līdzekļi, un ko izdara, izmantojot informāciju, nevis piespiedu kārtā.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – *(ES)* Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Spānijas delegācija nobalsoja „par” tāpat kā pārējie mūsu grupā, bet es negribētu, ka paliek skaidri neizteiktas manas bažas par orgānu transplantu jautājuma iekļaušanu šajā direktīvā. Pretēji Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas spriedumam tas tika iekļauts — Padomes nepiekāpīgās apņēmības dēļ iekļaut transplantus šajā direktīvā.

Es ceru, ka to iekļaušana nevājinās šajā Parlamentā pieņemtā saprātīgā tiesību akta efektivitāti, citiem vārdiem sakot, nevājinās direktīvu par transplantiem vai darbības plānu, ko ļoti nesen pieņēma gandrīz vienbalsīgi. Es vēlos teikt, ka mēs modri sekosim, lai nodrošinātu, ka transplantu iekļaušana negrauj teicamo darbu, ko veikusi tāda organizācija kā, piemēram, Spānijas nacionālā transplantu organizācija, un, protams, centienus glābt 20 000 dzīvību, kas minētas gan direktīvā par transplantiem, gan darbības plānā, kuru, kā es teicu, mēs šeit pieņemām.

Tāpēc es vēlos ieviest skaidrību un teikt, ka mēs arī turpmāk nodrošināsim, ka direktīva šajā ziņā tiek ievērota.

Morten Messerschmidt (EFD). – *(DA)* Priekšsēdētājas kundze, šodien mums atkal ir kaut kas tāds, ko uz priekšu virzījuši cilvēki, kuri nav vēlēti, proti, Eiropas Kopienu Tiesa, kas ar daudziem tiesas lēmumiem ir piespiedusi patiesi vēlētas iestādes izstrādāt šo direktīvu, par kuru šodien ir nobalsots.

Es teiktu, ka tajā nenoliedzami ir kaut kas dziļi pievilcīgs saistībā ar labākām iespējām eiropiešiem saņemt pienācīgu veselības aprūpi. Tomēr ir skaidrs, ka problēmas, ko šī direktīva radīs, aizēnos labumus, kas tajā ir. Ko mēs darīsim, piemēram, ja būs pārāk liels spiediens uz kādas konkrētas valsts veselības aprūpes sistēmu un tās gaidīšanas saraksti kļūs neizpildāmi? Ko mēs darīsim, ja ārsti sāks masveidīgi sūtīt cilvēkus uz konkrētu valsti — protams, ar iepriekšēju atļauju, bet tomēr? Tā varētu būt Dānija, no kurienes es esmu, Vācija, Nīderlande vai cita valsts Eiropas Savienībā, kuras veselības aprūpes augstā kvalitāte ir labi zināma. Tas nozīmēs, ka attiecīgās valsts iedzīvotāji būs rindas viņā galā, neskatoties uz to, ka tieši viņi ar saviem nodokļiem ir maksājuši par to, lai būtu šī pienācīgā veselības aprūpes sistēma. Katrā gadījumā viņus nedrīkst nostādīt neizdevīgā stāvoklī.

Es tāpēc vēlos, lai būtu skaidrs, ka trūkumi un iespējamās katastrofas, ko šī direktīva var izraisīt valsts veselības sistēmās, nepārprotami aizēno labumus, kurus mani kolēģi deputāti ir šeit minējuši.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, *Messerschmidt* kungam ir taisnība — mums šo uzspieda Eiropas Savienības Tiesa. Taču es to vērtēju atzinīgi, un es vēlos uzslavēt *Grossetête* kundzi par lieliska ziņojuma sniegšanu, jo ar šo direktīvu pacienti gūs labumu, ko dod pilnīga un pārredzama informācija, kad viņi vērsīsies pie veselības aprūpes ārstiem. Ir ļoti skaidrs, ko tas nozīmē.

Pacienti, kuriem ir retas slimības, varēs izmantot pārrobežu ekspertīzi un diagnosticēšanu tik ilgi, kamēr viņiem nebūs pieejama ārstēšana pašiem savās dalībvalstīs. Direktīva ir domāta, lai dotu pacientiem izvēli, kuras pamatā ir vajadzības, nevis līdzekļi, un kuru izdara, pamatojoties uz informētību, nevis piespiedu kārtā, tāpēc es uzskatu, ka tā patiešām ir ļoti pozitīva. Visbeidzot tā ļauj dalībvalstīm sadarboties.

Es atzinīgi vērtēju, ka tā pilnībā pasludina ārpus likuma to, kas varētu tikt ļaunprātīgi izmantots, un tā ir visa medicīnas tūrisma joma. Tāpēc manā uztverē tas ir vēl viens solis pareizajā virzienā; tas ir vēl viens solis sadarbības stiprināšanā starp dalībvalstīm un lielākas kohēzijas radīšanā Eiropas Savienības iekšienē. Es domāju, ka šī ir Eiropas pacientiem laba diena.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlējos balsot par savas kolēģes *Grossetête* kundzes ziņojumu, par direktīvu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē.

Es patiešām atzinīgi vērtēju pacientu mobilitātes progresu visā Eiropā, kas apliecināts šajā dokumentā. Pēc daudziem nenoteiktības, īpaši tiesiskās nenoteiktības gadiem un Eiropas Parlamenta ievērojamā darba šis dokuments piedāvā vienkāršojumu, skaidrojumu un nosacījumu kodificēšanu, ar kuriem saskaņā Eiropas iedzīvotāji var izmantot veselības aprūpi Eiropas valstī, kas nav viņu uzturēšanās valsts, gan pieejamības, gan atlīdzības nozīmē. Es īpaši domāju par visiem tiem pacientiem, kuri slimo ar retām slimībām un kam beidzot būs pieejama pienācīga specifiska ārstēšana, kas atbilst viņu vajadzībām.

Es vēlos uzsvērt, ka šī direktīva ir konkrēts Eiropas pasākums, kas dodas cilvēku Eiropas virzienā un piešķir eiropiešiem jaunas tiesības. Tāpēc tā ir absolūti būtiska pilsoņu mobilitātei Eiropas Savienības iekšienē.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par *Grossetête* kundzes izklāstīto direktīvu, lai pārrobežu aprūpes princips Eiropas Savienībā beidzot varētu īstenoties pēc daudzu gadu sarunām. Es uzskatu šo direktīvu tās pašreizējā veidā par labu kompromisu, kas galvenokārt pamatojas uz pacienta tiesībām, bet aizsargā arī dalībvalstu nacionālo veselības fondu intereses.

Tādu valstu iedzīvotājiem kā, piemēram, Polija iespēja saņemt ārstēšanu ārvalstīs nozīmē vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz modernas veselības aprūpes labumu izmantošanu. Pacientiem bieži nav pieejama ātra un piemērota veselības aprūpe pārpildītu slimnīcu, garu rindu un gaidīšanas sarakstu dēļ, gaidot uz konkrētām svarīgām procedūrām. Dažos gadījumos laika faktoram ir milzīga nozīme. Direktīva dos iedzīvotājiem iespēju pašiem izlemt, vai gaidīt daudzus mēnešus uz procedūras veikšanu savā valstī, vai izvēlēties ārstēšanos kādā citā vietā. Viņiem būs vieglāk izlemt, kā ārstēties, ja viņi zinās, ka procedūras izmaksas tiks arī atlīdzinātas — vismaz liela daļa un dažreiz pilnībā — ja tās veiks citā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Noteikumu vienkāršošanu par ārstēšanas ārststās, protams, var uzskatīt arī par tirgus spēku mobilizēšanu attiecībā uz medicīnas pakalpojumu vispārēju pieejamību. Tāpēc, manuprāt, šie risinājumi palīdzēs palielināt veselības aprūpes konkurētspēju un ievērojami ietekmēs arī šādu pakalpojumu ātrāku uzlabošanu.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šo veselības aprūpes direktīvu, bet esmu piesardzīga, jo sarežģījumus var izraisīt sīkumi.

Mūsu iedzīvotājiem ir ļoti svarīgi saprast, ka šī direktīva nestāsies spēkā vēl 30 mēnešus. Bet šajā laikā iedzīvotāji var šķērsot robežas, lai saņemtu veselības aprūpi citā dalībvalstī, un viņiem var atļūdzināt par aprūpi, kuru viņi saņem. Tāpēc lai nav nekādu šaubu, ka pat šodien ir iedzīvotāji, kas dodas pāri robežām veselības aprūpes nolūkos. Tas ir ļoti svarīgi.

Tiem, kuri grib sīkāk uzzināt par šo sarežģīto direktīvu, es esmu veltījusi laiku un uzrakstījusi jautājumu un atbilžu lapu, kas ir pieejama manā tūmekļa vietnē. Es mudīnu iedzīvotājus, kuri varbūt seko internetā vai citur, ieskatīties tajā un, ja es neesmu uzdevusi pareizos jautājumus, pateikt man priekšā, jo mums jāizplata ziņa par šo ļoti pozitīvo soli, dodoties pretī pārrobežu veselības aprūpei visiem.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas sabiedrība kļūst vēl mobilāka. Mēs studējam, strādājam, atpūšamies un ceļojam ārpus savas valsts robežām. Pilsoņiem, kas dzīvo Eiropas Savienībā, jābūt tiesībām izmantot brīvu neatliekamo medicīnas aprūpi, lai kur viņi būtu Eiropā. Pats par sevi saprotams, ka mums jārada instrumenti, kas novērš to, ko pazīst kā veselības tūrismu, bet vienlaikus dod atvieglinājumu pacientiem, kam jāgūst vislielākais labums no jaunajām iespējām. Es pirmām kārtām domāju par neparastu un retu slimību ārstēšanu, ko veic specializētos centros, bieži ārpus tās valsts robežām, kurā pacients dzīvo. Taču mēs nevaram pieļaut iejaukšanos dalībvalstu veselības aprūpes politikā. Tā ir valsts iekšēja kompetence, un attiecībā uz to dalībvalstis var pieņemt pašas savus lēmumus. Šī direktīva paredz noteiktus soļus šajā virzienā. Dabiski, es balsoju par to.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, sen jau bija laiks mums noteikt kopīgus Eiropas noteikumus, lai aizsargātu savus iedzīvotājus un pacientus. Arī tas bija lieliski, ka tika radīta atsevišķa direktīva šajā jautājumā un ka to iestrādāja Pakalpojumu direktīvā, jo tās sagatavošanas gaitā kļuva saprotams, cik daudzas lietas ir pilnībā ignorētas vai palikušas neizlemtas, kad tika pieņemta Pakalpojumu direktīva.

Šīs pacientu tiesības uz pārrobežu veselības aprūpi piespiedīs ES dalībvalstis nodrošināt, ka nav gaidīšanas sarakstu pašu valstīs.

Iepriekšējo atļauju saņemšanas sistēma ir vajadzīga: bez tās daudzām dalībvalstīm varētu būt grūtības kontrolēt savas veselības aprūpes sistēmas izmaksas un plānot un vērtēt nākotni. Tas varētu arī izraisīt stāvokli, kad bagātība, nevis vajadzība, būtu izšķirīgais faktors.

Neskatoties uz to, tas faktiski neietekmēs ļoti daudzus eiropiešus. Lielākā daļa cilvēku grib saņemt veselības pakalpojumus tuvu mājām un savā valodā. Taču šāda sistēma ir tas, kas vajadzīgs, un, ja būs gaidīšanas saraksti, būs iespējams saņemt aprūpi citā valstī.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, arī es esmu ļoti priecīga par šodien panākto vienošanos, kura, manuprāt, nodrošinās, ka pacientiem pienācīgā un vienlīdzīgā veidā būs pieejama pārrobežu veselības aprūpe.

Kā vairāki runātāji jau ir teikuši, pašreiz šis priekšlikums, protams, ir tāpēc, ka kāda pilsonē no jūsu pašu valsts, no Anglijas dienvidiem, apstrīdēja sistēmu, un Eiropas Savienības Tiesa aizstāvēja viņas tiesības.

Es uzskatu, ka tas, ko mēs šodien mēģinām darīt un ko kopā ar Padomi mēs esam izdarījuši, ir tieši pilsoņu tiesību aizsardzības nodrošināšana, un mēs saistām pilsoņu vajadzības un tiesības ar tiesību aktiem, un tieši tādām būtu jābūt Parlamenta pienākumam.

Tomēr ir vēl dažas lietas, kas būtu jāsakārto. Es uzskatu, ka recepšu atzīšana dalībvalstu starpā ir ļoti svarīga, jo tās skar ne tikai veselības aprūpi, tās skar arī ambulatorisko aprūpi, bet mūsu rīcībā ir laika posms, kurā šādu detaļu var izstrādāt pilnībā.

Es domāju, ka beidzamais komentārs, ko es izteikšu, ir tāds, ka pašreizējā finanšu krīzē daudzi cilvēki jautā: vai Eiropa darbojas? Vai tā gādā par saviem pilsoņiem? Šis ir atklāts jautājums, bet šodien, es domāju, mēs varam teikt ar zināmu noteiktību, ka Eiropa darbojas.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret šo pasākumu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, jo tas nozīmēs tikai vēl vienu masveida slogu uz britu nodokļu maksātāja pleciem un uz valsts veselības dienestu.

VVD jau tiek izmantots kā starptautisks veselības dienests, un Lielbritānijas pilsoņiem nepiederoši cilvēki plaši to izmanto ļaunprātīgos nolūkos, kas izmaksā simtiem miljonu, ja ne miljardus sterliņu mārciņu katru gadu. Slogs gulstas galvenokārt uz maniem vēlētājiem Londonā. Tas liks VVD uzņemties vēl vairāk saistību par ārstēšanas pakalpojumu sniegšanu ES pilsoņiem, kuri nekad nav iemaksājuši ne penija nodokļos Lielbritānijā. Iecerētie paņēmieni, kā ar atpakaļejošu datumu saņemt samaksu no pacienta dalībvalsts, izrādīsies neīstenojami.

Ir pareizi, ka citas valsts valstspiederīgajam Lielbritānijā ir jāsaņem neatliekama ārstēšana, ja tā vajadzīga, bet citu valstu valstspiederīgie nav jāielaiž Lielbritānijā, pirms viņi vispirms nav atbilstīgi apdrošinājuši ceļojumu un veselību. Šāda politika ir godīga un taisnīga, un, protams, tā nav īstenojama, ja Lielbritānija paliek Eiropas Savienības dalībvalsts. Tas ir vēl viens iemesls, ja tāds būtu vajadzīgs, kāpēc mums jāizstājas.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka ir lieliski, ka šis vēsturiskais kompromiss starp Parlamentu un Padomi beidzot ir panākts. Es varētu teikt, ka šis pārrobežu veselības aprūpes regulējums var beigties ar to, ka izzudīs gaidīšanas saraksti, kas daudzās dalībvalstīs ir kļuvuši par realitāti. Šī būs arī iespēja apmainīties ar labāko pieredzi. Saistībā ar šo ir svarīgi arī nodrošināt pacientu intereses vai tiesības. Turklāt tikpat svarīgi ir atcerēties, ka pacienta drošums ir būtisks, iesaistoties pārrobežu sadarbībā, un nodrošināt vienlaikus visur pienācīgus veselības aprūpes un ārstēšanas standartus.

Tāpēc es ar sajūsmu dodu atzinīgu vērtējumu *Grossetête* kundzes ziņojumam un ceru, ka tas veicinās sabiedrības veselību Eiropā un ka rezultātā mēs varēsim glābt daudzus cilvēkus un paātrināt viņu izveseļošanu.

Paul Rübige (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka ir svarīgi, lai mēs neliktu valsts nodokļu sistēmām darboties pret iekšējo tirgu. Tas ir īpaši būtiski pārrobežu pakalpojumu gadījumā, kad vienlīdzīga attieksme ir sevišķi vajadzīga. Pašreiz tam ir negatīvs piemērs Ungārijā, kurā tiek izmantoti retrospektīvi cenu ierobežojumi kā sava veida krīzes nodoklis. Tas nav pieņemami, un tam būs nopietna ietekme uz finansēm, apdrošināšanu un uzņēmējdarbības nozarēm, kā arī uz enerģētikas industriju. Es ceru, ka tas pats nenotiks turpmāk arī veselības aprūpes pakalpojumu jomā.

Es vēlos lūgt *Orbán* kungu vēlreiz pārvērtēt šos noteikumus, jo tie ir pilnīgā pretrunā ar iekšējā tirgus jēdzienu.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, laimīgu Jauno gadu! Ir brīnišķīgi redzēt jūs priekšsēdētājas vietā.

Viena no lietām, par kurām mums ir vienprātība visā Parlamentā kopumā — lai gan es zinu, ka ir noteikti izņēmumi, — ir mūsu pārlicība par vienotā tirgus funkcionēšanu.

Kad mani vēlētāji man raksta un saka: „Ziniet, es nesaņemu labu pakalpojumu savā vēlēšanu apgabalā, un es vēlētos doties uz citu ES dalībvalsti, lai saņemtu labākus veselības aprūpes pakalpojumus”, viņi nav droši par savu tiesisko stāvokli. Tieši tāpēc es kopā ar daudziem citiem atzinīgi vērtēju šīs dienas balsojumu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Es ceru, ka ar šīm judikatūrām tad, kad pacienti saņems sliktus pakalpojumus, viņi „balsos ar kājām” savu tiesību ietvaros saskaņā ar šo direktīvu un dosies uz citu dalībvalsti, tādējādi piespiežot veselības aprūpes sistēmas uzlabot savus pakalpojumus un nodrošināt, ka tie apmierina pacientu vajadzības.

Tomēr mums jābūt drošiem, ka mēs veicinām procedūru, ar kuru saskaņā dalībvalstis var atlīdzināt izdevumus, kas radušies jebkuram tās pilsonim, kurš ir devies uz ārvalstīm vai kuram ir piedāvāti pakalpojumi citur. Tiklīdz mēs būsim sakārtojuši šīs problēmas, šai jābūt direktīvai, par kuru mēs visi varam būt lepni.

Ieteikums: Yannick Jadot (A7-0371/2010), (A7-0370/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, es nobalsoju par rezolūciju attiecībā uz nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kamerūnu un starp Eiropas Savienību un Kongo Republiku par meža tiesību aktu un kokmateriālu tirdzniecību no šīm valstīm. Ir būtiski saglabāt tropu mežus, lai uzturētu mūsu ekosistēmu līdzsvaru. Ir būtiski aizsargāt arī meža pamatiedzīvotājus, kas pakļauti intensīvam spiedienam, ko videi rada lielie starptautiskie uzņēmēji un mežu izciršana uzņēmumu peļņas nolūkā, — mežu, no kuriem viņi gūst iztiku.

Šā iemesla dēļ es iesniedzu grozījumu, kas nosaka, ka mežiem un mežsaimniecības nozarēm jābūt sabiedrības īpašumā un šajās nozarēs jāisteno nodarbinātā darbaspēka, kā arī meža dzīvojošo pamatiedzīvotāju demokrātiskā vadība.

Ieteikums: David Martin (A7-0365/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, brīvā tirdzniecība faktiski ir vienīgais veids, kā panākt pārticību. Mēs to pieredzējam iekšējā tirgū starp ES dalībvalstīm, un nav šaubu, ka tā būs arī attiecībā uz jaunattīstības valstīm. Tā ir vienīgā reālā attīstības iniciatīva, ko mēs varam un kas mums faktiski jāpiedāvā pasaulei.

Ja paskatāmies, kā pasaulē darbojas citi lielie reģioni — slēdz nolīgumus un uzlūko savus partnerus no stratēģiskā viedokļa, mēs noteikti varam redzēt, ka to rīcība norit arvien ātrāk. Plaša brīvās tirdzniecības zona ir starp Ziemeļameriku un Dienvidameriku, ASEAN valstīs, Āzijā un Mercosur valstīs utt. Vienīgā zona, kas attiecībā uz to atpaliek un ko globalizācijas problēmas ir gandrīz paralizējušas, ir ES.

Lai arī es atbalstu ziņojumu, par kuru šodien tika balsots, es vēlos teikt, ka brīvās tirdzniecības iniciatīvu ar Fidži un Papua-Jaungvineju ir grūti uzskatīt par visiespaidīgāko rezultātu, kādu mēs būtu varējuši sagaidīt pēc tik daudziem sarunu gadiem. Un kā ar Ķīnu?

Un kā ar Amerikas Savienotajām Valstīm? Vai Indiju? Visiem, kas pašlaik aizņem visas mūsu darbavietas? Vai ES liek Eiropas darba ņēmējiem būt zaudētājiem arī šeit?

Syed Kamall (ECR). – Vispār zināma ir patiesība, ka vispārtikušākās sabiedrības ir visbrīvākās un visbrīvākās sabiedrības ir vispārtikušākās, un šeit mums jāatzīst brīvās tirdzniecības nozīme. Diemžēl attiecībā uz starptautiskām daudzpusējām diskusijām par brīvo tirdzniecību PTO Dohas sarunu kārtā ir iestrēgusi, un šā iemesla dēļ ES tagad seko ASV un pārējo piemēram, parakstot arvien vairāk divpusēju nolīgumu.

Mēs varam nest brīvās tirdzniecības labumus daudziem trūcīgāko valstu pilsoņiem, vienlaikus atzīstot dažas no pārejas problēmām, ar kurām viņiem būs jāsaskaras, pielāgojoties palielinātai konkurencei. Taču galu galā mums uzmanības centrs būtu jāpārvieta no ražotāja interesēm uz patērētājiem. Daudzi patērētāji daudzās dažādās jaunattīstības valstīs jautā man, kāpēc viņiem nav tāda pati izvēle pieejai precēm un pakalpojumiem, kāda ir mums Rietumos. Jāsaka, viens no veidiem, kā mēs varam viņiem palīdzēt, ir — vairāk izmantot brīvo tirdzniecību, piešķirot patērētājiem lielākas izvēles iespējas. Lai tai ilgs mūžs!

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, Klusais okeāns ilgu laiku ir bijis pelnrušķītes lomā Eiropas Savienības aizjūras attīstības iniciatīvās. Es esmu priecīgs, redzot, ka Fidži un Papua-Jaungvinejas uzsāktās iniciatīvas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu radīšanu palīdzēs ne vien mums liberālāk ar viņiem tirgoties, bet ļaus arī viņiem tirgoties reģiona iekšienē vienam ar otru.

Viens no lielākajiem panākumiem, kas gūti šā nolīguma rezultātā, ir fakts, ka izcelsmes noteikumi par zveju beidzot dos iespēju Klusā okeāna reģiona iedzīvotājiem reāli gūt pievienoto vērtību no savas zvejas. Dažas no šīm Klusā okeāna valstīm ievēd zivis, lai gan viņu jūras pilnas zivju! Tagad ir panākts, ka šīs valstis faktiski varētu apstrādāt zivis, ko viņi nozvejo, un tām būtu jāspēj gūt pievienoto vērtību un eksportēt zivis uz ES. Tas ir ceļš uz priekšu attīstībā, un tas ir ceļš uz priekšu nabadzības mazināšanā.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0029/2011)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodien es nobalsoju par jautājumu, uz kuru sniedz mutisku atbildi, par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā.

Starptautiskā adopcija ir izrādījusies procedūra, kas piedāvā pastāvīgas ģimenes iespēju, visticamāk, tiem bērniem, kuriem nevar atrast piemērotu ģimeni viņu izcelsmes valstī. Sadarbība starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par starptautisko adopciju, ir svarīga, lai nodrošinātu, ka adopcija notiek bērna vislabākajās interesēs un, ievērojot viņa vai viņas pamattiesības, kā arī, lai novērstu bērnu pārdošanu un tirdzniecību.

Starptautiskās adopcijas procedūra ir arī jāvienkāršo, jo pārāk bieži tajā ir pārlietu daudz birokrātijas, kas attur ģimenes no mēģinājuma adoptēt. Visbeidzot, Rumānija dod iemeslu bažām, jo tā ir vienīgā valsts Eiropas Savienībā, kurā ir likums par starptautisko adopciju aizliegumu. Pašlaik valstī ir aptuveni 70 000 bāreņu, no kuriem 40 000 ir bērnu namos un 30 000 atrodas audžuģimeņu aprūpē.

Komisijai ir jāizskata Rumānijas gadījums, lai tādējādi šos pamestos bērnus varētu uzņemt ģimenēs, izmantojot starptautisko adopciju.

Andrea Češková (ECR). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, tā kā es pirmdien nevarēju piedalīties nenoliedzami interesantās debatēs bērna aprūpes pienākumu dēļ, es vēlētos

vismaz tagad paust savu pilnīgo atbalstu šai sanāksmei, kuru esmu paudusi arī savā balsojumā. Es ļoti ceru, ka darbības pēc šīs rezolūcijas vedīs pie birokrātisko procedūru samazināšanās starptautiskajā bērnu adopcijā, vienlaikus radot iespēju labāk pārraudzīt, kas ar viņiem notiek, un palīdzēt apkarot tirdzniecību ar bērniem.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, daudzi šā Parlamenta deputāti, iespējams, neko nezina par ļoti neglīto mutisko karu, kas visdestruktīvākajā un visnevēlamākajā veidā risinās par adopcijas jautājumu. Ja patiešām bērna tiesības būs šo debašu centrā, kā mēs to darījām šajā Parlamentā un kā tas ir arī šajā rezolūcijā, tad mēs rīkosimies pareizi attiecībā uz visiem bērniem neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī viņi ir dzimuši.

Ir svarīgi neizcelt nevienu konkrētu dalībvalsti, bet atzīt, ka visās valstīs ir pamesti vai savā īstajā ģimenē neapbrūpēti bērni, kā mēs to zinām, un kuriem ir vajadzīgi citi aprūpes veidi. Jā, ir daudzas ģimenes, kas vēlas dot mīlošas mājas bērniem. Lai gan mums, iespējams, jāņem vērā birokrātija, nemazināsim kontroli.

Nobeigumā lai man ļauts teikt, ka zināmā mērā tie, kuri adoptē un ir veiksmīgi, tiek pakļauti daudz stingrākām prasībām nekā tie, kuri vienkārši piedzemdē.

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Manas domas šobrīd kavējas pie tiem tūkstošiem pāru visā pasaulē, kuri katru dienu saskaras ar neizbēgamām grūtībām, kas saistītas ar bērna adoptēšanu.

Adopcija ir vērtība, patiešs mīlestības apliecinājums, kas atver durvis uz jaunu ģimeni bērnam, kurš diemžēl vairs nevar rēķināties ar savu paša vai pašas tuvinieku jūtām. Tiem, kuri nes sevī dziļu ievainojumu par atstumtību, ir tiesības augt laimīgā vidē kopā ar cilvēkiem, kas var sniegt viņiem jaunu dzīvi.

Tāpēc mūsu pienākums ir palīdzēt bāreņiem, lai gaiša nākotne vairs nav viņiem nerasniedzams sapnis. Šīs kopīgās rezolūcijas pieņemšanai šodien ir jādod spēcīgs un neatliekams vēstījums. Mums jāveicina Eiropas Savienības politika, kas radīta smagu ģimenes grūtību pārvarēšanai. Birokrātiska letarģija un likumdošanas kavēšanās nevar un nedrīkst graut bērna sapņus un cerības par ģimeni un laimīgu nākotni.

Diane Dodds (NI). – Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas priekšlikumu par starptautisko adopciju, par kuru šodien notika balsošana. Es pazīstu vairākus cilvēkus savā vēlēšanu apgabalā, kuri ir izgājuši vai kuri tieši pašlaik iet cauri šim procesam, un ir patīkami noslēgumā vērot prieku gan vecāku, gan bērnu sejās. Taču, lai līdz tam nonāktu, pārāk bieži ceļš ir pārlietu garš, daudzās instancēs prasot daudzus gadus. Kā priekšlikumā konstatēts, tas var būt pārlietu birokrātisks process, un mums kā Parlamentam ir tiesības meklēt veidus, kā šādu birokrātiju varētu mazināt ar racionālāku pieeju.

Tomēr vissvarīgākais visā šajā lietā ir to bērnu vajadzības un drošums, no kuriem daudzi dzīvo lielā trūkumā. Ir taisnība, ka ir izveidoti visi drošības pasākumi bērnu aizsardzībai, lai viņi nenonāktu situācijā, kurā viņi būtu viegli ievainojami. Bet bieži izrādās, ka potenciālie mīlošie, rūpīgie vecāki tiek pakļauti pārāk daudziem pārbaudījumiem un vienkārši izstājas no procesa. Šajā gadījumā zaudē gan vecāki, gan bērns.

Cristiana Muscardini (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ar starptautiskās adopcijas problēmu Eiropā mēs esam saskārušies daudzus gadus, un šīs dienas rezolūcija beidzot mēģina ienest cerības staru stāvoklī, kas kļūst arvien sarežģītāks un grūtāks.

Starptautiskās adopcijas stimulēšanas vietā jauno valstu pievienošanās daudziem pāriem ir pat vēl vairāk apgrūtinājusi iespēju piedāvāt jaunas mājas un ģimeni bērniem, kas ir pārdzīvojuši lielas ciešanas un atstumtību paši savās valstīs.

Lai gan, no vienas puses, arvien lielāka birokrātija novērš bērnu adopciju, no otras puses, palielinās tirdzniecība ar orgāniem un bērnu prostitūcija. Tieši tāpēc mēs esam par šo rezolūcijas priekšlikumu. Mēs uzskatām, ka starptautiskās adopcijas procedūras jāracionalizē, un mums jānodrošina, ka Eiropas adopcijas shēma beidzot tiek izveidota tā, lai visiem nelaimē nonākušiem bērniem dotu nākotni.

Julie Girling (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man no šīs puses, kurā sēž jūsu fani, pateikties jums par jūsu efektīvo vadīšanu.

Šis ir liels jautājums. Starptautiskā adopcija, protams, ir dzīvībai svarīga. Ir svarīgi to pareizi atrisināt. Es ārkārtīgi atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kura, tāpat kā daudzas rezolūcijas, ko mēs Parlamentā pieņemam, ietver daudzus ļoti saprātīgus, gudrus un labi formulētus vārdus. Tas, ko es faktiski gribu teikt — un es daudz esmu uzzinājusi, palīdzot kādam vēlētājam, un es pašlaik palīdzu vēlētājam —, ir tas, ka nepietiek, ja viss tiek izklāstīts rezolūcijā.

Mēs Eiropas Parlamentā neesam nekādi spožas gaismas nesēji attiecībā uz vienkāršošanu un to, ka iedzīvotāji panāk, lai viņu organizācijas strādā viņu labā. Vai es, lūdzu, drīkstu lūgt, lai labie vārdi šajā rezolūcijā tiktu izpildīti; lai mēs arī faktiski vienkāršotu lietas; lai mēs atbrīvotos no birokrātijas un panāktu uzlabošanu? Pretējā gadījumā mēs vienkārši mēģinām no jauna izgudrot riteni Eiropai un galu galā padarām procesu vēl grūtāku.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, arī es gribu pateikt, ka esmu laimīgs par šo rezolūciju par starptautisko adopciju. Man ir bijusi iespēja cieši sekot līdzi dažiem šādiem gadījumiem. Es zinu, ka adopcija pašreiz saistās ar lielu birokrātiju, un ir labi, ka šādā veidā birokrātiju var atvieglot. Rezultātā procesus var paātrināt un padarīt pārredzamākus.

Visi ir ieinteresēti, lai adopcija neietvertu neko neētisku vai saistītu ar cilvēktirdzniecību, vai bērnu tirdzniecību. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, ka bērns nav līdzeklis kāda mērķa sasniegšanai, bet ka ar adopcijas palīdzību viņš atrod mīlošas mājas, kurās pret viņu izturēsies kā pret vienreizēju, vērtīgu individu. Ir svarīgi, lai bērnam būtu iespēja iegūt tēvu un māti, lai viņam būtu šādas tiesības, un tieši tāpēc, pieņemot lēmumus par adopciju, ir svarīgi ņemt vērā vispārējo stāvokli ģimenē.

Šie ir ļoti jutīgi jautājumi. Mēs zinām, ka daži pētījumi ir pierādījuši, ka mūsu kultūras genotips ir ierakstīts mūsu DNA, bet mums jānodrošina, ka bērns var gūt labumu, ko dod labas, mīlošas mājas un kultūras vide, kurā viņš vai viņa var augt un attīstīties par līdzsvarotu personu un pilsoni.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0021/2011)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, Serbija, iespējams, ir tā Eiropas valsts, kuru vēstures pēdējos tūkstošos gados ir visvairāk ielenkuši — vispirms tie bija turki, pēc tam vācieši un tad krievi. Tagad mums ir iespēja pārvērst spožā nākotnē to, kas gan ilgtermiņa vēstures skatījumā, gan nesenās vēstures pieredzē ir bijuši slikti laiki.

Nav šaubu, ka, skatoties no Belgradas viedokļa, ne NATO ar tās masu slepkavību galvaspilsētā, ne ES ar tās barbarisko atbalstu Serbijas galvenās daļas, proti, Kosovas

atraušanai no valsts nav īpaši pievilcīgi sabiedrotie. Taču tie tomēr ir sabiedrotie. Tie ir draugi, un katrs to labi apzinās. Tāpēc ir svarīgi iesaistīties racionālās attiecībās, lai mēs varētu bijušo atstāt pagātnē un skatīties nākotnē. Šā iemesla dēļ mana partija atbalsta šī dialoga turpināšanu.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Serbiju rada pamatu ciešām un ilgstošām attiecībām, kas balstās uz savstarpējību un kopīgām interesēm un dod ieguldījumu gan Serbijas, gan visu Balkānu politiskā, ekonomiskā un institucionālā stabilizācijā.

Serbijai tā ir arī jauna iespēja pārveidoties un uzplaukt, pilnībā restrukturizējot un modernizējot ekonomiku. Es tomēr esmu stingri pārliecināts, ka Serbijai jāturpina stiprināt demokrātiju un tiesisko valsti, jāiegulda lielākas pūles, reformējot tiesas sistēmu un valsts pārvaldi, piemērojot taisnīguma principus, vienlaikus pilnībā stiprinot pārvaldes un tiesu sistēmas struktūras.

Es uzskatu par pamatnosacījumu Serbijas integrācijai Eiropas Savienībā nopietno cilvēktiesību pārkāpumu lietu atrisināšanu un ar to saistīto jautājumu par ciešu sadarbību ar Bijušās Dienvidslāvijas Starptautisko krimināltribunālu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, pateicos jūsu personālam un visiem tulkiem par pacietību šīs neparasti garās sesijas laikā.

Saskaroties ar izvēli starp demokrātiju un pārspīlētu nacionālismu, Eiropas Savienība gandrīz vienmēr dod priekšroku nacionālismam, un tas nekur nav bijis skaidrāk saskatāms kā tās politikā Rietumbalkānos. Mēs uzturam visā nodomu un ieceru nopietnībā protektorātus Bosnijā, Kosovā un pat Maķedonijā ar vienīgo nolūku novērst etnisko robežu izveidošanu tur, kur vietējie iedzīvotāji izvēlētos.

Ir ļoti grūti nodrošināt funkcionējošu demokrātiju, ja cilvēki nejūtas pietiekami vienoti savā starpā, lai viens pieņemtu otra valdību. Ja vēlaties valdību, kas pārstāv tautu un strādā tautas labā, jums vajadzīga tauta, kurā ikviens atrod kaut ko, ar ko identificēties, kaut ko, kam piederēt.

Citiem vārdiem sakot, demokrātijai ir vajadzīgs *demos*, vienība, ar kuru mēs identificējamies, kad lietojam vārdu „mēs”. Es nesaku, ka tas ir vienkārši. Cilvēkiem var būt dažādas lojalitātes, iedzīvotāju grupas var būt savstarpēji izkliedētas, bet mūsu aizspriedumiem, pārējam paliekot vienādam, ir jāvēršas nacionālās pašnoteikšanās virzienā. Ja jūs izņemat *demos* no demokrātijas, jūs paliekat tikai ar *kratos*, ar sistēmas varu, kas ar likumu uzspiež to, ko tā neuzdrošinās prasīt pilsoniskā patriotisma vārdā.

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, šī patiešām ir ļoti laba ziņa. Kad mēs atceramies, cik garu ceļu Serbija ir nogājusi tiesiskuma un starptautisko tiesību aktu nozīmē, un, ņemot vērā, kāda Serbija bija pirms kādiem 20 gadiem salīdzinājumā ar to, kāda tā ir šodien, manuprāt, mums jāizsaka atzinība un uzslava Serbijas valdībai par paveikto, lai padarītu Serbiju par valsti, kurā valda tiesiskums. Pat attiecībās ar Kosovu tiesiskums tagad acīmredzami ir īpaši svarīgs. Attiecībās ar Starptautisko krimināltiesu tiesiskums ir īpaši svarīgs.

Tiesu sistēmas reformas pamatojas uz starptautiskiem precedentiem un labāko starptautisko praksi. Pat neatkarīgais civildienests, ko viņi veido, ir augsti kvalitatīvs, un viņi no tā gaida atbilstoši augstu izpildi. Kopenhāgenas kritēriji tiek ievēroti. Tādējādi visos šajos dažādajos

veidos valsts, kas pārcieta ļoti smagu karu, tagad ir atdzimusi kā valsts, kas spēj un ir piemērota būt laba partnere citām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Es viņus par to apsveicu.

Ieteikums: Jelko Kacin (A7-0362/2010)

Adam Bielan (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikt vēl vienu lietu par Serbiju. Nolikums, par kuru mēs šodien balsojam, starp Eiropas Savienību un Serbiju ir pagrieziena punkts ceļā uz šīs valsts asociāciju ar Eiropas struktūrām. Divpadsmit dalībvalstis jau ir ratificējušas līgumu, kura mērķis ir atvērt durvis Serbijas dalībai Eiropas Savienībā. Nolikumu es pilnībā apstiprinu, un es vēlos aicināt pārējās dalībvalstis ratificēt to tik ātri, cik iespējams. Protams, Serbijas integrācija Eiropas struktūrās prasa pilnīgu sadarbību ar Bijušās Dienvidslāvijas Starptautisko krimināltribunālu attiecībā uz pārskatatbildību par kara noziegumiem, kā arī dialoga turpināšanu par Kosovu un visu vajadzīgo pasākumu veikšanu, lai novērstu diskrimināciju pret romiem. Neskatoties uz to, visi pasākumi, kas tiek vērsti uz demokrātijas paplašināšanu un cilvēktiesību aizsardzību Serbijā jeb, citiem vārdiem sakot, pasākumi, kas ved uz politikas, ekonomikas un sociālā stāvokļa stabilizāciju valstī, sniedz man lielu gandarījumu, un es tos atbalstu.

Ziņojums: Marisa Matias (A7-0366/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Komisijas paziņojums par Eiropas iniciatīvu Alzheimer slimības un citu demences veidu apkarošanai ir pamatīgs solis pretī dažādo pašreizējo Eiropas veselības politikas veidu sasaistei, lai cīnītos ar šo slimības veidu. Es runāju no pieredzes, jo mans tēvs cieta no Alzheimer tāpat kā mana vecāmāte, un es ceru izbeigt šo ģenētisko līniju.

Tāpēc mēs esam nodomājuši ar jaunu apņēmību cīnīties pret sadrumstalotu rīcību, nevienbālgajām reakcijām, kas valda Eiropā, un valdošajiem nevienlīdzīgajiem nosacījumiem attiecībā uz slimības ārstēšanu un tās pieejamību. Mūsu nodoms ir veicināt agrīnu diagnosticēšanu un dzīves kvalitāti, uzlabot epidemioloģijas zināšanas par slimību un koordinēt pašreizējo pētniecību, vienlaikus atbalstot solidaritāti starp dalībvalstīm, daloties ar labāko praksi.

Šajā ziņojumā mēs aicinām veidot labāku koordināciju starp dalībvalstīm un efektīvāku un solidaritātē balstītu reakciju, kas darbojas to cilvēku profilaksei un ārstēšanai, kuri sadzīvo ar demencēm, jo īpaši Alzheimeru, kā arī palīdz cilvēkiem, kas ir kopā ar viņiem, vai tie būtu veselības aprūpes speciālisti, pakalpojumu sniedzēji vai tuvinieki.

Lai Eiropas stratēģija šajā jomā darbotos, ir izšķirīgi – es beidzu — lai dažādās valstīs kā prioritātei pievērstos valsts darbības plānu izstrādei.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par šo ziņojumu un esmu priecīgs, ka to pieņēma gandrīz vienbalsīgi. Man jāteic, ka es piedalījos visās debatēs Parlamentā, bet man nebija izdevības runāt. Tāpēc es izmantoju šo minūti, lai uzsvertu dažus punktus.

Vissvarīgākais punkts ir tas, ka ir steidzami jāveic pētījumi, lai atklātu šīs slimības cēloni. Kāda ir pārtikas nozīme, kuru mēs ēdam, pie šīs slimības? Kāda nozīme ir dzīves stresam pie šīs slimības? Kāda nozīme ir mūsu gēniem pie šīs slimības? Kāpēc divreiz vairāk sieviešu nekā vīriešu saslimst ar šo slimību?

Šie ir ļoti svarīgi jautājumi. Uz šiem jautājumiem nevar atbildēt bez pētījumiem, un es mudinu Komisiju izraudzīt kādu atzītu medicīnas centru, lai veiktu šādu pētījumu un atbildētu uz šiem jautājumiem.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Alcheimera slimība ir nelaime, kurai cilvēce vēl nav atradusi līdzekļus. Medicīnas dienestu dati rāda diagnosticēto saslimšanas gadījumu skaita satraucošu palielināšanos, un tendence novecojošas Eiropas virzienā izsauks dramatiskas sekas tuvākajā nākotnē. Demences problēma ietekmē ne tikai ar šo slimību saslimušos, bet arī viņu tuvākos ģimenes locekļus un draugus, kas bieži ir spiesti veltīt savu dzīvi tuvinieku aprūpei. Mums steidzami vajadzīgi šādi ziņojumi, kuros tiek izcelta problēma un sniegti priekšlikumi iniciatīvām, kā uzlabot mūsu veselības un dzīves kvalitāti. Pats par sevi saprotams, ES dalībvalstu centienu apvienošana, radot profilaktiskas programmas un sniedzot sociālu atbalstu visām ģimenēm, ir projekti, kas pelnījuši mūsu atbalstu visādā ziņā. Mums jādara viss iespējama, lai palīdzētu cietējiem un mazinātu to skaitu, kuri kļūst par slimības upuriem nākotnē.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šajā ziņojumā man visvairāk patīk tas, ka biedējoša problēma tajā tiek apskatīta daudzpusīgā veidā, un tā ir visa Alcheimera slimības joma. Jūs runājat par profilaksi, diagnosticēšanu, ārstēšanu un izārstēšanu. Realitāte ir tāda, ka divi lielie biedi, runājot par slimībām, ir vēzis un Alcheimera slimība. Mēs esam paveikuši milzīgu darbu, pirmkārt, attiecībā uz vēža cēloņu noteikšanu, otrkārt, vēža novēršanu un, treškārt, uz ārstēšanas līdzekļiem. Mēs šajā ceļā esam nogājuši krietnu gabalu.

Lai gan Alcheimera slimību atklāja 1906. gadā, visā demences jomā ir bijusi īpaša parādība: mēs joprojām nezinām cēloni un mums joprojām nav veida, kā izārstēt. Taču ziņojums ir vērtējams ļoti atzinīgi. Vienlaikus tajā ir lielas problēmas: ko mēs gatavojamies darīt cēloņu diagnosticēšanā, lai varētu nodarboties ar profilaksi un, otrkārt, ieviest kādu konkrētu ārstēšanas veidu?

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0023/2011)

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, visi, kas mūsu vidū ir vai nu apmeklējuši Haiti, vai redzējuši briesmīgos postījumus, kuri notika pirms kāda laika, un apskatījuši notikušo, piekritīs, ka bija pilnīgi pareizi, ka NVO un palīdzības spēki sanāca kopā un uz vietas risināja problēmas attiecībā uz pajumti, pārtiku, segām un citiem šāda veida jautājumiem.

Bet tagad paskatīsimies uz stāvokli pēc gada. Mēs skatāmies uz dažām problēmām, kas ir izceltas šajā rezolūcijā — to, ka Haiti iedzīvotājiem ir tikai lāpstas, laužņi un ķerras gruvešu novākšanai, nevis tāds liela mēroga aprīkojums, kāds viņiem vajadzīgs. Rezolūcijā pausta arī nožēla par nopietno mājokļu krīzi Haiti un tiek runāts par zemes reģistra un īpašumtiesību nepieciešamību, kā arī ir aicinājums Komisijai vienprātības garā nodrošināt, ka kopā ar valdību tiek pieliktas vajadzīgās pūles šīs problēmas sakārtošanai.

Jautājums, kas, šķiet, ir izlaists, ir privātā sektora nozīme. Ja ilgākā termiņā mēs domājam nokārtot dažas no problēmām, ar kurām mēs pašlaik saskaramies, tuvā termiņā ir pilnīgi pareizi strādāt ar NVO un palīdzības organizācijām, bet ilgtermiņā ir jāparedz loma privātajai uzņēmējdarbībai.

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, gadu pēc zemestrīces Haiti ir novākti 5 % drupu, miljoniem cilvēku ir bez pajumtes, 230 000 cilvēku miruši, 300 000 ir ievainoti un 15 % no iespējamās atgriešanās uz dzīvi piemērotās teritorijās ir notikusi.

Kāpēc? Kāpēc tikai 5 % drupu ir aizvāktas? Tad, kad notiek zemestrīce, sagāžas milzīgi mūra gabali. Kas tos var pacelt? NVO ar lāpstām? Eiropas komisāri ar spaiņiem? Nē! Šīs lietas var pacelt tikai smagsvara pacelājiēkārtas, un tādas ir tikai vienai cilvēku grupai, proti, militārajiem spēkiem — gaisa spēkiem, jūras spēkiem un armijai. Bet kas notika? Kad gaisa spēki, jūras spēki un armija ieradās palīdzēt, kreisais spārns šajā Parlamentā un kreisā spārna pārstāvji visā pasaulē brēca, lai viņi vācas ārā no Haiti. To viņi arī izdarīja. Un tagad veselu gadu viss ir palicis tā, kā bijis.

Politiski ir pārsteigums, ka par šo stāvokli neviens nav uzņēmis atbildību, bet es atbildības nastu par katastrofu stingri lieku klēpī Parlamenta un starptautiskās sabiedrības kreisajam spārnā.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt dažus vārdus par stāvokli Haiti. Tagad, kad tiek izplatīta atjaunināta informācija par stāvokli, ir ļoti svarīgi saprast, ka koordinācijas līmeņi ir bijuši neapmierinoši. Mums ir vajadzīga labāka koordinācija, kā to rāda fakts, ka progress ir bijis lēns.

Ir pilnīgi pareizi, kā *Deva* kungs iepriekš teica, ka stāvoklis daļēji ir arī politizēts. Neviens nav ieinteresēts stāvokļa politizēšanā. Haiti vajadzīga palīdzība un pirmās nepieciešamības lietas daudz ātrāk nekā tas notika pagājušajā gadā. Palīdzībai jānonāk līdz tās patiesajam galamērķim.

Ja skatāmies uz darbu pamatslāņu līmenī, dažādās palīdzības organizācijas ir strādājušas labi. Ja pārbaudām Eiropas devumu Haiti, daudzas kristīgās palīdzības organizācijas ir veikušas lielisku darbu pamatslāņu līmenī — tas ir, tās ir palīdzējušas cilvēkiem izdzīvot. Mums turklāt būtu jāatzīst šie centieni un jāatbalsta tie par to, ka tādi ir bijuši, bet Haiti krīzē ir vajadzīga arī plašāka mēroga un labāk koordinēta darbība Eiropas un, acīmredzot, ANO līmenī.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0031/2011)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kundze, Lietuva ir suverēna dalībvalsts. Valsts parlaments ir debatējis par jauniem priekšlikumiem attiecībā uz seksualitātes izpausmēm saziņas līdzekļos un publiskā sfērā. Lietuvas demokrātija nopietni strādā. Valsts prezidente jau divreiz ir apturējusi līdzīgus priekšlikumus. Politiskās debātes par jaunajiem priekšlikumiem ir sākušās, un nav iespējams vēl paredzēt, ar ko tās beigsies.

Tāču Eiropas Parlamenta vairākums ir pieķēries šai lietai. Patiešām, varētu likties, ka Parlamenta vairākumam pieder apgaismots morāles kompass, kas apveltījis to ar augstākām zināšanām par to, kas ir un kas nav morāli pieļaujams. Pat pirms kļūst skaidrs, vai jaunais akts tiks vai netiks pieņemts un kāds tas būs, Parlamenta augsto priesteru visuredzošā acs ir asi notēmēta uz Lietuvu. Šādu augstprātību es nevaru pieņemt nekādā veidā.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, tiesības pieņemt valsts tiesību aktus pieder attiecīgās valsts likumdošanas iestādei. Šajās suverēnas valsts tiesībās nevar iejaukties no ārienes. Arī Lietuvai ir savas suverēnās tiesības.

Eiropas Savienības kontekstā ir arī jānosaka, ka laulības un ģimenes definīcija ir piekritīga konkrētās valsts likumam par ģimeni, un ES nav jāiejaucas šajā jomā. Tāpēc ģimenes, institūcijas, kas audzina bērnus un sagatavo viņus dzīvei, aizsardzību nevar uzlūkot negatīvi vai kā sava veida diskrimināciju.

Attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību pret publiskās informācijas kaitīgām ietekmēm arī Eiropas Parlaments nesē nolēma, ka dažādie reklāmu veidi, kas tiek izplatīti ar jauno saziņas līdzekļu palīdzību, pēdējos gados ir kļuvuši par sociālu parādību. Šī parādība līdzī nes tīši maldinošu un mulsinošu informāciju un ļaunprātīgu uzticības izmantošanas risku, un valstij jāatrod atbilstīga reakcija pret to.

Pētījumi rāda, ka nepilngadīgie pelnā īpašu aizsardzību pret noteiktiem informācijas veidiem, kam var būt tālejošas sekas indivīda veselīgā attīstībā. Es to saku kā ārsts.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šeit ir manas piezīmes par rezolūciju, kura nosoda Lietuvu, jo nekas nav noticis. Pieņemtajā dokumentā trūkst vissvarīgākā viedokļa. Tas, ko es nesekmīgi vēlējos ierosināt kā mutisku grozījumu apsvērumu daļā, būtu šāds: „tā kā Eiropas Parlamenta iejaukšanās valsts parlamenta sākotnējo darbības posmu procesos, strādājot pie katra tiesību akta priekšlikuma, ir pretrunā ar dalībvalsts suverenitātes un subsidiaritātes pamatprincipu un tāpēc kompromitē Eiropas Parlamentu kā iestādi, kas vairāk nekā jebkad saistīta ar bijušās Padomju Savienības praksi” utt., kā pieņemts.

Iemesls šādai rezolūcijai bija tikai viens projekta grozījums, ko iesniedza kāds valsts parlamenta deputāts. Es uzsveru vienu grozījumu. Taču Parlamentā tikko pieņemtajā dokumentā šis fakts ietiepīgi un nepamatoti pasniegts daudzskaitlī un sešas reizes pat minēts, ka, iespējams, bijuši daudzi slikti grozījumi.

Rezolūcijas virsrakstā arī ir pieļauts absurds. Tas runā „par pārkāpšanu”. Nebija pārkāpšanas, bija tikai viena parlamentārieša priekšlikums; nebija parlamenta lēmuma, kas būtu vainojams kā pieļauta pārkāpšana. Tādi apgalvojumi kā šis atspoguļo dokumenta projekta izstrādes zemo kvalitāti, lai neteiktu — to cilvēku atbildības trūkumu, kuri projektu izstrādāja un iesniedza balsošanai par šo dokumentu, kas prasīja daudz inteligentāku iztīrājumu, ja vien tas nebija domāts vienkārši papīrgrozam. Tāpēc es balsoju pret visu šo lietu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, jau desmitiem gadu Eiropas Savienības dalībvalstis ir plaši un labdabīgi progresējušas pretī vienlīdzīgas attieksmes principam likuma priekšā, privātās dzīves un personas brīvības principiem, tāpēc es ceru, ka nevienā dalībvalstī nebūs atpakaļejoša soļa jautājumā par līdztiesību seksuālās orientācijas dēļ. Es nedomāju, ka tāds būs. Fakts, kas palaists garām šajās debatēs, kā *Landsbergis* kungs tikko mums atgādināja un kā to iepriekš atgādināja *van Dalen* kungs, ir tas, ka šis ir priekšlikums. Tā nav normatīva rezolūcija.

Kā jūs atcerēsities, mums pašiem Lielbritānijā notika debātes par šo jautājumu. Mums bija savi argumenti par 28. iedaļu. Es biju ļoti neparasts savā partijā tajā laikā, uzstājoties pret to. Es biju pret to pat vēl agrāk, kad to vēl sauca par 27. iedaļu. Man likās absolūti aizvainojoši izmantot tiesību aktu kā mehānismu signālam par piekrišanu vai nepiekrišanu. Kad mēs to izdarījām, mēs ielikām valstij rokās neticami spēcīgu ieroci, kas vēlāk tika izmantots aizliegumos par pistolēm un medībām un tā joprojām.

Bet lieta ir tā, ka es neesmu Lietuvas likumdevējs. Mēs varētu šeit, Parlamentā, paust ļoti stingrus uzskatus par aborta likumu Polijā vai eitanāzijas likumu Nīderlandē. Tie mūsu vēlētajiem ir jutīgi jautājumi, kas būtu pareizi jānosaka ar katras dalībvalsts nacionālajiem mehānismiem. Mums jābūt pazemīgiem un jāatzīst demokrātijas un parlamenta augstākās varas tiesības 27 dalībvalstīs.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ieteikums otrajam lasījumam: Françoise Grossetête (A7-0307/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, kura mērķis ir stiprināt pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē. Jāteic, ka pašlaik ir pārāk liela nenoteiktība tādos jautājumos kā aprūpes pieejamība, izdevumu atlīdzināšana un klīniskā novērošana saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi. Šī direktīva ir domāta iespējas došanai visiem pacientiem, nevis tikai labāk informētajiem vai bagātākajiem, izmantot vairākas tiesības, ko veselības aprūpes jomā jau atzinusi Eiropas Savienības Tiesa. Ir jāuzsver, ka šā dokumenta mērķis absolūti nav rosināt pārrobežu veselības aprūpi kā tādu, bet nodrošināt tās pieejamību, drošumu un kvalitāti, kad tā ir noderīga vai vajadzīga. Eiropas Savienības pilsoņiem ir jāsaņem kvalitatīvāka informācija un lielāka skaidrība par to tiesību noteikumu saturu, kuri tiek piemēroti, veselības aprūpes nolūkā ceļojot ārpus piederības dalībvalsts uz citu dalībvalsti. Es piekrītu, ka jāapkaro „medicīnas tūrisms”, bet, lai aizsargātu pacientu tiesības, mums jāievieš pacientiem vienkāršota iepriekšējās atļaujas sistēma, kura tomēr nodrošinās, ka veselības aprūpes vadītāji tiek iepriekš brīdināti par visām ārpuskārtas izmaksām saistībā ar došanos uz veselības aprūpes iestādēm citās ES dalībvalstīs.

Antonello Antinoro (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šis ieteikums Padomei bija izšķirīgi svarīgs, dodot pacientiem iespējami vislielāko juridisko noteiktību, lai viņi varētu īstenot savas tiesības praksē, kā norādījusi Eiropas Savienības Tiesa.

Šī pieeja tomēr neiejaucas dalībvalstu īpašajās kompetencēs par jautājumiem sakarā ar iekšzemes veselības sistēmas pārvaldi vai nacionālās veselības politikas izvēlēm, kā noteikts Līgumā. Galvenie paredzētie temati ir šādi: retās slimības, kvalitātes un drošības standarti, izmaksu atlīdzība un iepriekšējās atļaujas procedūras, un avansa maksājumi; kontaktpunktu kā „vienas pieturas aģentūru” nozīme; tikai dalībvalsts kompetence attiecībā uz „veselības pakalpojumu patēriņa groziem” un ētiska rakstura izvēlēm veselības jomā; un e-veselība un sadarbība dalībvalstu starpā.

Ieteikums skaidro arī pacientu tiesības, kā tās ir konkretizējusi Eiropas Tiesa, un vispārējās tiesiskās noteiktības uzlabojumu attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi. Mērķis ir sekmēt piekļuvi drošai, ļoti kvalitatīvai pārrobežu veselības aprūpei ar izdevumu atlīdzināšanu un veicināt dalībvalstu sadarbību veselības aprūpē.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Es balsoju par šo ziņojumu, jo patiešām pašlaik ir īpaša nenoteiktība par jautājumiem attiecībā uz aprūpes, ārstēšanas un izmaksu atlīdzināšanas pieejamību pārrobežu veselības aprūpes jomā.

Lai gan ir svarīgi nepalielināt spiedienu uz valsts veselības sistēmām vai nevairot nevienlīdzību šajās sistēmās, pacientiem ir jābūt tiesībām un brīvībai meklēt pārrobežu veselības aprūpi, un viņiem ir jāsaņem informācija par pašām tiesībām. Tiesiskā nenoteiktība, kas pastāv attiecībā uz atbilstību pārrobežu veselības aprūpei un atlīdzībām, ir jānovērš, un pacientiem ir jābūt iespējai saņemt precīzu un skaidru informāciju par to, kad un kā tiek segta ārstēšanās citās dalībvalstīs.

Es atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā ir paredzēts izveidot kontaktpunktus visās dalībvalstīs, lai informētu pacientus par pieejamo medicīnisko aprūpi, kā pieteikties pārrobežu veselības aprūpei un kā iesniegt sūdzību vai pārsūdzību.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo svarīgo dokumentu. Eiropas Savienības pilsoņi sagaida no savām dalībvalstīm drošus, kvalitatīvus un efektīvus veselības aprūpes pakalpojumus. Veselības aprūpes sistēmas ir pašu dalībvalstu kompetence, un tāpēc pieejamība un kvalitāte nedaudz atšķiras. Pacienti ne vienmēr var saņemt pienācīgu

ārstēšanu paši savā dalībvalstī, un tas būtībā ir pretrunā ar brīvībām, ko garantē ES līgums. Receptu atzīšanas jautājums Eiropas Savienībā arī vēl ir jāatrisina, kas rada lielas problēmas cilvēkiem, kuri ceļo. Man neliekas, ka pacientu brīva pārvietošanās un tiesības izvēlēties ārstēšanos citā dalībvalstī veicinās medicīnas tūrismu. Es uzskatu, ka tā var būt pozitīva zīme dalībvalstīm uzsākt pienācīgas reformas veselības aprūpes pakalpojumu jomā un panākt, ka sniegtie veselības aprūpes pakalpojumi ir tik daudzveidīgi un tik augstas kvalitātes, cik iespējams, lai vajadzības gadījumā pacienti varētu saņemt ārstēšanu citā dalībvalstī.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Direktīva par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir būtisks solis pacientu mobilitātes virzienā Eiropas Savienības iekšienē. Tās mērķis ir izskaidrot piekļuvi pārrobežu un kvalitatīvai veselības aprūpei un palīdzēt to saņemt kopā ar pacienta tiesībām uz izmaksu atlīdzību piederības dalībvalstī, tādējādi veicinot arī sadarbību starp dalībvalstīm. Turklāt pacientiem ir skaidras priekšrocības, īpaši tiem, kuri slimo ar retām un sarežģītām slimībām, jo būs iespējams tās diagnosticēt un ārstēt vispiemērotākajā dalībvalstī. Šāda mobilitāte arī ļaus pacientiem likumīgi izvairīties no valsts gaidīšanas sarakstiem, izmantojot priekšrocības, ko piedāvā medicīnas pakalpojumi citās ES valstīs. Šī direktīva dos iespēju visiem pacientiem izmantot vairākas noteiktas tiesības, kuras jau ir atzinusi Eiropas Savienības Tiesa. Tas ir neapšaubāms solis uz priekšu Eiropas integrācijas procesā, solidaritātes stiprināšanā un Eiropā, kuras uzmanības centrā ir tās iedzīvotāji. Šo iemeslu dēļ es nobalsoju par šo ziņojumu.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par šo ziņojumu un vēlos pateikties referentei par viņas veikto darbu un par ierosinājumiem. Es atbalstu domu, ka pacientu izvēlei jānotiek, pamatojoties uz viņu vajadzībām, nevis atbilstīgi viņu finansēm, uz pilnīgas informācijas pamata, nevis piespiedu kārtā. Pacientu mobilitāte valsts gaidīšanas sarakstu vietā ir steidzama nepieciešamība Eiropas pilsoņiem, bet jo īpaši cilvēkiem no jaunajām dalībvalstīm, tostarp Rumānijas. Es nobalsoju arī par domu veidot vienkāršotu iepriekšējās atļaujas sistēmu pacientiem.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Arvien vairāk eiropiešu meklē veselības aprūpi citā, nevis savā dalībvalstī, bet bieži viņi to dara, nezinot vispirms, kādas ir viņu tiesības šajā jomā. Cilvēkiem ir jāizlien caur adatas aci, lai saņemtu atlīdzību par ārstēšanos ārvalstī, un viņiem ir ļoti grūti atrast vajadzīgo informāciju.

Šajā 2011. gada pirmajā sesijā mēs esam pieņēmuši direktīvu, kas ievieš skaidrību par to Eiropas pilsoņu tiesībām, kuri izvēlas ārstēties ārvalstīs. Dokuments, ko pieņēma ar pārliecinošu vairākumu, paredz pacientiem izmaksu atlīdzināšanu par ārstēšanu, ko viņi saņēmuši citā dalībvalstī. Tā ir laba ziņa tiem pacientiem, kuri stāv garos gaidīšanas sarakstos un cīnās par ārstēšanos savā dalībvalstī.

Veicināt mobilitāti kā ārstēšanas uzlabošanas veidu Eiropas pacientiem — tāds ir mūsu mērķis. Būs arī ciešāka sadarbība attiecībā uz retām slimībām, lai uzlabotu tādu pacientu ārstēšanu, kuriem vajadzīga ļoti specializēta veselības aprūpe.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas paredz direktīvas mērķus dot visiem pacientiem tiesības un iespēju saņemt būtiskus veselības aprūpes pakalpojumus citās dalībvalstīs iespējami ātri. Turklāt tajā skaidri izklāstīti gadījumi, kad šos pakalpojumus var izmantot, jo pašlaik noteikumi attiecībā uz izmaksu atlīdzināšanu par izmantotajiem pakalpojumiem ne vienmēr ir skaidri un saprotami. Es vēlos uzsvērt, ka šai direktīvai mērķtiecīgi jāpievēršas visiem pacientiem, ne tikai vislabāk informētajiem vai visbagātākajiem, un tai jānodrošina visu pacientu drošība. Jau pirmajā lasījumā

Parlaments pauda atbalstu šai direktīvai, bet diemžēl Padome neņēma visus Parlamenta grozījumus vērā. Piemēram, Padome ignorēja ļoti svarīgo jautājumu par reto slimību ārstēšanu. Tomēr aptuveni 25 miljoni eiropiešu ir retu slimību pacienti, un tāpēc viņiem jādod iespēja saņemt veselības aprūpi citās dalībvalstīs. Turklāt es piekrītu Parlamenta nostājai, ka, lai izvairītos no diskriminācijas pret cilvēkiem ar zemākiem ienākumiem, izcelsmes dalībvalstij jāapmaksā stacionārs citā dalībvalstī, kurš sniedz ārstēšanu, uzreiz, neprasot pilsoņiem apmaksāt rēķinu avansā, vai arī visas izmaksas, kas rodas pacientam, būtu jāatmaksā vismaz bez kavēšanās. Katrai dalībvalstij ir svarīgi arī uzturēt valsts kontaktpunktus, lai sniegtu pacientiem visu nepieciešamo informāciju, t.i., par veselības aprūpes pieejamību, procedūrām un pieprasīto dokumentāciju.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Es nobalsoju par *F. Grossetête* ziņojumu, jo tas novērs nenoteiktību, kas ir valdījusi daudzus gadus jautājumā par izdevumu samaksu un ar to saistīto jautājumu par pārrobežu veselības aprūpes pieejamību. Ja līdz šim tikai tie pacienti, kuri bija labāk informēti vai vairāk motivēti, ir izmantojuši pārrobežu veselības aprūpes priekšrocības, tagad šī iespēja paveras arī visiem pārējiem. Es piekrītu izmaksu segšanai atbilstīgi nosacījumiem, par kuriem iepriekš vienojas, pamatotos un precīzi noteiktos gadījumos, kad pārrobežu veselības aprūpē ietilpst pacienta uzturēšanās vismaz vienu nakti stacionārā un ir vajadzīga īpaši specializēta un dārga medicīnas iekārta vai pastāv īpašs risks pacientam vai vispār iedzīvotājiem. Šajos gadījumos es uzskatu, ka iepriekšējā atļauja ir instruments pārmērīga veselības tūrisma novēršanai.

Veselības tūrisma palielināšanās neatsaucas labi uz daudzām Eiropas veselības aprūpes sistēmām. Taču, ja pacientam jāreķinās ar nesaprātīgi ilgu gaidīšanu savā izcelsmes valstī, mums nav jābūt pārsteigtiem, ka viņš vēlas doties uz vietu, kurā saņems ātrāku un varbūt arī labākas kvalitātes veselības aprūpi. Valstīs, uz kurām ārvalstnieki dodas lielā skaitā ar nolūku ārstēties un tikt operēti, tomēr ir risks, ka vietējie pacienti tiks ārstēti tikai pēc tam, kad ārvalstu pacientu pieprasījums būs apmierināts.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Šī direktīva izveido noteikumus, lai sekmētu drošas un ļoti kvalitatīvas pārrobežu veselības aprūpes pieejamību, kas veicina sadarbību veselības aprūpes jomā starp dalībvalstīm, pilnībā ievērojot valsts tiesību normas. Tā ietver kopējas pamatvērtības, piemēram, tādas kā universālums, kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamība, līdztiesība un solidaritāte. Pacientiem, īpaši tiem, kuri slimo ar retām un hroniskām slimībām, ir skaidras priekšrocības, jo viņi varēs izmantot un piekļūt ekspertīzes centriem tās slimības jomā, ar kuru viņi slimo. Šī direktīva ir vēl viens piemērs Eiropas kalpošanai eiropiešiem, jo tā ļauj viņiem izvēlēties iestādi, kas sniegs piemērotu veselības aprūpi, neatkarīgi no tā, kurā Eiropas valstī tā atrodas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Dalībvalstis ir atbildīgas par drošas, ļoti kvalitatīvas un efektīvas veselības aprūpes sniegšanu, kā tas vajadzīgs viņu pilsoņiem. Tāpēc šī direktīva nedrīkst apdraudēt dalībvalsts brīvību lemt par vispiemērotāko veselības aprūpes formu. Mēs dzīvojam brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, kurā Eiropas iedzīvotāji bauda pārvietošanās brīvību. Tas nozīmē, ka skaidri noteikumi par pārrobežu veselības aprūpes sniegšanu ir būtiski, īpaši attiecībā uz jautājumu par veselības aprūpes maksājumiem, kas veikti citā dalībvalstī. Saskaņā ar Eiropas Savienības Kopienas Tiesas judikatūru šī direktīva dod Eiropas sabiedrībai lielāku drošību, kas ļauj izmantot sev vajadzīgo veselības aprūpi citā dalībvalstī un saņemt izmaksu atlīdzību līdz valsts sistēmā noteiktajam apmēram. Ir svarīgi radīt tādu iepriekšējo atļauju sistēmu par aprūpi stacionārā, kas ir vienkāršota un nekļūst par šķērslī pacientiem saņemt drošu un kvalitatīvu medicīnas aprūpi. Šī direktīva

ir izšķirīgs pirmais solis ceļā uz pacienta mobilitātes nodrošināšanu Eiropas Savienībā, jo standartizēti obligāti noteikumi ir pārāki par individuāli pieņemtiem nolēmumiem.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es atzinīgi vērtēju direktīvas pieņemšanu ar mērķi ieviest jaunus noteikumus, kas nosaka pārrobežu veselības aprūpi. Eiropas Savienība ar jauno tiesību aktu veic svarīgu darbu. Tas ne tikai sekmēs veselības aprūpes sniegšanu, īpaši robežu reģionos, un palielinās ārstēšanās iespējas ES iedzīvotājiem, tas rosinās arī vispārēju virzību uz priekšu veselības aprūpē, pateicoties stimuliem, ko radīs dalībvalstu sadarbība. Es īpaši atzinīgi vērtēju tiesību akta ieviešanu, lai stiprinātu sadarbību reto slimību jautājumā. Tie, kuri ar tām slimo, varēs izmantot priekšrocības, ko veselības aprūpei dod ciešāka sadarbība dalībvalstu starpā. Turklāt prasība, ka izmaksas saistībā ar ārstēšanos atlīdzina veselības aprūpes sistēma pacienta paša valstī, un prasība par iepriekšēju atļauju saņemšanu, ja vajadzīga ārstēšana stacionārā, ir aizsarglīdzekļi, kas palīdzēs garantēt valsts veselības aprūpes dienestu stabilitāti. Tāpēc šī direktīva ļauj pacientiem panākt ievērojamu progresu veselības aprūpes pakalpojumu uzlabošanā, radot pareizo līdzsvaru starp dalībvalstu vajadzībām, kuras ir atbildīgas par veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un iedzīvotājiem, kas ir galvenie šādu pakalpojumu saņēmēji.

Corina Crețu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Normatīvās rezolūcijas projekts par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē, ir svarīgs dokuments, un šīs rezolūcijas pieņemšana iezīmē svarīgu soli uz priekšu, skatoties no sociālās perspektīvas. Iespēja ES iedzīvotājiem saņemt ārstēšanu visā ES piespiedīs valstis, kurās veselības aprūpes sistēmu stāvoklis ir nestabils, mainīt savas prioritātes un veltīt pienācīgu uzmanību šai jomai.

Līdzīgā veidā šī iespēja radīs tiešu konkurenci dažādo sistēmu starpā, piespiežot tās attīstīties un pievērst pienācīgu uzmanību pacientu gaidām un vajadzībām.

Vienlaikus tā rosinās izcilu pārrobežu medicīnas centru veidošanos, kuri darbosies arī kā mācību un speciālistu kvalifikācijas celšanas centri studentiem un ārstiem.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es uzskatu, ka attiecībā uz ārvalstīs saņemto veselības aprūpes pakalpojumu apmaksu ir lietderīgi ieviest direktīvā prasību izveidot sarakstu ar konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem, kas dotu pamatu valsts iestādei noraidīt pacienta ārstēšanu ārvalstī. Šajos nosacījumos jāņem vērā iespējamais risks pacientam vai sabiedrībai vispār gadījumā, ja šādu prasību skaits ir liels. Es ceru, ka direktīvai tiks dota zaļā gaisma Padomē un ka tā varēs stāties spēkā iespējami ātri pacientu labā.

Proinsias De Rossa (S&D), *rakstiski*. – Es atbalstu šo priekšlikumu par pārrobežu veselības aprūpi. Veselības aprūpei nekad nevajadzētu pieiet kā komerciālam tirgus pakalpojumam. Šī iniciatīva cenšas nodrošināt, lai nebūtu nevajadzīgu šķēršļu pacientiem, kas meklē veselības aprūpi dalībvalstī, kurā viņi nedzīvo. Tā mēģina īstenot to, ko Eiropas Kopienu Tiesa ir noteikusi daudzos spriedumos. Turklāt tā aņņemas ieviest skaidrību par pacienta tiesībām saņemt izmaksu atlīdzību savā izcelsmes valstī. Nodrošinot ļoti kvalitatīvu, drošu un efektīvu pārrobežu veselības aprūpi, ir svarīgi nodrošināt pareizu līdzsvaru starp ES pacientu tiesībām meklēt ārstēšanu ārvalstīs un valsts veselības sistēmu veiktspēju, un valsts veselības aprūpes prioritātēm. Šī direktīva noskaidros izmaksu atlīdzību par ārstēšanu, ko pacients ir saņēmis citā dalībvalstī, un nodrošinās valsts veselības sistēmu labu funkcionēšanu un finanšu līdzsvaru. Ir svarīgi, lai dalībvalsts nolemtu izveidot labi definētu iepriekšējo atļauju sistēmu izmaksu atlīdzībai par stacionāru un specializētu aprūpi.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Šis ir spēcīgs signāls, ko mēs raidām saviem līdzpilsoņiem, ierosinot sistēmu, kurā pacientu vajadzības būs prioritāte. Eiropas Parlaments ir saglabājis vienotu un stingru nostāju attiecībā uz pacientu vajadzību patieso atzīšanu Eiropā, kas uzskatāma par pirmo soli, stiprinot viņu tiesības uz drošas un ļoti kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamību Eiropā. Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem Eiropas iedzīvotāji varēs saņemt izmaksu atlīdzību par ārstēšanu, kas saņemta citā dalībvalstī, tādā mērā, kādā attiecīgais ārstēšanas veids un tā izmaksas parasti tiek segtas viņu valstī. Iestādes būs pilnvarotas pieprasīt, lai pacienti prasa iepriekšēju atļauju ārstēšanai, kura paredz nakšņošanu stacionārā vai specializētu veselības aprūpi, un katrs atteikums būs skaidri jāpamato. Vēršanās pie veselības aprūpes ārvalstīs varētu būt īpaši izdevīga pacientiem, kuri stāv garās rindās vai nevar atrast specializētu veselības aprūpi. Mums tagad jānodrošina, ka šīs direktīvas īstenošana tiek pienācīgi uzraudzīta un ka tā nes pacientiem Eiropā reālus veselības aprūpes rezultātus.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Sarunas par pārrobežu veselības aprūpes jautājumu ir notikušas ilgu laiku un izraisīja skandālu, kad iepriekšējā projektā parādījās risks, ka radīsies divu līmeņu veselības aprūpe, īpaši veicinot medicīnas tūrisma turīgākiem pacientiem un radot kaitējumu tām dalībvalstīm, kuras nebūs varējušas plānot savu veselības aprūpes nodrošināšanu, pamatojoties uz pieprasījumu, kas atkarīgs no piedāvātās kvalitātes. Dokuments, ko mēs pieņemām trešdien, ir labāk saskaņots. Tas ļauj Eiropas pacientiem izmantot ārstēšanu, kura nav pieejama viņu valstīs vai kurai ir ļoti gari gaidīšanas saraksti. Izmaksas par citā dalībvalstī saņemtu ārstēšanu tiek atlīdzinātas valstī, kurā pacients ir reģistrēts, bet atlīdzība nepārsniedz summu, kas tiktu atlīdzināta par līdzīgu ārstēšanu. Pacientiem būs jāpieprasa iepriekšēja atļauja par dažiem specializētiem ārstēšanas veidiem vai ārstēšanu, kas paredz nakšņošanu stacionārā. Taču katrs atteikums piešķirt atļauju būs jāpamato. Šis ir vēl viens solis pretī konkrētākai veselības Eiropai. Par to mēs varam būt tikai apmierināti.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Pārrobežu veselības aprūpes pieejamības jomā ir vispārējs izpratnes trūkums un pārsvarā ir vērojama *a priori* noliedzīga attieksme. Atbilstīgi ES brīvību sistēmai katram pilsonim principā jābūt iespējai izmantot veselības aprūpes pakalpojumus citā dalībvalstī, ja terapija vai ārstēšana tajā ir kvalitatīvāka vai ātrāk pieejama un ja par šo ārstēšanu vai terapiju viņš maksā pats. Tāpēc dot cilvēkiem iespēju piekļūt veselības aprūpei citā dalībvalstī ir prioritārs jautājums. Šīs debātes ir risinājušās gadiem, nepanākot nekādu jūtamu progresu. Ārstēšanu citā dalībvalstī var saņemt tikai neatliekamajos gadījumos. Tāpēc nav iespējams plānot veselības aprūpi vai medicīnisku aprūpi citā dalībvalstī.

Vienmēr attiecīgajā valstī tiek prasīta veselības apdrošināšana, kuru, protams, var iegūt tikai ES pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo tajā valstī. Tas ir vienkārši bezjēdzīgi, jo neviens pilsonis nevar apvienot veselības apdrošināšanas shēmas divās vai vairākās ES valstīs, jo viņam var būt tikai viena pastāvīga adrese, un tā būs valstī, kurā viņš pastāvīgi dzīvo. Tāpēc mēs juridiski neļaujam ES pilsoņiem ieguldīt savā veselībā vai ārstēšanā vairāk, ja viņi to mēģina darīt. Ieteikums ir vismaz neliels solis pareizajā virzienā, un es tāpēc balsošu par tā pieņemšanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Priekšlikums noskaidro un sekmē piekļuvi pārrobežu veselības aprūpei un tiesības uz izmaksu atlīdzības saņemšanu no piederības valsts, kas ļauj visiem pacientiem Eiropas Savienībā izmantot veselības aprūpi citā dalībvalstī. Faktiski šīs tiesības atzina jau Eiropas Savienības Kopienu Tiesa. Tas ir solis uz priekšu Eiropas sarunu procesā un solidaritātes stiprināšanā ar īsākiem gaidīšanas sarakstiem,

uzlabotu kvalitāti un stimulu zinātniskajai izpētei. Retās slimības ir prioritāte, un diagnosticēšanu un ārstēšanu tagad var veikt dalībvalstī, kura šim mērķim ir vispiemērotākā. Šī direktīva ir visiem eiropiešiem, kam vajadzīga veselības aprūpe. Portugāles veselības ministre tāpēc kļūdās, teikdama, ka šī ir izvēle labāk izglītotiem cilvēkiem un cilvēkiem ar lielākiem finanšu resursiem — tieši tas notiek pašlaik bez šīs direktīvas. Portugālei ir lieliska veselības aprūpe, un tā nevar palikt ārpus šī svarīgā projekta; valstij jāizmanto šī direktīva, lai modernizētos vēl vairāk, un jāsaņem par spēju sniegt pakalpojumus šajā jomā visiem eiropiešiem, kam tie vajadzīgi.

Carlo Fidanza (PPE), rakstiski. – (IT) Es atzinīgi vērtēju jauno tiesību aktu, kas nosaka pacientu tiesības uz ārstēšanu citā ES dalībvalstī. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas darbs ciešā saiknē ar citām politiskajām grupām arī šoreiz bija fundamentāls. Mūsu franču kolēģes *Grossetête* kundzes ziņojuma apstiprināšana seko pēc ilgām sarunām ar Padomi un ļauj panākt ievērojamu progresu jomā, kurā pašreizējais tiesiskais regulējums nebija pietiekams. Jaunais tiesību akts, kas ietekmē tikai cilvēkus, kuri izvēlas ārstēties ārvalstīs, nosaka, ka ES pilsoņi var saņemt atlīdzību par ārstēšanos citā dalībvalstī, paredzot, ka veselības sistēma viņu piederības dalībvalstī sedz ārstēšanas un ar to saistītās izmaksas. Tas viss ir īpaši svarīgi, ja ņemam vērā, ka meklēt veselības aprūpi ārvalstīs varētu būt visizdevīgāk pacientiem, kuri stāv garos gaidīšanas sarakstos vai nevar atrast specializētu aprūpi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret direktīvu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē, lai gan sākotnējā tekstā ir bijuši daži grozījumi. Galīgā versija, kas ir kompromisa ar Padomes vairākumu rezultāts, paredz 30 mēnešus tās transponēšanai dalībvalstīs.

Iemesls mūsu balsojumam „pret” ir brīvās pārvietošanās principa piemērošana veselības pakalpojumiem, neņemot vērā to specifiku, tostarp vajadzību pēc sabiedriskajiem valsts veselības aprūpes pakalpojumiem, kuru primārais nolūks katrā valstī ir reaģēt uz iedzīvotāju vajadzībām.

Mums jāpatur prātā, ka šis Komisijas priekšlikums ir radies pēc Parlamenta atteikšanās 2007. gadā pieļaut veselības aprūpes pakalpojumu iekļaušanu direktīvā par pakalpojumiem iekšējā tirgū — darba ņēmēju un sabiedrības izšķirošās cīņas dēļ, kura sakāva daļu bēdīgi slavenās *Bolkestein* direktīvas projektu.

Tomēr Parlamenta galīgais lēmums, pret kuru mēs vienmēr esam cīnījušies, ietver vairākas piekāpšanās, kas ļauj katrai dalībvalstij, kas vēlas, izmantot noteiktus mehānismus savu sabiedrisko pakalpojumu aizsargāšanai.

Tāpēc, lai gan piekļuve veselības pakalpojumiem var kļūt daudz grūtāka, īpaši cilvēkiem, kam nav iespējams izmantot privātu veselības aprūpi vai kuri nevar atļauties doties uz ārvalstīm, tās īstenošanas praktiskās sekas tomēr būs atkarīgas no Portugāles parlamenta un valdības lēmuma.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Ir ļoti svarīgi uzlabot stāvokli attiecībā uz pilsoņu tiesībām saņemt veselības aprūpi, atrodoties citā dalībvalstī. Es ceru, ka bailes par Eiropas likumdošanas pārmērīgu iejaukšanos dalībvalstu likumdošanā neapstiprināsies. Tomēr es uzskatu, ka pacientiem ir labi gūt iespēju izmantot tiesības uz ārstēšanu citā dalībvalstī un saņemt atlīdzību līdz maksimālajam atļautajam apmēram savas valsts veselības aprūpes sistēmā. Tāpēc es nolēmu atbalstīt *Grossetête* kundzes ieteikumu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Es atbalstu pacienta tiesības meklēt vajadzīgo ārstēšanu Eiropas valstī, kas nav pacienta mītnes valsts. Katram Īrijas pilsonim un arī katram Eiropas pilsonim ir tiesības ceļot uz citu Eiropas Savienības valsti, lai saņemtu ārstēšanu. Es neesmu par „medicīnas tūrismu”, bet es iestājos par sistēmu, kas palīdzētu pensionētiem cilvēkiem, kuri dzīvo ārvalstīs, un cilvēkiem ar retām vai neparastām slimībām.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Iepriekšējās parlamentārās komitejas debatēs bieži tika atkārtots, ka šī direktīva nav domāta, lai rosinātu „veselības aprūpes tūrismu”, bet tikai, lai izveidotu skaidrus noteikumus par pārrobežu veselības aprūpi.

Ir svarīgi dalībvalstī, kas nav pacienta piederības dalībvalsts, saņemto medicīnisko aprūpi pamatot ar apliecinātu, objektīvu vajadzību, lai izvairītos no valsts veselības sistēmu noslogošanas ar pārmērīgām izmaksām, kas nenovēršami mazinās to efektivitāti. Ir veikts solis uz priekšu attiecībā uz retām slimībām: pacientiem būs vieglāk pieejama augsta līmeņa specializēta ārstēšana un būs iespēja prasīt tikšanos ar speciālistu citā dalībvalstī.

Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi izveidot valsts kontaktpunktus, lai nodrošinātu pilnīgu informācijas sniegšanu pacientiem par pieejamo ārstēšanu citās valstīs un par to, kā piekļūt pārrobežu ārstēšanai un kā par to saņemt atlīdzību. Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka dalībvalstu ekskluzīvā jurisdikcija par pieejamajiem ārstēšanas veidiem un ētiskajām izvēlēm veselības jomā nekādā gadījumā nebūtu jāapšaubā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Direktīva par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir absolūti svarīgs jauns tiesību instruments, kas var būtiski uzlabot pacientu stāvokli Eiropas Savienībā. Pacienti, kas pašreiz vēlas atļauties sev medicīnas pakalpojumus valstī, kura nav viņu pašu valsts, sastop daudzus administratīvus un finanšu šķēršļus. Rezultātā tikai visticamākie var atļauties tādu grezību kā ārstēšanos ārvalstīs. Reaģējot uz šīm problēmām, priekšlikums direktīvai paredz, ka administratīvās procedūras jāvienkāršo, cik iespējams, piemēram, ierobežojot prasību par valsts veselības aprūpes iestādes iepriekšējo atļauju un nodrošinot labāku apmaiņu ar informāciju par medicīniskiem pakalpojumiem citās valstīs, izveidojot valsts kontaktpunktus. Tas nenozīmē „veselības tūrisma” veicināšanu, kā daži apgalvo, bet nodrošinātas tiesības saņemt uzticamu, augstas kvalitātes aprūpi, ja tā vajadzīga. Es uzskatu arī, ka direktīva var ilgtermiņā palīdzēt izlīdzināt medicīnas pakalpojumu līmeni atsevišķās ES dalībvalstīs.

Mūsu apsvērumu priekšplānā jābūt pacienta labumam, pārbaudot priekšlikumu direktīvai. Likumdevēju uzdevums ir pieņemt tiesību aktu, kas mazinās formalitātes saistībā ar piekļušanu ārstiem un pilsoņiem ar sliktu veselību dos plašu medicīnas pakalpojumu izvēli. Tāpēc es no visas sirds esmu par priekšlikumu direktīvai par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē un ceru, ka sarunas, kas ilgušas jau septiņus gadus, beigsies ar vienošanos ar Padomi.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Galu galā es nobalsoju par direktīvu par pārrobežu veselības aprūpi. Kompromiss starp Parlamentu un Padomi ir pieņemams, īpaši tāpēc, ka tas atzīst valstu tiesības veikt pasākumus savu sociālās drošības sistēmu finanšu līdzsvara nosargāšanai, tostarp ne mazsvarīgi — ar iepriekšēju atļauju sistēmas palīdzību attiecībā uz finansiālas atlīdzības saņemšanu par ārstēšanos stacionārā citā dalībvalstī. Tas novērsīs visu veidu veselības tūrismu.

Iepriekšējā Komisija maldīgi domāja, ka veselības aprūpe ir tikai vēl viens komerciāls pakalpojums. Daži EP deputāti kļūdās, kad viņi deklarē, ka „veselības Eiropa tagad ir

realitāte". Vislabākā ārstēšana nekad nebūs pieejama parastajam pilsonim, bet būs atkarīga no sakariem un jo sevišķi no bieza naudasmaka. Tā diemžēl ir realitāte, ko direktīva nevar izlikties nemanām.

Louis Grech (S&D), *rakstiski*. – Es atzinīgi vērtēju F. Grossetête ziņojumu par direktīvas pieņemšanu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē. Šīs dienas balsojums ir pavirzījis mūs vienu soli tuvāk pacientu tiesību kodificēšanai Eiropas tiesību aktos. Ir svarīgi, lai pacienti, tiklīdz šī direktīva stāsies spēkā, netiktu atstāti nesam pārrobežu veselības aprūpes ekonomisko nastu un lai izmaksu atlīdzība tiktu izpildīta laikus, veikli un vienmērīgi. Augstai kvalitātei, taisnīgumam, solidaritātei un universālumam veselības aprūpē joprojām jābūt vadošajiem principiem transponēšanas un īstenošanas posmos dažādajās dalībvalstīs. Papildus tam valdībām jāpublicē laika grafiki un darbības plāni par to, kā vislabāk pārraudzīt un nodrošināt šāda veida īstenošanu.

Visbeidzot, lai šī direktīva būtu patiešām efektīva, Komisijai jāpārtrauc un jāuzrauga koordinācija starp piederības un ārstēšanas dalībvalstīm un jānodrošina, ka tiek novērsta katra nevienlīdzība un atšķirība pacientu piekļuve pārrobežu aprūpei un ārstēšanai.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Kā cilvēks no vienīgā reģiona Francijā, kam ir kopīgas robežas ar trim citām ES dalībvalstīm un kurš pārstāv vēlētājus, ko īpaši ietekmē pārrobežu jautājumi, es ļoti jutīgi iztuos pret šīm problēmām. Robežas patiešām joprojām pārāk bieži ir šķērslis pārrobežu dzīves ikdienas jomās. Eiropa balstās uz personas brīvas pārvietošanās principu; šai brīvībai, šai pilsoņu mobilitātei jāattiecas arī uz pacientiem. No tā izriet, ka pārrobežu veselības aprūpe ir nepārprotami izšķirīga. Tieši tāpēc es nešaubīgi balsoju par šo ziņojumu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Šis dokuments dos iespēju pacientiem vieglāk saņemt ārstēšanu citā dalībvalstī. Kas ir vissvarīgāk, tajā ir skaidri noteikumi, kuri būs jāpiemēro; pacientiem būs vairāk pieejama informācija (sevišķi ar kontrolpunktu starpniecību) par savām tiesībām vai par izmaksu atlīdzību. Tāpēc šis ir izšķirošs un ļoti konkrēts solis, kas nesīs reālu pievienoto vērtību sociālas Eiropas un patiesas veselības Eiropas celtniecībā.

Mathieu Grosch (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es atzinīgi vērtēju direktīvu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Pēc iespējas ātri pieejami un nepārprotami uz pacientu koncentrēti veselības aprūpes pakalpojumi, kurus var izmantot arī citas dalībvalstis, ir būtiska prasība, lai ciešāk vienotu Eiropu. Pārrobežu veselības aprūpe ir ikdienas realitāte robežu reģionos, no kāda nāku arī es. Šajā situācijā es esmu ļoti priecīgs, ka būs vieglāk pieejama droša, augsti kvalitatīva pārrobežu veselības aprūpe un varēs saņemt ārstēšanas izdevumu atlīdzību. Es īpaši atbalstu papildu ieguvumu pacientiem, kuru vārdi ir gaidīšanas sarakstos. Šie jaunie noteikumi dos viņiem iespēju ātrāk saņemt ārstēšanu citā dalībvalstī, nevis ilgi gaidīt uz ārstēšanu pašiem savā valstī. Ir taisnība, ka noteikumi par atteikšanos no iepriekšējās atļaujas ir saprātīgi un padara stāvokli skaidrāku. Tomēr dažas pārrobežu veselības aprūpes problēmas paliek neatrisinātas, īpaši attiecībā uz ilgtermiņa pārrobežu braucējiem, kuriem pēc došanās pensijā nebūs pieejami vai būs tikai ierobežoti pieejami pakalpojumi, kas viņiem ir svarīgi valstī, kurā viņi iepriekš strādāja.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šo dokumentu, kas beidzot atsakās pārvērst veselības aprūpi par vienkāršu preci. Turklāt es vēlos pateikties par to Spānijas prezidentūrai, kā arī par sniegto atbalstu iepriekšējās atļaujas sistēmas atjaunošanai pārrobežu un specializētajai aprūpei.

Jā, Eiropas Savienība veicina savu pilsoņu mobilitāti, un tās pienākums ir radīt tiesību aktus par veselības aprūpes pakalpojumiem. Mums tomēr jānodrošina, ka veselība paliek

sabiedriska labums, kas pieejams visiem un ar iespējami vislabākajiem nosacījumiem, un nekļūst par avotu izaugsmei, kura nostāda valsts veselības aprūpi un sociālās drošības sistēmu vienu pret otru.

Małgorzata Handzlik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Direktīva par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir galvenais solis pretī barjeru atcelšanai, ar kurām pacienti ir sastapušies ES dalībvalstīs līdz šim. Tās primārais mērķis ir atvieglot eiropiešiem piekļuvi veselības aprūpei citās ES dalībvalstīs un, jo īpaši, piekļuvi tādiem pakalpojumiem, kas nav viegli pieejami pašiem savā valstī. Šī ir īpaši laba ziņa tiem, kuri dzīvo pārrobežu zonās un, kas vēl svarīgāk, indivīdiem ar retām slimībām, kam vajadzīga speciāla ārstēšana, kura viņiem nav pieejama savā valstī. Es arī esmu priecīga, redzot daudzus noteikumus, kas nodrošina noteiktus labumus pacientiem, piemēram, tādus kā savstarpēja recepšu atzīšana, prasības atcelšana par papildu apdrošināšanu ārvalstīs un slimības vēstures pieejamība. Ideja par valsts kontrolpunktu radīšanu ar uzdevumu informēt pacientus par viņu tiesībām, arī ir būtiska.

Pacienti vispusīgi jāinformē par procedūrām, kas vajadzīgas, lai piekļūtu ārstēšanai ārvalstīs. Viņi tāpat jāinformē arī par procedūrām, lai saņemtu atlīdzību par izmaksām, kas radušās šādas ārstēšanas gaitā, kuras atlīdzinās saskaņā ar pašreizējām cenām valstī, kurā pacients ir apdrošināts. Es uzskatu, ka atrastie risinājumi atvieglos pacientiem piekļuvi drošai, ļoti kvalitatīvai medicīnas aprūpei visā Eiropas Savienībā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es pirms dažiem gadiem balsoju par veselības aprūpes svīturošanu no Pakalpojumu direktīvas darbības lauka, un es balsoju pret Pārrobežu veselības aprūpes direktīvu pirmajā lasījumā. Toreiz bija acīmredzams, ka Komisijā ir tendence uzskatīt veselības aprūpi par tirgus preci. Tāda nav mana izpratne par veselības aprūpi — pret pacientiem nav jāizturas kā pret patērētājiem, kas maksā. Padome tomēr ir plaši uzlabojusi tiesību akta projektu, un tā tiesisko pamatu vairs nesaista tikai ar iekšējā tirgus jautājumu. Es attiecīgi balsoju par ziņojumu un esmu pārliecināts, ka tas uzlabos pacientu tiesības visā Eiropā.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo tā mērķis ir stiprināt pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē. Jāizsaka nožēla, ka pašlaik ir pārāk liela nenoteiktība par aprūpes pieejamību, izdevumu atlīdzību un klīnisko novērošanu saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi. Šai direktīvai vajadzētu dot iespēju visiem pacientiem, nevis tikai labāk informētajiem vai bagātākajiem, izmantot vairākas tiesības, ko veselības aprūpes jomā jau atzinusi Eiropas Savienības Tiesa. Šā dokumenta mērķis absolūti nav rosināt pārrobežu veselības aprūpi kā tādu, bet nodrošināt tās pieejamību, drošumu un kvalitāti, kad tā ir noderīga vai vajadzīga. Direktīvas nolūks ir piedāvāt pacientiem izvēli, kuras pamatā ir viņu vajadzības, nevis līdzekļi, un ko izdara, izmantojot informāciju, nevis piespiedu kārtā. Turklāt es piekrītu Parlamenta nostājai, ka, lai izvairītos no diskriminācijas pret cilvēkiem ar zemākiem ienākumiem, izcelsmes dalībvalstij jāmaksā tieši stacionāram, kurš sniedz ārstēšanu citā dalībvalstī, neprasot pilsoņiem apmaksāt rēķinu avansā, vai arī visas izmaksas, kas rodas pacientam, būtu vismaz jāatmaksā bez kavēšanās. Katrai dalībvalstij ir svarīgi arī izveidot valsts kontaktpunktu centrus, lai sniegtu pacientiem visu vajadzīgo informāciju, t.i., par veselības aprūpes pieejamību, procedūrām un prasīto dokumentāciju.

Filip Kaczmarek (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es balsoju par F. Grossetête ziņojuma pieņemšanu vairāku svarīgu iemeslu dēļ. Direktīvai par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir daudz pozitīvu iezīmju. Tā atceļ barjeras ārstēšanai, nodrošina visiem vienlīdzīgu

piekļuvi veselības aprūpei visā ES, iezīmē diskriminācijas izbeigšanu pret pacientiem, ievieš recepšu savstarpēju atzīšanu, samazina gaidīšanas ilgumu, lai tiktos ar ārstu, un likvidē vajadzību pēc papildu apdrošināšanas ārzemēs. Tas, ka direktīva ievieš plaša apjoma piekļuvi medicīnas aprūpei indivīdiem, kuri slimo ar retām slimībām, un augstākus atlīdzības līmeņus cilvēkiem ar invaliditāti, ir papildu punkts tai par labu.

Direktīva darbojas, lai novērstu „medicīnas tūrisma”, nosakot, ka maksa par ārstēšanu tiks atlīdzināta līdz līmenim, kas garantēts apdrošināšanas valstī, un, ja faktiski veiktās izmaksas būs zemākas par to, tās tiks atlīdzinātas pilnībā.

Daudz debašu ir raisījis jautājums par atļaujām. Iepriekšējā valsts veselības fonda atļauja tiks pieprasīta tikai stacionāras ārstēšanas vai dārgu medicīnas procedūru gadījumā, un tā netiks prasīta nevienam citam ārstēšanas veidam, ja vien tas ir iekļauts tā sauktajā garantēto pakalpojumu klāstā. Ja dalībvalsts nav devusi atļauju pacientiem saņemt specializētu ārstēšanu valsts līmenī, direktīva nerada nekādas jaunas tiesības pacientiem saņemt šādu ārstēšanu vai izmaksu atlīdzību par ārstēšanu. Svarīgs izņēmums ir indivīdi ar retām slimībām.

Sandra Kalniete (PPE), *rakstiski*. – (LV) Direktīva par Eiropas Savienības pilsoņu tiesībām saņemt ārstēšanu jebkurā no 27 dalībvalstīm ir svarīgs solis ceļā uz labāku veselības aprūpi Eiropas Savienībā. Tas ir īpaši aktuāli, kopš ES ietvaros notiek plaša darbaspēka kustība. Pēc direktīvas stāšanās spēkā pacientiem tiks piedāvāta plaša informācija par jaunajiem noteikumiem, lai pilsoņi zinātu savas iespējas un varētu tās pilnvērtīgi izmantot. Pirmo palīdzību pilsoņi var saņemt jebkurā no dalībvalstīm, un ārsti palīdzību nedrīkst atteikt. Direktīva nosaka, ka turpmāk pilsoņi varēs izvēlēties, kurā no dalībvalstīm saņemt plānotus medicīniskos pakalpojumus.

Iepriekš gan pilsoņiem būs nepieciešams saņemt atļauju no mītnes zemes, jo par ārstēšanu tiks maksāts pēc tās valsts cenām, kur slimnieks dzīvo, tomēr tas ir solis pareizajā virzienā, jo veicinās medicīnas pakalpojumu pieejamību. Jāatgādina, ka pilsoņiem ir tiesības saņemt medicīniskos pakalpojumus kādā no dalībvalstīm, ja attiecīgajā mītnes vietā šādus pakalpojumus nav iespējams saņemt. Īpaši svarīgi tas ir gadījumos, kad runa ir par sarežģītām vai retām veselības problēmām. Tādēļ gan, gan mana politiskā grupa atbalstām šo direktīvu, jo tas ir konkrēts solis no parlamenta puses, kas pozitīvā mērā ietekmēs Eiropas cilvēku dzīvi.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es atbalstīju *Grossetête* kundzes ieteikumu, jo šis priekšlikums direktīvai būs izdevīgs Eiropas pilsoņiem. Jaunie noteikumi par medicīnisko aprūpi faktiski nosaka, ka Eiropas pilsoņi var saņemt atlīdzību par citā dalībvalstī saņemto medicīnisko aprūpi ar nosacījumu, ka ārstēšana un izmaksas parasti tiks segtas viņu pašu valstī. Šis rezultāts būs izdevīgs pacientiem un būtiski saīsinās gaidīšanas sarakstus, kas dažreiz ir pārāk gari. Mūsu sabiedrība ir arvien mobilāka, un es domāju, ka tagad vairāk nekā jebkad ir svarīgi sekmēt mobilitāti Eiropas Savienības pilsoņu vidū, tostarp tādā vitāli svarīgā jomā kā veselības aprūpe. Es uzskatu arī, ka ir svarīgi pievērst uzmanību jaunajam tiesību aktam par cīņu ar retām slimībām, jo tā mērķis ir stiprināt sadarbību starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka Eiropas pacienti var pilnībā īstenot savas tiesības saņemt ārstēšanu.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es uzskatu, ka direktīva par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir panākums, un tāpēc es balsoju par tās noteikumu pieņemšanu. Veselība ir vislielākā vērtība, kas mums pieder. Es vēlos, lai eiropiešiem būtu pieejams iespējami visaugstākais standarts medicīniskajā aprūpē.

Direktīva ir iespēju un cerības avots pacientiem, un tā liek veselības aprūpes sistēmām uzsākt nākamās reformas. Direktīva atver Eiropas stacionārus un ambulances *inter alia* Polijas pacientiem. Tā darbojas kā apstiprinājums tam, ka Eiropa ir tapšanas procesā un ka mūsu prioritāte ir uzlabot un veicināt sadarbību starp ES dalībvalstīm veselības aizsardzības jomā.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, pamatojoties uz to, ka tagad ir noskaidrots, ka Lielbritānijas pacienti var saņemt ārzemēs tikai valsts apmaksāto veselības aprūpi, ko viņiem būtu tiesības saņemt no VVD. Es atzinīgi vērtēju to, ka grozījumi, kas centās paplašināt tiesības, padarot pieejamas „visas ārstēšanas metodes, ko starptautiskā medicīnas zinātne ir pietiekoši pārbaudījusi”, vai „tikpat efektīvu veselības aprūpi”, cieta sakāvi. Nekontrolētas pārrobežu veselības aprūpes izmantošanas slogs uz VVD būtu kļuvis milzīgs.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *rakstiski*. – (CS) Iesniegtais dokuments sākās ar debatēm, kas notika Eiropas Parlamentā iepriekšējo parlamentāro pilnvaru laikā. Komisijas priekšlikumā faktiski bija daži trūkumi un riski, kuri būtu varējuši radīt negatīvu ietekmi uz klientu aprūpi un tātad uz iedzīvotājiem. Es atzinīgi vērtēju kompromisu, ko paredz 107. grozījums, galvenokārt tādēļ, ka tas uzlabo garantiju pacientiem pārrobežu veselības aprūpes sniegšanā un uzsver pozitīvo tendenci virzībā uz pacientu lielāku izpratni. Visbeidzot, bet ne mazsvarīgāk, es uzskatu par pozitīvu to, ka grozījums uzsver dalībvalstu atbildību par drošas, ļoti kvalitatīvas, efektīvas un pieejamas aprūpes nodrošināšanu savā teritorijā. Es uzskatu arī, ka ir svarīgi definēt nosacījumus, ar kuriem saskaņā dalībvalsts var atteikties piešķirt iepriekšēju atļauju. Grozījumā ietilpst arī pozitīvi priekšlikumi par savstarpēju izmantojamību, un tas atbalsta sadarbību profilakses un diagnostikas jomā.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski*. – (FR) Kā mēs varam garantēt visu Eiropas pilsoņu pamattiesības brīvi pārvietoties mūsu kopējā telpā, nepiedāvājot viņiem iespēju viegli saņemt aprūpi dalībvalstī, kas nav viņu mītnes valsts? Šīs direktīvas projekta pieņemšana beidzot dos iespēju pacientu mobilitātei, kas ir būtisks pilsoņu mobilitātes elements, kurš jāpievieno juridiskam dokumentam. Es vēlos apsveikt mūsu referenti par to, ka ir panākta vienošanās ar Padomi par šo svarīgo dokumentu, kura pieņemšana ir tikusi aizturēta pārāk ilgi. Es ļoti ceru, ka šā tiesību akta transponēšana mūsu dalībvalstīs ļaus Eiropas pilsoņiem ilgtermiņā reāli piekļūt kvalitatīvai pārrobežu veselības aprūpei.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Veselības aprūpes pieejamības, izmaksu atlīdzības un ambulatoriskas novērošanas jautājumi pārrobežu veselības aprūpē pašlaik ir neskaidri lielam eiropiešu vairākumam. Šīs direktīvas nolūks ir dot visiem, ne tikai vislabāk informētajiem pacientiem, iespēju izmantot noteiktu daudzumu veselības aprūpes tiesību, kuras jau ir atzinusi Eiropas Savienības Kapienu Tiesa. Neskatoties uz to, šī direktīva neatceļ dalībvalstu atbildību attiecībā uz savu pilsoņu veselības aprūpi. Tā attiecas tikai uz pacientiem un viņu mobilitāti ES iekšienē, nevis uz pakalpojumu sniedzēju kustības brīvību.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ja gaidīšanas saraksti uz operācijām pacienta paša valstī ir pilni, garantija, ka izmaksas par ārstēšanos ārvalstīs viņa veselības apdrošināšanas uzņēmums atlīdzinās, sniegs lielu atvieglinājumu. Šie noteikumi cilvēkiem ar hroniskām slimībām radīs mobilitātes iespēju Eiropas Savienībā. Tomēr noteikumi būs lietderīgi tikai tad, ja tie varēs garantēt arī to, ka nebūs „veselības tūrisma”, kas vēl vairāk palielinātu spiedienu uz jau tā smagi cietušajiem veselības apdrošināšanas uzņēmumiem. Papildus tam, ka dažas medicīnas jomas valstīs ar augstiem medicīnas standartiem strauji varētu tikt pārpludinātas, ir arī risks, ka no trūcīgākām ES dalībvalstīm, kuras mazāk ieguldījušas

veselības aprūpē, tiks pieprasīts apmaksāt lielus izdevumus. Šajā sakarā mēs nedrīkstam atstāt bez ievērības arī to, ka sistēma, kurai jāļauj ES valstu sociālajām drošības sistēmām savā starpā atlīdzināt izmaksas, nefunkcionē un ka vairāku gadu gaitā ir uzkrājušies miljoniem euro lieli parādi. Lai gan dalībvalstis teorētiski var izslēgt noteiktus ārstēšanas veidus, ja tām būs bažas, ka pacientu pieplūdums no ārvalstīm radīs risku to veselības aprūpes sistēmām, praktiski tas nebūs tik vienkārši. Mēs neesam spējuši atrisināt pašreizējās izmaksu atlīdzināšanas problēmas, un pasākumi „veselības tūrisma” novēršanai visticamāk nebūs efektīvi. Es nobalsoju pret šo rezolūcijas projektu, lai novērstu sociālās drošības izmaksu strauju palielināšanos.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par *Grossetête* kundzes sniegto ziņojumu, jo pieejamas pārrobežu veselības aprūpes nodrošināšana ir konkrēts sasniegums Eiropas pilsoņu labā. Daudziem mūsu pilsoņiem savā mītnes dalībvalstī nav pieejama aprūpe viņu konkrētajai slimībai. Tieši tāpēc mums jādod viņiem iespēja meklēt šo aprūpi citur Eiropas Savienības iekšienē, kā arī iespēja, ka šīs ārstēšanas maksa tiks atlīdzināta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) 2011. gada 19. janvārī Eiropas Parlaments pieņēma direktīvu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē, kuras mērķis ir vienkāršot noteikumus par ārstēšanos ārvalstīs. Es esmu priecīgs, ka varu atzīmēt Eiropas Parlamenta, kas ir viens no likumdevējiem, būtisko lomu, formulējot skaidrus noteikumus, kuri sola uzlabojumu pacientiem *inter alia* attiecībā uz izmaksu atlīdzību par medicīnisko aprūpi citās valstīs. Noteikumi par pārrobežu veselības aprūpi ir vēl jo svarīgāki, jo tie ietekmē katru Eiropas Savienības pilsoni. Jaunā direktīva garantē recepšu savstarpējo atzīšanu un vieglāk pieejamu informāciju par ārstēšanos ārvalstīs, kā arī lielāku ārstēšanas apjomu indivīdiem ar retām slimībām, un paredz lielākas iespējas cilvēkiem ar invaliditāti saņemt lielāku atlīdzību par medicīniskās aprūpes izmaksām. Eiropas Parlamentam ir arī jāiesaistās valsts kontaktpunktu izveidē katrā dalībvalstī, kuri sniegs informāciju par visiem aspektiem saistībā ar ārstēšanos ārvalstīs. Šie punkti cieši sadarbosies savā starpā. Visbeidzot es vēlos teikt, ka direktīva, kuru mēs esam pieņēmuši, ir steidzami vajadzīga, jo pašreizējais spēkā esošais tiesību akts par ārstēšanos ārvalstīs ir neskaidrs un pārāk sarežģīts, un šādi jautājumi ir obligāti jāvienkāršo visu ES dalībvalstu labā.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par ieteikumu, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē, jo uzskatu, ka ir būtiski garantēt pienācīgu veselības aprūpi atbilstīgi augstas kvalitātes un pacientu drošības standartiem visā Eiropas Savienībā. Tiklīdz būs pieņemta direktīva, pacientiem būs jāpieprasa iepriekšēja atļauja, lai vērstos pēc veselības aprūpes citā dalībvalstī. Tas garantēs kvalitatīvu un drošu ārstēšanu un veselības aprūpes pakalpojumus. Pacienti varēs vērsties pēc atlīdzības par ārstēšanās izmaksām, pamatojoties uz tām cenām, kuras noteiktas par tādu pašu ārstēšanu viņu piederības dalībvalstī. Viņus aizsargās, ārstēs un viņiem atlīdzinās arī par visiem reto slimību gadījumiem, kuru ārstēšanā tiks izmantoti dalībvalstu sadarbības rezultāti pētniecībā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Katra dalībvalsts ir atbildīga par veselības aprūpes nodrošināšanu saviem pilsoņiem. Šī direktīva izveido noteikumus, lai sekmētu drošas un ļoti kvalitatīvas pārrobežu veselības aprūpes pieejamību, un veicina sadarbību veselības aprūpes jomā starp dalībvalstīm, pilnībā ievērojot valsts tiesību normas.

Augsti specializēta veselības aprūpe ir veidojusies asimetriski, dažās valstīs attīstoties izcilības centriem attiecībā uz retām vai hroniskām slimībām, kuras nav izplatītas šajā konkrētajā vietā, bet prasa specializāciju. Tā neapšaubāmi ir viena no premisām brīvas pārvietošanās veicināšanai šajā jomā.

Šī direktīva ir vēl viens piemērs Eiropai, kas kalpo eiropiešiem, vienlaikus veicinot solidaritāti tautu starpā un radot ieguvumus pacientiem, īpaši tiem, kuri slimo ar retām vai hroniskām slimībām un var gūt labumu, izmantojot izcilības centrus tās slimības jomā, ar kuru viņi ir saslimuši.

Visu šo iemeslu dēļ es nobalsoju par šo ziņojumu.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šī direktīva ļaus visiem pacientiem izmantot savas tiesības, ko Eiropas Savienības Kapienu Tiesa jau ir atzinusi, vienlaikus atstājot sociālās drošības sistēmas dalībvalstu kompetencē, jo tā pievēršas pacientiem un viņu mobilitātei Eiropas Savienības iekšienē, nevis pakalpojumu sniedzēju pārvietošanās brīvībai.

Es esmu par pašreizējā neapmierinošā stāvokļa maiņu attiecībā uz veselības aprūpi, ko raksturo plaša starp tiesu praksi un valsts sistēmām. Es vēlos norādīt, ka šis Parlaments tādu pašu nostāju ieņēma pirmajā un otrajā lasījumā, kodificējot Tiesas tiesu praksi par pārrobežu ārstēšanu (Eiropas pilsoņiem ir tiesības ārstēties citā valstī tā, it kā tā būtu viņu pašu valsts) un piekrītot Padomes vēlmei apkarot medicīnas tūrismu.

Priekšlikumā ietilpst īpaša aizsardzības klauzula un iepriekšējās atļaujas sistēma, kas ir pacientiem elastīga, bet vienlaikus dod iespēju pievērst uzmanību ārkārtas izmaksām. Tāpēc nolūks ir stiprināt pacientu tiesības, nodrošinot informācijas sniegšanu un sadarbību dalībvalstu starpā.

Piederības dalībvalstīm jānodrošina, ka informācija tās valstspiederīgajiem ir pieejama. Ieteikums otrajam lasījumam iet tālāk, attiecīgi ņemot vērā e-veselības potenciālu.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu Eiropas pilsoņu atbalstam, jo tas nosaka skaidrākus noteikumus attiecībā uz pacientu tiesībām saņemt ārstēšanos ārvalstīs un izmantot iespēju izdarīt izvēli, pamatojoties uz savām vajadzībām, nevis līdzekļiem, un izvēloties informēti, nevis piespiedu kārtā. Direktīva nosaka šādus principus: pacienti varēs saņemt citā dalībvalstī nestacionāro veselības aprūpi, uz kādu tiem ir tiesības pašu dalībvalstī bez iepriekšējas atļaujas, un saņemt tās izmaksu atlīdzību līdz maksimālajai summai, kāda paredzēta pašu veselības aprūpes sistēmā. Arī informācija ir svarīgs jautājums. Tāpēc katrai dalībvalstij būs pienākums uzturēt valsts kontaktpunktus, lai informētu pacientus par veselības aprūpes pieejamību, administratīvajām procedūrām, sūdzībām, pārsūdzībām un tā tālāk.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Reaģējot uz lietām, kas izskatītas Eiropas Savienības Kapienu Tiesā, šīs direktīvas nolūks ir skaidrot un nostiprināt lietotāja tiesības uz drošas un kvalitatīvas pārrobežu veselības aprūpes pieejamību, veicinot pacientu mobilitāti Eiropas Savienībā un nostiprinot dalībvalstu sadarbību un solidaritāti šajā jomā. Tāpēc tā nozīmē svarīgu soli uz priekšu Eiropas integrācijā, un tieši tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šodien pieņemtais tiesību akts ir svarīgs solis pacientu tiesību virzienā Eiropas Savienībā. Zaļie uzskata, ka šodien pieņemtais galīgais kompromiss panāk pareizo līdzsvaru starp pacientu tiesību garantēšanu uz pārrobežu veselības aprūpi un kvalitatīvu veselības pakalpojumu sniegšanu valsts līmenī. Pacientiem būs tiesības saņemt ārstēšanu stacionārā citās dalībvalstīs un atlīdzību par tās izmaksām

tāpat, kā viņi saņemtu, ja ārstētos mājās. Taču šīs tiesības nedrīkst būt uz valsts veselības sistēmu dzīvotspējas rēķina. Zaļie uzskata, ka galīgais kompromiss ļauj dalībvalstīm saprātīgi izveidot iepriekšējo atļauju sistēmu atlīdzības saņemšanai par ārstēšanās maksu, EP deputātiem veiksmīgi ierobežojot to iemeslu sarakstu, kuru dēļ pārrobežu ārstēšanās var tikt liegta. Ir svarīgi, ka dalībvalstis vairs nevarēs atteikt izmaksu atlīdzību pēc iepriekšējās atļaujas piešķiršanas, par ko bija galvenās bažas.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Direktīva par pārrobežu veselības aprūpi, par kuru šodien notiek balsošana, ir revolūcija, un es to vērtēju atzinīgi. Eiropas Savienības veselības aprūpes joma ir ļoti jutīgs jautājums, un ir tikai pareizi, ka katrai dalībvalstij jāizveido pašai sava sociālās aizsardzības un veselības apdrošināšanas sistēma saskaņā ar savu īpašo kultūru. Taču kāpēc mēs veidojam Eiropu un garantējam pārvietošanās brīvību, ja to nepavada veselības aprūpes pieejamības iespēja visā Eiropas Savienībā? Tagad pagājuši jau trīs gadi, kopš Parlaments cīnās, lai radītu tiesisku noteiktību pārrobežu veselības aprūpē un panāktu skaidrus nosacījumus izmaksu atlīdzināšanai. Šis būs svarīgs notikums, un es pateicos savai kolēģei Grossetête kundzei par darbu, ko viņa ir paveikusi. Šis ir vēsturisks brīdis: tiek būvēta veselības Eiropa, un pārrobežu veselības aprūpe vairs nebūs risks, bet iespēja. Gādāsim, lai mēs to īstenotu tā, ka katrs Eiropas pilsonis var baudīt augsti kvalitatīvu veselības aprūpi. Tā ir cena, kas jāmaksā par veselību.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es šodien balsoju par atbalstu lielākai tiesiskajai skaidrībai un pacientu mobilitātei gadījumos, kad cilvēkiem ir jādodas uz citu valsti, lai saņemtu veselības aprūpi. Ideālā gadījumā nevienam pacientam nebūtu jāpamet sava mītnes valsts, lai saņemtu medicīnisku aprūpi, bet gadījumos, kad tas ir vajadzīgs, viņiem ir jābūt iespējai to darīt, zinot, kas viņiem pienākas attiecībā uz ārstēšanu un izmaksu atlīdzību. Ir svarīgi arī, ka dalībvalstu veselības dienesti zina savus pienākumus un ka tie saglabā tiesības izvēlēties pārvaldīt un sniegt paši savus veselības aprūpes pakalpojumus, kā to uzskata par piemērotu.

Ziņojums pievēršas gan šiem centrālajiem jautājumiem, gan arī daudziem citiem svarīgiem jautājumiem, tostarp retu slimību ārstēšanai un Eiropas references tīkliem, lai veicinātu labākās prakses apmaiņu. Pārrobežu veselības aprūpes jautājums ne vienmēr ir bijis viegls, un es izsaku pateicību referentei un ēnu referentiem par lielo darbu šajā jautājumā.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Es esmu par šo ziņojumu, jo tas risina dažas pašreizējās problēmas, kurām valdības nav pievērsušas uzmanību. Šī nav direktīva, kas norāda dalībvalstīm, kā tām jāpārvalda savas veselības sistēmas, kā daži to uzskata. Šis ir ziņojums, ko AK uzskata par iespējamu atbalstīt lielā mērā tāpēc, ka daudzas problēmas saistībā ar iepriekšējiem ziņojumiem ir izlīdzinātas. Pacientu tiesību direktīvas ietekmē ir jāpalielinās tām tiesībām, kas jau ir atļautas; īpaši tie pacienti, kuri nevar saņemt atbilstīgu ārstēšanu AK iekšienē, tagad var doties uz citu valsti Eiropas Savienībā saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem. Tas, ka visticamāk būs ļoti maz cilvēku, kas to darīs, ir saistīts ar ģimenes atbalstu slimniekam; tuvums šeit ir vissvarīgākais aspekts.

Apvienotajai Karalistei jāsedz izmaksas, ja ārstēšanai ārvalstīs ir saprātīgs pamatojums. Tā nenozīmē rīcības brīvības piešķiršanu veselības tūrismam; tā ir pašreizējā AK tiesību noteikšana saviem pacientiem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Pārrobežu veselības aprūpes direktīva, kuru es atbalstu, nosaka pacientiem nepārprotamas tiesības pieprasīt medicīnisku aprūpi ārvalstīs un saņemt atlīdzību saskaņā ar savā valstī piemērojamajām likmēm. Tā paredz lielāku tiesisku noteiktību pacientiem pierobežu zonās, cilvēkiem, kas apmeklē citu valsti,

pacienti ar retām slimībām un pacientiem, kuru vārdi ir garos gaidīšanas sarakstos. Tomēr kvalitatīvas aprūpes un tās taisnīgas pieejamības aizsardzības interesēs dalībvalstis var prasīt, lai pacienti saņemtu iepriekšēju atļauju šādai ārstēšanai. Tā būs prasība hospitalizēšanas vai ļoti dārgas, vai augsta riska ārstēšanas gadījumā.

Izmaksu atlīdzināšanu var arī atteikt noteiktos, ļoti ierobežotos apstākļos (piemēram, ja līdzīga ārstēšana ir pieejama arī pacientam savā valstī), un dalībvalstīm būs tiesības iejaukties, ja pierādīsies pārmērīgs patēriņš. Direktīva tāpēc saglabā līdzsvaru starp pacienta tiesībām uz kvalitatīvu veselības aprūpi un dalībvalstu tiesībām finansēt savu sociālo drošību un organizēt savu veselības aprūpi. Turklāt es ceru, ka pacientu vēlēšanās saņemt ārstēšanu citur neradīs nevajadzīgu spiedienu uz augstas kvalitātes pakalpojumiem, kam pacientu lielākais vairākums izvēlas dot priekšroku valstī, kurā tie tiek piedāvāti.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Arī pacientiem ir tiesības saņemt labumu, ko dod pārvietošanās brīvība. Tieši tāpēc es balsoju par ziņojumu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē. Elzasā un visos pārrobežu reģionos jautājums par pārrobežu veselības aprūpi ir būtiski svarīgs, ja, piemēram, ārvalstī sniegtā veselības aprūpe ir tuvāk mājām nekā tā, kuru sniedz mītnes dalībvalstī.

Šis ziņojums dos iespēju Eiropas pilsoņiem iegūt informāciju par pārrobežu veselības aprūpi un uzzināt par savām tiesībām šajā jomā kontaktpunktos, kurus izveidos katrā dalībvalstī. Šā dokumenta pieņemšana ir sākums īstai veselības Eiropai, kas nesīs labumu 500 miljoniem pilsoņu.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ir vajadzīgi noteikti pasākumi, lai sasniegtu mērķi par iekšējā tirgus veidošanu, kas pamatojas uz brīvu pārvietošanos starp dalībvalstīm. Cilvēku un pakalpojumu brīva aprīte piesaista īpašu uzmanību veselības aprūpei, ko kādas dalībvalsts valstspiederīgie var saņemt citā dalībvalstī. Eiropas Kopienu Tiesa ir atzinusi pacientu tiesības konkrēti attiecībā uz veselības aprūpes pieejamību, nodrošinot, ka šāda veselības aprūpe ir augstas kvalitātes un droša un ka pacientiem jāatlīdzina izmaksas. Prasība pēc lielākas tiesiskas noteiktības šajā jomā paredz dalībvalstu apņemšanos savstarpēji sadarboties, īpaši atzīstot medikamentu receptes, kas izdotas citās dalībvalstīs, un nodrošinot kvalitatīvus pakalpojumus savā teritorijā. Es vēlos uzsvērt faktu, ka Komisijai jāveic pasākumi, kas ļaus vieglāk saprast informāciju attiecībā uz receptēm un zāļu lietošanas instrukcijām, norādot aktīvo vielu un devu, kas nesīs skaidru labumu pacientiem. Ņemot vērā šā jautājuma īpašo raksturu, ir vajadzīga atsevišķa direktīva, kas atdalīta no direktīvas par pakalpojumiem. Es balsoju par savas kolēģes Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupā *Grossetête* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka ir būtiski apstiprināt pacientu tiesības uz pārrobežu veselības aprūpi.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), *rakstiski*. – (PL) Direktīva par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ir ārkārtīgi svarīgs dokuments ES pilsoņiem, un tāpēc es ļoti uzmanīgi esmu sekojusi darbam pie šā jautājuma. Es esmu priecīga atzīmēt, ka direktīva dod pacientiem tiesības izvēlēties vietu, kurā tiks sniegta veselības aprūpe, tādējādi stiprinot kopējo tirgu, kas ir mana darba galvenais temats Eiropas Parlamentā. Tas nozīmē arī, ka tā ievieš pielāgojumus, kuri ņem vērā pilsoņu brīvību ceļot un strādāt katrā ES dalībvalstī. Šī direktīva, kuru varētu saukt par Šengenu veselībai, ietver tādus jautājumus kā savstarpējā recepšu atzīšana, diskriminācijas izbeigšana pret pacientiem, pamatojoties uz izcelsmes valsti, un papildu apdrošināšanas vajadzības atcelšana ārvalstīs.

Jautājums par medikamentu un medicīnas izstrādājumu viltojumiem ir vēl viens ļoti svarīgs jautājums, raugoties no kopējā tirgus viedokļa. Direktīvā uzsvērts, ka tā ir nopietna

problēma, īpaši saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi, un tas pats attiecas uz medicīnas tūrismu. Direktīva risina šo problēmu, nodrošinot, ka maksa par ārstēšanos tiek atlīdzināta līdz garantētajam līmenim izcelsmes valstī vai, ja ārstēšanas procedūra maksāja mazāk par šo summu, tiek atlīdzinātas faktiskās izmaksas. Ieviestie risinājumi palīdzēs uzlabot pacientu stāvokli Eiropas Savienībā un stiprinās kopējo tirgu, tāpēc es balsoju par direktīvas pieņemšanu.

Thomas Ulmer (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es biju priecīgs, ka varēju nobalsot par ziņojumu, kas pēc vienošanās ar Padomi otrajā lasījumā nesīs būtiskus uzlabojumus pacientu brīvajā kustībā Eiropas Savienības iekšienē. Ambulatorā ārstēšana tagad nerada nekādas problēmas ES pilsoņiem, un stacionārā ārstēšana ir kļuvusi daudz vienkāršāka. Tieši šādās jomās Eiropa var dot svarīgu pievienoto vērtību. Rezultātā veselības aprūpes nozare pakāpeniski tiek pārveidota no individuālu pakalpojumu mozaīkas par vienotu vienību.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – (LT) Mūsu pilsoņiem ir ļoti svarīgi, lai būtu iespēja saņemt vajadzīgu un ļoti kvalitatīvu veselības aprūpes pakalpojumu mājās vai citur. Es esmu priecīgs, ka šis ziņojums runā arī par pacienta mobilitāti Eiropas Savienībā. Lietuviešiem, kuri dzīvo un strādā ārvalstīs, ir jābūt garantētai iespējai saņemt vajadzīgo ārstēšanu, nemaksājot nesaprātīgas naudas summas vai negaidot mēnešiem ilgi neziņā. Informācija ir galvenais faktors. Es atbalstu referentes priekšlikumu, ka katrai dalībvalstij jāuztur valsts kontaktpunkts pacientu informēšanai par veselības aprūpes pieejamību un administratīvajām procedūrām. Tomēr dažreiz pilsoņa paša valstī nav pieejama ārstēšana visām slimībām, tāpēc šādos gadījumos ārstēšana jāsniedz citā valstī. Mums jācenšas nodrošināt, ka pārrobežu veselības aprūpes pakalpojumi jeb „medicīnas tūrisms” (kā to apzīmē referente šajā gadījumā) nevājina mūsu valsts veselības aprūpes sistēmas. Ir vajadzīgs precīzs līdzsvars. Zemas cenas un viegla ceļošana padara Lietuvu īpaši pievilcīgu citiem ES iedzīvotājiem, kas varbūt meklē lētākas ārstēšanās un lētāku operāciju iespējas ārvalstīs. Bez stingras kontroles „medicīnas tūrisms” varētu radīt papildu uzcenojumus par pakalpojumiem vai nevajadzīgu loģistiku, īpaši tādās jaunās ES dalībvalstīs kā Lietuva.

Derek Vaughan (S&D), *rakstiski*. – Veselības pakalpojumu struktūras ir ļoti atšķirīgas visā ES, un es atbalstu šo direktīvu, kura iezīmē saskanīgu pieeju pārrobežu veselības aprūpes finansēšanā.

Lai gan pārrobežu veselības aprūpe ietekmē procentuāli tikai nelielu ES pilsoņu daļu, šo pacientu pašreizējo tiesību skaidrojums šajā atsevišķajā tiesību aktā nodrošinās, ka pilsoņi, kas vēlas braukt uz citu dalībvalsti medicīniskās aprūpes nolūkā, tiek finansiāli aizsargāti. Ir svarīgi, ka pacientiem, kuri dzīvo tuvu robežām, kā arī mazāku dalībvalstu iedzīvotājiem, kas slimo ar retām slimībām, tiek sniegts finansiāls atbalsts, kad viņi meklē medicīnas aprūpi citur Eiropas Savienībā.

Vienošanās ļaus pacientiem saņemt atlīdzību par saņemtās ārstēšanas izmaksām, nepārsniedzot summu, kas paredzēta piederības valsts veselības sistēmā par līdzīgu ārstēšanu. Šī direktīva par pārrobežu veselības aprūpi nodrošinās arī to, lai dalībvalstis izveidotu kontaktpunktus pietiekamas informācijas sniegšanai pilsoņiem, kas vēlas doties ārstēties ārvalstīs.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) 19. janvārī Eiropas Parlaments pieņēma Eiropas tiesību aktu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē.

Es varu tikai atbalstīt veselības aprūpes pieejamību visiem ES pilsoņiem neatkarīgi no valsts, kurā viņi dzīvo. Taču tas nav galvenais mērķis šajā dokumentā, kas, pirmkārt un galvenokārt, vairāk tiecas stiprināt iekšējo tirgu, nekā veicināt vispārēju veselības aprūpes pieejamību.

Dokumentā ir noteikts, ka došanās uz ārvalstīm, lai saņemtu aprūpi, varētu būt īpaši izdevīga pacientiem, kuru vārdi ir garos gaidīšanas sarakstos vai kuri nevar atrast specializētu veselības aprūpi.

Pacientu pirmās tiesības ir nekavējoties un pienācīgi, bez jebkādiem šķēršļiem saņemt ārstēšanu tur, kur viņi dzīvo. Ir nelietīgi pasniegt kā tiesības slimam cilvēkam pienākumu doties un finansēt braucienu uz ārzemēm, lai saņemtu kārtīgu ārstēšanu.

Tiek atbalstīta nevis sabiedrisko veselības aprūpes sistēmu garantēta, vienlīdzīgi pieejama, kvalitatīva veselības aprūpe, bet pacienti tiek aicināti izvēlēties sev ārstēšanu visā Eiropā līdzīgi jebkuram citam labumam, kas nodots brīvā aprītē Eiropas Savienībā.

Es nevaru atbalstīt šādu veselības aprūpes koncepciju.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0028/2011)

Laima Liucija Andriekienė (PPE), rakstiski. – (LT) Es piekritu šai rezolūcijai par FLEGT brīvprātīgajiem partnerattiecību nolīgumiem ar Kamerūnas Republiku un Kongo Republiku. Ir jāuzsver, ka brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi (BPN) par kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību nevar kaitēt ES vispārējam mērķim apkarot klimata pārmaiņas un tiem jāgarantē ilgtspējīga mežu izmantošana. Es ceru, ka brīvprātīgie nolīgumi palīdzēs, nevis traucēs idejai kopīgiem spēkiem apturēt tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtu koksni un tās izstrādājumiem, kā arī atbalstīt centienus, lai apturētu atmežošanu un mežu degradāciju, ar to saistīto oglekļa emisiju pieaugumu un bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē.

Tāpēc es atbalstu aicinājumus Komisijai nodrošināt, lai ES politika būtu konsekventa, un veltīt vislielāko uzmanību tam, lai nodrošinātu, ka BPN neveicina rūpnieciskās mežsaimniecības darbību paplašināšanos arī neskartu mežu teritorijās, un strādāt kopīgi ar visām valdībām, kuras noslēgs BPN nākotnē, lai uzraudzītu un veiktu pasākumus tās negatīvās ietekmes novēršanai, kuru savvaļas dabai gan tieši, gan netieši rada koku izciršana komerciāliem mērķiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu (BPN) nozīmi cīņā pret tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtu koksni un tās izstrādājumiem Eiropas Savienībā. Es vēlos uzsvērt to nozīmi cīņā pret atmežošanu un mežu degradāciju, kā arī ar to saistīto oglekļa emisiju pieaugumu un bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē. Iepriekš minētie ziņojumi vienlaikus veicina ekonomikas izaugsmi, cilvēku attīstību un ilgtspējīgus pārtikas avotus. Es aicinu Komisiju nodrošināt saskanīgu ES politiku ar mērķi dot efektīvu ieguldījumu visu BPN iesaistīto pušu starptautiskajās saistībās.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju 20-40 % pasaules koksnes un tās izstrādājumu ir nelikumīgi iegūta. Turklāt atmežošana katru gadu palielinās par 13 miljoniem hektāru un rada aptuveni 20 % CO₂ izplūdes visā pasaulē. Brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi, ko Parlaments tikko ir pieņēmis, palīdzēs apkarot tirdzniecību ar nelegāli iegūtu koksni un tās izstrādājumiem, uzlabojot koksnes un tās izstrādājumu ieguves izsekojamību Kongo Republikā un Kamerūnas Republikā, pateicoties neatkarīgām revīzijas procedūrām un labas mežu pārvaldības politikai. Kopumā šie nolīgumi atgādina par atbildību, kāda ir Eiropas Savienībai, veicot sarunas par

tirdzniecības nolīgumiem. Eiropas Komisijai jāīsteno konsekventa tirdzniecības politika un jānodrošina, ka tirdzniecības nolīgumi neved pie vērienīgas atmežošanas, apmierinot brīvās tirdzniecības prasības pēc koksnes un tās izstrādājumiem vai biokurināmā. Tieši tāpēc Parlaments uzstājīgi prasa Eiropas Komisijai regulāri sniegt ziņojumu par šo nolīgumu īstenošanu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības brīvprātīgajiem partnerattiecību nolīgumiem (BPN), jo sarunas par šiem BPN dos mums iespēju definēt labo praksi nākamajām sarunām ar valstīm, kas piegādā kokmateriālus, ar mērķi izskaust to nelikumīgu iegūvi un panākt meža resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu visā pasaulē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nelikumīga mežizstrāde nav nekas cits kā to valstu dabas resursu izlaupīšana, kuras ir kokmateriālu piegādātājas, parasti jaunattīstības valstis, un tā ir skaidrs uzbrukums bioloģiskajai daudzveidībai un cilvēku dzīves kvalitātei, un viņu nākotnes izredzēm. Ja tādi nolīgumi kā tie, kuri panākti ar Kongo Republiku un Kamerūnas Republiku, izrādīsies efektīvi cīņā ar šo ļaunumu, tie var kļūt par labu pamatu turpmākiem tāda veida nolīgumiem. Es atzinīgi vērtēju Eiropas rūpes par citu valstu dabas resursu aizsardzību, bet man jāuzsver, ka, neskatoties uz tiesisko regulējumu, kas ir šo nolīgumu pamatā, uzvara cīņā pret tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtu koksni un tās izstrādājumiem lielā mērā ir atkarīga no koksnes un tās izstrādājumu ražotājvalstu valdībām un iestādēm. Bez to iesaistīšanās un efektīvas apņēmības nevienam instrumentam, par ko tās vienojas, nebūs nozīmes. Tāpēc šis modelis aicina arī šo valstu ES partneres uzņemties atbildību par to, lai tās saprot vajadzību aizsargāt savu nākamo paaudžu intereses un rīkojas visu interesēs, pretojoties tūlītējas peļņas vilinājumam.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir cīnījies par nelikumīgas mežizstrādes apkarošanu, cenšoties saglabāt meža resursus un veicināt to ilgtspējīgu izmantošanu visā pasaulē.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu parakstīšanu ar Kamerūnu un Kongo Republiku, lai uzlabotu meža pārvaldību un vajadzības gadījumā reformētu pašreizējās tiesību normas, tā nodrošinot to, ka darbības mežsaimniecības nozarē ir pārredzamas, ievēro pamatiedzīvotāju tiesības un nepalielina nevēlamu ietekmi uz vidi.

Šie nolīgumi ir būtiski, lai izskaustu nelikumīgu mežizstrādi un tādējādi apturētu atmežošanu un mežu degradāciju un ar to saistītās oglekļa emisijas, un bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē. Šajā nolūkā es vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi aicināt Komisiju regulāri sagatavot un sniegt Parlamentam progresa ziņojumu par visu pašreizējo un nākamo nolīgumu dažādo noteikumu īstenošanu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija pamatoti konstatē, ka plaša mēroga tropisko mežu rūpnieciska izmantošana nav ilgtspējīga, jo tā degradē un iznīcina ekosistēmas, kuras ir ļoti svarīgas gan no funkcionālā viedokļa, gan attiecībā uz dabas bagātībām, ko tās aizsargā. Mēs arī uzskatām, ka rezolūcija pareizi un savlaicīgi norāda uz trūkumiem un pretrunām meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības brīvprātīgajos partnerattiecību nolīgumos. Tomēr tajā joprojām nav tas, kas vajadzīgs, lai risinātu nelikumīgas vai ilgt nespējīgas mežizstrādes problēmas cēloņus. Ir īpaši svarīgi minēt, ka šī problēma nav atdalāma no šo valstu ārkārtīgi vājās ekonomikas un tautas dziļās nabadzības, un no tā, ka dažkārt šī darbība ir vienīgais ienākumu avots daudzām ģimenēm. Tas nenovēršami liek secināt, kā tas ietverts mūsu ierosinātajā grozījumā, ka apturēt nelikumīgo vai neilgtspējīgo mežizstrādi var tikai tad, ja tiek uzlabots galēji smagais

sociālais un ekonomikas stāvoklis šajās valstīs, mainot ekonomikas modeli, kurš pamatojas uz dziļu atkarību no nedaudzu izejvielu izmantošanas un eksportēšanas uz industrializētām valstīm, kas rada neokoloniālas atkarības attiecības un veicina jaunattīstības valstu resursu izlaušanās un to pakļaušanu.

Jarosław Kalinowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es vēlos vēlreiz izmantot Eiropas Parlamentu kā forumu, lai katram atgādinātu par mežu nozīmi attiecīgās valsts vai reģiona klimatam, ūdens pārvaldei, lauksaimniecībai un kultūrai, īpaši lauku teritorijās. No koksnes izgatavotu preču tirgus vērtība arī ir ievērojama. Tāpēc mums jābūt pilnīgi pārliecinātiem, ka koksne un tās izstrādājumi no Kamerūnas un Kongo Republikas vai jebkuras citas trešās valsts ir iegūti, transportēti un nonākuši tirgū likumīgi, ievērojot vietējo kopienu vajadzības un meža apsaimniekošanas tiesību aktus. Stāšanās partnerattiecībās ar šīm valstīm sola mežu apsaimniekošanas uzlabošanu un lielāku ticamību un konkurētspēju eksportētājvalstīm starptautiskajā līmenī.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kas ir saistīta ar piekrišanas procedūrām brīvprātīgiem partnerattiecību nolīgumiem par meža tiesību aktu un tirdzniecību ar koksni un tās izstrādājumiem ar Kamerūnu un Kongo. Rezolūcija pareizi uzsver, ka izšķirīga nozīme būs pietiekšam finansējumam, pārraudzībai un NVO un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanai, ja gribam, lai BPN sasniegtu savus mērķus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Cīņā pret bioloģiskās daudzveidības izlaušanās jautājums par mežu iznīcināšanu ir absolūti būtisks. Pirmām kārtām tās ir sekas mūsdienu uz ražošanu orientētajai globalizācijas izpratnei, un tāpēc tā tomēr ir pilnīgi likumīga. Divpusēju brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu īstenošana, lai vērstos pret mežu nelikumīgu izmantošanu, ir ļoti neliels solis virzībā uz visu ekoloģisko noziegumu sodīšanas mehānisma izveidi. Šie nolīgumi, kas joprojām ir ļoti robusti, tomēr ir pelnījuši uzmundrinājumu un, jo īpaši, uzlabojumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mežizstrāde Āfrikas valstīs bieži tiek veikta nelikumīgi, kas atstāj smagu ietekmi uz ražotājvalstu dabas resursu aizsardzību, kā arī uzbrūk bioloģiskajai daudzveidībai un ietekmē cilvēku dzīves kvalitāti un viņu nākotnes izredzes.

Šāda veida nolīgumu parakstīšana ar Kongo Republiku un Kamerūnu varētu palīdzēt mainīt šo tendenci, ja tie būs efektīvi un tiem skaidri izdosies apturēt nelikumīgo mežizstrādi šajās Āfrikas valstīs. Tas, ka ES izmanto šo nolīguma veidu, lai aizstāvētu citu dabas resursus, ir ievērojams cīņai. Tomēr, lai šīs iniciatīvas būtu sekmīgas, ir ļoti svarīgi arī ražotājvalstu valdībām un iestādēm palīdzēt šajā cīņā.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Mēs nevaram cerēt, ka partnerattiecību nolīgumi par mežu resursu ilgtspējīgu izmantošanu visā pasaulē radīs brīnumus. Nelikumīgo mežizstrādi būs iespējams efektīvi apkarot tikai tad, ja būs iespējams vietējās sistēmas padarīt izturīgākas pret korupciju, ja sētas durvis, kuras pašlaik tiek izmantotas, lai apietu pašreizējos noteikumus, būs iespējams aizvērt un, visbeidzot, ja varēs uzlikt jūtamus sodus un sankcijas par noteikumu neievērošanu. Attiecībā uz kaitējumu, ko videi rada darbības mežsaimniecības nozarē, ir svarīgi neaizmirst kaitējumu, ko rada transports. Lai gan mēs nevaram cerēt uz brīnumiem no šī nolīguma, tas ir solis pareizajā virzienā, kas arī ir iemesls, kāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par brīvprātīgiem partnerattiecību nolīgumiem (BPN) par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību ar Eiropas Savienību.

Es balsoju „par”, jo uzskatu, ka sarunas par šiem BPN ļauj mums sagatavot pamatnostādnes par labu praksi, lai radītu precedentu citām notiekošajām sarunām par BPN ar koksnes ražotājvalstīm.

Sakarā ar to es atzinīgi vērtēju, ka ES uzņemas savu atbildības daļu par nelikumīgas mežizstrādes, kā arī ar to saistītās tirdzniecības izskaušanu un par centienu pastiprināšanu saistībā ar meža resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu visā pasaulē. Es atzinīgi vērtēju faktu, ka iesaistīto pušu saistības uzlabot meža pārvaldību ir pārredzamas un tās ievēro pamattautu tiesības, nodrošinot meža bioloģisko daudzveidību, klimatu un cilvēku ilgtspējīgu attīstību.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu par brīvprātīgiem partnerattiecību nolīgumiem ar Kamerūnu un Kongo Republiku. Es vēlos uzsvērt vajadzību sarunās par nākamajiem šāda veida nolīgumiem paredzēt pasākumus, kas nodrošina mērķus izskaust nelikumīgo mežizstrādi, saglabāt un ilgtspējīgi izmantot meža resursus, un ievērot vietējo iedzīvotāju tiesības.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Pēc pamatīgas pārbaudes kopā ar vairākām NVO mēs esam nolēmuši atbalstīt šo divu BPN parakstīšanu. Zaļo ieteikumi tika vienprātīgi pieņemti komitejā. Tomēr mēs savā paskaidrojuma rakstā prasījām, lai Komisija izskaidro dažas detaļas sīkāk. Tā, lai paustu papildu bažas, ar visu politisko grupu atbalstu tika iesniegts debatēm jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, uzsverot, ka Komisijai jāpanāk, ka daži kritēriji tiek droši garantēti ne tikai parakstīšanas stadijā, bet arī nolīgumu visbūtiskākajā īstenošanas stadijā. Piemēram, mēs prasām, lai Komisija pēc sešiem mēnešiem kopš BPN stāšanās spēkā sniedz ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, lai starp ieinteresētajām pusēm un pilsonisko sabiedrību, tostarp vietējiem un pamatiedzīvotājiem, nodrošinātu dialoga turpināšanos un tā uzturēšanu īstenošanas gaitā. Dokumentā tiek uzsvērts mežu plaša mēroga izmantošanas risks un komerciālās mežizstrādes tiešā, kā arī netiešā ietekme uz savvaļas dzīvniekiem, bioloģisko daudzveidību, atmežošanu, mežu degradāciju un vietējiem un pamatiedzīvotājiem. Mēs esam mēģinājuši arī izvirzīt būtisko vajadzību nodrošināt runas brīvību un cilvēktiesību ievērošanu, lai katra sūdzība tiktu sadzirdēta katrā valstī, uz kuru attiecas BPN.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību ar kokmateriāliem un koksnes izstrādājumiem ar Eiropas Savienību (FLEGT) ir Eiropas modelis, kas pašlaik ir projekta stadijā, kā izskaust nelikumīgu starptautisko tirdzniecību ar kokmateriāliem un koksnes izstrādājumiem.

Apstiprinātās partnerattiecības ar Kamerūnas Republiku un Kongo Republiku ietver labās prakses pamatnostādnes, kas var veidot svarīgu precedentu citām uzsāktajām sarunām ar kokmateriālu ražotājvalstīm. Apstiprinātā dokumenta pamatideja ir kopīgiem spēkiem apturēt tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtu koksni un tās izstrādājumiem, kā arī atbalstīt centienus, lai apturētu atmežošanu un mežu degradāciju, ar to saistīto oglekļa emisiju pieaugumu un bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē. Vienlaikus tas veicina ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, ilgtspējīgu cilvēces attīstību un cieņu pret pamatiedzīvotājiem un vietējiem iedzīvotājiem.

Lai gan meži ir to valstu suverēns īpašums, kurās tie atrodas, meža vide ir cilvēces kopējais mantojums, un meži ir jāargā, jāaglabā un, ja iespējams, jāatjauno, tiecoties sasniegt galveno mērķi, proti, saglabāt bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu funkcijas, aizsargāt pasaules klimata sistēmu no pašreiz notiekošajām pārmaiņām.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Atbilstīgi *FLEGT* pamatnostādņem tropu mežu kokmateriālu eksportētājvalstis ir sākušas veidot brīvprātīgos partnerattiecību nolīgumus (BPN) ar ES, lai garantētu kokmateriālu izsekojamību un likumīgo ieguvu. Šajos nolīgumos ir paredzētas arī neatkarīgas pārbaudes procedūras. Tas ļauj tām noteikt standartu mežu apsaimniekošanai un izmantošanai. Es varu tikai atzinīgi vērtēt to, ka Komisija ir noslēgusi nolīgumus ar Kamerūnu un Kongo Republiku. Šie nolīgumi veido labu pamatu turpmākiem BPN, piemēram, ar noteiktām Āzijas valstīm un Kongo Demokrātisko Republiku.

Vēl viens svarīgs apsvērumš Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai ir tas, ka Komisija ir apņēmusies pēc sešiem mēnešiem kopš brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma stāšanās spēkā ziņot par veiktajiem pasākumiem, lai veicinātu un uzturētu notiekošo dialogu starp ieinteresētajām pusēm un civiliedzīvotāju kopienām, tostarp vietējiem un pamatiedzīvotājiem. Pārmērīga mežu izmantošana apdraud ne tikai vietējos iedzīvotājus, bet arī faunu un floru, un bioloģisko daudzveidību. Atmežošana, kas palielina globālo sasilšanu, ar šiem nolīgumiem tiks mazināta.

Ieteikums: Yannick Jadot (A7-0371/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es piekrītu mērķim nodrošināt tiesisku regulējumu, lai identificētu un nodrošinātu koksnes izstrādājumu izsekojamību, izveidojot valsts neatkarīgas pārbaudes procedūras, kas apliecina, ka visi koksnes materiāli un izstrādājumi, ko Kamerūnas Republika eksportē uz Eiropas tirgiem, ir pirkti, cirsti, transportēti un eksportēti likumīgi, ar mērķi izveidot tiesiskas saimniekošanas un izmantošanas pamatus Kamerūnas kokmateriālu nozarē un stiprināt mežsaimniecības regulējuma un pārvaldības ieviešanu. Es arī uzskatu, ka šis nolīgums ir ārkārtīgi svarīgs, jo šī valsts ir galvenā Āfrikas kokmateriālu eksportētāja uz Eiropu un vairākos pārvaldības līmeņos ir nopietnas problēmas, piemēram, vides degradācija un korupcija. Jānodrošina arī, ka starptautiskās saistības, ko uzņēmusies ES un Kamerūna, tiek pildītas attiecībā uz vidi, pilsoniskās sabiedrības uzraudzības pieņemšanu un vietējo kopienu un pamatkopieņu lielāku iesaistīšanos, kas nodrošina tām iespēju izmantot savas pamattiesības.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ieteikumu. Kamerūna, kurā 40 % teritorijas klāj meži, ir Āfrikas lielākā cietkoksnes eksportētāja uz Eiropu. Tā pārdod 80 % zāģmateriālu Eiropas Savienībai. Taču ražošanu nomāc nopietnas problēmas pārvaldībā, kas izraisa vides degradāciju, nevienlīdzību, noplicināšanu un korupciju. Līdz šim NVO apskati rāda, ka 20 % Kongo kokmateriālu, kas ievesti Eiropas tirgos, ir nelikumīgas izcelsmes, neatkarīgi no tā, vai tie ir ražošanai, pārdošanai, pārstrādei vai eksportam. Šis brīvprātīgais partnerattiecību nolīgums starp Eiropas Savienību un Kamerūnu ir labs piemērs, kā, atbildīgi veicot iepirkumu, mēs varam pozitīvi ietekmēt vides kvalitāti trešās valstīs vai pasaulē vispār, samazināt piesārņojumu un pretoties klimata pārmaiņām, nabadzībai un korupcijai. Es uzskatu, ka atbildīgas pirkšanas princips var būtiski veicināt negodīgas un nelikumīgas tirdzniecības apjoma samazināšanos un mežu un bioloģiskās daudzveidības nosargāšanu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju saistības, kas noslēgtas starp ES un Kamerūnas Republiku, lai uzlabotu meža pārvaldību un vajadzības gadījumā reformētu pašreizējās tiesību normas, tā nodrošinot to, ka darbības mežsaimniecības nozarē ir pārredzamas, ievēro pamatiedzīvotāju tiesības un neveicina nevēlamu ietekmi uz vidi.

Meža vide ir kopīgs pasaules mantojums, un tas jāsarga, jāsaģlabā un, ja iespējams, jāatjaunina, sekojot augstākajiem mērķiem par pasaules bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu funkciju uzturēšanu un klimata aizsargāšanu. Lai šos mērķus sasniegtu,

partnervaldībām Āfrikā un trešās valstīs ir būtiski radīt resursu apsaimniekošanas un zemes izmantošanas plānus. Vienlaikus tām jāaprēķina palīdzība, kas būs vajadzīga no ārvalstu partneriem un starptautiskām organizācijām, lai virzībā uz šiem mērķiem sasniegtu progresu.

George Sabin Cutaş (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, jo tas nodrošinās tiesisku regulējumu likumīgai kokmateriālu izmantošanas pārvaldīšanai Kamerūnā un to eksportam uz ES. Mērķis ir izskaust korupciju, kas pieļauj tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem, un attīstīt labas pārvaldības prakses paraugu šajā jomā.

Pilsoniskās sabiedrības locekļu iesaistīšana nolīguma noslēgšanā ir pozitīvs solis, un tai jāturpinās, lai nodrošinātu ārēju kontroli pār progresu krāpšanas izskaušanas procesā un ilgtspējīgas tirdzniecības attīstībā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ieteikumu brīvprātīgajam partnerattiecību nolīgumam starp ES un Kamerūnas Republiku, jo tas nosaka politiskas un tiesiskas reformas, kas ļaus Kamerūnas kokapstrādes nozarei veicināt labu pārvaldību un pārredzamību, lai apkarotu krāpniecību un tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtu koksni.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma noslēgšana starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku par tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību mežsaimniecības nozarē attiecībā uz ES importēto koksni saskaņā ar meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību (FLEGT) ir ārkārtīgi svarīga, ņemot vērā negatīvo ietekmi, ko neizbēgami rada nelikumīgi iegūto kokmateriālu tirdzniecība. Šim nolīgumam jānodrošina iespēja identificēt kokmateriālu izcelsmi un jārosina neatkarīgu pārbaudes procedūru īstenošana, kas to var pierādīt. Es ceru, ka Kamerūnas saikne ar FLEGT efektīvi samazinās nelegāliem tirgotājiem pieejamos resursus un nodibinās efektīvu un pārredzamu sistēmu pārbaudei, vai kokmateriāli iegūti likumīgi.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir cīnījies par nelikumīgas mežu izciršanas apkarošanu, cenšoties saglabāt meža resursus un veicināt to ilgtspējīgu izmantošanu visā pasaulē.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu parakstīšanu ar Kamerūnu, lai uzlabotu meža pārvaldību un vajadzības gadījumā reformētu pašreizējās tiesību normas, tā nodrošinot to, ka darbības mežsaimniecības nozarē ir pārredzamas, ievēro pamatiedzīvotāju tiesības un neveicina nevēlamu ietekmi uz vidi.

Šie nolīgumi ir būtiski, lai izskaustu nelikumīgu mežizstrādi un tā apturētu atmežošanu un mežu degradāciju, un ar to saistītās oglekļa emisijas un bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē. Šajā nolūkā es vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi aicināt Komisiju regulāri sagatavot un sniegt Parlamentam progresa ziņojumu par visu pašreizējo un nākamo nolīgumu dažādo noteikumu īstenošanu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan mērķi, kas izvirzīti šajā nolīgumā izsekojamības un sertifikācijas nolūkos par koksni un tās izstrādājumiem, kuru izcelsme ir Kamerūnas Republika, ir slavējami, tie neatbilst vērienam, kāds, mūsdiā, ir vajadzīgs, lai risinātu mežu iznīcināšanas un līdz ar to no ekoloģijas viedokļa ārkārtīgi vērtīgu resursu integritātes apdraudējuma problēmu, kas ir vitāli svarīga vietējo kopienu un pamatiedzīvotāju eksistencei un dzīves veidam. Referents pats saprot nolīguma vājumu, pievienojot garu sarakstu ar bažām, kurām šis nolīgums tiešā veidā nepievēršas. Nolīgums

īpaši neizslēdz iespēju, ka plaša mēroga mežizstrāde var palielināt meža, tostarp arī pirmatnīgā meža ar augstiem bioloģiskās daudzveidības līmeņiem, degradāciju un atmežošanu. Referents atzīst, ka nolīgums sekmēs Kamerūnas izcelsmes koksnes importu Eiropas Savienībā un ka tas var nonākt pretrunā ar ES mērķi apkarot klimata pārmaiņas. Tiek atzīts, ka vietējās kopienas un pamatiedzīvotāji nav tikuši tieši iesaistīti nolīguma apspriešanā. Tiek atzīts arī mērķtiecīga finansējuma trūkums, kā arī tehniska atbalsta un cilvēku resursu trūkums, kas nepieciešams nolīguma īstenošanai. Tie ir daži no iemesliem citu starpā, kāpēc mēs atturējamies.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Fakts, ka Kamerūna ir vadošā Āfrikas cietkoksnes eksportētāja uz Eiropu, nosaka vajadzību regulēt preču plūsmu ar partnerattiecību nolīgumu, par ko mēs šodien balsojam. Korupcija un nelikumība, kas rada grūtības tirdzniecībai ar Kamerūnu, reāli jārisina, attīstot sistēmu, kā pārbaudīt likumību un nodrošināt neatkarīgas revīzijas visā sistēmā. Lai gan saglabājas šaubas par šā nolīguma faktisko efektivitāti, es uzskatu, ka ir pareizi atbalstīt *Jadot* kunga ieteikumu.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es piekritu šim dokumentam, jo Kamerūnas un Eiropas Savienības brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma mērķis ir nodrošināt tiesisku pamatregulējumu, kas var noteikt un nodrošināt koksnes izsekojamību, iedibināt valsts un neatkarīgas pārbaudes procedūras, lai apliecinātu, ka visi no Kamerūnas uz Eiropas tirgiem eksportētie kokmateriāli ir likumīgi pirkti, cirsti, transportēti un eksportēti, lai nodrošinātu pamatu Kamerūnas mežu tiesiskai pārvaldei un izmantošanai un nostiprinātu mežsaimniecības regulējumu un pārvaldību. Manuprāt, mums jāapstādina nelikumīgā tirdzniecība ar kokmateriāliem un korupcija un jāizveido efektīva, pārredzama kokmateriālu un koksnes izstrādājumu likumīgas ieguves uzraudzības sistēma. Kamerūnas un ES brīvprātīgais partnerattiecību nolīgums, ko noslēdza saskaņā ar PTO noteikumiem, paredz vairākas politikas un regulējuma reformas, kas ļaus Kamerūnas kokapstrādes nozarei ieviest labu pārvaldību un lielāku pārredzamību. BPN izveido inovatīvu procedūru krāpniecības un nelikumīgu darbību apkarošanai kokmateriālu tirdzniecībā, tostarp definē likumīgu tirdzniecību ar kokmateriāliem, sistēmu, kā pārbaudīt likumību, un visas sistēmas neatkarīgas revīzijas, kas plānotas, lai panāktu ilgtspējīgāku tirdzniecību ar kokmateriāliem. Ir jāuzsver, ka šie brīvprātīgie partnerattiecību nolīgumi par tirdzniecību ar kokmateriāliem nedrīkst darboties pretēji ES vispārējam mērķim attiecībā uz klimata pārmaiņu apkarošanu un tiem jāgarantē meža ilgtspējīga izmantošana, jāaptur atmežošana un degradācija, kā arī ar to saistītās oglekļa emisijas un bioloģiskās daudzveidības izzušana visā pasaulē.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Izskatāmais rezolūcijas projekts attiecas uz svarīgu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku. Šo partnerattiecību galvenais mērķis ir radīt tiesisku pamatregulējumu kokmateriālu izsekojamības nodrošināšanai, procedūru izveidošanai, lai apliecinātu no Kamerūnas uz Eiropas valstīm eksportēto kokmateriālu daudzumus un pārbaudītu, vai tirdzniecība atbilst tiesiskajām un, galvenais, vides prasībām. Kamerūna ir Āfrikā vislielākā cietkoksnes eksportētāja uz Eiropu, kas iepērk 80 % no tās ražojumiem. Ņemot vērā šo faktu, mums jāapsver vajadzība pieņemt pārraudzības sistēmas un procedūras šajā tirgus jomā, lai izvairītos no tādām tirgus darbībām, kurās tiek izmantotas nelikumīgas procedūras. Es nolēmu atbalstīt šo ieteikumu, jo esmu pārliecināts par to, ka jāattīsta nolīgumi ar valstīm ārpus Eiropas. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka šīm partnerattiecībām jāievēro noteikumi, kas pieņemti, lai aizsargātu vidi, un tās jāpakļauj stingrām pārbaudēm, lai nodrošinātu, ka šīs darbības kļūst par reālām iespējām attīstībai un izaugsmei.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Cīņā pret bioloģiskās daudzveidības izlaušanās jautājums par mežu iznīcināšanu ir absolūti būtisks. Pirmām kārtām tās ir sekas mūsdienu uz ražošanu orientētās globalizācijas izpratnei, un tāpēc tas joprojām notiek pilnīgi likumīgi. Divpusēja ES un Kamerūnas brīvprātīga partnerattiecību nolīguma īstenošana, lai vērstos pret mežu nelikumīgu izmantošanu, ir ļoti neliels solis virzībā uz visu ekoloģisko noziegumu sodīšanas mehānisma izveidi.

Neatkarīgu lēmumu pieņemšana par eksporta licenču piešķiršanu un pārbaudi ir jāgarantē valsts dienestiem, un kokmateriālu tirdzniecības veicināšanai, kā arī mežsaimniecības ražošanas attīstībai jānosaka robežas, kas ir ekoloģiski ilgtspējīgas. Par šādu pasākumu trūkumu jāizsaka īpaša nožēla. Turklāt nopietni iebildumi ir par kontroles sistēmas uzticamību, ņemot vērā to, ka daļa Kamerūnas iestāžu savu pienākumu izpildi atstāj novārtā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Mežizstrāde Āfrikas valstīs bieži tiek veikta nelikumīgi, kas atstāj smagu ietekmi uz ražotājvalstu dabas resursu aizsardzību, kā arī uzbrūk bioloģiskajai daudzveidībai, ietekmē cilvēku dzīves kvalitāti un viņu nākotnes izredzes.

Es ceru, ka nolīgums, kas panākts sarunās ar Kamerūnu, efektīvi apkaros mežu nelikumīgu izciršanu valstī, tādējādi veicinot apstākļu uzlabošanu iedzīvotājiem, kas pārtiek no ienākumiem, kuri gūti šajā ekonomikas nozarē, un ka tas veicinās arī bioloģiskās daudzveidības uzlabošanu un Kamerūnas dabas resursu aizsardzību.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Lai gan partnerattiecību nolīgums ar Kamerūnu mežsaimniecības nozarē ir slavējams un, tā kā to ievieš Starptautiskajā mežu gadā, tas ir arī ļoti ērts veids Eiropas Savienībai, kā uzlabot savu tēlu, tomēr jāšaubās, vai nolīgums ir tā papīra vērts, uz kura tas uzrakstīts. Korupcija Kamerūnā ir dzīves realitāte. Pasaules rangū tabulā, ko 2010. gadā izveidoja *Transparency International*, tā bija 146. vietā. Vides organizācijas apgalvo, ka Kamerūnas valdība zina par noziegumiem pret vidi, kuri notiek mežrūpniecības nozarē, bet korupcija neļauj uzņēmumus pārraudzīt un saukt pie atbildības. Saka, ka ārvalstu uzņēmumi kontrolē vairāk nekā 60 % no kokmateriālu ieguves un apstrādes, un trīs ceturtdaļas kokmateriālu eksporta. Lai gan mēs nevaram cerēt uz brīnumiem no nolīguma, tas ir solis pareizajā virzienā, kas arī ir iemesls, kāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Četrdesmit procentus Kamerūnas virsmas platības sedz meži — pagaidām —, jo Kamerūna ir vislielākā tropu koksnes eksportētāja Āfrikā, un nevienā citā valstī meži netiek tik vērienīgi izcirsti. Eksperti lēš, ka 10 līdz 15 gados ekoloģiski vissvarīgākās koku sugas Kongo baseinā būs izzudušas, ja mežu izciršana turpināsies tādā pašā veidā, kā to darīja līdz šim — tiecoties pēc maksimālas ieguves. Tas lielā mērā rada draudus Āfrikas zaļajām plaušām, kas ir vitāli svarīgas pasaules klimatam, un apdraud Kamerūnas unikālo floru un faunu. Lai aizsargātu Kamerūnas tropu mežus, būtiska ir cīņa pret korupciju un kukuļošanu (amatpersonu, kā arī valsts īpašuma mežu īrnieku līmenī), efektīva saukšana pie kriminālatbildības, ilgtspējīga mežsaimniecība, kurā izciršanas apjoms ir tikai tik liels, cik ataug, kā arī labākas apmācības meža cirtējiem, lai novērstu kaitējumu zemei mežizstrādes gaitā. Bet galvenais, Eiropas uzņēmumiem jāuzņemas atbildība, jo aptuveni 80 % no iegūtā tiek nosūtīti uz Eiropu. Saistībā ar šo ES jārikojas, veicot tiešus un izlēmīgus pasākumus. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas dodas pareizajā virzienā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu (BPN) starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku, kura

mērķis ir nostiprināt meža pārvaldību, attīstīt Kamerūnas koksnes izstrādājumus un palielināt valsts konkurētspēju starptautiskajā tirgū.

Šiem mērķiem jāievēro meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības nolīgums: kopienas zemes īpašumtiesību un piekļuves tiesību stiprināšana, nodrošinot pilsoniskās sabiedrības, īpaši pamatiedzīvotāju, efektīvu līdzdalību politikas veidošanā par jautājumiem, kas saistīti ar mežsaimniecības pārvaldību, pārredzamības palielināšanu un korupcijas mazināšanu. Iepriekšminētie mērķi netiks sasniegti bez reālas un efektīvas Kamerūnas Republikas iestāžu iesaistīšanās.

Es piekrītu referentam, kad viņš, ņemot vērā jaunās kompetences, ko Lisabonas līgums piešķir Eiropas Parlamentam, izceļ vajadzību pārraudzīt dažādās BPN sarunu un īstenošanas stadijas un kad viņš aicina Komisiju citu dokumentu starpā nodrošināt Parlamentam pētījumus par nolīguma sociālo, ekonomisko un vides ietekmi tā īstenošanas novērtēšanai.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku (ES un Kamerūnas BPN, kas noslēgts 2010. gada 6. maijā) mērķi ir nodrošināt tiesisku pamatregulējumu, kas ļauj konstatēt un nodrošināt kokmateriālu izsekojamību, iedibināt valsts un neatkarīgas pārbaudes procedūras, lai apliecinātu, ka visi no Kamerūnas uz Eiropas tirgiem eksportētie kokmateriāli ir iegūti likumīgos veidos, un lai nostiprinātu mežsaimniecības noteikumu piemērošanu un pārvaldību.

Lielākā daļa kritēriju, kas izriet no BPN definīcijām, ir ievēroti. 40 % Kamerūnas teritorijas ir klāta ar mežiem, un tā ir lielākā Āfrikas cietkoksnes eksportētāja uz Eiropu, pārdodot tai 80 % zāģmateriālu. Taču pārvaldībā ir nopietnas problēmas (korupcija), kas ved pie vides degradācijas.

Tāpēc steidzami jāizveido procedūras nelikumīgas kokmateriālu tirdzniecības apkarošanai, efektīvāk analizējot un pārbaugot tirdzniecības modeļus. ES un Kamerūnas BPN paredz virkni politisku un tiesību aktu reformu un stāsies spēkā, tiklīdz solītās tiesību aktu izmaiņas būs īstenotas un likumības pārbaudes sistēma izveidota.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par priekšlikumu, kas atļauj Parlamentam sekot Padomes nostājai.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kamerūnas un ES brīvprātīgais partnerattiecību nolīgums paredz vairākas politiskas un tiesību aktu reformas, kas ļaus Kamerūnas kokapstrādes nozarei izveidot labu pārvaldības praksi un lielāku pārredzamību. Ir svarīgi garantēt, ka visi kokmateriāli un koksnes izstrādājumi, kuru izcelsme ir Kamerūnā un kuri ienāk Eiropas tirgos, ir pilnīgi likumīgi iegūti, kā arī, ka visas īstenotās reformas nodrošina vietējo iedzīvotāju un pamatkopieņu tiesību ievērošanu un ka tām ir reāla ietekme uz korupcijas apkarošanas līmeni un vietējās pilsoniskās sabiedrības lomas stiprināšanu. Tāpēc es balsoju par šā nolīguma parakstīšanu, un es ceru, ka uzņemtais saistības un meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības mērķi tiks pilnībā ievēroti, kad tas tiks īstenots.

Csanád Szegedi (NI), *rakstiski*. – (HU) Es uzskatīju, ka ir vērts balsošanā atbalstīt ziņojumu, kas piekrīt brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma noslēgšanai starp Kamerūnu un Eiropas Savienību. Es uzskatu, ka Kamerūnai, lielākajai cietkoksnes eksportētājai no Āfrikas uz Eiropu, ir ļoti svarīgi piemērot stingrus noteikumus darbībai šajā jomā. Mēs nedrīkstam pieļaut turpmāku vides ļaunprātīgu izmantošanu un iznīcināšanu. Ir jāizveido efektīva un pārredzama pārraudzības sistēma. Es esmu pārliecināts, ka Eiropas politiķiem jāveltī īpaša uzmanība vides aizsardzībai un jāatbalsta visi centieni palīdzēt mūsu vides kvalitātes aizsardzībai ne tikai Eiropā, bet arī visā pasaulē.

Ieteikums: Yannick Jadot (A7-0370/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es piekrītu mērķim izveidot tiesību aktu sistēmu, lai ieviestu un nodrošinātu kokmateriālu izsekojamību, izveidotu neatkarīgas valsts pārbaudes procedūras, ar kuru palīdzību tiktu apliecināts, ka visi no Kongo uz Eiropas tirgu eksportētie kokmateriāli ir pirkti, cirsti, transportēti un eksportēti likumīgi, lai Kongo kokmateriālu nozares pārvaldība un apsaimniekošana kļūtu likumīga, un stiprinātu mežsaimniecības tiesību aktu piemērošanu un pārvaldību. Šis nolīgums ir būtisks, jo šī valsts eksportē kokmateriālus un koksnes izstrādājumus par vairāk nekā 250 miljoniem euro gadā un pusi no šā apjoma — uz Eiropas Savienību. Es arī piekrītu vajadzībai nodrošināt, ka tiek izpildītas starptautiskās saistības, ko Kongo Republika ir uzņēmusies cilvēktiesību un vides tiesību jomā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju apņemšanos, kas ir pausta brīvprātīgajā partnerattiecību nolīgumā (BPN) starp ES un Kongo Republiku ar mērķi uzlabot mežu pārvaldību un reformēt pašreizējos tiesību aktus šajā nozarē. Ir jānodrošina, lai pasākumi mežsaimniecības nozarē būtu pārredzami, lai tie ievērotu iedzīvotāju tiesības un neveicinātu negatīvu ietekmi uz vidi. Es gribētu uzsvērt neatkarīgu valsts pilsoniskās sabiedrības organizāciju un neatkarīgu ārējo novērotāju nozīmi attiecībā uz uzraudzību, lai visas iesaistītās puses pareizi īstenotu brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ieteikumu par brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu starp ES un Kongo Republiku, jo tajā ir noteiktas politiskas un tiesiskas reformas, kas ļaus Kongo kokmateriālu nozarei veicināt labu pārvaldību un pārredzamību saistībā ar krāpniecības un nelikumīgas izcelsmes kokmateriālu tirdzniecības apkarošanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nelikumīgas izcelsmes kokmateriālu tirdzniecība ir problēma, kas nopietni ietekmē ražotājvalstis, pie kurām pieder Kongo Republika, un tā apdraud ekosistēmas, dzīves veidus un jaunattīstības valstu ekonomiku kopumā. Diemžēl Eiropas Savienība turpina pieņemt nelikumīgus kokmateriālus, tādēļ ir atzinīgi jāvērtē pasākumi, kuru mērķis ir kavēt to ieviešanu Eiropas Savienībā. Šajā ziņā partnerattiecību nolīgums ar mērķi noteikt izcelsmi un likumību kokmateriāliem, kas tiek ievesti ES, acīmredzami ir pozitīvs pasākums. Tāpat kā attiecībā uz citām patēriņa precēm patērētājam ir jābūt iespējai izsekot kokmateriālu izcelsmei līdz pat to ieguves vietai un pārlicināties, ka tie atbilst uz tiem attiecināmajām juridiskajām prasībām.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir centusies apkarot nelikumīgu mežizstrādi, tiecoties saglabāt meža resursus un veicināt to ilgtspējīgu izmantošanu visā pasaulē.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma ar Kongo Republiku parakstīšanu, lai uzlabotu mežu pārvaldību un vajadzības gadījumā reformētu pašreizējos tiesību aktus, tā nodrošinot, ka mežsaimniecības nozares pasākumi ir pārredzami, ievēro pamatiedzīvotāju tiesības un neveicina negatīvu ietekmi uz vidi.

Šie nolīgumi ir būtiski, lai izskaustu nelikumīgu mežizstrādi, tā apturot atmežošanu un mežu degradāciju un to radītās oglekļa emisijas un bioloģiskās daudzveidības izzušanu pasaules mērogā. Tādēļ es gribētu uzsvērt, ka ir jāaicina Komisija regulāri izstrādāt un iesniegt Parlamentam progresa ziņojumu par visu pašreizējo un turpmāko nolīgumu dažādo noteikumu īstenošanu.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī nolīguma mērķis ir nodrošināt izsekojamību un sertifikāciju Kongo Republikas kokmateriāliem. Šie mērķi ir šķietami slavējami, bet tie neatbilst tam vērienam, kādu mēs uzskatām par vajadzīgu attiecībā uz mežu iznīcināšanas problēmu un ar to saistītajiem draudiem ļoti vērtīgu resursu integritātei, raugoties no ekoloģijas un saglabāšanas viedokļa, kā arī no tā, cik lielā mērā tie ir būtiski vietējo kopienu un pamatiedzīvotāju eksistencei un dzīvesveidam. Referenta paša paustās bažas ir pietiekamas, lai pierādītu šī nolīguma trūkumus, pamatojot mūsu atturēšanos balsojumā. Konkrēti šis nolīgums pats par sevi nenodrošina, ka tiks apkarota atmežošana un neskartu mežu plaša mēroga degradācija, un tas var to pat veicināt gadījumā, ja nesekos turpmāki vai papildinoši pasākumi, jo tā mērķis ir sekmēt kokmateriālu importēšanu no Kongo Republikas uz ES. Tas var radīt acīmredzamas pretrunas ar ES noteiktajiem mērķiem par cīņu ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību. Ir arī vērts uzsvērt, kā to dara referents, ka trūkst mērķtiecīga finansējuma vai tehniskā atbalsta un cilvēkresursu, kas ir vajadzīgi, lai īstenotu šo nolīgumu.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Tāpat kā attiecībā uz noteikumiem par Kamerūnu un, kaut arī man ir žēl, ka Lisabonas līgums nepiešķir Eiropas Parlamentam grozījumu pilnvaras, bet tikai prasa tā piekrišanu, es esmu nolēmis atbalstīt *Jadot* kunga ieteikumu. Katru gadu Kongo eksportē kokmateriālus un koksnes izstrādājumus par vairāk nekā 250 miljoniem euro un pusi no šā apjoma — uz Eiropas Savienību. Neskatoties uz faktu, ka, tāpat kā attiecībā uz Kamerūnu, tomēr pastāv bažas, vai mūsu balsojumam iesniegtais nolīgums ir patiešām efektīvs, es esmu nolēmis to atbalstīt, jo tas ir pirmais solis virzībā uz krāpniecības un nelikumības apkarošanu kokmateriālu tirdzniecībā.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es piekritu šim dokumentam, jo Kongo un Eiropas Savienības brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma mērķis ir nodrošināt tiesību aktu sistēmu, kas dotu iespēju ieviest un nodrošināt kokmateriālu izsekojamību un ieviest valsts un neatkarīgas pārbaudīšanas procedūras, ar kuru palīdzību tiktu apliecināts, ka visi no Kongo uz Eiropas tirgu eksportētie kokmateriāli ir pirkti, cirsti, transportēti un eksportēti likumīgi. Pēc manām domām, mums ir jāizbeidz kokmateriālu nelikumīgā tirdzniecība un korupcija un jāizveido efektīva, pārredzama sistēma kokmateriālu un koksnes izstrādājumu likumības uzraudzībai. Kongo eksportē kokmateriālus un koksnes izstrādājumus par vairāk nekā 250 miljoniem euro gadā un pusi no šā apjoma — uz Eiropas Savienību. Līdz šim 20 % no Kongo kokmateriāliem, kas importēti uz Eiropas tirgu, ir nelegālas izcelsmes, un tas attiecas gan uz ražošanu, gan tirdzniecību, pārstrādi vai eksportu. No 1993. gada līdz 1999. gadam notikušie kari stāvoķli nav uzlabojuši un ir veicinājuši korupcijas attīstību. Tāpēc bija steidzami jāievieš kokmateriālu nelegālas tirdzniecības apkarošanas pasākumi, lai pilnveidotu bieži vien sarežģītās tirdzniecības plūsmas analīzi un uzraudzību. Ir jāuzsver, ka šie brīvprātīgie nolīgumi par kokmateriālu tirdzniecību nedrīkst būt pretrunā ar ES vispārējo mērķi par cīņu ar klimata pārmaiņām, un tiem ir jāgarantē meža ilgtspējīga izmantošana, jāaptur atmežošana un meža degradācija, un ar to saistītās oglekļa emisijas un bioloģiskās daudzveidības izzušana pasaules mērogā.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Kā mēs ļabi apzināties, liela daļa no Eiropas Savienībā izmantotajiem kokmateriāliem tiek ieviesta no Kongo Republikas. Šajā nozarē strādājošo NVO pētījumi ir atklājuši, ka vismaz 20 % no Kongo kokmateriāliem ir nelegālas izcelsmes. Mērķis šim ieteikumam par lēmuma projektu par meža tiesību aktu ieviešanu ir nodrošināt, ka arī Kongo Republikā Eiropas Savienība var darīt to, kas jau ir pieprasīts Kamerūnai, proti, veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka kokmateriālu tirgū nenotiek nekāda nelikumīga un tāpēc nepieņemama iekļaušanās. To var panākt, kā ir ierosināts šajā

ieteikumā, pieņemot pasākumus, kas ļaus ES nodrošināt, ka tās politiskās reformas, kas uzsāktas, izmantojot partnerattiecību nolīgumus, patiešām veicina gan tiesiskā, gan vides ziņā tīru ekonomiku, lai aizsargātu šo valsti no kriminālām darbībām un savu resursu ļaunprātīgas izmantošanas.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Kongo eksportē kokmateriālus un koksnes izstrādājumus par vairāk nekā 250 miljoniem euro gadā un pusi no šā apjoma — uz Eiropas Savienību. Līdz šim NVO pētījumi ir atklājuši, ka 20 % no Kongo kokmateriāliem, kas importēti uz Eiropas tirgu, ir nelegālas izcelsmes, un tas attiecas gan uz ražošanu, gan tirdzniecību, pārstrādi vai eksportu. No 1993. gada līdz 1999. gadam notikušie kari stāvokli nav uzlabojuši un ir veicinājuši korupcijas attīstību. Tāpēc steidzami bija jāievieš kokmateriālu nelegālās tirdzniecības apkarošanas pasākumi, lai pilnveidotu bieži vien sarežģītās tirdzniecības plūsmas analīzi un uzraudzību. Šim brīvprātīgajam partnerattiecību nolīgumam ir jāpalīdz izskaust korupciju un būtiski samazināt nelikumīgas izcelsmes kokmateriālu tirdzniecību.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Cīņā pret bioloģiskās daudzveidības izlaupīšanu mežu iznīcināšana ir ārkārtīgi būtisks jautājums. Pirmām kārtām tās ir sekas mūsdienu uz ražošanu orientētās globalizācijas izpratnei, un tāpēc tas joprojām notiek pilnīgi likumīgi. Divpusējā ES un Kongo brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma īstenošana, lai apkarotu mežu nelikumīgo izmantošanu, ir ļoti neliels solis virzībā uz vajadzīgā mehānisma izveidošanu sodīšanai par visiem ekoloģiskajiem noziegumiem. Valsts dienestiem ir jāgarantē neatkarīga lēmumu pieņemšana par eksporta licenču piešķiršanu un pārbaudi un jānodrošina atbalsts, lai cīnītos pret mežu juridiski nepareizu izmantošanu. Tas, ka trūkst šādu pasākumu, izraisa īpašu nožēlu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Āfrikas valstīs mežistrāde bieži vien tiek veikta nelikumīgi, kas ļoti smagi ietekmē ražotājvalstu dabas resursu aizsardzību, kā arī rada negatīvu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un uz cilvēku dzīves kvalitāti un viņu nākotnes izredzēm. Es ceru, ka nolīgums, par kuru ir notikušas sarunas ar Kongo Republiku, efektīvi apkaros nelikumīgu mežistrādi šajā valstī, tādā veidā sekmējot apstākļu uzlabošanu iedzīvotājiem, kuri dzīvo no ienākumiem, kas gūti šajā ekonomikas nozarē, un ka tas arī veicinās bioloģiskās daudzveidības uzlabošanu un dabas resursu aizsardzību Kongo Republikā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šāda veida nolīgumam būs kāda nozīme tikai tad, kad mēs varēsim būt pārliecināti, ka ārvalstu uzņēmumi vairs neizmanto vietējos uzņēmumus, kuriem nav konkrētu zināšanu par mežsaimniecību un vidi, un kad Kongo Republika apkaros korupciju. Mērķim ir jābūt izveidot tādu mežsaimniecības nozari, kas rīkojas atbildīgi un veic plānošanu, domājot par nākamajām paaudzēm. Kamēr vietējie iedzīvotāji neapzināsies šos jautājumus, visa šī lieta kopumā arī turpmāk būs izlikšanās.

Kamēr par ciršanas noteikumu neievērošanu netiks noteikti būtiski sodi un sankcijas, ES nolīgums būs pilnīgi veltīgs. Pat, ja notiek selektīva mežu ciršana, ir svarīgi atcerēties, cik daudz koku tiks zaudēts transportēšanas procesā, piemēram, lai uzbūvētu ceļus kokmateriālu izvešanai no meža. Kaut arī mēs nevaram cerēt uz brīnumiem no šī nolīguma, tas ir solis pareizajā virzienā, un tāpēc es esmu balsojis par šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es arī balsoju par brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu (BPN) starp Eiropas Savienību un Kongo Republiku par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un kokmateriālu un koksnes izstrādājumu tirdzniecību uz Eiropas Savienību. Es atzinīgi vērtēju mērķi izveidot tiesību aktu sistēmu, kas dod iespēju

inter alia identificēt kokmateriālus un nodrošināt to izsekojamību; izveidot neatkarīgas un valsts pārbaudes procedūras, kas apliecina, ka visi kokmateriāli, ko Kongo Republika eksportē uz Eiropas tirgu ir pirkti, cirsti, transportēti un eksportēti likumīgi, lai Kongo kokmateriālu nozares pārvaldība un apsaimniekošana kļūtu likumīga; un stiprināt meža tiesību aktu ieviešanu un pārvaldību.

Attiecībā uz Kongo un ES brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu (BPN), kas tika noslēgts 2009. gada 9. maijā, es gribētu uzsvērt BPN definīcijās iekļauto kritēriju, tostarp sarunu procesam piemērojamo kritēriju izpildi, kā rezultāts ir novatorisks nolīgums, kura mērķis ir efektīvi novērst sliktu pārvaldību, kas ir kokmateriālu nelikumīgas tirdzniecības un korupcijas pamatā, kā arī izveidot kokmateriālu un koksnes izstrādājumu likumības uzraudzības efektīvu, pārredzamu sistēmu.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Eiropas Savienības un Kongo brīvprātīgā partnerattiecību nolīguma (ES un Kongo BPN) mērķi ir izveidot tiesību aktu sistēmu, kas dotu iespēju nodrošināt kokmateriālu izsekojamību, ieviest valsts un neatkarīgas pārbaudes procedūras, ar kuru palīdzību tiktu apliecināts, ka visi no Kongo uz Eiropas tirgu eksportētie kokmateriāli ir iegūti likumīgi, un pastiprināt mežsaimniecības tiesību aktu piemērošanu un pārvaldību.

NVO pētījumi ir atklājuši, ka 20 % no Kongo kokmateriāliem, kas importēti uz Eiropas tirgu, ir nelegālas izcelsmes, un tas attiecas uz visiem šī procesa posmiem. Tādēļ, dāmas un kungi, steidzami ir jāievieš kokmateriālu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanas pasākumi.

ES un Kongo brīvprātīgajā partnerattiecību nolīgumā ir paredzētas vairākas politikas un tiesību aktu reformas, kas dos iespēju Kongo kokmateriālu rūpniecībā izveidot labu pārvaldību un panākt lielāku pārredzamību. Ir svarīgi nodrošināt, lai iesāktās politiskās un tiesību aktu reformas veicinātu nabadzības samazināšanos un iedzīvotāju dzīves apstākļu vērā ņemamu uzlabošanu.

Šis nolīgums stāsies spēkā, tiklīdz solītās tiesību aktu reformas būs īstenotas un ieviesta likumības kontroles sistēma. Visu iepriekšminēto iemeslu dēļ es atbalstu referenta priekšlikumu sekot Padomes nostājai.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kongo un ES brīvprātīgajā partnerattiecību nolīgumā ir paredzētas vairākas politikas un tiesību aktu reformas, kas dos iespēju Kongo Republikas kokmateriālu nozarē izveidot labu pārvaldību un panākt lielāku pārredzamību. Ir svarīgi garantēt, lai visu Kongo Republikas izcelsmes kokmateriālu un koksnes produktu imports Eiropas tirgū būtu pilnīgi likumīgs un lai visas īstenotās reformas nodrošinātu vietējo un pamatiedzīvotāju kopienu tiesību ievērošanu, sekmētu iedzīvotāju dzīves līmeņa uzlabošanu un vides saglabāšanu un lai tās patiešām ietekmētu korupcijas apkarošanas līmeni un stiprinātu vietējās pilsoniskās sabiedrības spējas.

Tāpēc es balsoju par šī nolīguma parakstīšanu un ceru, ka, to īstenojot, tiks stingri ievērotas paziņotās apņemšanās un mērķi, ko nosaka meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) principi.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es atbalstu šo rezolūciju, jo uzskatu, ka mums ir jācenšas atrisināt atmežošanas un mežu degradācijas nopietno problēmu. Mežu integritātes saglabāšana arī turpmāk būs prioritāte.

Komisijai un Padomei ir jāpastiprina savi centieni, lai nodrošinātu, ka Kongo Republikā tiek ievērotas cilvēktiesības. Vēl viena problēma, kurai ir vajadzīgi profilaktiski pasākumi, ir korupcija, kas ir būtiski jāsamazina. Lai nodrošinātu korupcijas samazināšanos, ir svarīgi atbalstīt pasākumus, kas paredzēti, lai garantētu vietējās tiesu sistēmas neatkarību un jaunu tiesu procedūru izveidi.

Ir arī būtiski atjaunināt juridiskos dokumentus, kas ir paredzēti, lai uzlabotu sociālo taisnīgumu un ievērotu vietējo un pamatiedzīvotāju kopienu tiesības. Nobeigumā es gribētu uzsvērt, ka ir vajadzīgi papildu tehniskie un finanšu resursi, lai atbalstītu kokmateriālu likumības kontroles sistēmas izveidi.

Ieteikumi: Yannick Jadot (A7-0371/2010) un (A7-0370/2010)

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Līdz ar to, ka Eiropas Parlaments ir piekritis brīvprātīgajiem partnerattiecību nolīgumiem starp Eiropas Savienību un Kamerūnas Republiku un Kongo Republiku, ir gūts liels panākums cīņā pret nelikumīgu mežizstrādi un kokmateriālu nelikumīgu tirdzniecību. Sertifikācijas sistēma, kas nodrošina skaidru izsekojamību, dos labumu ne vien Eiropas ekonomikai un, jo īpaši Eiropas kokmateriālu rūpniecībai, bet arī Kamerūnas un Kongo ekonomikai un kokmateriālu rūpniecībai. Es noteikti atbalstu šos divus nolīgumus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Saskaņā ar meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) principiem tropu cietkoksnes eksportētājvalstis ir sākušas parakstīt brīvprātīgos partnerattiecību nolīgumus (BPN) ar ES, lai nodrošinātu kokmateriālu izsekojamību un likumību, kā arī pārbaūžu procedūras. Šo divu FLEGT brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu ar Kongo Republiku un Kamerūnas Republiku mērķis ir izveidot tiesību aktu sistēmu šādā nolūkā: 1) ieviest un nodrošināt kokmateriālu izsekojamību, 2) ieviest valsts un neatkarīgas pārbaūžu procedūras, ar kuru palīdzību apliecinātu visu no partnervalsts uz Eiropas tirgu eksportēto kokmateriālu likumību, lai Kongo un Kamerūnas mežu pārvaldība un apsaimniekošana kļūtu likumīga, un 3) pastiprināt mežsaimniecības tiesību aktu piemērošanu un pārvaldību. 2009. gadā jau ir parakstīts BPN starp ES un Ganu. Saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropas Parlamentam ir koplēmuma pilnvaras, un tam ir jādod sava oficiālā piekrišana par diviem BPN attiecībā uz Kamerūnu un Kongo Republiku. Tuvākajā nākotnē ir paredzēti vēl vairāki BPN, īpaši ar dažām Āzijas valstīm un arī ar Kongo Demokrātisko Republiku.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šīm rezolūcijām, jo uzskatu, ka ir svarīgi saglabāt dabiskos mežus, kuru izmantošana var izraisīt mežu degradāciju un atmežošanu, kā arī vides stāvokļa radikālu pasliktināšanos pasaulē.

Tādēļ ir vajadzīga mežsaimniecības nozares tiesību aktu sistēmas reforma, lai brīvprātīgais partnerattiecību nolīgums atbilstu meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) rīcības plāna mērķiem un lai nodrošinātu sociālo un vides kritēriju izpildi. Ir jāatjaunina juridiskie dokumenti, kas paredzēti sociālā taisnīguma uzlabošanai, lai ievērotu vietējo un pamatiedzīvotāju kopienu tiesības, tā garantējot šīm grupām tiesas dalības principus jauno normatīvo dokumentu projektu izstrādē un pārredzamības nolīguma īstenošanas posmā.

Komisijai ir jānodrošina vietējo kopienu, kuras bieži vien ir klimata un vides degradācijas pirmie upuri, tiesību ievērošana.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments ir balsojis par vairākiem nelikumīgas kokmateriālu tirdzniecības apkarošanas nolīgumiem starp Eiropas Savienību un Kongo un Eiropas Savienību un Kamerūnu.

Šie starptautiskie nolīgumi ir izstrādāti, lai nodrošinātu uz ES eksportēto kokmateriālu izsekojamību, lai cīnītos pret atmežošanu un saglabātu bioloģisko daudzveidību, kā arī aizsargātu pamatiedzīvotāju tiesības.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas referents Y. Jadot ir iekļāvis vairākus Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas iesniegtos grozījumus.

Šie ziņojumi vēl ir jāīsteno, un mums ir jāpārlicinās, ka Komisija patiešām ņem vērā Eiropas Parlamenta viedokļus.

Tomēr šie ziņojumi var kļūt par atbalsta avotu visiem tiem, kuri cīnās par cita veida attiecībām ar dienvidu valstīm, jo īpaši ar valstīm Subsahāras Āfrikā.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Es esmu balsojusi par to, lai ES parakstītu brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu ar Kamerūnas Republiku un ar Kongo Republiku. Šis 2011. gads ir Starptautiskais mežu gads. Veselīgi meži ir būtiski, lai saglabātu vietējo bioloģisko daudzveidību, un tie dod svarīgu ieguldījumu to mērķu īstenošanā klimata jomā, kurus mēs sev esam noteikuši, jo meži darbojas kā dabīgi CO₂ absorbētāji. Veģetācija un mežaini apgabali ir tikuši iznīcināti visā pasaulē, arī Centrālāfrikā. Satelītattēli atklāj, ka pēdējos 30 gados Āfrikas meži ir zaudēti aptuveni 25 000 km² platībā. Šie jaunie partnerattiecību nolīgumi sekmēs šo divu valstu mežsaimniecības nozares atbildīgu pārvaldību, par ko ES ir netieši atbildīga, jo tā importē kokmateriālus. ES tagad atzīst šo atbildību. Kokmateriālu izsekojamības un likumības pārbaudes sistēmas ieviešana nodrošinās arī vajadzīgo pārredzamību.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0022/2011)

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Kaut arī šajā rezolūcijā ir atsauce par darba vīzām, pretēji pārējām ES valstīm attiecībā uz Maltu ir ļoti maz ticams, ka Klusā okeāna valstu pilsoņi to izvēlēšies par darba meklējumu vietu. Tādēļ es balsoju par ierosināto sākotnējo dokumentu.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Rezolūcija izskaidro Parlamenta šaubas par Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu. Tajā ir norādīti šā nolīguma mērķi (attīstība, tirdzniecības saišu stiprināšana starp ES un Klusā okeāna valstīm) un uzsvērtas problēmas, ko radījusi atkāpe no apstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmes noteikumiem. Tomēr saskaņā ar manu atteikšanos pieņemt šo nolīgumu es balsoju pret šo rezolūciju, kas, manuprāt, nepietiekoši uzsver problēmas, ko izraisījusi atkāpe no apstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmes noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz tunzivi.

Es gaidu, kad Eiropas Komisija mums iesniegs ietekmes novērtējumu, ko paredz šis nolīgums. Tas analizē nolīguma sekas attiecībā uz nodarbinātību Eiropas Savienībā un arī Klusā okeāna valstīs, kā arī attiecībā uz Eiropas zivsaimniecības un apstrādes nozari. Ir neiespējami pārbaudīt izcelsmi apstrādātām tunzivīm, kas tiek ievestas Eiropas tirgū. Es sekošu sarunām par galīgo partnerattiecību nolīgumu starp ES un Klusā okeāna valstīm, un es panākšu, ka nolīgums neietver nekādas atkāpes no izcelsmes noteikumiem attiecībā uz apstrādātiem zivsaimniecības produktiem no Papua-Jaungvinejas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju centienus, kas virzīti uz tirdzniecības attiecību padziļināšanu starp Klusā okeāna valstīm un ES, lai atbalstītu reģionālo integrāciju un veicinātu Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu (ĀKK) ekonomikas progresīvu integrāciju pasaules ekonomikā.

Eiropas Savienībai ir būtiska nozīme, lai sekmētu ĀKK valstu ilgtspējīgu sociālo un ekonomikas attīstību un stimulētu vispārējos centienus attiecībā uz nabadzības izskaušanu šajās valstīs. Tādēļ tirdzniecības attiecībām starp šo reģionu un ES ir jāveicina un jāpaplašina tirdzniecība, ilgtspējīga attīstība un reģionālā integrācija, vienlaikus sekmējot ekonomikas dažādošanu un nabadzības samazināšanos.

Jaunattīstības zemēs tirdzniecības politika kļūst svarīgāka nekā jebkad pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes dēļ, un es aicinu, lai sarunas ar visām 14 ĀKK Klusā okeāna reģiona valstīm par visaptverošu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu notiktu pēc iespējas ātrāk.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (S&D), rakstiski. – (DA) Attiecībā uz 6. grozījumu par 23. punkta 3. apakšpunktu mēs uzskatām, ka katrai dalībvalstij atsevišķi ir jālemj par vīzas piešķiršanu trešās valsts valstspiederīgajam. Ja tas ir darba vīzas jautājums, darbam vienmēr ir jābūt ar tādiem pašiem nosacījumiem kā gadījumā, ja to veiktu ES pilsonis attiecīgajā dalībvalstī. Mēs arī vēlētos, lai būtu precīzāk formulēta frāze „par „aprūpes sniedzējiem” vai līdzīgos darbos”.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze uzsver to, ka jaunattīstības valstīm tirdzniecības politika ir svarīgāka nekā jebkad. Šā reģiona īpašais raksturs, ko nosaka zivsaimniecība un ar zivsaimniecību saistīti pasākumi un rūpniecības nozares, atklāj vislabāko turpmākas eksporta izaugsmes potenciālu ar nosacījumu, ka zivsaimniecības pasākumi tiek veikti ekoloģiski ilgtspējīgā veidā.

Ciktāl tas attiecas uz stratēģiju „Atbalsts tirdzniecībai”, tās mērķis ir uzlabot jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunas tirdzniecības iespējas.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par rezolūciju par Pagaidu partnerattiecību nolīgumu starp ES un Klusā okeāna reģiona valstīm, ņemot vērā faktu, ka tas ir tikai viens solis virzībā uz sarunām par jaunu, plašāku partnerattiecību nolīgumu.

Tajā pašā laikā Eiropas Komisijai ir jāpatur prātā, ka sarunās par turpmāko nolīgumu būs jāiesaista lielāks šā reģiona valstu skaits, lai nolīgums neizraisītu šķelšanos reģiona iekšienē. Turklāt šim nolīgumam nav jāļauj trešo valstu uzņēmumiem ES muitas nodokļu atbrīvojuma sniegtos labumus izmantot veidā, kas kaitē vietējiem uzņēmumiem, darba ņēmējiem un ienākumiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka partnerattiecību nolīgums atbalstīs reģionālo integrāciju un veicinās Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu ekonomikas progresīvu integrāciju pasaules ekonomikā, vienlaikus arī sekmējot šo valstu sociālās sfēras un ekonomikas ilgtspējīgu attīstību, tā dodot ieguldījumu nabadzības izskaušanā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kaut arī Pagaidu partnerattiecību nolīgumu ar ES ir parakstījušas tikai Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika, es uzskatu, ka tas ir pelnījis mūsu atbalstu, jo tas nodrošina, ka Eiropas tirgus ir atvērts šo valstu vietējiem izstrādājumiem un, no otras puses, šo valstu tirgi tiek pakāpeniski atvērti Eiropas izstrādājumiem. Es ceru, ka tirdzniecības attiecības starp Klusā okeāna valstīm un ES pieaugs

un kļūs ciešākas, vienlaikus ievērojot dažādu apgabalu īpatnības un paturot prātā tās īpašās vajadzības, kas ir vistrūcīgākajiem. Tāpēc ir jāizmanto šis tirdzniecības mehānisms, paturot prātā nolīgumu parakstījušo valstu attīstības vajadzības, un jāizmanto kā instruments, lai sekmētu šo vajadzību risināšanu. Visaptverošajā nolīgumā, kas varētu tikt noslēgts, nav jāatstāj novārtā šajā rezolūcijā norādītie galvenie jautājumi: 1) sarunas par intelektuālā īpašuma tiesībām; 2) valsts iepirkuma pārredzamība; un 3) darba vīzu piešķiršana.

David Martin (S&D), rakstiski. – Mana rezolūcija, kas ir pievienota dotajai piekrišanai par ES un Klusā okeāna valstu Pagaidu partnerattiecību nolīgumu, noskaidro to, ka Parlaments, atzinīgi vērtējot šo Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (PEPN), kas aptver tikai Fidži un Papua-Jaungvineju, uzskata, ka jebkurai virzībai uz pilnīgu EPN ir jāaptver visas 14 Klusā okeāna salu valstis. Tas ir svarīgi attiecībā uz reģionālo solidaritāti, kohēziju un integrāciju.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES un Klusā okeāna valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu mērķim ir jābūt tirdzniecības paplašināšanai, ilgtspējīgai attīstībai un reģionālajai integrācijai, vienlaikus sekmējot ekonomikas dažādošanu un nabadzības samazināšanos. Kaut arī pašreiz šo nolīgumu ir parakstījušas tikai Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika, tas ir svarīgs solis ekonomikas turpmākās attīstības virzienā šajā reģionā, kas ietver 14 valstis, un būtisks faktors starptautiskās tirdzniecības attīstībai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Plaši izplatītais uzskats, ka tirdzniecības attiecību veicināšanai starp šo reģionu un ES ir jāsekmē un jāpaplašina tirdzniecība, ilgtspējīga attīstība un reģionālā integrācija, vienlaikus arī veicinot ekonomikas dažādošanu un nabadzības samazināšanos, ir īpaši svarīga iezīme šajā Eiropas Parlamenta rezolūcijā par Pagaidu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm. Izmantojot šo Pagaidu nolīgumu, tiks panākti Tūkstošgades attīstības mērķi.

Šis jautājums kopā ar īsta reģionālā tirgus izveidi nosaka būtisku pamatu Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma (PEPN) veiksmīgai īstenošanai; tāpat tas attiecas arī uz turpmāk iespējamo visaptverošo EPN. Reģionālā integrācija un sadarbība ir būtiska Klusā okeāna valstu sociālajai un ekonomikas attīstībai.

Es balsoju „par”, jo esmu pārliecināta, ka šis PEPN var sekmēt šo reģionu ekonomisko attīstību, un es piekritu rezolūcijā minētajām bažām, ka šāda attīstība ir jāpapildina ar vides ilgtspējas politiku un iekļaušanas politiku. Kā daļa no Lisabonas līguma piešķirtajām kompetencēm Parlamentam ir uzticēts uzraudzīt šī nolīguma īstenošanu.

Maurice Ponga (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta lēmumu apstiprināt Pagaidu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Klusā okeāna valstīm. Šis nolīgums parāda Eiropas Savienības apņemšanos attiecībā uz šo pasaules reģionu un raida spēcīgu politisko signālu šā reģiona valstīm. Es par to priecājos. Politiskā rezolūcija, kas ir pievienota šim lēmumam par nolīguma apstiprināšanu, rada izdevību noteikt mūsu prasības. Mēs vēlamies izveidot līdzsvarotas un taisnīgas attiecības ar Klusā okeāna valstīm — tādas, kas ļauj attīstīties šīm salu valstīm, vienlaikus aizsargājot mūsu pašu pilsoņu intereses. Kaut arī šajā pagaidu nolīgumā ir ietverti īpaši noteikumi attiecībā uz zivsaimniecības produktu izcelsmi, ir svarīgi pārzināt šo atkāpi. Lai nodrošinātu, ka šī atkāpe, kas ļauj radīt darbavietas un labklājību, patiešām dod labumu vietējiem iedzīvotājiem un nerada kaitējumu Eiropas zivsaimniecības produktu apstrādes un konservu nozarēm, bija būtiski noteikt, lai pēc iespējas ātrāk tiktu veikts šīs atkāpes ietekmes novērtējums, un dot iespēju vajadzības gadījumā to atcelt. Garantijas pastāv, lai nodrošinātu, ka šis nolīgums ir taisnīgs un ka vajadzības gadījumā tiks veikti pasākumi, lai aizsargātu mūsu intereses.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju par Pagaidu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna valstīm, cerot, ka šis nolīgums, kas pašlaik ir noslēgts ar divām valstīm — Papua-Jaungvineju un Fidži Salu Republiku, varētu veidot pamatu plašāka apjoma nolīgumam. Šāds nolīgums būtu instruments, lai veicinātu Klusā okeāna reģiona ilgtspējīgu sociālo un ekonomikas attīstību, lai mazinātu nabadzību un stiprinātu reģionālo integrāciju un sadarbību saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Pagaidu partnerattiecību nolīgums starp Papua-Jaungvineju, Fidži Salu Republiku un Eiropas Kopienu tika parafēts 2007. gada 14. decembrī.

Šis bija vienīgās Klusā okeāna reģiona valstis, kas pievienojās šim nolīgumam, jo tās visaktīvāk uzturēja tirdzniecības attiecības ar Eiropas Savienību, galvenokārt tāpēc, ka tās bija ieinteresētas aizsargāt savas cukura un tunzivju rūpniecības nozares. Nolīgumam ir arī jāgarantē šo valstu turpmākie ieguvumi, pateicoties jauniem noteikumiem par beznodokļu un bezkvotu piekļuvi tirgum.

Izmantojot labāku piekļuvi Eiropas tirgum, šīs valstis gūs labumu arī no jaunām ieguldījumu iespējām, kam būs pozitīva ietekme arī uz nodarbinātību. Ekonomisko partnerattiecību nolīgums paredz, ka pēc tam ir jāizveido *ad hoc* komiteja, lai uzraudzītu tā īstenošanu un regulāri pārbaudītu tā ietekmi uz vietējo sabiedrību un vietējo ekonomiku.

Tokia Saïfi (PPE), rakstiski. – (FR) Rezolūcija izskaidro Parlamenta šaubas par Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu. Tajā ir norādīti šā nolīguma mērķi (attīstība, tirdzniecības saišu stiprināšana starp ES un Klusā okeāna valstīm) un uzsvērtas problēmas, ko radījusi atkāpe no apstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmes noteikumiem. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju, un tāpēc es atbalstīju Zaļo grupas iesniegtos grozījumus, kas pilnīgi saskan ar mūsu bažām. Es ceru, ka Eiropas Komisija nodrošinās mums nolīgumā paredzēto ietekmes novērtējumu, un es cieši sekošu sarunām par galīgo partnerattiecību nolīgumu.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar Papua-Jaungvineju un Fidži, jo ir svarīgi attīstīt ciešas saites ar Klusā okeāna reģiona eksportētājvalstīm. Neskatoties uz dažu deputātu bažām, es uzskatu, ka mums ir jāveicina ciešāka sadarbība ar šīm valstīm, jo tas ļauj ES uzraudzīt tunzivju un citu zivju nozveju, kuras tiek konservētas Papua-Jaungvinejā. Šī rūpniecības nozare ir arī radījusi simtiem darba vietu nabadzībā novestās valsts vietējiem iedzīvotājiem.

Ieteikums: David Martin (A7-0365/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo uzskatu, ka tā palīdzēs noslēgt jaunus, Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem atbilstošus tirdzniecības nolīgumus ar Fidži Republiku un Papua-Jaungvineju. Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir tādi preču tirdzniecības nolīgumi, kuru mērķis ir nepieļaut iespējamus traucējumus tirdzniecībai starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupu un Eiropu. Lai gan pagaidu nolīgumus var uzskatīt par šā procesa pirmo soli, juridiski tie ir pilnīgi neatkarīgi starptautiski nolīgumi, kas ne vienmēr var novest pie pilna EPN noslēgšanas. Es atzinīgi vērtēju ieteikumus par galīgo nolīgumu parakstīšanu, ES naudas līdzekļu piešķiršanu šo nolīgumu finansēšanai, kurus nevajadzētu ņemt no Eiropas Attīstības fonda, vajadzību izveidot parlamentāro komiteju nolīgumu

īstenošanas uzraudzībai un pārskatīšanas klauzulu, kas paredzētu vispārējās ietekmes novērtējumu, kurš jāveic pēc trim līdz pieciem gadiem.

Bastiaan Belder (EFD), *rakstiski*. – (NL) Partnerattiecību nolīgumiem ir jāveicina tirdzniecība starp ES un Papua-Jaungvineju un Fidži un jādod ieguldījums tirdzniecībā, attīstībā, ilgtspējīgā izaugsmē un nabadzības mazināšanā. Reģionālā integrācija ir būtiski svarīga šo valstu attīstībai. Tāpēc Komisijai ir jāpaskaidro, kādu ieguldījumu attīstībā dos šie pagaidu nolīgumi. Mums ir svarīgi parakstīt galīgo nolīgumu ar šā reģiona valstīm. Izcelsmes noteikumu atvieglojumi dod Papua-Jaungvinejai lielas iespējas attīstīt vietējo ekonomiku.

Taču ir svarīgi nodrošināt, lai visnabadzīgākās valstis netiktu izmantotas tikai kā tranzītvalstis to valstu produktiem, kuras neatbilst īpašas piekļuves shēmas piemērošanai. Vietējās ekonomikas intereses ir augstākā mērā svarīgas. Komisijai ir jāuzrauga nolīgumu īstenošana un pienācīgi jārikojas, ja ietekmes novērtējums atklāj nopietnus tirgus kropļojumus.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šis ir nolīgums, ar ko piešķir Klusā okeāna reģiona precēm preferenciālus nosacījumus piekļuvei Eiropas tirgum. Es esmu par šā reģiona attīstību, bet uzskatu, ka atkāpe no noteikumiem par pārstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmi nav pieņemama. Šī atkāpe patiešām rada negodīgu konkurenci Eiropas zivju produktu konservu rūpniecībai un nedod patiesu labumu vietējiem iedzīvotājiem.

Turklāt tunzivju imports no Papua-Jaungvinejas pēdējos divos gados ir dubultojies, un mums ir iemesls bažīties, ka šī tendence turpmāk vēl pastiprināsies. Kā Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētāja vietnieks es nolēmu balsot „pret” šo nolīgumu, jo tajā nav ņemts vērā šīs komitejas pieņemtais atzinums, kurā bija ierosināts sarunu nobeigumā par Pagaidu partnerattiecību nolīgumu atcelt atkāpi no noteikumiem par pārstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmi.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lai gan tikai neliels skaits valstu ir pieņēmušas Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (PEPN), tomēr tas parāda Eiropas apņemšanos atbalstīt Klusā okeāna valstu attīstību, izmantojot mehānismu, kas pārsniedz parastas palīdzības procedūras un tiecas mobilizēt vietējo ekonomiku cerībā ietekmēt uzņēmumu un darbavietu radīšanu un izraisīt lielāku cilvēku pārvietošanos un preču apriti. Lai gan es principā piekrītu šādam instrumentam, es tomēr nevaru ignorēt savas šaubas par to, kā PEPN ietekmēs zivsaimniecības nozari. Tāpēc es vēlos, lai Komisija izvērtē šo jautājumu īpaši rūpīgi, un uzskatu par pamatotu referenta lūgumu, lai Komisija sniedz Parlamentam ziņojumu par zvejniecību Klusajā okeānā un reģiona zivju krājumu pārvaldību.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es piekrītu šim Padomes lēmuma projektam par Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma (PEPN) noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un divām Klusā okeāna valstīm — Papua-Jaungvineju un Fidži Republiku — šādu iemeslu dēļ: 1) šīs valstis ir reģiona lielākās tautsaimniecības, un tās jau agrāk ir parakstījušas ekonomisko partnerattiecību nolīgumus ar ES; 2) lai gan šādu partnerattiecību noslēgšana ar citām šā reģiona valstīm dotu potenciālu labumu, tomēr tā līdz šim nav bijusi iespējama; 3) šis ir pagaidu nolīgums, kurš Parlamentam būs vēlreiz jānovērtē, ja mēs vēlamies to vērst visaptverošā nolīgumā; 4) Fidži Republika ir uzņēmusies saistības pret ES attiecībā uz cilvēktiesībām, demokrātiskajiem principiem un tiesiskumu; 5) par spīti šā reģiona pilsoniskās sabiedrības un politiķu kritikai šīs partnerattiecības var dot ieguldījumu minēto valstu stratēģiskajā attīstībā.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs jau ilgu laiku esam kritizējuši ekonomisko partnerattiecību nolīgumu slēgšanu ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupu (ĀKK). Neatkarīgi no to nolūka un daiļrunības, ar kādu tie tiek piedāvāti, šo nolīgumu mērķis faktiski ir brīvā tirdzniecība ar visām tās ārkārtīgi negatīvajām sekām. Nesen pēdējā ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārā asamblejā, kas notika 2010. gada decembrī, ĀKK valstu Padome izteica bažas par to, ka Eiropas Komisija neņem vērā to iebildumus attiecībā uz jautājumiem, kas skar šo valstu tautsaimniecības aizsardzību. Pastāv arī pretruna starp Komisijas izdaudzīnāto elastību un nelokāmo nostāju, ko tā pieņēmusi sarunās par tehniskiem jautājumiem. Par šo Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar Fidži Republiku un Papua-Jaungvineju ES ir saņēmusi asu kritiku no Klusā okeāna reģiona sociālo un politisko organizāciju puses, kas nosodīja spiedienu, kurš izdarīts uz šīm abām valstīm, lai tās parakstītu nolīgumu, un draudus, ka tās zaudēs preferenciālo piekļuvi Eiropas tirgiem. Kritizētāji ir teikuši arī to, ka kopš nolīguma parakstīšanas brīža ievērojami ir mazinājusies Klusā okeāna reģiona valstu solidaritāte, radot šķelšanos, kas novedusi pie dažu reģionālo grupu izjukšanas spiediena dēļ, kas tika veikts, lai tās parakstītu pagaidu nolīgumus.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Nav nekā svarīgāka par bērnu veselību un viņu tiesību un labklājības aizsardzību. Bērniem ir jābūt arī tiesībām uz dzīvi ģimenē, un ir jānodrošina, ka bērniem nav jādzīvo ilgu laiku bērnu namos.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Nolīgums starp ES un Klusā okeāna reģiona valstīm piešķir Papua-Jaungvinejai vispārēju izņēmuma statusu attiecībā uz zivsaimniecības produktu, jo īpaši tunzivju, izcelsmes noteikumiem. Šī klauzula nozīmē, ka preces no minētās valsts var uzskatīt par Papua izcelsmes precēm, un tātad tās ir atbrīvotas no muitas nodevām un kvotām, pat tad, ja zvejnieki, zvejas apgabali un rūpnīcas, kas ražo zivju konservus, nepieder Papua-Jaungvinejai.

No tā labumu gūst Ķīnas, Austrālijas, Taizemes un citu valstu zvejas flotes, kas izkrauj savus lomus Papua ostās. Ieguvējas ir zivju konservu rūpnīcas, kas pieder minētajām valstīm, bet ir izvietotas Papua-Jaungvinejā un izmanto ārvalstu valstspiederīgos, liekot tiem strādāt neapmierinošos apstākļos. Ir skaidrs, ka Eiropas, jo īpaši Francijas zivsaimniecības nozare visvairāk cietīs no šīs negodīgās un nelikumīgās konkurences.

Eiropas Savienībā tunzivju imports no Papua-Jaungvinejas no 2008. līdz 2009. gadam palielinājās par 76 %, bet vienā pašā Francijā tajā pašā laika posmā tas palielinājās par 1500 %. Šīs atkāpes negatīvā ekonomiskā un sociālā ietekme ir visiem ļabi zināma, un arī bažas par šā reģiona zivju krājumiem ir pamatotas. Tāpēc es balsoju „pret” šo nolīgumu.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Klusā okeāna reģiona valstis veido unikālu teritoriju, kas sastāv galvenokārt no salu valstīm, kuras ir lielā mērā etniski daudzveidīgas un kuru kultūra stipri atšķiras no Eiropas kultūras. Tās prasa atšķirīgas politiskās un ekonomiskās prioritātes. Noslēdzot nolīgumu ar šīm valstīm, mēs vēlamies veicināt brīvu preču un pakalpojumu apriti, kas dotu komerciālu labumu abām pusēm. Taču, tiecoties pēc tirgus liberalizācijas, mums jānodrošina, ka mūs neuztver kā iebrucējus, kas vēlas tikai iegūt piekļuvi resursiem, šajā procesā vājinot reģionālo solidaritāti, kā mūsu kritizētāji vēlas likt mums domāt. Noslēgsim nolīgumus, veicināsim konkurētspēju, bet visos gadījumos ievērosim veselo saprātu un savstarpēju izdevīgumu, jo īpaši, palīdzot tādiem reģioniem kā Klusā okeāna valstis, kuras bieži piemeklē dabas katastrofas.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp Eiropas Kopieniem, no vienas puses, un divām ĀKK valstīm, proti, Papua-Jaungvineju un Fidži, no otras puses, ir jāuzskata par pirmo soli ceļā uz visaptverošu

nolīgumu. Pagaidu partnerattiecību nolīgums attiecas uz visām svarīgajām tirdzniecības nolīguma jomām, bet pēc tam tas varētu attiekties arī uz intelektuālā īpašuma tiesībām un publisko iepirkumu. Es atbalstu šo nolīgumu, bet vienlaikus es labi apzinos tā iespējamo ietekmi uz Eiropas zivsaimniecības nozari, un es gaidu, lai Komisija šajā ziņā veic ietekmes novērtējumu, kas paredzēts Parlamenta pieņemtās rezolūcijas 15. punktā.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Iniciatīvas rezultātā, kuru Parlaments šodien apstiprināja, ir radīts nolīgums, kas neapšaubāmi stiprinās tirdzniecību starp Eiropas Savienību un dažām Klusā okeāna reģiona valstīm. Pagaidu partnerattiecību nolīgums ir noslēgts ar Papua-Jaungvineju un Fidži Republiku, kuras ar to cer aizsargāt cukura ražošanas un tunzivju pārstrādes nozares. Es uzskatu, ka tas ir solis pretī attīstībai un labklājībai. Pateicoties arī izcelsmes noteikumiem, tas zivkopības nozarei un eksportam no šiem reģioniem radīs reālu pievienoto vērtību. Man ir jāuzsver arī tas, ka šim nolīgumam var būt liela nozīme attiecībās ar citām Klusā okeāna reģiona valstīm, tostarp ar Austrāliju un Jaunzēlandi.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es priecājos par to, ka Parlaments sniedza pārliecinošu atbalstu manam ieteikumam piekrist ES un Klusā okeāna reģiona valstu pagaidu EPN. Pagaidu nolīgumu starp Papua-Jaungvineju, Fidži un Eiropas Kopienu ierosināja 2007. gada 14. decembrī. Šīs abas valstis bija vienīgās Klusā okeāna reģiona valstis, kas parakstīja nolīgumu, bet pārējās Klusā okeāna reģiona valstis — mazā preču tirdzniecības ar ES apjoma dēļ — izvēlējās nolīgumu neparakstīt. Fidži un Papua-Jaungvineja nolīgumu parakstīja galvenokārt tāpēc, ka cerēja uz savu cukura un tunzivju ražošanas aizsardzību, kas pretējā gadījumā būtiski ciestu no vispārējās preferenču sistēmas piemērošanas. Pagaidu nolīgums aptver izcelsmes noteikumus un ar tirgus pieejamību saistītus jautājumus. Nolīgumā iekļauti tādi izcelsmes noteikumi attiecībā uz zivsaimniecību, tekstilrūpniecību un lauksaimniecību, kas veicina investīcijas un palielina nodarbinātības iespējas. Attiecībā uz tirgus pieejamību bija paredzēts piešķirt no nodevām un kvotām brīvu piekļuvi tirgiem, kura arī nodrošinātu investīcijas un nodarbinātības iespējas. Tirdzniecība un attīstības jautājumi jāskata plašākā reģionālā kontekstā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Pagaidu partnerattiecību nolīgums, kas parakstīts starp ES un Papua-Jaungvineju un Fidži salām, ir radies apkaunojoša spiediena rezultātā. Šis nolīgums paredz pakāpenisku muitas nodevu atcelšanu tādā apmērā, ko šīs valstis nespēj nodrošināt, eksporta un importa kvantitatīvo ierobežojumu aizliegumu un visu subsīdiju atcelšanu Papua-Jaungvinejai un Fidži salām lauksaimniecības produktu eksportam uz Klusā okeāna reģiona valstīm. Tas ietver pārskatīšanas klauzulu „sekmīgam pašlaik notiekošo sarunu par visaptverošu Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) noslēgumam”. Šie nolīgumi ir vēl viens Eiropas Savienības nekoloniālisma politikas pierādījums. Es balsoju „pret” to.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem starp ES un Klusā okeāna reģiona valstīm jābūt noslēgtiem ar mērķi palielināt tirdzniecības apjomus, veicināt ilgtspējīgu attīstību un reģionālo integrāciju, vienlaikus sekmējot ekonomikas dažādošanu un nabadzības izskaušanu. Lai gan pašlaik tikai Papua-Jaungvineja un Fidži Republika ir parakstījušas nolīgumu, šis tomēr ir svarīgs solis ceļā uz turpmāko šā reģiona, kas aptver 14 valstis, ekonomikas attīstību, kā arī uz starptautiskās tirdzniecības attīstību. Šis ir pirmais solis ceļā uz šādu nolīgumu slēgšanu ar citām šā reģiona valstīm un ievērojamu to ekonomikas un iedzīvotāju labklājības veicināšanu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Es balsoju „par” Pagaidu partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna reģiona valstīm, jo es uzskatu, ka Eiropai ir svarīgi noslēgt tirdzniecības partnerattiecību nolīgumus ar trešām valstīm, kas spēj eksportēt produktus, kuriem Eiropas valstīm ir grūti nodrošināt piekļuvi. Starptautiskās tirdzniecības attīstība ir loģiski saistīta ar nolīgumiem, kas veicina tirdzniecību un padara komerciālo tīklu aizvien pieejamāku. Sarunas par jaunajiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) sākās 2002. gadā ar mērķi sekmēt un stiprināt reģionālās integrācijas procesus ĀKK valstīs. Minētais nolīgums attiecas uz izcelsmes noteikumiem zivsaimniecībā, tekstilrūpniecībā un lauksaimniecībā, kas noved pie investīcijām un nodarbinātības iespējām, kā arī pie piekļuves tirgum, kura ir brīva no nodevām un kvotām, tā radot investīciju un nodarbinātības iespējas. Pagaidu nolīgums ir izraisījis pārmaiņas arī valdību politikā, samazinot valstu regulējuma pilnvaras.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski. – (PT)* Es balsoju „par” ieteikumu ES un Klusā okeāna reģiona valstu Pagaidu partnerattiecību nolīguma noslēgšanai šādu iemeslu dēļ: Fidži salas un Papua-Jaungvineja ir nolēmušas noslēgt šo nolīgumu, galvenokārt cerot tādējādi aizsargāt savas cukura un tunzivju ražošanas nozares. Pagaidu nolīgums attiecas uz izcelsmes noteikumiem zivsaimniecībā, tekstilrūpniecībā un lauksaimniecībā, vienlaikus paredzot atkāpes, kuras var apdraudēt dažu ES ražošanas nozaru konkurētspēju. Tunzivju konservēšanas nozarei piešķirtā atkāpe ļauj tādām valstīm kā Papua-Jaungvineja kļūt par pārstrādes centriem lielam tunzivju apjomam, kuras nāk no vairākiem avotiem — Filipīnām, Taizemes, Ķīnas, Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrālijas utt. Šis tunzivis izkrauž Papua-Jaungvinejas ostās un pārstrādā rūpniecās, kuras tur lielā steigā ir izvietojusi attiecīgo valstu uzņēmēji tikai tādēļ, lai gūtu labumu no pilnīga muitas nodevu atbrīvojuma, ko piešķirusi Eiropas Savienība saskaņā ar šo pagaidu nolīgumu. Tas ir kaitējis Eiropas konservu ražošanas nozarei, kas sūdzas par negodīgu konkurenci.

Es tāpēc pievienojos referentam un aicinu ziņojumu iesniegt Parlamentam, lai tas novērtē īpašos Klusā okeāna reģiona valstu zivsaimniecības nozares aspektus un reālo ietekmi, kāda šiem pasākumiem varētu potenciāli būt ES tirgū.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski. – (IT)* Sarunas par jaunajiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN) starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm un Eiropas Savienību sākās 2002. gadā, lai aizvietotu iepriekšējo vienpusējo tirdzniecības preferenču režīmu, kas nāktu par labu ĀKK valstīm.

Tā kā atsevišķi valstis interesējoši jautājumi tika risināti individuālās sarunās valstu līmenī un tā kā nebija gaidāms, ka partnerattiecību nolīgumi tiks nekavējoties noslēgti, tika pieņemts lēmums noslēgt pagaidu EPN, galveno uzmanību pievēršot preču tirdzniecībai līdz 2007. gada beigām. Šo nolīgumu mērķis bija novērst tirdzniecības pārtraukšanu, un tiem nebija obligāti jānovēd pie visaptverošiem EPN.

Klusā okeāna reģionā tikai Fidži un Papua-Jaungvineja noslēdza šādu nolīgumu. Nolīgumā iekļauti tādi izcelsmes noteikumi attiecībā uz zivsaimniecību, tekstilrūpniecību un lauksaimniecību, kas veicina investīcijas un palielina nodarbinātības iespējas. Eiropas Komisija cer noslēgt visaptverošu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar Klusā okeāna valstu reģionālo grupu, un par to pašlaik notiek sarunas.

Es uzskatu, ka ir jāatbalsta Padomes nostāja, kas aizstāv Pagaidu partnerattiecību noslēgšanu, jo, manuprāt, resursu piegādes garantijām ir jābūt prioritātei, ņemot vērā resursu nepietiekamību un vides degradāciju. Ir arī būtiski saglabāt desmit gadus vecos nolīgumus ar ĀKK valstīm pat tad, ja tie ir atšķirīgi.

Maurice Ponga (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta lēmumu apstiprināt pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Klusā okeāna reģiona valstīm. Šis nolīgums demonstrē Eiropas Savienības saistības pret šo pasaules reģionu un raida spēcīgu politisku signālu šā reģiona valstīm. Es par to priecājos. Politiskā rezolūcija, kas saistīta ar lēmumu apstiprināt nolīgumu, dod mums iespēju izvirzīt savas prasības. Mēs vēlamies nodibināt līdzsvarotas un godīgas attiecības ar Klusā okeāna reģiona valstīm, attiecības, kas veicina šo salu valstu attīstību, vienlaikus aizsargājot mūsu pašu iedzīvotāju intereses. Tā kā pagaidu nolīgums ietver īpašus zivsaimniecības produktu izcelsmes noteikumus, bija svarīgi pievienot šo atkāpi.

Lai nodrošinātu, ka šī atkāpe, kam jāveicina darbavietu un bagātību radīšana, dod patiešām reālu labumu vietējiem iedzīvotājiem un nekaitē Eiropas zivsaimniecības produktu pārstrādes un konservēšanas nozarēm, bija svarīgi paredzēt tās ietekmes novērtējumu pēc iespējas ātrāk un — vajadzības gadījumā — paredzēt iespēju apturēt tās piemērošanu. Pastāv garantijas, kas nodrošina, lai šis nolīgums būtu godīgs un vajadzības gadījumā tiktu veikti mūsu interešu aizsardzības pasākumi.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tirdzniecības attiecību veicināšana starp Klusā okeāna reģiona valstīm un ES saskaņā ar tūkstošgades attīstības mērķiem var sekmēt šā reģiona ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko attīstību, kā arī mazināt nabadzību un stiprināt reģionālo integrāciju un sadarbību. Taču mani tāpat kā referentu māt bažas par izcelsmes noteikumu izņēmumiem un to negatīvo ietekmi uz ES zivju pārstrādes un konservēšanas nozarēm, kas Komisijai ir pienācīgi jānovērtē.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Zaļie saglabā savu agrāko negatīvo nostāju pret EPN noslēgšanu ar jebkādu no ĀKK reģioniem un tāpēc nesaskata nekādu pievienoto vērtību PEPN noslēgšanai ar šīm abām Klusā okeāna reģiona valstīm.

Šajā īpašajā gadījumā Zaļie baidās, ka PEPN preferenciālais tirdzniecības režīms ar ES varētu mazināt šā reģiona — kas aizņem plašu teritoriju Klusajā okeānā — integrāciju. Turklāt paredzamā tradicionālo eksportpreču — piemēram, vara, cukura, koproas, zivju un palmu eļļas (agrodegvielu!) — neiegrožotā palielināšanās nemaz neatbilst ilgtspējīgas attīstības vajadzībām. Tāpēc Zaļie atbalstīja Klusā okeāna reģiona tirdzniecības ministra (neveiksmīgo) prasību pārskatīt PEPN kritizētos aspektus, proti, definīciju „būtībā visa tirdzniecība”, aizliegumu uzlikt eksporta nodokļus, kā arī vājo jauno rūpniecības nozaru aizsardzību un lielākās labvēlības režīma klauzulu.

No globālo krājumu viedokļa alternatīvs risinājums būtu ierobežot noteikumu nozvejai 200 jūdžu platajā ekskluzīvajā ekonomikas zonā (EEZ), nevis nozvejai jebkuros ūdeņos. Un visbeidzot, ne mazāk svarīgs ir tas apstāklis, ka Fidži nav demokrātiska režīma. Mūsu ēnu referents J. Bové iesniedza šajā jautājumā 11 grozījumus.

Tokia Saifi (PPE), rakstiski. – (FR) ES un Klusā okeāna reģiona valstu Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgums piešķir precēm no Klusā okeāna reģiona preferenciālus nosacījumus piekļuvei Eiropas tirgum. Es atbalstu šā reģiona attīstību, bet es uzskatu, ka atkāpe no noteikumiem par pārstrādātu zivsaimniecības produktu izcelsmi nav pieņemama, jo tā ļauj atbrīvot no muitas nodevām konkrētas valsts produktus, kas ražoti no citas valsts izcelsmes izejvielām. Šī atkāpe mudina zvejojot zivis tropiskajā zonā, neņemot vērā zivju krājumu labu pārvaldību. Tā kā tirdzniecības preferences ietekmē zvejas zonas ne tikai Papua-Jaungvinejā, ir grūti noteikt katra loma izcelsmi, un šis apstāklis ir pretrunā ar Eiropas Savienības apņemšanos izskaust nelikumīgu, nedeklarētu un neregulētu zveju. Es bažījos

arī par to produktu izsekojamību, kurus ievē Eiropā no šā reģiona. Balsojot „pret”, es vēlējos parādīt savu nepieņemšanu šādai klauzulai, kuru, manuprāt, turpmāk nedrīkst ietvert nevienā tirdzniecības nolīgumā.

Rezolūcijas priekšlikums: (RC-B7-0029/2010)

Laima Liucija Andriekienē (PPE), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” šo rezolūciju par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā, kas cīnās par ikviena bērna labklājību un atzīst bērnu bāreņu un pamestu bērnu tiesības augt ģimenē un būt pasargātiem. Es atbalstu aicinājumu izpētīt iespēju koordinēt to pasākumu stratēģiju, kas saistīti ar starptautisko adopciju, ņemot vērā starptautiskās konvencijas, taču jāuzsver, ka, domājot par bērna interesēm, jādod priekšroka bērna adopcijai bērna dzimtenē, ja tāda iespēja pastāv.

Ļoti svarīgi ir izveidot sistēmu, kas nodrošinātu pārredzamību un saskaņotu rīcību, lai novērstu bērnu tirdzniecību nelegālas adopcijas nolūkos. Taču mums jāuzlabo, jāvienkāršo un jāatvieglo starptautiskā adopcija un jālikvidē nevajadzīga birokrātija, vienlaikus nodrošinot trešās valstīs dzimušu bērnu tiesību aizsardzību.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Lisabonas līgumā nostiprinātā bērnu tiesību aizsardzība ir viens no Eiropas Savienības mērķiem, kuram būs jāpievērš vēl lielāka uzmanība pēc tam, kad būs stājusies spēkā Eiropas Savienības Pamattiesību harta. Tāpēc Eiropas Savienības politikai jāgarantē un jāsteno bērnu tiesības saņemt aizsardzību un rūpes, kas vajadzīgas viņu labklājībai. Es balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka bērnu tiesību aizsardzības politika ir jāuzlabo. Pamesto un bērnu aprūpes iestādēs ievietoto bērnu skaits, kas dažās dalībvalstīs ir ļoti augsts, rada pamatu satraukumam. Turklāt bērnu tiesību pārkāpumi, pret bērniem vērsta vardarbība, bērnu tirdzniecība, iesaistīšana prostitūcijā, nelegāla nodarbināšana un citas nelikumīgas darbības Eiropas Savienībā joprojām ir ievērojama problēma. Es piekrītu, ka dalībvalstu sistēmu darbība ir jāizvērtē Eiropas līmenī, lai būtu iespējams noskaidrot jautājumus, kas attiecas uz bērnu tiesību aizsardzību, un vajadzības gadījumā veikt pasākumus, kas nodrošinātu efektīvāku bez pajumtes palikušu bērnu aizsardzību un dotu viņiem iespēju dzīvot ģimenē un justies pasargātiem.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo pamesto bērnu problēma Eiropas Savienībā samilzt aizvien vairāk. Ir svarīgi aizsargāt tiesības veikt starptautisko adopciju, lai šie bērni nebūtu spiesti dzīvot bērnu namos. Komisijai jāinformē mūs par pasākumiem, kas veikti vai tiks veikti ES līmenī, lai aizsargātu nepilngadīgos, kurus paredzējuši adoptēt Eiropas pilsoņi. Es uzskatu, ka adopcija jāorganizē saskaņā ar valstu tiesību aktiem un starptautiskajām konvencijām. Komisijai jāizskaidro mums, kā šīs procedūras nodrošinās, lai vienmēr maksimāli tiktu aizsargātas bērna intereses.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es balsoju par kopīgo rezolūciju par starptautisko adopciju, jo esmu stingri pārliecināta, ka adopcijas stratēģiju un instrumentu saskaņošana Eiropas līmenī ne tikai palīdzēs uzlabot pašu procedūru, bet arī nodrošinās bāreņiem un pamestajiem bērniem lielāku aizsardzību un tiesības dzīvot ģimenē. Sinerģija starptautisko organizāciju, ES iestāžu un dalībvalstu starpā palīdzētu radīt pozitīvu ciklu, kura centrā būtu bērna vajadzības un kurš palīdzētu nodrošināt garantētus informācijas, sagatavošanas un atbalsta pakalpojumus audžuvecāku ģimenei. Visbeidzot, es uzskatu, ka uzlabota saskaņošana var nodrošināt adoptējamajiem bērniem lielāku drošību attiecībā uz pareizām adopcijas procedūrām un dokumentu savstarpēju atzīšanu, tādējādi novēršot bērnu tirdzniecību.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par rezolūciju par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā. Bērnu tiesību aizsardzība ir viens no Eiropas Savienības svarīgākajiem mērķiem. Mums jāaizsargā ikviena bērna labklājība un intereses. Patlaban ir spēkā daudzas konvencijas par bērnu aizsardzību un vecāku atbildību. 1967. gada Eiropas Konvencijas par bērnu adopciju mērķis ir saskaņot dalībvalstu tiesību aktus, kas attiecas uz adopciju. Visas dalībvalstis ir parakstījušas 1993. gada Konvenciju par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos (Hāgas Konvenciju). Kaut arī adopcijas joma ietilpst dalībvalstu kompetencē, es uzskatu, ka ir jāizpēta iespēja Eiropas līmenī saskaņot to pasākumu stratēģiju, kuri saistīti ar starptautisko adopciju. Ir būtiski svarīgi garantēt, lai, izstrādājot šādu stratēģiju, tiktu ņemtas vērā starptautiskās konvencijas. Mums jātiecas uzlabot informācijas pakalpojumus, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas, ņemot vērā, ka visās starptautiskajās konvencijās par bērna tiesību aizsardzību ir atzītas bērnu bāreņu vai pamesto bērnu tiesības augt ģimenē un ka šīs tiesības ir jāaizsargā. Piemēram, ES iestādēm un dalībvalstīm aktīvi jācīnās pret bērnu tirdzniecību nelegālas adopcijas nolūkos.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Rumānija ir tā Eiropas valsts, kas 20. gadsimta deviņdesmitajos gados, uzreiz pēc komunisma sabrukuma, pieļāva laikam vismagākās nelikumības saistībā ar starptautisko adopciju. Tas notika tāpēc, ka valstij, kas gandrīz pusgadsimtu bija dzīvojusi tumsībā, trūka vajadzīgās pieredzes, taču tikpat liela vaina gulstas uz tiem, kas tūlīt bija gatavi šīs nepilnības negodprātīgi izmantot. Tas noveda pie tā, ka tūkstošiem starptautiskajā adopcijā iesaistītu bērnu pazuda bez pēdām. Pateicoties atbalstam no Eiropas Savienības, kurai mēs gatavojāmies pievienoties, Rumānija veica visaptverošus grozījumus savos tiesību aktos, kas saistīti ar adopciju, par spīti milzīgajam starptautiskajam spiedienam, lai mēs neķertos pie tik radikāla līdzekļa kā atteikšanās no starptautiskās adopcijas. Ņemot vērā šos apstākļus un Rumānijas bēdīgo pieredzi starptautiskās adopcijas jomā, nevēlēšanās pieņemt tādu iestādi kā Eiropas Adopcijas aģentūra, kas novedīs pie īsta Eiropas adopcijas tirgus izveides, ir pilnīgi saprotama.

Jebkuras rezolūcijas par starptautisko adopciju mērķis drīkst būt tikai bērnu drošība neatkarīgi no valstu vai adoptētāju interesēm. Turklāt manā skatījumā — neatkarīgi no jebkādam rezolūcijām vai lēmumiem —adopcijai bērna dzimtenē ir jādod priekšroka ikvienā tiesiskajā sistēmā gan tagad, gan nākotnē.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju „par” Eiropas Parlamenta rezolūciju par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā, pamatojoties uz Rumānijas pieredzi šajā jomā. Ir tiešām jāveic visu valstu adopcijas sistēmu analīze, lai noskaidrotu to stiprās un vājās puses un ieteiktu dalībvalstīm piemērus paraugprakses pārņemšanai. Īsts progress būtu, ja tiktu panākta situācija, kurā ar starptautisko adopcijas instrumentu saistītā politika un stratēģijas tiktu koordinētas ES līmenī, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas, jo bērnu bāreņu un pamesto bērnu tiesībām augt ģimenē un būt aizsargātiem ir jāklūst par realitāti.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” rezolūciju par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā. Kaut arī tas ietilpst dalībvalstu kompetencē, es uzskatu, ka bērnu tiesību aizsardzībai jābūt vienam no ES mērķiem. Šajā sakarībā es atbalstu vajadzību apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautisko adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas un pakalpojumus, kas tiek sniegti pēc adopcijas, ņemot vērā to, ka visās starptautiskajās

konvencijās par bērna tiesību aizsardzību ir atzītas pamesto bērnu vai bērnu bāreņu tiesības augt ģimenē un saņemt aizsardzību.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Bērnu adopcija ir ārkārtīgi delikāts jautājums. Cilvēka cieņa un, šajā gadījumā, īpašās rūpes, ko prasa maksimāla bērnu interešu ievērošana, liek ņemt vērā starptautiskās konvencijas, kas attiecas uz šo jomu, un pildīt to prasības, kā arī pētīt paraugprakses piemērus un apmainīties ar pieredzi dalībvalstu starpā. Eiropas Savienība varēs pārraudzīt šos centienus un palīdzēt cīnīties ar bērnu tirdzniecības sērgu, kas galvenokārt skar nabadzīgākās valstis un cilvēkus, kuriem dzīvē ir veicies vismazāk.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Savienība ir vienmēr cīnījies par to, lai tiktu aizsargātas bērnu tiesības un maksimāli aizstāvētas viņu intereses. Šīs rezolūcijas mērķis ir apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas saskaņā ar starptautiskām konvencijām, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas, ņemot vērā to, ka visās starptautiskajās konvencijās par bērna tiesību aizsardzību ir atzītas bērnu bāreņu vai pamesto bērnu tiesības augt ģimenē un būt aizsargātam. Es balsoju „par” rezolūciju, jo uzskatu, ka, neraugoties uz to, ka adopcijas jautājums ietilpst dalībvalstu jurisdikcijā, ir nepieciešams minimāls Eiropas konverģences līmenis, ar nosacījumu, ka vienmēr tiek maksimāli ievērotas bērnu intereses.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Mēs visi esam vienisprātis, ka jāaizsargā bērnu labklājība un jānodrošina viņu tiesību ievērošana, kā minēts šajā Parlamenta rezolūcijā. Tomēr ar vispārēja rakstura paziņojumiem vien ir par maz — mums jāaskata cēloņi, kas noveduši līdz situācijai, ka starptautiskās adopcijas aizsegā bērni tiek ļaunprātīgi izmantoti.

Galvenie iemesli, kāpēc bērni tiek pamesti, ir nabadzība, nepietiekami efektīvas sociālās aizsardzības sistēmas, sociālās infrastruktūras tīklu vai atbilstīgu sabiedrisko pakalpojumu trūkums, kā arī konflikti un militāra intervence.

Louis Grech (S&D), *rakstiski*. – Lai noteiktu aizvien pieaugošās pamesto bērnu problēmas apjomus, dalībvalstīm jāuzņemas aktīvāka loma starptautiskās adopcijas instrumentu uzlabošanā, veicinot un koordinējot starptautiskās adopcijas procedūras Eiropas līmenī, nekādā veidā neapdraudot bērnu tiesību drošību un aizsardzību un ievērojot visas starptautiskās konvencijas, kas aizsargā bērna tiesības. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jānodrošina stingrāka kontrole starptautiskās adopcijas gadījumos, lai novērstu bērnu ekspluatāciju, ļaunprātīgu izmantošanu, nolaupīšanu un tirdzniecību. Dalībvalstīm jāatrod līdzsvars starp augstajiem starptautiskajiem standartiem un drošības mehānismiem, lai aizsargātu bērnu tiesības un samazinātu birokrātiju, un atvieglotu starptautiskās adopcijas procedūru. Turklāt dalībvalstīs jābūt pārredzamākiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskās adopcijas procedūrām, un tām arī jānodrošina pastāvīga informācijas apmaiņa attiecībā uz adoptētā bērna dzīves apstākļiem jaunajā vidē. Nobeigumā piebilstīšu, ka galvenajam kritērijam starptautiskajā adopcijā jābūt rūpēm par to, lai maksimāli tiktu ievērotas bērna intereses, īpašu uzmanību pievēršot bērniem ar īpašām vajadzībām, lai garantētu bērnu un ģimenes tiesības.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju „par” šo kopīgo rezolūciju, kas ļauj mums vienlaikus aizsargāt vecāku tiesības adoptēt bērnu no citas dalībvalsts un nodrošināt bērnu aizsardzību to adopcijas laikā un pēc adopcijas. Ir jābūt konkrētiem noteikumiem sistēmai,

kas regulētu starptautisko adopciju, lai nepieļautu ļaunprātīgu izmantošanu kā, piemēram, bērnu tirdzniecību.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu valstu tiesību sistēmas dažādos veidos risina ar adopciju un citiem bērnu aprūpes aspektiem saistītos jautājumus. Tomēr, tā kā cilvēku tirdzniecība un bērnu seksuāla izmantošana notiek starptautiskā mērogā, iespējams, ka pasākumi ES līmenī ir pamatoti. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka vissvarīgākais uzdevums ir maksimāli ievērot bērna intereses, tāpēc es balsoju par šo rezolūciju.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” šo svarīgo rezolūciju par starptautisko adopciju Eiropas Savienībā, jo bērnu tiesību aizsardzība ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem. Patlaban ir spēkā daudzas konvencijas par bērna aizsardzību un vecāku atbildību. Es uzskatu, ka ir jāizpēta iespēja Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas saskaņā ar starptautiskajām konvencijām, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas. Ļoti svarīgi ir izveidot sistēmu, kas nodrošinātu pārredzamību un apturētu bērnu tirdzniecību ar mērķi nodot viņus adopcijai. Es arī gribu uzsvērt, ka visos gadījumos, kad tas ir iespējams un kad tas ir bērna interesēs, pirmkārt būtu jāveicina bērna adopcija bērna dzimtenē.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kas aicina apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas saskaņā ar starptautiskām konvencijām, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas, ņemot vērā, ka visās starptautiskajās konvencijās par bērna tiesību aizsardzību ir atzītas bērnu bāreņu vai pamesto bērnu tiesības augt ģimenē un būt aizsargātiem.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Pēdējo gadu laikā pamesto bērnu skaits ir pastāvīgi pieaudzis, un šis fenomens ir novērojams visās mūsu dalībvalstīs. Šie bērni, kuri ir konfliktu un sociālās atstumtības upuri un kurus ekspluatē noziedzības tīkli, kas tos dažādos veidos pērk un pārdod, cieš neefektīva starptautiskā adopcijas mehānisma dēļ. Turklāt jāpiebilst, ka lielākā daļa šo bērnu ir meitenes – viegls guvums prostitūcijas tīkliem un citām mūsdienu paverdzināšanas formām. Viens no veidiem, kā mēs varam reaģēt uz šo bēdīgo situāciju, ir veicināt starptautiskās adopcijas procedūras. Mums jāizstrādā efektīvs starptautiskās adopcijas likums. Visiem bērniem jāgarantē iespēja tikt adoptētiem.

Kaut arī atbildība par šo jautājumu pašlaik joprojām gulstas uz dalībvalstīm, mums tomēr jāparāda, ka bērna tiesību maksimāla aizsardzība ir Eiropas Savienības pamatprincips, kas nostiprināts Pamattiesību hartā. Kamēr šajā jomā nedarbojas nekādi Eiropas tiesību akti, Eiropas Savienībai jādara viss iespējams, lai veicinātu šādu adopciju, konkrēti tuvāko mēnešu laikā padarot iespējamu civilstāvokli apliecināšu dokumentu un lēmumu par adopciju savstarpēju atzīšanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Bērnu adopcija ir jautājums, kurš vienmēr ir nodarbinājis Eiropas Savienību un kurš jārisina ārkārtīgi rūpīgi. Bērni ir ikvienas sabiedrības nākotne, tāpēc pret viņiem jāizturas ar vislielāko cieņu. Ir maksimāli jāņem vērā bērnu intereses, kas nozīmē, ka ir vajadzīga un ieteicama atbilstība attiecīgajām starptautiskajām konvencijām. Tāpēc ES pienākums ir darīt visu iespējamo, lai stātos pretī bērnu tirdzniecības sērgai, kas galvenokārt skar bērnus nabadzīgākajās valstīs un cilvēkus, kuriem dzīvē ir veicies vismazāk.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Bērni ir mūsu sabiedrības vājākais posms. Aizsargāt viņu tiesības un attiecīgi arī nodrošināt, lai šīs tiesības tiktu ievērotas, jābūt vienai no galvenajām prioritātēm visā ES. Taču bērni Eiropas Savienībā vēl joprojām krīt par upuriem cilvēku tirdzniecībai un ekspluatācijai. Kaut arī adopcija ir efektīvs veids, kā nodrošināt, lai bērni nepavadītu savu dzīvi bāreņu namos, ir būtiski svarīgi veikt stingras pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz starptautiskajām organizācijām, lai nepieļautu bērnu ļaunprātīgu izmantošanu. Es atturoš, jo rezolūcija neietver pietiekami iedarbīgus pasākumus, lai garantētu, ka adoptējamie bērni būs aizsargāti pret ļaunprātīgu izmantošanu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Adopcija ir vienmēr bijis ļoti delikāts jautājums, kas pelnījis īpašu uzmanību, jo tiek lemta bērnu nākotne. Adopcija bieži vien ir lietderīgs veids, kā nodrošināt, lai pamesti bērni un bāreņi nepavadītu nelaimīgu bērnību bērnu namos bez mīlestības un rūpēm, ko vajadzētu saņemt visiem bērniem. Liegt nevainīgiem bērniem iespēju izjust mīlestību, ko sniedz vecāki, kas tos vada cauri dzīvei un ir blakus, kad ir tiem vajadzīgi, būtu nežēlīgi un netaisnīgi. Tieši tāpēc es balsoju „par” šo rezolūciju, jo man ir stingra pārliecība, ka adopcija spēj dāvēt labāku dzīvi bērniem, kas ir mūsu pasaules nākotne. Eiropas līmenī mums jāizveido koordinēta sistēma ar pārredzamām un efektīvām procedūrām, atbalstu pēc adopcijas un kontroles mehānismu, lai pārraudzītu visu dalībvalstu pasākumus. Adoptēt bērnu nozīmē nodrošināt viņam labāku, aizsargātu un cerību pilnu nākotni. Tāpēc es uzskatu, ka ir obligāti jāievieš konkrēts tiesību akts šajā jomā, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar dažādās valstīs pastāvošajām atšķirībām.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Šodien es balsoju „par” kopīgo rezolūciju par starptautisko adopciju ES, kuras mērķis ir uzlabot adopcijas sistēmu dalībvalstīs un ieviest garantijas, lai nodrošinātu, ka adopcija notiek bērna interesēs, pilnībā ievērojot bērna pamattiesības. Mēs uzsveram vajadzību ietvert rezolūcijā šādas prasības: izstrādāt Eiropas adopcijas stratēģiju, kas nosaka adopcijas noteikumus visām valstīm, sākot no visnabadzīgākajām līdz visattīstītākajām, un kas ļauj sekot līdzi katra starptautiski adoptēta bērna attīstībai, izmantojot periodiskus ziņojumus, kas valstu kompetentajām iestādēm jāiesniedz izcelsmes valstij; vienkāršot adopcijas procedūras un izskaust birokrātiju; samazināt laiku, ko bērni pavada iestādēs un bērnu namos; dot priekšroku pašmāju adopcijai; apturēt bandas, kas bezatbildīgi izmanto bērnus, tirgojoties ar viņiem adopcijas nolūkos.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” Parlamenta rezolūciju par starptautisko adopciju ES. Ar šo iniciatīvu tiek īstenots Savienības mērķis, kas izklāstīts Lisabonas līguma 3. pantā par bērnu tiesību aizsardzību.

Par spīti ES valstu ekonomikas attīstībai tajās vēl joprojām ir nopietni trūkumi attiecībā uz bērnu tiesību aizsardzību — piemēram, nestabilas bērnības problēma, kas jo īpaši attiecas uz pamestiem un bērnu aprūpes iestādēs ievietotiem bērniem, kā arī uz vardarbību, no kuras tie cieš. Vēl viens trūkums ir saistīts ar bērnu tirdzniecību ar mērķi nodot viņus adopcijai, iesaistīt prostitūcijā, izmantot kā nelegālu darbaspēku, piespiest viņus stāties laulībā, ubagot uz ielām vai izmantot citiem nelikumīgiem mērķiem, kas joprojām ir nopietna problēma Eiropas Savienībā.

Tieši šis konteksts nosaka to, cik svarīga ir šī iniciatīva, kas aicina Komisiju apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas. Ir vajadzīga tāda stratēģija, kas atbilst starptautiskajām konvencijām, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavotos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas. Tajā jāņem vērā

bērnu tiesību aizsardzība un bāreņu un pamestu bērnu tiesības augt ģimenē un būt aizsargātiem.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Starptautiskās adopcijas apturēšana bija viens no nosacījumiem, lai Rumānija varētu pievienoties Eiropas Savienībai. Pēc tam, kad 2001. gadā Eiropas Parlamenta referente Rumānijas jautājumos baronese E. Nicholson nosodīja bērnu tirdzniecību un kritizēja Rumānijas valsti par nevērīgu izturēšanos pret bērniem, Rumānija nolēma noteikt starptautiskās adopcijas moratoriju. Es domāju, ka priekšroka, kad vien tas ir iespējams un kad tas ir bērna interesēs, jādod adopcijai bērna dzimtenē ar iespējamiem alternatīviem risinājumiem, tostarp audžuģimenes atrašanu, individuāli aprūpi vai aprūpi bērnu aprūpes centrā, vai arī ģimenes nodrošināšanu, izmantojot starptautisko adopciju, saskaņā ar atbilstīgajiem valstu tiesību aktiem un starptautiskajām konvencijām. Bērna ievietošanu aprūpes iestādē tiešām drīkst izmantot tikai kā pagaidu risinājumu. Taču ir svarīgi izstrādāt ES līmeņa metodikas sistēmu, lai novērtētu adoptēto bērnu attīstību viņu jaunajās ģimenēs, izmantojot regulārus pēcadopcijas ziņojumus, ko sastāda sociālie dienesti valstī, kurā bērns adopcijas rezultātā ir nonācis, un kurus tie nosūta tās valsts kompetentajām iestādēm, no kuras bērns tika nodots adopcijai. Šis mehānisms jāievieš, dalībvalstīm un Eiropas Komisijai savstarpēji saskaņojot rīcību, ņemot vērā Hāgas konferenci un sadarbojoties ar Eiropas Padomi un bērnu aizsardzības organizācijām, kas cīnās pret bērnu tirdzniecību adopcijas nolūkos.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Adopcija ir īpaši delikāts jautājums, kurš būtu pelnījis ES dalībvalstu nedalītu uzmanību. Kaut arī pēc Hāgas Konvencijas par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos pieņemšanas ir panākts ievērojams progress, Eiropas Savienībā joprojām ir tādas problēmas kā bērna tiesību neievērošana, pret bērniem vērsta vardarbība un bērnu tirdzniecība ar mērķi nodot viņus adopcijai, iesaistīt prostitūcijā, izmantot kā nelegālu darbaspēku, piespiest viņus stāties laulībā, ubagot uz ielām, vai izmantot citiem nelikumīgiem mērķiem.

Tāpēc jādara viss iespējamais, lai aizsargātu bērna tiesības dzīvot ģimenē. Lai to panāktu, ir svarīgi apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas saskaņā ar starptautiskām konvencijām, lai uzlabotu informācijas pakalpojumu jomā sniegto palīdzību, sagatavošanos starpvalstu adopcijai, starptautiskās adopcijas pieteikumu apstrādes kārtību un pakalpojumus pēc adopcijas.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, balsojumā atturējāties. Kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā pēc sarunām politisko grupu starpā PPE rezolūcijas negatīvie elementi tika aizvietoti. Tomēr šī rezolūcija tika ierosināta pēc Itālijas deputātu iniciatīvas kā atbilde uz ļoti specifisku nacionāla rakstura vajadzību saistībā ar jautājumu, kas neietilpst Eiropas kompetencē. Mums ir izdevies padarīt šo rezolūciju tikai par „aicinājumu apsvērt iespēju Eiropas līmenī koordinēt ar starptautiskās adopcijas instrumentu saistītās stratēģijas” bez jebkādas norādes uz konkrētām problēmām kādā valstī. Tā kā mēs jau strādājam pie šā jautājuma JURI un LIBE komitejās, šāda rezolūcija nebija vajadzīga.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Bērna tiesības uzaugt veselīgā ģimenes vidē, kas labvēlīgi ietekmē viņa harmonisku attīstību, ir šīs rezolūcijas pamatideja. Pieaugošais bērnu namos dzīvojošo bērnu skaits un viņu tiesību pārkāpumi — jo īpaši cilvēku tirdzniecība, nelegāla adopcija un nodarbināšana, kā arī prostitūcija —, kas joprojām notiek Eiropas Savienībā, noveda pie nostājas, ka šī situācija jāmēģina mainīt. Taču būtu jānorāda uz tādu adopcijas gadījumu skaita pieaugumu, kuros iesaistītas trešās valstis, kas neievēro Hāgas

Konvencijas paredzētos nosacījumus. Bērnu tiesību institucionalizācija ES, kas minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. pantā un Pamattiesību hartas 24. pantā un ir viens no ES mērķiem, sagatavo ceļu politikas un stratēģiju koordinēšanai dalībvalstu starpā saskaņā ar jau spēkā esošajiem starptautiskajiem instrumentiem. Es uzskatu, ka steidzami jārada ES līmeņa mehānisms, kas parādītu, kā šajā jomā pārredzams un efektīvs bērnu adopcijas pārraudzības mehānisms, kas nodrošinātu kontroli gan pirms, gan pēc adopcijas, un starptautisko organizāciju iesaistīšanās ne tikai sekmētu bērnu tiesību ievērošanu, bet arī nodrošinātu viņu harmonisku audzināšanu.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Parādoties jaunām migrācijas plūsmām, pamesto bērnu problēma, kas pamazām tika risināta, kļūst arvien nopietnāka un lielāka.

Ir būtiski svarīgi atrast tiesisko regulējumu, lai aizsargātu bērnu tiesības un noteiktu vecāku atbildību, atbrīvotu praktiskās procedūras no nevajadzīgiem birokrātiskiem traucēkļiem un saskaņotu dalībvalstu tiesību aktus saskaņā ar 1993. gada Konvenciju par bērnu aizsardzību un sadarbību starpvalstu adopcijas jautājumos, kā arī ar Lisabonas līgumu.

Es gribētu minēt Vācijas pieeju adopcijas jautājumu risināšanai kā piemēru, ko nevajadzētu atdarināt, jo īpaši attiecībā uz bērnu nodošanu adopcijai tādiem pāriem, kuros viens partneris ir vācietis, bet otrs — no citas ES valsts. Likumdevēja pamatmērķim, protams, jābūt nodrošināt bērnu tiesības uz aizsardzību un rūpēm, kas vajadzīgas viņu labklājībai, cenšoties izvairīties no viņu piespiedu ievietošanas bērnu namos.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Starptautiskā adopcija ir pieļaujama, domājot par bērna labklājību, taču tikai tad, ja ir izsmeltas visas adopcijas iespējas attiecīgajā dalībvalstī. Bērnam obligāti jāuzaug tajā valstī, kuras pilsonis viņš vai viņa ir.

Adopcija uz ārzemēm notiek arī manā valstī — Polijā. Tajā parasti ir iesaistīti bērni, kuriem dažādu slimību dēļ ir maz cerību tikt adoptētiem Polijā. Piemēram, 2006. gadā 202 ģimenes no ārzemēm pieņēma lēmumu rūpēties par 311 mūsu līdzpilsoņiem — 214 poļu bērni atrada itāļu vecākus, 25 atrada franču vecākus, 22 atrada amerikāņu vecākus, 20 atrada nīderlandiešu vecākus, 15 atrada zviedru vecākus, septiņi atrada vācu vecākus, seši atrada šveiciešu vecākus, viens atrada beļģu vecākus un vēl viens atrada kanādiešu vecākus. Rietumeiropā praktiski neeksistē bāreņu problēma — par to liecina lielā interese par iespēju adoptēt bērnus no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm.

Es uzskatu, ka Eiropas Komisijai pirmkārt un galvenokārt: 1) jāinformē Parlaments par to, kādi pasākumi veikti vai tiks veikti Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka starptautiskā adopcija nekļūst par bērnu tirdzniecības aizsegu; 2) jāsniedz atbilde uz jautājumu, kā Komisija ir iecerējusi nepieļaut, ka bērni tiek adoptēti tikai tāpēc, ka tāds ir jaunākais „modes kļiedziens”. Eiropieši arvien biežāk ir gatavi adoptēt bērnus no Āfrikas, jo šāda rīcība ir populāra kinozvaigžņu lokā. Tomēr tas nav nedz adekvāts, nedz nopietns pamats, lai kļūtu par audžuvecākiem.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0021/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju rezolūciju par Serbijas integrācijas procesu Eiropā, kas apstiprina, ka Serbijas nākotne ir saistīta ar ES, un mudina šo valsti turpināt tiekties uz šā mērķa sasniegšanu. Serbija ir panākusi progresu reformu īstenošanā, taču valstī ir jāpanāk vēl lielāks progress, lai izpildītu Kopenhāģenas kritērijus. Ļoti svarīgs ir Kosovas jautājums. Es tāpēc atbalstu rezolūcijā izteikto aicinājumu Serbijas valdībai panākt, ka Serbijas paralēlās varas struktūras Kosovā beidz darbību, jo tās apdraud decentralizācijas procesu un serbu kopienas pilnīgu integrāciju Kosovas iestādēs.

ES ir jāsūta skaidrs signāls Serbijas valdībai, ka mēs gaidām, lai Serbija pieņem konstruktīvu attieksmi pret gaidāmajām vispārējām vēlēšanām Kosovā. Es piekrītu atzinumam, kas ietverts rezolūcijā, ka Kosovas serbu piedalīšanās vēlēšanu procesā ir būtiski svarīga, lai nepieļautu Kosovas serbu kopienas marginalizāciju.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” šo rezolūciju. Paplašināšanās process Eiropas Savienībā pamatojas uz politisku, tiesisku un tehnisku atbilstību ES obligātajiem standartiem un normām. Jau 2003. gadā Rietumbalkānu valstīm tika apsolīts, ka tās varēs pievienoties Eiropas Savienībai, kad tās izpildīs minētos kritērijus. Eiropas Savienības mērķis ir nodrošināt Rietumbalkānu ilgstošu stabilitāti un ilgtspējīgu attīstību. Tā kā integrācijas temps šā reģiona valstīs ir atšķirīgs, katrai valstij ir jāpieliek maksimālas pūles, lai veiktu vajadzīgās reformas un vajadzīgos pasākumus un nodrošinātu ikvienas valsts un visa reģiona drošību un stabilitāti. Serbija ir panākusi ievērojamu progresu daudzās jomās, kā arī sekmīgi un konstruktīvi sadarbojusies ar Eiropas Savienību. ES vīzu režīma atcelšana Serbijai kopš 2009. gada parādīja tās iedzīvotājiem, ka ES pozitīvi vērtē valstī veiktās reformas. Es piekrītu rezolūcijā izteiktajiem secinājumiem, ka ir jāturpina reformas attiecībā uz pilsoņu aizsardzību un minoritāšu tiesībām, plašsaziņas līdzekļu plurālismu, tiesu sistēmas neatkarību, cietumiem un citam jomām. Centieniem nostiprināt tiesiskumu, lai nodrošinātu valsts iestāžu demokrātisku funkcionēšanu, un efektīvai cilvēktiesību un brīvību aizsardzībai arī turpmāk ir jābūt vienai no Serbijas valsts iestāžu galvenajām prioritātēm.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Balsojums par Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu Serbijai nozīmē pamudinājuma signālu. Es ceru, ka Eiropas Parlamenta šodienas pozitīvais balsojums paātrinās šā nolīguma ratifikācijas procesu. Es vēlos norādīt, ka viens no jautājumiem, kas uzsvērts ziņojumā par Stabilitātes un asociācijas nolīgumu, ir saistīts ar Serbijas atteikšanos atzīt Kosovā iestādes un paralēlu varas struktūru saglabāšanu. Savukārt Rumānija neatzīst Kosovā neatkarību, kas tika pasludināta vienpusēji, pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus. Serbija ir Rumānijai draudzīga kaimiņvalsts, ar kuru mūs vieno gadsimtiem ilga vēsture. Rumānija saprot savus draugus un atbalsta tos. Serbijas nākotne, bez šaubām, ir saistīta ar Eiropu, un tās sadarbībai ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu ir jāparāda Belgradas apņemšanās pieņemt Eiropas vērtības, demokrātiju un aizstāvēt cilvēktiesības.

Serbijai būs jāizvēlas tas pats ceļš, lai pievienotos ES, kādu ir nogājušas visas dalībvalstis. Taču attiecībā uz šo ceļu tai jāsaņem arī vienlīdzīga attieksme. Nesenie notikumi ir parādījuši, ka Serbija ir sapratusi, ko Eiropas kopienas gaida no tās. Tā ir panākusi jūtamu progresu, bet ES ir taktiski jāizturas pret dažiem Belgradas nesēnās vēstures aspektiem, kas smagi gulstas uz Serbijas tautu.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība pamatojas uz tādiem principiem kā samierināšanās un mierīga līdzāspastāvēšana, un tās mērķis ir uzlabot attiecības starp šā reģiona tautām. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka Serbijas nākotne ir saistīta ar ES valstīm, un, manuprāt, šai valstij ir jāpieliek lielākas pūles, lai sasniegtu šo mērķi.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo atzīstu, ka Serbija var kļūt par svarīgu Balkānu drošības un stabilitātes garantu. Serbijas nākotne ir neizbēgami saistīta ar ES. Tāpēc es uzskatu, ka šai valstij ir jāturpina tiekties sasniegt šo mērķi. Progress, kas ir panākts reformu procesā, ir pelnījis uzslavu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ikviens, kas aplūko Eiropas Savienības karti, ātri vien sapratīs, ka Rietumbalkāniem ir lemts kļūt par daļu no ES. Es uzskatu, ka šo valstu

pievienošanās ES galu galā tiks panākta. Kopš bijusi Dienvidslāvija pēc Padomju varas sabrukuma beidza pastāvēt, Serbijas ceļš uz šo mērķi ir bijis īpaši grūts. Turklāt brāļu kariem, kuros tā iesaistījās, un to brutālajai ietekmei uz kaimiņvalstīm un visu starptautisko sabiedrību bija bēdīgas sekas šai valstij un tās iedzīvotājiem. Kosovas atdalīšanās, kas tiek uzverta pretrunīgi, ir palielinājusi saspīlējumu šajā reģionā un apdraud turpmāko tā stabilitāti. Es ceru, ka Serbija saglabās vēlmi pievienoties ES, un es apsveicu tās pilsoņus un valsts vadītājus par progresu, ko tie šajā ziņā ir sasnieguši.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Serbijas nākotne ir saistīta ar ES. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Serbijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā, ko tā iesniedza 2009. gada 22. decembrī, kā arī Ministru padomes lēmumu, kuru tā pieņēma 2010. gada 25. oktobrī un kurā tā lūdz Komisiju izskatīt Serbijas pieteikumu.

Es vēlos apsveikt Serbiju par reformu procesā sasniegto progresu. Es gribu uzsvērt, ka reģionālās sadarbības attīstība ir galvenā ES prioritāte, kas kalpo par katalizatoru samierināšanās procesam, labām kaimiņattiecībām un cilvēku savstarpējiem kontaktiem Rietumbalkānos. Es tāpēc aicinu Serbiju pieņemt konstruktīvu pieeju ciešākai reģionālajai sadarbībai.

Es vēlos norādīt, ka pilnīga sadarbība ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu (ICTY) ir pamatnosacījums Serbijas virzībai uz iestāšanos ES. Ir jāatzīst, ka Serbija pienācīgi reaģē uz ICTY palīdzības pieprasījumiem. Es aicinu Serbijas valdību turpināt cieši sadarboties ar Tribunālu, tostarp bez kavēšanās nodot Tribunāla rīcībā visus pieprasītos dokumentus un savlaicīgi izskatīt lietas, ko ICTY iesniedzis atkārtotai izskatīšanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam „pret” šo rezolūciju, galvenokārt prasību dēļ, kas tiek izvirzītas Serbijai, un ES nepieņemamās nostājas dēļ attiecībā uz Kosovu. Piemēram, Parlaments aicina Serbijas valdību atteikties no paralēlajām varas struktūrām Kosovā, apgalvojot, ka tās „apdraud decentralizācijas procesu un serbu kopienas pilnīgu integrāciju Kosovas iestādēs”, kā arī turpina pieprasīt, lai Serbija sadarbojas ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai. Šis spiediens uz Serbiju nav pieņemams un sarežģī situāciju, jo attiecībā uz Kosovu nav pieņemti tādi paši pasākumi, lai gan ir izskanējuši publiski apvainojumi par to, ka Kosovas pašreizējie vadītāji nodarbojas ar cilvēku orgānu tirdzniecību.

Nav pieņemams arī tas, ka Parlaments izdara spiedienu uz Serbiju, lai tā „iesaistās dialogā ar Kosovu, vairs neturpinot atsaukties uz jaunām sarunām par tās statusu vai atdalīšanos.”

„Serbijas integrācijas process Eiropā” atklāj to, ko mēs jau sen esam norādījuši. Šodien ir kļuvis skaidrs, ka karš, ko uzsāka NATO kopā ar galvenajām ES lielvalstīm, kuru priekšgalā bija Vācija, bija paredzēts, lai sagrautu Dienvidslāviju un tās teritorijā izveidotu valstis, kas varētu aizstāvēt lielo uzņēmēju intereses ES.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Es nebalsoju par rezolūciju par Serbijas integrāciju Eiropā ne jau paša šā procesa dēļ, bet pretrunīgā teksta dēļ par Kosovas jautājumu.

Kopīgā Eiropas Savienības un Serbijas rezolūcija, ko pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, ir pieminēta, bet nekur nav paskaidrots, ka Serbijai vai tām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kas nav atzinušas šo rezolūciju, tā ir jāuzskata par oficiālu Kosovas neatkarības atzīšanu.

Nav arī pieminēts Eiropas Padomes uztraucošais ziņojums par to, ka Kosovas Atbrīvošanas armija (KLA) tirgojas ar cilvēku orgāniem, kas iegūti no serbu tautības gūstekņiem, un šis apstāklis liek apšaubīt pašreizējo Kosovas premjerministru, turpretī divu neseno Serbijas bēgļu nodošana Starptautiskajai krimināltiesai tiek izvirzīta par Serbijas pievienošanās Eiropai būtisku nosacījumu.

Kā tas notika vairāku karu laikā, kuru rezultātā sabruka bijusī Dienvidslāvija, ļaundara loma tiek piešķirta tikai vienai pusei un grēku nožēla tiek pieprasīta tikai no vienas noietnes. Ar laiku tas apnīk, lai gan Serbijas valdība, Eiropas Savienības vīlinājuma apzīlbināta un cerot uz pievienošanu, pieņem šos nosacījumus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Serbijas virzība uz iestāšanos ES ir vērtējama atzinīgi un, cerams, stiprinās mieru un labklājību šajā reģionā. Parlamenta rezolūcija ietver aicinājumu ņemt vērā mazākumtautību kultūru un valodas, un tie ir jautājumi, kas Eiropas Brīvās apvienības grupai šķiet vissvarīgākie.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Serbijas Republiku stājās spēkā 2010. gada 1. februārī. Lai gan no tā laika ir pagājuši 11 mēneši, vēl ne visas ES dalībvalstis ir ratificējušas šo nolīgumu. Ar šo rezolūcijas priekšlikumu Eiropas Parlaments vēlējas, pirmkārt, uzsvērt Serbijas lielo nozīmi Eiropas Savienībai un, otrkārt, atzinīgi novērtēt sociālos un politiskos uzlabojumus, kurus pēdējos gados ir ieviesusi Serbijas valdība. Tas vēlējas norādīt arī uz vēl darāmo, lai izpildītu Eiropas Savienības prasības pēc valsts demokratizācijas, brīvības un godīgas un ilgtspējīgas politikas. Tā kā es uzskatu, ka Serbijas pievienošanās ES ir liels solis uz priekšu gan Eiropas Savienībai, gan Serbijas Republikai, es balsoju „par” šo rezolūciju, jo, manuprāt, šī valsts drīz likvidēs visus šķēršļus, kas tik ilgi nav ļāvuši pārvarēt plaisu starp abām pusēm.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju „par” šo rezolūciju, kurā ir uzsvērts Serbijas progress reformu veikšanā un Padomes nesenā prasība Komisijai sagatavot atzinumu par Serbijas pieteikumu dalībai ES. Taču rezolūcijā pamatoti ir norādīts arī tas, ka pilnīga sadarbība ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziedznieku tribunālu, tostarp pēdējo divu bēgļu notveršana un nodošana Hāgai, „ir pamatnosacījums Serbijas virzībai uz iestāšanos ES.”

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Solidarizējoties ar Serbijas tautu, es balsoju „pret” šo tekstu. Uzlikt Serbijai pienākumu izpildīt Kopenhāgenas ekonomiskos kritērijus papildus nežēlīgajiem līdzekļu samazinājumiem sociālajai sfērai, kas izriet no taupības programmām, kuras kopš 2009. gada janvāra uzspiedis Starptautiskais Valūtas fonds (SVF), ir sociāls noziegums, kuru es atsakos atbalstīt. Turklāt jāpiemin arī šajā tekstā ietvertie daudzkārtīgie Serbijas valsts suverēno tiesību pārkāpumi attiecībā uz tās atsacīšanos tikties ar separātiskās provinces Kosovas pārstāvjiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mēs visi esam vienprātis, ka Rietumbalkānu valstīm ir lemts kļūt par ES sastāvdaļu — tuvākajā nākotnē tā būs realitāte.

Serbija pieder pie šīs grupas un ir valsts, kas nogājusi grūtu ceļu, kopš bijusī Dienvidslāvija pēc Padomju impērijas sabrukuma beidza pastāvēt. Turklāt brāļu kariem, kuros tā iesaistījās, un to brutālajai ietekmei uz kaimiņvalstīm un visu starptautisko sabiedrību, bija bēdīgas sekas šai valstij un tās iedzīvotājiem. Tā sauktais karš Kosovā, kurš vēl līdz šai dienai nav atrisināts un kuru visa starptautiskā sabiedrība uztver pretrunīgi, arī ir kavējis miera iestāšanos šajā reģionā.

Tāpēc ir vēlams, lai Serbija turpinātu virzīties uz pievienošanu Eiropai. Es vēlos izmantot izdevību, lai apsveiktu Serbijas vadītājus un tautu par to centieniem un panākto progresu.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” rezolūciju par Serbijas integrāciju Eiropā, jo reģionālās sadarbības attīstība ir ES galvenā prioritāte, kas kalpo par katalizatoru samierināšanās un labu kaimiņattiecību politikas īstenošanai Rietumbalkānos. Tā kā Serbijas mērķis ir būt par ietekmīgu spēku šā reģiona drošības un stabilitātes garantēšanā, tās nākotne ir cieši saistīta ar Eiropas Savienību, un tāpēc tai jāpieliek maksimālas pūles, lai kļūtu par pilntiesīgu ES dalībvalsti. Lai iegūtu ES kandidātvalsts statusu un sāktu sarunas ar ES, Serbijai ir jāuzsāk dialogs ar Kosovu, jāpieņem konstruktīva attieksme pret gaidāmajām vispārējām vēlēšanām Kosovā un jācenšas nepieļaut Kosovas serbu kopienas marginalizāciju. Es piekrītu priekšlikumam, ka ES kandidātvalsts statusu var piešķirt Serbijai tikai tad, ja tā sāks sadarboties ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu (ICTY).

Turklāt Serbijai ir jāturpina iesāktās reformas un jāveic jaunas reformas. Serbijas iestādēm jādara viss iespējamais, lai tiesiskuma un demokrātijas principi valstī tiek pareizi īstenoti, un jāgādā, lai korupcijas līmenis Serbijā mazinātos un tie valsts ierēdņi, kas ļaunprātīgi izmanto savu amata stāvokli, tiktu bargi sodīti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Rezolūcijas priekšlikums par Serbijas integrāciju Eiropas Savienībā ir pelnījis atbalstu šādu iemeslu dēļ:

Saloniku Eiropadome 2003. gada jūnijā solīja visām Rietumbalkānu valstīm, ka tās varēs iestāties Eiropas Savienībā, tiklīdz tās būs izpildījušas iestāšanās kritērijus. Rietumbalkānu valstīm ir atšķirīgi integrācijas tempi, kas ir atkarīgi no katras valsts apņemības izpildīt visas prasības un nosacījumus, veikt reformas un visus vajadzīgos pasākumus, kuri izvirzīti kā iestāšanās ES priekšnoteikumi.

Serbijai ir lielas iespējas garantēt mieru un drošību šajā reģionā. Tāpēc šī rezolūcija vēlreiz apliecina, ka Serbijas nākotne ir saistīta ar ES un mudina to tiekties uz šā mērķa sasniegšanu. Tajā Serbija ir uzslavēta par reformu procesa īstenošanā panākto progresu un atzinīgi vērtēts Padomes 2010. gada 14. jūnija lēmums sākt Stabilizācijas un asociācijas nolīguma ar Serbiju ratifikācijas procedūru, kā arī tas, ka 10 dalībvalstis jau ir ratificējušas šo nolīgumu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” šo rezolūciju, kas vēlreiz apliecina, ka Serbijas nākotne ir saistīta ar ES, uzsver progresu, kas panākts reformu īstenošanā un mudina šo valsti censties izpildīt visas prasības un kritērijus, kas vajadzīgi, lai iestātos ES.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu grupa balsoja „par” šo rezolūciju, jo 16 no mūsu iesniegtajiem grozījumiem tika pieņemti vai iekļauti kompromisa grozījumos, kurus izstrādāja referents, tostarp arī grozījums, kurā pieprasīts, lai iespēja kļūt par ES kandidātvalsti būtu saistīta ar Serbijas ciešāku sadarbību ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (ICTY). Citi grozījumi attiecas uz Kosovu, dzimumu līdztiesību, minoritāšu tiesībām, pilsonisko sabiedrību, sabiedrisko transportu, vidi un Serbijas attiecībām ar Bosniju.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Šis ziņojums palīdz novērst šķēršļus tirdzniecībai starp Eiropas Savienību un Serbiju un ir solis uz priekšu ceļā uz šīs Balkānu valsts pievienošanu ES.

Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu parakstīja 2008. gadā, bet līdz šai dienai to ir ratificējušas tikai 12 dalībvalstis, tostarp arī Itālija. Svarīgajam mērķim, ko šodien

sasniedzām, ir katrā ziņā jāklūst par jauna ceļa sākumu Serbijai, kas iesniedza pieteikumu dalībai ES 2009. gada decembrī. Tai noteikti ir jāturpina sadarboties ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu, kas vienmēr ir bijis būtisks pievienošanās nosacījums.

Csanád Szegedi (NI), rakstiski. – (HU) Serbijā ir vērojami nopietni cilvēktiesību pārkāpumi. Ungāru tautības iedzīvotāji tiek uzskatīti par otrās šķiras pilsoņiem, un daudz ir policijas brutalitātes gadījumu. Vēl ir jāizmeklē Temerinas zēnu lieta. Tā kā nav nekāda progressa minētajās jomās, es nevaru atbalstīt Serbijas integrāciju Eiropā. Turklāt es uzskatu, ka Vojvodinas ungāru pamatiedzīvotājiem ir jāpiespē pilnīga autonomija.

Ieteikums: Jelko Kacin (A7-0362/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā Padomes un Komisijas pagaidu lēmumu (15191/2007) un Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Serbiju, es piekrītu šā nolīguma slēgšanai.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Es balsoju „par” šo ziņojumu, un šis nav pirmais gadījums, kad, minot iemeslu, kāpēc es to darīju, es nosaucu personiskus iemeslus. Rietumbalkāni un Serbija ir kaut kas vairāk par reģionu, par kuru Eiropas Savienībai ir stratēģiskas intereses — šā reģiona iedzīvotājiem esam vajadzīgi mēs, bet arī mums ir vajadzīgi viņi. ES ir Serbijas galvenā tirdzniecības partnere, un tas par daudz ko liecina. Serbijai ir unikāls stāvoklis Eiropā, jo šajā valstī ir visvairāk bēgļu un pārvietotu personu. Es cieši ticu, ka Serbijas integrācijas procesa paātrināšana nāks par labu visam Rietumbalkānu reģionam.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju „par” rezolūciju par Serbijas integrāciju. Viens no iemesliem ir tas, ka Serbija var kļūt par svarīgu valsti drošības un stabilitātes garantēšanā šajā reģionā. Arī konstruktīva reģionālās sadarbības stratēģija un labas kaimiņattiecības ir svarīgi stabilizācijas un asociācijas procesa aspekti. Visi šie aspekti ir noteicošais faktors, lai Rietumbalkāni kļūtu par reģionu, kurā valda ilgtermiņa stabilitāte un ilgtspējīga attīstība.

Serbijas integrāciju Eiropas Savienībā labvēlīgi ietekmē arī progress, kas panākts reformu procesā. Serbijas centieni aizsargāt minoritātes ir slavējami, lai gan piekļuve informācijai un izglītībai minoritāšu valodās vēl ir jāuzlabo, jo īpaši attiecībā uz rumāņu minoritāti, kas iepriekšējā gadsimtā tika stipri diskriminēta.

Ievērojams progress ir sasniegts dzimumu līdztiesības jomā, pieņemot dzimumu līdztiesības likumu un valsts rīcības plānu sieviešu stāvokļa uzlabošanai un dzimumu līdztiesības veicināšanai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ir skaidrs, ka Serbijai ir galvenā nozīme Rietumbalkānos — būs grūti šajā reģionā panākt stabilitāti, ja Serbijā nebūs stabilitātes. Reformas, kas veiktas šajā valstī, ir pelnījušas uzslavu, jo tās ir bijušas vērstas uz demokrātijas, pārredzamības un tiesiskuma stiprināšanu. Turklāt Serbija ir centusies atjaunot attiecības un partnerību ar kaimiņvalstīm, savām bijušajām ienaidniecēm, un es atzinīgi vērtēju šo soli, jo tas ir cilvēciski grūti izdarāms. Nolīgums, ko Serbija noslēdza ar ES, un nesenā robežu atvēršana liecina, ka politika, kas soli pa solim ved pie reālas sadarbības, nav atstāta novārtā. Es ceru, ka ES pietiekami rūpīgi izvērtēs Serbijas vēlmi tai pievienoties, bet paturēs prātā arī svarīgo vēsti, ko šis valsts pievienošanās — kopā ar Horvātiju, kas ir tuvāk šim mērķim, — nodos Serbijas tautai, visam reģionam un pašai Eiropas Savienībai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Serbijas nākotne ir saistīta ar ES. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Serbijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā, ko tā iesniedza 2009. gada 22. decembrī, kā arī Ministru padomes 2010. gada 25. oktobra lēmumu lūgt Komisiju izskatīt Serbijas pieteikumu.

Es vēlos apsveikt Serbiju par reformu procesā sasniegto progresu. Es gribu uzsvērt, ka reģionālās sadarbības attīstība ir galvenā ES prioritāte, kas kalpo par katalizatoru samierināšanās procesam, labām kaimiņattiecībām un cilvēku savstarpējiem kontaktiem Rietumbalkānos.

Es tāpēc aicinu Serbiju pieņemt konstruktīvu pieeju ciešākai reģionālajai sadarbībai. Es piekrītu Padomes un Komisijas lēmuma projektam noslēgt Stabilitātes un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un dalībvalstīm, no vienas puses, un Serbiju, no otras puses.

Carlo Fidanza (PPE), rakstiski. – (IT) Es atzinīgi vērtēju Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu (SAA) starp ES un Serbiju. Stabilizācijas un asociācijas nolīgums (SAA) palīdz samazināt šķēršļus tirdzniecībai starp Eiropas Savienību un Serbiju un ir solis ceļā uz šīs Balkānu valsts iespējamu pievienošanos ES. Nolīgumu parakstīja 2008. gadā, bet kopš tā laika tikai 12 dalībvalstis, tostarp Itālija, ir to ratificējušas. Šodienas balsojums parāda, ka Parlaments piekrīt šim nolīgumam, un sūta signālu pārējām 15 dalībvalstīm, ka arī tām šis nolīgums ir jāratificē. Par spīti Serbijas grūtajiem pārbaudījumiem tās nesenojā vēsturē, tā sāk pamazām atveseļoties un nostiprināt savas demokrātiskās institūcijas. Serbijas ģeogrāfiskais stāvoklis un stratēģiskā nozīme neapšaubāmi piešķir tai galveno lomu Balkānu valstu integrācijas procesā Eiropas Savienībā. Serbija ir arī svarīga tirdzniecības partnere — bez visa cita tai ir būtiska nozīme arī dzelzs un tērauda rūpniecībā. Šodienas balsojums ir vēl viens svarīgs solis pēc 2009. gada, kad tika atceltas vīzas visā Šengenas zonā, liekot Serbijas iedzīvotājiem just, ka arī viņi pieder pie Eiropas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šodien ir pieņemts jauns Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp ES un Serbiju, kas ļauj nodibināt brīvās tirdzniecības zonu un dod izredzes šai valstij pievienoties ES. Ņemot vērā savu viedokli par paplašināšanos, mēs no balsošanas par šo ziņojumu atturējamies.

Mēs nepiekrītam dažiem no šā ziņojuma aspektiem, piemēram, konkrētiem ES nosacījumiem un jo īpaši prasībai pilnā mērā sadarboties ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu, — prasībai, kas tiek uzskatīta par Serbijas nākamās pievienošanās ES priekšnoteikumu. Citām valstīm, kas atrodas tādā pašā stāvoklī, nav izvirzīti šādi nosacījumi. Mēs nedrīkstam aizmirst arī to, ka nolīgums jāratificē 27 dalībvalstīm, lai tas stātos spēkā.

Stabilizācijas un asociācijas nolīgums, ko parakstīja 2008. gadā, ļauj nodibināt brīvas tirdzniecības zonu un dod izredzes šai valstij pievienoties ES. Serbija iesniedza pieteikumu dalībai ES 2009. gadā. Pagājušā gada oktobrī Padome lūdza Komisiju sagatavot atzinumu par šīs valsts pievienošanās pieteikumu, un šis atzinums tiks sniegts šā gada rudenī.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Attiecībā uz paplašināšanās procesu stāvoklis Rietumbalkānos prasa īpašu uzmanību. Tāda valsts kā Serbija, bez šaubām, rada problēmas, bet stāvoklis Belgradā šķiet daudz labāks nekā citās šā reģiona valstīs. Tāpēc, cerot uz paātrinājumu sadarbības procesā ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai, es atbalstu šo tekstu un ceru, ka Serbijas iedzīvotāji un iestādes to uztvers kā pamudinājumu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Ar savu balsojumu es devu piekrišanu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam ar Serbiju, bet es vēlos norādīt, ka līdz šai dienai to ir ratificējušas tikai 11 dalībvalstis. Es mudinu arī pārējās 16 dalībvalstis to darīt pēc iespējas ātrāk.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) ES un Serbijas Stabilizācijas un asociācijas nolīgums kā visi šāda veida nolīgumi nolemj cilvēkus galējai nabadzībai tikai tadēļ, lai nākamajos piecos gados varētu notikt steidzama pāreja uz tirgus ekonomiku un izveidota brīvās tirdzniecības zona. Eiropas Savienība nav savu pilsoņu cienīga, nedz arī to valstu pilsoņu cienīga, kas vēlas tai pievienoties. Solidarizējoties ar Serbijas Republikas iedzīvotājiem, es balsoju „pret” šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mēs visi piekrītam, ka Rietumbalkānu valstīm ir lemts kļūt par ES sastāvdaļu, — tuvākajā nākotnē tā būs realitāte.

Serbija pieder pie šīs grupas un ir valsts, kas nogājusi grūtu ceļu, kopš bijusi Dienvidslāvija pēc Padomju impērijas sabrukuma beidza pastāvēt. Turklāt brāļu kariem, kuros tā iesaistījās, un to brutālajai ietekmei uz kaimiņvalstīm un visu starptautisko sabiedrību, bija bēdīgas sekas šai valstij un tās iedzīvotājiem. Tā sauktais karš Kosovā, kurš vēl līdz šai dienai nav atrisināts un kuru visa starptautiskā sabiedrība uztver pretrunīgi, arī ir kavējis miera iestāšanos šajā reģionā.

Tāpēc ir vēlams, lai Serbija turpinātu virzīties uz pievienošanos Eiropai. Es vēlos izmantot izdevību, lai apsveiktu Serbijas vadītājus un tautu par to centieniem un panākto progresu. Es vēlos uzsvērt Serbijas lielo nozīmi visa Rietumbalkānu reģiona stabilizācijas nodrošināšanā un jo īpaši Bosnijas un Hercegovinas stabilizācijā un kohēzijā.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo es atzinīgi vērtēju progresu, ko panākusi Serbija, īstenojot reformas valsts pārvaldē, tiesiskajā regulējumā un cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību. Es piekrītu referenta aicinājumam ES dalībvalstīm sākt Stabilizācijas un asociācijas nolīguma ar Serbiju ratifikācijas procesu. Galvenais nosacījums Serbijai, lai tā varētu virzīties uz iestāšanos ES, uz ko pamatojas šis ziņojums, ir pilnīga sadarbība ar Hāgas tribunālu. Es vēlos arī mudināt Serbiju uzņemties stingrākas saistības attiecībā uz nodarbinātības politiku un sociālo kohēziju.

Es vēlos arī aicināt šo valsti turpināt radīt labvēlīgu vidi demokrātijas, tiesiskuma, brīvas tirgus ekonomikas attīstībai un cilvēktiesību aizstāvībai. Serbija ir panākusi progresu vides aizsardzības jomā. Taču šai valstij ir jāpieliek lielākas pūles, lai attīstītu atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jomas. Galvenie atjaunojamās enerģijas *acquis* aspekti vēl ir jātransponē. Valstij jāpieņem energoefektivitātes tiesiskais regulējums.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju „par” rezolūciju par Serbijas integrācijas procesu Eiropā un par tās Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Eiropas Savienību, jo es uzskatu, ka konstruktīva pieeja reģionālajai sadarbībai un labas attiecības ar kaimiņvalstīm ir būtiski stabilizācijas un asociācijas procesa aspekti, kuriem būs izšķiroša nozīme Rietumbalkānu pārveidošanas procesā par ilgstošas stabilitātes un ilgtspējīgas attīstības zonu. Serbijai ir arī liela nozīme šā reģiona iedzīvotāju drošības, stabilitātes un samierināšanās garantēšanā. Eiropas Savienība nosoda kara noziegumus, kas sagrāva bijušo Dienvidslāviju, un atbalsta ICTY (Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu). Tā arī uzsver, ka Serbijas nākotne ir atkarīga no tās dalības Eiropas Savienībā, un mudina šo valsti turpināt centienus sasniegt šo mērķi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski.* – (PT) Nepastāv nekādu šķēršļu tam, lai Eiropas Parlaments apstiprinātu Padomes un Komisijas lēmuma projektu Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanai starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Serbiju, no otras puses.

Ņemot vērā Eiropas Parlamenta pašreizējās pilnvaras attiecībā uz starptautiskiem nolīgumiem, Padome ir iesniegusi lūgumu sniegt piekrišanu šim nolīgumam, un Ārlietu komiteja ir devusi savu atzinumu, iesakot noslēgt šo nolīgumu.

Es balsoju „par” šo lēmumu, jo uzskatu, ka minētais nolīgums sniedz ārkārtīgi svarīgu ieguldījumu stiprā un efektīvā kaimiņattiecību politikā un ka Serbijai ir liela nozīme Balkānu ģeopolitiskā līdzsvara nodrošināšanā.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski.* – (IT) Ņemot vērā Padomes un Komisijas lēmuma projektu par Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un Serbiju, lūgumu sniegt piekrišanu, ko Padome iesniedza saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. un 218. pantu un Reglamenta 81. un 90. pantu, kā arī Ārlietu komitejas ieteikumu, es uzskatu, ka ir augstākā mērā loģiski un vajadzīgi atbalstīt Parlamenta nostāju.

Es tāpēc atbalstu minēto Padomes un Komisijas lēmuma projektu un atzinīgi vērtēju vispirms ciešāku sadarbību ar Serbiju un vispār stabilizācijas un sadarbības pasākumus Eiropas Savienībā.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski.* – (PT) Reformas, kuras veic Serbija, palīdzēs šai valstij panākt ievērojamu progresu ceļā uz iestāšanos ES. Es tāpēc uzskatu, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšana starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Serbiju, no otras puse, ir jāatbalsta.

Teresa Riera Madurell (S&D), *rakstiski.* – (ES) Parlamenta piekrišana ES un Serbijas Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanai pēc Padomes lēmuma sākt tā ratifikācijas procesu ir svarīgs solis ceļā uz Rietumbalkānu integrāciju ES. Es balsoju „par” šo lēmumu, pamatojoties uz savu redzējumu par ES kā vadošo spēku, kam ir pienākums atbalstīt Rietumbalkānu pilnīgu stabilizāciju. Ticība ES starptautiskā mērogā ir cieši saistīta ar tās rīcībspēju attiecībā uz savām kaimiņvalstīm. Šķiet, ka vienīgais iespējamais risinājums Rietumbalkāniem, tostarp Serbijai, ir pievienošanās ES. Taču iestāšanās ir saistīta ar vairākiem noteikumiem. Serbija demonstrē apbrīnojamu apņēmību virzīties uz dalību ES.

Lai gan šodien Parlaments deva piekrišanu nolīgumam un pieņēma pozitīvu rezolūciju attiecībā uz Serbiju, taču tajā bija arī norādīts, ka savā ceļā uz dalību ES Belgradai ir jāsadarbjas ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu un jāuzņemas saistības veicināt demokrātiju un tiesiskumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – Mēs esam atbalstījuši šo tekstu, jo vairākums grozījumu, kurus iesniedzām, tika pieņemti. Šie grozījumi attiecās uz Kosovu, dzimumu līdztiesību, minoritāšu tiesībām, pilsonisko sabiedrību, sabiedrisko transportu, vidi un attiecībām ar Bosniju. Vienīgais grozījums, ko noraidīja, tika iesniegts atkārtoti, un to noraidīja pēc neizšķirta balsojuma (27 balsis pret 27 balsīm). Tas ir ļoti svarīgs, jo tas aicina Serbiju sākt dialogu ar Kosovu bez jaunām sarunām par tās statusu vai atdalīšanos.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski.* – (DE) Es balsoju „par” Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Serbijas Republiku. Serbijai ir liela nozīme visa Balkānu reģiona stabilitātes nodrošināšanā, un tāpēc mums ir svarīgi iesaistīties nepārtrauktā dialogā ar šīs valsts iestādēm. Pēdējos gados Serbija ir panākusi lielu progresu

ceļā uz Eiropu. Pēc Starptautiskās Tiesas lēmuma, kas noteica, ka Kosovai vienpusējā neatkarības pasludināšana nepārkāpj starptautiskos tiesību aktus, Eiropai ir jāuzņemas aktīvas miera nodrošinātājas loma. Mums ir arī visos iespējamajos veidos jāatbalsta Serbijas centieni sadarboties ar Starptautisko Kara noziedznieku tribunālu.

Artur Zasada (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es ļoti priecājos par šodienas balsojuma rezultātiem attiecībā uz lēmumu par Padomes un Komisijas priekšlikumu par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm un Serbijas Republiku. Kopš 2007. gada Serbija ir panākusi redzamu progresu sadarbībā ar Eiropas Savienību, un tas ir devis iespēju atjaunot sarunas ar ES. Tās noslēdzās 2007. gada 10. septembrī, un pēc apspriešanās ar ES dalībvalstīm 2007. gada 7. novembrī Briselē tika ierosināts noslēgt Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu. Taču mums ir jāatceras, ka pilnīgas sadarbības priekšnoteikums ir tas, ka, pieņemot sarunu direktīvas, Serbijai ir jāievēro Padomes politiskais nosacījums, proti, pilnīga sadarbība ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu.

Ziņojums: Marisa Matias (A7-0366/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju „par” šo patstāvīgo ziņojumu, kura mērķis ir izstrādāt virkni pasākumu, jo īpaši agrīnās diagnosticēšanas veicināšanai un dzīves kvalitātes uzlabošanai, pilnveidojot epidemioloģiskās zināšanas par šo slimību un koordinējot tās izpēti, kā arī sekmējot paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm un nodrošinot cieņpilnu attieksmi pret cilvēkiem, kas sirgst ar demenci un slimībām, kuras saistītas ar to. Pašlaik aptuveni 14 miljoni eiropiešu katru gadu saslimst ar kādu no demences veidiem, no kuriem puse ir Alcheimera slimība.

Ir jāapvieno dažādas pašreizējās politikas jomas, lai risinātu šo situāciju koordinētākā, objektīvākā un efektīvākā veidā, atbalstot aprūpētājus un ģimenes tādās jomās kā dažādu veselības aprūpes sistēmu stiprināšana, apmācība un konsultēšana. Es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas stratēģijā attiecībā uz demenci lielāka vērība tiktu veltīta to cilvēku sociālajiem aspektiem, kas sirgst ar demenci, jo īpaši pievēršoties pētniecībai un profilaksei, kā arī agrīnajai diagnosticēšanai.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju „par” rezolūciju par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai, kuras galvenais uzdevums ir uzlabot koordināciju starp dalībvalstīm un īstenot efektīvāku un uz solidaritāti balstītu rīcību, kas vērsta uz profilaksi un ar demenci, jo īpaši ar Alcheimera slimību, slimo cilvēku ārstēšanu, kā arī atbalsta sniegšanu viņu tuviniekiem un aprūpētājiem neatkarīgi no tā, vai tie ir veselības aprūpes darbinieki, pakalpojumu sniedzēji vai ģimenes locekļi. Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai ir būtiski svarīgs solis ceļā uz īpašu ieteikumu izstrādi, lai apvienotu dažādās pašreizējās politikas jomas un veidus šīs slimības ārstēšanai. Sadrumstalotie pasākumi, nevienādā attieksme, kas pastāv Eiropā, kā arī nevienlīdzīgie apstākļi šīs slimības ārstēšanas pieejamībā rāda, ka šī iniciatīva ir augstākā mērā pamatota.

Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi pievērst uzmanību šīs slimības agrīnai diagnosticēšanai un profilaksei un veikt pasākumus sabiedrības izpratnes par demenci veicināšanai. Eiropas stratēģijā ir jāiekļauj arī tādu pakalpojumu nodrošināšana, kas pacientiem garantē maksimāli plašu un vienlīdzīgu aprūpes un ārstēšanas pieejamību neatkarīgi no vecuma, dzimuma, finanšu līdzekļiem un dzīves vietas.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” šo svarīgo dokumentu. Jauns neirodeģeneratīvās slimības (nervu sistēmas traucējumi) gadījums tiek diagnosticēts ik pēc 24 stundām. Pašlaik šī slimība ir viens no vecāka gadu gājuma cilvēku nespējas galvenajiem cēloņiem, un Alcheimera slimības gadījumi veido vairāk nekā pusi no saslimušo skaita. Ir gaidāms, ka to cilvēku skaits, kurus skar šī slimība, vēl ievērojami palielināsies. Tas rada bažas, ņemot vērā to, ka vidējais paredzamais dzīves ilgums palielinās un strādājošo skaits attiecībā pret pensionāru skaitu samazinās. Es atbalstu Komisijas priekšlikumu izstrādāt Eiropas mēroga stratēģiju, kas ietvertu uz solidaritāti balstītu risinājumu, kurš vērsts uz profilaksi un demences slimnieku (pakāpeniska garīgo spēju pazemināšanās) ārstēšanu, iesaistot tajā viņu tuviniekus. Eiropas stratēģijā ir jāiekļauj arī tādu pakalpojumu nodrošināšana, kas pacientiem garantē maksimāli plašu un vienlīdzīgu aprūpes un ārstēšanas pieejamību neatkarīgi no vecuma, dzimuma, finanšu līdzekļiem un dzīves vietas.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Demence ir slimība, kurai raksturīgs lēns un progresējošs atmiņas un koncentrēšanās spēju, kā arī mācīšanās spēju zudums, no kura parasti cieš cilvēki, kas vecāki par 65 gadiem. Demence pieder pie neirodeģeneratīvo slimību grupas, ko nevajadzētu uztvert kā neatņemamu novecošanās sastāvdaļu. Saskaņā ar aplēsēm 8 miljoni eiropiešu vecumā starp 30 un 99 gadiem cieš no neirodeģeneratīvajām slimībām, kas ir 12,5 gadījumi no katriem 1000 cilvēkiem, turklāt sievietes šī slimība parasti skar biežāk nekā vīriešus. Zinātnieki pieļauj, ka šis skaitlis nākamajos 20 gados varētu dubultoties. Eiropā visparastākais demences veids ir Alcheimera slimība, kas veido starp 50 % un 70 % no visiem demences gadījumiem. Es balsoju „par” šo ziņojumu, kura mērķis ir pacientu dzīves kvalitātes un labklājības uzlabošana, rosinot pētniecību un profilaksi un pilnveidojot saziņu starp dalībvalstīm, lai efektīvāk un visaptverošāk novērstu šīs slimības un ārstētu cilvēkus, kas cieš no kaitēm, kuras saistītas ar demenci, jo īpaši no Alcheimera slimības, kā arī iesaistot apkārtējos cilvēkus. Priekšlikums izsludināt Eiropas Garīgās veselības gadu arī ir svarīgs.

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Es atbalstu referenti un balsoju „par” viņas priekšlikumu. Alcheimera slimība izplatās aizvien vairāk, un no tās cieš aizvien lielāks skaits cilvēku, turklāt strādājošo skaits attiecībā pret pensionāru skaitu turpina samazināties. Pacientu uzvedības un personības izmaiņas padara tos atkarīgus no apkārtējiem cilvēkiem. Referentes iesniegtā priekšlikuma mērķis ir uzlabot koordināciju starp dalībvalstīm, un solidarizēties ne tikai tiem, kurus skārusi šī slimība, bet sniegt atbalstu arī visām personām, kas ar šiem slimniekiem ir saistītas.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Aizvien lielāks skaits cilvēku Eiropā un pārējā pasaulē cieš no Alcheimera slimības, un pēdējās desmitgadēs šo slimnieku vidējais vecums ir samazinājies. Iepriekš šī slimība radīja sociālas un veselības aprūpes problēmas, bet tagad tā dalībvalstu veselības aprūpes politikas darba kārtībā ir kļuvusi par steidzami risināmu prioritāti. Tāpēc Eiropas Savienības saistības koordinēt politiku Eiropas līmenī, kuras tā gatavojas uzņemt tuvākajos gados, ir vērtēamas atzinīgi. Tās attieksies uz pētniecību un paraugprakses apmaiņu Alcheimera slimības ārstēšanā, agrīno diagnostiku un atbalstu slimnieku ģimenēm, jo daudzās dalībvalstīs ģimenes šodien atrodas finansiāli un psiholoģiski spiedīgos apstākļos, tāpēc ka tām jāgādā par cilvēkiem, kam vajadzīga nepārtraukta aprūpe un ārstēšana. Es balsoju „par” *Matias* kundzes ziņojumu, cerot, ka daudz kas tiks darīts — vairāk nekā līdz šim — šīs slimības apkarošanā, kura ir aizvien biežāk sastopama un kurai ir nopietnas sociālas sekas, kas nav plašai sabiedrībai zināmas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es piekrītu Eiropas iniciatīvai Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai, jo katru gadu aizvien lielāks skaits cilvēku

saslimst ar kādu no demences veidiem. Tā kā Eiropas iedzīvotāji noveco un tā kā šīs novecošanās sociālās un ekonomiskās sekas arī stipri ietekmē dalībvalstu veselības aprūpes sistēmas, ir steidzami jāveic pasākumi un jāīsteno īpašas iniciatīvas, lai apkarotu šo nopietno slimību. Nesenie pētījumi Eiropā rāda, ka Alzheimerera slimība ES bieži netiek diagnosticēta un ka dalībvalstīs pastāv liela nevienlīdzība attiecībā uz profilaksi, ārstēšanas pieejamību un pienācīgu pakalpojumu sniegšanu. Vislielākā vērība jāvelta Alzheimerera slimības agrīnai diagnosticēšanai un profilaksei. Diēta ir ievērojams Alzheimerera slimības attīstības cēlonis, un tāpēc modificējamām preventīvām metodēm demences apkarošanā ir jāpiešķir prioritāte, un īpaša uzmanība jāvelta tādiem preventīviem faktoriem kā veselīgs uzturs, fiziskas un kognitīvas aktivitātes, kā arī tādu kardiovaskulāro riska faktoru novēršanai kā diabēts, augsts holesterīna līmenis, hipertoniya un smēķēšana. Turklāt ir svarīgi visā pacientu slimības laikā izturēties pret viņiem ar cieņu un mazināt nevienlīdzību, citiem vārdiem sakot, ir jānodrošina tādu pakalpojumu sniegšana, kas pacientiem garantē maksimāli plašu un vienlīdzīgu aprūpes un ārstēšanas pieejamību neatkarīgi no vecuma, dzimuma, finanšu līdzekļiem un dzīves vietas.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Alzheimerera slimība ietekmē visus visur vienādā mērā. Tas, ka zinātnes progress nav spējis nodrošināt šīs slimības diagnostiku pirms tās straujās izplatīšanās, nedz arī atrast tai pretlīdzekļus, uzliek mums pienākumu rast pienācīgus risinājumus problēmai, kā uzlabot to cilvēku dzīvi, kas cieš no šīs slimības. Vairāk nekā 8 miljoni eiropiešu sirgst ar neirodeģeneratīvajām slimībām, un prognozes neko labu nesola — šo pacientu skaits 30 gadu laikā dubultosies. Tāpēc ir jāuzlabo koordinācija starp dalībvalstīm un jāīsteno efektīvāka un uz solidaritāti balstīta rīcība, kas vērsta uz profilaksi un ar demenci, jo īpaši ar Alzheimerera slimību slimo cilvēku ārstēšanu, kā arī atbalsta sniegšanu viņu tuviniekiem. Lai Eiropas stratēģija šajā jomā būtu sekmīga, ir ļoti svarīgi, lai katra dalībvalsts piešķirtu prioritāti valsts rīcības plāna izstrādei. Ir būtiski galveno uzmanību pievērst agrīnās diagnosticēšanas un profilakses pasākumiem, kā arī apkopot un apstrādāt epidemioloģiskos datus par šo slimību.

Pēc galveno pasākumu veikšanas ir vajadzīga integrēta rīcība, sākot ar pētniecības veicināšanu līdz veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai. Ir svarīgi novērst joprojām pastāvošos trūkumus tādās jomās kā profesionālā apmācība vai atbalsts ģimenēm un veikt pasākumus sabiedrības izpratnes veicināšanai par to, ko nozīmē „dzīvot ar demenci”.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju „par” ziņojumu par Eiropas iniciatīvu Alzheimerera slimības apkarošanai, jo Eiropas Komisija un dalībvalstu valdības apņemas ieviest Eiropas un dalībvalstu rīcības plānus Alzheimerera slimības cēloņu, profilakses un ārstēšanas izpētei Eiropas līmenī un palielināt tai vajadzīgo finansējumu, kā arī uzlabot profilaksi un agrīno diagnosticēšanu, organizēt informācijas kampaņas plašākai sabiedrībai, lai uzlabotu tās spēju saskatīt šīs slimības simptomus, atzīt demences pacientu aprūpētāju smago slogu un sniegt psiholoģisku atbalstu pacientiem un viņu ģimenēm. Taču vissvarīgāk ir sekmēt pareizu valsts attieksmi pret šo slimību. Valsts finansēta pētniecība, profilakse, ārstniecība un atbalsts pacientiem un viņu ģimenēm ir svarīgi ne tikai kā principi uz papīra, bet tie ir jārealizē arī dzīvē.

Valstiska pieeja ir vajadzīga, lai izvairītos no farmācijas uzņēmumu spekulācijām un citām privātām interesēm. Dalībvalstīm ir jānodrošina vajadzīgie valsts finansētie pakalpojumi un infrastruktūras, lai risinātu pacientu veselības un viņu slimības sociālo seku, kā arī viņu tuvinieku problēmas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Ir aplēsts, ka 7,3 miljoni eiropiešu cieš no dažādiem demences veidiem, vairākumā gadījumu — no Alzheimer slimības. Tā ir liela veselības problēma, ja ņemam vērā to, ka demence ietekmē ne tikai pacientus, kas cieš no tās, bet arī personas, kas šos slimniekus aprūpē. Ja šajā jomā būtu nodrošināta Eiropas līmeņa stratēģija, tai būtu jābūt vērstai uz labāk integrētu pieeju un efektīvākiem ārstēšanas rezultātiem, kā arī uz garīgu slimību izpratni, kas liktu Eiropas sabiedrībai iejūtīgāk izturēties pret smadzeņu patoloģijām, kuras saistītas ar novecošanos.

Pirmkārt, es uzskatu, ka ir svarīgi uzlabot koordināciju starp dalībvalstīm, izstrādājot valstu stratēģijas un plānus Alzheimer slimības ārstēšanai. Otrkārt, es uzskatu, ka ir jānodrošina lielāks atbalsts un pieejami pakalpojumi pacientiem un viņu ģimenēm. Visbeidzot, es uzskatu, ka ir svarīgi veicināt šīs slimības un tās profilakses izpēti. Es vēlos apsveikt *Matias* kundzi par viņas iesniegto ziņojumu, un es atbalstu ieteikumus Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstīm.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Ir aplēsts, ka 9,9 miljoni cilvēku Eiropā cieš no demences, vairākumam no šiem slimniekiem — vairāk nekā 7 miljoniem — ir diagnosticēta Alzheimer slimība. Zinātniski pētījumi liecina, ka šis skaitlis ik pa 20 gadiem varētu dubultoties. Šāda situācija prasa no Eiropas Savienības un dalībvalstīm jaunu pieeju šīs slimības profilaksei un ārstēšanai.

Ziņojumā, par kuru mēs šodien balsojam un kura saturu es atbalstu, ir ierosināts uzlabot koordināciju starp dalībvalstu medicīniskajiem un sociālajiem dienestiem un cilvēkiem, kas saistīti ar personām, kuras cieš no Alzheimer slimības, — veselības aprūpes darbiniekiem, radniekiem un privātām labdarības organizācijām. Es vēlos uzsvērt arī lielo nozīmi, kāda ziņojumā ir piešķirta agrīnai diagnosticēšanai, informācijas centru tīkla izveidei, starpnozaru pieejai šai slimībai, profesionālajai apmācībai, specializējoties šādu slimību ārstēšanā, kā arī ģimeņu atbalsta tīklam. Svarīgs ir arī atbalsts plašai sabiedrībai paredzētām informatīvām kampaņām par deģeneratīvajām slimībām. Es piekrītu arī ziņojumā izteiktajai idejai, ka Eiropas stratēģijas mērķim attiecībā uz šīm slimībām jābūt tādu pakalpojumu nodrošināšanai, kas garantē vispārēju un ģeogrāfiski plašu piekļuvi šai sistēmai.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Gandrīz 10 miljoni eiropiešu cieš no garīgiem traucējumiem, jo īpaši no Alzheimer slimības. Taču Eiropas reakcija uz to ir vāja, un pacientu, viņu ģimeņu un aprūpētāju stāvoklis ir nedrošs visā Eiropā — pašlaik tikai septiņām dalībvalstīm ir izstrādāta attiecīga valsts stratēģija. Tāpēc Eiropas Parlaments mudina dalībvalstis izstrādāt īpašas valsts programmas un stratēģijas šīs slimības un tās seku apkarošanai. Šīm stratēģijām ir jānodrošina šīs slimības sociālo seku un ietekmes uz veselību apkarošana, kā arī jārisina jautājumi, kas saistīti ar pakalpojumiem un atbalstu, kurš vajadzīgs cietējiem un viņu ģimenēm. Centieniem uzlabot agrīno diagnosticēšanu un veselības aprūpes pakalpojumiem, kas vērsti uz profilaksi un pētniecību, ir jākļūst par veselības aprūpes prioritāti arī Eiropas Savienības līmenī. Tāpēc Eiropas mērogā ir jāveicina valsts un privātā sektora partnerība pētījumos, kā arī izstrāžu un ieguldījumu programma. Ātrums, ar kādu mēs palēnināsim Alzheimer slimības progresēšanu, varbūt to galīgi izskaužot, ievērojami samazinās atkarīgu personu skaitu un palīdzēs vecāka gadu gājuma cilvēkiem dzīvot pilnvērtīgu dzīvi, cik ilgi vien iespējams.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” ziņojumu par Eiropas iniciatīvu Alzheimer slimības un citu demences veidu apkarošanai, jo tajā ir ierosināti pasākumi, kas nodrošina cieņpilnu attieksmi pret demences slimniekiem, mazina nevienlīdzību un

novērs sociālo atstumtību, kā arī veicina agrīno diagnostiku un šādu slimību profilakses izpēti.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropā aptuveni 9,9 miljoni cilvēku cieš no kāda demences veida, un tas nozīmē, ka šā slimības veida izplatības ziņā Eiropa ierindojas otrajā vietā pasaulē. Tiek lēsts, ka Portugālē vien demences pacientu skaits ir 1 53 000, no kuriem vairāk nekā 90 000 ir sirgstošie ar Alzheimeru slimību, un prognozē, ka šis skaits līdz 2020. gadam dubultosies. Iedzīvotāju novecošanās, sabiedrības un valdību reakcija uz šādām slimībām, kas saistītas ar vecumdienām, būs lielākās problēmas šā gadu tūkstoša sākumā. Šā iemesla dēļ es nevaru rīkoties citādi, kā vien atbalstīt iniciatīvu, kas ierosina pasludināt demenci par ES veselības aprūpes prioritāti un mudina dalībvalstis izstrādāt konkrētu valsts stratēģiju un plānus Alzheimeru slimības apkarošanai. Demokrātiskā un Sociālā centra partija Portugālē aizstāvēja šo pieeju, jo tā ir progresīva un pilnīgi atbilst ES veselības aprūpes politikai un prioritātēm, pieprasot no valdības valsts demences apkarošanas plānu, kam jāgarantē cieņpilns, humāns un profesionāls atbalsts un aprūpe tiem cilvēkiem, kas cieš no Alzheimeru slimības un citiem demences veidiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Katru gadu 1,4 miljoni Eiropā dzīvojošu cilvēku saslimst ar kādu no demences veidiem, un tas nozīmē, ka ik pa 24 sekundēm tiek diagnosticēts jauns saslimšanas gadījums. Pēc aplēsēm Portugālē ir 1 53 000 cilvēku, kas cieš no demences, no kuriem 90 000 cilvēku sirgst ar Alzheimeru slimību. Ņemot vērā ES iedzīvotāju novecošanos, speciālisti prognozē, ka šie skaitļi līdz 2040. gadam dubultosies.

Ņemot vērā iedzīvotāju novecošanos un strādājošo skaita samazināšanos attiecībā pret pensionāru skaitu, ir paredzams, ka galvenās ilgtspējas problēmas, kas valstu sociālajām un veselības aprūpes sistēmām būs jārisina, būs saistītas tieši ar demences slimībām. Tāpēc valdībām ir svarīgi izstrādāt konkrētu valsts stratēģiju un plānus Alzheimeru slimības apkarošanai, lai cīnītos ar demences sociālajām sekām un ietekmi uz veselību, garantējot pakalpojumu sniegšanu un atbalstot demences slimniekus un viņu ģimenes.

Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu ieviest Eiropas Garīgās veselības gadu, lai palielinātu izpratni par slimībām, kuras izraisa smadzeņu bojājumi un kuras ir saistītas ar novecošanos, un lai meklētu veidus, kā noteikt šādu slimību agrīnos simptomus, kā arī lai organizētu sabiedrības informēšanas kampaņas par šo slimību profilaksi un ārstēšanu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Alzheimeru slimība un citi demences veidi ir slimības, kuras pamatoti ir piesaistījušas uzmanību un izraisījušas bažas. Saskaņā ar Starptautiskās Alzheimeru organizācijas 2010. gada ziņojumu Eiropā no šīs slimības cieš 9,9 miljoni cilvēku, un tiek prognozēts, ka to skaits līdz 2020. gadam ievērojami palielināsies. Profesionālu Alzheimeru slimnieku aprūpētāju trūkums izraisa lielas bažas, jo ir gaidāms, ka situācija pasliktināsies, ja netiks veikti pienācīgi pasākumi. Šiem pasākumiem jāietver pietiekami liela skaita veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu speciālistu apmācība, kā arī garantijas sniegt pienācīgus valsts dienestu aprūpes pakalpojumus, ņemot vērā pacientu vēlēšanos, ja iespējams, uzturēties savā ierastajā mājās vidē un veicinot cieņpilnas attieksmes un sociālās integrācijas pamatprincipus, kā arī pacientu neatkarību un pašnoteikšanos. Tā kā šī ir slimība, kuras ārstēšanas izmaksas ir ļoti augstas, ko vairākums pacientu nespēj segt, ir vēlams palielināt finansējumu zāļu iegādei. Ir ārkārtīgi būtiski veicināt un attīstīt pētniecību šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz profilaksi, diagnostiku un ārstēšanu, turklāt pamatprincips ir tāds, ka šos uzdevumus veic valsts sektors, neliedzot nevienam pacientam palīdzību vai piekļuvi pakalpojumiem.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Es pilnīgi atbalstu šo projektu par Alzheimerā slimības un citu demences slimību apkārošanu. Alzheimerā slimība ir demences galvenā izraisītāja, un ar to Īrijā sirgst vairāk nekā 44 000 cilvēku, bet visā Eiropā — aptuveni 10 miljoni cilvēku.

Alzheimerā slimība ir progresējoša slimība, un tas nozīmē, ka laika gaitā smadzenēs rodas aizvien vairāk bojājumu. Vienlaikus slimības simptomi kļūst akūtāki. Diemžēl Eiropas iedzīvotāji noveco, un tāpēc pastāv liela varbūtība, ka šādu slimnieku skaits palielināsies. Ir jāuzlabo koordinācija starp dalībvalstīm demences slimību cēloņu izpētē, kā arī aprūpes paraugprakses apmaiņā.

Bieži aprūpes nasta gulstas uz ģimenes locekļiem. Īrijā 50 000 cilvēku diendienā rūpējas par demences slimniekiem. Es vēlos izteikt īpašu cieņu šiem aprūpētājiem, kā arī Īrijas Alzheimerā biedrībai, kas sniedz lielu palīdzību tiem cilvēkiem, kuri cieš no Alzheimerā slimības.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Ir aplēsts, ka aptuveni 10 miljoni cilvēku Eiropā cieš no demences, un vairākums no tiem slimo ar Alzheimerā slimību. Ir gaidāms, ka šo slimnieku skaits faktiski ik pa 20 gadiem dubultosies. Vienu no katriem četriem cilvēkiem, kas vecāki par 65 gadiem, 2020. gadā skars šī slimība. Francijā katru gadu ar šo slimību saslimst 160 000 cilvēku. Tāpēc mēs varam teikt, ka eiropieši kaut kad nākotnē tieši vai netieši sastapsies ar problēmām, kas saistītas ar Alzheimerā slimību vai citiem demences veidiem. Šā iemesla dēļ es pilnībā atbalstu šo patstāvīgo ziņojumu, kurā ir izteikts aicinājums Eiropas Komisijai veselības aprūpes jomā piešķirt prioritāti cīņai pret Alzheimerā slimību Eiropā. Ir svarīgi nodrošināt ar Alzheimerā slimību sirgstošajiem piekļuvi pienācīgai veselības aprūpei, un galvenokārt mums ir vajadzīga ciešāka Eiropas valstu sadarbība pētniecības (ņemot vērā nākamo pētniecības pamatprogrammu), profilakses, diagnostikas (ar kopīgiem kritērijiem, kopīgiem protokoliem utt.) un ārstniecības jomās. Mēs aicinām arī papildus Pasaulē Alzheimerā dienai izsludināt Eiropas Garīgas veselības gadu, kas, es ceru, dos iespēju padziļināt izpratni par šo jautājumu.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Kā Eiropas Alianses cīņai pret Alzheimerā slimību priekšsēdētāja es atzinīgi vērtēju pasākumus, kas ierosināti šajā Eiropas iniciatīvā, kuras mērķis ir uzlabot epidemioloģiskās zināšanas par šo slimību, lai koordinētu pašreizējo pētniecības darbu. Pateicoties Eiropas atbalstam, ir izveidotas kopīgas pētniecības programmas, un es ceru, ka tās dos labus rezultātus. Taču pašlaik jebkurā stratēģijā ir svarīgi par galveno jomu izvēlēties profilakses pasākumus un visus centienus veltīt iespējami agrīnas diagnozes iegūšanai, kas ir uzsvērts arī ziņojumā. Dalībvalstīm ir nekavējoties jārikojas, organizējot arī kampaņas par profilaksi, pamatojoties uz vērienīgu Eiropas mēroga plānu šīs slimības apkārošanai. Demences izraisītas uzvedības vai personības pārmaiņas nozīmē, ka tie, kas cieš no šīs slimības, pakāpeniski kļūst arvien atkarīgāki no citiem cilvēkiem. No šīs slimības cieš ne tikai paši pacienti, bet arī viņu ģimenes un aprūpētāji. Es vēlos izteikt atzinību asociācijai „Alzheimer Europe”, kā arī dalībvalstu asociācijām, kuras cīnās pret šo slimību un kurām ir liela nozīme atbalsta sniegšanā pacientiem un viņu ģimenēm.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es pilnībā atbalstu patstāvīgo ziņojumu, kurā Eiropas Komisija tiek mudināta par veselības aprūpes nozares prioritāti izvēlēties Alzheimerā slimības apkārošanu. Mums ir ne tikai jāuzlabo agrīnās diagnosticēšanas metodes, jāizstrādā līdzekļi, kas ļautu pēc iespējas agrāk atklāt šīs slimības simptomus, un galvenokārt jāpievēršas neirodeģeneratīvo slimību izpētei, bet mums ir pirmkārt jātiecas uzlabot pacientu

un viņu ģimeņu dzīvi, jo valsts politikā šis aspekts bieži netiek ņemts vērā. Visbeidzot, īpaša uzmanība ir jāvelta arī sievietēm, kuras šī slimība skar divreiz biežāk nekā vīriešus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – *Matias* kundzes ziņojumā ir skarts jautājums, kam mūsu novecojošā sabiedrībā ir liela nozīme. Manā valstī Skotijas valdība ir piešķirusi demences apkarošanai prioritāti, un Skotijā iegūtās zināšanas tiek izmantotas starptautiskas nozīmes pētījumos. Šī Eiropas iniciatīva ir jāvērtē atzinīgi, jo tā palīdz labāk koordinēt ES pasākumus cīņā pret demenci.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – *(LT)* Es balsoju „par” rezolūciju par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai, iniciatīvu, kuras galvenais uzdevums ir uzlabot koordināciju starp dalībvalstīm un īstenot efektīvāku un uz solidaritāti balstītu rīcību, kas vērsta uz profilaksi un ar demenci, jo īpaši ar Alcheimera slimību, slimo cilvēku ārstēšanu, kā arī atbalsta sniegšanu viņu tuviniekiem un aprūpētājiem neatkarīgi no tā, vai tie ir veselības aprūpes darbinieki, pakalpojumu sniedzēji vai ģimenes locekļi. Ir būtiski svarīgi uzlabot agrīno diagnosticēšanu un pacientu dzīves kvalitāti, atbalstīt sadarbību starp dalībvalstīm, apmainoties ar paraugpraksi un klīniskiem pētījumiem šajā jomā, kā arī ņemt vērā to cilvēku tiesības un cerības, kam ir šī grūtā slimība. Šis ir ļoti svarīgs dokuments, lai varētu izstrādāt īpašus priekšlikumus, ar ko veido saikni starp dažādajām spēkā esošajām rīcības programmām un dažādajiem minētās slimības apkarošanas pasākumiem, kā arī lai pacientiem garantētu maksimāli plašu un vienlīdzīgu aprūpes un ārstēšanas pieejamību neatkarīgi no viņu finanšu līdzekļiem.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – *(IT)* Ar šodienas balsojumu par *Matias* kundzes ziņojumu Eiropas Parlaments vēlas uzsvērt, ka cīņa pret Alcheimera slimību ir ES veselības aprūpes prioritāte. Saskaņā ar Starptautiskās Alcheimera organizācijas 2009. gada ziņojumu aptuveni 28 % Eiropas iedzīvotāju cieš no šā demences veida, un šim rādītājam, ņemot vērā Eiropas novecojošo sabiedrību, ir tendence palielināties. Tāpēc es uzskatu, ka iestādes nedrīkst novērtēt šo slimību pārāk zemu un ka tām jāveic konkrēti pasākumi, lai atbalstītu pacientus un viņu ģimenes. Attiecībā uz šo jautājumu Eiropas Parlamentam ir jāveicina tāda politika, kas palielina sabiedrības izpratni par šo slimību, un jāaicina Padome un Komisija, strādājot pie turpmākajiem pasākumiem veselības profilakses politikas jomā, pievērst pienācīgu uzmanību šai slimībai. No pasākumiem, kas ierosināti ziņojumā, es vēlos uzsvērt pamatnostādņu izstrādi agrīnas diagnosticēšanas pakalpojumu īstenošanai un to instrumentu noteikšanu, kuri atvieglotu piekļuvi finansējumam.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – *(RO)* Ziņojuma pieņemšana par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības apkarošanai ir svarīgs solis cīņā pret šo slimību, jo īpaši tagad, kad to cilvēku skaits Eiropā, kas cieš no demences, ir sasniedzis 9,9 miljonus, no kuriem vairākums ir Alcheimera slimības pacienti. Šā ziņojuma pieņemšana ļaus dalībvalstīm veikt koordinētus pasākumus, lai apkarotu šo slimību Eiropas Savienībā. Es uzskatu, ka viens no iespējamiem risinājumiem ir izmantot stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvai „Inovāciju Savienība” atvēlētos resursus, kā arī resursus, kas piešķirti izmēģinājuma projektam „Eiropas inovācijas partnerība aktīvām un veselīgām vecumdienām”, kura īstenošanu ir paredzēts sākt šajā pavasarī.

Ņemot vērā paredzamo Alcheimera slimības pacientu skaita kraso pieaugumu līdz 2020. gadam, turpmāk, īstenojot pētniecības projektus, ir jāattīsta partnerattiecības starp valsts iestādēm, kā arī starp privātām un valsts iestādēm, izmantojot privātā un valsts sektora iespējas, resursus un pieredzi, lai novērstu Alcheimera slimības un citu demences veidu sekas.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Viens no visefektīvākajiem veidiem, kā veicināt izpratni par vecāka gadu gājuma cilvēku demences sociālajām sekām, ir skaidrot šo problēmu un veikt aktīvas informācijas kampaņas. Mums ir jāpievērš īpaša uzmanība Alzheimerā slimībai, jo tā izraisa aizvien lielākas problēmas ne tikai ES, bet arī globālā mērogā, un saskaņā ar speciālistu teikto tās slimnieku skaits nepārtraukti pieaug. Mūsu sabiedrība noveco, un mums ir atklāti jārunā par šo problēmu un jāmeklē tai risinājumi. Pirmkārt, mums ir jāskaidro, cik svarīga ir šīs slimības profilakse. Es tāpēc balsoju „par” *Matias* kundzes ziņojumu par Eiropas iniciatīvu Alzheimerā slimības un citu demences veidu apkarošanai.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju „par” patstāvīgo ziņojumu, kas ir Parlamenta atbilde uz Komisijas paziņojumu par Eiropas iniciatīvu Alzheimerā slimības un citu demences veidu apkarošanai.

Tā galvenie mērķi ir agrīnas diagnosticēšanas un labas dzīves kvalitātes veicināšana, zināšanu par šīs slimības epidemioloģiskajām pazīmēm uzlabošana, pašlaik veikto pētījumu koordinācija un atbalsts dalībvalstu solidaritātei, apmainoties ar paraugpraksi, un, visbeidzot, demences slimnieku tiesību ievērošana.

Tie visi ir atzinīgi vērtējami priekšlikumi, un es uzskatu, ka Eiropas stratēģijā attiecībā uz demenci ir vairāk jāuzsver demences slimnieku un viņu aprūpētāju sociālās problēmas, kā arī jāatbalsta pētniecība par šīs slimības profilaksi un agrīno diagnosticēšanu.

Barbara Matera (PPE), *rakstiski*. – (IT) 2009. gada ziņojumā par Alzheimerā slimību ir atrodama uztraucoša statistika — ir aplēsts, ka visā pasaulē 35,6 miljoni cilvēku cieš no viena vai otra demences veida. Jaunākajos pārskatos šo cilvēku skaits Eiropā nepārtraukti pieaug vienlaikus ar iedzīvotāju vidējā dzīves ilguma straujo palielināšanos.

Tāpēc ir svarīgi izveidot dalībvalstu statistikas datu apmaiņas tīklu un koordinācijas platformu Alzheimerā slimības cēloņu, profilakses un ārstniecības izpētei. Tā kā agrīnas diagnozes var samazināt veselības aprūpes izmaksas visā Eiropā, ir svarīgi apzināt finanšu ieguldījumu līmeni un izstrādāt Eiropas mēroga politiku, lai veicinātu mērķtiecīgus profilakses pasākumus.

Man ir jāuzsver, ka ir būtiski ņemt vērā sieviešu īpašās vajadzības, jo to sieviešu skaits, kas cieš no šīs slimības, ir divreiz lielāks par vīriešu skaitu, un arī starp aprūpētājiem, medicīnas un sociālajā pētniecībā, kā arī veselības aprūpes un sociālajā politikā viņu skaits ir nesamērīgi liels. Alzheimerā slimība ir liela problēma Eiropas sabiedrībai. Un tikai ar kopīgiem spēkiem mēs spēsim cīnīties pret demences sociālajām sekām un ietekmi uz veselību, kā arī sniegt pakalpojumus un atbalstīt cilvēkus, kas cieš no neirodeģeneratīvajām slimībām, un viņu ģimenes.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mana partija Portugālē, Demokrātiskais un Sociālais centrs — Tautas partija, ir vienmēr stingri pieprasījusi izstrādāt valsts demences apkarošanas plānu, lai cilvēkus, kas cieš no šīs slimības, varētu aprūpēt kvalificēti speciālisti cieņpilnā un humānā veidā. Tāpēc es nevaru rīkoties citādi, kā tikai atbalstīt ES iniciatīvu, kuras mērķis ir izvēlēties demences apkarošanu par vienu no ES prioritātēm. To eiropiešu skaits, kas sirgst ar Alzheimerā slimību un citiem demences veidiem, ir tik augsts, ka prioritātes piešķiršana to apkarošanai ir augstākā mērā pamatota. Aktīva rīcība slimības sākuma stadijā ir ļoti svarīga, lai sekmīgi to ārstētu un pēc iespējas uzlabotu slimnieku dzīves kvalitāti.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Alzheimerā slimība ir nodevīga slimība, kuras ārstēšanai par spīti intensīvai pētniecībai nav efektīvu zāļu. Ir maz ticams, ka mēs tuvākajā

nākotnē atradīsim šai slimībai un tās sekām pretlīdzekli, kas novērstu progresējošu atmiņas zudumu un citus smadzeņu augstākās darbības traucējumus, kas slimniekus noved pie pilnīgas atkarības no citiem cilvēkiem. Tāpēc ir ļoti svarīgi sākt šīs slimības ārstēšanu jau agrīnā stadijā. Viens no būtiski svarīgajiem pasākumiem ir izglītēt sabiedrību par šīs slimības profilaksi, kā arī par tās agrīnu diagnosticēšanu un inkubācijas perioda pagarināšanu. Daudzi primārās aprūpes ārsti pārāk vēlu sāk šo slimnieku ārstēšanu ar pret demences zālēm, lai nepārsniegtu savu budžetu, un tas šo slimnieku stāvokli tikai pasliktina. Saskaņā ar medicīnas speciālistu teikto ārstēšana ar pareizām zālēm var par veselu gadu aizkavēt vajadzību ievietot personu, kas sirgst ar šo slimību, dārgā aprūpes iestādē.

Ņemot to vērā, ir svarīgi neaizmirst lielo fizisko un garīgo spriedzi, ko izjūt tuvinieki, kas aprūpē šos slimniekus. Stress noved aptuveni trešo daļu no aprūpētājiem pie depresijas, garīga iztukšojuma un tamlīdzīgiem traucējumiem. Mēs cenšamies ES līmenī atvieglot to cilvēku ciešanas, kas sirgst ar Alcheimera slimību. Šā iemesla dēļ es balsoju „par” *Matias* kundzes ziņojumu.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Es atbalstu *Matias* kundzes ziņojumu, jo Eiropā ir jānodrošina cieša sadarbība un koordinācija starp dalībvalstīm, kas spēj nodrošināt efektīvu Alcheimera slimības profilaksi un ārstēšanu, slimības, ar kuru šodien slimo 6 miljoni eiropiešu.

Bez Eiropas atbalsta dalībvalstu centieniem ne tikai šīs slimības profilaksē un ārstēšanā, bet arī pētniecības finansēšanas koordinēšanā, paraugprakses izplatīšanā un pienācīga finansējuma farmācijas nozarei, kas pūlas atklāt efektīvas zāles, mēs nespēsim veicināt to personu neatkarību un cieņu, kas cieš no slimībām, kuras noved pie invaliditātes, kā arī ietekmē personīgās un sociālās attiecības.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Manu lēmumu balsot „par” ziņojumu par Alcheimera slimību var pamatot ar vēlmi uzlabot pašreizējo Eiropas stratēģiju šīs slimības apkarošanai. Eiropas iedzīvotāju progresējošo novecošanos pavada ievērojama to cilvēku skaita palielināšanās, kas cieš no neurodeģeneratīvām slimībām, no kuriem 50 % sirgst ar Alcheimera slimību. Tāpēc šis ziņojums ir solis uz priekšu cīņā pret šo nopietno slimību. Es uzskatu, ka šajā jautājuma ir svarīgi galveno uzmanību pievērst tādiem profilakses pasākumiem kā agrīnai diagnosticēšanai un epidemioloģisko datu vākšanai. Ir jānovērš arī nepilnības tādās jomās kā profesionālā apmācība un atbalsts slimnieku ģimenēm, kā arī sabiedrības izpratnes veicināšanā par to, ko nozīmē „dzīvot ar demenci”.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju „par” ziņojumu par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības apkarošanai, jo tas palīdzēs uzlabot dzīves kvalitāti pacientiem un viņu tuviniekiem un mazinās nevienlīdzību starp dalībvalstīm attiecībā uz slimības profilaksi, ārstēšanas pieejamību un pienācīgu pakalpojumu sniegšanu pacientiem, kas cieš no demences. Eiropā ir 1,4 miljoni iedzīvotāju, kas slimo ar vienu vai otru demences veidu, un vairāk nekā 8 miljoni eiropiešu vecumā no 30 līdz 99 gadiem cieš no neurodeģeneratīvām slimībām, no kuriem puse slimo ar Alcheimera slimību, un ir gaidāms, ka šis skaits ik pa 20 gadiem dubultosies. Šā ziņojuma mērķis ir uzlabot pašreizējo situāciju. Galvenie uzdevumi ir veicināt agrīno slimības diagnosticēšanu un profilaksi, uzlabot pacientu dzīves kvalitāti, kā arī sekmēt uz solidaritāti balstītu vienotu dalībvalstu rīcību attiecībā uz slimības izpēti un ārstēšanu un cieņpilnu attieksmi pret pacientiem visā viņu ārstēšanas laikā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju „par” priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu

apkarošanai. Dažos jautājumos mani māc tādas pašas bažas, kādas izteiktas *Matias* kundzes ziņojumā, un es atbalstu aicinājumu Padomei izsludināt demenci par ES veselības aprūpes prioritāti.

Ir svarīgi veikt pasākumus globālā mērogā. Faktiski starpvalstu koordinācijas līmenis ES ir samērā zems, kas ir novedis pie sadrumstalotības un zināšanu un paraugprakses apmaiņas starp dalībvalstīm ierobežotības. Alzheimerera slimības izpēte atpaliek salīdzinājumā ar citu slimību izpēti Eiropā.

Ņemot vērā šos faktus, kas minētajā dokumentā ir labi atspoguļoti, ir jāizstrādā ne tikai konkrēti dalībvalstu plāni un stratēģijas Alzheimerera slimības apkarošanai, kas arī ir ļoti svarīgi, bet arī Eiropas līmeņa instruments, kas veicinātu efektīvu Eiropas valstu pētniecības koordināciju šajā jomā. Es uzskatu, ka tas ir veids, kā nodrošināt tādu veselības aprūpi, kas atbilstu paraugpraxeī visās Eiropas valstīs. Šādā veidā mēs spēsim izvairīties no atšķirīgiem problēmas risinājumiem un nosacījumu nevienlīdzības attiecībā uz aprūpes pakalpojumu pieejamību un slimības ārstniecības pakalpojumiem.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Alzheimerera slimības un citu demences veidu statistika ir ārkārtīgi uztraucoša — piemēram, tas, ka katru gadu 1,4 miljoni Eiropas Savienības iedzīvotāju saslimst ar kādu no demences veidiem un ka jauns saslimšanas gadījums tiek diagnosticēts ik pēc 24 sekundēm.

Gandrīz katrs divdesmitais cilvēks, kas ir vecāks par 65 gadiem, cieš no demences, un tiek lēsts, ka vairāk nekā 8 miljoni Eiropas iedzīvotāju sirgst ar šīm slimībām. Ņemot to vērā, ir vajadzīga dažādu dalībvalstu politikas koordinācija visā Eiropā. Programmu sadrumstalotība un dažādie problēmas risinājumi Eiropā, kā arī pašreizējā nosacījumu nevienlīdzība attiecībā uz aprūpes pieejamību un slimības ārstniecības pakalpojumiem ir pietiekams pamats, lai īstenotu šo iniciatīvu. Tā pamatojas uz četriem galvenajiem mērķiem — veicināt agrīno diagnosticēšanu, uzlabot epidemioloģiskās zināšanas par šo slimību, atbalstīt solidaritāti starp dalībvalstīm un ievērot to cilvēku tiesības, kuri cieš no demences slimībām.

Pagaidām vēl nav atrastas zāles Alzheimerera slimības ārstēšanai. Tāpēc ir būtiski izmantot ar farmakoloģiju nesaistītas ārstēšanas metodes, kas uzlabo slimnieku labsajūtu. Ņemot vērā visu iepriekš teikto, es pilnīgi atbalstu labāku koordināciju starp dalībvalstīm un efektīvākus demences profilakses pasākumus.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Šis ziņojums ir svarīgs solis Eiropas mēroga stratēģijas izstrādē attiecībā uz demences slimībām. Tas balstās uz četriem galvenajiem mērķiem — veicināt agrīno diagnosticēšanu un dzīves kvalitātes uzlabošanu, vairot epidemioloģiskās zināšanas par šo slimību, atbalstīt solidaritāti starp dalībvalstīm, nodrošinot paraugprakses apmaiņu, ievērot to cilvēku tiesības, kuri cieš no demences slimībām, kā arī viņu aprūpētāju tiesības. Katru gadu 1,4 miljoni Eiropas Savienības iedzīvotāju saslimst ar kādu no demences veidiem. Jauns saslimšanas gadījums tiek diagnosticēts ik pēc 24 sekundēm. Gandrīz katrs divdesmitais cilvēks, kas ir vecāks par 65 gadiem, un katrs piektais, kas ir vecāks par 80 gadiem, cieš no demences. Tiek lēsts, ka vairāk nekā 8 miljoni eiropiešu vecumā no 30 līdz 99 gadiem slimo ar neirodeģeneratīvajām slimībām (un puse no šiem slimniekiem sirgst ar Alzheimerera slimību), un zinātnieki lēš, ka ik pēc 20 gadiem šis skaits varētu palielināties uz pusi. Tā kā šīs slimības diagnosticēšanā un ārstēšanā pastāv nevienlīdzība ne tikai starp valstīm, bet arī šo valstu robežās, ir jāizstrādā valstu rīcības plāni, lai sekmētu uz solidaritāti balstītu rīcību, kas vērsta uz profilaksi un ar demenci, jo īpaši Alzheimerera slimību, slimo cilvēku ārstēšanu, kā arī atbalsta sniegšanu

viņu tuviniekiem (veselības aprūpes darbiniekiem, pakalpojumu sniedzējiem un ģimenes locekļiem).

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ir aprēķināts, ka Eiropā no demences cieš 9,9 miljoni cilvēku, no kuriem lielākajai daļai ir Alzheimerera slimība. Neurodeģeneratīvās slimības ir viens no galvenajiem vecāka gadu gājuma cilvēku nespējas un atkarības cēloņiem, un tiek lēsts, ka to cilvēku skaits, kas cieš no demences, līdz 2020. gadam dubultosies.

Ņemot to vērā, ir jāuzsver šā ziņojuma lielā nozīme — tas vērš uzmanību uz vajadzību dalībvalstīm un ES ievērojami stiprināt sadarbību un Alzheimerera slimības cēloņu, profilakses un ārstniecības novatorisku starpdisciplināro klīnisko pētījumu koordināciju, kā arī informācijas apmaiņu un finanšu resursu koordināciju šajā jomā. Es vēlos uzsvērt arī agrīno diagnostiku, speciālistu apmācību, atbalstu ģimenēm un sabiedrības informācijas kampaņas, un visiem šiem pasākumiem jānodrošina veselības aprūpes pakalpojumi saskaņā ar labāko praksi.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Ik pēc 24 sekundēm ES kādai personai diagnosticē neurodeģeneratīvu slimību. Gandrīz katrs divdesmitais cilvēks, kas ir vecāks par 65 gadiem, un katrs piektais, kas ir vecāks par 80 gadiem, cieš no demences. Alzheimerera slimības gadījumi veido vairāk nekā pusi no minētā skaita. Kopumā vairāk nekā 8 miljoni Eiropas iedzīvotāju vecumā no 30 līdz 99 gadiem cieš no šīm slimībām, un zinātnieki lēš, ka turpmāk ik pēc 20 gadiem šis skaitlis varētu dubultoties. Eiropas Savienībai ir jāuzņemas iniciatīva, lai nākamajās desmitgadēs varētu samazināt to cilvēku skaitu, kurus skar šīs slimības. Es atbalstīju Eiropas Parlamenta rezolūciju, kurā dalībvalstis tiek jo īpaši aicinātas veikt pienācīgus pasākumus, lai palēninātu šīs slimības izplatīšanos — piemēram, veicināt veselīgu dzīves veidu un nodrošināt, lai visiem slimniekiem būtu pieejama ārstniecība, izveidot speciālistu centrus, valsts mērogā nodrošināt pietiekamu medicīnisko aprīkojumu un izstrādāt stratēģiskus pētniecības rīcības plānus šajā jomā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Mēs atbalstījām šo priekšlikumu, tāpēc ka, cita starpā, tajā ir izteikts aicinājums Padomei izsludināt demenci par ES veselības aprūpes prioritāti, kā arī pamudinājums dalībvalstīm izstrādāt konkrētus valsts plānus un stratēģijas, lai cīnītos ar demences sociālajām sekām un ietekmi uz veselību un sniegtu pakalpojumus un atbalstu demences slimniekiem un viņu ģimenēm, kā to darījušas vairākas dalībvalstis, kas, izmantojot 2008. gadā izstrādāto rīcības plānu Alzheimerera slimības un tai līdzīgu slimību apkarošanai, rada iespēju valsts līmenī koordinēt medicīnisko un sociālo aprūpi, kā arī klīnisko un pamatzpēti.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Vidējais Eiropas iedzīvotāju dzīves ilgums nepārtraukti palielinās, un tāpēc aizvien svarīgākas kļūst problēmas, kas saistītas ar novecošanos, jo īpaši ar demenci.

Ir aplēsts, ka vairāk nekā 35 miljoni cilvēku visā pasaulē cieš no demences un ka šis skaitlis ik pēc 20 gadiem dubultosies. Eiropā 9,9 miljoni cilvēku sirgst ar demenci, un daudziem no viņiem ir Alzheimerera slimība.

Starptautiskās Alzheimerera organizācijas (ADI) pētījums rāda, ka ikviens Alzheimerera slimības pacients ES valstīm izmaksā EUR 24 000 gadā, kopā sasniedzot aptuveni EUR 161 miljardu. Ir gaidāms, ka nākamajās desmitgadēs demence būs viena no galvenajām problēmām, apdraudot valstu veselības aprūpes sistēmu ilgtspējību.

Ņemot vērā lielo cilvēku skaitu, kas cieš no šīm slimībām, ir jānodrošina pakalpojumi un atbalsts demences slimniekiem un jo īpaši viņu ģimenēm, kas ir viņu galvenie aprūpētāji.

To jau ir darījušas vairākas dalībvalstis, kas ir izstrādājušas Alcheimera slimības un tai līdzīgu slimību izskaušanas plānus. Kopīgajam mērķim jābūt lielākas izpratnes veicināšanai sabiedrībā par slimībām, kas saistītas ar novecošanos, un informācijas kampaņu organizēšanai par šādu slimību profilaksi un smadzeņu asinsvadu slimību ārstēšanu Pasaules Alcheimera dienā, ko atzīmē 21. septembrī.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju „par” rezolūciju par Eiropas iniciatīvu Alcheimera slimības un citu demences veidu apkarošanai. Parlamentā nesen notika debātes par jautājumiem, kas attiecas uz vecāka gadu gājuma cilvēkiem saistībā ar ekonomikas krīzi, darba tirgus prasībām un nodarbinātības līmeņa celšanu. Statistikas dati par to cilvēku skaitu, kam diagnosticēta demence, atklāj šīs problēmas nopietnību. Katru gadu 1,4 miljoni eiropiešu saslimst ar kādu no demences veidiem, un pēc aplēsēm šādu cilvēku skaits ir aptuveni 10 miljoni. Polijā ar Alcheimera slimību slimo vairāk nekā 200 000 cilvēku. Neirodeģeneratīvās slimības ir viens no galvenajiem vecāka gadu gājuma cilvēku invaliditātes cēloņiem, un vidējā dzīves ilguma palielināšanās dēļ šī problēma kļūst aizvien nopietnāka.

Alcheimera slimība rada lielas problēmas visu valstu ekonomikai. Starptautiskās Alcheimera organizācijas (ADI) 2010. gada ziņojumā ir teikts, ka visā pasaulē Alcheimera slimības un citu demences veidu ārstēšanas izmaksas sasniedz USD 600 miljardu. Cīņā pret demenci mums ir vajadzīga kopīga Eiropas mēroga stratēģija. Mums ir jāizstrādā un jāveicina profilaktiski pasākumi, lai apkarotu Alcheimera slimību vai, citiem vārdiem sakot, jāsekmē veselīgs dzīves veids, un tas nozīmē palikt fiziski un garīgi aktīviem, iesaistīties sabiedrības dzīvē un lietot veselīgu uzturu. Pacientu aprūpētājiem ir jāgarantē pienācīgs finansiālais un psiholoģiskais atbalsts. Eiropas mēroga stratēģijā Alcheimera slimības apkarošanai īpaša uzmanība jāvelta sieviešu vajadzībām, jo viņas divreiz biežāk nekā vīrieši saslimst ar demenci, un šādu slimnieku aprūpētāju vairākums ir tieši sievietes.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es ar lielu pārliecību balsoju „par” patstāvīgo ziņojumu par Alcheimera slimības apkarošanu. Tas dod ļoti labu pārskatu par pasākumiem, kas jāveic šajā jomā. Tekstam, ko pieņēma Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja, nav iesniegti nekādi grozījumi, kas liecina par to, ka minētie ieteikumi tiek plaši atbalstīti. Turklāt es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka daudzās valstīs — piemēram, Vācijā, Beļģijā un Skotijā — kopienās, kas izturas pret demenci ar izpratni, tiek izveidoti ķirurģiskie centri. Mums ir arī jāņem vērā prognožu ietekme uz šīs slimības attīstību. Pārmērīgi negatīvas prognozes var nelabvēlīgi ietekmēt šo slimību, kā secināja konferences dalībnieki, kuru pagājušā gada beigās organizēja Beļģijas prezidentūra. Šie komentāri politikas izstrādē ir jāņem vērā.

Csanád Szegedi (NI), rakstiski. – (HU) Es piekrītu ziņojumā teiktajam, ka ir svarīgi apvienot dažādas šīs slimības ārstniecības metodes. 1,4 miljoni cilvēku Eiropā katru gadu saslimst ar demenci, un tāpēc īpaši svarīga ir agrīna tās diagnosticēšana un profilakse. Būtiska ir arī labāka koordinācija starp dalībvalstīm. Es atbalstu arī to, ka mums jācenšas nodrošināt pacientiem maksimāli plašu un vienlīdzīgu aprūpes un ārstēšanas pieejamību neatkarīgi no vecuma, dzimuma, finanšu līdzekļiem un dzīves vietas.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju „par” šo ziņojumu, kurā atrodams iespaidīgs un sīks Alcheimera slimības pacientu un viņu aprūpētāju problēmu, vēlmju un bažu apraksts un kurš mudina mūs veikt kopīgus pasākumus. Pašlaik tikai katrs piecpadsmitais Eiropas iedzīvotājs, kas vecāks par 65 gadiem, cieš no demences, bet ir gaidāms, ka nākamajās desmitgadēs šis skaitlis ievērojami pieaugs. Tāpēc mūs gaida lielas problēmas.

Derek Vaughan (S&D), *rakstiski*. – Es pilnīgi atbalstu jauno iniciatīvu Alzheimerā slimības un citu demences veidu apkarošanai. Ir gaidāms, ka nākamajos gados demence kļūs par vienu no galvenajām veselības aprūpes problēmām, un tāpēc būtiska ir sadarbība starp valstīm, lai uzlabotu šo slimību profilaksi, diagnostiku un aprūpi. Ziņojumā ir izteikts aicinājums palielināt šā jautājuma izpratni, kā arī uzlabot Alzheimerā slimības simptomu agrīnu atpazīšanu. Tas palīdzēs saslimšanas gadījumos savlaicīgi noteikt diagnozi, kā arī uzlabos ārstniecības pieejamību. Ir svarīgi aizsargāt demences slimnieku labklājību, kā arī palielināt aprūpētāju izpratni par šo slimību, jo viņiem bieži ir jāsastopas ar emocionālām un finansiālām grūtībām. Rīcības plānu izstrāde aprūpētāju ikdienas darba uzlabošanai ir vēl viens solis ceļā uz to cilvēku dzīves atvieglošanu, kas cieš no Alzheimerā slimības un citiem demences veidiem.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *rakstiski*. – (PL) Šīs plenārsēdes laikā mēs balsojam par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Eiropas iniciatīvu Alzheimerā slimības un citu demences veidu apkarošanai. Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo tā ir ļoti svarīgs solis ceļā uz sīki izstrādātiem priekšlikumiem par pašreizējo politisko stratēģiju apvienošanu, apkarojot šāda veida slimības. Neirodeģeneratīvās slimības pašlaik ir viens no galvenajiem vecāka gadu gājuma cilvēku invaliditātes iemesliem, un ir ļoti iespējams, ka to cilvēku skaits, kas cieš no šīm slimībām, ievērojami palielināsies. Šis fakts liek mums vēl jo vairāk bažīties, ja ņemam vērā to, ka vidējais paredzamais mūža ilgums pieaug, bet strādājošo skaits attiecībā pret pensionāru skaitu samazinās. Ņemot vērā iepriekš teikto, ir ārkārtīgi svarīgi par galveno stratēģiju izvēlēties profilaksi, kā arī nodrošināt pēc iespējas agrāku diagnosticēšanu. Kā tautas pārstāvis es jūtu kopīgu atbildību par to, lai ES izmanto savas pilnvaras, risinot iepriekš minēto problēmu.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Tā kā krasi ir palielinājies to cilvēku skaits, kas cieš no Alzheimerā slimības un citiem demences veidiem, Eiropas Savienībai ir jāveic steidzami pasākumi — piemēram, lielāka uzmanība jāpievērš agrīnai diagnostikai un profilaksei. Tas nozīmē, ka cilvēkiem, kurus apdraud šī slimība, ir jāveic agrīnās diagnosticēšanas pārbaudes un ka jāorganizē mērķtiecīgas izglītošanas kampaņas, lai palīdzētu vecāka gadu gājuma cilvēku tuviniekiem atšķirt normālas novecošanās pazīmes no agrīniem demences simptomiem. Dalībvalstīm jāapmainās ar zināšanām un šajā procesā jāiesaista zinātnieki un veselības aprūpes speciālisti. Uztraucoši lielais cilvēku skaits, kas cieš no šīs slimības, un ārstniecības un aprūpes izmaksas atsevišķās dalībvalstīs prasa steidzamus profilakses pasākumus — piemēra, veselīgu uzturu un pasākumus, kas aizkavē slimības iestāšanos. Ziņojumā ir minēta arī praktiska un psiholoģiska atbalsta sniegšana pacientu tuviniekiem. Ir pierādīts, ka pacientam, kuru aprūpē mājas apstākļos, ir vajadzīgi trīs aprūpētāji, kuriem parasti ir jāatsakās no regulāra darba. Visbeidzot, ziņojumā ir minēts, ka ir ļoti svarīgi saglabāt to cilvēku cieņu, kas cieš no Alzheimerā slimības. To var sasniegt ar izglītojošu programmu palīdzību, kuras jāievieš jau skolās.

Rezolūcijas priekšlikums: (B7-0026/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju „par” šo rezolūcijas priekšlikumu par lūgumrakstu par papildpasākumu trūkumu no Komisijas puses kādā konkurences lietā un par zaudējumiem, kas tāpēc nodarīti uzņēmumam. Es vēlos vērēt uzmanību uz to, ka Komisija Lūgumrakstu komitejai nav sniegusi pietiekami izsmeltošas atbildes uz lūgumraksta iesniedzēja un minētās komitejas locekļu uzdotajiem jautājumiem, nedz arī uz Juridiskās komitejas atzinumā paustajām bažām. Tāpēc ir jāaicina Komisija nekavējoties veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai pabeigtu procedūru, kura joprojām turpinās, lai gan tā tika sākta 1997. gadā saskaņā ar Direktīvas 93/42/EEK 8. pantā ietvertu drošības klauzulu.

Turklāt Komisijai ir steidzami jārisina lūgumraksta iesniedzēja likumīgi pamatotā prasība — jo viņš atrodas šajā nepieņemamajā situācijā jau 13 gadus un viņam ir nodarīti ievērojami peļņas zaudējumi — un jāveic vajadzīgie pasākumi, lai lūgumraksta iesniedzējs varētu aizstāvēt savas tiesības.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī lieta, kas ilgst jau 10 gadus, ir radījusi uzņēmumam ievērojamus finansiālus zaudējumus, jo tas vēl joprojām nav saņēmis Komisijas galīgo lēmumu attiecībā uz tā nesaprašanos ar Vācijas iestādēm. Ir svarīgi, lai visas medicīnas ierīces, kuras tirgo ES, atbilstu Savienības tiesību aktiem un — lai aizstāvētu un aizsargātu šo ierīču patērētājus — arī drošības standartiem. Taču Komisijai ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai novestu šo lietu līdz galam, jo konflikti ir savlaicīgi jāatrisina.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Apspriežamais jautājums attiecas uz inhalatoru, kas paredzēts astmas slimniekiem un tiek tirgots kopš 1996. gada. Vācijas iestādes ir izteikušas bažas par šo ierīci un informējušas par to Komisiju, lai sāktu un pabeigtu drošības procedūru. Taču Komisija nekonsultējās ar ražotāju un neizdeva lēmumu, un lēmums par šo lietu vēl aizvien nav pieņemts, tāpēc lūgumraksta iesniedzējam nav pieejami nekādi tiesiskās aizsardzības līdzekļi. 2003. gadā ražotājs laida šo ierīci tirgū ar jaunu nosaukumu, un 2005. gadā Augšbavārijas valdība saskaņā ar Vācijas likumu „Par medicīnas ierīcēm” lika izņemt ierīci no apgrozības, par ko Komisija netika attiecīgi informēta. Ražotājs informēja Komisiju par otro tirdzniecības aizliegumu, lai sāktu pienākumu neizpildes procedūru pret Vāciju, bet Komisija apgalvo, ka tai netika iesniegti pietiekami pierādījumi par inhalatora atbilstību direktīvā noteiktajām pamatprasībām, un secināja, ka nav vajadzīgs jauns pārskats par izstrādājuma drošību.

Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo uzskatu, ka Komisijai ir steidzami jāreaģē uz cietušās personas likumīgi pamototo prasību, lai tā varētu aizstāvēt savas tiesības.

Peter Jahr (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es priecājos par to, ka Parlaments šodien pieņēma rezolūciju par Klein kunga lūgumrakstu. Lūgumrakstu komiteja ir strādājusi pie šīs lietas ievērojami ilgu laiku. Divdesmitā gadsimta deviņdesmitajos gados Klein kungs izgudroja inhalatoru astmas slimniekiem, bet šim izstrādājumam divas reizes tika noteikts tirdzniecības aizliegums, kurš tika apstrīdēts. Neiedziļinoties sīkumos, es esmu pārliecināts, ka sākotnējais inhalatora aizliegums 1996. gadā nebija gluži likumīgs. Ir vismaz kritiski jāpārbauda apstākļi, kas noveda pie aizlieguma. Komisijai pieprasīja novest drošības klauzulas procedūru līdz galam, lai ļautu attiecīgajai pusei iesniegt apelācijas sūdzību. Taču šis process vēl nav pabeigts. Otrā aizlieguma tiesiskais pamats un likumīgums ir noteikti apstrīdami. Taču šķiet, ka ir noticis arī Eiropas Savienības tiesību akta pārkāpums. Tā rezultātā Klein kungs ir kritis par upuri kļedzošai netaisnībai, jo viņam ir liegta iespēja aizstāvēt savas tiesības, un šī situācija ir jālabo. Ir svarīgi, lai Komisija steidzami pieņem lēmumu, lai šo lietu atrisinātu uz visiem laikiem.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Manu balsojumu „par” šo rezolūcijas priekšlikumu pamato vajadzība paziņot, ka Eiropa un jo īpaši Eiropas Parlaments kā demokrātiski ievēlēta iestāde ir vienmēr nostāties savu pilsoņu pusē. Šodien pieņemtā rezolūcija pamatojas uz Vācijas pilsoņa Christoph Klein lūgumrakstu Nr. 0473/2008 par papildpasākumu trūkumu no Komisijas puses attiecībā uz konkurences lietu, kas saistīta ar astmas slimniekiem paredzētas ierīces tirdzniecības aizliegumu. Līdzīgos gadījumos mums vispirms kā Eiropas pilsoņiem un Eiropas Parlamenta deputātiem ir jānodrošina reāla iespēja īstenot drošības klauzulas procedūru, ja kāda no Eiropas iestādēm neievēro Līgumu noteikumus. Apkopojot teikto, tas izskaidro manu balsojumu. Es ceru, ka Komisija labos savu nostāju un vismaz

sniegs dažas konkrētas atbildes jautājumā par ierīces astmas slimniekiem izņemšanu no apgrozības, lai noskaidrotu, kas noticis.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Šis ziņojums atklāj, kāda vērtība ir Parlamenta Lūgumrakstu komitejas darbam. Šeit mēs izskatām Vācijas pilsoņa likumīgu sūdzību, kas attiecas uz astmas slimniekiem paredzētiem inhalatoriem. Rezolūcijā ir izteikts aicinājums Komisijai steidzami reaģēt uz lūgumraksta iesniedzēja likumīgi pamatoto prasību, norādot, ka šī nepieņemamā situācija ilgst jau 13 gadus un lūgumraksta iesniedzējam ir nodarīti ievērojami peļņas zaudējumi, kā arī izteikta prasība veikt vajadzīgos pasākumus, lai lūgumraksta iesniedzējs varētu aizstāvēt savas tiesības.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šāds konflikts kaitē visām iesaistītajām pusēm — minētajam uzņēmumam finansiālu zaudējumu dēļ, Eiropas iestādēm ārkārtīgi negatīvā iespaida dēļ, kas sabiedrībā rodas šo iestāžu nespējas dēļ pabeigt procedūru. Man šķiet, ka 10 gadi konflikta atrisināšanai ir pārāk ilgs laiks. Un Komisijas pienākums ir visu konfliktā iesaistīto interesēs nekavējoties to atrisināt. Taču man ir jāuzsver, ka ir būtiski, lai visas medicīnas ierīces, kuras laiž tirgū, atbilstu visiem Eiropas Savienības drošības standartiem.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Padomes Direktīva 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm precīzi izskaidro, kādām prasībām šīm ierīcēm jāatbilst, pirmkārt, lai izsniegtu tām atļauju, un, otrkārt, lai tās neizņemtu no apgrozības. Ja kāds izstrādājums ir marķēts ar CE zīmi, tas nozīmē, ka šis izstrādājums atbilst prasībām. Dalībvalstu pienākums ir ieviest kontroli, lai nepieļautu CE zīmes nepamatotu izmantošanu un, ja vajadzīgs, izņemtu šos izstrādājumus no apgrozības. Atbildīgajai iestādei ir nekavējoties jāinformē Komisija, ja tā ir veikusi minētos pasākumus. Es atturējos no balsošanas, jo uzskatu, ka Komisijai šajā gadījumā nav jāveic nekādi pasākumi.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju „par” šo rezolūciju, kurā, pamatojoties uz lūgumrakstu, ko iesniedza Vācijas pilsonis, par astmas slimniekiem paredzēta inhalatora laišanu tirgū, Komisija tiek aicināta pabeigt procedūru, kas diemžēl ir vilkusies 13 gadus, radot ievērojamus finansiālus zaudējumus minētajam uzņēmumam.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments:

1) uzskata, ka Komisija Lūgumrakstu komitejai nav sniegusi pietiekami izsmeltošas atbildes uz lūgumraksta iesniedzēja un minētās komitejas locekļu uzdotajiem jautājumiem, nedz uz Juridiskās komitejas atzinumā paustajām bažām;

2) aicina Komisiju nekavējoties veikt vajadzīgos pasākumus, lai pabeigtu procedūru, kas tika sākta 1997. gadā saskaņā ar Direktīvas 93/42/EEK 8. pantā ietverto drošības klauzulu un kas joprojām turpinās;

3) aicina Komisiju steidzami risināt lūgumraksta iesniedzēja likumīgi pamatoto prasību, norādot, ka šī nepieņemamā situācija ilgst jau 13 gadus un lūgumraksta iesniedzējam ir nodarīti ievērojami peļņas zaudējumi, un aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai lūgumraksta iesniedzējs varētu aizstāvēt savas tiesības.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Astmas lēkmes izraisa pēkšņas elpošanas grūtības, kas var turpināties stundām ilgi.

Vācija ieviesa aizliegumu laist tirgū konkrētus astmas slimniekiem paredzētus inhalatorus vispirms 1997. gadā un atkārtoti 2005. gadā. Komisiju aicināja sniegt atbildi uz jautājumu,

vai šāds aizliegums ir likumīgs, bet tā nepieņēma nekādu lēmumu, tādējādi pārkāpjot drošības klauzulas procedūru, kas paredzēta Direktīvā 93/42/EEK, kura Komisijai uzliek pienākumu to darīt.

Šīs bezdarbības sekas šķiet vēl nopietnākas, ja ņemam vērā to, ka pēc ticamām aplēsēm no apgrozības izņemtie inhalatori būtu varējuši uzlabot dzīves kvalitāti aptuveni 30 miljoniem astmas slimnieku.

Jautājumā, ko iesniegusi *Mazzoni* kundze, Komisija tiek aicināta sniegt atbildi attiecībā uz tās nevēlēšanos ievērot drošības klauzulu, kas paredzēta Direktīvas 93/42/EEK 8. pantā. Saskaņā ar šo pantu, kad Komisija tiek aicināta pieņemt lēmumu par dalībvalsts tiesisko regulējumu veselības jautājumos, tai ir nekavējoties jāuzsāk apspriešanās ar iesaistītajām pusēm un jāinformē tās par valsts regulējuma likumību. Kā ir lēmusi Eiropas Kopienas Tiesa, šajā procedūras posmā ir jāizveido izmeklēšanas komiteja, lai noskaidrotu Komisijas faktisko atbildību.

Rezolūcijas priekšlikums: RC (B7-0023/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju „par” rezolūciju par stāvokli Haiti gadu pēc zemestrīces — rezolūciju, kurā Eiropas Parlaments atkārtoti solidarizējas ar Haiti iedzīvotājiem, kas cieš no zemestrīces sekām un holēras epidēmijas. Es piekrītu ļoti svarīgajam aicinājumam starptautiskajai sabiedrībai, tostarp ES, stingri ievērot ilgtermiņa saistības pildīt solījumus, kas tika doti Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē Ņujorkā. Ir svarīgi nekavējoties rīkoties un koordinēt humānās palīdzības sniegšanu Haiti iedzīvotājiem, no kuriem viens miljons joprojām dzīvo nepiemērotās apmetnēs, kas bija paredzētas viņu pagaidu izmitināšanai. Cilvēktiesību aizsardzības organizācijas norāda uz šajā apmetnēs valdošajiem neciešamajiem dzīves apstākļiem, jo īpaši uz izvarošanas gadījumiem un seksuālo vardarbību, no kuras cieš sievietes.

Taču ir skaidrs, ka ilgākā laika posmā humānās palīdzības aģentūras nevar un arī nedrīkst censties labot Haiti valsts neizdarību vai aizstāt Haiti valsts iestādes un ka steidzami ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu Haiti ilgtermiņa attīstību, jo īpaši attiecībā uz veselības aprūpi un dzeramo ūdeni, kā arī uz pilsētu atjaunošanu. Politiskā līmenī ir nekavējoties jāuzlabo Haiti spēja nodrošināt valsts atjaunošanai vajadzīgo demokrātiskumu un valsts labu pārvaldību un garantēt pilsoniskās sabiedrības un Haiti iedzīvotāju līdzdalību.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstīju šo rezolūciju, kurā novērtēts stāvoklis Haiti gadu pēc zemestrīces. Situācija šajā valstī vēl joprojām ir ļoti sarežģīta un haotiska — ar grūtībām tiek uzsākti rekonstrukcijas pasākumi, miljoniem cilvēku cieš badu, un zemestrīces sekas ir smagi skārušas vairāk nekā 800 000 bērnu, pakļaujot tos vardarbības, seksuālas izmantošanas, cilvēku tirdzniecības un ekspluatācijas draudiem. Stāvoklis ir vēl pasliktinājies politiskās krīzes dēļ, kas sekoja prezidenta un parlamenta vēlēšanām. Lai gan starptautiskā sabiedrība efektīvi reaģēja uz Haiti traģēdiju, piedāvājot finansiālo un humāno palīdzību, taču šobrīd no apsolītajiem 10 miljardiem dolāru ir pārskaitīta tikai maza daļa. Holēras epidēmija, kas pārņēmusi valsti, ir atklājusi Haiti nespēju pienācīgi reaģēt uz situāciju, kā arī starptautiskās palīdzības sistēmas ierobežotību. Nepārtrauktie politiskie nemieri traucē centienus uzsākt atjaunošanas darbus un palīdzēt zemestrīces upuriem, un tas stāvokli vēl pasliktina. Eiropas Savienībai kā galvenajai palīdzības sniedzējai ir jānodrošina politiskā vadība atjaunošanas centienu koordinēšanā Haiti un jāpanāk, ka palīdzība sasniedz tos, kam tā visvairāk vajadzīga.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Stāvoklis Haiti ir kļuvis ārkārtīgi nopietns, un starptautiskās sabiedrības centieni nav palīdzējuši uzlabot stāvokli šajā valstī, kuru izpostījis pilsoņu karš un dabas katastrofas un kuru tagad piemeklējusi holēras epidēmija. Pagājušā gada postošā zemestrīce piesaistīja Haiti starptautiskās sabiedrības uzmanību. Taču par spīti kopīgajām pūlēm, kuras izraisīja plašs līdzjūtības vilnis, stāvoklis nav uzlabojies. Tāpēc vissvarīgākais Eiropas Parlamenta pieņemtās rezolūcijas aspekts, iespējams, ir aicinājums pārskatīt mandātu, kas Haiti piešķirts ANO Stabilizācijas misijai (MINUSTAH), epidēmijas un saspīlējuma dēļ, ko izraisījušās nesēnās asās cīņas valsts parlamenta vēlēšanās, kuru rezultātu patiesumu nopietni apšaubā starptautiskā sabiedrība. Vislielākie zaudētāji visu šo problēmu dēļ ir šīs mazās valsts nabadzīgie iedzīvotāji.

Ir būtiski svarīgi, lai ANO saglabātu atbildību par visu civilo un militāro operāciju koordinēšanu ar mērķi atjaunot drošību un sniegt humāno palīdzību, kā arī veikt atjaunošanas darbus un nodrošināt attīstību. Starptautiskajai sabiedrībai un jo īpaši Eiropas Savienībai ir jāpilda savas saistības atjaunot Haiti un jāuzskata tās par vislielāko prioritāti savā darba kārtībā, pirms darīt kaut ko Haiti iedzīvotāju labā būs par vēlu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atzinīgi vērtēju starptautiskās sabiedrības plašo atsaucību uz postošo zemestrīci Haiti un tās patieso politisko gribu atbalstīt šīs valsts atjaunošanu. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju Komisijas un dalībvalstu kopējo apņemšanos ziedot Haiti EUR 1,2 miljardus, tostarp Komisijas apņemšanos papildus humānajai palīdzībai sniegt vēl EUR 460 miljonus.

Taču katastrofas apmērs ir neapraķstāms, un tās sekas gadu pēc nelāmes ir visur redzamas. Drošība, veselības aprūpe, sabiedrības veselība un mājokļu apstākļi arī ir nožēlojami, un ir būtiski atjaunot Haiti valsts struktūru veiktspēju attiecībā uz demokrātiju un labu pārvaldību, kas ir vajadzīgas valsts atjaunošanai, kā arī nodrošināt pilsoniskās sabiedrības un Haiti iedzīvotāju līdzdalību. Ir ļoti svarīgi palīdzēt šai valstij atgūties no zemestrīces, bet starptautiskajai sabiedrībai ir svarīgi arī izmantot šo iespēju palīdzēt Haiti atrisināt ekonomiskās, sociālās un politiskās nevienlīdzības problēmas.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Gadu pēc katastrofas Haiti tās sekas ir briesmīgas, un Haiti stāvoklis no cilvēciskā, ekonomiskā un sociālā viedokļa ir haotisks. Diemžēl atjaunošanas darbi faktiski netiek veikti, novākto gruvešu apjoms ir niecīgs, nabadzības līmenis ir galējs un vardarbība — postoša, kā arī izplatās holēras epidēmija, un sievietes bēgļu nometnēs tiek izvarotas.

Šis stāvoklis ir jāmaina. Starptautiskajai sabiedrībai kopā ar Haiti valdību ir jāuzņemas ciešas ilgtermiņa saistības, jāpilda solījumi un jāpieliek visas pūles, lai aizsargātu Haiti iedzīvotājus. Es mudinu Eiropas Komisiju steidzami rīkoties, lai aizsargātu 800 000 bērnu, kas ir pakļauti vardarbībai, seksuālai izmantošanai, nostrādīnāšanai un cilvēku tirdzniecībai.

Turklāt es uzskatu, ka ir svarīgi, lai atjaunošanas centienos tiek iekļauta vietējā pārtikas ražošana un pārtikas nekaitīguma nodrošināšana, attīstot lauku infrastruktūru un sniedzot atbalstu mazajiem lauksaimniekiem. Es atzinīgi vērtēju darbu, ko dažādas palīdzības organizācijas veic uz vietas, bet es nosodu Pagaidu komisijas Haiti atjaunošanai nespēju koordinēt tūkstošiem palīdzības aģentūru un līdzekļu devēju rīcību atjaunošanas darbos.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *rakstiski*. – (RO) Haiti iedzīvotājiem ir svarīgi, lai Eiropas Savienība izrādītu tiem solidaritāti pēc katastrofas, kas tos piemeklējusi, izraisot ievērojamus cilvēku un materiālos zaudējumus. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Eiropas lēmumu uzņemties saistības sniegt finansiālu palīdzību šīs valsts atjaunošanas procesam aptuveni

EUR 1,2 miljardu apjomā, kā arī Savienības Augstās pārstāves ārlietās C. Ashton priekšlikumu pieņemt ekonomikas plānu nākamajiem 10 gadiem, galveno uzmanību pievēršot reģiona attīstībai un izaugsmei, kā arī valsts atjaunošanai. Tas ir svarīgs lēmums, jo īpaši tāpēc, ka ES ir viena no lielākajām līdzekļu devējām šai Karību jūras reģiona valstij. Taču es uzskatu, ka ES finanšu līdzekļi ir jāpiešķir saskaņā ar kritērijiem, kas līdzīgi tiem, kurus piemēro dalībvalstīs, vai saskaņā ar īpašām programmām — ne tikai māju, skolu, ceļu un citu infrastruktūras objektu atjaunošanai, bet arī mikrokrēdītu nodrošināšanai, kas veicinās mikroprojektu izstrādi un īstenošanu, lai atveseļotu ekonomiku, pamatojoties uz pašreizējo ES modeli, kas paredzēts mikrouzņēmumiem. Pēc Otrā pasaules kara Amerikas Savienotās Valstis īstenoja Maršala plānu, kam bija vislielākā nozīme Rietumeiropas atjaunošanā. Eiropai savukārt ir jāīsteno līdzīga programma Haiti labā.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Šausmīgā katastrofa, kas pirms gada piemeklēja Haiti, šokēja mūs visus un izraisīja pasaules mēroga labas gribas izpausmes, un Haiti tika piedāvāti liela apjoma loģistikas, finanšu un humānās palīdzības resursi.

Tā kā ir pagājis gads, bija atbilstoši jānovērtē stāvoklis uz vietas, arī tāpēc, ka apstākļi Haiti vairs netiek tik plaši atspoguļoti plašsaziņas līdzekļos. Iesniegtajā rezolūcijā ir sniegts šis novērtējums, kā arī norādīti ceļi un risinājumi milzīgajām un nopietnajām problēmām, ar kurām sastopas iedzīvotāji savās ikdienas gaitās. Es uzskatu, ka tas ir veikts labi, trūkst tikai lielākas gribas uzdevumu sadalē un nākotnes risinājumu meklējumos iesaistīt vietējās kopienas un apvienības.

Es tomēr vēlos uzsvērt lielo uzmanību, kas veltīta ilgtermiņa saistībām un risinājumu meklējumiem, lai uz visiem laikiem pašā saknē izskaustu nabadzības iemeslus Haiti, kā arī aicinājumu ES un dalībvalstīm „atjaunošanas pasākumos paredzēt vietējo pārtikas ražošanu un uzturdrošības nodrošināšanu, attīstot lauku infrastruktūru un sniedzot atbalstu mazajiem lauksaimniekiem”.

Es ceru, ka steidzami tiks rasts haotisko bēgļu nometņu problēmas galīgais risinājums, jo tajās gandrīz necilvēcīgos apstākļos dzīvo aptuveni miljons cilvēku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pirms aptuveni gada pasauli satricināja ziņas par zemestrīci, kas izpostīja Haiti, nogalinot vairāk nekā 200 000 cilvēku un aiz sevis atstājot šausminošus gruvešus. Toreiz starptautiskā sabiedrība mobilizējās, lai dotos palīgā zemestrīces upuriem, un starptautiskās organizācijas, kā arī sabiedriskā doma un plašsaziņas līdzekļi atbalstīja šo apņemšanos. Diemžēl starptautiskās sabiedrības interese ir vājinājusies, pievēršoties citiem notikumiem, tāpēc Eiropas Parlamenta pienākums ir atgādināt, kas toreiz notika, un ziņot par pašreizējo situāciju. Gadu pēc katastrofas mums jāatzīst, ka nekas nav stipri mainījies un ka valstij, kas jau tad bija nonākusi nopietnās grūtībās un kas pēc dabas katastrofas sabruka pavisam, nav izdevies atveseļoties. Apkopojot pieejamos datus, redzam, ka visi rādītāji liecina par to, ka prasmju un kompetences trūkuma dēļ nekas nav ātri virzījies uz priekšu. Vairāk nekā miljons cilvēku joprojām ir bez pajumtes. Starptautiskā sabiedrība nedrīkst pamest Haiti vienu, ļaujot tai kļūt par vēl vienu bankrotējušu valsti.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Gadu pēc zemestrīces stāvoklis Haiti ir joprojām haotisks, valsts vēl aizvien atrodas ārkārtas stāvoklī, un atjaunošanas darbi ir tik tikko sākušies. Es atzinīgi vērtēju humānās palīdzības organizāciju darbu uz vietas, sniedzot medicīnisko palīdzību ievainotajiem, piegādājot dzeramo ūdeni un izdalot pārtiku. Taču es vēlos uzsvērt, ka atjaunošanas darbi ir jāveic pašai Haiti valdībai, jo galvenokārt tikai politiska stabilitāte palīdzēs atjaunot valsti. Es tāpēc apgalvoju, ka Haiti valdībai ir

jānodrošina un jāisteno saistības, kuras tā uzņēmusies valsts rekonstrukcijas plānā: stiprināt valsts varu, padarīt efektīvāku vietējo pārvaldi un nostiprināt vietējo un valsts iestāžu veikspēju.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Patiesie apstākļi uz vietas atklāj to, ko rezolūcija, šķiet, tiecas slēpt — proti, to, ka Amerikas Savienoto Valstu galvenā nodarbošanās, kam pievienojās arī ES, bija turpināt politisku iejaukšanos, lai nodrošinātu savu ekonomisko un ģeostratēģisko kundzību pār Haiti, ignorējot Haiti iedzīvotāju traģisko situāciju, kurā viņi ir atradušies gadu desmitiem ilgi. Ar Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Bankas palīdzību uzspiežot valstij strukturālas reformas, kas sagrāva tās ekonomiku un radīja katastrofisku sociālo situāciju, ASV reaģēja uz pagājušā gada zemeštrīci ar militāru okupāciju. Šo stāvokli nesēn saasināja holēras epidēmija, kuru, kā mēs tagad zinām, valstī ievazāja ASV misija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Stabilizācijas misija Haiti (MINUSTAH) (lai gan tā noraida jebkādu atbildību). Vairākums Parlamenta deputātu nav neko teikuši par šiem faktiem. Nekas nav arī teikts par tiem, kas izrādījuši Haiti patiesu solidaritāti — Kuba un Bolīvāra Amerikas tautu alianse (ALBA). Kuba uz Haiti ir nosūtījusi ārstus un citus medicīnas darbiniekus, kas līdz šai dienai ir snieguši medicīnisku palīdzību pret holēru vairāk nekā 50 000 cilvēkiem, un ar Haiti iestāžu atbalstu tiem ir izdevies sasniegt vizolētākās kopienas, panākot, ka neviens šis valsts iedzīvotājs, saslimstot ar holēru, nepaliek bez palīdzības, un tādējādi glābjot tūkstošiem cilvēku dzīvību.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Zemeštrīce un holēras epidēmija, kas tai sekoja, bija liela katastrofa Haiti iedzīvotājiem. Es mudīnu starptautisko sabiedrību, tostarp Eiropas Savienību, pildīt visas saistības, ko tās uzņēmas pagājušajā gadā Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē Ņujorkā, un bez kavēšanās pārskaitīt naudu Haiti iedzīvotājiem un attiecīgajām NVO.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Stāvoklis Haiti turpina izraisīt lielas bažas. Daudzu palīdzības sniedzēju pūles, kuru drosmīgā apņēmība ir apbrīnojama, sastopas ar pastāvošā režīma nespēju mazināt pilsoņu kara risku, kas draud šai salai. Mums ir jāpieprasa, lai tiek piemērots Eiropas Konsenss par humāno palīdzību (saskaņotai un koordinētai rīcībai, lai uzlabotu kolektīvo reaģēšanu uz humanitārām krīzēm) un jāuzsver, ka saistības, kas pieņemtas 31. martā Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē konkrēti Haiti atjaunošanai, nedrīkst palikt tikai tukši vārdi, bet tās ir jāisteno.

Elie Hoarau (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es atturējos no balsošanas par rezolūciju par Haiti, par kuru Eiropas Parlamenta politiskās grupas panāca kompromisu. Es to darīju tāpēc, ka šī rezolūcija (lai gan tā ir labi pamatota) nepiedāvā ilgstošu risinājumu, lai nodrošinātu Haiti izeju no krīzes, nedz arī uzdod pienācīgus jautājumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, kurus Eiropas Savienība apsolīja.

Haiti iedzīvotājiem ir vajadzīga reāla attīstības palīdzība, un tās nodrošināšanai ir jāpiešķir prioritāte, nosūtot uz Haiti starptautiskas celtnieku un būvdarbu valsts līguma grupas ar pienācīgu aprīkojumu, lai tās varētu aktīvi piedalīties neatliekamajā sabiedrisko un privāto celtnu atjaunošanas darbā šajā valstī, sākot ar visnabadzīgāko iedzīvotāju rajoniem, pilsētām un ciematiem. Haiti iedzīvotājiem ir vajadzīga reāla medicīniska palīdzība, lai sākumā ierobežotu holēras epidēmiju, cik ātri vien iespējams, un beigās to galīgi izskaustu. Ārsti, zāles un medicīniskais palīgpersonāls ir steidzami un lielā skaitā jānosūta uz Haiti.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” rezolūciju par stāvokli Haiti, jo Eiropas Parlaments atkārtoti solidarizējas ar Haiti iedzīvotājiem, kas cietuši no zemeštrīces un holēras epidēmijas. Es piekrītu svarīgajam aicinājumam starptautiskajai sabiedrībai,

kā arī Eiropas Savienībai, cieši apņēmties ilgtermiņā izpildīt visus solījumus, jo vairāk nekā miljons cilvēku joprojām dzīvo nepiemērotās apmetnēs, kas bija paredzētas viņu pagaidu izmitināšanai, un cilvēktiesību aizsardzības organizācijas ziņo, ka dzīves apstākļi šajās apmetnēs, kurās nav nekādu labierīcību, ir neciešami, un sievietes „ir pakļautas izvarošanas un seksuālas vardarbības riskam”. Pašlaik Haiti iedzīvotājiem nepietiek pārtikas, un 80 % no viņiem dzīvo galējā nabadzībā. Ir būtiski nodrošināt cilvēkiem pieejamību veselības aprūpei, dzeramajam ūdenim un pienācīgiem sanitārajiem apstākļiem. Ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu Haiti ilgtermiņa attīstību. Es tāpēc piekrītu, ka ES un dalībvalstīm ir jāiekļauj Haiti atveseļošana un atjaunošana starp savām vissvarīgākajām prioritātēm un ka ir pienācis laiks palīdzēt Haiti kļūt par ekonomiski un politiski spēcīgu un neatkarīgu valsti. Starptautiskajai sabiedrībai ir jāizmanto šī iespēja, lai uz visiem laikiem pašā saknē izskaustu Haiti nabadzības cēloņus.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Zemestrīce, kas 2010. gada 12. janvārī piemeklēja Haiti, izraisīja 222 750 cilvēku nāvi un atstāja aptuveni 2 miljonus cilvēku bez pajumtes. Desmit mēnešus pēc šīs traģēdijas salā sākās holēras epidēmija, kas līdz šai dienai ir prasījusi 3333 cilvēku dzīvības. Kā rāda šie traģiskie skaitļi, stāvoklis Haiti ir sarežģīts. Turklāt par spīti tam, ka novembrī notika vēlēšanas, — lai gan bija lielas aizdomas, ka daudzi vēlēšanu biļeteni ir viltoti, — šajā valstī vēl joprojām nav valdības. Ar šodienas balsojumu mēs aicinām Eiropas Savienību sadarboties ar Haiti iestādēm, lai izstrādātu noteikumus un regulējumu, kas palīdzēs šai valstij lietderīgāk izmantot finansiālo palīdzību, ko tā pēdējā gada laikā ir saņēmusi, un vissvarīgāk ir, lai tā to darītu saskaņā ar demokrātijas un likumības principiem. Īsi sakot, mērķis, ko ceram sasniegt, pieņemot šo rezolūciju, ir uzsvērt to, cik būtiski ir saskaņot saikni starp ārkārtas stāvokli, valsts atjaunošanu un attīstību, kā arī veicināt ciešas sadarbības politiku ar vietējo valdību.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju „par” šo rezolūciju, kurā ir atzinīgi vērtēti humānās palīdzības organizāciju (Sarkanā Krusta, daudzu NVO un Apvienoto Nāciju Organizācijas), kā arī dalībvalstu centieni un darbs un uzsvērt vajadzība runāt par humānās palīdzības pasākumu neredzamo ietekmi, kā arī par to, ka situāciju bija iespējams kontrolēt, uzņemoties rūpes par cietušajiem, nodrošinot dzeramo ūdeni, pārtiku un pagaidu patvērumu.

Taču rezolūcijā ir teikts arī tas, ka holēras epidēmija skaidri parādīja Haiti valsts pilnīgo bezspēcību, saskaroties ar slimību, kura ir viegli novēršama un ārstējama, kā arī starptautiskās palīdzības sistēmas ierobežojumus valstī, kurā humānās palīdzības organizācijas ir pārstāvētas masveidā (12 000 NVO); tajā ir uzsvērts, ka humānās palīdzības organizācijas vairs nespēj kompensēt Haiti valsts nepilnības vai šo valsti aizstāt un ka ir steidzami jārīkojas, lai nodrošinātu ilgtermiņa attīstību, jo īpaši, gādājot par piekļuvi veselības aprūpei un dzeramajam ūdenim un atjaunojot pilsētvidi.

Tajā ir atzinīgi vērtēta arī Komisijas un dalībvalstu kopējā apņemšanās, kas tika pausta Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē Haiti atjaunošanai, ziedot EUR 1,2 miljardus, tostarp Komisijas apņemšanās papildus humānajai palīdzībai sniegt vēl EUR 460 miljonus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ir pagājis tikai nedaudz vairāk par gadu kopš traģēdijas Haiti, kurā dzīvību zaudēja vairāk nekā 200 000 cilvēku un tika skarti 3 miljoni Haiti iedzīvotāji. Cilvēktiesību aizsardzības organizācijas norāda, ka pat tagad 1 miljons pārvietotu personu dzīvo necilvēcīgos apstākļos bēgļu nometnēs, kuras sākotnēji bija paredzētas kā pagaidu risinājums. Pirms gada starptautiskā sabiedrība, tostarp arī ES, pielika lielas pūles, lai palīdzētu Haiti un nodrošinātu, ka šī dabas katastrofa nebeidzas ar tādām

sekām, kādas vērojamas pašlaik. Tāpēc ir pienācis laiks atkal atcerēties šos cilvēkus, kas dzīvo lielās ciešanās, jo īpaši visneaizsargātākie no tiem — sievietes un bērni. Ir pienācis laiks mums apvienot spēkus, lai nodrošinātu atkal normālu dzīvi šai valstij, ko satricināja dabas katastrofa.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Gadu pēc postošās zemestrīces Haiti stāvoklis nemaz nav uzlabojies. Faktiski holēras uzliesmojums ir ievērojami pasliktinājis situāciju par spīti humānajai un ekonomiskajai palīdzībai, kas tiek sniegta šai valstij. Haiti galvaspilsēta Portoprensa vēl joprojām guļ zem tonnām gruvešu, un vietējiem iedzīvotājiem to novākšanai ir tikai lāpstas un ķerras. Tūkstošiem cilvēku vēl joprojām nav pajumtes, un tirdzniecība ar bērniem plaukst un zeļ. Valsti, kurā valda diktators, pēc vēlēšanām ir pārņēmis politisks haoss. Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo Haiti iedzīvotājiem ir vajadzīga mūsu palīdzība, un Rietumu pasaulei ir jāpilda savas saistības.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) 12. janvārī mēs atzīmējām Haiti zemestrīces pirmo gadadienu, zemestrīces, kam bija traģiskas sekas. Tā prasīja 222 750 cilvēku dzīvības un piespieda aptuveni 1,7 miljoniem cilvēku pamest savas mājas. Saistībā ar šiem traģiskajiem notikumiem Eiropas Parlaments 19. janvārī pieņēma rezolūciju, aprakstot stāvokli šajā salā gadu pēc katastrofas. Par spīti daudzu starptautisku organizāciju centieniem, kā arī starptautiskajai palīdzībai, kuras mērķis ir valsts atjaunošana, stāvoklis Haiti ir nestabils, un to ir pārņēmusi krīze. 10 mēnešus pēc zemestrīces sala mēģina apkarot holēras epidēmiju, un starptautiskie novērotāji ir apšaubījuši prezidenta un parlamenta vēlēšanu likumīgumu. Ņemot vērā šīs valsts pašreizējo stāvokli, Eiropas Parlaments aicina Eiropas Savienību un starptautisko sabiedrību kopīgi solidarizēties ar šo salu un ciešāk sadarboties ar Haiti iestādēm, kā arī paziņo, ka visi valsts atjaunošanas pasākumi tiks pieņemti, tikai apspriežoties ar vietējiem iedzīvotājiem. Tas, ka Parlaments vērs uzmanību uz veidu, kādā jāsniedz palīdzība Haiti, ir ļoti svarīgs apstāklis, jo tai ir jābūt ziedojumu un nevis aizdevumu formā, kas valsti ieogrūstu parādu jūgā. Visbeidzot, es vēlos apliecināt savu solidaritāti ar Haiti un ceru, ka turpmāk rekonstrukcijas darbi Haiti tiks saskaņoti.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Gadu pēc šausmīgās zemestrīces Haiti, vienas no vispostošākajām dabas katastrofām cilvēces vēsturē, šīs nelaimes sekas ir joprojām stipri jūtamas. Neaptveramā veidā dažus mēnešus pēc šausmīgās zemestrīces viesuļvētra izraisīja holēras epidēmiju, kas stipri pasliktināja jau tā sarežģīto politisko situāciju. Mans lēmums balsot „par” šo rezolūciju pamatojas pirmām kārtām uz vajadzību mobilizēt pasākumus un rīcību, lai garantētu šai valstij visu iespējamo palīdzību vismaz ciešamu dzīves apstākļu atjaunošanai. Pašreizējā civiliedzīvotāju un politiskā spriedze tikai pastiprina bažas, jo tā kavē ES humānās palīdzības piegādi un tādējādi palēnina atjaunošanas darbu tempu. Tāpēc es uzskatu, ka svarīgs Eiropas iestāžu pienākums ir sniegt Haiti pēc iespējas lielāku palīdzību, vismaz lai garantētu, ka cilvēkiem, kas zaudējuši visu, ir mitekļis, medicīniskā aprūpe, pārtika un sociālie pamatpakalpojumi. Tikai ar mūsu palīdzību Haiti iedzīvotāji spēs atgriezties normālā dzīvē.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Es balsoju „par” kopīgo rezolūciju par stāvokli Haiti gadu pēc zemestrīces — par humāno palīdzību un rekonstrukciju. Rezolūcijā ir uzsvērti tādi jautājumi kā cilvēktiesību un cilvēku cieņas aizsardzība. Tajā ir atgādināts, ka pašlaik Haiti līdzās nabadzības un nedrošības sajūtai, kas pārņēmusi iedzīvotājus (60 % iedzīvotāju nav pajumtes, un 80 % dzīvo galējā nabadzībā), pastāv lielas bažas par vismazāk aizsargāto personu stāvokli, kuri ir pakļauti vardarbības, seksuālas izmantošanas, cilvēku tirdzniecības, ekspluatācijas un pamestības draudiem. Šajā rezolūcijā Eiropas Parlaments

aicina Komisiju iet tālāk par vienkāršu faktu konstatēšanu un sniegt praktisku palīdzību sociālās aizsardzības sistēmas izveidei Haiti.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Gadu pēc zemestrīces stāvoklis Haiti ir haotisks, valstī vēl joprojām ir ārkārtas stāvoklis, un vairākums cilvēku dzīvo ārkārtīgi nedrošos apstākļos. Tāpēc starptautiskajai sabiedrībai, tostarp ES, ir jāuzņemas ilgtermiņa saistības pildīt visus solījumus attiecībā uz palīdzību Haiti atjaunošanai un tās iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Haiti jautājums ir atkal darba kārtībā. Mēs atkārtoti solidarizējamies ar Haiti iedzīvotājiem, kas cietuši no zemestrīces un holēras, un uzsveram, ka rekonstrukcijai ir jānotiek, apspriežoties ar Haiti iedzīvotājiem un Haiti pilsonisko sabiedrību. Mēs arī mudinām starptautisko sabiedrību cieši apņemties ilgtermiņā izpildīt visus solījumus, kurus tā ir izteikusi Ņujorkā notikušajā Starptautiskajā Līdzekļu devēju konferencē, un bez kavēšanās pārskatīt apsolīto finansējumu. Mēs uzsveram, ka jebkāda Eiropas Savienības sniegta humānā palīdzība un atbalsts rekonstrukcijai ir jānodrošina ziedojumu veidā un nevis kā aizdevumi, kas valsti iegrūstu parādu jūgā.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) No visām katastrofām, kas planētu piemeklēja 2010. gadā, zemestrīce Haiti ir visgrūtāk pārvarama.

Šodien, gadu pēc otrās postošākās zemestrīces cilvēces vēsturē, katastrofas sekas ir vēl joprojām sāpīgi jūtamas. Vairāk nekā miljons cilvēku, no kuriem puse ir bērni, vēl aizvien dzīvo nepiemērotās pagaidu apmetnēs, un pagājušā gada oktobrī holēras epidēmija izraisīja vairāk nekā 4000 cilvēku nāvi. Vēl joprojām Haiti nepietiek pārtikas, nav pieejams dzeramais ūdens un trūkst sanitārās infrastruktūras un skolu. No USD 500 miljardiem, ko apsolīja valdības un privātas organizācijas, ir pārskaitīta tikai maza daļa — vien USD 6 miljardi —, bet pārējā summa nav vēl saņemta.

Šīs kopīgās rezolūcijas pieņemšana šodien ir svarīgs solis vienotas frontes izveidē, lai risinātu turpmākos uzdevumus. Daba posta, bet cilvēki nopostīto atjauno. Šiem vārdiem ir jāiedvesmo mūs uzņemties vēl lielākas saistības.

Rezolūcijas priekšlikums: RC (B7-0031/2010)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju „par” šo Eiropas Parlamenta rezolūciju, jo es ceru, ka Lietuvas Republikas parlamentam pietiks politiskās gribas noraidīt ierosināto tiesību aktu, kas pārkāpj cilvēktiesības un pamatbrīvības. Es ceru, ka diskriminācija tiks pārtraukta, ieskaitot diskrimināciju uz seksuālās orientācijas pamata. Šo tiesību akta projektu Lietuvas Republikas parlaments vēl nav pieņēmis, tāpēc, pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments vēlas to brīdināt, ka Eiropas Savienība ir nobažījies par tiesību aktu priekšlikumiem, kas pārkāpj cilvēktiesības un diskriminē pilsoņus. Turklāt šis Administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumu projekts ir pretrunā ar Lietuvas Republikas konstitūcijas 25. pantu, kas nosaka, ka „cilvēkam nedrīkst likt šķēršļus informācijas un ideju meklēšanā, saņemšanā un tālāknodošanā”, kā arī 29. pantu, kurā norādīts, ka „likuma, tiesas un citu valsts iestāžu un amatpersonu priekšā visi cilvēki ir vienlīdzīgi”. Lietuvas valdība sniedza negatīvu atzinumu par Lietuvas Republikas parlamentā apspriesto projektu, tāpēc ka tas ir pretrunā starptautiskajiem, Eiropas Savienības un Lietuvas valsts tiesību aktiem. Turklāt Lietuvas parlamenta Cilvēktiesību komitejai vēl ir jāiesniedz savi secinājumi par ierosinātajiem grozījumiem. Es tāpēc ceru, ka Lietuvas parlaments ņems vērā starptautisko un Eiropas Savienības kritiku, šo Eiropas Parlamenta rezolūciju un Lietuvas valdības negatīvos secinājumus.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā starptautiskos un Eiropas cilvēktiesību aizsardzības pienākumus, kuriem pakļaujas ES, jo īpaši visa veida minoritāšu tiesību ievērošanu un cīņu pret visiem diskriminācijas veidiem, nav pieņemams, ka viena no dalībvalstīm apstiprina tiesību aktus, kas nepārprotami apšaubā vērtības un principus, uz kuriem pamatojas Eiropas Savienība. Es atzīstu ikvienas valsts tiesības apspriest, grozīt un apstiprināt valsts tiesību aktus bez ārējas iejaukšanās, ja vien tā pilnā mērā ievēro cilvēktiesības un nepārkāpj pamatprincipus, šajā gadījumā diskriminācijas aizlieguma principu, neatkarīgi no tā, vai tie ir paredzēti Līgumos vai Pamattiesību hartā. Es ceru, ka Lietuva vai jebkura cita dalībvalsts, kas ir tādā pašā situācijā kā Lietuva, atturēsies no tādu valsts tiesību aktu apstiprināšanas, kas ir pretrunā ar jebkuru noteikumu, principu vai vērtību, kas paredzēti Eiropas tiesību aktos, vai arī ar lielu cītību un steigu tos pārskatīs.

Proinsias De Rossa (S&D), *rakstiski*. – Es atbalstu šo rezolūciju, kurā Lietuvas parlaments ir aicināts noraidīt tiesību akta projektu, kas tiecas noteikt soda naudu par „homoseksuālu attiecību publisku veicināšanu”. Šai EP rezolūcijai ierosmi deva vairāki bažas raisoši notikumi, piemēram, tika pieņemts Likums par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi, pašvaldības mēģināja aizliegt dzimumu līdztiesības aizstāvju un geju kopienas gājienus, un vadoši politiķi un parlamenta deputāti lietoja aizvainojošus, draudošus vai naidīgus izteikumus. Nesenajā ES Pamattiesību aģentūras ziņojumā ir secināts, ka „šie grozījumi varētu padarīt par noziegumu gandrīz jebkādu publisku homoseksualitātes paušanu, attēlošanu vai informēšanu par to”. Šo grozījumu projekts ir nepārprotamā pretrunā saistībām, kas izriet no Lietuvas konstitūcijas, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām. Es atzīstu Lietuvas Republikas prezidentes *Dalia Grybauskaitė* vairākkārt izrādīto stingro nostāju, nosodot homofobisko tiesību akta projektu kā Lietuvas pilsoņiem un Lietuvas tēlam nelabvēlīgu, un aicinu prezidenti uzlikt veto Administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumiem, ja tie tiks apstiprināti.

Harlem Désir (S&D), *rakstiski*. – (FR) Dažos pēdējos mēnešos Lietuvas parlaments ir pieņēmis vairākus tiesību aktus, kas aizliedz vai soda jebkādu publisku norādi uz homoseksuālismu vai biseksuālismu. Likumprojekta, par kuru pašlaik notiek debātes, mērķis ir grozīt Administratīvo pārkāpumu kodeksu un piemērot naudas sodu līdz pat EUR 2900 apmērā par „homoseksuālu attiecību publisku veicināšanu”.

Šis tiesību akts pārkāpj Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Eiropas Savienības Līgumus, kas uzliek saistības ES un dalībvalstīm aizstāvēt vārda brīvību un pamatbrīvības un nodrošināt instrumentus, lai apkarotu diskrimināciju un cilvēktiesību pārkāpumus.

Pieņemot šo rezolūciju, mēs aicinām noraidīt minēto likumprojektu un seksuālās orientācijas respektēšanu iekļaut to principu sarakstā, kurus aizsargā Izglītības likums, lai nepilngadīgām personām būtu tiesības brīvi piekļūt informācijai par seksuālo orientāciju, kā arī mudinām paskaidrot Reklāmas likumā norādītā aizlieguma nozīmi.

Šī nav pirmā reize, kad dalībvalsts pārkāpj Eiropas pilsoņu tiesības un brīvības attiecībā uz seksuālo orientāciju, aizbildinoties ar neiejaukšanos, bet faktiski veicinot diskrimināciju. Šī homofobijas histērija ir jāaptur.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju „par” šo rezolūciju, jo tajā ir atbalstīts pienākums ES un dalībvalstu iestādēm ievērot, aizsargāt un veicināt cilvēktiesības saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un Starptautisko pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu, nešķirojot cilvēkus pēc seksuālās orientācijas.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski. – (PT)* Lietuvas parlaments 2010. gada 12. novembrī nolēma sākt novērtējuma procesu attiecībā uz Lietuvas Administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumiem, ar kuriem saskaņā par homoseksuālu attiecību publisku veicināšanu ir jāparedz soda nauda. Lietuvas iestādes pašlaik izskata šos grozījumus. Šis fakts attiecas arī uz mūsu debatēm, jo neviens tiesību akts, kas pārkāpj ES noteikumus, vēl nav pieņemts. Tāpēc es atturēšos no jebkura politiska, likumdošanas vai jurisdikcijas akta vērtējuma, jo tas ir stingrā Lietuvas likumdošanas, izpildvaras un tiesu iestāžu kompetencē. Taču es mudinu Lietuvas iestādes respektēt brīvības un vienlīdzības principus un diskriminācijas aizliegumu attiecībā uz seksuālo orientāciju.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Eiropas Savienībai un tās iestādēm ir pienākums un uzdevums aizstāvēt cilvēktiesības, tostarp visu minoritāšu tiesības. Tāpēc tām jānoraida un jāapkaro jebkurš diskriminācijas veids un jo īpaši tāds, kas pamatojas uz seksuālo orientāciju.

Ņemot to vērā, es atbalstu Parlamenta rezolūciju kā iniciatīvu, kas vēlreiz apliecina vērtības un principus, uz kuriem pamatojas Eiropas Savienības identitāte, neapdraudot tādu pamatprincipu kā subsidiaritāte. Es vēlos uzsvērt to, ka tiek atzītas un respektētas Lietuvas kā dalībvalsts tiesības, pieņemot un grozot valsts tiesību aktus, brīvi apspriest un salīdzināt dažādas koncepcijas un idejas. Es vēlos uzsvērt arī Lietuvas iestāžu atkārtoto apliecinājumu savai apņēmībai ievērot Eiropas tiesisko regulējumu, neapšaubot to, kā arī veicināt cilvēktiesību aizsardzību.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski. – (FR)* Lietuva cenšas kontrolēt konkrētas seksuālās orientācijas minoritātes sludināšanu, bez šaubām, pamatoti vēloties atbalstīt tādas ģimenes, kas sastāv no tēva, mātes un viņu bērniem, kuras veido jebkuras sabiedrības pamatšūniņu. Daži cilvēki uzskata to par nepieņemamu uzbrukumu cilvēktiesībām un diskrimināciju. Taču rezolūcijā, ko iesniedza Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, ir pamatoti norādīts, ka šis likumdošanas process Lietuvā vēl nav pabeigts un ka to pašlaik pārbauda attiecīgās uzraudzības iestādes, ņemot vērā valsts konstitucionālās un starptautiskās saistības.

Rezolūcijā ir uzsvērtas „jebkuras demokrātiskas valsts [...] tiesības grozīt un pieņemt valsts tiesību aktus un noteikumus bez iejaukšanās tās parlamenta debatēs”. Taču tas, ka mēs šeit apspriežam šo jautājumu un iesniedzam tekstus, nozīmē iejaukšanos un Lietuvas un tās pilsoņu tiesību pārkāpumu. Tas nav pieņemams. Tā kā šie jautājumi ir saistīti, es kā Francijas pilsonis vēlos izmantot izdevību un izteikt nopietnas bažas par lietu, kas diskriminācijas aizlieguma vārdā tika izskatīta Francijas Konstitucionālajā tiesā, apstrīdot civilkodeksa pantus, kas gluži dabīgi iemieso principu, ka laulība nozīmē vīrieša un sievietes savienību.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski. – (FR)* Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis lēmumu aicināt Lietuvu atteikties no likumprojekta, kas paredz ieviest soda naudu par „homoseksuālu attiecību publisku veicināšanu”. Atgādināsim sev, ka Eiropā nav vietas homofobijai un ka Pamattiesību hartas 21. pants skaidri aizliedz dažāda veida diskrimināciju, tostarp arī pamatojoties uz seksuālo orientāciju. Padome vēl joprojām bloķē visaptverošas direktīvas ieviešanu par diskriminācijas apkarošanu, kam jāgarantē vienāda aizsardzība pret visiem diskriminācijas veidiem. Tomēr ir pēdējais laiks rīkoties, lai novērstu, ka tādi tiesību akti kā šis, kas ir ļoti tālu no mūsu aizstāvētajām vērtībām, parādās visā Eiropā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski. –* Viens no jaunizveidotā Skotijas parlamenta pirmajiem uzdevumiem bija izņemt no likumu krājuma tiesību aktu, kas aizliedz „veicināt

homoseksualitāti Skotijas skolās.” Šo tiesību aktu ievieša Margaretas Tečeres labējā spārna unionistu valdība — valdība, ko Skotijas tauta neuzskatīja par likumīgu. Skotijas parlaments uztvēra daudzas lietas atšķirīgi un laboja šo likumu, lai tas labāk atbilstu 21. gadsimtam. Jācer, ka Lietuvas tauta izvēlēsies tādu pašu pieeju.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Eiropas Parlamenta devīze „Vienoti daudzveidībā” ir princips, pēc kura mums savā darbā jāvadās gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās. Sekojot šim principam, es balsoju „par” minēto rezolūciju, jo uzskatu, ka Eiropas Parlamentam arī tad ja tas nevēlas iesaistīties kādās dalībvalsts iekšējās lietās, ir vienmēr jāspēj izteikt savu viedokli un jābūt par ruporu Eiropas sabiedrības vajadzību paušanai. Šodien pieņemtā rezolūcija atspoguļo Parlamenta kopīgo nostāju attiecībā uz Lietuvas Seimu. Tā ietver prasību grozīt tiesību akta projektu, ar kuru groza Administratīvo pārkāpumu kodeksu, lai pārkāpējus sodītu par „homoseksuālu attiecību publisku veicināšanu” un, kā tekstā skaidri uzsvērts, padarītu par noziegumu gandrīz jebkādu publisku homoseksuālisma paušanu, attēlošanu vai informēšanu par to. Tāpēc es uzskatu, ka mūsu kā EP deputātu, bet pirmkārt kā pilsoņu, pienākums šodien ir pieprasīt, lai Lietuvas parlaments būtisko cilvēku pamattiesību aizsardzības vārdā noraida šo jauno tiesību aktu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Eiropas Savienībā nedrīkst būt nekādas iecietības pret diskrimināciju, kas pamatojas uz seksuālo orientāciju (faktiski tai nedrīkst būt arī nekāda cita pamatojuma). Es tāpēc atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kurā ir izteikta stingrāka nostāja pret jebkādam neiecietības izpausmēm Lietuvā un skaidri paziņots, ka ES iestādes nesēdēs bezdarbībā, ļaujot, lai Lietuva pieņem tiesību aktus, kas diskriminē kādu sabiedrības daļu.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pirmām kārtām es vēlos uzsvērt, ka cīņa pret visiem diskriminācijas veidiem, jo īpaši pret tādu diskrimināciju, kas pamatojas uz seksuālo orientāciju, ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Mums tagad ir ievērojams daudzums Eiropas līmeņa tiesību aktu par šo jautājumu, un tas nozīmē, ka šo principu var pilnā mērā izmantot praksē visās mūsu dalībvalstīs. Mums ir jāuzsāk cīņa pret homofobiju šeit Parlamentā un mūsu dalībvalstu parlamentos. Ir svarīgi arī norādīt, ka teksts, kuru mēs šodien apspriežam, ir pagaidām tikai likumprojekts, ko iesnieguši daži Lietuvas parlamenta deputāti.

Turklāt ierosināto grozījumu — padarīt par noziegumu gandrīz jebkādu publisku homoseksuālisma izpausmi — ir atklāti kritizējusi Lietuvas prezidente, kā arī valdība. Tāpēc nesteigsimies nosodīt šo valsti vai tās valdību. Tā vietā es vēlos aicināt mūsu Lietuvas kolēģus stingri ievērot Kopienas tiesību aktus, jo īpaši Pamattiesību hartas 21. pantu, kas aizliedz visus diskriminācijas veidus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Pilsoņu vienlīdzība ir princips, kuru Eiropa pārāk bieži pārkāpj. Mēs vēlamies, lai Eiropa reaģētu katru reizi, kad šis princips tiek ignorēts. Šajā rezolūcijā ir noraidīta likumīga statusa piešķiršana tiesību aktam, kas neievēro vienlīdzības principu starp lietuviešiem, pamatojoties uz viņu seksuālo orientāciju, un pat tiecas sodīt viņus par to. Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju un noteikti balsoju „par” to.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Viens no ES dalībvalstu iestāžu uzdevumiem ir nodrošināt, ka saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu Eiropas Savienībā tiek ievērotas, aizsargātas un veicinātas cilvēktiesības, nediskriminējot nevienu seksuālās orientācijas dēļ. Šis rezolūcijas priekšlikums atbilst minētajam principam. Tajā Lietuvas valsts tiek brīdināta par to, ka tā, pamatojoties uz

seksuālo orientāciju, ierobežo brīvību un vienlīdzības, kā arī diskriminācijas aizlieguma principus.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija (ECHR) garantē, ka cilvēki ar atšķirīgu seksuālo orientāciju netiks pakļauti diskriminācijai. Kad Lietuva parakstīja Lisabonas līgumu, tā līdz ar to kļuva par ECHR parakstītāju. Eiropas Parlaments uzskata, ka, pieņemot tiesību aktu par nepilngadīgu personu aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi, Lietuvas parlaments nepārprotami pārkāpj šo līgumu. Tas arī aicina Lietuvas valdību atturēties no turpmākiem tiesību aktu grozījumiem par šo jautājumu un iekļaut seksuālo orientāciju aizsardzības pamatojumu sarakstā. Es atturējos no balsošanas, jo, manuprāt, nav skaidrs, cik lielā mērā ES iejaucas dalībvalsts lietās.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu dalībvalstu un ES iestādēm ir pienākums nodrošināt cilvēktiesību aizstāvību un veicināšanu Eiropas Savienībā, nediskriminējot nevienu seksuālās orientācijas dēļ. Tāpēc ir svarīgi aicināt Lietuvas iestādes nepieņemt tādus tiesību aktus, kas ir pretrunā ar vienlīdzības un tādas diskriminācijas aizlieguma principu, kas pamatojas uz seksuālo orientāciju.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Mums atkal bija jāaicina Seims noraidīt Administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumu projektu, iekļaut seksuālo orientāciju Izglītības likuma aizsardzības pamatojumu sarakstā, dot nepilngadīgām personām brīvu piekļuvi informācijai par seksuālo orientāciju un paskaidrot reklāmas likumā norādītā aizlieguma nozīmi, lai gan mēs atzinīgi vērtējam Lietuvas Republikas prezidentes *Dalia Grybauskaitē* vairākkārt izrādīto stingro nostāju, nosodot homofobisko tiesību akta projektu kā Lietuvas pilsoņiem un Lietuvas tēlam nelabvēlīgu. Parlaments aicina prezidenti uzlikt veto Administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumiem, ja tie tiks apstiprināti.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Īstenojot Likumu par nepilngadīgu personu aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi, kuru pieņēma 2009. gadā, Lietuvas Parlaments 2010. gadā pieņēma Administratīvo pārkāpumu kodeksa grozījumu.

Šim grozījumam ir jāaizliedz plašsaziņas līdzekļiem sekmēt homoseksuālas attiecības vai citus homoseksuālas uzvedības veidus, kas nav ietverti konstitūcijā vai civillikumā, ņemot vērā plašsaziņas līdzekļu kaitīgo ietekmi uz bērnu emocionālo un garīgo attīstību.

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantā ir teikts, ka ikvienam cilvēkam ir tiesības uz vārda brīvību. Tomēr šo brīvību izmantošana ietver arī pienākumus un atbildību un saskaņā ar tiesību aktiem var tikt sodīta, lai aizsargātu sabiedrības morāli.

Reaģējot uz tirgus prasībām, plašsaziņas līdzekļi ļoti bieži neņem vērā to, ka bērni ir emocionāli viegli ietekmējamās būtnes. Mums visiem ir jāizvēlas mērķis veikt lielāku uzmanību jautājumiem, kas saistīti ar bērniem un pusaudžiem, un tas nozīmē, ka mums jāsadarbjas ar plašsaziņas līdzekļu speciālistiem, lai attīstītu stingru kopējās atbildības apziņu.

Michèle Striffler (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju „par” minēto rezolūciju par vārda brīvības pārkāpumiem un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ Lietuvā. Starpparlamentu dialogs (starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem) kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir kļuvis par Eiropas Savienības svarīgu iezīmi. Turklāt Eiropas Savienība

balstās uz neapstrīdamām vērtībām, kas ietver jebkādas diskriminācijas apkarošanu, un savu pilnvaru laikā es atbalstīšu šīs vērtības.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.20 un atsāka plkst. 15:05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Kristiešu stāvoklis saistībā ar reliģijas brīvību (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumu par kristiešu stāvokli saistībā ar reliģijas brīvību.

Es dodu vārdu Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Eiropas Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton*.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Eiropas Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, es gribu teikt, ka pilnībā pievienojos Parlamenta paustajām bažām par neseno vardarbību pret reliģiskajām minoritātēm piederošajiem cilvēkiem, kā arī pret tiem, kas aizstāv reliģiskās pārliecības brīvību.

Es paudu savu viedokli par šo jautājumu pavisam nesen, kad 6. janvārī pareizticīgo Ziemassvētku priekšvakarā apmeklēju Betlēmi un Kristus piedzimšanas baznīcu. Es uz turieni devos, lai pateiktu, ka visām reliģiskajām grupām visā pasaulē ir jāļauj pulcēties un brīvi lūgt Dievu. Es uzsvēru, ka Eiropas Savienība nosoda jebkādu neiecietību un vardarbību pret cilvēkiem viņu reliģiskās pārliecības dēļ, lai kur arī tas notiktu. Es arī stingri nosodīju nesenos teroristu uzbrukumus lūgšanu vietām Irākā un Ēģiptē, kā arī Pakistānas Pendžābas provinces gubernatora *Salmaan Taseer* noslepkavošanu.

Šādi uzbrukumi nav pieņemami — tos veic ekstrēmisti, kuru ikdienas pamatmotīvs ir neiecietība, kas ir nosodāma un kurai ir jāpretojas. Godātie deputāti, mūsdienu pasaulē ļoti bieži ir vērojami cilvēktiesību pārkāpumi reliģiskās pārliecības vai ticības dēļ. Upuri nav vienai ticībai vai vienam reģionam piederīgi cilvēki. Diemžēl neviena pasaules daļa nav pasargāta no reliģiskās neiecietības posta.

Jebkura diskriminācija vai vardarbība pret indivīdiem viņu reliģisko uzskatu dēļ ir pretēja Eiropas Savienības aizstāvētajām vērtībām. Ikviens vardarbība ir jāuztver nopietni un jānosoda vienlīdz lielā mērā neatkarīgi no vietas, kur tā notiek, un neatkarīgi no tā, kas ir tās upuris, jo, kā jau mēs zinām un atzīstam, visas cilvēktiesības ir universālas.

Izsenis dibinātās Tuvo Austrumu kristiešu kopienas saskaras ar grūtībām, kas ir novedušas pie cilvēku pārvietošanās dažās valstīs un pie cilvēku skaita samazināšanās visā attiecīgajā reģionā. Eiropas Savienība neizliksies neredzam šo cilvēku nožēlojamo stāvokli. Mēs uzskatām, ka viņu prasība ievērot viņu — savas valsts pilsoņu — tiesības ir pilnīgi likumīga. Katram cilvēkam ir tiesības uz apziņas un ticības brīvību, un katras valsts pienākums ir nodrošināt to ievērošanu.

Eiropas Savienība ir gatava pastiprināt sadarbību ar valstu valdībām, lai cīnītos pret neiecietību un aizsargātu cilvēktiesības. Mēs nedrīkstam iekrist ekstrēmistu un teroristu izliktajās amatās — mums ir jāpretojas manipulācijām, kas tiek veiktas, lai ar reliģijas palīdzību mūs sašķeltu. Labākā atbilde ekstrēmismam ir vienota starptautiskā fronte, pamatota uz reliģijas un ticības brīvības vispārējiem standartiem.

Eiropas Savienība bija Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālasamblejas galvenais virzītājspēks, izstrādājot rezolūciju par jebkādas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu reliģijas vai ticības dēļ, kuru vienprātīgi pieņēma 2010. gada decembrī. Mēs katru gadu saskaņoti cenšamies stiprināt šo vienprātību, lai starptautiskā kopiena varētu paust stingru un vienotu vēstījumu. Mēs apsveram vēl vienas iniciatīvas izstrādi par šo tematu, lai panāktu saliedētu starpreģionālu atbalstu nākamajā ANO Cilvēktiesību padomes sanāksmē, kas notiks martā. Mēs arī izvirzām jautājumu par reliģijas vai ticības brīvību mūsu cilvēktiesību dialogos un mudinām valstis izskaust diskrimināciju un neiecietību.

Mūsu delegācijas cieši uzrauga šīs izpausmes visā pasaulē, un Eiropas Savienība nākamajā ikgadējā cilvēktiesību ziņojumā šajā pavasarī sāks risināt reliģisko minoritāšu situāciju visā pasaulē.

Godātie deputāti, es esmu cieši apņēmusies panākt, lai jautājums par reliģijas vai ticības brīvību būtu mūsu darba kārtības svarīgākais jautājums. Nākamajā Ārlietu padomes sanāksmē 31. janvārī atkal tiks risināts šis jautājums, lai Eiropas Savienība varētu pastiprināt centienus reliģiskās brīvības veicināšanā.

Priekšsēdētājs. – Baronese *Ashton*, es esmu ļoti gandarīts apsveikt jūs Eiropas Parlamentā Jaunajā gadā. Mēs nemaz tik bieži nevaram apspriest ar jums personīgi jautājumus par Eiropas Savienības ārpolitiku, tādēļ es ļoti pateicos par jūsu ierašanos.

Elmar Brok, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Jūs apsolījāt mums, ka Eiropas Parlamentā uzstāsieties biežāk, tātad šis solījums būs spēkā. Es uzskatu, ka jums, baronese *Ashton*, un ikvienam ir svarīgi zināt, ka lielais vairākums Eiropas Parlamenta deputātu atbalsta šo jautājumu, un tas parāda, ka mēs nedebatējam par ikdienišķu rezolūciju, bet gan par daļu no pasākumu virknes saistībā ar šo jautājumu.

Jūs pareizi sakāt, ka mums ir jānodrošina, lai neiecietību un vardarbību pret cilvēkiem viņu reliģijas — vienalga, kādas — dēļ uzskatītu par nepieņemamu izpausmi. Tomēr ir skaidrs, ka 75 % uzbrukumu, kas šī iemesla dēļ ir veikti pēdējos gados, ir vērsti pret kristiešiem. Kristīgajai Eiropai, sevi aizsargājot, ir jāsauglabā nosvērtība un pašapziņa. Tā nedrīkst klusēt. Šie uzbrukumi visbiežāk notiek musulmaņu valstīs, bet ne tikai tajās. Kristiešus vajā arī Ķīnā un citās valstīs. Mēs nedrīkstam samierināties ar varmācīgu diskrimināciju vai terora aktiem. Piespriet cilvēkiem nāvessodu tikai tādēļ, ka viņi ir pievērsušies kristietībai, nav pieņemami, tāpat kā nav pieņemamas teroristiskas darbības un teroristu organizācijas vai fakts, ka valsts struktūras, kas pašas nav atbildīgas par šīm izpausmēm, izliekas tās neredzam. Tā rezultātā tūkstošgadīgas tradicionālās kristiešu grupas un kopienas, kas atrodamas tādās valstīs kā Sīrija, Turcija, Irāka un Irāna, pārstāj eksistēt. Ja spiediens uz kristiešiem Betlēmē, Jēzus dzimšanas vietā, turpināsies, tad drīz vien kristieši tur vairs nedzīvos. Mēs ļoti nopietni izturamies pret īpaši problemātisku jautājumu saistībā ar Ēģiptē dzīvojošiem 20 miljoniem koptu kristiešu. Šajā gadījumā mēs nevaram runāt par minoritāti.

Šajā sakarībā es gribētu uzsvērt divas šajā rezolūcijā izvirzītās prasības. Rezolūcijā ir jābūt skaidrām atsaucēm uz kristiešu vajāšanu, kas ir minēta cilvēktiesību ziņojumos, ko sagatavojušas Eiropas Savienības iestādes, tajā skaitā Komisija un Eiropas Parlaments.

Eiropas Ārējās darbības dienestā ir jānodrošina pieejami līdzekļi, lai risinātu jautājumu par kristietību, un līgumos, kurus mēs parakstām ar citām valstīm, cilvēktiesību un reliģijas brīvības jautājumiem ir jāierāda svarīga vieta.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Pateicos par jūsu skaidri noformulēto paziņojumu.

Ļoti satraucoši ir aizvien biežākie uzbrukumi kristiešiem un reliģiskās neiecietības uzliesmojumi. Mums ir nepārprotami jānosoda šie akti, jo mēs atbalstām reliģisko iecietību, brīvību un dažādību. Es visu vārdā vēlreiz gribētu izteikt dziļu līdzjūtību koptu kristiešiem Ēģiptē un nožēlu saistībā ar šo smago sitienu, kas bija vērstas ne tikai pret pašiem koptu kristiešiem, bet arī pret iecietību, kas Ēģiptē tomēr vēl joprojām ir plaši izplatīta parādība. Es apzināti saku „vēl joprojām”, jo tagad diemžēl vairs neesmu par to pārliecināts.

Es savas grupas vārdā gribētu izteikt ļoti dziļu nožēlu par to, kā pret kristiešiem izturas Irākā. *Saddam Hussein* gāšanas mērķis nebija izraisīt pašreizējo neiecietību pret kristiešiem. Tomēr pastāv vēl arī neiecietība dažādu musulmaņu grupu vidū. Tādēļ mūsu grupa uzskata, ka īpaši svarīga ir izlēmīga darbība pret neiecietību, kas ir vērstā pret citiem reliģiskiem uzskatiem un it īpaši pret reliģiskām minoritātēm.

Es reti gatavoju rakstiskus paziņojumus, bet es biju gandarīts, iesaistoties šajā lietā pēc *Maurer* kunga uzaicinājuma, jo ir tik svarīgi cīnīties pret augošo neiecietību un kopīgi darboties, lai to pārvarētu. Es esmu gandarīts, ka mums ir kopēja rezolūcija un kopējs pamats rīcībai.

Tomēr tieši tāpat kā es savas grupas vārdā nepārprotami nosodu šos pret kristiešiem vērstos uzbrukumus, un ne tikai nesenos vardarbīgos uzbrukumus, bet arī cita veida diskrimināciju, es gribētu īpaši paziņot, ka man ir ļoti žēl, ka dažās Eiropas aprindās pieaug islamofobija, kas kā arguments, protams, ir nepareizs un nepamatots, bet tomēr tas ir vēl viens arguments, ko daži radikālie musulmaņu spēki min kā iemeslu un attaisnojumu diskriminācijai un uzbrukumiem kristiešiem.

Lai kādi būtu mūsu personiskie reliģiskie uzskati, mums visiem ir jāatzīst, ka cilvēkiem ir tiesības praktizēt savu reliģiju mierā. Agresīvas un vardarbīgas minoritātes pastāvēšana neatkarīgi no tā, vai tie būtu musulmaņi, kristieši, ebreji vai citas ticības kopienas locekļi, nekad nevar attaisnot uzbrukumus citām reliģijām.

Marietje Schaake, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, reliģiskā pārliecība ir personiska lieta ar atšķirīgu nozīmi dažādiem cilvēkiem. Valsts pienākums ir aizsargāt savus iedzīvotājus visā pasaulē neatkarīgi no viņu pārliecības un ļaut viņiem brīvi apvienoties un izteikties. Kad šodien paskatāmies uz savu pasauli, mums paveras ļoti drūma aina — no bahajiešiem Irānā līdz koptiem Ēģiptē, no likumiem, kas ir vērsti pret zaimošanu Pakistānā līdz uzbrukumiem kristiešiem vai Dieva pielūgsmei Irākā un Nigērijā. Šodien mēs uzsveram īpaši pieaugošo vardarbību pret kristiešiem, kas ir pamats patiesām bažām. Ir neticami sāpīgi, ka cilvēki uzbrūk cilvēkiem, un tas notiek reliģijas vārdā, bet cietēji ir visu ticību cilvēki.

Nedrīkst pieļaut, ka atsevišķi cilvēki, proti, ekstrēmisti, izvēlas vardarbību un pat terorismu un dara to it kā Dieva vai reliģijas vārdā, tādējādi pretendējot runāt citu vārdā vai pat mēģinot nostāties pāri likumam un radot iespaidu, ka ar šo vardarbību ir saistīti neskaitāmi cilvēki, kas būtībā ir nevainīgi.

Bet neveidosim kļūdainus priekšstatus. Piešķirot ekstrēmistiem lielāku nozīmi nekā viņi to ir pelnījuši, atzīstot saikni starp reliģiju un terorismu, mēs apsūdzam arī lielāko daļu ticīgo, kas dažādos veidos mierīgi praktizē savu ticību. Terorisms ir politisks, un terorisms ir noziegums. Reliģija nekad nevar būt ticams vai pieņemams iemesls vardarbībai vai cilvēktiesību neievērošanai. Tomēr cilvēktiesības ļoti bieži tiek pārkāptas ne tikai, piemērojot vardarbību, bet arī ierobežojot vārda brīvību, kad likumi, kas ir vērsti pret zaimošanu, tiek piemēroti ļaunprātīgi.

Reliģijai vai pārliecībai nekad nevajadzētu būt par iemeslu, lai cilvēki dzīvotu bailēs, tāpēc Eiropas Parlaments rīkojas pareizi, nosodot ekstrēmistu rīkotos aktus pret kristiešiem un atbalstot tos, kas šos aktus nosoda.

Nicole Kiil-Nielsen, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! Slaktiņi, kas tika vērsti pret koptu kristiešiem Aleksandrijā, izraisīja starptautisku sašutumu. Austrumu valstīs dzīvojošo kristiešu situācija ir kopumā satraucoša. Irākā, Libānā un pat Palestīnā, kuru kristieši uzskata par savu Svēto Zemi, kristieši ir noguruši no pazemojumiem, kurus viņiem nākas paciest Izraēlas okupācijas ielenkumā.

Es priecājos, ka mūsu rezolūcija par reliģijas brīvību ļauj šo tematu plaši izskaidrot un atgādina par pamattiesībām, proti, par tiesībām ticēt un tiesībām neticēt, par tiesībām izvēlēties reliģiju un netikt par to diskriminētam. Kaut arī mūsu rezolūcijas tekstā ir taisnīgi pieminēti nesenie pasaulē notikušie uzbrukumi un slepkavības, mums ir arī jāatzīst, ka reliģijas brīvības ievērošana ir apdraudēta arī dažās Eiropas valstīs.

Mēs bieži esam bijuši liecinieki neiecietībai — ebreju un musulmaņu kapu apgānīšanai, antiislāmistu un antisemitu runām. Tādas darbības kā balsošana Šveicē par minaretu celtniecības aizliegumu un ekstrēmistu partiju dibināšana, kuras pauž neiecietīgus uzskatus pret dažām kopienām, ir zīmes, ka mums ir jācīnās, lai kā prioritāti Eiropā atbalstītu sekulārus principus. Bēgļi, patvēruma meklētāji, migranti un etniskās, kā arī reliģiskās minoritātes saskaras ar aizvien biežākiem satraucošiem savu vispārējo pamattiesību pārkāpumiem.

Eiropai vajadzētu rādīt iecietības un starpkopienu dialoga piemēru. Austrumu valstīs dzīvojošos kristiešus aizvien biežāk tur aizdomās par Rietumu valstu interešu un uzskatu paušanu, bet musulmaņus Eiropā saista ar radikālo islāmu un terorismu.

Ļaujiet man nolasīt divas rindas no *Louis Aragon* dzejoļa: „*Celui qui croyait au ciel, celui qui n'y croyait pas, et leur sang rouge ruisselle, même couleur, même éclat*” („Mums visiem — ticīgiem un neticīgiem — ir vienas asinis — sarkanas un spožas.”).

Konrad Szymański, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Es gribētu sākt savu uzrunu ar pateicību Ashton kundzei, kura tik ātri atsaucās uz notikumiem Aleksandrijā. Ir svarīgi, ka mēs ātri un pašsaprotami reaģējam, jo tas nozīmē, ka pasaule uzmanīgāk ieklausīsies mūsu vārdos.

Šodien kristieši neapšaubāmi ir vismazāk vērā ņemtā minoritāte pasaulē. Katru gadu 170 000 kristiešu visā pasaulē ir pakļauti likumīgai diskriminācijai, vardarbībai un pat noslepkavošanai. Visiem tiem, kas pieprasa ievērot cilvēktiesības, ir jāveic aktīvi pasākumi, lai aizstāvētu reliģijas brīvību. Jautājums par reliģijas brīvību ir jāizvirza sarunās par palīdzību attīstības jomā ar tādām valstīm kā Afganistāna, Irāka un Sudāna. Indijai un Vjetnamai tirdzniecības sarunās ar Eiropas Savienību ir jāsadzird mūsu uzskati par reliģiju brīvību. Mums ir jāatdzīvina mūsu kaimiņattiecību politika ar tādām valstīm kā Ēģipte. Mūsu diplomātijai galu galā ir jāreaģē uz katru reliģijas brīvības tiesību pārkāpumu. Mūsu

rīcībā taču ir instrumenti, mums tie ir tikai jāpiemēro, un mums ir arī jāpārlicina pasaule, ka pēc daudziem gadiem, kad mēs par šo jautājumu neizteicāmies, mums patiešām ir svarīga kristiešu brīvība. Pasaule mūsos ieklausīsies tikai tad, ja tā noticēs, ka šis jautājums mums tiešām ir svarīgs. Pretējā gadījumā mēs nevaram cerēt, ka mūsu politika šajā jomā būs veiksmīga.

Kyriacos Triantaphyllides, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar ANO Hartu ikvienam ir tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību. Ikvienam ir jāaizsargā un jāievēro katras personas tiesības dzīvot atbilstīgi savai reliģiskajai pārliecībai vai dzīvot bez jebkādas pārliecības. Mūsu viedoklis ir, ka reliģiju nevar izmantot kā līdzekli politiskā konfliktā. Tādēļ mēs nosodām visus nesenos uzbrukumus kristiešiem gan Aleksandrijā, gan citur un izsakām līdzjūtību upuru ģimenēm.

Turcijas okupācijas režīms veica bezprecedenta operāciju Kiprā, kad okupētajā Rizokarpaso ciemā varmācīgi pārtrauca un galu galā atcēla kristiešu dievkalpojumu Sv. Sinēzija baznīcā. Šis bija anklāvā dzīvojošo Kipras grieķu pamattiesību, proti, reliģiskās pārliecības brīvības, pārkāpums. Tāpat tika atcelts Zvaigznes dienas dievkalpojums Jialusas ciemā, pamatojoties uz nemotivētu apgalvojumu, ka noteiktajā termiņā nebija saņemta atļauja.

Iepriekš minētie akti nepārprotami pārkāpj 1975. gada 2. augusta Trešo Vīnes Nolīgumu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 3. un 9. pantu, ES Pamattiesību hartas 10. pantu un Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu. Mēs kategoriski nosodām šīs okupācijas režīma veiktās darbības, kas ir cilvēka pamattiesību kļedzoši pārkāpumi.

Ir steidzami jārikojas. Vissvarīgākā Eiropas Savienības prasība ir ievērot cilvēku pārliecību un tiesības.

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nesenie teroristu uzbrukumi Ēģiptē un Irākā ir krimināli sodāmi akti, kas ataino tikai vienu, diemžēl traģisku aspektu attiecībā uz kristiešu kopienu vajāšanu visā pasaulē un it īpaši Tuvajos Austrumos.

Vissatraucošākais moments visā šajā lietā ir sistemātiska kristiešu pilsoņu tiesību apspiešana institucionālā līmenī, neļaujot viņiem, piemēram, celt baznīcas, ieņemt amatus sabiedriskā, valsts vai militārā iestādē vai, starp citu, brīvi praktizēt savu reliģiju. Divi faktori kopā — terorisms un diskriminācija — spiež simtiem tūkstošu cilvēku atstāt šīs valstis. Irākā, piemēram, vairāk nekā 60 % kristiešu, kas ir aptuveni 600 000 cilvēku, bija spiesti doties trimdā.

Mūsu Parlaments cīnās par cilvēku tiesībām emigrēt. Tomēr šajā gadījumā veselām kopienām ir aizliegtas tiesības dzīvot savā zemē. Terorisma mērķis ir, veicot masu slepkavības, izspiest kristiešus no arābu valstīm. Ir jārikojas, arī izmantojot militāru darbību, lai cīnītos pret terorismu un novērstu to.

Eiropai, kas vēsturiski ir kristietības zeme un liela cilvēktiesību aizstāve, ir jāizdara spiediens uz šo valstu valdībām un jāaicina tās ievērot savu pilsoņu tiesības.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, apziņas brīvība pilnīgi noteikti ir ļoti svarīga brīvība. Dievam nav vajadzīga piespiedu godbijība.

Jau komunistiskie režīmi drausmīgos veidos vajāja šo brīvību. Šodien mums ir jābūt drosmīgiem un jāpasaka, ka šīs nelikumības galvenokārt tiek veiktas pret kristiešiem islāma valstīs. Mums ir jānosoda fanātiķu veiktās zvēriskās slepkavības.

Tomēr runa nav tikai par ekstrēmismu. Vairākās valstīs, kur vairums iedzīvotāju ir musulmaņi, kas tiek uzskatīti par mēreniem musulmaņiem, pret kristiešiem izturas kā pret otrās šķiras pilsoņiem. Pāriešana kristīgajā ticībā ir aizliegta vai pat sodāma ar nāvi. Turpretī Rietumu valstīs, lai ko *Kiil-Nielsen* kundze teiktu, cilvēkiem neliedz pāriet islāma ticībā, ja viņi to vēlas.

Šajās musulmaņu zemēs ikviens, kas kritizē islāmu, var sagaidīt tādu pašu likteni. Likumi, kuru mērķis, domājams, ir apspiest zaimošanu, ir jāatceļ. Mēs it īpaši aicinām Pakistānu atcelt tās nabaga sievietes tiesāšanu, kuru apsūdzēja viņas kaimiņi.

Mēs jau varam runāt, cik daudz vēlamies, bet ar skaistiem vārdiem neko nevaram panākt. Mums ir jārikojas un šīm valstīm skaidri jāpasaka, ka mūsu attiecības ar tām būs atkarīgas no tā, vai tās būs gatavas ievērot apziņas brīvību.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Es gribētu izteikt komisārei visdziļāko pateicību par viņas ziņojumu, jo mūsu rezolūcijas mērķis un ikviena mērķis ir nodrošināt reliģisko minoritāšu lielāku aizsardzību.

Baronese Ashton, jūtot pret jums visdziļāko sirsnību un draudzību, es tomēr gribētu pievērst jūsu uzmanību kādam apstāklim. Ja jums būtu pacietība vēlreiz pārlasīt to, ko nupat mums nolasiņāt, jūs pamanītu, ka visā savā runā jūs nevienu reizi nepieminējāt vārdu „kristietis”. Tieši tas mani pārsteidza, jo būtībā mūsu iestādēs ir iestājies apjukums, un šajā ziņā mēs esam nostājušies fundamentālistu pusē, kas tiecas kristiešu klātbūtni Tuvajos Austrumos un citās pasaules daļās saistīt ar Rietumu un Eiropas klātbūtni.

Mani Irākas kristiešu draugi un mūsu Palestīnas kristiešu draugi ir arābi, domā arābiski, mīl savu zemi, mīl šo mentalitāti un mīl savu vēsturi un kultūru. Tādēļ es vēlētos jums, baronese Ashton, pavaicāt, varbūt mums vajadzētu pamatīgi un rūpīgi paskatīties pašiem uz sevi un uz to, kāda līdz šim ir bijusi mūsu pieeja šim tematam, jo mūsu stiprā pusē ir saukt lietas īstajā vārdā.

Mums tas ir jādara — naids pret ebrejiem mums ir jāsauc par antisemitismu, naids pret musulmaņiem — par islamofobiju un naids pret kristiešiem — tādā vārdā, kādu tas ir pelnījis, jo tas ir vienīgais veids, kā mēs gūsim panākumus, iesaistot ikvienu šo valstu iedzīvotāju, kas mīl taisnīgumu un brīvību.

Šis ir mans jautājums jums, un es lūgšu jūs sniegt man konkrētu atbildi. Mēs pašlaik gatavojamies pieņemt nolīgumu par Irāku. Līdztekus tirdzniecības nolīgumam iekļausim tajā pareizus noteikumus, lai apmaiņā pret ekonomiskām priekšrocībām mēs saņemtu tiesības. Izdarīsim kaut ko taustāmu ikvienas puses interesēs, bet darīsim to ātri un labi, jo pasaule gaida zīmi no Eiropas.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es gribu sākt savu runu, atgādinot Vispārējās deklarācijas vārdus. Es citēju: „Brīvība individuāli vai kolektīvi un publiski vai privāti paust ticību vai pārliecību lūgšanās, mācībās, ieražās un ceremonijās”. Tas norāda, ka šo brīvību aizsardzība ir būtiska un neatdalāma no visu cilvēktiesību aizsardzības. Mūsu apņēmībai tās aizsargāt ir jābūt tikpat stiprai.

Ir skaidrs arī tas, ka mums ir jānostājas pret visām reliģiskām vajāšanām, ar kurām saskaras visas reliģijas daudzās valstīs, tajā skaitā — būsīm godīgi — arī dažās valstīs mūsu pašu Eiropas Savienībā. *Pew Centre* speciālisti saka, ka 70 % no pasaules sešiem miljardiem cilvēku dzīvo valstīs, kurās ir noteikti stingri ierobežojumi attiecībā uz reliģisko pārliecību vai reliģijas praksi.

Man personīgi ir dziļa pārliecība, ka reliģija var būt labais spēks, ko apstiprina Ticības padomes darbs manā vēlēšanu apgabalā Austrumanglijā, kas veicina savstarpēju saprašanu — prasmi, ko Eiropas Savienība ir noteikusi par savu pienākumu, risinot dialogu, kā tas ir ieskicēts mūsu rezolūcijā. Un es zinu, ka tad, kad naida sludinātājs *Terry Jones*, kas draudēja sadedzināt Korānu, teica, ka brauks uz Lūtonu, kura arī atrodas manā vēlēšanu apgabalā, kūdit uz reliģisko naidu, viņam pateica, ka viņš netiks laipni sagaidīts.

Iecietība, dialogs, savstarpēja cieņa un sapratne dažiem ir daļa no viņu ticības. Citiem tās ir vērtības pašas par sevi. Tā vai citādi tās ir vērtības, kas mums ir jāveicina un jāievēro.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, fanātisms, kas par uzbrukuma mērķi nosaka citu tautu reliģijas, ir barbarisms, kas ir jānosoda un pret ko ir jācīnās visiem tiem, kas aizstāv demokrātiju. Tāpēc ir tik svarīgi, ka mēs šodien solidarizējamies ar visiem tiem, kas pasaulē tiek vajāti viņu ticības dēļ.

Mērķis *Al-Qaeda* veiktajām drausmīgajām slepkavībām Irākā un Ēģiptē un draudiem, ko austrumzemju kristiešiem izsaka islāma fundamentālisti, būtībā ir tikai viens — radīt spriedzi starp reliģijām, kurināt naidu, sanaidot kopienas un provocēt civilizāciju sadursmes. Šis destabilizācijas mēģinājums Eiropā cietīs tādu pašu neveiksmi kā Francijā, kur visa musulmaņu kopiena, protams, nekavējoties nosodīja šos barbariskos aktus.

Šodien mums ir svinīgi jāapstiprina visu minoritāšu tiesības brīvi un droši praktizēt savu reliģiju visā pasaulē, tajā skaitā šeit — viņu mājās Eiropā. Mums ir jāaizstāv reliģiju plurālisms, iecietība un savstarpējā sapratne gan šeit Eiropā, gan visā pasaulē. Tāpēc es ceru, ka demokrātiskā revolūcija, kas pašlaik notiek Tunisijā, drīz sasniegs citas valstis, kurās izplatīsies cieņas, iecietības un sekulārās vērtības.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pateicos jums, baronese *Ashton*, ka esat šodien šeit kopā ar mums. Vai gan mēs jau daudzas reizes Parlamentā neesam diskutējuši par kristiešu stāvokli Somālijā, Sudānā, Ēģiptē, Sīrijā, Turcijā, Irākā, Irānā, Afganistānā, Pakistānā un Malaizijā? Vai gan Parlaments, mana grupa un es pats neesmu uzdevis daudz jautājumu par sistemātisko kristiešu apspiešanu šajās islāma valstīs? Tāpēc es uzskatu, ka runu un skaistu frāžu laikam ir jābeidzas. Ir jāsāk rīkoties.

Man ir divi konkrēti jautājumi *Ashton* kundzei. Pirmkārt, kaut arī Eiropas Ārējā dienesta pienākumu loks ir ierobežots, dienestam ir ļoti nopietni jāuzņemas izpildīt *vienu* pienākumu, proti, tam ir jāaizstāv vajātie kristieši. Tādēļ izveidojiet atsevišķu vienību dienestā, kas par to uzņemtos atbildību.

Otrkārt, Eiropas Savienība ir parakstījusi divpusējos nolīgumus ar visām šīm valstīm. Iesaldējiet tos jau šodien pat! Atstājiet tukšus šo valdību maciņus, kamēr viņi neparādīs, ka kristiešu dzīve ir kļuvusi drošāka.

Es gribētu sagaidīt jūsu atbildi uz šiem diviem konkrētiem jautājumiem.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa šodien nepiedalījās rezolūcijas apspriešanā.

Mēs, protams, nosodām visus terora aktus neatkarīgi no tā, kas ir vainīgie vai upuri, un neatkarīgi no tā, kur šie akti ir veikti. Tomēr mūsu grupas locekļi cieši tic sekulāriem principiem un sekulārai sabiedrībai. Tāpēc mēs, protams, nosodām zaimošanu. Tas nozīmē, ka mēs stingri ticam domas brīvībai, apziņas brīvībai un reliģijas brīvībai, tajā skaitā brīvībai

ticēt vai neticēt, izvēlēties savu reliģiju, mainīt reliģiju un brīvi praktizēt savu izvēlēto reliģiju neatkarīgi no reliģijas veida.

Tas nozīmē, ka mēs noteikti aizstāvam reliģijas atdalīšanu no politikas, un mēs nosodām fundamentālisma rašanos Eiropā un citur pasaulē, kas bieži vien parādās sociālo juku laikā un tad, kad valsts politika nespēj šīs jukas atrisināt.

Mēs uzskatām, ka šī rezolūcija ir solis nepareizā virzienā. Īsāk sakot, tā nav izlīdzsvarota, it īpaši, ja mēs salīdzinām to ar manas grupas iesniegto priekšlikumu. Mums šķiet, ka šī rezolūcija atstāj iespaidu, ka kristīgā Eiropa vai kristiešu kopiena Eiropā steigās palīgā kristiešiem visā pasaulē. Mēs uzskatām, ka tas nav labākais veids, kā cīnīties pret sektantisko grupējumu rašanos.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, kopējā rezolūcija pamatoti ir izvirzījusi jautājumu par agresiju pret reliģiskajām minoritātēm pašā Eiropā. Tieši pirms mēneša kāds ebreju students manā valstī Nīderlandē uzrakstīja šādus vārdus: „ Es esmu nobažījies, nobažījies par paradoksu, kādā veidā notiek reliģijas brīvības aizsardzība. Ja rīt man drošības apsvērumu dēļ būs jādodas prom, kur gan vēl es varētu dzīvot? Apvienotajā Karalistē vai Francijā? Nē, arī tur ir tādas pašas problēmas”. Mans jautājums ir šāds: „Vai nākotnē nevienā Eiropas dalībvalstī nebūs nevienas ebreju kopienas?” Mūsu — eiropiešu — garīgās vērtības pašlaik pārdzīvo stingru pārbaudi.

Tas pats ir sakāms par Eiropas attieksmi pret gandrīz aizmirsto kristiešu grupu Tuvajos Austrumos — Palestīnas kristiešu minoritāti Gazas sektorā un Rietumkrastā. Viņiem ir tiesības sagaidīt konkrētu atbalstu no Eiropas Savienības, it īpaši tad, kad kristiešu organizācijas cenšas sagādāt īstas mājas sakropļotajiem palestīniešu bērniem neatkarīgi no viņu ticības. Palestīnas kristieši, it sevišķi pašnodarbināti uzņēmēji, saskaras ar ļoti lielām grūtībām darba tirgū. Viņi parasti klusē par savām ikdienas problēmām, lai izvairītos no nepatīkšanām. Augstā pārstāve, *Ashton* kundze, lai Padome un Komisija, kas ir svarīgas ekonomiskās palīdzības sniedzējas Palestīnas kopienai, parūpējas arī par viņu interesēm un ieklausās arī viņu balsīs.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju iespēju izteikties par šo tematu, kas man ir ļoti tuvs. Man kā evaņģēliskai kristietei ir kļuvis skaidrs, it īpaši pēdējos gados, ka kristīgās pārliecības paušana kopumā tiek uzskatīta par nepieņemamu sabiedrībā, kas grib padarīt mērenāku jebkādu mūsu stingrāko pārliecību un kas grib, lai mums visiem ir viena ticība vai arī nav nekādas.

Šis dažu aprindu uzbrukums pārliecībai ir kļuvis agresīvāks attiecībā uz kristietību. Šogad mēs svinam Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojuma 400. gadadienu, tomēr mūsdienās tādas pārliecības paušana, kas sakņojas Bībeles saturā, bieži vien tiek uzskatīta par nelikumību. Mēs saskaramies ar gadījumiem, ka kristiešiem viņu ticības dēļ neļauj strādāt dažās profesijās un ka viņi tiek nogādāti tiesā. Apvienotajā Karalistē vienlīdzības likumi tiek izmantoti drīzāk kā zobens, lai sodītu par kristīgās ticības paušanu, nekā vairogas, lai kristiešus aizsargātu.

Uzkrītošu kristietības atstumšanas piemēru nesen demonstrēja Komisija, publicējot savu dienasgrāmatu ar kalendāru — tajā bija atzīmēti musulmaņu, hindu, sikhu, ebreju un ķīniešu svētki —, bet tajā nekas nebija minēts par kristiešu svētkiem. Man nav nekādu šaubu par to, ka tā nebija nejaušība vai pārskatīšanās, tāpēc mani pārņem dziļa nožēla. Es noteikti gribu aicināt priekšsēdētāja vietnieci un Augsto pārstāvi pieskarties šim jautājumam, it īpaši savā runā debašu noslēgumā.

Brīvība paust reliģiskos uzskatus ir viena no mūsu sabiedrības pamattiesībām, kas ir jānosargā, un šīs debātes sniedz tikai nelielu ieskatu šajā problēmā. Mums nevajadzētu izvairīties no šīs problēmas, jo tie ir kristieši, kas tiek vajāti...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ernst Strasser (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Es vēlos jums ļoti pateikties par ziņojumu. Tas ir pareizs, tas ir sagatavots pareizajā laikā un ir uzmodinošs, ņemot vērā jūsu un Komisijas pamatnostāju attiecībā uz šo problēmu kopumā, ņemot vērā sadarbību ar citām valstīm, kā arī paredzētos pasākumus. Ir vajadzīgas arī šodienas debātes — ne tikai kā neseno notikumu apkopojums, bet arī tāpēc, ka reliģijas brīvība ir viena no pamatvērtībām un daļa no Eiropas identitātes.

Šīs debātes ir svarīgas tāpēc, ka diskriminācija, vardarbība un vajāšana notiek daudzās pasaules zemēs, un īpaši satraucoši ir tas, ka daudzi no tiem, kas visā pasaulē aiziet bojā reliģiski motivētas vardarbības dēļ, ir kristieši. Mēs izsakām līdzjūtību visiem šāda veida uzbrukumos nonāvētajiem, ievainotajiem vai nomocītajiem cilvēkiem. Mēs izsakām līdzjūtību arī viņu draugiem un ģimenēm. Mums ir jādara viss iespējamais, lai mēs varētu mazināt un pat likvidēt šāda veida neiecietību.

Mēs diemžēl redzam arī, kā oficiālas organizācijas diskriminē kristiešus, un mums jādara viss iespējamais, lai cīnītos pret to un novērstu to. Mums ir jāapņemas nodrošināt reliģijas brīvību. Šai apņemībai ir jābūt mūsu divpusējo attiecību pamatā. Mums ir vajadzīgi efektīvi instrumenti, kas ļaus mums aizsargāt kristiešus un aizsargāt reliģijas brīvību. Tādēļ es atzinīgi vērtēju faktu, ka cilvēku tiesību uz reliģijas brīvības nodrošināšana būs viens no darba kārtības punktiem visos divpusējās saziņas veidos.

Mums ir arī jāparedz noteikumi, kas nodrošina reliģijas brīvības ievērošanu mūsu nolīgumos ar trešām valstīm, un es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu nodomu veltīt Eiropas Savienības gada ziņojumā par cilvēktiesībām vienu nodaļu situācijai, kas skar reliģijas brīvību.

Guido Milana (S&D). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! Ir svarīgi nosodīt šos uzbrukumus un līdztekus veikt steidzamus konkrētus pasākumus kristiešu aizsardzībai visā pasaulē ar vispārēju prasību ievērot reliģijas brīvību, kā arī apziņas un domas brīvību.

Nav nekādas atšķirības starp cilvēku, kas ir nogalināts mises laikā, un cilvēku, kam ir piespriests nāvessods par laulības pārkāpšanu vai par piederību musulmaņu, kristiešu vai ebreju minoritātei, vai par to, ka viņš ir piedzimis īpašā vietā, nevis praktizējis reliģiju. Tiesības uz brīvību un līdzāspastāvēšanu ir vispāratzītas normas humānisma kultūrā un starptautiskajās konvencijās. Tomēr mēs redzam, ka pasaule ir sašķēlusies tajos, kas aizstāv cilvēktiesības, un tajos, kas tās grib brutāli iznīcināt.

Tikai dialogam atvērta attieksme, kas noraida jebkādu neiecietības veidu, var nodrošināt pamatu identitātes un vērtību aizsardzībai. Ja tās netiek cienītas, tad pat veselas kopienas var tikt izraidītas no viņu vēsturiskās dzimtenes. Eiropai šajā sakarībā ir daudz darba politiskā un diplomātiskā līmenī, kā arī kultūras un sociālajā jomā. Šodien mēs mudinām Padomi un Komisiju un it īpaši augsto pārstāvi ārlietās pieņemt skaidras pamatnostādnes mūsu attiecībās ar trešām valstīm saistībā ar jauno Eiropas Ārējās darbības dienestu.

Arī divpusējos nolīgumos lielāka vērtība kopumā ir jāpiešķir tādiem tematiem kā reliģijas brīvība un cilvēktiesības, kuru pārkāpumu dēļ šo nolīgumu darbība tiek apturēta. Es arī uzskatu, ka Eiropai ir jāuzņemas vadošā loma dialoga veicināšanā starp reliģijām. Šādu

dialogu neesība bieži vien izraisa atsevišķus konfliktus, kas pāraug reālos karos, kuros aiz reliģiskiem konfliktiem slēpjas citi, daudz sarežģītāki konflikta cēloņi.

Visbeidzot, mums ir arī ciešāk jāpavēro tas, kas notiek pašu mājās — arī Eiropā netrūkst neiecietības gadījumu. Mūsu pilsētas kultūras ziņā praktiski ir daudzveidīgas ar reliģiskām tradīcijām un vērtībām, kuras ir jāievēro un kurām ir jāļauj brīvi izpausties.

Tāpēc nav alternatīvas dialogam un savstarpējai cieņai. Ir svarīgi atkārtot reliģisko kopienu aicinājumu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, dāmas un kungi! Austrumkristiešu liktenis maina kultūru karti, jo tūkstošiem gadu vecas kopienas — „kopti” grieķu valodā nozīmē „ēģiptieši” — tagad domā par emigrēšanu uz ārzemēm, lai izbēgtu no vardarbības. Tomēr plašsaziņas līdzekļiem vai ksenofobiskām partijām nevajadzētu kļūdaini to nosaukt par reliģiju sadursmi vai civilizāciju sadursmi.

Es gribētu jums pastāstīt par kādu gadījumu, kas man šķiet svarīgs. Pirms daudziem gadiem Kairā kāds vecs vīrs no laukiem, kas trīs reizes nedēļā mums piegādāja pienu, stāvēja pie mūsu durvīm raudādams. Mēs nevarējām saprast, ko viņš gribēja, jo viss, ko viņš caur asarām spēja pateikt, bija „*Said Akbar, Said Akbar,*” „lielais vecais vīrs, lielais vecais vīrs”. Beidzot mēs sapratām, ka tādā veidā viņš saviem kristiešu klientiem izrādīja savas bēdas sakarā ar *Karol Wojtyła* aiziešanu mūžībā. Vīrs bija vienkāršs, sirsnīgs cilvēks, musulmanis, kas izturējās ar seno cieņu pret tautām, kas dzīvo pie Vidusjūras. Šis mazais, bet svarīgais notikums, kas atspoguļo ēģiptiešu sabiedrībā plaši izplatītās vērtības, notika tajā pašā valstī, kurā Ziemassvētkos tika nogalināti kopti.

Tomēr šodien austrumkristiešu kopienām ir vajadzīga aizsardzība. Dažreiz viņi ir teroristu, fundamentālistu un totalitāro varu rēķinu kārtošanā iesaistītie ķīlnieki. Eiropas ārpolitikai nevajadzētu būt bezspēcīgai laikā, kad pasaule mainās. Tai nevajadzētu baidīties pateikt vārdu....

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marina Yannakoudakis (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, iecietība pret citu cilvēku ticību ir civilizētas sabiedrības pazīme. Drausmīgie notikumi Ēģiptē un Irākā ir pretēji cilvēktiesībām un domas un vārda brīvības principiem. Nevienu cilvēku nedrīkst vajāt viņa reliģiskās pārliecības dēļ. Kristiešu vai jebkuras citas ticības cilvēku nogalināšana viņu reliģijas praktizēšanas laikā ir pilnīgi nepieņemama mūsu sabiedrībā.

Bet, pirms mēs sākam kritizēt, mums būtu jāsavēd kārtībā pašiem sava māja. Pagājušā mēnesī okupētajā Kipras Rizokarpaso ciematā tika aizliegti Ziemassvētku dievkalpojumi. Kā mēs visi zinām, ES dalībvalsti Kipras Republiku jau 36 gadus un arī pašlaik ir daļēji okupējusi Turcija. Turcijas okupācijas armijas rīcība, ieejot baznīcā, piespiežot mācītāju pārtraukt dievkalpojumu un dievkalpojuma apmeklētājus pamest baznīcu, ir nepieņemama. Šo incidentu pašlaik izskata ANO.

Tāpēc, runājot par situāciju ārpus Eiropas Savienības un par kristiešu brīvību, es gribētu šajā sēžu zālē atgādināt, ka mums vispirms pašiem ir jānodibina kārtība savās mājās. Mēs šajā Parlamenta sēžu zālē nevaram pieņemt pilnīgi nekādu diskrimināciju, jo mums ir jābūt uzticības cienīgiem plašākā kontekstā.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Reliģijas jeb pārliecības brīvība aizsargā gan reliģisko, gan neteistisko, gan pat ateistisko pārliecību. Šie uzskati viens ar otru var būt nesavienojami, tomēr valdībām ir pienākums veicināt toleranci un aizstāvēt tos, kas savu uzskatu dēļ tiek diskriminēti vai saskaras ar vardarbību.

Es no visas sirds atbalstu kopējo rezolūciju tieši tādu, kāda tā tagad ir, ne jau tāpēc, ka mums vajadzētu rūpēties tikai par kristiešiem, bet tāpēc, ka kristiešiem pašlaik ir jātiek galā ar neiecietību, ko pret viņiem izrāda aizvien vairāk valstu. Es jebkurā gadījumā būtu rīkojies tāpat, ja šāda neiecietība būtu vērsta pret jebkādu citu reliģiju.

IIES prasa ievērojamas darba spējas šajā jomā. Man pašam bija līdzīgs amats Nīderlandes Ārlietu ministrijā. Iedziļināšanās jautājumos par cilvēktiesību pārkāpumiem, saspīlējumiem un konfliktiem, kas rodas reliģijas vai pārliecības dēļ, prasa tikpat daudz darbaspēka un pūļu kā patiesi mēģinājumi risināt dialogu un saglabāt iecietību.

Tādēļ es ceru, augstā pārstāves kundze, ka jūs ņemsiet vērā ieteikumu par darbaspēka nodrošināšanu šim nolūkam.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! Eiropas politikā dominējošā relatīvisma gaisotnē ir viens aizliegts vārds — kristianofobija. Tomēr jau daudzus gadus pienāk nopietni un bieži vien traģiski ziņojumi no uzticamiem un neapstrīdamiem avotiem par kristiešu vajāšanu vairākos kontinentos.

Eiropai ir jāpamostas, jāatver acis un jārīkojas. Tai ir jāsūta skaidri vēstījumi — tādi, kādu mēs šodien gaidījām no baroneses Ashton. Viņa būtu varējusi citēt, piemēram, pāvesta Benedikta iedvesmojošos vārdus, ko viņš teica Pasaules miera dienā pirms dažiem gadiem, proti, ka reliģijas brīvības noliegšana ir Dieva un cilvēciskās cieņas aizvainošana, kā arī drošības un miera drauds.

Ir jāveic konkrēti pasākumi. Ko gan mēs vēl gaidām — kā jau es nevilcinoties vaicāju — vai sūtīsim komisiju, kas pārbaudīs koptu kristiešu brāļu stāvokli Ēģiptē, kas oficiāli tiek atzīta par mērenu uzskatu valsti, kurā praktiski vispār nepastāv nekādas cilvēku pamattiesības, pat ne valsts iestādēs vai civildienestā?

Mosties, nožēlojamā Eiropa, un atceries par savām kristietības saknēm!

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Irākā un Ēģiptē nesēnotikušie uzbrukumi ir pierādījums divām Eiropas traģēdijām, lai gan katrai no tām ir savas iezīmes. Pirmkārt, tā ir traģēdija jau tāpēc vien, ka šādi nežēlīgi notikumi, kuru laikā cilvēki ir zaudējuši dzīvību, vispār ir notikuši.

Otrkārt, traģiski ir tomēr arī apzināties, cik bieži notikumi mūsu sabiedrībā paslīd garām nepamanīti. Daudzos gadījumos mūsu attieksme pret plašsaziņas līdzekļos ziņotajiem nelaiemes gadījumiem un kriminālnotikumiem izpaužas tā, it kā tie būtu kaut kas ārējs, nevis pret mums vērsts uzbrukums; it kā tie notiktu kaut kur citur, kaut gan īstenībā šie uzbrukumi notiek civilizācijas sirdī — mūsu Eiropā — un pret mūsu civilizācijas būtību.

Eiropas iestāžu uzdevums ir būtiski palielināt izpratni par to, cik nopietni, svarīgi un vērienīgi ir uzbrukumi kristiešiem šajās vietās. Eiropas iestādēm nevajadzētu izdot tikai vispārējus paziņojumus, kuros ir nosodīti šie uzbrukumi, bet arī rosināt darboties pret

tiem. Pirmkārt, nodrošināt, lai šī traģēdija nonāk plašsaziņas līdzekļu pirmajās lapās un par to sāk runāt mūsu sabiedrībā, un, otrkārt, nodrošināt, lai traģēdijas vietās būtu jūtama Eiropas iestāžu klātesība.

Tagad, ka es esmu izvirzījis šo mērķi un šos divus darbības virzienus, es atļaušos teikt, baronese *Ashton*, ka Eiropas iestādēm un jums pašai ir jāklāsta, cik svarīga nozīme ir šajos notikumos iesaistītajiem cietušajiem. Cietušie ir jāatpazīst. Cietušajiem ir jābūt klāt mūsu Eiropas iestādēs. Mums ir jāizstrādā apmeklējumu programma, jāorganizē sanāksmes un pat jāsniedz materiāls atbalsts cietušajiem, tomēr tieši paši šajās drausmīgajās vajāšanās cietušie cilvēki savu lietu aizstāvēs daudz labāk, nekā mēs to spējam izdarīt.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs, sociālisti, aizstāvam cilvēktiesības un mēs, protams, aizstāvam reliģijas tiesības. Kā jau *Swoboda* kungs iepriekš pareizi teica, mums rūp ne tikai kristietība; mums rūp visu reliģiju tiesības, cilvēku tiesības ievērot savas ticības kultu un, vēl svarīgāk, visu reliģiju saprašanās, kā arī tās pārliecības izpratne, kāda ir cilvēkam kā pilsonim.

Es saistībā ar savu izcelsmi tomēr gribētu izteikties par konkrēto incidentu, kas notika Kiprā un par ko ir minēts ziņojumā. Turcijas okupācijas spēki iegāja baznīcā, kurā kristiešu dievkalpojumi notiek jau desmitiem gadu, lai pārtrauktu šo dievkalpojumu un, vēl svarīgāk, izraidītu no tās draudzi un piespiestu mācītāju novilkt savu amata tērpu. Šīs konkrētās epizodes atšķirība no citām bija tāda, ka tā diemžēl — vai par laimi, jo mums ir iespēja saņemties un atrisināt šo problēmu — notika Eiropas teritorijā.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Barbariskais slaktiņš Aleksandrijā 31. decembrī pārspēj visus iepriekš veiktos slepkavnieciskos uzbrukumus kristiešiem daudzās pasaules valstīs — Irānā, Irākā, Pakistānā, Nigērijā un pavisam nesen Ēģiptē. Galvenie vajāšanas upuri — mums ir jāuzdrīkstas pateikt šo vārdu, kaut arī tas neparādās mūsu rezolūcijā — bija Austrumu kristieši. Šeit parādās dziļi iesakņojusies problēma, un kristianofobiski akti ir realitāte.

Eiropas Savienībai ir jādomā par pretlīdzekli, mums ir jādomā par pretlīdzekli — mums ir jāaizsargā šīs kristiešu minoritātes. Tie ir 12 miljoni cilvēku, kam ir vajadzīga aizsardzība un kam ir jānodod cita izvēle, nevis tikai bēgšana vai skatīšanās acīs nāvei. Kā jau atkārtots vairākas reizes, runa nav par to, ka vienai reliģijai tiek uzspiesta lielāka kauna zīme nekā otrai, bet vienkārši par norādījumu, ka ir ļoti svarīgi cīnīties pret šiem islāma ekstrēmistiem, kas iznīcina brīvību tāpat kā cilvēkus.

Mēs ceram, baronese *Ashton*, ka ārlietu ministru sanāksmē, kas notiks šā mēneša beigās, jūs nāksiet klajā ar saskaņotu atbildi un stratēģiju vardarbības pret Austrumu kristiešiem apkarošanai. Es uzskatu, ka ir svarīgi izdarīt spiedienu ar asociācijas nolīgumu palīdzību, kādi mums ir, piemēram, ar dažām no šīm valstīm, un aicināt šo valstu valdības iesūdzēt vainīgos tiesā. Tas ir ierakstīts mūsu rezolūcijas 2. punktā.

Brīvība pielūgt savu ticību ir jāisteno praksē visā pasaulē tieši tāpat kā katras personas brīva izvēle ticēt vai neticēt, un, ja šī brīvība, kas nosaka, ka baznīca ir atdalīta no valsts, tiek iedragāta, tad arī visas pārējās brīvības ir apdraudētas.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vismaz 75 % cilvēku, kas ir cietuši visos reliģisko vajāšanu gadījumos pasaulē, ir kristieši. Eiropas Savienība nevar būt pasīva vērotāja, tā nevar būt vienaldzīga un nedarīt neko šajā sakarībā. Šodienas debātes atgādina Eiropai, ka tai ir ne tikai jāiesaistās cīņā visā pasaulē, lai nodrošinātu tiesības uz

reliģijas brīvību, bet arī kopīgi jāapsver, kādus instrumentus Eiropas Savienība var piemērot, lai pārtrauktu kristiešu vajāšanu nākotnē.

Ko mēs varam darīt? Es uzskatu, ka, pirmkārt, mums vajadzētu noteikt, ka cieņa pret reliģijas brīvību ir viena no Eiropas Savienības ārējās politikas prioritātēm. Parakstot nolīgumus ar citām valstīm, ir svarīgi iekļaut tajos noteikumus, kas attiecīgajā valstī nepieļauj vajāšanu reliģijas dēļ.

Otrkārt, mums būtu jādomā par to, kā izveidot Eiropas centru reliģisko vajāšanu uzraudzībai visā pasaulē, kas laikus savāktu svarīgu informāciju, tādējādi ļaujot Eiropas Savienībai ātri reaģēt uz notikumiem.

Visbeidzot, mums būtu jāpārtrauc sava dubultstandartu politika. Eiropas Savienība un visa Eiropa ir kļuvusi atvērta imigrantiem no visām pasaules valstīm. Mēs piešķiram vietas, kur viņi var celt savus lūgšanu namus, mēs ļaujam viņiem praktizēt savas reliģijas. Tomēr tajā pašā laikā mēs reti kad aizstāvam kristiešu intereses valstīs, no kurām šie paši imigranti pie mums ir ieradušies, valstīs, kur cilvēkus bieži vien soda ar cietumsodu un daudzkārt pat ar nāvi par to, ka viņiem pieder Bībele, valstīs, kurās kristiešu baznīcu uzcelt būtu ne vien grūti, bet pat vienkārši neiespējami.

Tagad ir pienācis brīdis ieņemt stingru, izšķirīgu un stabilu nostāju attiecībā uz kristiešu tiesībām visā pasaulē. Tagad ir pienācis brīdis, kad mums ir jābūt neatlaidīgiem savā prasībā ļaut kristiešiem un citu reliģiju piederīgajiem brīvi praktizēt savu reliģiju.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šīs debātes ir ļoti vajadzīgas, ņemot vērā nesenos nopietnos notikumus, kuri ir ietekmējuši reliģijas brīvību un pat kristiešu dzīves. Es it īpaši to attiecinu uz notikumiem galvenokārt Pakistānā, Irākā, Nigērijā un Ēģiptē.

Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantā ļoti sīki ir izklāstīts, kas ir tiesības uz reliģijas brīvību jeb reliģiskās pārliecības brīvību. Tomēr tās diemžēl ir tiesības, ko dažās valstīs ievēro ļoti maz. Mēs tagad redzam, ka tie, kas praktizē kristīgo ticību, var par to pat samaksāt ar savu dzīvību.

Baronese *Ashton*, Eiropas Savienībai ir stingri jāaizsargā tiesības uz reliģijas brīvību, tās skaidri iekļaujot savā ārējās darbības politikā un pieprasot ievērot brīvību un drošību attiecībā uz tagad visvairāk vajāto reliģisko grupu pasaulē — kristiešu kopienu. Mums ir jāprasa visām iesaistītajām valdībām darīt to, kas vajadzīgs, lai novērstu šos uzbrukumus, bet ja tas nav iespējams, — lai arestētu un sodītu vainīgos.

Dāmas un kungi, baronese *Ashton*, brīvība ir Eiropas identitātes simbols, un tas attiecas arī uz reliģijas brīvību, kas ir daļa no cilvēktiesību būtības. Šī brīvība ir arī ceļš uz mieru, kā pāvests Benedikts XVI teica savā 1. janvāra vēstījumā. Es arī gribētu uzsvērt, cik būtiska nozīme ir kristietībai Eiropas identitātes veidošanā. Tāpēc būtu skumjš paradokss, ja Eiropas Savienība pēc iespējas stingrāk nepieprasītu pasaulei aizstāvēt viselementārākās kristiešu tiesības un nepalīdzētu viņiem, kur vien tas ir iespējams.

Eiropas Parlamenta rezolūcija izklāsta metodes, kā labāk aizstāvēt reliģijas brīvību kopumā un it īpaši kristiešu brīvību. Es atzinīgi vērtēju faktu, ka nākamajai Ārlietu padomei ir uzdots tās rūpīgi apsvērt un ka — es tagad beidzu, priekšsēdētāja kungs — nākamajai Eiropadomes sanāksmei 14. februārī būs jāizsaka savi atzinumi par šiem svarīgajiem notikumiem tieši tā, kā to ļoti drosmīgi izdarīja, piemēram, prezidents *Sarkozy*.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Eiropas Savienības ārpolitikai uzticas atkarībā no tā, kā tā pieturas pie savām pamatvērtībām, proti, cilvēktiesībām, demokrātijas, likumības principi un reliģijas brīvības.

Ēģiptes juridisko sistēmu apdraud šariata likumi, kam par upuri krita koptu kristieši. Eiropas baznīcu konference aicina kristiešus un musulmaņus uz dialogu Eiropā. Eiropas politikā var izmantot arī tādus resursus kā Eiropas reliģiskais dialogs, reliģijas kultūras tradīcija un reliģiskās apmācības tradīcija.

Kristietība un citas reliģijas ir miera kustības — tāpat kā Eiropas Savienība. Kad reliģija ir sasniegusi veiksmes apogeju, tā cilvēkus apvieno, nevis šķir. Mēs nevaram ļaut teroristiem izmantot reliģiju kā nežēlības ieroci.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar ziņām no organizācijām, kas uzrauga cilvēku vajāšanu reliģiskās pārliecības dēļ, katru dienu vairāk nekā 200 miljoni kristiešu ir pakļauti vajāšanas briesmām. Ir grūti pat noticēt, ka divos pēdējos gados vairāk nekā 170 000 cilvēku ir miruši tikai tāpēc, ka ir bijuši kristieši. Šos ciparus ir sniegušas organizācijas, kas uzrauga kristiešu vajāšanu, un tie nozīmē, ka kristieši tiešām visvairāk cieš no vajāšanas reliģiskās pārliecības dēļ un ka to mums Parlamentā vajadzētu atcerēties. Īpaši saspringta situācija ir lielā daļā islāma valstu, kur pret kristiešiem izturas kā pret otrās šķiras pilsoņiem.

Eiropa vairs nevar pieļaut šādu situāciju ne jau tikai savu kristietības sakņu dēļ. Mirst nevainīgi cilvēki tikai tāpēc, ka tic šai un nevis citai reliģijai. Eiropas Savienība nerīkojas pietiekami izšķirīgi uzbrukumam un diskriminācijas gadījumos pret kristiešiem. Jautājums par kristiešu vajāšanu ir jāizvirza divpusējās sarunās un attiecībās starp Eiropas Savienību un valstīm, kurās notiek šādi ekstremāli un drausmīgi notikumi. Parlamentam būtu arī jāpieprasa daudz aktīvāka un izšķirīgāka rīcība no Ashton kundzes puses.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti augstu novērtēju šīs debātes un pilnībā atbalstu rezolūciju, ko es arī sponsorēju. Es uzskatu, ka ir pamodies dusošais milzis, kā dēļ kristieši tiek nepelnīti un ļaunprātīgi aizskarti. Es būtu tikpat noraizējies arī tad, ja ļaunprātīgi tiktu aizskarta musulmaņu vai ebreju kopiena. Eiropā ir reliģiju mozaīka, un tās vienotība un dažādība ir mūsu moto.

Tomēr Kiprā Turcijas valdība un tās pārstāvji uzskata, ka kristiešiem ir jāprasa atļauja, ja viņi grib lūgt Dievu, un ka viņus var izraidīt no baznīcas, ja viņi nolemj kolektīvi lūgt Dievu. Vai Eiropas Savienība runāja ar Turcijas pārstāvi? Ja nerunāja, tad kādēļ? Es gribētu izteikt cieņu tiem musulmaņiem, kas atbalstīja savus kristiešu kaimiņus, pret kuriem bija vērsti uzbrukums. Nevērsīsimies ar šo rezolūciju pret visiem. Tā ir kristiešu un visu to cilvēku aizstāvībai, kuriem uzbrūk.

Es neatbalstu un nevaru pieņemt netaisnīgu izturēšanos pret cilvēkiem, atsevišķiem indivīdiem un kopienām to reliģiskās pārliecības dēļ. Šīs debātes ir par kristiešiem. Ļoti daudzi cer, ka kristieši ir gatavi uzklaut jebkādu vecu komentāru, un uzskata, ka kristietība ir anahronisms. Ir pienācis laiks sākt ievērot savstarpējo cieņu. Es cīnu gan tos cilvēkus Parlamentā, kam nav nekādas reliģiskās pārliecības, gan tos, kuru pārliecība atšķiras no manējās. Ir pienācis laiks, lai cilvēki Parlamentā sāktu cienīt kristīgās pārliecības cilvēkus; mūsu vienotība ir dažādībā.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, reliģiskās vardarbības gadījumu skaits pēdējā laikā ir daudzskārtīgi pieaudzis visā pasaulē, tā izraisot bažas un sašutumu.

Ticības praktizēšanas aizliegums ir kliezsošs to pamattiesību un starptautisko likumu pārkāpums, kuri nosaka, ka tiesības ticēt ir neatņemamas un pašas par sevi saprotamas.

Okupācijas spēku aizliegtais kristiešu dievkalpojums Rizokarpaso ciemā okupētajā Kiprā un koptu kopienas kristiešu baznīcas bombardēšana ir tikai divi piemēri tam, kā attīstās saspīlējums un reliģiskais naidis daudzās vietās netālu no Eiropas.

Eiropas Savienībai ir jāizstrādā līdzekļu kopums, kas aizsargās ikvienas reliģiskās ticības tiesības praksē. Eiropas Savienībai ir stingri un skaidri jāpasaka, ka tā necietīs šādu attieksmi. Es gribētu aicināt Augsto pārstāvi, lai viņa savos prioritārajos uzdevumos iekļauj situācijas par tiesībām brīvi paust reliģiskos uzskatus izvērtējumā. Visbeidzot — būtu ieteicams visās diskusijās ar trešām valstīm Padomes un Komisijas līmenī iekļaut jautājumu par reliģiskās pārliecības aizsardzību.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kristietība vienmēr ir bijusi viens no Eiropas identitātes rādītājiem, un Eiropas vērtības ir atvasinātas no tās. Tāpēc ES nevar vienaldzīgi noskatīties, kā tiek vajāti kristieši, turklāt vajāti arī citur pasaulē. Arābu un Āzijas valstīs kristieši ir tā reliģiskā minoritāte, kas visvairāk ir apdraudēta, kā to apstiprināja nesenie uzbrukumi kristiešiem Ēģiptē un Irākā un iepriekš Indijā, kur upuru vidū bija mazi bērni. Mūsu rīcībā ir daudz instrumentu, lai novērstu un atmaskotu šādus uzbrukumus, un Eiropas Savienībai ir apņēmīgi jānosoda uzbrukumi kristiešiem. Viens no visiedarbīgākajiem veidiem būtu, ja, noslēdzot nolīgumus ar ES, piemēram, tirdzniecības nolīgumus ar trešām valstīm, tajos iekļautu priekšnoteikumu par kristiešu tiesību ievērošanu un klauzulas, kas nodrošina nolīguma pārtraukšanu, ja šīs tiesības tiek pārkāptas.

Doris Pack (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Mēs 2009. gadā rosinājām sākt starpkultūru dialogu starp kristiešiem un musulmaņiem, ortodoksālajiem kristiešiem un katoļiem, kā arī protestantiem un ortodoksālajiem kristiešiem Mēs mēģinājām mūsu kopienā rosināt cilvēkus uz aizvien lielāku savstarpēju uzticēšanos. Tas, protams, nozīmē to, ka mums katram ir savi uzskati un drosme tos paust. Dažreiz tas, šķiet, tomēr neizdodas. Nesen es lasīju un dzirdēju, ka Eiropas Komisija ir izdevusi kalendāru jaunatnei, kurā ir iekļautas visu citu reliģiju, izņemot kristiešu, valsts svētku dienas. Es uzskatu, ka šāda rīcība tikai iedrošinās agresīvos cilvēkus Ēģiptē un citur uz šādiem drausmīgiem uzbrukumiem.

Mums ir pienākums palīdzēt kristiešiem šajās iepriekš jau vairākkārt pieminētajās valstīs. Vairums kristiešu dzīvo tādās valstīs kā Palestīna, Ēģipte, Irāka, un Irāna. Mēs nedrīkstam ļaut šos cilvēkus izdzīt no viņu mājām. Viņi nav minoritātes, viņi ir ēģiptieši, palestīnieši tieši tāpat kā visi pārējie šo valstu iedzīvotāji. Viņi grib tur palikt, bet dzīve viņiem tiek apgrūtināta. Mums ir jāatbalsta baronese Ashton un jāmēģina panākt, lai Eiropas Savienība iekļauj reliģijas brīvības nosacījumu visos līgumos, ko tā noslēdz ar trešām valstīm un it īpaši ar mūsu pieminētajām valstīm. Mums ir jānodrošina, lai nevienam cilvēkam nepiespiestu atstāt savu zemi reliģisku iemeslu dēļ.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vērojot situāciju Bagdādē un Aleksandrijā, man rodas sajūta, ka mēs esam atgriezušies 500 gadu senā pagātnē. Tajā laikā Nīderlandē norisinājās karš ar nosaukumu „*Hook and Cod*”, kura laikā protestanti un katoļi cīnījās viens pret otru ar āmuriem un knaiblēm. Priekšsēdētāja kungs, modernajā Eiropas sabiedrībā tādām izdarībām vairs nav vietas. Tomēr Bagdādē un Aleksandrijā, es uzskatu, tikai uzliesmoja tas saspīlējums, kas slēptā veidā pastāv daudzās valstīs.

Tāpēc mans vēstījums jums ir tāds, ka saistībā ar kultūras dialogu un brīvībām, ko mēs kopīgi esam noteikuši, Eiropas Savienībai katrā tās pieņemtajā līgumā, katrā valstī, ar kuru

tai ir darījumi, un katrā uzrakstītajā ziņojumā ir jānodrošina pati svarīgākā brīvība — reliģijas brīvība, ko es patiešām norādīju arī savā ziņojumā par Turciju. Tas nozīmē — kaut *Pack* kundze to neminēja —, ka šīm brīvībām ir jābūt abpusējām un ka reliģijas brīvība ir jāievēro arī tajās valstīs, kur islāms nav vairuma iedzīvotāju reliģija.

Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka neiecietība un notikusī vardarbība ir nepieņemama un ka mums ir jāiesaista karojošie grupējumi dialogā. Tādēļ es aicinu *Ashton* kundzi kopā ar savu diplomātisko dienestu nodrošināt pilnīgu konsekvenci diskusijās par reliģijas brīvību ikvienā saziņas pasākumā ar visu šo valstu iestādēm. Jūs varat paļauties uz Parlamenta solidaritāti šajā ziņā.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kristiešu vajāšana un slaktiņš Tuvajos Austrumos parasti ir fanātisku un teroristisku organizāciju darbs. Kipras grieķu kristiešu vajāšana okupētajā Kiprā ir tās valsts regulārās armijas paveiktais darbs, kura vēlas pievienoties Eiropas Savienībai.

Manās rokās ir vēstule no viltvārža — „Ziemeļkipras Turku Republikas sūtņa Briselē” — no subjekta, kas pastāv tikai un vienīgi saistībā ar Turcijas okupācijas armijas spēku —, kurā viņš mēģina mani izsmiet, vienlaikus atzīstot, ka dievkalpojums Rizokarpaso ciemā tika pārtraukts, jo Kipras grieķu kristieši nebija saņēmuši atļauju.

Lēdija *Ashton*, kopš kura laika no kāda tiek pieprasīta atļauja, lai praktizētu savu reliģiju? Cik ilgi jūs vēl cietīsiet šādus kļedzošus Eiropas iedzīvotāju cilvēktiesību un reliģijas brīvības pārkāpumus, ko izdara valsts, kuras mērķis ir pievienoties Eiropas Savienībai?

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Es vērsos pie jums un stingri aicinu jūs iesaistīties šajā lietā, jo mums ir vienkārši nepieņemami, ka kristieši Tuvajos Austrumos joprojām saskaras ar šādiem nežēlīgiem uzbrukumiem.

Irāka, Irāna, Ēģipte, Nigērija, Turcija, Pakistāna. Šīs valstis ir bijušas kristiešu mājvieta gadsimtiem ilgi, un viņi nevēlas tās atstāt. Ir nožēlojami, ka musulmaņu garīdznieki savās runās saviem ticības brāļiem paver ceļu emocijām, kas ir vērstas pret kristiešiem. Ziemeļīrākā cilvēki baidās izrotāt savas mājas. Bagdādē bruņoti indivīdi ielaužas un nošauj 52, bet ievaino 200 cilvēkus.

Decembrī mums bija iespēja tikties ar Irākas bīskapiem, kas apmeklēja Eiropas Parlamentu. Viņi uzsvēra, ka ir vajadzīgs mūsu atbalsts, visas starptautiskās kopienas atbalsts, lai nevainīgi cilvēki netiktu nogalināti viņu reliģiskās pārliecības dēļ. Kur mēs esam nonākuši?

Šajā sakarībā es gribētu pieminēt Turciju, kas ļoti pūlas pievienoties Eiropas Savienībai, bet tajā pašā laikā aizliedz dibināt kristiešu reliģiskās biedrības jeb draudzes. Mēs ļaujam Eiropā celt minaretes, tomēr viņi gan neatbild ar to pašu.

Es arī gribētu vaicāt, kur ir visi cilvēktiesību aizstāvji, dzīvnieku tiesību aizstāvji un tā tālāk. Dažreiz es iedomājos, vai nevajadzētu nodibināt grupu kristietības aizstāvībai visā pasaulē?

Peter Šťastný (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti uztraucoši vērot, ka ļaunprātīgo un vardarbīgo uzbrukumu skaits kristiešiem un viņu kopienām pieaug. Vainīgie galvenokārt ir fanātiskie islāma ekstrēmisti. Viņu izdarības ir vistīrākā naida izpausme. To vajag apturēt, un tā ir jāaptur.

Eiropas Savienībai un tās iestādēm, tajā skaitā Parlamentam, ir jāpalielina spiediens uz to valstu valdībām, kurās šie incidenti notiek, it īpaši uz valstīm ar vāju valsts varu vai uz tām, kuras izliekas neredzam šos incidentus.

Šeit mēs novērtējam un aizsargājam katru indivīdu un katru dzīvību; mēs bargi sodām ikvienu, kas apdraud cilvēka dzīvību; un sods ir jo bargāks, ja dzīvības uzbrukumi ir vērsti pret jebkuru minoritāti un ja to motivācija ir naids. Mums ir neatlaidīgi jāpieprasa, lai arī citas valstis nodrošina adekvātu cilvēku dzīvības aizsardzību un bargi soda šādu briesmīgu noziegumu veicējus, un šajā ziņā mums ir jāpalīdz ieinteresētajām valstīm.

Mēs visi zinām, kas notiks tad, ja nekas netiks darīts un ja pašreiz augošā tendence netiks apturēta. Tādēļ visi civilizētās pasaules centieni būtu jāsakoncentrē, lai šo bīstamo tendenci apturētu.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es nekādā ziņā negribētu novērtēt par zemu spiedienu, kāds tiek izdarīts uz citām reliģijām, bet statistika runā pati par sevi, proti, 75 % apdraudēto vai nogalināto cilvēku reliģisku iemeslu dēļ ir kristieši, un aptuveni 100 miljoni kristiešu visā pasaulē saskaras ar vajāšanu un vardarbību savas ticības dēļ.

Pēdējā laikā situācija Tuvajos Austrumos ir kļuvusi īpaši satraucoša, kā mums šeit ir nācies dzirdēt. Uzbrukumi dievkalpojumos Irākā, Ēģiptē un Sīrijā ir prasījuši neskaitāmas dzīvības, tajā skaitā arī bērnu dzīvības. Arī citur pasaulē notiek līdzīgi incidenti. Iespaidīga ekonomikas izaugsme Āzijas valstīs slēpj nopietnus cilvēku pamattiesību pārkāpumus. Ķīnā, Indijā un Vjetnamā, piemēram, reliģijas brīvība galvenokārt tiek ievērota uz papīra. Mums ir jāatzīst, ka ES un dalībvalstis piever acis uz šiem notikumiem, lai, piemēram, saglabātu tirdzniecības attiecības ar šīm valstīm.

Neskatoties uz to, ja vien ES gribētu, tā varētu izdarīt daudz vairāk, lai uzlabotu kristiešu stāvokli un veicinātu pasaulē reliģijas brīvību, piemēram, pieprasot reliģijas brīvības klauzulas iekļaušanu visos nolīgumos, kas noslēgti ar trešām valstīm. Tādēļ es, komisāres kundze, gribētu vaicāt, vai ir nodoms uzstāt uz šādas klauzulas iekļaušanu turpmākajos nolīgumos un turklāt uzraudzīt tās īstenošanu.

Eiropas glēvā attieksme ir daļēji izskaidrojama ar to, ka mēs paši zaudējam savas senās vērtības. Mēs gribam izolēt reliģiju privātā telpā. Tas bija redzams, piemēram, debatēs par krucifiksu, kuras notika Itālijā. Tas pats bija redzams gadījumā ar *Pack* kundzes pieminēto kalendāru, ko ir izdevusi Komisija un kurā kristiešu reliģiskās svētku dienas vispār netiek pieminētas. Sekulārisms nevar būt atbilde uz šīm problēmām. Atbilde ir cieņa pret tiem, kuru uzskati un pārliecība atšķiras no mūsu uzskatiem un pārliecības.

Traian Ungureanu (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, kristiešu bēdīgais stāvoklis Tuvajos Austrumos, Āzijā un Āfrikā nav negadījums. Tas nav saistīts ar nožēlojamu un nesaskaņotu uzbrukumu virkni. Tieši otrādi, tiek veikta klasiska masveida vajāšana. Kristieši tiek iebiedēti, padzīti no mājām vai nogalināti ar nepārprotamu mērķi — veikt reliģisku tīrīšanu. Tas notiek laikā, kad mēs šeit, Eiropā, pūlamies vaiga sviedros, lai izdabātu islāmticīgo neizmērojamam jutīgumam. Tāpēc Eiropa ir pilna ar mošejām, bet Tuvie Austrumi ir attīrīti no kristiešiem.

Bet runa nav par daudzumu. Runa ir par brīvību un identitāti. Pat tiem no mums, kuri netic, kristietībai jābūt kaut kam vairāk nekā aizmirstai, eksotiskai un skaitliski sarūkošai sektai. Mums ir brīva izvēle ticēt vai neticēt, bet mums nav dota brīva izvēle noraudzīties, kā mūsu brīvības tiek nozākātas.

Šī pieeja nozīmē to, ka reliģijas brīvība mums būtu jānosaka par priekšnoteikumu mūsu attiecībās ar suverēnām valstīm. Šī pieeja būtu jāieraksta likumā, un tai būtu jāklūst par daļu no Augstās pārstāves pilnvarojuma.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikt Augstajai pārstāvei, ka šajā situācijā nepietiek ar nosodījumiem un paziņojumiem. Uzbrukumi kristiešu kopienām ir dramatiski pastiprinājušies, it īpaši Tuvo Austrumu zemēs un Ziemeļāfrikā. Ir grūti atrast valsti, kurā kristieši var dzīvot kā normāla minoritāte un, vēl svarīgāk, brīvi sludināt savu ticību.

Cilvēki, kuri no jauna pieņem kristīgo ticību, ir pakļauti nāves briesmām. Mēs nerunājam par jaunajām minoritātēm šajās zemēs. Kristieši tradicionāli jau sen dzīvo šajās valstīs. Pašlaik viņi aizvien biežāk ir spiesti pamest savas valstis un nonākt geto vai arī kļūt par bēgļiem, Irākā, piemēram, valstī notiekošo iekšējo konfliktu dēļ. Tāpēc mums ir neatliekams uzdevums noformulēt ES stratēģiju par reliģijas brīvību un noteikt konkrētus pasākumus pret tām valstīm, kuras tīši neaizsargā reliģiskās minoritātes.

Es gribētu arī pieminēt kolēģa *Mayor Oreja* kunga ideju, ka ir jāsastāda saraksts ar cietušajiem, ar kuriem ES ārējās darbības dienestam vajadzētu aktīvi sazināties. Tā nebūs vienas reliģijas pretstatīšana otrai. Tās būs reāli vienlīdzīgas iespējas, jo uzcelt kristiešu baznīcu Aleksandrijā vai Ankarā vajadzētu būt tikpat viegli kā uzcelt mošeju Briselē.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Priekšsēdētāja kungs, uzbrukumi kristiešu kopienai Ēģiptē un citās valstīs ir jānosoda, un mūsu pienākums ir reaģēt. Man jautājums ir šāds — ja Eiropa kā kristietības šūpulis nespēj aizsargāt kristiešus un nespēj aizsargāt viņu brīvību praktizēt savu reliģiju, tad kurš gan cits to darīs?

Tomēr mums ir arī jārikojas, lai neļautu ekstrēmistiem radikalizēt musulmaņu kopienas un manipulēt ar tām. Mums ir jābūt arī uzmanīgiem, lai neuzlūkotu visus musulmaņus par teroristiem, jo tie, kas izvēlas vardarbību un ekstrēmismu, ir minoritāte. Tajā pašā laikā musulmaņu kopienām visā pasaulē ir pienākums nosodīt ekstrēmistus, kas izmanto savu reliģiju, norobežoties no šiem cilvēkiem un neļaut viņiem aptraipīt musulmaņu ticību.

Turklāt mums ar visu spēku ir jānudina šo valstu iestādes aizsargāt kristiešu kopienas no vajāšanas.

Mūsu galvenais uzdevums, neskatoties uz notikumiem, kas risinās mūsu acu priekšā un izraisa dusmas, ir saglabāt saprātu. Kā *Mahatma Gandhi* teica, „aci pret aci un zobu pret zobu princips mūs padarīs aklus un bezzobainus”.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Deputāti, kas ir šeit izteikušies, jau ir pateikuši praktiski visu. Viņi ir atsaukuši atmiņā faktus, novērtējuši tos un izteikuši konkrētus lūgumus.

Tāpēc es kā pēdējais runātājs sarakstā vēlētos piebilst kaut ko tādu, kas vēl nav teikts. Prātā nāk domas, ko teicis diženais eiropietis Jānis Pāvils II, kas ļoti efektīvi palīdzēja nojaukt Berlīnes mūri. Savā garīgajā testamentā viņš min četras vērtības, uz kurām balstās nākotnes jeb mīlestības civilizācija, — tās ir dzīvība, miers, maize un reliģijas brīvība.

Turklāt es domāju par visu to, ko ir rakstījis bijušais Florences mērs *Giorgio La Pira*, kas pašā aukstā kara kulminācijas laikā veicināja plašu konferenču sasaukšanu par kristīgo civilizāciju. Viņš savā grāmatā *Premesse della politica* („Politikas premisas”) rakstīja, ka katras politiskās idejas pamatā ir kāda cilvēka konkrēta koncepcija. Kristīgajai Eiropai, viņš raksta, cilvēks pašos pamatos ir lūdzējs — būtne, kas skaita lūgšanu, proti, būtne, kas spēj iesaistīties dialogā, iedomāties bezgalīgo un runāt ar Dievu.

Atņemt cilvēkam iespēju piedalīties privātā un publiskā dialogā — tā ir ne tikai reliģijas noliegšana, bet arī paša cilvēka noliegšana. Es atstāju šīs domas Parlamenta un jūsu ziņā,

Augstā pārstāve, kā atbalstu mūsu Eiropas Savienības konkrētām un efektīvām saistībām, kas sakņojas kristietības identitātē un nekad nepārstāj apliecināt savu mērķi — cilvēka cieņas un cilvēktiesību aizstāvēšanu un veicināšanu.

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, mēs tagad esam nonākuši līdz brīvā mikrofona procedūrai. Ir radusies neliela problēma, jo ir vairāk nekā 25 lūgumi izteikties, bet mūsu rīcībā ir tikai piecas minūtes, tāpēc acīmredzot ne visi varēs uzstāties. Es ļoti centīšos sadalīt laiku vienmērīgi un taisnīgi, bet diemžēl ne visi tiks pie vārda.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es tikai palūgšu Augstajai pārstāvei, baronesei *Ashton*, iekļaut mūsu attiecību ar Ēģipti darba kārtībā konkrētu prasību, proti, mēs aicinām Ēģiptes iestādes izņemt informāciju par reliģiju no oficiāliem dokumentiem, identitātes kartēm, pasēm un visiem dokumentiem, kas ir vajadzīgi darba atļaujas iegūšanai.

Kristieši Ēģiptē tiek diskriminēti, kopš vārds „kristietis” ir iekļauts viņu dokumentos. Islāma terorisms ir kļuvis likumīgs, kopš kristiešu diskriminācijai ir piešķirts likumīgs statuss.

Šī ir konkrēta prasība, kura, ja to īstenos, atbrīvos kristiešus no viena veida likumīgas diskriminācijas.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. pantā ir teikts: „Nevienam nedrīkst spīdzināt vai cietsirdīgi vai pazemojoši ar viņu apieties, vai sodīt”, bet 9. pants aizsargā tiesības „nodoties savai reliģijai vai pārliecībai...pielūdzot”. Eiropas Cilvēktiesību tiesa to atkārtoja savā spriedumā starpvaldību lietā Kipra pret Turciju, kas bija ceturta kopš 2001. gada.

Es gribu pateikt lēdijai *Ashton*, ka diemžēl pēdējos 36 gados Turcija, kas ir Eiropas Savienības kandidātvalsts, iznīcina Kiprā reliģiskos pieminekļus un pārvērš kristiešu baznīcas mošejās un zirgu staļļos, bet nesen tā lika pārtraukt Ziemassvētku un Zvaigznes dienas misi kristiešu baznīcā okupētajos Rizokarpaso un Jialusas ciemos.

Turcija ir jānosoda par šiem noziegumiem ES teritorijā. Eiropas Savienība nedrīkst palikt pasīva. Kipras kristieši ir briesmās.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Mēs šodien diskutējam par priekšlikumu rezolūcijai par kristiešu stāvokli visā pasaulē saistībā ar reliģijas brīvību. Eiropas Parlaments atbalsta pamatbrīvības un cilvēktiesības visā pasaulē. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir viens no šī atbalsta virzītājspēkiem, un tas mūs atšķir no konservatīvajiem, kas koncentrējas tieši uz kristiešu stāvokli.

Vispārīgi runājot, problēma nav tikai par kristiešu stāvokli. Runājot no liberālās perspektīvas viedokļa, tā ir saistīta ar reliģijas brīvību, kopumā ņemot. Tas nozīmē, ka runa ir par visām mūsu pasaules reliģijām — par reliģisko minoritāšu aizsardzību un par katras valsts pienākumu aizsargāt ar visiem pieejamiem līdzekļiem to reliģisko minoritāšu locekļus, kuras tiek apdraudētas.

Mums ir problēmas arī Eiropā. Es pats esmu no Berlīnes, un tajā vien ir notikušas sešas ļaunprātīgas mošeju dedzināšanas sešos mēnešos, kuru laikā, par laimi, nebija nāves gadījumu. Tās sākās pēc plosīšanās, ko izraisīja sociāldemokrāts, bijušais galvenais bankieris. Tomēr Vācijas valsts cenšas nodrošināt reliģisko ēku vislabāko iespējamo aizsardzību. Tādā pašā veidā arī Ēģiptē tiek veikts aizvien vairāk pretpasākumu pēc otrā lielākā teroristu uzbrukuma kristiešiem.

Mēs, protams, nevaram nolikt policistu katras baznīcas, mošejas vai sinagogas priekšā. Man ir ļoti žēl, ka daudzās valstīs, tajā skaitā arī manējā, ebreju kulta ēkas sāk izskatīties pēc stingri apsargātām iestādēm. Tāpēc ir svarīgi, ka mēs, politiķi, uzņemamies atbildību par reliģiskajām minoritātēm mūsu valstīs un ka mēs veicinām atvērtu un draudzīgu attieksmi pret visām reliģijām.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kad mani pirms vienpadsmit gadiem pirmo reizi ievēlēja par Parlamenta deputātu, to uzskatīja par kaut ko ekscentrisku — kas robežojās ar apmulsumu pat EPP grupā —, ka es bieži izvirzīju jautājumu par kristiešu vajāšanu islāma un komunistu zemēs, kas kopš tā laika diemžēl ir kļuvusi vēl izteiktāka.

Tāpēc es šodien esmu priecīgs, ka pat daži agresīvāki un antiklerikāli spēki Parlamentā ir pamodušies sakarā ar draudiem tādu senu kristiešu kopienu eksistencei kā Irākas asīrieši, kam es esmu aizstāvis Apvienotajā Karalistē, un Ēģiptes kopti. Pagājušajā sestdienā es stāvēju pie ēkas Londonā, Dauninga ielā 10 (10 *Downing Street*) kopā ar saviem koptu vēlētājiem un prasīju, lai AK valdība rīkojas aktīvāk un piespiež Ēģiptes valdību aizstāvēt savus iedzīvotājus. Šodien es aicinu jūs, baronese *Ashton*, kā Eiropas Savienības Augsto pārstāvi darīt to pašu.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pirms neilga laika es uzrakstīju rakstu ar nosaukumu „Plurāls monologs” („*Plural monologue*”). „Plurāls” nozīmē, ka runā vairāki, bet „monologs” nozīmē, ka runā viens. Tieši tā ir mūsu kopienu šodienas problēma. Runā visi — un galvenokārt par idejām —, bet mēs klausāmies tikai to, ko sakām paši. Tā jau arī ir lielākā problēma attiecībā uz islāma fundamentālisma neseno uzliesmojumu Ēģiptē, kas izpaudās drausmīgos uzbrukumos ap Jauno gadu.

Es gribētu norādīt, ka gadsimta laikā no 20. gadsimta sākuma līdz šodienai tiek lēsts, ka kristiešu skaits Austrumos ir krities no 22 % iedzīvotāju līdz mazāk nekā 10 %. Mums ir jāpievērš uzmanība šim islāma uzliesmojumam, jo gan Ēģiptē, gan Lībijā un citās valstīs pie varas vēl ir vecie vadoņi, un mēs nezinām, kas var notikt tad, kad viņi kritīs, un pa kādu ceļu šīs valstis ies.

Tāpēc es aicinu jūs, lēdija *Ashton*, uzņemties iniciatīvu un parādīt savu ietekmi, lai mazinātu reliģisko fanātiku — gan kristiešu, gan musulmaņu — radīto saspringto situāciju.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, koptu bīskaps *Anba Damian* nesen pēc musinošajām kampaņām mošejās un arī pēc drausmīgajiem masveida slaktiņiem kristiešu mises laikā aicināja nodibināt kristiešu aliansi īpaši Ēģiptes kristiešu aizstāvībai. Žēlsirdības centrs „Atvērtās durvis” savā sarakstā par kristiešu vajāšanām visā pasaulē ir uzskaitījis 50 valstis, kurās kristieši tiek smagi vajāti.

Es gluži labi nesaprotu, kādēļ mēs tieši šodien runājam par savām bažām. Kādēļ mēs esam pārsteigti? Problēmas taču sākas no virsotnes. Ja mēs Eiropas Savienībā 3 miljoniem skolēnu 21 000 Eiropas skolu izdalām Komisijas sastādītu kalendāru, kurā nav ierakstīta neviena kristiešu svētku diena, tad tā ir absolūta sevis noliegšana, bet ja šajā pašā kalendārā ir ierakstīti visi islāmticīgo, sikhu, hindu un ķīniešu svētki, tad tā vairs nav tikai sevis noliegšana, bet gan sevis ienīšana. Baronese *Ashton*, mums ir vajadzīga drosmē, un mums ir jāsaplabā savi standarti. Mēs nedrīkstam paciest neiecietību.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība nedrīkst klusēt, nedrīkst reaģēt tikai pēc tam, kad kristieši mirst un ir izdzīti no savām mājām. Eiropas Savienība nepietiekami aizsargā kristiešus, jo Eiropas Savienību terorizē politikorektums,

kas apspiež reliģijas brīvību. Laicisma ideoloģija sasien mūsu rokas un apspiež reliģijas brīvību.

Eiropas Savienībai ir grūti aizsargāt un aizstāvēt kristiešus visā pasaulē, jo tā pati neievēro kristiešu filozofiju. Daži deputāti arī nepiekrīta reliģisko vadītāju vēlmei uzstāties ar runām Parlamentā. Parlaments atteicās nosodīt nolaupītā un vēlāk nogalinātā Mosulas arhibīskapa nolaupīšanu. Parlamenta politiskā grupa savu rīcību pamatoja ar to, ka garīdznieks ir apsūdzēts cilvēktiesību neievērošanā. Komisija aizmirsā pieminēt kristiešu svētkus, nerunājot nemaz par krucifiksiem Itālijā.

Es gaidu, kad Vīnē tiks nodibināta Eiropas Observatorija neiecietības un diskriminācijas pret kristiešiem novērošanai, un es uzskatu, ka tai būs daudz darba.

László Tókéš (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es kā rumāņu minoritātes pārstāvis zinu, ko nozīmēja vajāšana reliģiskās pārliecības dēļ N. Čaušesku diktatūras laikā. Es biju gandarīts, kad premjerministrs *Viktor Orbán* šodien teica, ka cīņa pret kristiešu vajāšanu ir viena no mūsu prioritātēm. Es uzskatu, ka Augstajai pārstāvei vajadzētu tai pievērsties sadarbībā ar Ungārijas prezidentūru. Kad mēs nesam apmeklējām Stambulū, mēs varējām redzēt un dzirdēt, kā 20. gadsimtā tika nogalināti miljoniem armēņu un grieķu kristiešu. Mani apbēdina tas, ka kristiešu vajāšanas pasaulē joprojām turpinās. Kopā ar *Hautala* kundzi es ierosīnu arī šo jautājumu iekļaut Cilvēktiesību apakškomitejas darba kārtībā kā atsevišķu punktu. No otras puses, es prasīju baronesei *Ashton* iekļaut jautājumu par kristiešu aizsardzību svarīgajās 31. janvāra ārlietu ministru sanāksmes debatēs un noteikt to par ārpolitikas prioritāti.

Priekšsēdētājs. – Es dodu vārdu *Catherine Ashton*, lai viņa apkopotu debātes un atbildētu uz daudzajiem jautājumiem.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Eiropas Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu, ja atļaujat, atlasīt divas vai trīs līnijas no daudzajām man izteiktajām idejām. Vispirms es gribu pateikties godātajiem deputātiem un izteikt atzinību par jūtu spēku un atbalstu daļai darba, ko mēs cenšamies darīt šajā jomā.

Kā jau es norādīju, iemesls, kāpēc es esmu gandarīta, ka varu piedalīties šajās debatēs, daļēji ir tas, ka šis jautājums jau reiz bija izvirzīts Ārlietu padomē — bet pie tā mēs vēl atgriezīsimies janvāra beigās, — un godāto deputātu paustās bažas mani ir sasniegušas no daudziem dažādiem avotiem, ne tikai no dažām dalībvalstīm un dažiem ministriem, kas ir ļoti noraizējušies par šiem jautājumiem.

Es gribu paskaidrot, ka es par kristietību tiešām runāju pēc būtības. Es sāku stāstīt par iemesliem, kāpēc devos tieši uz Betlēmi, un tas bija tāpēc, lai atzītu, ka, lai gan es atrados Tuvajos Austrumos, es zināmā mērā biju daudzu reliģiju svētākajā vietā — es tur biju tieši pareizticīgo Ziemassvētku priekšvakarā. Šis paziņojums bija ļoti spēcīgs pats par sevi un ļoti personisks, un iepriekš apsvērts. Es zinu, ka *Mauro* kunga šeit vairs diemžēl nav, un viņš nedzird manu atbildi, bet es ceru, ka viņam pateiks, ka es savā uzrunā to patiešām pieminēju.

Es gribu tikai pieminēt divas vai trīs lietas. Vairāki godātie deputāti izvirzīja jautājumu par to, kā mēs izmantojam mūsu rīcībā esošos līdzekļus, lai nodrošinātu to, ka šie jautājumi tiek risināti. Es gribu atgādināt godātajiem deputātiem, ka gandrīz visos tirdzniecības un sadarbības nolīgumos, kurus mēs esam noslēguši kopš 1995. gada, ir iekļauta cilvēktiesību

klauzula un ka tā ir atrodama nolīgumos, kas ir noslēgti, man liekas, tagad jau ar 134 valstīm.

Galvenais mērķis ir parādīt mūsu kopējās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām, bet tas ir arī likumīgs pamats sankcijām, ja tiek nopietni pārkāptas cilvēktiesības. Godātie deputāti atcerēsies, ka tieši es savā iepriekšējā amatā izvirzīju jautājumu par VPS plus un Šrilanku. Jūs taču zināt, ka mēs esam veikuši pasākumus, lai izslēgtu valstis no šīs shēmas, tieši tāpēc, ka tās neievēro cilvēktiesības. Ir ļoti svarīgi, kā jau godātie deputāti teica, lai mēs turpinātu vērot, kā mēs slēdzam nolīgumus un kādi līdzekļi ir mūsu rīcībā, lai to izdarītu un būtu droši, ka vajadzības gadījumā groži tiks pievilkti.

Kad Komisija sāks domāt par VPS regulas nākotni, manuprāt, ļoti interesanti būs saprast, vai tos regulas aspektus, kas attiecas uz ratifikāciju un cilvēktiesību un konvenciju īstenošanu, varēs pilnveidot.

Es arī gribēju pateikt par šī jautājuma otru pusi, proti, par instrumentiem, ko mēs piemērojam, lai veicinātu un atbalstītu demokrātiju cilvēktiesībās. Kā jau godātie deputāti zina, mēs visā pasaulē atbalstām projektus par cīņu pret rasismu, ksenofobiju vai diskrimināciju. Mēs esam finansējuši NVO cīņai pret diskrimināciju kādās 60 valstīs. Tāpēc mēs pareizi līdzsvarojam mūsu rīcībā esošos līdzekļus — gan tāpēc, lai pārliecinoši parādītu cilvēktiesību pārkāpumus, gan arī, lai apvienojumā ar mūsu gatavību un pieejamību atbalstītu šīs NVO, it sevišķi tās, kas aktīvi darbojas antidiskriminācijas jomā.

Es gribēju pieskarties vēl vienai jomai, un tā ir nosūtīto delegāciju nozīme visā pasaulē un notikumu uzraudzības nozīme. Daudzi godātie deputāti izvirzīja šo kā īpašu punktu. Es jau teicu, ka notikumu uzraudzību visā pasaulē uzskatu par patiešām svarīgu.

Mani it īpaši pārsteidza viens jautājums, par kuru runāja daudzi deputāti, bet kas savā ziņā ir atzīts pēdējās nedēļās un mēnešos, kaut arī ir jau ilgi bijis daudzu godāto deputātu rūpju lokā, proti, bažas par to, kā dažādām reliģijām piederoši cilvēki tiek pieņemti vai pastāvīgi diskriminēti visā pasaulē, un vajadzība rūpīgi un modri vērot šīs izpausmes ne tikai tad, kas tās kļūst vardarbīgas — kad tās kļūst vardarbīgas, mums zināmā mērā, protams, ir pienākums rīkoties —, bet arī, pirms tās kļūst vardarbīgas, kad tās jau ir pastāvīgs iemesls diskriminācijai.

Es uzskatu, ka mūsu delegācijas, kas dodas uz visām pasaules valstīm, spēj pamanīt un noteikt tāda veida diskrimināciju, ko godātie deputāti apzīmēja kā „apslēptu virmošanu”, ja vien es varu lietot šādu izteicienu, un paziņot par to mums, ja viņi ko tādu pamana.

Es arī uzskatu, ka ir svarīgi, kā jau es esmu norādījusi, ka mēs šo jautājumu izvirzījām pēdējā Ārlietu padomes sanāksmē, ka mūsu cilvēktiesību darbā un par to sagatavotajā ziņojumā mēs arī pievērsāmies reliģisko minoritāšu stāvoklim visā pasaulē. Kristietības jautājumam bija ļoti liela nozīme šodienas diskusijās, bet daudzi godātie deputāti norādīja arī to, ka cieņa un iecietība ir jāpiemēro arī attieksmē pret citām ticībām.

Es uzskatu, ka, izmantojot gan mūsu ziņojumos aprakstīto uzraudzību, gan mūsu delegācijas visā pasaulē, noteikti būs jāmēģina saprast, kas īstenībā notiek. Es uzskatu, ka tādējādi mēs labāk uzzināsim, kā lietot mums un it īpaši Komisijai pieejamos instrumentus un arī to, kāda ir politiskā griba. Jūs pamatoti norādījāt, ka jums — parlamentāriešiem — kopā ar dalībvalstīm un to ministriem ir stingra nostāja un liela nozīme šajā lietā.

Sākot savu runu, es teicu, ka es esmu apņēmusies nodrošināt, lai mēs izmantotu labāko, kas mums ir, lai mēs rūpīgi uzraudzītu notiekošo un lai mēs piemērotu mūsu rīcībā esošos

politiskos un ekonomiskos instrumentus tā, lai šīs problēmas saglabātu mūsu darba kārtības pamatā nākotnē, un es esmu ļoti pateicīga par jūsu ieguldījumu šajās debatēs. Ja es neesmu atbildējusi uz vairāku deputātu komentāriem un jautājumiem, tad tas nav negribēšanas dēļ; es ļoti rūpīgi tos izskatīšu un iekļaušu debatēs, kas mums notiks Ārlietu padomē janvāra beigās.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis septiņus rezolūcijas priekšlikumus, kas ir iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2011. gada 20. janvārī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Nevainīgi cilvēki ir kļuvuši par tādas bezatbildīgas, krimināli sodāmas darbības upuriem, kurai nav nekādas saistības ne ar kādu reliģiju, ne morāles principiem. Mēs — Eiropas Savienības iedzīvotāji — atbalstām un veicinām reliģijas brīvību, un mums ir pienākums uzsvērt, ka tā ir jāievēro, jāaizsargā un jāveicina, jo tā ir viena no cilvēka pamattiesībām. Terorisma mērķis visā šajā kontekstā, protams, ir izraisīt ažiotažu un konfliktus ar uzbrukumu palīdzību, kurus vainīgie mēģina attaisnot ar reliģiskiem motīviem. Es gribētu uzsvērt, ka terorismam nav nekādas reliģijas. Tas tieši ir iemesls, kāpēc jebkāda veida fundamentālisma domāšana ir jāatstāj ārpus mošeju, baznīcu un sinagogu durvīm. Pasaules reliģijas nemudina uz vardarbīgiem uzbrukumiem. Cilvēkiem, kas piedalās šādos uzbrukumos, nevajadzētu ticēt, ka viņi par kaut ko cīnās. Tieši otrādi. Es uzskatu, ka viņi cīnās pret tikumību, saviem līdzcilvēkiem un pret cilvēcīgumu.

Gerard Batten (EFD), rakstiski. – Islāma valstīs un arī dažās tādās neislāma valstīs kā komunistiskā Ķīna augoša tendence vajāt kristiešus ir nicināma. Viens no visnesenākajiem vardarbības pret kristiešiem uzliesmojumiem bija vērojams Aleksandrijas pilsētā Jaunajā gadā, kad baznīcas bombardēšanas laikā 25 cilvēki tika nogalināti un 80 — ievainoti. Londonas un citas Apvienotās Karalistes koptu kopienas izskaidroja man šī uzbrukuma cēloni. Viņi lēš, ka pret Ēģiptes kristiešiem pagājušajā gadā ir izdarīti vairāk nekā 100 uzbrukumi, kuru laikā daudzi cilvēki tika nogalināti.

Uzbrucējus motivē islāma fundamentālisma un ekstrēmisma ideoloģija. Es un manis pārstāvētā Apvienotās Karalistes Neatkarības partija — mēs negribam, ka pašlaik ES ārpolitiku vai ES Ārlietu ministriju pārstāv baronese *Ashton*. Tomēr, ja baronese ieņem šo amatu, tad viņai vajadzētu ņemt vērā faktu, ka ES paraksta miljardiem euro vērtus darījumus ar valstīm, kas ir vislaunākās kristiešu vajātājas. Eiropas Savienībai vajadzētu parādīt savu ekonomisko spēku un pateikt, ka tā nepiešķirs privilēģētus darījumus un neuzturēs labvēlīgas attiecības ar tām valstīm, kas pacieš kristiešu vajāšanu. Tas ir pats mazākais, ko mēs ceram sagādāt no Eiropas Savienības.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Statistika par reliģijas brīvību parāda, ka vairums reliģiskās vardarbības aktu pret kristiešiem ir notikuši pēdējos gados. Pret kristiešu kopienām vērsto uzbrukumu skaits satraucoši pieauga 2010. gadā. Mēs skumstam par daudzām zaudētām dzīvībām asiņainajos uzbrukumos kristiešu kopienām Nigērijā un Pakistānā, teroristu uzbrukumos koptu kristiešiem Aleksandrijā un Filipīnās, džihāda teroristu uzbrukumos Asīrijas kristiešu ģimenēm un koordinētos bumbu sprādzienos un uzbrukumos kristiešu mājām Bagdādē. Turklāt es atsakos saprast Irānas Islāma Republikas valdības pieļauto nožēlojamo kristiešu vajāšanu, kā arī peļamās represijas pret Vjetnamas

katoļu baznīcas un citu reliģisku kopienu darbību. Eiropas Savienībai ir jāatjauno apņēmība, ko tā vienmēr ir parādījusi attiecībā uz reliģijas brīvību, apziņas brīvību un domas brīvību, kas ir *acquis communautaire* pamatprincipi. Valdībām ir pienākums nodrošināt šīs brīvības. Tāpēc, un ņemot vērā pieaugošo vardarbību pret kristiešiem visā pasaulē, es uzskatu, ka Padomei, Komisijai un Eiropas Savienības ārlietu un drošības politikas Augstajai pārstāvei ir nekavējoties jāsāk spēcīgi un enerģiski darboties, lai nodrošinātu reliģijas brīvības aizsardzību pasaulē.

Filip Kaczmarek (PPE), *rakstiski*. – (PL) Pavisam noteikti viss nav kārtībā, kad sākam runāt par to, vai tiek ievērotas kristiešu tiesības praktizēt savu reliģiju. Pagājušā gadā vien Eiropa Parlamentam ļoti bieži vajadzēja izteikties par kristiešu cilvēktiesību pārkāpumiem. Es esmu bijis līdzautors trim rezolūcijām par līdzīgiem tematiem — vienai par Irāku, it sevišķi par nāvessodu (tajā skaitā *Tariq Aziz* lietā) un uzbrukumiem pret kristiešu kopienām, ko pieņēma 2010. gada 24. novembrī, vienai par neseniem uzbrukumiem kristiešu kopienām, ko pieņēma 2010. gada 24. janvārī, un vienai par reliģijas brīvību Pakistānā, ko pieņēma 2010. gada 19. maijā.

Šā gada notikumi Aleksandrijā atgādina faktu, ka Eiropas Parlaments pirms gada aicināja Ēģiptes valdību nodrošināt koptu kristiešiem un citu reliģisku kopienu un minoritāšu pārstāvjiem iespēju izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, tajā skaitā tiesības brīvi izvēlēties un mainīt reliģisko piederību, kā arī novērst jebkādu diskrimināciju pret šādām grupām. Rīt mums būs vēl vienas debātes par kristiešu brīvību Pakistānā. Statistikas metode nav ideāla, bet dažreiz tā mums ļauj labāk novērtēt problēmas mērogu. „*Deutsche Welle*” žurnālisti ir veikuši dažus interesantus aprēķinus par kristiešu tiesību neievērošanu; viņi ir aprēķinājuši, ka pasaulē vidēji katrās trijās minūtēs mirst viens kristiešu moceklis savas pārliecības dēļ. Tas patiesi ir šokējoši, ka šādas lietas notiek burtiski mūsu acu priekšā.

Jarosław Kalinowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Mēs, eiropieši, mēģinām ikvienam cilvēkam Eiropā nodrošināt iespēju praktizēt savu reliģiju, kas ļauj viņam dzīvot saskaņā ar savas sirds izjūtu un sirdsapziņu. Mēs arī pieņemam likumīgus noteikumus, kas aizsargā iedzīvotājus pret diskrimināciju reliģiskās pārliecības dēļ. Mēs mācām iecietību un vienlīdzīgas tiesības skolās, un mēs ļaujam imigrantiem brīvi lietot savus reliģiskos simbolus. Iznāk tā, ka mēs to darām uz Eiropā visvairāk praktizētās reliģijas rēķina. Mūsu tradīcijas un civilizācija vislielāko spēku smeļas no savām kristietības saknēm, un kristiešu mūsu vidū ir vairāk nekā jebkuras citas reliģijas piekritēju. Es šos vārdus saku arī kā tās politiskās grupas pārstāvis, kuras nosaukumā ir vārdi „kristīgie demokrāti”. Mēs nevaram ietekmēt to, kā pret kristiešiem izturas daudzās pasaules valstīs. Tomēr mēs varam un mums vajag nodrošināt reliģijas brīvību visiem eiropiešiem.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Mēs diemžēl saskaramies ar globālu uzbrukumu kristiešiem. Skaitļi runā paši par sevi — pagājušajā gadā 75 % varmācīgu uzbrukumu reliģijas vārdā notika pret kristiešiem.

Šī problēma tomēr kļūst politiska, kad reliģiskās atšķirības tiek izmantotas kā līdzekļi izaugsmes un attīstības aizkavēšanai. Nauds, ko veicina šie teroristu uzbrukumi, ir precīzi iecerēts, lai destabilizētu sociālo un politisko sistēmu tajās valstīs, kurās notiek šie uzbrukumi. Ņemot vērā Eiropas Savienības nozīmi cilvēktiesību, kā arī pilsonisko un demokrātisko brīvību ievērošanas veicināšanā, un galvenokārt — ņemot vērā tās kristietisko izcelsmi un saknes, tai ir pienākums stingri reaģēt un nosodīt visus ekstrēmisma veidus un veicināt dialogu, reliģijas brīvību, savstarpējo sapratni starp kopienām un iecietību.

Es tomēr ceru, ka ES prasības būs vēl stingrākas un tā iekļaus visos ekonomikas nolīgumos, ko parakstīs ar citām valstīm, klauzulu par reliģijas brīvības aizstāvēšanu, kā arī noteiks sodus tām valstīm, kas pārkāps šo klauzulu.

Debora Serracchiani (S&D), rakstiski. – (IT) Mums nevajadzētu kautrēties vai būt atturīgiem attiecībā uz Eiropas Savienības pienākumu aizstāvēt reliģijas praktizēšanas brīvību.

Ņemot vērā nenoliedzamo vardarbības pret kristiešiem saasināšanos dažādās pasaules daļās, ES ir steidzami jāieņem nepārprotama nostāja pret jebkuru tiesību brīvi praktizēt savu reliģiju pārkāpumu. Reliģijas brīvības temats ir jāintegrē Eiropas politiskajās nostādnēs, ne tikai saistošā klauzulā par reliģijas brīvības ievērošanu mūsu nolīgumos ar citām valstīm. Šie principi ir Eiropas simboli, un mēs nekādā gadījumā nevaram izdarīt izņēmumus.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Pašlaik kristieši tiek vajāti vairāk nekā 70 valstīs visā pasaulē. Tas nozīmē, ka cilvēku reliģijas brīvības pamattiesības tiek pārkāptas katrā trešajā valstī. Eiropas Savienība ir sākusi saprast, ka vajāšana reliģiskās pārliecības dēļ ir nopietns cilvēciskās cieņas un brīvības pārkāpums. Jau vairākus mēnešus Parlamentā notiekošās debātes par reliģijas brīvību un kristiešu stāvokli ir svarīgas arī formāli, jo ar Lisabonas līgumu pēc debātēm, kas notika Eiropā, tika nostiprināts baznīcu stāvoklis, un tām tagad ir tiesības būt par oficiāliem partneriem dialogā ar Eiropas Komisiju. Eiropas Parlamentam kā cilvēktiesību uzraugam nekavējoties ir jāatrod veidi, kā aizstāvēt reliģijas brīvību visā pasaulē.

Atceroties neseno vardarbību pret kristiešu minoritāti dažās Tuvo Austrumu, Āfrikas un Āzijas valstīs, es uzskatu, ka būtu labi, ja šo jautājumu izvirzītu nākamajā ES Ārlietu padomes sanāsmē un kopā ar Eiropas Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos izstrādātu konkrētus instrumentus kristiešu kopienas aizsardzībai. Eiropas Parlamentam vajadzētu aicināt tās valstis, kurās notiek kristiešu vajāšanas, veikt efektīvus pasākumus reliģisko minoritāšu aizsardzībai, neskatoties uz gaidāmajām grūtībām. Tāpēc tagad, kad Eiropas Savienība paraksta sadarbības nolīgumus ar trešām valstīm, arī mums ir jāsāk nopietni izturēties pret reliģijas brīvības jautājumu.

11. Drošības situācija Sahelas reģionā (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, Eiropas Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā iesniedza *Arnaud Danjean, Ioannis Kasoulides, Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Michael Gahler, Krzysztof Lisek* un *Andrey Kovatchev*, par drošības situāciju Sahelas reģionā (O-0180/2010 – B7-0808/2010).

Arnaud Danjean, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, jautājumam, par kuru diskutējam šodien, mums būtu vajadzējis pievērsties jau pirms vairākiem mēnešiem, jo drošības situācija Sahelas reģionā pakāpeniski ir pasliktinājusies vairāk nekā trīs gadus. Turklāt šis jautājums tiek skatīts nedēļā, kad Francijā ir apglabāti divi nevainīgi jaunieši, kas kļuva par islāma terora upuriem un pirms dažām nedēļām tika nogalināti uz Nigēras un Mali robežas.

Šie noziegumi ir rosinājuši spēcīgu emocionālo reakciju, bet mums ir jāatzīst arī reālie draudi, kas ir koncentrēti šajā Eiropas pievārtes reģionā, jo šos draudus nerada tikai terorisms vien, kaut arī nevar noliegt, ka cilvēku nolaupīšanas un slepkavības gadījumi visspilgtāk

liecina par situācijas pasliktināšanos Mauritānijā, Mali un Nigērijā. Noziedznieku tīkli ir bieži sastopama parādība. Narkotiku, ieroču un cilvēku tirdzniecība apdraud ne tikai šo valstu stabilitāti, bet arī mūsu kontinenta stabilitāti. Nav šaubu, ka, tāpat kā lielākā daļa terora aktu upuru šajā reģionā ir Eiropas iedzīvotāji, tāpat arī Eiropa ir šīs nelegālās tirdzniecības galamērķis.

Apzinoties šo ārkārtīgi satraucošo situāciju, Eiropas Savienībai būtu jāisteno integrēta, visaptveroša stratēģija, kas apvienotu tās attīstības un drošības politiku. Tas ir ļoti svarīgi. Protams, dažas iniciatīvas jau tiek īstenotas, jo īpaši saistībā ar desmito Eiropas Attīstības fondu, un gandrīz EUR 2 miljardi ir paredzēti šīm valstīm, lai tās varētu darboties tādās jomās kā nabadzības izskaušana, ekonomikas attīstīšana un efektīvākas pārvaldības nodrošināšana. Dažas dalībvalstis, protams, īsteno arī divpusējas sadarbības politiku.

Tomēr mums ir jāizdara daudz vairāk. Jo īpaši ir jāraugās, lai mūsu rīcība būtu daudz saskaņotāka. Mums jāstiprina reģionālā pieeja un jāmudina šīs valstis vairāk sadarboties kopējo problēmu risināšanā. Mums ir arī jāpaplašina ES rīcībā esošo politikas stratēģiju loks un pēc iespējas vairāk tās jāintegrē attīstības, drošības, institucionālo struktūru stiprināšanas, muitas, tiesu un policijas jomā.

Baronese *Ashton*, nav daudz tādu reģionu, kas atrastos tik tuvu Eiropai un tik lielā mērā apdraudētu mūsu drošību, un nav daudz tādu reģionu, kuros ES beidzot varētu īstenot praksē Lisabonas līgumā paredzēto integrēto pieeju, uz kuras pamata tika izveidots Eiropas Ārējās darbības dienests, kuru jūs patlaban vadāt.

Baronese *Ashton*, vai jūs varētu pastāstīt ko vairāk par stratēģiju, ko plānojat īstenot šajā reģionā?

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, es tāpat kā *Danjean* kungs vispirms vēlos pievērsties šausminošajai ziņai par diviem Francijas jauniešiem, kas pirms 10 dienām tika nolaupīti Nigēras galvaspilsētā Niamejā un jau pēc dažām stundām nogalināti. Mēs esam pauduši nosodījumu šim patiesi necilvēcīgajam noziegumam, un es vēlreiz vēlos izteikt līdzjūtību upuru piederīgajiem un arī to Nigēras karavīru piederīgajiem, kuri tika nogalināti sekojošās apšaudes laikā. Vēlos apliecināt mūsu solidaritāti ar Francijas un Nigēras iestādēm.

Protams, jāņem vērā, ka piecus citus Francijas iedzīvotājus *Al-Qaeda* Magriba islāma valstu atzars joprojām tur gūstā kaut kur tuksnesī Mali ziemeļos. Pēdējā gada laikā vien ir nolaupīti 10 un nogalināti četri Eiropas iedzīvotāji.

Drošības situācija Sahelas reģionā ir satraucoša — organizētās noziedzības tīkli, nepietiekama valsts kontrole tuksneša reģionos, ierobežotas drošības nozaru spējas, un to visu papildina plaši izplatītā nabadzība, sausums un pārtikas trūkums. Šie apdraudējumi rada nopietnas problēmas saistībā ar darbu un nākotnes perspektīvām attīstības jomā, jo attīstības veicināšanā iesaistītajām personām ir pārāk riskanti turpināt darbu šajos apstākļos.

ES un tās dalībvalstis vairākus gadus ir palīdzējušas risināt ar attīstību un drošību saistītās problēmas atsevišķās Sahelas valstīs, taču drošības apdraudējumi nepazīst valstu robežas, un vienīgais iespējamais un vienīgais efektīvais risinājums ir reģionāla un visaptveroša pieeja. Mums jānodrošina, lai Eiropas iesaistīšanās Sahelas reģiona problēmu risināšanā kļūtu saskaņotāka, koordinētāka un efektīvāka.

Pagājušā gada oktobrī Ārlietu padome uzticēja man pienākumu sadarbībā ar Komisiju izstrādāt Sahelas reģiona stratēģiju, kas tiktu īstenota šī gada sākumā. Šo stratēģiju bija paredzēts izstrādāt, ievērojot holistisku un integrētu pieeju, saskaņoti izmantojot dažādos mūsu rīcībā esošos instrumentus un tādējādi nodrošinot iespēju veicināt drošību, stabilitāti, attīstību un labu pārvaldību Sahelas reģionā.

Manuprāt, Sahelas reģiona problēmu sarežģītība nosaka vajadzību rīkoties dažādos līmeņos. Pirmkārt, politiskajā un diplomātiskajā līmenī. Tas vajadzīgs, lai mēs varētu veicināt dialogu starp Sahelas reģiona valstīm, kuras joprojām pauž savstarpēju neuzticību. Mums ir jābalstās uz valstu stratēģijām, ja tādas pastāv, un jārosina izstrādāt reģionālās iniciatīvas un instrumentus, kas ļautu kopīgi vērsties pret pastāvošajiem drošības apdraudējumiem.

Vienlaikus ES ir jāstiprina dialogs par drošību Sahelas reģionā ar Magriba valstīm, reģionālajām organizācijām — Āfrikas Savienību, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu un Sahelas un Sahāras apgabala valstu kopienu —, arī ar starptautisko sabiedrību kopumā un jo īpaši ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, Amerikas Savienotajām Valstīm un Kanādu.

Otrkārt, mums ir jāpalīdz Sahelas reģiona valstīm uzlabot katras valsts drošības nozaru spējas — armijas, policijas, tiesu un robežkontroles sistēmas spējas. Šīm struktūrām ir jāspēj efektīvi atjaunot tiesiskumu un drošību un no jauna nodrošināt valsts varu visjutīgākajos reģionos. Mēs veicināsim reģionālo sadarbību starp Mali, Mauritāniju un Nigēru operatīvajā līmenī, lai nodrošinātu, ka tās kopīgi un efektīvāk var vērsties pret *Al-Qaeda* Magriba islāma valstu atzara, organizētās noziedzības un vietējā bandītisma radītajiem draudiem.

Treškārt, ES ilgāka termiņa uzdevums būtu turpināt veicināt Sahelas reģiona valstu attīstību, lai palīdzētu šīm valstīm uzlabot spēju nodrošināt to iedzīvotājiem sociālos pakalpojumus un attīstību. Atsevišķas valstis arī turpmāk veicinās iekšējo stabilitāti un palīdzēs rast sociālekonomiskus risinājumus un risinājumus etniskajiem saspīlējumiem.

Ceturtkārt, ekstrēmisma un radikalizācijas novēršanas un apkarošanas nolūkā mums ir jāatbalsta valstu un likumīgo nevalstisko organizāciju centieni izstrādāt un īstenot stratēģijas un pasākumus, kuru mērķis ir cīnīties pret islāma radikalizāciju un veicināt tāda nākotnes redzējuma veidošanos sabiedrībā, ko raksturo demokrātija, iecietība un nevardarbīga vide.

Mēs centīsimies saskaņoti izmantot īstermiņa un ilgtermiņa instrumentus, kas ir mūsu rīcībā, lai īstenotu dažādus šīs stratēģijas elementus. Dalībvalstu līdzdalība šīs stratēģijas īstenošanā, neapšaubāmi, būs neatņemama šo pasākumu sastāvdaļa.

Lai nodrošinātu vajadzīgos līdzekļus šīs drošības un attīstības stratēģijas īstenošanai, es darbojos ciešā sadarbībā ar komisāru Piebalgu, kura līdzdalībai šīs stratēģijas izstrādē ir būtiska nozīme.

Esmu pārliecināta, ka šīs jaunās, visaptverošās un holistiskās stratēģijas izstrāde, turpinot īstenot mūsu politiskos, diplomātiskos un operatīvos centienus attīstības jomā Sahelas reģionā, būs jauns stimuls vērsties pret dažādajiem apdraudējumiem un risināt problēmas, kas skar šo reģionu. Es ar nepacietību gaidu, kad pēc dažām nedēļām varēšu pienācīgi iepazīstināt jūs ar šo stratēģiju un iesaistīt cienījamos Eiropas Parlamenta deputātus apspriedēs.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *PPE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kā norādīts mūsu iesniegtajā jautājumā, uz kuru jāatbild mutiski, pēdējos trīs gados Dienvidsahārā ir novērota situācijas pasliktināšanās, kas ir nelabvēlīgi ietekmējusi Eiropas

Savienības intereses un iedzīvotājus. Dienvidsahāra ir kļuvusi par *Al-Qaeda* islāma valstu atzara patvērumu un vietu, kur plaukst un zeļ tādi pārkāpumi kā slepkavības, cilvēku nolaupīšanas, izspiešana, šantāža, narkotiku tirdzniecība un cilvēktirdzniecība. Par šo pārkāpumu upuriem ir kļuvuši Vācijas, Itālijas, Spānijas un pavisam nesen arī Francijas iedzīvotāji. Tāpēc mēs vēlamies apliecināt savu solidaritāti ar mūsu kolēģiem, Francijas deputātiem, un norādīt baronesei *Ashton*, ka, izpildot prezidenta *Sarkozy* lūgumu, Eiropas Savienībai ir jāreaģē uz šo situāciju, īstenojot stingrus un apņēmīgus pasākumus.

Šie pasākumi ir jāīsteno politiskajā, ekonomikas un attīstības jomā, un *Danjean* kungs jau pieminēja ievērojamos līdzekļus, kas pieejami no Eiropas Attīstības Fonda.

Baronese *Ashton*, es vēlētos, lai jūs paustu savu vērtējumu attiecībā uz G8 valstu augstākā līmeņa sanākumiem par terorisma apkarošanas jautājumiem, kas oktobrī (laikā, kad jums tika piešķirts Padomes mandāts) notika Mali un kurā nepiedalījās Alžīrija. Jūs norādījāt, ka ir nepieciešama reģionāla pieeja. Manuprāt, tā ir slikta zīme, ka divas šī konflikta puses — Maroka un Alžīrija — nesadarbojas viena ar otru, turklāt jāņem vērā arī nestabilā situācija Tunisijā.

Visbeidzot, baronese *Ashton*, es vēlētos, lai jūs paustu savu vērtējumu attiecībā uz terorisma apkarošanas centru, ko Alžīrija izveidoja 2 000 km uz dienvidiem no Alžīras un kurā darbojas Mali, Mauritanija un Nigēra, un norādītu, vai jūs piekrītat atbalstam, ka šī terorisma apkarošanas centra mērķis ir panākt, lai Eiropas Savienība un ASV netiktu iesaistītas drošības nodrošināšanā šajā reģionā.

Roberto Gualtieri, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, dāmas un kungi, šķiet, ka gan *Danjean* kungs savās piezīmēs, gan jūs savā runā, baronese *Ashton*, paužat vienprātīgu viedokli par situāciju Sahelas reģionā, vērtējot to kā kritisku.

Mēs diskutējam par vienu no pasaules nabadzīgākajiem reģioniem, kas robežojas ar dažām no valstīm, kurās pagājušajā nedēļā tika piedzīvota vēl nepieredzēti bīstama nestabilitāte. Šajā reģionā arī vērojama satraucoši liela saikne starp teroristu darbībām un narkotiku tirdzniecību. Visi šie faktori nosaka situācijas nestabilitāti un rada reālus draudus Eiropai.

Šo iemeslu dēļ mums ir jāuzlabo Eiropas iniciatīva. 2009. gada iniciatīva drošības un attīstības veicināšanai Sahelas reģionā līdz šim ir bijusi neefektīva. Ir vajadzīga jauna stratēģija drošības nodrošināšanai Sahelas reģionā, kuru aicināja pieņemt Ārlietu ministru padome un kuru mēs gaidām. Manuprāt, uzmanība ir pievērsta diviem svarīgiem aspektiem — pirmkārt, reģionālajai pieejai un, otrkārt, integrētajai pieejai, kas ļauj mums visefektīvākajā veidā izmantot dažādus ES rīcībā esošos instrumentus, darot to konkrēti, operatīvi un saskaņoti. Tomēr mums jāapzinās, ka iespējamais lēmums par misijas sākšanu ir rūpīgi jāizvērtē, jo kopējās drošības un aizsardzības politikas misijas ir viens no instrumentiem, kas mums ir pieejami, tomēr tās neaizstāj politisku stratēģiju.

Tāpēc mūsu grupa pilnībā atbalsta Eiropas jaunus mērķus Sahelas reģionā, un mēs ar nepacietību gaidām, kad varēsim iepazīties ar šo jauno stratēģiju, sīki apspriest to un atbalstīt tās īstenošanu.

Charles Goerens, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Sahelas reģionā satraucoši lielā mērā ir pieaudzis tādu gadījumu skaits, kas līdzinās iesniegtajā jautājumā minētajiem.

Noziedznieku tīklu un teroristu darbība visvairāk skar ārvalstniekus, turklāt daudzus no viņiem tāpat kā tos divus Francijas iedzīvotājus, kuru traģisko bojāeju mēs nosodām, ir

raksturojusi priekšzīmīga uzvedība. Katrs šāds gadījums arī arvien vairāk grauj to attiecīgo valdību autoritāti, kuras savas ekonomiskās, drošības un politiskās sadarbības problēmas mēģina risināt, izmantojot reģionālu sistēmu, kuras iestāžu struktūra, neaizmirsīsim, lielā mērā ir balstīta uz Eiropas modeli. Šajās apspriedēs aplūkoti jautājumi ir ļoti svarīgi.

Ja vēlamies attaisnot cerības, kas ar mums, Eiropas Savienību, tiek saistītas, tad mums, pirmkārt, ir jāvienojas par vienotas pieejas ievērošanu attiecībā uz Sahelas reģionu un Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu kopumā.

Otrkārt, mums ir nopietni jāanalizē gan tiešie, gan netiešie cēloņi, kas nosaka situācijas pasliktināšanos šajā reģionā. Viens no šādiem netiešajiem cēloņiem ir šo valstu lielā nabadzība. Nabadzības dēļ tās ir vājas un nespēj izpildīt savas suverēnās funkcijas.

Treškārt, mums ir jāizstrādā skaidra ES stratēģija šajā jomā, un es vēlos pateikties baronesei *Ashton* par viņas paziņojumu saistībā ar šo aspektu.

Ceturtkārt, mēs nedrīkstam skopoties ar līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai palīdzētu šīm valstīm atgūt kontroli pār situāciju, īpaši drošības jomā. Nobeigumā vēlos norādīt, ka, risinot problēmas, kas minētas *Danjean* kunga jautājumā, mēs būtībā rūpēsimies par mūsu pašu drošību.

Sabine Lösing, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, par ko ir runa? Vai ir runa par organizēto noziedzību vai par politisko un/vai reliģisko terorismu? Situācijas izvērtēšanas kontekstā šis ir būtisks jautājums. Šī reģiona speciālisti uzskata, ka vairāk ir runa par noziedzību nekā par reliģiski motivētu starptautisko terorismu. Terorisma apkarošanas pasākumiem bieži vien ir postoša ietekme uz mieru un demokrātiju, un ar tiem var aizbildināties, īstenojot citas intereses.

Nevar izslēgt, ka ir runa arī par Āfriku kā vienu no reģioniem, attiecībā uz kuru Eiropai ir zināmas intereses. ES terorisma apkarošanas koordinators *Gilles de Kerchove* norādīja, ka šis jautājums ir saistīts ar to, ka Āfrika ir Eiropas pievārtes teritorija. Esmu noskaņota pret drošības politiku, kas veicina Āfrikas militarizāciju. Drošību Sahelas reģionā var nodrošināt tikai, uzlabojot iedzīvotāju stāvokli. Drošības un militārā budžeta palielināšana valstīs, kuru iedzīvotāji nopietni cieš no pārtikas trūkuma, ir uzskatāma par postošu pasākumu.

Visbeidzot es vēlētos, lai jūs apsvērtu iespēju, ka cilvēku nolaupīšana un citi noziegumi ir business, kurā iesaistītās personas veido sarežģītu organizāciju tīklu. Rietumvalstu finansējuma piešķiršana drošības struktūrām varētu nelabvēlīgi ietekmēt centienus apkarot noziedzību un veicināt nevainīgu cilvēku pakļaušanu riskam arī nākotnē.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, *Antoine de Lecour* un *Vincent Delory* nolaupīšana un nogalināšana Nigērā ir sāpīgs atgādinājums par to, ka jāīsteno stratēģija drošības, stabilitātes un labas pārvaldības veicināšanai Sahelas reģionā. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) jau ilgstoši ir atbalstījusi šādas stratēģijas izstrādi, un šai sakarā es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas paziņojumu, ka līdz šī mēneša beigām tā nāks klajā ar stratēģiju, kurā būs iekļauti gan drošības, gan attīstības aspekti.

Es patiešām uzskatu, ka jautājums par drošību Sahelas reģionā mums ir jāskata no visiem iespējamajiem aspektiem, jo terorismam ir izdevies iesakņoties šajā reģionā tāpēc, ka tā politiskie, lielā mērā — sociālie un, neapšaubāmi, ekonomiskie apstākļi šo attīstību ir veicinājuši. Šo reģionu raksturo pārāk vāja robežkontrole un efektīvas valdības kontroles trūkums. Visi šie faktori, neapšaubāmi, ir veicinājuši nelegālās tirdzniecības izplatīšanos. Nepilnības vērojamas arī attīstības jomā.

Manuprāt, lai garantētu drošību Sahēlas reģionā un plašākā nozīmē — drošību Eiropas iedzīvotājiem —, ļoti liela nozīme ir diviem faktoriem. Pirmkārt, ir vajadzīga Sahēlas un Sahāras reģiona stratēģija, kas būtu vērsta uz šo valstu varas atjaunošanu pār reģiona pamestajām teritorijām un, neapšaubāmi, arī uz tiesiskuma atjaunošanu. Otrkārt, es uzskatu, ka mums ir jābūt īstenot kopīgas sociālekonomiskās attīstības programmas pierobežas zonās, lai radītu darba vietas vietējiem iedzīvotājiem.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lūgums risināt debātes par šo jautājumu ir izteikts vairākkārt, un ikreiz ir pausta apņemšanās īstenot Sahēlas reģionā vajadzīgās iniciatīvas, lai panāktu reģiona stabilizāciju vai uzlabotu drošību tajā.

Ņemot vērā robežu trūkumu Sahēlas reģionā un tā lielos izmērus, šis reģions ir lieliska tranzīta teritorija narkotiku tirgotājiem un teroristu grupējumiem, īpaši *Al-Qaeda* Magriba islāma valstu atzaram. Šī reģiona valstu vājums un nestabilitāte ir galvenā problēma, un, kā tika norādīts, šie riski tieši ietekmē reģiona iedzīvotājus un valstis, jo īpaši Mauritāniju, Mali un Nigēru.

Galvenais Eiropas Savienības uzdevums ir izstrādāt uzticamu drošības stratēģiju, kurā būtu iekļauti dažādi Eiropas iespējamās rīcības aspekti — sadarbības un attīstības politika, reģionālās programmas, koordinācijas stratēģijas automaģistrāļu drošības nodrošināšanai, mācību politika drošības jomā. Eiropas Savienībai ne tikai būtu, bet — pēc iespējas ātrāk — ir jāiesaistās, un tāpēc mēs ar nepacietību gaidām, kad Komisija pabeigs darbu pie stratēģijas izstrādes, kā jūs ziņojāt, baronese *Ashton*, un kad tiks īstenoti apņēmīgi intervences pasākumi reģionā uz vietas.

Nobeigumā vēlos paust skaidru aicinājumu — mums ir jāpievērš daudz lielāka uzmanība tam, kas notiek Eiropas dienvidos, jo daudz kas mainīsies un būtu labāk, ja šīs pārmaiņas nepārsteigtu mūs nesagatavotus. Tālredzīgāka pieeja nāktu tikai par labu ES.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, drošības situācijas pasliktināšanās Sahēlas reģionā ir ļoti nopietna problēma. Vairāki cilvēki ir zaudējuši dzīvību, un ir apdraudēts politiskais progress, kas pēdējos gados ir panākts cīņā pret terorismu. Protams, es vēlos arī paust savu līdzjūtību visiem, kurus ir skārusi šī šausminošā vardarbība.

Īpaši apbēdina tas, ka laikā, kad daudzās citās pasaules daļās *Al-Qaeda* uzbrukumu kļūst arvien mazāk, Sahēlas reģionā to daudzums pieaug. Ik gadu aptuveni 25 % pasaules kokaīna tirdzniecības no Latīņamerikas nonāk Eiropā caur Sahēlas reģionu. Narkotiku kontrabanda, nodrošinot stabilus ienākumus, dod iespēju finansēt teroristu darbības un arī savervēt šī reģiona jauniešus un dāsni viņiem samaksāt.

Šīs biedējošās tendences satrauc arī mūsu kolēģus Sahēlas reģionā, un pēdējā ĀKK-ES Kopējās Parlamentārās Asamblejas sanāksmē, kas notika decembrī, mēs apspriedām iespējas uzlabot drošības situāciju šajā reģionā un mazināt kontrabandu. Baronese *Ashton*, ES centieniem šajā jomā ir jābūt ļoti skaidri definētiem, un to īstenošana ir arī jāpasteidzina. Sadarbībā ar Sahēlas joslas valstīm mums ir jāpaplašina un jāasakaņo mūsu centieni, izmantojot vispārēju reģionālo stratēģiju, kā jūs jau norādījāt. Uz ES pleciem gulstas ļoti liels kopīgs pienākums nodrošināt kvalitatīvu palīdzību, kas noteikti paredz demokrātisko spēku stiprināšanu.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS*Priekšsēdētāja vītiēks*

Santiago Fisas Ayxela (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kā zināms, Nigērā, kas ir viena no svarīgākajām Sahelas reģiona valstīm, šī mēneša beigās notiks prezidenta un parlamenta vēlēšanas. Uzskatu, ka baroneses *Ashton* lēmums sūtīt Eiropas Savienības delegāciju uz šīm vēlēšanām ir svarīgs, atbalstu apliecinošs žests, un es vēlos pateikties baronesei *Ashton* par manas kandidatūras apsvēršanu šīs delegācijas vadītāja amatam.

Vispirms es vēlos paust savu nožēlu par to, ka nesēn Nigērā teroristu rokās nonāca un tika nogalināti divi Francijas jaunieši, un arī par to nigēriešu karavīru nāvi, kuri mira atbrīvošanas operācijas laikā.

Reģiona iedzīvotāji nepārprotami ir noskaņoti pret vardarbību un terorismu, jo viņi to radītās sekas sajūt visagrāk. Viņi lūdz Eiropas Savienību darīt visu iespējamo, lai palīdzētu viņiem izskaust teroristu vardarbību, un cita starpā lūdz nodrošināt ieročus un mācības viņu bruņotajiem spēkiem, lai viņi varētu atbilstoši reaģēt uz šiem teroristu uzbrukumiem.

Lai gan Nigērai ir lieli dabas resursu krājumi, tā tomēr ir viena no vismazāk attīstītajām valstīm pasaulē. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jācenšas izstrādāt efektīvu stratēģiju sadarbībai attīstības jomā, lai palīdzētu Nigērai un visam reģionam izkļūt no sarežģītās situācijas, kurā tie nonākuši. Manuprāt, saistībā ar šo pasaules daļu uz spēles ir likts ļoti daudz, jo ir runa ne tikai par paša reģiona labklājību, bet arī par Eiropas labklājību, kura, ņemot vērā šī reģiona netālo ģeogrāfisko novietojumu, ir atkarīga no tā stabilitātes.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, kā pirms dažām dienām norādīja komisārs Piebalgs, nestabilitāte Sahelas reģionā nosaka vajadzību īstenot centienus attīstības jomā. Lai gan attīstība ir būtisks un ilglaicīgs mērķis, tomēr ar to vien nepietiek. Kā šodien norādīja baronese *Ashton*, ES ir vajadzīga saskaņota stratēģija, kas paredzētu visu pieejamo instrumentu izmantošanu, tostarp to instrumentu izmantošanu, kuru mērķis ir pārveidot šī reģiona valstu drošības nozares un veicināt demokrātisko un institucionālo spēju veidošanu. Tomēr Eiropas Savienība rīcība nav atbildusi šiem nosacījumiem. To apliecina kaut vai tas, ka Eiropas Savienība pavisam nesēn atcēla Eiropas drošības un aizsardzības politikas misiju Gvinejā-Bisavā, kura patlaban būtībā ir kļuvusi par narkovalsti. Šī bija nepareiza rīcība, jo būtu bijis svarīgi palielināt šīs misijas dalībnieku skaitu un paplašināt tās pilnvaras, īpaši tāpēc, ka Eiropa ir Gvinejas-Bisavas organizētās noziedzības centra tiešais mērķis.

To, ka Eiropas Savienība nedara Sahelas reģionā to, ko tai pienāktos darīt, apliecina arī tās mēģinājumi mazgāt rokas nevainībā attiecībā uz centieniem rast risinājumu konfliktam Rietumsahārā. Ja mēs turpināsim raudzīties citā virzienā (jo īpaši tagad, kad Tunisijā ir ļoti saspringta situācija un sekas ietekmē visu reģionu), mēs tikai pasliktināsim situāciju Sahelas reģionā un nodosim vēl vienu strupceļā iedzītu, izmisuma pārņemtu paaudzi noziedznieku un teroristu organizācijām (piemēram, *Al-Qaeda* Magribas islāma valstu atzaram), kuras jau tagad brīvi darbojas šajā reģionā.

Mums noteikti ir jāīsteno šī saskaņotā stratēģija, par kuru runāja baronese *Ashton*.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, dāmas un kungi, Sahelas reģions ir ļoti svarīgs reģions, kas atrodas pa vidu starp Subsahāras Āfriku un Eiropu. Šī reģiona nestabilitāte, kas sasniegusi satraucošus apmērus, ietekmē mūs visus.

Es vēlos vārst jūsu uzmanību uz rezolūciju, ko saistībā ar šo pašu jautājumu pagājušā gada 4. decembrī pieņēma ĀKK-ES Kopējā Parlamentārā Asambleja, un arī uz šajā rezolūcijā minētajiem ieteikumiem.

Mums, protams, ir vajadzīga kopēja Eiropas stratēģija, tomēr viena Eiropas Savienība neko daudz nepanāks. Šī iemesla dēļ visiem šī reģiona dalībniekiem ir jāiesaistās plašas un saskaņotas rīcības īstenošanā. Reģiona valstu vadītāju augstākā līmeņa sanāksmes organizēšana ANO, ES un Āfrikas Savienības uzraudzībā būtu iespēja apņēmīgi diskutēt par šo problēmu un censties rast risinājumus ar plašas stratēģijas palīdzību.

Lai apliecinātu patiesu politisko gribu atrisināt šo situāciju, steidzami ir jāizstrādā rīcības plāns, kas šajā reģionā būtu īstenojams divos posmos. Pirmajā posmā tiktu risinātas steidzamās problēmas. Šajā posmā reģiona valstis apkopotu pieejamos līdzekļus un informāciju un saskaņotu savas darbības.

Otrajā posmā tiktu veidota vietējo iedzīvotāju izpratne par šo problēmu un meklētas iespējas, kā to novārst. Ļoti svarīgi ir nepieļaut pastāvīgu teroristu aprindu paplašināšanos, kas rodas saistībā ar to, ka reģiona iedzīvotāji ir zaudējuši cerības un mērķus.

Eiropas Savienība nedrīkst noraudzīties uz visu no malas un neko nedarīt, lai šo problēmu risinātu. Tāpēc es aicinu baronesi *Ashton* darīt visu, kas vajadzīgs, lai veicinātu apspriežu virzību uz priekšu un rastu konkrētus risinājumus šai nopietnajai problēmai.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, drošības situācijas pasliktināšanās Sahelas reģionā vairs nav tikai reģionāla problēma. Pieaugot tādu uzbrukumu skaitam, kuros par upuriem kļūst Eiropas iedzīvotāji, tā diemžēl ir kļuvusi arī par Eiropas Savienības problēmu.

Sahelas reģiona galvenā problēma ir terorisms, kas arvien vairāk izplatās un par kura upuriem lielākoties kļūst Eiropas iedzīvotāji, kuru nolaupīšana un nogalināšana ir neiedomājami bieži sastopama prakse. Šis reģions ir arī tranzīta teritorija narkotiku un ieroču kontrabandai, kā arī nelegālās emigrācijas ceļš uz Eiropu. Manuprāt, ir jāpaplašina praktiskā sadarbība ar Ziemeļāfrikas iestādēm, lai palielinātu reģiona bruņoto spēku un drošības spēku iesaistīšanos terorisma apkarošanā. Mūsu rīcībā ir arī vairāki politiskie instrumenti, kas ļauj veicināt reģionālo sadarbību šo draudu mazināšanas nolūkā.

Es ceru, ka Eiropas Savienības centieni tehniskās palīdzības jomā lielā mērā būs vārsti uz attīstības atbalstīšanu, jo mēs nedrīkstam ignorēt faktu, ka teroristu grupējumi uzskata Sahelas reģionu par labvēlīgu vidi atbalsta gūšanai, jo īpaši tāpēc, ka tā iedzīvotāji dzīvo nabadzībā un valdības vara tajā nav pietiekami stingra. Uzskatu, ka lielāks un atbilstoši mērķēts atbalsts attīstības jomā var būt svarīgs faktors, lai nodrošinātu situācijas uzlabošanu šajā reģionā.

Dominique Vlasto (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, dāmas un kungi, mēs visi esam vienisprātis, ka situācija Sahelas reģionā ir ievērojami pasliktinājusies. Šī likuma varai nepakļautā zona, kas spējusi attīstīties Eiropas pievārtē, ir apdraudējums, pret kuru mums apņēmīgi un steidzami jāvērsās. Arvien pieaug ekstrēmi noskaņoto grupējumu skaits, un tie apdraud mūsu civiliedzīvotāju dzīvību.

Arī es nosodu cilvēku slepkavības un nolaupīšanas, un esmu norūpējies par Eiropas iedzīvotāju drošību šajā reģionā. Līdz šim Maroka ir bijusi šķērslis dažāda veida kontrabandai no Sahelas reģiona. Tomēr narkotiku, ieroču un cilvēku tirgotāji tagad Maroku apiet un

Eiropas Savienību sasniedz, izvēloties ceļu caur Mauritāniju un Kanāriju salām. Es uzskatu, ka ES ir pienākums rīkoties, lai palīdzētu šīm valstīm izskaust šos apdraudējumus.

Eiropas drošību nosaka ne tikai situācija mūsu pašu teritorijā, bet arī situācija kaimiņreģionos. Ir pienācis laiks rīkoties, un es aicinu Komisiju un Padomi īstenot rīcības plānu, kas palīdzētu atjaunot drošību Sahelas reģionā.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, es kā Eiropas Parlamenta deputāts, kas nācis no Francijas ziemeļdaļas, tāpat kā *Danjean* kungs vēlos runāt ne tikai par spēcīgajām emocijām, kas rodas saistībā ar slepkavībām, par kuru upuriem kļūva divi jaunieši no Ziemeļfrancijas, bet arī par neizmērojamo netaisnības sajūtu. Es šodien godinu viņu piemiņu.

Es piekrītu *Danjean* kunga situācijas novērtējumam un atzinīgi vērtēju arī baroneses Ashton sākotnējās atbildes, kas tika sniegtas šo debāšu sākumā. Tomēr es vēlētos uzdot jums kādu jautājumu, baronese Ashton. Mēs zinām, cik vāja robežkontrole ir uz Mali un Alžīrijas dienviddaļas robežas, un mēs zinām, ka Sahelas reģiona otrā pusē arī Rietumsahāra nākotnē varētu kļūt par drošības apdraudējumu avotu līdzīgi kā patlaban Sahelas reģions.

Tāpēc sakiet, lūdzu, vai jūs plānojat pieņemt kādas iniciatīvas, jo īpaši saistībā ar autonomijas plānu, ko Marokas Karaliste iesniedza ANO un kas, manuprāt, palīdzētu nodrošināt reģionā drošību un jo īpaši — izveidot vajadzīgo dialogu ar Alžīrijas iestādēm?

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ar nožēlu jāatzīst, ka salafi spēki, kas ietilpst globālajā *Al-Qaeda* tīklā, ir atraduši patvērumu Sahelas reģionā, kas plašuma un attālā novietojuma dēļ ir lieliski piemērots viņu mērķu īstenošanai — teroristu apmācībai, nevainīgu personu nolaupīšanai (šajā brīdī es vēlos paust savu līdzjūtību nesen noslepkavoto Francijas iedzīvotāju piederīgajiem) un, protams, narkotiku kontrabandai un organizētajai noziedzībai.

No drošības viedokļa šī situācija ir saistīta ar lielām problēmām, kuras papildina līdzīgās problēmas, kas ir vērojamas Afganistānas un Pakistānas pierobežā, Somālijā un Jemenā. ES ir cieši jāsadarbojas ar mūsu ASV sabiedrotajiem, citām demokrātiskajām valstīm, piemēram, Indiju un Izraēlu, un arī mērenu uzskatu arābu un afrikāņu valdībām, lai izstrādātu kopīgu stratēģiju, kas būtu vērsta uz šo pasaules drošību apdraudošo faktoru izskaušanu.

Augstā pārstāve Ashton kundze, operācija „Atalanta” Somālijas piekrastes zonā bija veiksmīga. Iespējams, ka tagad ir jāpadomā par ko citu — par pasākumiem NATO paspārnē, par Francijas vadītu kopējās drošības un aizsardzības politikas misiju vai citiem pasākumiem, kas ļautu izskaust šos globālos draudus, jo īpaši Mali, Mauritānijā un Nigērā, kuras jau tagad ir ļoti nabadzīgas un kurām ļoti vajadzīga mūsu palīdzība.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos īsi, jo cienījamie deputāti man ir ļoti palīdzējuši, ne tikai piedāvājot atbalstu plašajai pieejai, kuru mēs izmantosim, bet arī vēršot uzmanību uz noteiktiem jautājumiem.

Ja man jāizvēlas divi no tiem, tad pirmais (un *Salafranca* kungs savā ziņā jau tam pieskārs) ir saistīts ar to, kādā veidā mums būtu jāatbalsta reģionālās iniciatīvas, kurās galvenā nozīme bieži vien ir atsevišķām valstīm, bet kurās nav iesaistīti visi reģiona dalībnieki, un ar to, kā visefektīvāk varētu nodrošināt tāda veida atbalstu, kas paredz visu šī reģiona valstu iesaisti. Es runāju par šo jautājumu mazliet plašākā nozīmē nekā cienījamais deputāts, bet es to

daru ar nodomu. Viens no mūsu izaicinājumiem ir atbalstīt iniciatīvas, kuras valstis var īstenot atsevišķi un kopā, un vienlaikus nodrošināt to efektivitāti, panākot, ka tās ir visaptverošas — vai nu iesaistīto valstu skaita, vai ievērotās pieejas ziņā.

Viens no aspektiem, kas mums jāizskata, ir iespēja līdzsvarot mūsu pašu darbības ar atbalsta darbībām, ko īsteno tie, uz kuriem tās visvairāk attiecas. Es vienmēr ļoti apzināti raugos, kā mēs, izmantojot mūsu atbalstu un mūsu rīcībā esošos instrumentus, iesaistāmies, lai atbalstītu iniciatīvas, kas ir radušās uz vietas — vietējās iniciatīvas —, jo šis bieži vien, bet ne vienmēr, ir labākais risinājums.

Šie ir tie aspekti, kas mums jāņem vērā saistībā ar Rietumsahāru un izteiktajiem priekšlikumiem. Man ir jāizvērtē, kurās jomās mēs visefektīvāk varam piedāvāt atbalstu. Vairākas apspriedes ar godātajiem deputātiem man ir likušas saprast, ka šie jautājumi, īpaši Rietumsahāras jautājums, ir kļuvuši svarīgāki. Par šo pieeju mums jādomā ļoti visaptverošā veidā. Mēs turpināsim darbu šajā jomā. Šis jautājums tiks iekļauts Ārlietu padomes apspriežu darba kārtībā, un mēs vēlreiz apspriedīsim to arī ar Parlamentu, lai būtu droši, ka virzāmies pareizajā virzienā.

Patlaban ir ļoti svarīgi virzīties uz priekšu un izstrādāt stratēģiju, kurā būtu paredzēti īstermiņa, vidēja un ilgtermiņa mērķi un arī plašās iespējas iesaistīties, ko mēs kā Eiropas Savienība, Parlaments, Komisija un dalībvalstis varam izmantot, lai apvienotu šos aspektus vienā, rūpīgi pārdomātā nākotnes stratēģijā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

SĒDĪ VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

12. Stāvoklis Baltkrievijā

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un ES Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *C. Ashton* paziņojums par stāvokli Baltkrievijā.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ES Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, notikumi, kas risinājās Baltkrievijā pēc 19. decembra vēlēšanām, šokēja mūs visus — raizpilni un nosodoši paziņojumi par vardarbību, kurus amatpersonas vērsa pret saviem iedzīvotājiem, izskanēja visā pasaulē.

Mēs ar kolēģiem satikām daudzas no cietušajām personām — opozīcijas pārstāvjus, pilsonisko sabiedrību, apcietināto tuviniekus un vienkāršos iedzīvotājus. Mums bija iespēja paust viņiem savu līdzjūtību, apliecināt mūsu solidaritāti un uzklaut viņu viedokli. Bet tagad, godājamie deputāti, ir pienācis laiks rīkoties.

Es ļoti novērtēju to, ka šī parlamenta deputātiem jau ir bijusi iespēja iesaistīties mūsu apspriedēs par šo jautājumu un ka mans kolēģis, komisārs S. Füle, pagājušajā nedēļā varēja iepazīstināt ar mūsu pašreizējo viedokli Ārlietu komiteju. Es ar nepacietību gaidu, kad varēšu izskatīt ES rezolūciju, ko jūs pieņemsiet pēc savām debatēm. Šai situācijai ir vajadzīgs steidzams risinājums, tāpēc ir svarīgi, lai mūsu centieni būtu pēc iespējas mērķtiecīgāki.

Esmu tikusies ar vairākiem Baltkrievijas opozīcijas pārstāvjiem un plašāku sabiedrību, tostarp, kā jau norādīju, ar aizturēto personu piederīgajiem. Esmu tikusies arī ar ārlietu ministru *S. Martynov*. Šīs sarunas mani pilnībā pārliecināja, ka pieredzētie notikumi bija

atklāta vērtēšana pret mūsu izpratni par cilvēktiesību, pamattiesību un demokrātijas principu ievērošanu. Neattaisnojama vardarbības izmantošana bija tikai viens no aspektiem, vēlēšanu norises atbilstību nepārprotami mazināja arī pilsoniskās sabiedrības un opozīcijas pārstāvju aizturēšana. Līdzīgi situāciju vērtēja arī Eiropas Drošības un sadarbības organizācija un Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību birojs.

Daudzi no tiem, kurus aizturēja pēdējās dažās nedēļās, ir atbrīvoti. Tomēr pret ļoti daudziem — 30 cilvēkiem — joprojām tiek uzturētas apsūdzības, par kurām var piespriest ievērojamu cietumsodu, un, kā godātie deputāti jau zina, šo cilvēku vidū ir arī prezidenta amata kandidāti.

Priekšsēdētāja kungs, es jau esmu paudusi nosodījumu Minskas amatpersonu īstenotajām represijām un esmu aicinājusi nekavējoties atbrīvot visus, kas aizturēti politisku apsūdzību dēļ, un no jauna atvērt EDSO biroju Minskā. Esmu vairojusi šī vēstījuma nozīmi, paužot to kopīgā paziņojumā ar ASV valsts sekretāri *Hillary Clinton*.

Tiekoties ar ārlietu ministru *S. Martynov*, es uzsvēru, ka ES sagaida, lai Baltkrievijas amatpersonas nekavējoties reaģē uz starptautiskās sabiedrības prasībām. Apsverot turpmākos pasākumus, mums jāievēro vairāki pamatprincipi.

Pirmkārt, miermīlīgu aktīvistu, tostarp prezidenta amata kandidātu, drošībai un aizsardzībai vienmēr ir jābūt mūsu uzmanības centrā.

Otrkārt, Baltkrievijas iedzīvotāji ir mūsu kaimiņi un partneri, un viņu intereses ir jāuzskata par īpaši svarīgām. Paužot mūsu bažas Baltkrievijas amatpersonām, mēs nedrīkstam pieļaut iedzīvotāju izolāciju.

Treškārt, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir ES ārpolitikas un Austrumu partnerības pamats un viena no tām vērtībām, kas mums ir kopīgas ar mūsu tuvākajiem partneriem. Mēs sadarbosimies ar šiem partneriem līdzīgi kā ar ASV, lai panāktu, ka starptautiskā sabiedrība raida Baltkrievijai pēc iespējas ietekmīgāku vēstījumu.

Priekšsēdētāja kungs, mūsu vērtējums ļauj izdarīt skaidru secinājumu — izmantojot mūsu iespējas, mums ir apņēmīgi un nekavējoties jāreaģē uz notikušo. Ar šo reakciju mums ir skaidri jāpauž Baltkrievijas amatpersonām mūsu viedoklis, bet mēs nedrīkstam pieļaut iedzīvotāju un pilsoniskās sabiedrības izolāciju. Mūsu reakcijai ir jābūt līdzsvarotai. No vienas puses, mums ir jāapsver mērķtiecīgu pasākumu īstenošana pret Baltkrievijas amatpersonām un, manuprāt, mums ir jāpārskata piemērojamās sankcijas. No otras puses, mums ir jāveido aktīvāks dialogs ar pilsonisko sabiedrību un iedzīvotājiem un viņus jāatbalsta, proti, mums arī turpmāk ir jāpalīdz NVO, plašsaziņas līdzekļiem un studentiem un, iespējams, vairāk jācenšas veicināt to iedzīvotāju mobilitāti, kuri vēlas ceļot uz Eiropas Savienību.

Ceļošanas aizlieguma atjaunošana prezidentam *Lukashenko* un tā piemērošana arī citām atbildīgajām personām, nepašaubāmi, ir viens no īstermiņa risinājumiem gadījumā, ja aizturētās personas netiks atbrīvotas.

Saistībā ar atbalsta palielināšanu pilsoniskajai sabiedrībai esmu lūgusi Ārējās darbības dienestu sadarbībā ar Komisiju sagatavot steidzami īstenojamo pasākumu priekšlikumus, galveno uzmanību pievēršot NVO, plašsaziņas līdzekļiem un studentiem. Es zinu, ka Eiropas Parlaments var nodrošināt stipendijas no universitātes izslēgtiem studentiem, un es ceru, priekšsēdētāja kungs, ka šo iespēju varēs izmantot. Protams, mēs centīsimies iegūt papildu līdzekļus no citiem avotiem, tostarp dalībvalstīm.

Iepriekš es pieminēju mobilitātes jautājumu, un šai sakarā jo īpaši ir runa par vīzu režīma atvieglošanu — vēlos mudināt dalībvalstu konsulārās pārstāvniecības Minskā Baltkrievijas iedzīvotāju interesēs īstenot īpašu pasākumu, kas paredz atvieglot vīzu izsniegšanu.

Priekšsēdētāja kungs, šos īstermiņa pasākumus, kurus tikko raksturoju, 31. janvārī, protams, būs jāizskata Ārlietu padomei, bet nebūt nav par agru padomāt arī par dažiem ilgtermiņa aspektiem mūsu attiecībās ar Baltkrieviju.

Pirmkārt, iepriekš es norādīju, ka mums ir jāsadarbojas ar starptautiskajiem partneriem šī jautājuma risināšanā, un tas ir viens no iemesliem, kāpēc Baltkrievijai būtu jāturpina dalība daudzpusējās sarunās, ko mēs īstenojam, un kāpēc mums būtu apņēmīgi jācenšas sadarboties ar Austrumu partnerības valstīm, lai panāktu vienprātību šajā jautājumā.

Otrkārt, attiecībā uz divpusējo finansiālo palīdzību, ko nodrošina ar Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta līdzekļiem, jānorāda, ka mums ir jāpievērš lielāka uzmanība iedzīvotāju vajadzībām un pilsoniskajai sabiedrībai.

Visbeidzot, pagājušajā gadā mēs izstrādājām kopīgu pagaidu plānu, kurā ir izklāstīta mūsu attiecību ar Baltkrieviju attīstība vidējā termiņā. Uzskatu, ka mums šis process ir jāaptur. Mums nav jāatsakās no šī kopīgā pagaidu plāna, bet ir vajadzīgas papildu apspriedes, tostarp ar pilsonisko sabiedrību, un — attiecīgā gadījumā — arī šī plāna pārskatīšana.

Priekšsēdētāja kungs, šie ir tie principi, saskaņā ar kuriem mēs patlaban darbojamies. Tagad esmu ļoti ieinteresēta uzklaut Parlamenta deputātu viedokļus.

Jacek Protasiewicz, *PPE grupas vārdā.* — (PL) Priekšsēdētāja kungs, starptautiskie novērotāji ne mirkli nešaubījās, un arī mēs nedrīkstētu šaubīties. Prezidenta vēlēšanas, kas decembrī notika Baltkrievijā, nebija godīgas. Tās nebija godīgas, tāpēc mums ir jāpārtrauc īstenot politiku, kas kopš 2008. gada ir ievērota attiecībā uz Baltkrievijas amatpersonām, proti, dialoga veidošanas un pretimnākošas attieksmes politiku. Mēs nedrīkstam turpināt līdzšinējo praksi, šoreiz ir vajadzīgi jauni lēmumi, jauna politika un stingra nostāja darījumos ar Baltkrievijas režīmu. Cita starpā šiem pasākumiem ir jāietver politiskās un vīzu sankcijas un, iespējams, arī ekonomiskās sankcijas. Šīs sankcijas mums, protams, ir jāizmanto saprātīgi un jāpiemēro tā, lai nepasliktinātu Baltkrievijas vienkāršo iedzīvotāju dzīvi, tomēr mēs arī nedrīkstam vilcināties ar to piemērošanu, tostarp ar Baltkrievijas dalības Austrumu partnerībā pārtraukšanu.

Tā kā vēlēšanas nebija godīgas, to rezultātiem nevar ticēt. Tādējādi mēs pavisam nosvērti un, pilnībā pārzinot situāciju, varam teikt, ka Baltkrievijas demokrātiskā opozīcija ir guvusi morālo uzvaru šajās vēlēšanās. Tāpēc mums ir jāatbalsta opozīcijas centieni izveidot šeit, Briselē, politisko pārstāvniecību, kas politiskajā līmenī pārstāvētu opozīcijas un visas brīvās Baltkrievijas intereses darījumos ar Eiropas Savienību un dalībvalstīm. Visbeidzot, mums ir jāizvirza prasība atbrīvot aizturētās personas — prezidenta amata kandidātus, politiskos aktīvistus, neatkarīgos žurnālistus, studentus un universitāšu lektoros. Mēs nedrīkstam atsākt sarunas ar Baltkrievijas pārstāvjiem, kamēr nav atbrīvoti visi aizturētie.

Kristian Vigenin, *S&D grupas vārdā.* — (BG) Priekšsēdētāj kungs, Ashton kundze, dāmas un kungi, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa pauž dziļu nožēlu par to, ka šīs prezidenta vēlēšanas ir izvērtušās par vēl vienu neizmantotu iespēju apņēmīgi un mērķtiecīgi iet demokrātijas virzienā.

Tomēr jāsaprot, ka Eiropas Savienības politika, kas paredzēja pakāpenisku Baltkrievijas iesaistīšanu, ja tiek izpildīti noteikti nosacījumi, ir devusi zināmus rezultātus, tāpēc aicinājumi veikt radikālas izmaiņas mūsu līdzšinējā politikā būtu jāizvērtē piesardzīgi.

Ar savu iesaistīšanos mēs panācām, ka prezidenta vēlēšanu kampaņa tomēr gūst zināmus panākumus, un, iespējams, ka šī paša iemesla dēļ Minskas laukumā pulcējās vairāk iedzīvotāju, nekā organizatori bija cerējuši. Proti, mēs, iespējams, radījām lielākas brīvības gaisotni, un Baltkrievijas iedzīvotāji šo lielākās brīvības jēdzienu pareizi interpretēja.

Tomēr tagad mums vispirms ir pietiekami skaidri un apņēmīgi jāpauž Baltkrievijas amatpersonām mūsu prasība atbrīvot aizturētās personas un nekavējoties pārtraukt visu to cilvēku vajāšanu, kuri piedalījās protestos vai tos tādā vai citādā veidā organizēja. Mēs nedrīkstam piekāpties šajā jautājumā, un mums pietiekami skaidri jāpauž mūsu viedoklis.

Jāapsver ir arī tas, ko mēs varam darīt vidējā un ilgtermiņā. Galvenais — mēs nedrīkstam pieļaut, ka šī valsts atkal nonāk izolācijā, jo, kā uzsvēra opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, Baltkrievijas izolācija nozīmētu tās iedzīvotāju izolāciju.

Mums ir jāmēģina veikt noteiktus pasākumus, kas politiku, ko attiecībā ar Baltkrieviju esam īstenojuši līdz šim, ļautu pielāgot tā, lai tā dod labumu valsts iedzīvotājiem un atbalsta tās plašsaziņas līdzekļus, pilsonisko sabiedrību un opozīciju. Šādi mēs varam radīt vidi, kurā būs iespējamas godīgas un demokrātiskas vēlēšanas.

Manuprāt, mums ir jāmēģina sasniegt šos mērķus, sadarbojoties ar tām Baltkrievijas kaimiņvalstīm, kas nav ES dalībvalstis, — ar Krieviju un Ukrainu —, un mums kā parlamentam ir jācenšas izmantot Austrumu partnerības un EURONEST piedāvātās iespējas iesaistīt piecas citas partnerības dalībvalstis kopīgos pasākumos, kas vērsti uz demokrātijas ieviešanu Baltkrievijā.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Marek Henryk Migalski (ECR). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, zinu, ka manā rīcībā ir tikai 30 sekundes.

Iespējams, ka jūsu teiktais, *Vigenin* kungs, tika neprecīzi iztulkots, bet vai jūs patiešām apgalvojāt, ka demonstrācija, kas notika pēc vēlēšanām un kas būtībā bija protests pret vēlēšanu rezultātu viltošanu un visiem izdarītajiem pārkāpumiem, ir uzskatāma par pierādījumu tam, ka vēlēšanu norise un situācija kļūst arvien labāka? Tā tas izklausījās. Man būtu ļoti grūti pieņemt to, ka jūsu teiktais tika pareizi iztulkots.

Kristian Vigenin (S&D). — (BG) Iespējams, es neizteicos pietiekami skaidri vai arī tulkojumā pazuda dažas nianšes, bet es vēlējos pateikt, ka situācija Baltkrievijā ir mainījusies tādā ziņā, ka arvien vairāk iedzīvotāju saskata vajadzību pēc demokrātijas un vajadzību cīnīties par demokrātiju. Manuprāt, tieši šajā ziņā tas, ka Minskas laukumā sapulcējās vairāk cilvēku nekā bija cerēts, ir uzskatāms par labvēlīgu rādītāju.

To es vēlējos pateikt, un es nekādā ziņā negribēju apgalvot, ka šīs pārmaiņas ir Baltkrievijā valdošā režīma nopelns.

Priekšsēdētājs. — Iespējams, ka ir problēmas ar tulkojumu angļu valodā. Vai ir problēmas ar tulkojumu angļu valodā? Lūdzu, pārbaudiet to. Nē, ar tulkošanu tas nav saistīts. Vai ir problēmas ar mikrofonu? Vai tagad viss ir kārtībā?

Kristian Vigenin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es vienmēr cenšos runāt savā dzimtajā valodā, bet reizēm man šķiet, ka, paužot viedokli par šādiem jutīgiem jautājumiem, man to nevajadzētu darīt.

Es centos pateikt, ka, manuprāt, situācija Baltkrievijā uzlabojas tādā ziņā, ka arvien vairāk iedzīvotāju saprot, ka Baltkrievijā ir vajadzīga demokrātija un ka viņiem par to ir jācīnās. Tāpēc to, ka Minskas laukumā sapulcējās tik daudz cilvēku (daudz vairāk, nekā organizatori bija cerējuši), manuprāt, var uzskatīt par labvēlīgu rādītāju. Es ceru, ka esmu paskaidrojis savu viedokli.

Kristiina Ojuland, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, bija prieks dzirdēt Augstās pārstāves teikto, un mēs pilnībā viņai piekrītam. Tas, ka Eiropas Savienība ir spējusi reaģēt uz neveiksmīgajām prezidenta vēlēšanām Baltkrievijā, ir ļoti būtisks fakts.

Kaut mēs spētu būt tikpat enerģiski, neatlaidīgi un principiāli arī pret Baltkrievijas kaimiņvalsti, kurā demokrātiskās opozīcijas apspiešana un tiesiskuma un cilvēktiesību pārkāpšana ir kļuvusi par ierastu praksi.

Demokrātijas pavājināšanās Krievijā, iespējams, ir iemesls tam, ka Kremlis ir atzinis Baltkrievijas prezidenta vēlēšanas un nodēvējis šo vardarbīgo apspiešanu par Baltkrievijas „iekšējo lietu”. Šāda vienaldzība pret nepieņemamo situāciju Baltkrievijā ir būtisks rādītājs, kas ļauj spriest par Krievijā vērojamajām tendencēm.

Eiropas Parlaments ir izstrādājis pārliecinošu rezolūciju, kurā piedāvāts īstenot mērķtiecīgas vīzu un ekonomiskās sankcijas pret *Lukashenko* noziedzīgo režīmu. Svarīgi, lai Eiropas Savienībai būtu vienota nostāja šajā jautājumā un lai dalībvalstis pārtrauktu īstenot visas divpusējās iniciatīvas ar *Lukashenko* un viņa režīmu. Mums ir jāpārtrauc sadarbība Austrumu partnerības ietvaros un cita veida sadarbība, līdz tiks atbrīvoti visi politieslodzītie. Vienlaikus mums ir jāpalielina atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai, NVO un neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem Baltkrievijā, lai sagatavotu viņus Baltkrievijas attīstībai pēc *Lukashenko* režīma krišanas, kas, jācer, tiks panākta demokrātisku vēlēšanu ceļā.

Tāpēc, Augstā pārstāve *Ashton* kundze, es vēlētos, lai jūs atbalstāt aicinājumu organizēt Eiropas mēroga forumu par Baltkrievijas nākotni.

Heidi Hautala, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, norādot, ka notikumi Baltkrievijā viņu šokēja, Augstā pārstāve pilnībā pauž arī mūsu sajūtas.

Notikumi, kas risinājās pēc 19. decembra vēlēšanām, mūs patiešām šokēja, jo daudzi no mums bija lolojuši cerības, ka Baltkrievija attiecībās ar Eiropas Savienību pakāpeniski kļūs arvien atvērtāka. Uzskatu, ka patlaban daudzas no šīm cerībām ir zaudētas. Ir ļoti satraucoši gandrīz ik stundu saņemt ziņas par to, ka Minskā un citur Baltkrievijā joprojām turpinās represiju piemērošana.

Vakar, turpinot pret cilvēktiesību organizāciju *Viasna* uzsākto vajāšanu, tika pārmeklētas organizācijas ēkas un aizturēti un apcietināti tās pārstāvji. Šī organizācija ir ļoti drosmīgi aizstāvējusi cilvēktiesības Baltkrievijā. Iestādes joprojām nav atļāvušas tās reģistrāciju.

Baltkrievijas Helsinku komiteja pēc sazināšanās ar ANO īpašo referentu tiesnešu un advokātu neatkarības jautājumos saņēma brīdinājumu. Komitejai bija pamatots iemesls uzskatīt, ka personas, kas apsūdzētas šajos ļoti nopietnajos pārkāpumos, netiks tiesātas taisnīgi.

Šodien mēs saņēmām arī jaunas ziņas par bijušo prezidenta amata kandidātu *Sannikov* kungu, viņa sievu, Minskas laikraksta *Novaya Gazeta* žurnālisti un korespondenti *Iryna Khalip* un viņu bērnu. Šīs ziņas kļuva par sensāciju visā pasaulē. Mēs uzzinājām, ka viņu bērnam, iespējams, tiks dota atļauja dzīvot pie vecvecākiem, jo vecāki ir aizturēti. Tomēr vēlos brīdināt, ka šīs pagaidām vēl nevar uzskatīt par labām ziņām. Mums ir jāsaņem apstiprinājums, un tas varētu būt gaidāms nākamnedēļ.

Kāpēc Baltkrievijā tiek īstenoti šie bargie pasākumi? Mums patiešām ir neatlaidīgi jāaicina veikt neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu saistībā ar notikušo, lai mēs varētu izprast notikumu kontekstu un noskaidrot, vai šo vardarbību, kas ir atzīta par noziedzīgu, patiešām aizsāka provokāciju organizētāji, nevis tie, kas tikai aicināja ievērot demokrātijas principus Baltkrievijā. Manuprāt, vispiemērotākā organizācija šādas izmeklēšanas veikšanai būtu EDSO vai arī ANO.

Ko var teikt par jaunām vēlēšanām? Mēs nedrīkstētu paust pāragrus aicinājumus organizēt jaunas vēlēšanas, jo vispirms ir jābrūgē ceļš demokrātiskām reformām. Mums ir jānodrošina preses, biedrošanās un pulcēšanās brīvība. Pretējā gadījumā mēs neko daudz nepanāktu pat tad, ja jaunas vēlēšanas Baltkrievijā notiktu jau šodien.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Ryszard Czarnecki, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam par stāvokli Baltkrievijā, bet nenovelsim visu atbildību tikai uz citiem. Ir viegli vainot *Lukashenko* režīmu, kas šādu attieksmi ir pelnījis, un mums tas patiešām ir jādara. Tomēr daļa vainas ir jāuzņemas arī Eiropai. Vai nav tā, ka Itālijas premjerministra *Berlusconi* kunga vizīte zināmā mērā apliecināja uzticību šim režīmam? Vai nav tā, ka Lietuvas prezidentes *Grybauskaitė* kundzes vizīte apliecināja uzticību šim režīmam? Vai nav tā, ka Vācijas un Polijas ārlietu ministru *Westervelle* kunga un *Sikorski* kunga vizīte apliecināja uzticību šim režīmam un izrādījās šim režīmam ļoti noderīga? Eiropas Savienības dalībvalstu politiķi ir devuši *Lukashenko* kungam zināmas politiskās rīcības iespējas, neprasot neko pretī. Šodien mums ne tikai ir jāpieprasa cilvēktiesību ievērošana, bet attiecīgos gadījumos arī jāuzņemas sava vaina.

Helmut Scholz, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, mana grupa neatbalstīja kompromisa rezolūciju par Baltkrieviju. Tomēr es vēlos paskaidrot, ka šāda rīcība nenozīmē to, ka mēs atzīstam šo vēlēšanu rezultātus, citādi domājošo apcietināšanu un pret viņiem vērsto atriebību. Mūsaprāt, godīgas, pārredzamas un demokrātiskas vēlēšanas („opozicionāru brīvība”, *Rosa Luxemburg* vārdiem runājot) ir pamatprasība, kas ir jāizpilda, lai mēs veidotu attiecības ar Baltkrieviju un visām citām valstīm. Cita starpā ir jānodrošina arī visu politisku apsvērumu dēļ aizturēto personu tūlītēja atbrīvošana.

Tomēr es šaubos, ka sankcijas ir patiesi efektīvs līdzeklis, kā panākt politiskās tūlītēju atbrīvošanu un radikālas izmaiņas demokrātiskajā sistēmā Baltkrievijā. Līdzšinējā pieredze liecina, ka sankciju piemērošana nav bijis pietiekami efektīvs līdzeklis nedz Baltkrievijā, nedz citās valstīs. Dāmas un kungi, jūs to zināt tikpat labi kā es. Labāks risinājums, manuprāt, būtu paust mūsu nostāju un prasības tiem, kuru rokās ir politiskā vara, politiskā dialoga kontekstā, nedot šiem spēkiem iespēju apšaubīt kritiku, ko pauž pilsoniskā sabiedrība, atsaucoties uz ārējo kritiku, izveidot pārredzamu politisko sistēmu un saskaņot mūsu centienus ar visu ārpolitikas partneru centieniem Baltkrievijā. Šis risinājums šķiet

taisnīgāks arī tādā ziņā, ka mums pašiem ir nesaskaņas, kā to apliecināja šī rīta diskusija par Ungārijas prezidentūru.

Bastiaan Belder, *EFD grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, tas, ka kopš 2010. gada 19. decembra vēlēšanām vardarbīgi ir apspiestas visas prezidenta *Lukashenko* režīma politiskās alternatīvas, nepārprotami ir mazinājis Minskas rīcības iespējas ārpusaulē. Baltkrievija pēc savas iniciatīvas pēkšņi ir pārtraukusi liekulīgo diplomātiju, ko, mētājoties starp Maskavu un Briseli, tā īstenoja pēdējos trīs gadus. Patlaban prezidentam *Lukashenko* izdodas uzturēt ciešu politisko un ekonomisko saikni ar Kremli. Tieši šīs atkarīgās attiecības nosaka vajadzību pēc aktīvākas Eiropas iesaistīšanās Baltkrievijas pilsoniskās sabiedrības attīstībā.

Tāpēc noteikti turpiniet īstenot uzskatu maiņas stratēģiju, jo tā ir būtisks priekšnoteikums, lai varētu notikt režīma maiņa. Aktīvi aplieciniet Eiropas solidaritāti. Piemēram, pēc iespējas drīzāk samaziniet vīzu izmaksas Baltkrievijas iedzīvotājiem. Sāciet konstruktīvas stratēģiskās apspriedes ar Baltkrievijas opozīciju un saistībā ar tām pievērsiet īpašu uzmanību reformistu spēkiem varas mehānismā. Tāda ir līdzsvarota politika. Brisele tagad nedrīkst novērsties no Minskas. Neatstājiet Baltkrievijas iedzīvotājus Krievijas un Ķīnas likumu varā. Paradiet viņiem neatkarīgu ceļu uz brīvu sabiedrību un demokrātisku tiesiskumu.

Traian Ungureanu (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, *Alexander Lukashenko* nekad nav palaidis garām iespēju pierādīt, ka viņš ir diktators. Decembra vēlēšanas būtībā bija tikai rituāls atkārtotai viņa iecelšanai amatā. Tomēr Eiropas Savienībā mēs nebeidzam lolot cerības, ka *Lukashenko* brīnumainā kārtā mainīsies. Mēs teicām, ka gaidīsim decembra vēlēšanas. Vēlēšanas ir notikušas, bet *Lukashenko* nav mainījies un opozīcijas pārstāvji atrodas slimnīcā vai cietumā.

Manuprāt, ir pienācis laiks pārskatīt ES pieeju Baltkrievijai. Ir skaidrs, ka Baltkrievijai nav vietas Austrumu partnerībā. Baltkrievijas dalība tajā ir jāpārtrauc. Mūsu partneris var būt tikai pilsoniskā sabiedrība. Es gaidu, kāds būs Ārlietu padomes 31. janvāra sanāksmes iznākums, un ceru, ka gan *Ashton* kundze, gan komisārs *S. Füle* ieteiks pārtraukt Baltkrievijas dalību partnerībā.

Visbeidzot, attiecībā uz *EURONEST* parlamentāro asambleju jānorāda, ka mēs vairs nedrīkstam piešķirt *A. Lukashenko* veto tiesības *EURONEST*. Baltkrievija mēdza bloķēt *EURONEST* lēmumus. Tas nozīmē, ka steidzami ir jāsasauca *EURONEST* sanāksme.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, Eiropas Parlamenta rezolūcijai, par kuru balsosim rīt, ir jāraida apņēmīgs vēstījums Baltkrievijas iedzīvotājiem, Eiropai un visai pasaulei. Ir jāpanāk, lai Baltkrievija pēc iespējas ātrāk atgriežas vismaz tajā situācijā, kāda bija pirms 19. decembra, un, īstenojot kopīgus centienus, jānodrošina, ka Baltkrievija iet demokrātijas un cilvēktiesību stiprināšanas ceļu. Patlaban visbūtiskākais mērķis ir panākt, ka tiek atbrīvoti politieslodzītie un pārtraukti uzbrukumi opozīcijai, nevalstiskajām organizācijām un brīvajai presei. Tomēr es piekrītu Augstajai pārstāvei, ka, vērsoties pret šo režīmu, mēs nedrīkstam kaitēt Baltkrievijas iedzīvotājiem. Mums ļoti precīzi jāizvērtē, vai tiks nodarīts kaitējums Baltkrievijas iedzīvotājiem un arī savstarpēji izdevīgajai saiknei ar ES dalībvalstīm tādās jomās kā uzņēmējdarbība, kultūra, izglītība un tūrisms, jo šī saikne ir būtiska, lai Baltkrievija kļūtu atvērtāka pret Eiropu.

Dialoga politika, ko pēdējā laikā īstenojām attiecībās ar Baltkrieviju, ir devusi zināmus rezultātus — tagad gandrīz puse no visiem Baltkrievijas iedzīvotājiem atbalsta ciešāku attiecību veidošanu ar Eiropas Savienību. Mums ir jāreaģē uz notikumiem Minskā, lai,

sākot ar nākamo gadu, šis skaitlis būtu vēl lielāks. Šī būtu patiesi sāpīga atmaksa 19. decembra notikumu organizētājiem. Nobeigumā vēlos vēlreiz pieminēt finansiālo, ar vīzām saistīto „Berlīnes mūri”, kas diemžēl ir izveidojies starp Eiropas Savienību un tās austrumu kaimiņiem un ir visgrūtāk pārvarams tieši Baltkrievijā. Ir pēdējais laiks nojaukt šo mūri un dot vienkāršajiem Ukrainas, Baltkrievijas, Gruzijas un Krievijas iedzīvotājiem iespēju bez grūtībām iegūt vīzas uz Eiropas Savienību. Daudzie miljoni euro, kas tiek iegūti, iekasējot neizprotami augstās vīzu maksas, patiešām neatmaksājas, jo tie padziļina no pagātnes mantoto plaisu, šajā gadījumā — starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un to kaimiņiem. Tā patiešām nevajadzētu būt.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dzīvē un, neapšaubāmi, arī politikā cerībai ir ļoti liela nozīme. Cerība ir motivācija kaut ko gaidīt, tā ļauj cilvēkiem ticēt, ka nākotnē dzīve būs labāka, un cerība ir tas, ko Baltkrievijas iedzīvotāji pēc 19. decembra notikumiem ir zaudējuši. Cerība, ka šis vēlēšanas būs demokrātiskākas nekā iepriekšējās. Cerība, ka opozīcijai šajā reizē būs lielākas izredzes un cerība, ka Baltkrievijas plašsaziņas līdzekļi sniegs Baltkrievijas iedzīvotājiem objektīvāku informāciju. Visas šīs cerības ir sagrautas.

Tieši tāpēc ES būtu jāmaina sava politika attiecībā uz Baltkrieviju. Diemžēl politika, kas paredzēja attiecību atjaunošanu ar šo režīmu, nav bijusi efektīva. ES nāksies piemērot sankcijas Baltkrievijas vadībai. Sankcijas, kas ietekmēs tās vadītājus, bet ne iedzīvotājus. Piemēram, tādas sankcijas kā visu vīzu anulēšana Baltkrievijas vadītājiem un viņu ģimenēm. Šis pēdējais minētais aspekts ir ļoti būtisks, lai mēs varētu saraut sarežģītās saites, kas saista politisko un ekonomisko varu Baltkrievijā.

Par laimi, šķiet, ka *Ashton* kundze ir uz pareizā ceļa. Komisija ir arī atbilstoši reaģējusi, pieprasot nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos. Arī Eiropas Parlaments varētu dod savu ieguldījumu situācijas risināšanā, pēc iespējas ātrāk nosūtot uz Baltkrieviju misiju un tādējādi apliecinot opozīcijai, brīvajiem plašsaziņas līdzekļiem un NVO, ka mēs viņus atbalstām. Tikai ar viņu palīdzību un viņu pūlēm būs iespējams izveidot jauno Baltkrieviju.

Nobeigumā vēlos norādīt, ka ES ir jāparūpējas par jaunas elpas piešķiršanu kaimiņattiecību programmai. Līdz šim programma nav bijusi pietiekami veiksmīga. Nav pareizi, ka attīstības jomā mēs atbalstām tikai Moldovas, Ukrainas, Gruzijas, Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājus. Izmantojot šo pašu pieeju, mēs arī Baltkrievijas iedzīvotājiem varētu parādīt, cik svarīgi viņu valsts nākotnes kontekstā ir atjaunot attiecības ar Eiropu. Šādi rīkojoties, mēs panāktu, ka Baltkrievijas iedzīvotājos atkal atgriežas cerība.

Werner Schulz (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, attiecībā uz cerībām, ka Baltkrievija pēc prezidenta vēlēšanām kļūs demokrātiskāka, esam piedzīvojuši rūgtu vilšanos. Par spīti negatīvajai pieredzei un mūsu iebildumiem pret *Lukashenko* kunga valdību Eiropas Savienība pēdējos mēnešos attiecībā uz Baltkrieviju ievēroja pretimnākošu politiku. Pavisam skaidri tika norādīts, cik lielā mērā piedāvātā sadarbība būs atkarīga no šīm vēlēšanām, un uz brīdi šķita, ka vēlēšanas vismaz daļēji būs godīgas, atbilstošas un brīvas.

Tomēr šīs nelielās piekāpšanās acīmredzot sašūpoja represīvo sistēmu tā, ka prezidents atkal parādīja savu īsto dabu, apliecinot sevi kā nežēlīgu diktatoru. Viņa ievēlēšana amatā ir nekaunīga izlikšanās, viņa vara nav likumīga, un vardarbība, ko viņš vērs pret opozīciju, ir nežēlīgs noziegums. Nelikumības vēlēšanu laikā un protestu apspiešana ir apliecinājums tam, ka Baltkrievija ir spērusi lielu soli atpakaļ. Vēlreiz atgādināšu, ka šajā valstī valda bailes un represijas. Vēlēšanu krāpnieki nekaunīgi apgalvoja, ka ir iesaistījušies ārvalstu slepenie

dienesti un diplomāti, lai gan patiesībā pati sistēma bija atbildīga par aģitatoru darbībām. Nepieņemami ir arī tas, ka slepenais dienests, kas atrodas prezidenta kontrolē un joprojām tiek dēvēts par KGB, izmanto Staļina laika metodes, lai terorizētu opozīciju un pilsonisko sabiedrību.

Nav pieļaujams, ka Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas dalībvalsts šādi pārkāpj pamattiesības. Ar šo postkomunistisko režīmu vairs nav iespējams samierināties. Mēs esam izstrādājuši Parlamenta rezolūciju, kura varētu būt labs pamats diskusijām Eiropas ārlietu ministru starpā. Rezolūcijā galvenokārt uzmanība pievērsta tādiem aspektiem kā tūlītēja aizturēto personu atbrīvošana, ievainoto medicīniskā aprūpe, absurdu apsūdzību atsaukšana un neatkarīgas izmeklēšanas komitejas izveide, kā arī vajadzībai piemērot mērķtiecīgas politiskās un ekonomiskās sankcijas, kas ietekmētu varas pārstāvjus, bet neskartu iedzīvotājus.

Mums ir jāatbalsta šis valsts proeiropeiski noskaņotie spēki, kuriem mēs esam devuši cerību, kuri vēlas valdības maiņu un kuri ir nodevuši savas balsis. Savas valsts nākotni viņi redz Eiropas Savienībā, nevis ciešākās attiecībās ar Krieviju. Tas, ka Krievijas prezidents *Medvedev* kungs, Krievijas premjerministrs *Putin* kungs un Ukrainas prezidents *Yanukovich* kungs bija pirmie valstu vadītāji, kas apsveica *Lukashenko* ar uzvaru vēlēšanās, apliecina viņu izpratni par demokrātiju un drūmās nākotnes perspektīvas, kas sagaida Baltkrieviju, ja tā raudzīsies šajā virzienā.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pavēstīt ko jaunu *Hautala* kundzei. Es ceru, ka viņa atkal ir uzlikusi ausiņas. *Hautala* kundze, informāciju, ko jūs sniedzāt par organizāciju *Viasna*, var papildināt. Šai organizācijai ne tikai tiek liegta reģistrācija, bet pavisam nesen policija arī konfiscēja visus tās datorus. Pirmdien (šie ir tie jaunumi, kurus vēlējos jums pavēstīt) es Polijā sāku vākt klēpj datorus, ko nosūtīt šai organizācijai.

Tagad pievērsīšos pamatproblēmai, komisāres kundze. Jūs norādījāt, ka „ir pienācis laiks rīkoties”. Tas tiesa. Otrā ļoti būtiska atziņa, ko jūs minējāt, bija tā, ka mēs nedrīkstam pieļaut Baltkrievijas sabiedrības izolāciju. Īstenotajiem pasākumiem ir jāatbilst šim principam, un tiem patiešām ir jābūt „saudzīgiem” pasākumiem, proti, tādiem, kas ir vērsti uz pilsoniskās sabiedrības veidošanu, plašsaziņas līdzekļu un studentu atbalstīšanu un vīzu atcelšanu. Mums ir jāatbalsta šādi pasākumi un jo īpaši jāpiešķir tiem lielāks finansējums. Tomēr es piekrītu, ka ir jāīsteno arī stingrāki pasākumi, piemēram, tie, kurus minēja *Protasiewicz* kungs vai *Ojuland* kundze. Šis jautājums ir jārisina, kombinējot abu veidu pasākumus.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, uzstādītā diagnoze un plānotā ārstēšana ir pareiza. Līdz šim problēmas ir radījis tas, ka esam pārāk maz darījuši, nevis pārāk atšķirīgas diagnozes vai ārstēšanas plāni. Tāpēc, iespējams, mums vajadzētu uzdot sev jautājumu, vai mums pietiek apņēmības šoreiz rīkoties citādi.

Mums, neapšaubāmi, ir jāpauž nosodījums, jāpieprasa aizturēto atbrīvošana, jāpiemēro sankcijas un jāapsver vajadzība pārtraukt Baltkrievijas dalību Austrumu partnerībā, tomēr vārdisks nosodījums un morālais atbalsts vien nedos vēlamo rezultātu. Mums ir vajadzīga ilgtermiņa stratēģija un rīcības plāns, un to sagatavošana būs nopietns pārbaudījums jaunajai ārpolitikai, kas patlaban tiek īstenota *Ashton* kundzes vadībā.

Nav runa tikai par Baltkrieviju. Tas, kā mēs risināsim Baltkrievijas jautājumu, noteiks patieso politisko dinamiku visā reģionā — Moldovā, Ukrainā, arī Krievijā un citās valstīs. No ģeopolitiskā viedokļa raugoties, patlaban notikumu gaita attālina Baltkrieviju no Eiropas,

un Eiropa atkāpjas; līdzīga situācija ir Ukrainā. Nepašaubāmi, mēs rīkojamies pareizi, iesakot izmantot divkāršās pārbaudes pieeju, kas paredz piemērot sankcijas režīmam un norobežoties no tā, un palielināt sabiedrībai paredzētās palīdzības apmēru. Es teiktu tā — aizstāsim soda un atbildības politiku, kas līdz šim ir vērsta pret režīmu, ar „soda piemērošanu režīmam un atbildības nodrošināšanu sabiedrībai”. Daudz svarīgāk ir atcerēties, ka mūsu partneris ir sabiedrība, nevis režīms.

Ashton kundze norādīja, ka mums jāturpina nodrošināt palīdzību. Mēs nedrīkstam darīt tikpat maz kā līdz šim. Vai mēs izdarījām visu, kas bija jāizdara? Nē, nodrošinātā palīdzība bija smieklīgi pieticīga, un mums šī situācija ir jāmaina.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, kamēr mēs šodien šeit debatējam, tikmēr *Alexander Lukashenko*, šķiet, steidz plānot savu inaugurācijas ceremoniju, kas paredzēta piektdien un kurā nepiedalīsies viesi no ārzemēm, jo starptautiskā sabiedrība uzskata, ka Baltkrievijā notikušās vēlēšanas nebija brīvas, godīgas un pārredzamas. Notikumiem attīstoties, šī diena varētu kļūt par melno piektdienu līdzās tā dēvētajai „asiņainajai svētdienai” — 19. decembrim —, kad tika aizturēti 700 demokrātiski noskaņoti protestētāji, kuru vidū bija arī septiņi no deviņiem prezidenta amata kandidātiem. Vienam no šiem kandidātiem ir lauztas abas kājas, bet kāds cits kandidāts kārtības policistu sitienu dēļ guva smadzeņu traumu.

Es aicinu *Ashton* kundzi un ES dalībvalstis atbalstīt Polijas priekšlikumus par vīzu aizlieguma piemērošanu un, kā norādīts mūsu rezolūcijā, principu, kas paredz mērķtiecīgu ekonomisko sankciju piemērošanu.

Šai sakarā jānorāda, ka viena no iespējām, kā Eiropas Savienība var palīdzēt, ir paust skaidras un vienkāršas prasības — atbrīvot visus politiešus, izbeigt amatpersonu draudus aizliegt Baltkrievijas Helsinku komitejas darbību vai ierobežot to un steidzami organizēt jaunas vēlēšanas.

Runājot par nākotni, jāsaaka, ka es piekrītu *Catherine Ashton* un manas grupas pārstāvju viedoklim, ka ir jāuztur spēkā iespēja piedalīties daudzpusējās sarunās un ka galvenā uzmanība ir jāpievērš pilsoniskajai sabiedrībai un tās atbalstīšanai. Bet es patiešām uzskatu, ka šie notikumi nav tikai pavērsiens demokrātijas un cilvēktiesību jomā Baltkrievijā, tie ir arī pārbaudījums pašas Eiropas kaimiņattiecību politikai. Jā, mēs cenšamies nodibināt drošu un ciešāku sadarbību un partnerattiecības ar mūsu kaimiņiem, lai pēc iespējas vairāk saskaņotos ar valstīm, ar kurām mums ir kopīga robeža, ja ir pausta patiesa savstarpēja apņemšanās tā rīkoties, taču šī pieeja nevar būt efektīva tajos bezdarbības gadījumos, kad šāda savstarpējā apņemšanās nav pausta un kad notiek virzība nepareizajā virzienā.

Risinot šīs debātes, mums nebūtu jāsatraucas par „sāpēm”, ko varētu radīt ierosinātās Eiropas Savienības viedās sankcijas pret Baltkrieviju, bet gan par fiziskajām sāpēm, ko sitienu laikā jūta tie, kuri atbalsta Eiropas apņemšanos ievērot demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzības principus un kuriem ir vajadzīga mūsu solidaritāte, lai beidzot varētu pielikt punktu daudzajiem sāpju gadiem Baltkrievijā.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, vēlos pateikties jums par to, ka esat tik ātri reaģējusi uz notikumiem Minskā. Es atzinīgi vērtēju arī jūsu izstrādāto koncepciju. Sankcijas, ko paredzēts piemērot tiem, kas ir atbildīgi par nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tajā ir labi līdzsvarotas ar pasākumiem, kas paredzēti Baltkrievijas iedzīvotāju atbalstam.

Vēlos pateikties arī Minhenes drošības konferencei, kura atsauc *Lukashenko* kunga ielūgumu. Šāda rīcība skaidri apliecināja, ka diktatoriem nav vietas starptautiskās komitejās un ka šādus diktatorus nedrīkst atzīt, aicinot viņus uz šādu komiteju sanāksmēm.

Pašpasludināta prezidenta starptautiska atzīšana vājina opozīciju attiecīgajā valstī, turklāt to var uzskatīt arī par demokrātijas principiem neatbilstošu vēlēšanu starptautisku atzīšanu. Tāpēc šāda konferences rīcība ir atzīstama par pareizu.

Mēs zinām, ka politiskās pārmaiņas šajā valstī tik drīz nebūs vērojamas. Mēs zinām arī to, ka *Lukashenko* kungs jau ilgi atrodas pie varas un ka viņš rīkojas sev raksturīgajā manierē. Tomēr attiecībā uz iedzīvotāju stāvokli Baltkrievijā mēs nedrīkstam gaidīt, baronese *Ashton*. Mums ir steidzami jāreaģē un jānodrošina, lai tiek atbrīvoti politieslodzītie un lai bērni atgūst savus vecākus un vecāki savus bērnus. Šie cilvēki tikai piedalījās ielu demonstrācijās, lai aizstāvētu savas demokrātiskās tiesības un skaidri paustu savas sajūtas. Pret viņiem vērstās darbības bija nepamatotas.

Baronese *Ashton*, es aicinu jūs steidzami rīkoties un ikvienā paziņojumā skaidri norādīt, ka šie cilvēki ir politieslodzītie, nevis noziedznieki. Vēlos nosūtīt sveicienus *Andrei Sannikov* un citiem ieslodzītajiem. Viņiem jāzina, ka viņi var rēķināties ar mūsu solidaritāti.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā mēnesī Kubas totalitārais režīms liedza A. Saharova balvas laureātam *Guillermo Farinas* ierasties Strasbūrā. Pēc dažām dienām mēs kļūvām par lieciniekiem represijām, kas pēc prezidenta vēlēšanām notika Baltkrievijā. Domājams, nevienam nav šaubu par to, ka *Lukashenko* režīms ir autoritārs režīms, tomēr tāpat kā *Fidel Castro* režīms Kubā tas ir arī totalitārs režīms.

Šodien mēs debatējam par to, vai *Lukashenko* režīma vadošajām amatpersonām vajadzētu liegt ieceļošanu ES. Es atbalstu viedokli, ka mums ir jābūt atvērtākiem pret Baltkrievijas vienkāršajiem iedzīvotājiem, kuri nekad nav zinājuši, kas ir brīvība un demokrātija. Jebkāda veida politiskā norobežošanās tikai nāks par labu *Lukashenko*. Baltkrievijas iedzīvotājiem ir jābūt laipni gaidītiem ES, savukārt pret *Lukashenko* totalitārā režīma pārstāvjiem mums jāievēro vēsa attieksme un ļoti stingra nostāja. Cilvēkiem, kas neievēro demokrātiskās vērtības, nav vietas demokrātiskā sabiedrībā.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, politika, ko pēdējā laikā attiecībā uz Baltkrieviju īstenoja dažas Eiropas valdības, diemžēl arī manas valsts — Polijas valdība, ir piedzīvojusi pilnīgu neveiksmi. *Lukashenko* kungs smejas par mums un, mūsu vienaldzīgās attieksmes mudināts, vajā un iesloga cietumā savus politisko oponentus. Īstenotā vienošanās un iecietības politika nav devusi vēlamus rezultātus. Mūsu mēģinājumi risināt sarunas ar diktatūru Baltkrievijā tika interpretēti kā atbalsts *Lukashenko* kungam, un mūsu cerības sagrāva decembra notikumi — uzbrukumi vairākiem simtiem opozīcijas aktīvistu, viņu nežēlīgā sišana un apcietināšana.

Ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Parlamenta deputāti raidītu skaidru vēstījumu Baltkrievijai. Eiropa nepieļaus, ka Baltkrievijas diktatūra ierobežo brīvību. Sankcijām ir jābūt mērķtiecīgām un vērstām pret režīma pārstāvjiem, nevis vienkāršajiem iedzīvotājiem. Gluži pretēji — iedzīvotājiem ir vajadzīga mūsu palīdzība, tāpat arī sabiedriskajām organizācijām, neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem un opozīcijai. Mēs patiešām varam palīdzēt, atbalstot izglītību un nodrošinot vīzu atvieglojumus. Lai nepieļautu, ka režīma rokās nonāk mūsu līdzekļi, ir jāaptur vai jāierobežo Baltkrievijas dalība Austrumu partnerībā. Jo vairāk Eiropa iesaistīsies Baltkrievijas problēmu risināšanā, jo ātrāk tiks gāzts mūsu kontinenta pēdējais diktators.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, viens no mūsdienu pasaules svarīgākajiem notikumiem ir pāreja no totalitārisma uz demokrātiju Austrumeiropas valstīs. Šo attīstību labi ilustrē Ungārija, kuras vēsturiski svarīgo prezidentūru mēs šorīt apspriedām, un spilgts piemērs ir arī mūsu priekšsēdētājs *Buzek* kungs.

Tomēr ir valstis, kurās šī pāreja nav noritējusi tik gludi. Baltkrievija diemžēl ir viena no šīm valstīm, un jo īpaši *Ashton* kundze konspektīvi izklāstīja, kas būtu darāms, lai šo situāciju risinātu.

Labākajā gadījumā varam teikt, ka Baltkrievija ir virzījusies demokrātijas virzienā, sperot divus soļus uz priekšu un vienu atpakaļ. Nesen notikušās vēlēšanās var uzskatīt par trim soļiem atpakaļ, nesperot nevienu soli uz priekšu, bet es piekřītu *Ashton* kundzei, ka mums ir jāsadarbojas ar pilsonisko sabiedrību, NVO un mūsu starptautiskajiem partneriem, lai piespiestu prezidentu *Lukashenko* pielikt punktu represijām un diktatūrai.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, 19. decembra notikumi Baltkrievijā bija brīvības un demokrātijas principu pārkāpšana. 700 personu apcietināšana, tostarp visu prezidenta amata kandidātu apcietināšana, neprasa komentārus. Vēlēšanas nebija godīgas. Šī situācija ir pārbaudījums ne tikai ES, bet arī tām valstīm, ar kurām ES ir privilēģētas attiecības, piemēram, Krievijai, kura ir atzinusi vēlēšanu rezultātus.

Mums ir jāatbalsta opozīcija un jāraida skaidrs vēstījums, ka sarunas par attiecībām ar Baltkrieviju un jo īpaši ar tās valdību mēs sāksim tikai tad, kad būs atbrīvoti visi ieslodzītie. Tomēr Baltkrievijai piemērotie ierobežojumi nedrīkst ietekmēt valsts iedzīvotājus. Mums ir jāseko Polijas piemēram un jāatvieglo vīzu režīms. Mums ir jāpalīdz tiem, kas ir palikuši bez darba un jādod iespēja studentiem, kas izslēgti no universitātēm, studēt citās valstīs. Mūsu atbalsts ir vajadzīgs neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem, tostarp abām radiostacijām un *Belsat* televīzijai. Šis nav tikai Lietuvas un Polijas uzdevums, bet arī citu dalībvalstu un Eiropas iestāžu uzdevums. Es aicinu īstenot šos pasākumus, ievērojot pēc iespējas stingrāku nostāju.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ja ir runa par mūsu principiem un mūsu pārliecību, tad šajā ziņā situācija Baltkrievijā, neapšaubāmi, ir attīstījies ļoti nevēlamā gultnē. *A. Lukashenko* vada valsti, un opozīcija ir viņa mērķis. Iedzīvotāji sagaida, lai mēs atbalstām pilsonisko sabiedrību, kura, kā pareizi tika norādīts, augstu vērtē Eiropas Savienību un tās principus, lai mēs aicinām ievērot preses brīvību un atbrīvot ieslodzītos opozīcijas līderus un it sevišķi, lai mēs izstrādājam politiku, kas atbilstu *Ashton* kundzes pieminētajai politikai, kuru es pilnībā atbalstu, un tā radām jaunus apstākļus attiecību atjaunošanai ar Baltkrieviju.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, prezidenta vēlēšanas Baltkrievijā sagādāja rūgtu vilšanos visiem tiem, kas ir sekojuši notikumiem šajā valstī vairāku gadu garumā. Es tikos ar Baltkrievijas vēstnieku Londonā, un viņš man vēlreiz apliecināja, ka šoreiz viss būs citādi, ka vēlēšanas noritēs atbilstoši starptautiskajiem standartiem un ka EDSO varēs atzīt tās par godīgām un brīvām.

Diemžēl *Lukashenko* kunga *Homo sovieticus* instinkts izrādījās noturīgāks par visu citu. Viņa disidentisko rīcību nespēja paredzēt pat viņa paša valsts augstākās amatpersonas, tostarp vēstnieki. Arī es pievienojos aicinājumam nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos un organizēt jaunas vēlēšanas, kuru pārraudzīšanas nolūkā uz Baltkrieviju tiktu nosūtīta ilgtermiņa ES novērošanas misija un par kurām EDSO ar pilnu pārliecību varētu teikt, ka tās atbilst visiem tiem standartiem, kas ļauj nodrošināt brīvas un godīgas vēlēšanas.

Maz ticams, ka Minska tam piekritīs, tomēr mums vismaz ir jāmēģina. Prasību nepildīšanas gadījumā mums nekavējoties ir jāpiemēro pastiprinātas un mērķtiecīgas sankcijas, ir jāiesaldē *Lukashenko* līdzekļi (ja varam tos atrast) un jānosaka ceļošanas aizliegums *Lukashenko* un viņa valsts augstākajām amatpersonām.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Es no savas puses gribētu atbalstīt Eštonas kundzes ziņoto par izsvērtu attieksmi pret notikumiem Baltkrievijā. Mēs ļoti bieži lietojam tīri emocionālus vērtējumus un balstām tos uz emocijām. Mēs runājam par politiskiem ieslodzītajiem, kas ir jāatbrīvo. Bet vēl jau tiesa nav bijusi. Vēl mēs nezinām, kas tur tiks, kāds lēmums, pieņemts. Tādēļ es vēl un vēlreiz lūdzu visus savus kolēģus attiekties pret tāda veida notikumiem ļoti izsvērti. Divus gadus atpakaļ Latvijā notika tas pats — kamēr notika mītiņš, nevienam neliedza mītiņot. Bet, kad pūlis, provokatora acīmredzot vadīts, atnāca un sāka graut parlamentu, tad gan policija iejaucās. Tas pats bija arī Baltkrievijā. Es gribētu ļoti zināt (es tūlīt beigšu), no kurienes nāk tā nauda, ar ko tiek barota Baltkrievijas opozīcija. Tā būtu mūsu palīdzība viņiem. Paldies!

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, plašsaziņas līdzekļos mēs atkal un atkal varam lasīt, ka, atjaunojot sankcijas pret Baltkrievijas prezidentu *Lukashenko*, kuras pirms vairāk nekā diviem gadiem tika mazinātas, mēs būtībā atzītu, ka mūsu ilgstošie centieni satuvināties ir bijuši neveiksmīgi.

Manuprāt, šie centieni bija uzskatāmi par neveiksmīgiem jau laikā, kad notika prezidenta vēlēšanas vai tika slēgti Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas biroji Minskā.

Eiropas pēdējā diktatora rīcība vēlreiz apliecina, ka cilvēktiesību pārkāpumi Eiropas Savienībai rada problēmas. Skandāls saistībā ar CIP lidojumiem vai nekonsekventā pieeja nesaskaņām, kas saistītas ar valstu teritoriālo integritāti un to iedzīvotāju pašnoteikšanās tiesībām, piemēram, Balkānu valstīs, ir iedragājuši ES reputāciju, mazinot tās līdera lomu cilvēktiesību jomā. ES uzticamību mazina arī tas, ka, darbojoties pretēji augstu vērtējamajiem Kopenhāgenas principiem, tā turpina pievienošanās sarunas ar Turciju, kuras līdzšinējā prakse cilvēktiesību jomā nav bijusi diez ko spīdoša.

Tomēr kauliņi Baltkrievijā ir mesti. Neapšaubāmi, ar paša *Lukashenko* kunga palīdzību.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka *Lukashenko* režīms īsteno arvien plašākas represijas, mūsu pienākums ir būt solidarīgiem ar Baltkrievijas iedzīvotājiem. Mums ir jāatbalsta neatkarīgie plašsaziņas līdzekļi, cita starpā, dodot tiem iespēju darboties ES teritorijā, un labs piemērs šai ziņā ir *Belsat* televīzija Polijā. Atzinīgi vērtējams atbalsta veids ir arī stipendijas studentiem un skolniekiem, jo daudzi jaunieši ir izslēgti no universitātēm un skolām tā dēvētās opozicionārās darbības dēļ. Tas pats attiecas uz vīzām. Patlaban Baltkrievijas iedzīvotājiem tās ir pārāk dārgas, un šī situācija būtu nekavējoties jāmaina. Baltkrievijas iedzīvotājiem ir jānodrošina iespēja pilnīgi brīvi ceļot uz ES, izņēmums, protams, ir režīma pārstāvji. Neapstrīdama prioritāte ir atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai, jo tieši patiesi pilsoniska sabiedrība būs tā, kas ieviesīs izmaiņas Baltkrievijā un nodrošinās labāku nākotni visiem Baltkrievijas iedzīvotājiem.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, 19. decembra prezidenta vēlēšanas iezīmēja soli atpakaļ Baltkrievijas demokrātiskajā attīstībā un attiecībās ar ES. Spēka izmantošana un opozīcijas pārstāvju apcietināšana nepavisam nav veids, kā atrisināt politiskos konfliktus. Gluži pretēji — liedzot opozīcijai tiesības uz pārstāvniecību parlamentā, tiek vairots sociālais sasprindzinājums.

Ņemot vērā šos apsvērumus, es uzskatu, ka Minskas autoritārajam režīmam nav tiesību izmantot Austrumu partnerības piedāvātās priekšrocības. Turklāt Baltkrievija atšķirībā no citām reģiona valstīm (jo īpaši Gruzijas un Moldovas Republikas) nav apstiprinājusi savas apņemšanās saistībā ar šo politiku. Pārtraucot Baltkrievijas dalību Austrumu partnerībā, patiešām tiktu piemērotas tiešas un materiālas sankcijas pret valdību. Es ceru, ka nākamā Ārlietu padome minēs šādas sankcijas kopējā nostājā.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Ashton kundze, es vēlētos uzdot Ashton kundzei mazliet netaktisku jautājumu. Vai jūs zināt, ko 1982. gadā Jerzy Buzek mēdza darīt vakaros? Vai ko vakaros mēdza darīt Janusz Lewandowski vai Donald Tusk? Viņi visi ieslēdza radio un klausījās *Radio Free Europe*, *Voice of America* vai BBC, lai uzzinātu, kas patiesībā notiek Polijā. Vēlos uzdot jums vēl kādu svarīgu jautājumu. Kā *Lech Wałęsa* un citi opozīcijas aktīvisti varēja izdzīvot pēc tam, kad Polijas komunistiskais režīms atlaida viņus no darba? Viņi visi izdzīvoja tāpēc, ka Amerikas arodbiedrību locekļi sūtīja finansiālo palīdzību. Viņiem bija iespēja klausīties radio, jo radiostacijas saņēma atbalstu un finansējumu. Šodien mēs esam atbildīgi par to, lai Baltkrievijas iedzīvotāji uzzinātu patiesību un lai finansiālā palīdzība nonāktu Baltkrievijas opozīcijas rokās.

Peter Šťastný (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā piekrītu kolēģiem, ka ir jāpiemēro sankcijas *Lukashenko* galvenajiem līdzstrādniekiem un jānodrošina atbalsts un palīdzība Baltkrievijas opozīcijai, NVO un vienkāršajiem iedzīvotājiem.

Kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā minēts, ka 2014. gada pasaules čempionāts hokejā varētu nenotikt Baltkrievijā, ja netiks atbrīvoti politieslodzītie. Šis ir saprātīgs un ļoti efektīvs ietekmēšanas līdzeklis. *Lukashenko* kungs, tāpat kā Baltkrievijas iedzīvotāji, ir kaislīgs hokeja fans. Šāda rīcība noteikti pievērstu uzmanību un radītu daudz jautājumu visā valstī.

Šāda lēmuma pieņemšana ir Starptautiskās hokeja federācijas kompetencē. Šī varētu būt iespēja uzlabot organizācijas reputāciju, kas tika aptraipīta, uzņemot SHF padomē bijušo augsta ranga KGB amatpersonu un komunistiskā režīma spiegu ASV un personu, kas palīdzēja izkrāpt miljardiem dolāru no simtiem tūkstošu iedzīvotāju. Es ceru, ka īstajā brīdī SHF pieņems pareizo lēmumu.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, man prieks, ka vairāki no mums atklāti atzina, ka tā dēvētā dialoga politika, ko īstenoja ES un daudzas dalībvalstis, ir cietusi neveiksmi. *Lukashenko*, būdams prasmīgs politiķis, ir spējis īstenot savas kampaņas programmu, viņš ir izmantojis visas politiskās un ekonomiskās priekšrocības un vienlaicīgi turpinājis nicināt demokrātiju un cilvēktiesības. Viņš ir spējis apburt pat dažus EP politiķus, piemēram, Rubika kungu, kuru šajā situācijā, šķiet, visvairāk satrauc tas, vai opozīcija saņems palīdzību no ārzemēm.

Politiskajiem līderiem noteikti ir jāpiemēro rezolūcijā minētās sankcijas. Un cerībā, ka tas veicinās demokrātijas atzīšanu, mums ir jānodrošina arī palīdzība vienkāršajiem iedzīvotājiem, kas ir zaudējuši darbu, un studentiem. Šī patiešām ir ES pēdējā iespēja parādīt savu īsto seju un apliecināt, ka mēs atbalstām Baltkrievijas iedzīvotājus viņu cīņā par demokrātiju un ka mēs vēlamies gāzt Eiropas pēdējo diktatoru.

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, vēlos visiem norādīt, ka būtu ļoti jauki, ja tie, kas vēlas izteikties saskaņā ar brīvā mikroфона procedūru, būtu klāt visu debašu laiku. Tad būtu daudz vieglāk iesaistīties aktīvajās debatēs.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šis ir izšķirošs brīdis, kad mums ir iespēja apliecināt savu solidaritāti ar Baltkrieviju. Mēs visi zinām, ka Baltkrievija ir pēdējā Eiropas

valsts, kurā valda diktatūra, un mums vajadzētu pilnā mērā apliecināt savu solidaritāti. Mēs visi zinām arī to, ka līdzekļi, ko šajā jomā piešķir ASV, ir ierobežoti, un mēs šodien vēlamies izteikt priekšlikumu izveidot finansēšanas programmu, kas būtu ļoti svarīga un kuras mērķis būtu atbalstīt ne tikai opozīciju, plašsaziņas līdzekļus un nevalstiskās organizācijas, bet jo īpaši jauniešu eliti. Galvenokārt ir runa par simtiem un pat tūkstošiem Baltkrievijas studentu, kuri nevar turpināt savas studijas, un es vēlētos izteikt ļoti konkrētu priekšlikumu, proti, *Erasmus* sistēmas ietvaros izstrādāt īpašu *Erasmus* programmu, kas būtu paredzēta tikai Baltkrievijas studentiem. Mēs zinām, ka šīs programmas īstenošana ļautu ļoti daudz ietaupīt un ka to nebūtu grūti realizēt, turklāt mūsdienīgu un jaunu nākotnes perspektīvu nodrošināšana, paverot iespējas demokrātiskas valsts izveidei, varētu izrādīties efektīva ilgtermiņā, un es aicinu komisāri par to parūpēties.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ES Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, vēlos teikt lielu paldies jums un visiem deputātiem, kas šodien piedalījās šajās ļoti svarīgajās, mērķtiecīgajās un pārdomātajās debatēs. Es noteikti rūpīgi izskatīšu Parlamenta rezolūciju par šo svarīgo un sarežģīto jautājumu.

Ir pagājis tikai viens mēnesis kopš šīs krīzes sākuma, un notikumi ir risinājušies ļoti strauji. Es, protams, ceru, ka atbilstīgi mūsu kopīgajiem mērķiem notikumu gaita beidzot ievirzīsies labvēlīgākā gultnē. Ir jāatbrīvo aizturētās personas, un Baltkrievijai ir jāsāk īstenot visaptverošas reformas. Es ļoti ceru, ka parlamentārajai sadarbībai arī turpmāk būs liela nozīme šajā procesā.

Daudzi deputāti atbalstīja atziņas, kuras es paudu debašu sākumā — vajadzību skaidri apzināties, ka notikušais ir nepieņemams, ka mēs grasāmies rīkoties saistībā ar notikušo un ka mēs vēlamies atbalstīt pilsonisko sabiedrību, jauniešus, plašsaziņas līdzekļus un studentus, proti, tās cilvēku kategorijas, par kurām runāja daudzi deputāti.

Paustie viedokļi mani lielā mērā ir iedrošinājuši. Mēs turpināsim darboties, lai nodrošinātu, ka visi šie pasākumi tiek īstenoti.

Visbeidzot vēlos norādīt, ka, tiekoties ar ģimenēm un opozīcijas līderiem, es viņiem pavisam skaidri teicu, ka mēs vēlamies, lai ieslodzītie tiek atbrīvoti no cietuma un lai Baltkrievija attīstās mums visiem vēlamā virzienā, proti, patiesas demokrātijas virzienā.

Es ļoti atklāti paudu mūsu viedokli arī ārlietu ministram. Tagad viņu ziņā ir mainīt nostāju un darīt to, kas, kā viņi paši ļoti labi apzinās, viņiem ir jādara. Pretējā gadījumā starptautiskā sabiedrība būs spiesta rīkoties.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2011. gada 20. janvārī.

– *Ashton* kundze, jūs atrodaties šajā zālē kopš plkst. 15:00, un tagad ir plkst. 18:15. Vai jūs vēlētos piecu minūšu pārtraukumu nelielai atpūtai? Ja nē, tad mēs varam turpināt.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ES Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, esmu spiesta pamest šīs debātes, jo man jādodas uz Turciju, kur ir paredzētas sarunas ar Irānu. Mans kolēģis un draugs *Stefan Füle* aizstās mani debašu pēdējā daļā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Indrek Tarand (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Stāvoklis Baltkrievijā ir ļoti satraucošs, un ES ir jāveic atbilstoši pasākumi. Šai sakarā vēlos informēt jūs par kādu aktuālu sazvērestības teoriju, kuru man vakar atklāja kāds Baltkrievijas uzņēmējs.

Viņš apgalvoja, ka pats prezidents *Lukashenko* nemaz nav vēlējies, lai pēc vēlēšanām izveidotos šāda situācija, un ka šādu notikumu gaitu ir noteikusi Baltkrievijas un Krievijas slepeno dienestu sadarbība, kuras mērķis ir bijis kavēt centienus izveidot sadarbību starp ES un Baltkrieviju.

Protams, ka šādas teorijas nav iespējams pierādīt, tomēr mums jāņem vērā, ka, piemērojot sankcijas atbildīgajām Baltkrievijas partijām, mēs varam nodarīt kaitējumu arī Baltkrievijas iedzīvotājiem, pilsoniskajai sabiedrībai un tamlīdzīgi. Pieļaujot iespēju, ka Krievijai varētu būt slepena saistība ar šo situāciju, es vēlos vēlreiz atgādināt to, ko Parlamentam esmu teicis jau iepriekš — Francija nolēma pārdot Krievijai *Mistral* tipa karakuģi, un esmu pārliecināts, ka tai nāksies šo rīcību nožēlot.

13. ES un Lībijas pamatnolīgums

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Ārlietu komitejas vārdā iesniegtais *Ana Gomes* ziņojums ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par pašreizējām sarunām par ES un Lībijas pamatnolīgumu (A7-0368/2010) [2010/2268(INI)].

Ana Gomes, referente. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Lībijas pozīcija migrācijas plūsmu kontrolēšanā uz Eiropu ir stratēģiska, turklāt Lībijai ir ievērojami enerģijas resursi un liels potenciāls kā kaimiņvalstij un partnerei Magribas reģionā.

Dažām dalībvalstīm ir ciešas attiecības ar Lībiju, bet ir svarīgi, ka šādu attiecību pamatā ir Eiropas Savienības pamatvērtības un intereses. Tāpēc, lai veicinātu būtiska politiskā dialoga uzturēšanu, mēs atbalstām attiecību izveidi ar Lībiju, noslēdzot pamatnolīgumu, kas aptver dažādas sadarbības jomas.

Tomēr nedrīkst aizmirst, ka Lībijā valda diktatūra, kuras laikā iepriekš nopietni pārkāptas cilvēktiesības, notikuši teroristu uzbrukumi un īstenotas iejaukšanās citu valstu lietās, lai gan dažos pēdējos gados ir novērojamas pazīmes, kas liecina, ka šī valsts vēlas doties pretējā virzienā. Tāpēc Parlaments var atbalstīt pamatnolīgumu ar Lībiju tikai tad, ja tajā tiek atrunāti konkrēti nosacījumi. Kā obligāts nosacījums jāizvirza tas, lai Lībija ļauj Apvienoto Nāciju Organizācijas augstajam komisāram bēgļu jautājumos atkal strādāt šajā valstī ar paplašinātām pilnvarām. Teikšu pavisam skaidri: ja nav ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos, nav nolīguma.

Lībija jāpārliecina ratificēt Ženēvas Konvenciju par bēgļiem. Tā kā Lībija jau ir ratificējusi Āfrikas Konvenciju par bēgļiem, tad ir grūti saprast, kāpēc tās tiesību sistēmā netiek atzīts bēgļu statuss.

Eiropas Savienības un Lībijas atpakaļuzņemšanas nolīgumu nedrīkst piemērot tiem, kas apgalvo, ka ir patvēruma meklētāji, bēgļi vai personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un nolīgums ir pilnībā jāpiemēro saskaņā ar neizraidīšanas principu. Vairs nedrīkst atkārtoties tādas nopietnas situācijas kā pagājušajā vasarā, kad 400 eritrejieši tika gandrīz izraidīti no Lībijas.

Eiropas Savienībai ir jānudina Lībija rast juridiskus un sociālus risinājumus, lai uzlabotu necilvēcīgos dzīves apstākļus, kādos mitinās Lībijā strādājošie apmēram divi miljoni imigrantu jeb ceturtā daļa iedzīvotāju. Šie imigranti ir pelnījuši tiesisku aizsardzību, pret viņiem vairs nedrīkst attiekties kā pret *abeed* — vergiem. Eiropas Savienībai ir jāiegulda līdzekļi kopējās programmās, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību, kura aizvien paplašinās un rada graužošanas sekas, īpaši sievietēm un bērniem. Ir jāpalielina Eiropas Savienības atbalsts Starptautiskajai Migrācijas organizācijai un visām organizācijām, kuras palīdz migrantiem, kas dodas tranzītā caur Lībiju, lai tādējādi varētu uzlabot to migrantu apstākļus, kuri atrodas aizturēšanas vietās, kur jau atkal uzturas aizvien vairāk cilvēku, lai gan pagājušā gada vidū šīs vietas negaidīti kļuva tukšas.

Eiropas Savienībai jāpārlicina Lībija pieņemt nāvessoda moratoriju un jāpieprasa Lībijas varas iestādēm publicēt sodīto valstu un ārvalstu pilsoņu vārdus. Eiropas Savienībai ir jāuzstāj uz to, lai Lībija ratificē Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtus. Sadarbības ietvaros Eiropas Savienībai ir jāveicina tādas reformas, kas modernizē sociālās, politiskās un tiesu varas struktūras, kuras atver valsti ār pasaulei, dod sabiedrībai brīvu informāciju, veicina plašsaziņas līdzekļu neatkarību un veic ieguldījumus korporatīvo un darba organizāciju, kā arī pilsonisko sabiedrību pārstāvošo pārējo organizāciju spēju uzlabošanai. Tunisijā notikusī M. Bouazizi revolūcija noteikti atbalsosies arī kaimiņzemē Lībijā, un to saprot pat M. Gaddafi režīms.

Īstenojot Bengāzī veltīto rīcības plānu un paplašinot to attiecībā uz citiem medicīnas centriem un citām sabiedrības veselības prasībām, mums ir jāstiprina atbalsts, ko sniedzam veselības jomā Lībijā. Mēs saprotam, ka Eiropas Komisijas un Lībijas sarunas ir pavirzījušās uz priekšu, lai gan ir radušies arī daži sarežģījumi attiecībā uz tirdzniecību un sadarbību enerģētikas jomā.

Mūsaprāt, lai veicinātu sarunas un uzraudzītu situācijas attīstību Lībijā, būtu drīzumā jāizveido ES birojs Tripolē.

Komisāra kungs, šajos ieteikumos mēs aicinām Komisiju sniegt detalizētu informāciju par sadarbībā ar Lībiju izmantotajām un plānotajām budžeta pozīcijām. Es ceru, ka jūs drīz varēsiet sniegt mums šo informāciju.

Visbeidzot, vēlos norādīt, ka tikai nesen Parlaments varēja piekrist Padomei piešķirtajām sarunu pilnvarām. Tas ir nepieņemami, un tā nevar turpināties. Noslēgumā vēlos pateikties visiem ēnu referentiem par sadarbību, jo bez viņiem nebūtu iespējams panākt tik plašu vienprātību jautājumā, par kuru ir tik daudz pretēju viedokļu.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, pateicos par iespēju informēt Parlamentu par Eiropas Savienības un Lībijas pamatnolīgumu.

Jau tagad Komisija un Eiropas Parlaments jautājumā par Lībiju darbojas cieši līdzās. Mūs vieno kopējas intereses, proti, nodrošināt pozitīvu attīstību mūsu attiecībās ar Lībiju, kas ir svarīga kaimiņvalsts. Šajā sakarā vēlos īpaši sveikt Delegāciju attiecībām ar Magribas valstīm par Tripoles vizītē panākto vienošanos, kas nudien paredz regulāras apspriedes ar Lībijas parlamentu.

Esmu apņēmies nodrošināt to, ka mūsu iestāžu ciešā sadarbība nepārtrūkst. Es labprāt regulāri informēšu Eiropas Parlamentu par jaunākajiem notikumiem saistībā ar sarunām par pamatnolīgumu. Es zinu, ka mūsu galvenais sarunu vadītājs pēc katras sarunu sesijas informē jūs par pārrunāto.

Ļaujiet man jūs informēt par jaunāko situāciju. Novembra vidū Tripolē pabeidzām sarunu devīto kārtu. Nākamā kārtā paredzēta 24.—26. janvārī, un tā notiks Briselē. Kopš sarunu uzsākšanas pirms vairāk nekā diviem gadiem esam guvuši labus panākumus. Patiesībā provizoriski esam vienojušies par nolīguma preambulu un sešām sadaļām no desmit. Sevišķi esam panākuši provizorisku vienošanos attiecībā uz sadaļu par politisko dialogu, kura aptver svarīgas norādes uz cilvēktiesību ievērošanu, cīņu pret masu iznīcināšanas līdzekļiem, cīņu pret terorismu utt. Lībija ir piekritusi uzturēt regulāru dialogu par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kas bija mūsu galvenais mērķis. Patiesībā mēs esam gandarīti par panākto šīs sadaļas sakarā.

Kā jūs, iespējams, zināt, ir arī daži nenokārtoti jautājumi, proti, attiecībā uz enerģētiku un tirdzniecību. Enerģētika patiesi ir Lībijas ekonomikas kodols — tā veido 70 % no Lībijas IKP. Tāpēc var saprast to uzmanību un piesardzību, ar kādu Lībija runā par šo jautājumu. Kas attiecas uz tirdzniecību, jāsaka, ka Lībijas sarunu pieredze par sarežģītiem tirdzniecības nolīgumiem ir ierobežota. Tāpēc šajā jomā gūti mēreni panākumi. Abu pušu eksperti regulāri tiekas, lai nodrošinātu to, ka pēc iespējas ātrāk varam panākt vienošanos šajos divos jautājumos, tomēr, protams, pastāv arī sarežģīti politiskie jautājumi.

Viens no tiem ir saistīts ar Romas Statūtiem. Lībija kategoriski atsakās iekļaut skaidru norādi uz Romas Statūtiem. Tomēr tā ir gatava sadarboties ar Eiropas Savienību cīņā pret nesodāmību, īpaši to noziegumu sakarā, kas minēti Romas Statūtos.

Arī jautājumā par migrāciju manāmi sarežģījumi, īpaši tāpēc, ka Lībija atsakās uzņemt atpakaļ trešo valstu valstspiederīgos. Es ņemu vērā Parlamenta ieteikumu attiecībā uz šo īpašo sarunu aspektu, un es to neapšaubāmi pārrunāšu ar dalībvalstīm.

Pievēršoties jautājumam par migrāciju, es varu nomierināt Parlamentu, jo mēs esam apņēmušies panākt to, ka Lībija atzīst savas starptautiskās saistības attiecībā uz neizraidīšanas principu. Eiropas Savienībai šis aspekts ir ļoti svarīgs. Tāpat mēs uzskatām, ka Lībijai noteikti pēc iespējas ātrāk ir jāpievienojas Ženēvas 1951. gada Konvencijai un tās 1967. gada Protokolam par bēgļu statusu. Tomēr jānorāda, ka Lībija ir pateikusi, ka tā neparedz ievērot šo Konvenciju.

Tāpat vēlos uzsvērt, ka mēs rūpīgi vērojam, kā attīstās sarunas starp Lībiju un ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, cerot, ka tiks rasts pieņemams risinājums un ANO augstais komisārs varēs pilnībā izmantot savas pilnvaras, turklāt likumīgi drošā vidē.

Vispārīgāk runājot, oktobrī mēs panācām vienošanos ar mērķi attīstīt sadarbību ar Lībiju visās ar migrāciju saistītajās jomās, tostarp jautājumos par starptautisko aizsardzību, migrējošo personu apstākļu uzlabošanu Lībijā, migrācijas pārvaldīšanu un robežkontroli. Tas ir pozitīvs panākums, jo mums ir jāsadarbojas ar Lībiju, lai atrisinātu visas problēmas, ar kurām tā saskaras migrācijas sakarā.

Nobeigumā vēlos vēl pastāstīt par sarunu norādēm, kurām Parlaments ir atkārtoti lūdzis piekļuvi. Es ļoti labi apzinos, kādas saistības uzliek Lisabonas līguma 218. pants. Kā jau jūs zināt, sarunu norādes klasificē kā Padomes dokumentu. Tāpēc Padomei jūsu lūgums bija jāizvērtē horizontāli. Esmu priecīgs ziņot, ka šīs debātes ir beigušās un, kā jau jūs, iespējams, zināt, Padome ir piešķirusi piekļuvi Eiropas Savienības un Lībijas pamatnolīguma sarunu norādēm attiecībā uz atrunāto kārtību un Padomes drošības reglamentu. Padome ir attiecīgi informējusi Ārlietu komitejas priekšsēdētāju.

Ioannis Kasoulides, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, 2009. gada jūnijā Padome ierosināja par prioritāti izvirzīt atpakaļuzņemšanas nolīguma noslēgšanu ar Lībiju un Turciju, kas tika uzskatītas par galvenajiem nelegālās imigrācijas vārtiem uz Eiropu.

Lībijas vārti skar galvenokārt Maltu un Itāliju. Masveida nelegālā imigrācija draud izmainīt Maltas demogrāfisko sastāvu. Lai gan visi atzīst, ka atbildība jāuzņemas kopīgi, praksē tiek darīts maz, lai izmainītu šo tendenci. Iebraucēju skaits Maltā samazinājās tikai tad, kad Itālija, kas izjuta līdzīgas sekas, parakstīja divpusēju nolīgumu ar Lībiju, ar kuru Lībija apņēmas patrulēt gar savu krastu un ostās.

Tomēr ir jābūt ES un Lībijas atpakaļuzņemšanas nolīgumam, kas ir saistīts ar pamatnolīgumu. Sarunas ir grūtas, tomēr mēs atbalstām Komisijas centienus un mudinām to turpināt sarunas, līdz tiks gūti panākumi.

Mēs atzinīgi vērtējam migrācijas un sadarbības nolīgumu, kuru Komisija un Lībija parakstīja pagājušā gada oktobrī. Lībija ir jā sagatavo tādu jautājumu risināšanai kā aizsardzības sistēma patvēruma meklētājiem, zemes robežu pārvaldība, likumdošanas pielīdzināšana Āfrikas konvencijai par bēgļiem un migrantu plūsmu pārvaldīšana.

Mēs zinām, kāda ir situācija cilvēktiesību jomā, mēs zinām par atkarīgajām tiesu iestādēm, apstākļiem aizturēšanas vietās, spīdzināšanu un nāvessodu Lībijā. Tomēr atpakaļuzņemšanas nolīgums ir vajadzīgs. Tas neattiecas uz cilvēkiem, kuriem ir tiesības uz patvērumu, kuriem vajadzīga politiskā aizsardzība, vai pret kuriem Lībijā varētu izturēties ļaunprātīgi, turpretim neizraidīšanas princips attiecas uz visiem.

Pier Antonio Panzeri, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, *Gomes* kundzes veikums ir nopietns ieguldījums darbā, kas Komisijai būtu jāveic pamatnolīguma noteikšanā.

Lībijai neapšaubāmi ir izšķiroša loma cīņā pret terorismu, miera un drošības nodrošināšanā Āfrikā, cīņā pret nelegālo imigrāciju Vidusjūras reģionā, kā arī enerģētikas nozarē. Tāpēc par Eiropas Savienības stratēģijas mērķi jāizvirza Lībijas integrācijas konsolidēšana starptautiskā politiskā un ekonomiskā sistēmā, kurā valda kopēji noteikumi.

Lai to panāktu, attiecībā uz Lībiju jāizvirza vairāki nosacījumi, un tieši to darīt aicina arī ieteikums. Vispirms, runājot par imigrāciju, — Lībija ir nepārprotama tranzīvalsts. Tas ir ļoti svarīgi, tomēr šī iemesla dēļ nedrīkst ņemt vērā tikai drošības, imigrācijas apturēšanas un izraidīšanas aspektu.

Lai risinātu šo jautājumu, ir jābūt valdībai, kuru virza ekonomikas un sociālās politikas plūsmas, kas ir līdzvērtīgas migrācijas problēmai, politisko bēgļu atzīšanas jautājumam un tam, ka Lībija ratificē Ženēvas Konvenciju, kā arī —visbeidzot— problēmai, kas saistīta ar imigrantu atpakaļuzņemšanu, kuras pamatā ir noteiktas garantijas imigrantu dzīves apstākļu nodrošināšanai.

Ir vēl arī jautājums par ekonomikas un demokrātisku reformu ieviešanu, lai panāktu to, ka šajā svarīgajā valstī tiek sekmēta demokrātija. Kā liecina notikumi kaimiņzemē Tunisijā, mums šim jautājumam būs jāpievērš lielāka uzmanība.

Visbeidzot, šis ieteikums aicina pārdomāt divpusēju nolīgumu nozīmi. Šādi nolīgumi noteikti var palīdzēt definēt un risināt problēmas, tomēr tie nav galīgais risinājums. Piemēram, sarežģījumi ar itāļu zvejas laivām liecina par to, ka iespēja noslēgt divpusēju nolīgumu neatrisina problēmas. Patlaban tiek pārskatīta partnerības un kaimiņattiecību

politika, tostarp tiek pausts aicinājums pārdomāt Lībijas jautājumu citā aspektā, tātad iekļaujot Parlamentu.

Daudzi no mums ir aicinājuši darīt zināmas Padomes pilnvaras attiecībā uz šo pamatnolīgumu. Šajā sakarā, komisāra kungs, ir patiešām jāizjauc pašreizējais ritms un aizvien biežāk Eiropas Parlaments jāiesaista jaunu politisko nostādņu noteikšanā valstīm Eiropas dienvidos.

Kristiina Ojuland, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties referentei par izcilo darbu, cenšoties konsolidēt visu Eiropas Parlamenta grupu nostājas.

Pievērsoties šim ziņojumam, vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir atrisināt to imigrantu situāciju Lībijā, kuri mēģina šķērsot Vidusjūru. Es pilnībā saprotu dienvidos esošo dalībvalstu raizes par nelegālo migrantu plūsmu un spiedienu, kādu tā rada uz šo valstu budžetiem, kā arī sabiedrību kopumā.

Tomēr, neaizmirstot par dalībvalstu interesēm, mēs nedrīkstam ignorēt Eiropas vērtības. ES nevar atļauties mērcēt rokas kāda patvēruma meklētāja vai bēgļa asinīs. Nevienam ES un tās dalībvalstu nolīgums ar Lībiju nedrīkst izraisīt necilvēcīgu izturēšanos, spīdzināšanu vai kāda sodīšanu ar nāvi. Tāpēc mani uzmundrināja komisāra teiktais par panākumiem, kas manāmi ES un Lībijas attiecībās un sarunās.

Franziska Katharina Brantner, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, mēs bijām liecinieki tam, kā Tunisijā cilvēki sacēlās pret nospiedošu un aizvainojošu režīmu, kas tiem daudzus gadus bija liedzis izmantot pamata cilvēktiesības. Tas ir liels kauna traips ES, ka tik daudz gadu esam atbalstījuši šādu diktatūru. Lai situāciju padarītu vēl sliktāku, ES riskē pieļaut tās pašas kļūdas Tunisijas kaimiņzemē Lībijā.

Ja Komisija un Padome nemainīs kursu, tad stabilitātes, robežkontroles un migrācijas vārdā tās dos iespēju nākamajam diktatoram šajā reģionā. Kā nesen atkal manījām, viens no Z. Ben Ali labākajiem draugiem — M. Gaddafi — sistemātiski pārkāpa savu pilsoņu cilvēktiesības, īpaši migrējošo darba ņēmēju tiesības. Par spīti tam ES un dažas tās dalībvalstis veido aizvien ciešākas attiecības ar Lībiju, un patlaban ES pat organizē sarunas par šo pamatnolīgumu.

Tāpēc es aicinu Padomi un Komisiju ņemt vērā ļaunu vēstošās pazīmes un pārliecināties par to, ka pirms līguma noslēgšanas ar Lībiju tiek izpildīti turpmāk minētie nosacījumi.

Pirmkārt, Lībijai ir jāratificē un jāīsteno ANO Konvencija par bēgļiem un ir jāpiešķir ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos neierobežota piekļuve valstī; otrkārt, tai ir jānodrošina atbilstoša aizsardzība un tiesības migrantiem un ir jāpieņem tiesību akti patvēruma jomā, tostarp neizraidīšanas princips; treškārt, ar Lībiju nevar noslēgt atpakaļuzņemšanas nolīgumu, ja netiek novērsti riski, kas saistīti ar necilvēcīgu un pazemojošu attieksmi pret migrantiem Lībijā.

Es nūdien nedomāju, ka tas notiks drīz, tāpēc no sirds ceru, ka Komisijas sarunas par atpakaļuzņemšanas nolīgumu būs nesekmīgas.

Turklāt visos sarunu procesa posmos par notiekošo pilnībā jāinformē Parlaments.

Zaļie asi iebilst pret jebkādu netīru darījumu ar tādu diktatoru kā M. Gaddafi uz migrantu un Lībijas pilsoņu rēķina. Turpmāks ES atbalsts šim despotiskajam režīmam nav saskaņā ar ES vērtībām un juridiskajām saistībām un nenāk par labu ilgtermiņa interesēm šajā

reģionā. Kā spilgti apliecināja notikumi Tunisijā, tikai demokrātiska un brīva valsts var būt patiesi stabila un pārtikusī.

Pārlicināsimies, ka ES neatkārtos to pašu kļūdu vēlreiz.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Lībijā ik dienas tiek pārkāptas cilvēktiesības, un tur nav demokrātijas. Kopš pulkvedis M. *Gaddafi* nāca pie varas pirms 41 gada, viņš nekad nav balotējies vēlēšanās. Pat politiskās partijas ir aizliegtas.

M. *Gaddafi* ir Āfrikas *Fidel Castro*. Viņš cenšas sevi parādīt kā augstsirdīgu tautas tēvu, pat apgalvojot, ka valsts hierarhijā viņam nav nekādas oficiālas lomas. Manā valstī, Apvienotajā Karalistē, mēs viņu pazīstam citādāk — kā agrāko terora aktu sponsoru, īpaši 1988. gada sprādziena Lokerbijā sponsoru.

Lai uzspodrinātu savu starptautisko tēlu un laikam jau darītu sev godu, viņš izmaksāja sērojošajām ģimenēm kompensāciju, bet patiesībā Rietumi šo disidentu M. *Gaddafi* pilnībā izstumtu no savas sabiedrības, ja vien Lībijā nebūtu tik daudz naftas un gāzes. Tas M. *Gaddafi* dod pārkāpumu pār ES, un viņš ir mēģinājis sašķelt Padomi, pielabinoties atsevišķu dalībvalstu vadībām.

Tomēr pragmatisku apsvērumu dēļ es atzīstu, ka ir vajadzīga reāla tirdzniecība un diplomātiskās attiecības starp ES un Lībiju pamatnolīguma ietvaros. Lai gan man šķiet, ka patiesībā mēs tikai konsolidējam M. *Gaddafi* varu, ko noteiktā termiņā dinastijas pēctecībā neizbēgami mantos kāds no viņa dēliem līdzīgi kā Ziemeļkorejā.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā vēlos pateikties referentei par padarīto darbu un *Füle* kungam par klātbūtni šodienas debatēs. Mūsaprāt, visādā ziņā nestabilajā Vidusjūras reģionā ir pastāvīgi jāpalīdz veidot izpratni un sadarbību, kas balstīta uz vienlīdzīgām attiecībām, kurā tiek ņemtas vērā asimetrijas un nevienlīdzības, kas dažādajās attīstības jomās pastāv starp Vidusjūras valstīm, kā arī starp Eiropas Savienību un tās kaimiņvalstīm šajā reģionā; ir jāveicina sadarbība, kuras mērķis ir ilgstošs miers. To var panākt, ja tiek uzturēts dialogs, kas balstīts uz abpusēju cieņu, un tāpēc mums jābūt atvērtiem abpusējai ietekmei. Tāpēc mēs atbalstām Eiropas Savienības un Lībijas attiecību stiprināšanu.

Tomēr ir atsevišķi delikāti jautājumi, kuriem šo attiecību veidošanas procesā pievēršama īpaša uzmanība. Es galvenokārt pieminēšu bēgļus, imigrantus un atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Ar Lībiju ir jānoslēdz atpakaļuzņemšanas nolīgums, kas ietilptu pamatnolīgumā, par kuru Eiropas Savienība un Lībija patlaban apspriežas. Ja šāds nolīgums tiek parakstīts, bet vienlaikus netiek veiktas nekādas reformas imigrantu sociālo un ekonomisko apstākļu uzlabošanai, tad tā rezultātā tiks sekmēti turpmāki cilvēktiesību pārkāpumi; tas nozīmē, ka mēs atbalstīsim imigrantu piespiedu atgriešanu apstākļos, kas negarantē tiem drošību vai minimālus pieņemamus dzīves standartus.

Mums jāpieprasa, lai Lībijas varas iestādes pienācīgi atzīst ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos klātbūtni. Tāpat mums ir jārunā arī par delikāto nāvessoda jautājumu. Vispareizāk būtu mēģināt panākt vienošanos, paredzot nāvessoda atlikšanu Lībijā līdz tā pilnīgai atcelšanai.

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atbalstu Eiropas Savienības un Lībijas pamatnolīguma noslēgšanu, jo salīdzinājumā ar pagātņi tas ir solis uz priekšu tādu svarīgu jautājumu risināšanā kā imigrācija, sadarbība

ekonomikas un veselības aizsardzības jomā, īpaši cīņā pret AIDS, un savā ziņā arī enerģētikas programma.

Kāds cits svarīgs jautājums ir Lībijas kontrole pār teroristu aktivitātēm, ne tikai savā teritorijā, bet arī pie valsts dienvidu robežas. Panākumi gūti sakarā ar Padomes un Lībijas valdības nolīgumu, tostarp par vispārējiem principiem, kā, piemēram, Romas Statūtiem un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bēgļu statusu. Protams, darāmā vēl ir daudz, tomēr Parlamentam ir jāatbalsta nolīgums, par kuru jau tiek vestas sarunas, neatgriežoties diskusiju stadijā, ar to riskējot zaudēt jau gūtos rezultātus.

Es ceru, ka Eiropas Savienības un Lībijas sadarbība dos tos pašus rezultātus, kas tika panākti, noslēdzot Lībijas un Itālijas sadraudzības nolīgumu, ar kuru, cita starpā, tika atrisināts ieilgušais strīds par valsts koloniālo pagātņi. Ja ar valdībām un valstīm ir jārisina īpaši jautājumi, tad sarunu biedrus izvēlēties nedrīkst.

Barry Madlener (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisija Lībijai — draudīgai valstij — un tās diktatoram *M. Gaddafi* ir nodrošinājusi jaunu eksporta produktu. Mūsdienās naftas ražošana nav vienīgais veids, kādā Lībija iegūst naudu, — tās bagātība pieaug arī tāpēc, ka tā šantažē Eiropu. Diktators *M. Gaddafi* nopelnīs 60 miljonus euro no Eiropas nodokļu maksātāju naudas, par to aizkavējot Āfrikas laimes meklētāju ierašanos Eiropā. Šie 60 miljoni euro ir tikai sākums, jo patlaban *Gaddafi* kungs pieprasa palielināt šo summu līdz 5 miljardiem euro gadā, vēl piedraudot, lai tas tiktu izdarīts. Iespējams, Eiropas Komisija ļauj *Gaddafi* kunga glītajam izskatam maldināt sevi, tomēr es šim cilvēkam neuzticos ne par mata tiesu.

Man līdzī ir daži pēdējo gadu avīžu raksti: *M. Gaddafi* pieprasa ES miljardus; Lībija izdara spiedienu uz Londonu un Edinburgu; *M. Gaddafi* grib vairāk naudas, pretējā gadījumā viņš ļaus Eiropai kļūt melnai; *M. Gaddafi*: „Islāmam ir jākļūst par Eiropas reliģiju”; *M. Gaddafi* noraida demokrātiju, atbalstot stingrāku šariata likuma ievērošanu; *M. Gaddafi* kā tirgošanās ēsmu izmanto 30 miljonus afrikāņu, kuri vēlas ierasties Eiropā; *M. Gaddafi* grib uzsākt svēto karu pret Šveici.

Godājamie Eiropas Parlamenta deputāti, mēs nedrīkstam atalgot šo nelieti *M. Gaddafi*. Mums vajadzētu sodīt viņu, ja Lībija arī turpmāk ļaus tik daudziem bēgļiem brīvi iekļūt Eiropā. Tāpat mums nevajadzētu bēgļiem piešķirt bēgļu statusu vai pastāvīgo uzturēšanās atļauju. Viņi ir nekavējoties jāsūta atpakaļ uz Āfriku. Ja mēs bēgļiem piešķirsim Eiropas bēgļu statusu un pabalstus un nodrošināsim arī apmācību programmas, tad uz mūsu pusi plūdis aizvien lielāka patvēruma meklētāju straume, kurā daudzi arī noslīks, cenšoties nokļūt uz Eiropas cietzemes. Patvēruma meklētāju milzīgā pieplūduma patiesais iemesls ir Eiropas Savienības pārlieku augstsirdīgā un nespēcīgā patvēruma politika.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Lībija veiksmīgi ratificē starptautiskus nolīgumus, tomēr šķiet, ka tikpat veiksmīgi tā atturas no šo nolīgumu īstenošanas. Kāds negods, ka Lībijai ir vieta un balsstiesības ANO Cilvēktiesību padomē. Starp citu, negods, ka tās ir arī Saūda Arābijai. Ar spēcīgu spiedienu no Lībijas lielākā tirdzniecības partnera, proti, Eiropas Savienības, Lībija patiešām jāpiespiež pievērst lielāku uzmanību tam, ko nozīmē cilvēktiesību un brīvību ievērošana un ko tā ietver.

Kā mēs visi zinām, ES attiecībās ar Lībiju pastāv vairāki aspekti attiecībā uz to, kā būtu jāattiecas pret bēgļiem. Kamēr Padome un Komisija nepārlicinās Lībiju ļaut šajā valstī likumīgi uzturēties ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos, nevarēs būt ne mazākās pārliecības par to, kā Lībijā izturas pret bēgļiem.

Lībijas vadītājs ir untumu meistars, kuram nevar uzticēties. ES ar šo cilvēku gatavojas noslēgt pamat nolīgumu. Jābrīnās, kā gan jēdzienu „pamata” izprot tādā režīmā, kādu īsteno pulkvedis M. *Gaddafi*, kurš neciena neko, kas saistīts ar cilvēktiesībām. Mēs zinām, ka Lībijā tiek plaši īstenota diskriminācija pret strādājošiem migrantiem valstspiederības dēļ un strādājošie migranti no Āfrikas tiek vajāti rases dēļ.

Cilvēka cieņa ir svarīgāka par naudu. Tāpēc cilvēktiesību un brīvību ievērošanas aspektam patiesībā ir jābūt tik svarīgam, ka, ja tas netiek ņemts vērā, mēs nedrīkstam izdot cilvēkus valstij, kurā praktizē spīdzināšanu un citu necilvēcīgu attieksmi. Starp citu, tas atrunāts arī Eiropas Savienības hartās.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, Lībija ir trešā lielākā naftas un gāzes piegādātāja Eiropas Savienībai, savukārt Eiropas Savienība ir galvenā Lībijas tirdzniecības partnere un nodrošina vairāk nekā divas trešdaļas šīs valsts kopējās tirdzniecības. Mums jāņem vērā arī varas iestāžu sekmes Tripolē, veiksmīgi panākot to, ka šī valsts vairs netiek izolēta un tai neuzliek embargo, bet tā kļūst par atvērtu un ekonomiski un diplomātiski dinamisku valsti.

Tomēr Eiropas Savienība nav tikai ekonomisko interešu kopiena; tās pamatā ir arī vērtību kopums, par kuru mēs nevaram aizmirst pragmatisma vārdā. Jāatzīst, ka Lībija vairs nespē sponsorēt terorismu, tā ir atsacījusies no kodolieroču programmas, piekritusi izmaksāt kompensācijas teroristu uzbrukumos cietušo upuru ģimenēm, atbrīvojusi bulgāru medmāsu, kurām tika piespriests nāvessods par HIV izplatīšanu, un parakstījusi nolīgumus ar dažām Eiropas valstīm. Manuprāt, mums šī attīstība ir jāveicina, tomēr Eiropas Savienības un Lībijas partnerībai ir vajadzīgs stingrs morālais pamats.

Šajā sakarā *Gomes* kundzes ziņojumā minēti nopietni trūkumi cilvēktiesību jomā, kuri mums ir jānovērš; es apsveicu referenti ar padarīto darbu. Pagājušajā gadā mēs pieņēmām rezolūciju, kurā prasījām, lai Lībija atceļ nāvessodu. Manuprāt, būtu labi, ja mēs atkārtotu šo prasību atcelt nāvessodu, piebilstot vēl par starptautisko normu ievērošanu tiesiskā taisnīguma jomā, īpaši tāpēc, ka nelikumību upuri ir ārvalstnieki.

Īpaša uzmanība jāpievērš migrantu un bēgļu problēmai, jo gan migrantus, gan bēgļus Lībija izdod to izcelsmes valstīm, kurās viņu dzīvība ir pakļauta nopietniem draudiem, savukārt tie, kurus Lībijā atpakaļ nogādā Itālija, visticamāk saskaras ar bargu atreibību. Tajā pašā laikā ir jāizdara attiecīgs spiediens, lai Lībija pieņemtu tiesību aktus patvēruma jomā un tiktu panākta vienošanās par biroja atvēršanu ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos, kurš Lībijā reģistrēja gandrīz 13 000 bēgļu un patvēruma meklētāju.

Pievēršoties atpakaļuzņemšanas nolīgumam kā daļai no ES un Lībijas pamat nolīguma, es aicinu Pado mi atlikt šo ieceri, jo tas nozīmētu repatriāciju uz valsti, kurā sistemātiski tiek pārkāptas cilvēktiesības. *S. Berlusconi* valdības politiku nevar ņemt par piemēru. Itālijas īstenotais izņēmuma gadījums nedrīkst kļūt par Eiropas likumu.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Gandrīz neticami, ka Eiropas iestādes joprojām vēlas noslēgt pamat nolīgumu ar tādu diktatūru kā Lībija.

Mēs nevaram turpināt apgalvot, ka Lībijai ir svarīgas tirdzniecības attiecības ar Eiropas Savienības dalībvalstīm un ka tā rīkojas kā Eiropas Savienības partnere Vidusjūras baseinā, un atstāt cilvēktiesību ievērošanu otrajā plānā.

Primārais nosacījums, kura īstenošana ļautu mums uzsākt ticamu dialogu ar Lībiju, ir tāds, ka tai ir jāratificē Ženēvas konvencija. Mēs nedrīkstam iztirgot ekonomiskās intereses pret

cilvēku dzīvībām: runa nav tikai par Lībijas pilsoņu dzīvībām, bet arī to cilvēku dzīvībām, kas ierodas no citām valstīm, bēgot no pilsoņu kariem un vajāšanām reliģijas dēļ, un dodas caur Lībiju, saskaroties tikai ar nāvi un briesmīgu spīdzināšanu.

Mēs nedrīkstam aizmirst tūkstošiem palīgā saucienus no cilvēkiem, kas atrodas Lībijas cietumos. Mēs nedrīkstam aizmirst šausmas, kas mums atklājās *Gandufa* cietumā.

Lībijas pilsoņi nevar izmantot daudzas politiskās un pilsoniskās tiesības, piemēram, vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvības. Pilnīgi nepieņemams ir mutiskais grozījums, ko iesniegusi Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), aicinot aizvietot jēdzienu „nolīgums” B apsvērumā ar „Itālijas un Lībijas nolīgumi par kopēju krasta apsardzi”, un Itālijas delegācija no *Italia dei Valori* balsos pret to.

Itālijas un Lībijas nolīgums ir daudz sarežģītāks: tas ir līgums, kurā ietverti precīzi nosacījumi jautājumos, kas ir daudz sarežģītāki par kopējo krasta apsardzi. Lai Eiropas Parlaments saglabātu ticamību, tam „lāpsta” jāsauc par „lāpstu”, pat tad, ja tas šķiet apkaunojoši.

Atsevišķas sarunas ir jāuzsāk par ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, Apvienoto Nāciju Organizācijas bēgļu aģentūru, kas nespēj pildīt savus pienākumus Lībijā un ko tur valdošais režīms apsūdz neticamās nelikumībās un noziegumos. Vai tas var būt pamats nolīgumam? Mēs nevaram sadarboties ar teroristiem vai diktatoriem. Mēs esam Eiropas Parlaments, nevis ekonomikas giganta direktoru padome.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Gomes* kundzei par mums doto iespēju apspriest sarunu pilnvaras, kas neapšaubāmi ir sarežģītas, gluži tāpat kā pats sarunu saturs. Tunisijas piemērs būtu jāuztver kā brīdinājums, ka mums ir jārikojas piesardzīgāk, īpaši attiecībā uz to, kā mēs ziņojam par šīm sarunām.

Mēs nevaram gluži vienkārši gūt panākumus sarunās un atzīmēt to, ka, piemēram, tāds režīms kā *M. Gaddafi* īstenotais ir šķietami piekritis atsevišķām norādēm cilvēktiesību jomā, jo šis režīms ir plaši pazīstams ar to, ka būtiski pārkāpj visas pamattiesības. Turklāt visi mūsu krastos izkāpušie migranti, lai gan to skaits ir ievērojami mazāks, daudzkārt apgalvo, ka izvarošanu, spīdzināšanu, ļaunprātību, piespiedu repatriācijas, masveida izraidīšanas un rasistisko darbību dēļ labprātāk noslīks šurp ceļā nekā dosies atpakaļ uz Lībiju. Tas jau tika pieminēts, un es atkārtošu vēlreiz: saraksts, kurā minēti nopietni, lieli cilvēktiesību pārkāpumi Lībijā, ir garš.

Tāpēc, protams, es uzskatu, ka mums nekavējoties jādara viss iespējamais, lai uzlabotu šo cilvēku situāciju. Tas ir augstā komisāra bēgļu jautājumos uzdevums, un mūsu uzdevums ir nometināt uz dzīvi personas, kuras augstais komisārs ir identificējis. Te jādarbomas arī kopienas organizācijām, kuras patlaban tur ir ārkārtīgi vājas, tāpēc visos iespējamajos veidos jāpadara spēcīgākas.

Manuprāt, ja mēs no tiesas vēlamies veikt uzdevumus, kurus nolīgumos esam izvirzījuši ārpolitikas sakarā, mums darāmā vēl ir ļoti daudz, pirms atpakaļ uz Lībiju varēsīm sūtīt migrantus, kuri ES uzturas nelegāli.

David Campbell Bannerman (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, 2007. gadā prezidents *N. Sarkozy* noliedza jebkādu saikni starp piecu bulgāru medmāsu atbrīvošanu Lībijā un Lībijas pasūtījumu Francijas raķešu sakarā, kuru vērtība ir 240 miljoni euro.

Šos ieročus pārdeva valstij, kura ir atbildīga par sprādzieniem Lokerbijā un par ieroču piegādi teroristiem. Pat *M. Gaddafi* dēls norādīja, ka šie divi darījumi ir saistīti. Runa bija par ieročiem apmaiņā pret ieslodzītajiem.

2004. gadā ES atcēla ieroču embargo pret Lībiju, pretī saņemot migrācijas pārvaldību. Šajā gadījumā runa bija par ieročiem apmaiņā pret robežām.

Tagad „*London Times*” ziņo, ka *Ashton* kundze negaidīti vēlas atcelt ES ieroču embargo pret Ķīnu, kas tika uzlikts Tjaņņmeņas laukumā notikušā slaktiņa dēļ, apgalvojot, ka šis embargo ir „būtisks traucēklis, kas kavē veidot spēcīgāku ES un Ķīnas sadarbību”.

Patiesībā es domāju, ka tas ir būtisks traucēklis, kas kavē glābt euro, vai ne tā? Gluži tāpat kā darījumā ar Lībiju, arī šajā gadījumā šķiet, ka ES tik izmisīgi vēlas glābt euro, ka ir gatava riskēt ar mūsu kolektīvo drošību, jo tikai ķīniešiem ir pietiekami daudz naudas, lai glābtu euro. Te runa ir par ieročiem apmaiņā pret obligācijām. Ķīnas ārvalstu valūtas rezerves ir 2,9 triljoni Amerikas dolāru. Ķīna jau ir iegādājusies Grieķijas, Spānijas un Portugāles obligācijas. Tajā pašā laikā Ķīna ir valsts, kuras datoru meklētājprogrammās nav iespējams atrast vārdu „demokrātija” un kurā tūkstošiem cilvēku ik gadus soda ar nāvi.

Tāpēc es nūdien vēlos zināt, cik zemu ES kritīs, lai glābtu euro?

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Tunisijas valdības gāšana ir izraisījusi šoka viļņus kaimiņvalstīs Magribas valstu reģionā, kur lielākā daļa valstu ir diktatūras, tostarp arī Lībijā. Protams, šādas radikālas pārmaiņas dod iespēju izveidot demokrātiju, tomēr tikai tad, ja šo situāciju neizmanto islāmiskie aģitatori.

Nemieri noteikti ietekmēs arī bēgļu pieplūdumu. Tāpēc šajā jautājumā mums ir ciešāk jāsadarbojas ar Āfrikas valstīm. Tomēr aicinājums, kuru pulkvedis *M. Gaddafi* izteicis Eiropas Savienībai, proti, maksāt Āfrikai vismaz 5 miljardus euro gadā nelegālās imigrācijas apkarošanai, pilnīgi noteikti ir došanās pretējā virzienā. Eiropas Savienības valstis jau tagad maksā miljardiem euro attīstības palīdzībai. Manuprāt, palīdzības sistēma ir nekavējoties jāpārskata, lai nodrošinātu to, ka tā nav labvēlīga diktatūrām un korumpētiem režīmiem, bet tā vietā palīdz cilvēkiem, kam palīdzība tiešām vajadzīga.

Turklāt ES ārlietās par prioritāti jāizvirza kristiešu nožēlojamās situācijas uzlabošana islāma valstīs.

Wolfgang Kreissl-Dōrfler (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Füle* kungs! Mēs esam atbildīgi par visiem vīriešiem, sievietēm un bērniem, kas dodas bēgļu gaitās uz šejieni, jo viņu dzīvībai draud briesmas. No vienas puses, šī atbildība izriet no tām morālajām vērtībām, kādas Eiropa patlaban pārstāv, kā arī no daudzu eiropiešu personīgās vēstures, kura bieži vien šajā sakarā tiek piemirsta, un, no otras puses, šī atbildība izriet no tiesiskajām garantijām, ko nosaka starptautiski līgumi un konvencijas.

Ja mēs uzņemamies atbildību, tad mums jābūt gataviem uzņemties arī slogu, kas nāk līdzī šādai atbildībai. Tas nozīmē, ka šis slogs ir vienlīdzīgi jāsadala visām dalībvalstīm. Tas pilnīgi noteikti nenozīmē to, ka atbildība jāuzņemas dažām valstīm, kuru robežas sakrīt ar ES ārējām robežām, tāpat tas nenozīmē to, ka ir jāmaksā režīmiem, piemēram, pulkveža *Gaddafi* īstenotajam, lai tas atbrīvo mūs no šā sloga, un šis arī ir tas jautājums, kuru es nespēju piedot.

Saprātīsim pareizi. Ir ļoti labi, ja mēs spējam aizkavēt to, ka cilvēki dodas bīstamā ceļā, kas var apdraudēt viņu dzīvību. Diemžēl pulkvedi *Gaddafi* un viņa režīmu dzīvību glābšana vai cilvēku aizsargāšana nerūp. Viņu interesē tikai nelokāmi finansiāli fakti. Eiropas Savienībai jābūt piesardzīgai, lai tā nekļūst par tāda režīma sabiedroto, kas pilnībā ignorē cilvēktiesības.

Es esmu bijis nometnēs Lībijā, un esmu redzējis tur notiekošo. Tāpat mums bija iespēja parunāt ar atbildīgajām personām. Viņus nerūp cilvēktiesības vai patvēruma došana cilvēkiem. Viņi sūdzējās par to, ka neesam nodrošinājuši lielgaballaivas, kas tiem palīdzētu efektīvāk aizsargāt savas robežas. Mēs esam darījuši pareizi, nenodrošinot pulkvedi *Gaddafi* ar laivām, jo tās varētu kļūt par divējāda lietojuma precēm. Arī tas mums ir jāņem vērā. Mēs nedrīkstam nodot savas vērtības tāpēc vien, ka vēlamies gūt ekonomisku labumu vai noslēgt atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Tāpat es uzskatu, ka mums vajadzētu izvērtēt visu Parlamenta locekļu pilnvaras sarunām, nevis tikai dažu. Ar slepeno diplomātiju mēs tālāk netiksim, jo īpaši ne pēc tā, ko Eiropas Savienībā esam pieredzējuši saistībā ar pulkveža *Gaddafi* režīmu, citā vārdā to nevar nosaukt. Tas ir vēl viens aspekts, ko nevajadzētu aizmirst, un es aicinu jūs par to parūpēties. *Gomes* kundze minēja visus kritērijus, kas jāizpilda, ja vēlamies kādreiz nonākt nolīguma fāzē.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Priekšsēdētāja kungs, tiem, kas iebilst pret nolīgumu ar Lībiju, vajadzētu saprast, ka šī valsts ir mūsu kaimiņvalsts! Kaimiņus nedrīkst ignorēt. Ir jārod veids, kā sadzīvot ar kaimiņu, lai gan tas nebūt nenozīmē to, ka ir jāatbalsta kaimiņa rīcība.

Kolēģiem, kas nāk no valstīm, kuras neatrodas Lībijas kaimiņos, ir viegli kritizēt šo nolīgumu, bet Vidusjūras valstīm, kuras atrodas tuvu Lībijai, ir daudz grūtāk būt kritiskām, jo tām ir jārod sadarbības veids ar šo valsti.

Taisnība, nolīgumā vajadzētu iekļaut sadaļu par imigrāciju, tāpat kā atpakaļuzņemšanas nolīgumu. Bez šaubām, jāņem vērā arī visu patvēruma meklētāju tiesības uz starptautisko aizsardzību.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šīs debātes par Lībiju notiek laikā, kad ļoti svarīgas pārmaiņas notiek vēl vienā Vidusjūras reģiona kaimiņvalstī, proti, Tunisijā.

Esmu vienmēr ticējis, ka Eiropas Savienības uzdevums ir veicināt nopietnas reformas Vidusjūras reģionā, lai šis reģions varētu kļūt par brīvības un labklājības telpu. Jau savās iepriekšējo gadu runās Parlamentā atkārtoti esmu teicis, ka Eiropas Savienības politikas uzmanības centrā nevar būt vienkārši *status quo* uzturēšana.

Tas gan nav īpašais jautājums, par kuru debatējam šodien, proti, šodien mēs pārrunājam pamatnolīgumu ar Lībiju. Vēlos uzsvērt, ka ir jāsadarbojas ar Lībiju migrantu plūsmas pārvaldīšanā un ir jābūt nolīgumam par nelegālo imigrantu atpakaļuzņemšanu, tostarp trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu, kā atrunāts visos Eiropas Savienības noslēgtajos atpakaļuzņemšanas nolīgumos.

Tā kā Lībija ir ievērojama tranzītvalsts, nebūtu izdevīgi pakļauties tās pozīcijai, kas ir pretrunā šim nolīgumam, jo tas paustu arī ļoti negatīvu vēstījumu sarunām ar Maroku un Alžīriju par atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, kuras jau daudzus gadus ir iestrēgušas strupceļā.

Tomēr mums ir jāuzstāj arī uz to, lai Lībijas varas iestādes ievēro bēgļu tiesības, tostarp — kā jau tika iepriekš minēts — neizraidīšanas principu.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Magribas valstīm pienākuši grūti laiki. Par to nepārprotami liecina pēdējo dienu asiņainās sadursmes Tunisijā.

Pašreizējā vēstures posmā mēs pieļautu nopietnu kļūdu, ja neatzītu to, cik steidzīgi un svarīgi ir stiprināt attiecības ar Lībiju, kas atrodas Vidusjūras sirdī un ieņem svarīgu lomu

migrantu plūsmas apturēšanā un regulēšanā. Par spīti pretrunām — es biju Lībijā kopā ar *Gomes* kundzi — es nešaubos, ka pamatnolīgums noteikti palīdzēs cīnīties pret terorismu, nodrošināt pamatbrīvības un risināt enerģētikas jautājumu. Ignorējot Lībiju un Magribas valstis, mēs pieļāu ļoti nopietnu kļūdu.

Etalonmodelis ir sadraudzības nolīgums ar Itāliju, ko varētu īstenot, lai nodrošinātu to, ka šis pamatnolīgums patiešām ir stabils.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, pateicos Parlamenta locekļiem par piezīmēm. Referentei *Gomes* kundzei es nosūtīšu detalizētāku informāciju par nacionālajiem indikatīvajiem plāniem laika periodam no 2011. gada līdz 2013. gadam, norādot 60 miljonus euro, kas tiek nodrošināti mūsu programmām Lībijā.

Es labi apzinos, ka atsevišķi jautājumi attiecībā ar Lībiju rada problēmas. Tomēr Eiropas Savienība ir izvēlējusies veidot attiecības ar Lībiju, lai visus jautājumus varētu risināt atklāti un konstruktīvi, tostarp arī ļoti delikātus jautājumus, piemēram, par cilvēktiesībām, pamatbrīvību ievērošanu un migrantu tiesībām.

Pagājušajā gadā es kopā ar *Cecilia Malmström* apmeklēju aizturēšanas centru Lībijas tuksnesī. Man nav nekādu ilūziju attiecībā uz problēmām, ar kurām saskaramies. Tāpat man bija iespēja saprast, kādas ir mūsu alternatīvas rīcībai migrācijas jomā.

Ļaujiet piebilst vēl kādu personīgo piezīmi: mēs ar šīm sarunām nevienu neatalgojam; mēs rūpējamies par savām interesēm atbilstoši vērtībām, kurām ticam. Lībija ir izrādījusi spēcīgu vēlmi padziļināt attiecības ar Eiropas Savienību. Mūsaprāt, tas ir labi, un Eiropas Savienībai ir jāturpina rīkoties saskaņā ar iesaistīšanās politiku. Es, protams, apņemos rūpēties par to, lai viss tiktu darīts pilnīgi pārredzami, ņemot vērā Eiropas Parlamenta uzskatus.

SĒDI VADA: L. TÓKÉS

Priekšsēdētāja vietnieks

Ana Gomes, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties visiem kolēģiem, kuri piedalījās šajās debatēs.

Manuprāt, šajās debatēs spilgti atklājās dilemmas, kuru priekšā atrodamies. Viesojoties Lībijā kolēģa *Panzeri* kunga vadītās delegācijas sastāvā 2010. gada novembrī, es secināju, ka mums ir jārikojas iesaistoties. Mēs apzināmies, ka mums jāstrādā ar sarežģītu sarunu biedru, tomēr būtu nekaunīgi rīkoties citādi, jo mums taču ir cilvēcīgas saistības pret tiem, kuri Lībijā smagi cieš, īpaši migranti, kas dodas cauri Lībijai, saskaroties ar turienes situāciju.

Es uzskatu, ka daudzas grūtības pastāv tāpēc, ka šis režīms ir izolēts. Par spīti šīm grūtībām un tam, ka mums nav ilūziju par drīza nolīguma panākšanu vai ka tiks izpildīti visi mūsu ierosinātie nosacījumi, mums arī turpmāk jārikojas atbilstoši šai nostājai. Manuprāt, tas ir skaidrs.

Tāpēc ir ļoti svarīgi panākt to, ka Tripolē tiek izveidota ES delegācija, jo, manuprāt, — kā jau daudzi šeit minēja — tas, kas patlaban notiek Tunisijā, par spīti atšķirībām atbalsosies arī Lībijā. Tur situācija daudzējādā ziņā ir atšķirīga tāpēc, ka cilvēki ir pilnīgi atkarīgi no ienākumiem, ko nodrošina nafta.

Tomēr mūsu vēstījums ir tāds, ka par spīti mūsu atšķirīgajai izpratnei patlaban mēs esam apņēmušies cieši sekot līdz Komisijas sarunām. Esmu pateicīga par paziņojumiem, kādus

esam saņēmuši un kuri bijuši noderīgi. Mēs turpināsim sekot līdzi un jebkurā laikā spēsim dot ieteikumus.

Manuprāt, pateicoties plašajai vienprātībai, kas panākta, sadarbojoties ar maniem ēnu referentiem un visiem citiem, mēs paužam — ne tikai Padomei un Komisijai, kurām ir dots uzdevums vest sarunas, bet arī sarunu biedriem no Lībijas — ļoti skaidru vēstījumu par to, kuri aspekti, mūsaprāt, ir pilnīgi noteikti jāizpilda, lai uzlabotu divpusējās attiecības, kā arī vēstījumu par būtisko jautājumu, kas saistīts ar cilvēktiesību ievērošanu Lībijā. Šis vēstījums ir nepārprotams.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2011. gada 20. janvārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ES un Lībijas sarunu uzsākšanu, kas palīdzēs Eiropas Savienībai veidot jaunus attiecības Vidusjūras reģionā un Āfrikā. Tāpat es uzskatu, ka sadarbība ar Lībiju ir lietderīga, risinot tādus jautājumus kā drošība un stabilitāte, migrācija, sabiedrības veselība, attīstība, tirdzniecība, klimata pārmaiņas, enerģētika un kultūra.

Tomēr es aicinu Padomi un Komisiju steidzināt Lībiju ratificēt un īstenot Ženēvas 1951. gada Konvenciju par bēgļiem un tās 1967. gada Protokolu, tostarp pilnībā sadarboties ar ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, lai tādā veidā nodrošinātu atbilstošu aizsardzību un tiesības migrantiem, kā arī pieņemt tiesību aktus patvēruma jomā, kuros attiecīgi tiktu atzīts bēgļu statuss un tiesības, īpaši kolektīvas izraidīšanas aizliegums un neizraidīšanas princips.

Tāpat es atgādinu Padomei un Komisijai par to pienākumu pilnībā nodrošināt ES ārpolitikas atbilstību Pamattiesību hartai, īpaši tās 19. pantam, ar kuru tiek aizliegta kolektīva izraidīšana un iedibināts neizraidīšanas princips. Es mudinu Padomi un Komisiju pieprasīt, lai Lībijas varas iestādes paraksta saprašanās memorandu, ar ko ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos piešķirtu valstī juridisku statusu ar pilnvarām pilnībā īstenot piekļuves un aizsardzības pasākumus.

14. Izmaksas, ko rada patvēruma meklētāju pieteikumu izskatīšana dalībvalstīs (debātes)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies jums, *Gomes* kundze. Ar to debātes tiek slēgtas. Balsošana notiks rīt pulksten 12.00. Nākamais darba kārtības punkts ir pēdējais šodien izskatāmais ziņojums jeb, precīzāk izsakoties, jautājums Padomei un Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, par izmaksām, ko rada patvēruma meklētāju pieteikumu izskatīšana dalībvalstīs. Vispirms es došu vārdu jautājuma sagatavotājam *Nadja Hirsch*. Jums ir divas minūtes laika.

– Jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā iesniedza *Nadja Hirsch, Renate Weber, Cecilia Wikström, Louis Michel, Sonia Alfano, Stanimir Ilchev, Nathalie Griesbeck* un *Jan Mulder*, par tādas informācijas pārsūtīšanu, kas attiecas uz izmaksām, ko radījusi patvēruma pieteikumu izskatīšana dalībvalstīs (O-0169/2010 - B7-0662/2010),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā iesniedza *Nadja Hirsch, Renate Weber, Cecilia Wikström, Louis Michel,*

Sonia Alfano, Stanimir Ilchev, Nathalie Griesbeck un Jan Mulder, par tādas informācijas pārsūtīšanu, kas attiecas uz izmaksām, ko radījusi patvēruma pieteikumu izskatīšana dalībvalstīs (O-0170/2010 - B7-0663/2010),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) vārdā iesniedza *Monika Hohlmeier* un *Simon Busuttill*, par informācijas sniegšanu par izmaksām, kas dalībvalstīs rodas sakarā ar patvēruma meklētāju pieteikumu izskatīšanu (O-0175/2010 - B7-0664/2010),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) vārdā iesniedza *Monika Hohlmeier* un *Simon Busuttill*, par informācijas sniegšanu par izmaksām, kas dalībvalstīs rodas sakarā ar patvēruma meklētāju pieteikumu izskatīšanu (O-0176/2010 - B7-0665/2010),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā iesniedza *Monika Flašková Beňová, Claude Moraes, Sylvie Guillaume, Carmen Romero López un Antonio Masip Hidalgo*, par stāvokli attiecībā uz Komisijas priekšlikumu pārstrādāt Patvēruma procedūru direktīvu (O-0179/2010 - B7-0003/2011),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā iesniedza *Hélène Flautre*, par stāvokli Procedūru direktīvas jomā (O-0210/2010 - B7-0004/2011) un

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā iesniedza *Kyriacos Triantaphyllides, Cornelis de Jong, Cornelia Ernst un Marie-Christine Vergiat*, par informācijas nodošanu Parlamentam un Komisijai par Padomē neatrisinātajiem jautājumiem par direktīvu patvēruma procedūru jomā (O-0177/2010 - B7-0002/2011).

Nadja Hirsch, *autore.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs Eiropas Parlamentā esam vienojušies, ka vēlamies, lai līdz 2012. gadam tiek ieviesta kopēja Eiropas patvēruma sistēma. Tas nozīmē arī vienādu vai līdzīgu noteikumu ieviešanu visās dalībvalstīs.

Taču sistēmas ieviešana ir saskārusies ar pretestību, un galvenokārt to izraisa fakts, ka, diskutējot par patvēruma paketi, mums netika sniegta pietiekama informācija; reizēm mēs to vispār nesaņēām vai arī saņemtā informācija bija pretrunīga. Mums bija ļoti maz datu, pēc kuriem veidot finanšu aplēses saistībā ar procedūru direktīvu un izmaksām dalībvalstīs. Mūsu mērķis ir aicināt Komisiju iesniegt Parlamentam pētījumu vai vajadzīgo informāciju. Tas attiecas uz tādām jomām kā tulku pakalpojumi un arī juridiskās konsultācijas. Nav skaidrības par to, kādas būs šā procesa faktiskās sekas dalībvalstīs.

No otras puses, procedūru direktīvas pārskatīšanas laikā ir kļuvis skaidrs, ka mēs varam nodrošināt kvalitatīvu un ātru procedūru, kas rada priekšrocības abām iesaistītajām pusēm, jo tā sekmē lēmumu ātru pieņemšanu, lai cilvēkiem būtu skaidrība par situāciju, un tai ir ļoti mazs kļūdu koeficients. Mūsu, liberāļu, mērķis ir pilnībā atbalstīt Komisijas plānus. Tomēr mums ir vajadzīgi argumenti, tostarp arī apspriedēs ar dalībvalstīm, kas norādītu, kāda būs patvēruma paketes un jo īpaši procedūru direktīvas pārskatīšanas ietekme. Tādēļ mēs aicinām Komisiju sniegt mums reālu atbalstu, lai panāktu patvēruma paketes ieviešanu līdz 2012. gadam un mēs varētu izveidot kopēju Eiropas patvēruma sistēmu.

Monika Hohlmeier, *autore.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ir svarīgi, lai ES nopietni ņertos pie migrācijas un patvēruma tiesību radīto problēmu risināšanas. Komisija ir iesniegusi

priekšlikumus par šo jomu. Tomēr patlaban nav precīzas analīzes par pašreizējo tiesību normu īstenošanu. Arī detalizētu aprēķinu un analīzi par jaunajiem priekšlikumiem ir ārkārtīgi maz. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) pilnībā atbalsta tiesības uz patvērumu un tiesības uz aizsardzību tiem cilvēkiem, kuriem tas ir vajadzīgs.

Tomēr, ja aplūkojam faktisko situāciju, diemžēl kļūst skaidrs, ka cilvēki piesakās patvērumam ļoti dažādu iemeslu dēļ vai pat regulāri izmantojot sistēmu ļaunprātīgi. Tiesības uz patvērumu un papildu aizsardzību nav instruments vispārējai migrācijai uz 27 ES dalībvalstīm. Mums ir jāpanāk, lai cilvēku tirdzniecības organizācijām nebūtu iespējas uz patvēruma tiesību un cilvēku nelaimes rēķina nopelnīt miljardiem euro.

Patvēruma procedūrām ir jāatbilst to mērķim, un tās ir jāīsteno ļoti uzmanīgi. Vajāšanas upuriem ir jāgarantē patvērums ES. Tādēļ jaunajos dokumentu projektos ir izklāstītas Komisijas saistības šajā jomā. Manuprāt, daudzas no tām ir pieņemamas, tostarp noteikumi par tulkim, pienācīgu veselības aprūpi un ar aizsardzību saistītu īpašu vajadzību nodrošināšanu.

Taču es arī vēlos norādīt uz punktiem, kuri, manuprāt, ir problemātiski. Dalībvalstu iestādēm pieejamās iespējas novērst sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu ne tuvu nav pietiekamas. Paātrinātas procedūras un robežprocedūras piemērošana ir jāierobežo, nosakot nodevas. Ja pieteikuma iesniedzējs izdara nopietnu sadarbības pienākuma pārkāpumu, ir ļoti maz iespēju piemērot sankcijas. Gluži pretēji — ja patvēruma meklētājs pazūd, dalībvalsts nevar novest procedūru līdz nelabvēlīgam slēdzienam. Ja šis patvēruma meklētājs vēlāk atgriežas, viņam tiek piedāvāts plašāks procesuālo iespēju klāsts. Arī tad, ja pieteikums ir pilnīgi nepamatots, paātrināto procedūru būs iespējams izmantot tikai pēc otrās atkārtota pieteikuma iesniegšanas. Tādā veidā tiks ievērojami palielinātas izmaksas.

Pašreizējā Komisijas projektā ir norādīts, ka tiks nodrošinātas jurista bezmaksas konsultācijas, un arī tas pamatīgi palielinās dalībvalstu izmaksas. Es tikai vēlos, lai Komisija atkārtoti pārdomātu savu priekšlikumu praktiskās sekas, finansiālo ietekmi un dalībvalstu iestādēm sagādātās problēmas. Mēs gribam sistēmu ar augstiem standartiem, taču šai sistēmai ir jābūt darbaspējīgai un tā nedrīkst jau tā pārslogotajām dalībvalstīm radīt pienākumus, kurus tās nespēs īstenot.

Sylvie Guillaume, *autore.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos norādīt, ka, manuprāt, viens no šo debašu galvenajiem jautājumiem ir kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveide līdz 2012. gadam, kas beidzot sniegs mums iespēju pārtraukt uz patvērumu attiecināt valstu vissliktāko praksi.

Nenovirzīsimies no tā, jo tas nozīmē, ka mums ir jācenšas panākt lielāku saskaņotību, kuras pamatā ir kopēji noteikumi. Es patiešām uzskatu, ka ar praktisku sadarbību vien neizdosies novērst pašreizējās valstu patvēruma sistēmu atšķirības.

Es arī vēlos, ja drīkstu tā darīt, paust bažas par stāvokli attiecībā uz kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, ņemot vērā daudzos kavēkļus Padomē. Šī sarežģītā pasākuma nākotne ir pilnīgi skaidra. Mums ir tikai jāvēro Komisijas centieni glābt situāciju ar gaidāmo Komisijas priekšlikumu divu direktīvu pārstrādāšanai.

Ņemot to vērā, mums ir jārunā par izmaksām, jo tieši tās ir mūsu šodienas debašu galvenais temats. Mums tiek teikts, ka stingrākas procesuālās garantijas ievērojami palielinās dalībvalstu izmaksas par patvēruma pieprasījumu izskatīšanu, radot dalībvalstīm vēl lielākus sarežģījumus, ņemot vērā to budžeta stāvokli ekonomikas krīzes apstākļos.

Tomēr es atkārtāju, ka dalībvalstīm vairāk izmaksā neefektīvas un nevajadzīgas procedūras. Es uzskatu, ka koncentrēšanās uz „pirmajiem” dienestiem (*frontloading*) — ko Komisija ierosina priekšlikumā direktīvas pārstrādāšanai — jeb, citiem vārdiem sakot, pirmās instances procedūru uzlabošana ļaus mums vidējā laika posmā panākt apjomīgus ietaupījumus.

Kāpēc? Tāpēc, ka šīs saskaņotās procedūras jau no paša sākuma atvieglos iestādēm fiktīvu pieteikumu identificēšanu un sniegs skaidrākas pamatnostādnes lēmumu pieņemšanai. Tā būs iespējams pieņemt lēmumus pareizi un ātrāk, kas savukārt samazinās gan procedūras ilgumu, gan pārsūdzēto un tiesu anulēto lēmumu skaitu, līdz ar to arī izmaksas par aizturēšanu un galu galā — arī kopējās izmaksas.

Turklāt, ja mēs vēlamies runāt par izmaksām, kādēļ nerunāt arī par Dublīnas/*Eurodac* sistēmu? Kādēļ neviena no dalībvalstīm nav atļāvusies pieprasīt ziņojumu par šīs sistēmas piemērošanas rentabilitāti? Mēs zinām to, ka satraucošās humānās sekas nav līdzvērtīgas nevienam novērtējumam, kuru papildina pārlicinoši pierādījumi gan attiecībā uz faktisko pārvietošanu, gan attiecībā uz tālākas pārvietošanās vai vairāku pieprasījumu iesniegšanas novēršanu, lai gan tieši šo iemeslu dēļ Dublīnas sistēma tika izveidota. Tādēļ darīsim to, kas mums jādara — runāsim par izmaksām, taču aplūkosim sistēmu kopumā, tostarp arī Dublīnas sistēmas izmaksas.

Es kā Patvēruma procedūru direktīvas referente uzskatu, ka pašreizējais saskaņotības līmenis ir nepietiekams un tas nelabvēlīgi ietekmē procesa kvalitāti un efektivitāti. Par šiem trūkumiem ir jāmaksā gan dalībvalstīm, gan vajāšanas upuriem. Mēs joprojām mērķējam uz 2012. gadu, taču mēs nedrīkstam domāt, ka mums ir steidzīgi jāizskata dokuments, kura pamatā ir mazākie iespējamie kopsaucēji, tikai tādēļ, lai ievērotu termiņu. Mums ir vajadzīgas godīgas, pieejamas un efektīvas procedūras, un tas, neraugoties ne uz ko, būs gan mans, gan manas politiskās grupas mērķis šajās debatēs.

Hélène Flautre, *autore*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šīs diskusijas mērķis ir panākt, lai Padome beidzot atklāj savas kārtis, jo man jāteic, ka, ņemot vērā šīs patvēruma paketes vērienīgumu, nemaz nerunājot par tās nepieciešamību, ir neticami, ka vienīgais, ko mēs saņemam, ir sīkas, turklāt reizēm pretrunīgas informācijas druskas par to, kas kavē Padomi pievērsties šiem priekšlikumiem, kuri jau tik ilgi ir bijuši darba kārtībā.

Mēs saņemam neskaidru mājienu par to, ka Padome vai dalībvalstis, iespējams, vilcinās izmaksu dēļ, taču nav pat skaidrs, kas ar to tiek domāts. Vai viņi runā par cilvēkresursu, politiskajām vai finansiālajām izmaksām? Jebkurā gadījumā reizēm šie dažādie izmaksu veidi ir savstarpēji saistīti.

Taču skaidrs ir tas, ka Eiropā patlaban tiek īstenota neapmierinoša prakse un netiek piemērota pietiekama aizsardzība. Pirmkārt, nav taisnība, ka Eiropa uzņemas visu pasaules problēmu risināšanu. Piemēram, 2007. gadā Eiropa, manuprāt, uzņēma tikai 14 % pasaules bēgļu. Otrkārt, atsevišķas no pašreizējām praksēm ir pilnīgi nepieņemamas. Es ar to domāju, piemēram, fallometrisko pārbaudi Čehijas Republikā, tepat Eiropā, vai arī Komisijas dokumentus pret spīdzināšanu, kuri cēla gaismā daudzus gadījumus, piemēram, piespiedu repatriāciju bez pārsūdzības tiesībām vai pamatojoties uz steigā īstenotām procedūrām.

Manuprāt, mēs noteikti varam runāt par izmaksām. Mēs varētu runāt par, piemēram, migrantu izraidīšanas izmaksām, kuras ir ļoti lielas — Francijas Senāts informē, ka izmaksas ir EUR 20 000 par vienu izraidīto personu. Pats galvenais, mēs varam runāt par to, kā mēs varētu uzlabot situāciju. Ir noteikti jāuzdod jautājumi par to, kā mēs varam uzlabot lēmumu

pieņemšanu pirmajās instancēs — kā to savā ziņojumā ir izdarījusi *Guillaume* kundze —, ja aptuveni 50 % no pirmās instances lēmumiem tiek anulēti vai pārsūdzēti. Mums noteikti ir jāpanāk ievērojami ietaupījumi finanšu, cilvēkresursu un politiskajā jomā.

Mēs varam vēlreiz aplūkot novirzes no Dublīnas konvencijas, un es domāju, ka Padomei to vajadzētu ļoti rūpīgi izskatīt, jo arī tās rada ievērojamas cilvēkresursu un finansiālās izmaksas.

Visbeidzot, un tā būs mana pēdējā piebilde, kā liecina Parlamenta pētījums, ļoti lielas izmaksas rada arī aizturēšana. Patvēruma meklētāju aizturēšanas izmaksas ir pārmērīgi augstas. Tas ir jāsaņem skaļi, par to ir jāinformē cilvēki un par to ir jādiskutē Padomē. Šis ir ļoti steidzami risināms jautājums.

Cornelis de Jong, *autors.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, reizēm mēs kļūstam par savu darba metožu upuriem. Ja mums būtu tikai viena patvēruma direktīva, kas reglamentē procedūras, novērtējuma kritērijus un uzņemšanu, mums būtu tikai divas iespējas — pieņemt direktīvu ar grozījumiem vai bez tiem vai arī samierināties ar neveiksmīgu sarunu iznākumu. Šāda situācija ļautu mums Eiropas Parlamentā noraidīt gan kopējo patvēruma politiku, gan sistēmu, kas ir veidota, pamatojoties uz Dublīnas regulu.

Tomēr realitāte ir citādāka. Mums ir plašs direktīvu klāsts. Padomei ir iespēja vienu direktīvu noteikt par prioritāru un tai pašā laikā kādu citu direktīvu uzskatīt par pārlieku pretrunīgu. Drīz vien mēs nonāksim situācijā, kurā mēs patiešām varēsim apspriest jaunu Dublīnas regulu, taču joprojām nebūsim panākuši vienošanos par, piemēram, patvēruma procedūrām vai uzņemšanu. Padomāsim, kādas tam varētu būt sekas. Ja tā notiks, mēs padarīsim dalībvalstis atbildīgas par patvēruma pieteikumu izskatīšanu, nesaņemot nekādas garantijas par to, ka šie pieteikumi tiks pienācīgi izskatīti vai arī ka dalībvalstis parūpēsies par patvēruma meklētājiem cilvēcīgā veidā. Manuprāt, tas ir pilnīgi nepieņemami, jo īpaši, ņemot vērā pašreizējo situāciju.

Tāpēc es jautāju Padomei un Komisijai — kā jūs plānojat izvest Patvēruma procedūru direktīvu no strupceļa, neupurējot tās kvalitāti? Drīzumā jūs saņemsiet vairākus Parlamenta priekšlikumus par to, kā varētu uzlabot direktīvu. Vai jūs mēģināsit nodot dalībvalstīm skaidro vēstījumu, ko ir pauduši EP deputāti, un vai jūs piecirtīsiet kāju pie zemes, ja dalībvalstis uzstās, ka ir jāizmanto *à la carte* pieeja?

Noslēgumā es vēlos precizēt vienu punktu. Savā jautājumā es neatsaucos uz patvēruma procedūras izmaksām. Es tās izlaidu ne tāpēc, ka nebūtu informēts par šo jautājumu, bet tāpēc, ka man svarīgākā ir cilvēciska attieksme pret patvēruma meklētājiem. Lai to panāktu, ir vajadzīgs pieņemams process un pienācīgi uzņemšanas pasākumi. Ja mēs to pienācīgi neregamentēsim, man vairs nebūs vēlmes strādāt pie pārējām apakšiniciatīvām. Es ceru, ka šajā jautājumā Eiropas Komisija mani pilnībā atbalsta.

Enikő Győri, *Padomes priekšsēdētāja.* – (HU) Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par laipnajiem vārdiem. Priekšsēdētāja kungs, komisār, godājamie deputāti! Es vēlos pateikties Parlamentam par man doto iespēju šovakar pievērsties ļoti svarīgajam jautājumam par patvēruma pieteikuma procedūrām.

Parlaments Padomei uzdeva piecus jautājumus un, tā kā tie visi attiecas uz Komisijas priekšlikumu Patvēruma procedūru direktīvas pārstrādāšanai, es ierosinu debatēt par visiem pieciem jautājumiem kā par vienu jautājumu.

Jautājumos jūs atsaucāties uz Komisijas 2010. gada septembra ziņojumu par Patvēruma procedūru direktīvas piemērošanu. Šajā ziņojumā tiek apstiprināts, ka starp dalībvalstīm joprojām pastāv ievērojamas atšķirības patvēruma procedūru un procesuālo garantiju jomā. Padome un Eiropas Parlaments ir vienisprātis, ka tas neatbilst mūsu savstarpēji pieņemtajam mērķim izveidot kopēju Eiropas patvēruma sistēmu. Eiropadome 2008. gada oktobrī pieņēma Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, kurā uzsvērts, ka ES un tās dalībvalstis apņemas reaģēt uz migrācijas un patvēruma jomas radītajām grūtībām un iespējām godīgi, efektīvi un saskaņoti.

Cita starpā paktā ir iekļauta īpaša apņemšanās īstenot iniciatīvas, kas vajadzīgas, lai pabeigtu kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidi. Tādēļ Eiropadome aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus tādas vienotas patvēruma procedūras izveidei, kurā būtu paredzētas kopējas normas.

Arī Stokholmas programmā tika skaidri norādīts, ka attiecībā uz kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidi lielākai saskaņotībai joprojām ir jābūt vienam no ES politikas pamatmērķiem. Kad Eiropadome ar šo rīcību bija radījusi procesam politisku stimulu, Komisija iesniedza vairākus priekšlikumus par patvēruma politiku gan 2008., gan 2009. gadā — *Eurodac*, kā jūs minējāt debašu sākumā, priekšlikumu Dublinas regulas grozījumiem vai priekšlikumu Uzņemšanas nosacījumu direktīvas grozījumiem, arī priekšlikumu Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidei un, visbeidzot, priekšlikumu Patvēruma procedūru direktīvas un Kvalifikācijas direktīvas grozījumiem.

Padome sāka darbu, kolīdz saņēma tos no Komisijas. Tobrīd Padome un tās darba sagatavošanas struktūras visus priekšlikumus intensīvi un skrupulozi pārskatīja. Līdz šim no šiem priekšlikumiem Parlamentam un Padomei ir izdevies pieņemt tikai regulu, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, un es esmu gandarīta par to, ka šis birojs drīz sāks darbību. Pagājušajā gadā Parlaments un Padome arī vienojās par Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvas grozīšanu, kas, manuprāt, ievērojami sekmēs turpmāko darbu pie kopējas Eiropas patvēruma sistēmas.

Diemžēl, kā jūs pamatoti pārmetat, panākt progresu citās jomās izrādījās grūtāk. Esmu pārliecināta, ka jūs pilnībā apzināties šā jautājuma politisko jutīgumu un tehnisko sarežģītību. Tāpēc mums, Padomei un, manuprāt, arī Parlamentam, vajadzēs vairāk laika. Kā jūs ļoti precīzi norādījāt iesniegtajos jautājumos, priekšlikumā Patvēruma procedūru direktīvas pārstrādāšanai ir ļoti daudz problemātisku aspektu. Arī Parlaments strādā pie savas nostājas formulēšanas, un tas ļoti skaidri liecina par procesa sarežģītību. Ir skaidrs, ka Padomē joprojām pastāv nopietnas šaubas par vairākiem ar priekšlikumu saistītiem jautājumiem. Tas jo īpaši ir attiecināms uz ierosināto pasākumu iespējamo ietekmi uz valstu patvēruma procedūru izmaksām un šo procedūru efektivitāti. Jūs paši šovakar jau minējāt, ka mums ir jāpievērš īpaša uzmanība efektivitātei un izmaksām. Dalībvalstis stingri atbalsta ar saskaņošanu saistītos mērķus nolūkā panākt vienošanos par konkrētām kopējām pamatnormām un vērtībām, kā arī vienotiem aizsardzības kritērijiem. Tādējādi dalībvalstis ir apņēmušas pilnībā ievērot patvēruma meklētāju tiesības uz aizsardzību.

Taču dalībvalstis vēlas, lai to sistēmas būtu ilgtspējīgas, jo īpaši, ņemot vērā pašreiz valdošo sarežģīto ekonomisko situāciju. Lai to panāktu, ir jālīdzsvaro patvēruma meklētājiem sniegtās garantijas un noteikumi, kuriem jābūt efektīviem un īstenojamiem un kuri nedrīkst radīt administratīvā vai finansiālā sloga pieaugumu. Vispārīgi runājot, Padome ir pārliecināta, ka, ja mums šajā jomā neizdosies panākt pienācīgu līdzsvaru, tad cilvēkiem, kuriem aizsardzība nemaz nav vajadzīga — kā jau minēja *Hohlmeier* kundze —, radīsies motivācija izmantot patvēruma sistēmu ļaunprātīgi. Šāda rīcība var kaitēt tiem patvēruma meklētājiem,

kuriem patiešām vajag aizsardzību, un ilgākā laika posmā tā var apdraudēt jautājumu par patvēruma sniegšanu Eiropas Savienībā. Tāpēc Komisijas paziņojums par to, ka tā grasās iesniegt priekšlikuma grozījumus, ir guvis plašu Padomes atbalstu, un domāju, ka pēc īsa brīža komisārs par to pastāstīs vairāk.

Es esmu pārliecināta, ka šis jaunais priekšlikums radīs jaunu stimulu debatēm Padomē, nodrošinot, ka tajā būs atspoguļots arī Padomes un Parlamenta viedoklis. Tā mēs varēsīm panākt progresu attiecībā uz priekšlikumu par patvēruma procedūrām, kas, kā jūs pareizi norādījāt iesniegtajos jautājumos, ir būtiska patvēruma paketes daļa. Man jāpiebilst, ka reaģējot uz Komisijas paziņojumu, dalībvalstis skaidri pauda gatavību palīdzēt Komisijai jaunā priekšlikuma sagatavošanā.

Saistībā ar to ļaujiet man norādīt uz vēl vienu aspektu. Ja mums būtu pieejams precīzāks iesniegto pieteikumu izskatīšanas radīto izmaksu aprēķins, tas sniegtu mums iespēju Padomē sarīkot pienācīgas debates. Man diemžēl jums jāatzīst, ka Padomei šādas informācijas nav. Saskaņā ar Līgumiem patvēruma pieteikumu izskatīšana ir dalībvalstu pienākums. Līgumos nav noteikts, ka Padomei ir jāapkopo un jāpasūta informācija par patvēruma pieteikumu izskatīšanas izmaksām. Tādēļ es kā Padomes pārstāve šajās debatēs nevaru ne savā, ne Padomes vārdā apsolīt, ka šāda informācija būs pieejama. Taču Padome, protams, joprojām ir pilna apņēmības turpināt darbu pie priekšlikuma Patvēruma procedūru direktīvas grozījumiem, un es vēlos jums pateikties par līdz šim paveikto darbu. Es esmu pārliecināta, ka Komisija ieklaus jūsu līdz šim izteiktos apsvērumus jaunajā priekšlikumā.

Mēs rēķināmies ar Eiropas Parlamenta ieinteresētību un kompetenci. Ungārijas prezidentūra ir pārliecināta, ka, pienācīgi sadarbojoties, mums izdosies panākt progresu arī šajā jomā. Lūdzu, ņemiet vērā, ka Ungārijas prezidentūras mērķis ir sagatavot kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, ko ir ielānots izveidot 2012. gadā. Jūs minējāt arī vairākus tiesību aktus, attiecībā uz kuriem mēs noteikti vēlamies panākt progresu. Līdz Ungārijas prezidentūras beigām mēs plānojam panākt politisku vienošanos diskusijā par kvalifikāciju direktīvu, kā arī attiecībā uz Dublinas regulu. Mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai palielinātu Parlamenta un Padomes vienprātību arī ar procedūru saistītos jautājumos.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, Patvēruma procedūru direktīva ir ļoti svarīga kopējas Eiropas patvēruma sistēmas sastāvdaļa. Komisijas mērķis ir izveidot līdzsvarotu, godīgu, efektīvu un rentablu sistēmu. Būtisks ikviena Komisijas priekšlikuma aspekts ir finansiālā ietekme, un tā tiek rūpīgi izvērtēta.

Sagatavojot Patvēruma procedūru direktīvas priekšlikumu, Komisija atbilstoši prasībām par ietekmes novērtējumu veica apjomīgu pētījumu. Finansiālās ietekmes izvērtējuma pamatā galvenokārt ir statistiska informācija un dati no dalībvalstīm, kas tika prasīti Komisijas izsūtītās visaptverošās aptaujās.

Pilnas patvēruma procedūru izmaksas varēja noteikt tikai dažas dalībvalstis. Citas sniedza informāciju par atsevišķiem elementiem, galvenokārt izmaksām par juridisko palīdzību un mutisko tulkošanu. Komisija novērtēja finansiālās sekas, pamatojoties uz pieejamo informāciju.

Komisija secināja, ka, *inter alia*, ņemot vērā mērķi samazināt izmaksas, ir jādod priekšroka pieejai, kuras pamatā ir koncentrēšanās uz „pirmajiem” dienestiem, proti, resursu ieguldīšana patvēruma procedūras agrīnajos posmos, lai padarītu to ātrāku, efektīvāku un godīgāku. Papildu ieguldījumi pirmās instances procedūrā uzlabo patvēruma procesa efektivitāti.

Šādi ieguldījumi atmaksāsies, jo radīs ietaupījumus pārsūdzības posmos un vispārēju uzņemšanas izmaksu samazinājumu.

To, ka jāizvēlas šī pieeja, apliecināja arī Apvienotajā Karalistē nesen īstenots projekts — tā dēvētais *Solihull Pilot* —, ar kuru iepazīstināja 2010. gada ministru konferencē par patvēruma jautājumiem. Šā projekta rezultāti apliecina pieņemumu, ka koncentrēšanās uz patvēruma procedūras „pirmajiem” posmiem — jo īpaši, procedūras sākumā nodrošinot patvēruma pieteikuma iesniedzējam kompetenta jurista palīdzību un ļaujot likumīgajam pārstāvim strādāt kopā ar lēmuma pieņēmēju — ievērojami uzlabo pirmajās instancēs pieņemto lēmumu kvalitāti.

Šīs pieejas rezultāti ir daudz ātrāka lēmumu pieņemšana, procentuāli lielāks pirmajās instancēs pieņemtu labvēlīgu lēmumu skaits, mazāks pārsūdzību skaits un lielāks uz izcelsmes valstīm pārvietoto personu procentuālais skaits. Bija iespējams ievērojami samazināt izdevumus par pārsūdzībām, izmitināšanu un labklājību. Šie ietaupījumi ievērojami pārsniedza izmaksas par papildu juridisko palīdzību.

Es arī vēlos jums atgādināt par nesen veiktu pētījumu, kuru Eiropas Parlaments sagatavojis par dalībvalstu sloga sadali attiecībā uz patvēruma meklētāju uzņemšanu un kurā ir sniegta patvēruma procedūru un uzņemšanas, tostarp juridiskās palīdzības izmaksu, analīze.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka Komisija ir veltījusi ļoti lielu uzmanību izmaksu aspektam kā ietekmes novērtējuma sastāvdaļai. Datus apstiprina empīriski pierādījumi, un informāciju papildina Eiropas Parlamenta pētījums. Tādēļ Komisija neplāno sagatavot vēl vienu pētījumu par izmaksām. Taču Komisija turpinās pievērst uzmanību izmaksu aspektam turpmākajos sarunu posmos par Patvēruma procedūru direktīvu.

Simon Busuttil, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, nav nekādu šaubu par to, ka patvēruma pakete patlaban ir nonākusi strupceļā, un žēl, ka tā. Šī ir nepatīkama situācija, un mums visiem jādara viss iespējamais, lai to atrisinātu.

Manuprāt, šim strupceļam ir vairāki iemesli. Pirmkārt, šķiet, ka mēs koncentrējamies uz jaunajiem priekšlikumiem, lai gan visi zinām, ka jau pastāv tiesību akti, ko dalībvalstis cenšas īstenot. Tas dalībvalstu vidū ir radījis apjukumu, jo tās noteikti nav gatavas pievērsties jauniem tiesību aktiem, ja saskaras ar sarežģījumiem attiecībā uz jau spēkā esošajiem.

Otrkārt, jaunajos priekšlikumos ir paredzēti jauni un daudz lielāki pienākumi un saistības, kurus atsevišķos gadījumos ir pat neiespējami īstenot, jo īpaši pašreizējos apstākļos, un kuri, kā jau tika norādīts iepriekš, var sekmēt arī ļaunprātīgu izmantošanu, ko nevajadzētu pieļaut.

Treškārt, nūdien trūkst finansiāla novērtējuma un pētījuma izmaksu noteikšanai, un es baidos, ka man nāksies jums nepiekrīst, komisāra kungs — es nedomāju, ka Eiropas Parlamenta pētījums par sloga sadali attiecas uz šo priekšlikumu radītajām izmaksām. Jebkurā gadījumā Komisijas pienākums ir izpētīt, kādas finansiālās sekas radīs tās priekšlikumi.

Turklāt nav priekšlikuma par pienācīgu, juridiski saistošu sloga sadales mehānismu, un arī tas rada grūtības gan vairākām dalībvalstīm, gan Parlamentam.

Visbeidzot, Padome joprojām novilcina priekšlikumu izskatīšanu, piemēram, par Dublinas regulas pārskatīšanu. Esmu ļoti gandarīts, dzirdot Padomi sakām, ka prezidentūra tam veltīs pastiprinātu uzmanību un palielinās centienus rast risinājumu attiecībā uz Dublinas regulu.

Tas ir grūti. Mēs esam nonākuši sarežģītā situācijā, un mums no tās ir jāizkļūst. EPP grupa joprojām ļoti vēlas sadarboties ar Padomi un — pats galvenais — ar pārējām Parlamenta politiskajām grupām, lai mēģinātu panākt visiem pieņemamu kompromisu.

Cecilia Wikström, *ALDE grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs, visām ES iestādēm ir jāievēro termiņš — 2012. gads, kad kopējai Eiropas patvēruma sistēmai ir jābūt gatavai. Man jāatzīst, ka attiecībā uz to es jūtu gan cerību, gan izmisumu. Vai mums to izdosies izdarīt? Šīs sistēmas pamatā ir kopēja sistēma patvēruma meklētāju uzņemšanai, pieteikumu izskatīšanai un tādu lēmumu pieņemšanai, kas ietekmē šo cilvēku nākotni. Kad šī sistēma būs ieviesta, tā vienādi darbosies visās dalībvalstīs, kā šobrīd nenotiek. Patlaban pastāv ļoti lielas atšķirības attiecībā uz cilvēku uzņemšanu dažādās dalībvalstīs.

Ziņojums, uz kuru nupat atsaucās *Füle* kungs, mums apliecina, ka patvēruma meklētāju uzņemšana dalībvalstīs notiek ļoti atšķirīgi. Mēs arī zinām, ka, palielinot pirmajās instancēs pieņemto lēmumu kvalitāti, samazinās izmaksas. Patlaban mēs strādājam pie Procedūru direktīvas grozījumiem, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai Parlaments būtu informēts par konkrētām izmaksām, ko dažādām dalībvalstīm rada patvēruma procedūra.

Es uzskatu, ka, veicot rūpīgas pārbaudes, mēs samazināsim risku pieļaut kļūdas un radīt cilvēkiem sarežģījumus. Būs interesanti redzēt, vai Komisija spēs ierosināt rūpīgāku procedūru un parādīt, kā mēs varētu samazināt izmaksas par patvēruma meklētāju uzņemšanu.

Galū galā varbūt tieši tas būs *Busuttil* kunga minētais izšķirošais arguments jeb, citiem vārdiem sakot, veids, kā mainīt Padomes noslēgto nostāju, kuru mēs redzam. Es paužu dziļu nožēlu par to, ka Padome šajā procesā ir tik atturīga.

Šodien mūs apmeklēja Ungārijas premjerministrs, kurš ir pārņēmis Padomes prezidentūras vadītāja pienākumus, un es vēlos lūgt Ungārijas prezidentūrai turpināt veiksmīgo darbu, kas tika iesākts Beļģijas prezidentūras laikā. Nebūtu labi, ja šis process tiktu pārtraukts. Kopīgiem spēkiem mēs patiešām varam izstrādāt darbspējīgu patvēruma sistēmu, kuras pamatprincips ir humānisms un solidaritāte ar mūsu līdzcilvēkiem, un mēs varam to izdarīt līdz 2012. gadam. Turpināsim cerēt un strādāt, lai to panāktu.

Rui Tavares, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šādās diskusijās vienmēr pastāv pieņēmums, ka cilvēcīga rīcība ir dārga, tādēļ mēs nerīkojamies cilvēcīgi, jo tas ir dārgi, tomēr šim pieņēmumam ir arī interesanta korelācija — mēs rīkotos cilvēcīgi, ja tas nebūtu dārgi. Taču patiesībā ir gadījumi, kad cilvēcīga politika vienlaikus ir arī lētāka politika. To pilnībā apliecina pētījums, ko nesen veikusi Lielbritānijas Pārštāvju palāta — sistēma, kas sniedz iespēju ātri sniegt atbildi patvēruma meklētājiem, ir daudz lētāka, savukārt kavēšanās un ģimeņu piespiedu pārvietošana izmaksā daudz dārgāk.

Mēs runājam tikai par administratīvajām izmaksām, neskaitot izmaksas par pašiem patvēruma meklētājiem — gan tiem, kuriem ir tiesības uz patvērumu, gan tiem, kuru pieteikumi pamatotu vai nepamatotu iemeslu dēļ beigu beigās tiek noraidīti.

Tādēļ jautājums ir šāds — ja mēs varam rīkoties cilvēcīgi, pildīt mūsu morālo pienākumu un izdarīt to daudz lētāk, kāpēc mēs tā nedarām? ES nav ne saskaņota, ne kopēja rīcības plāna, un es atļaušos nepiekrīst *Busuttil* kungam — tas nav tāpēc, ka pašreizējo tiesību aktu īstenošana dalībvalstīm radītu ļoti lielus izdevumus, bet gan tāpēc, ka šie tiesību akti tiek īstenoti daļēji un nepilnīgi. Patlaban mūsu politika ir absolūti represīva un negodīga pret patvēruma meklētājiem, iestādēm un beigu beigās, kā mēs tagad atklājam, — arī pret Eiropas nodokļu maksātājiem.

Es vēlos lūgt Padomi sniegt mums jaunāko informāciju un atbildēt uz šiem jautājumiem, lai mēs beidzot varētu izveidot konsekventu un saskaņotu politiku.

Gerard Batten, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, šīs debātes ir Lisabonas līgumā paredzētās kopējās imigrācijas un patvēruma sistēmas īstenošanas rezultāts. Dalībvalstis aizvien vairāk zaudē kontroli pār savu likteni un vienlaikus ir spiestas maksāt vēl nezināmu cenu par šo „privilēģiju”.

Lielbritānijas patvēruma sistēmā jau valda haoss — vairāku tūkstošu lietu izskatīšana nav pabeigta, bet kandidāti ir vienkārši pazuduši vai arī devušies pagrīdē. Visa šī sistēma beigu beigās ir kļuvusi par vilinošu mērķi cilvēkiem, kuriem nav tiesību uz likumīgu imigrāciju. Es saprotu, ka velti tērēju laiku, runājot par to šeit, jo vairumam no jums viennācijas valsts demokrātisko pilnvaru saglabāšana ir pilnīgi vienaldzīga. Lielāka daļa no jums ir ieslūgusi groteskā fantāzijas pasaulē par nebeidzamu ES integrāciju, gluži kā kādas *Hieronymus Bosch* gleznas varoņi, taču britu tauta kādu dienu sauks pie atbildības nodevīgos un divkosīgos Lielbritānijas politiķus, kuri pie tā noveda, liedzot tiem piedalīties referendumā par Lisabonas līgumu.

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, mērķis ir līdz 2012. gadam standartizēt tiesības uz patvērumu ES. Tomēr nav skaidrs, vai mēs vēl varēsim izmantot, piemēram, ātro deportāciju tranzīta zonās, kas Vācijā izrādījās ļoti noderīga.

Komisija ir noraidījusi plānu atteikties no lidostu regulējuma ar neskaidriem paziņojumiem, kas liecina, ka arī turpmāk robežpārbaudē būs iespējams aizraidīt patvēruma meklētājus, ja tie nāks no drošas valsts.

Mēs visi zinām, kādas ir debātes par to, kas ir droša valsts, un Eiropā par to ir ļoti atšķirīgi viedokļi. Plānā ir paredzēts piešķirt tiesības palikt valstī arī attiecīgās personas brāļiem vai māsām — agrāk tas attiecās tikai uz vecākiem un precētiem pāriem —, kā arī paplašināt tiesības uz medicīnisko aprūpi. Es pat nevēlos sākt apspriest priekšlikumus par to, ka patvēruma meklētāji ir jāiekļauj attiecīgās valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā.

Tādēļ es ļoti šaubos, vai šie priekšlikumi samazinās procedūras radītās izmaksas. Es apšaubu arī to, ka samazināsies birokrātija. Es uzskatu, ka dalībvalstu slogs pieaugs un ka tiesību akti par patvērumu būs mazāk stingri, tādējādi izraisot lielāku migrantu pieplūdumu. Diemžēl Eiropai tas par labu nenāks.

Salvatore Iacolino (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nav šaubu, ka šī direktīva par procedūrām ir ārkārtīgi svarīga. Kad bēgļa statuss ir rūpīgi pārbaudīts, tā atzīšanas procesam ir jānorit ātri un bez aizķeršanās, taču, atklāti sakot, tā nenotiek.

Kamēr patvēruma pakete, kurā jānosaka jauni un situācijai atbilstošāki atsauces punkti, ir iestrēgusi Padomē, dalībvalstīs ir parādījusies atšķirīgs viedoklis par to, cik efektīvas ir uz pašreizējiem noteikumiem balstītās patvēruma procedūras. Komisāram un Padomes priekšsēdētājam es teikšu šādi — jūs nevarat attaisnot tik svarīgas procedūras finansējuma samazināšanu ar krīzi, un arī jūsu pārējos argumentus par strupceļā nonākušo procedūru es neuzskatu par pietiekami pārliecinošiem.

Ir taisnīgi cilvēkiem, kuri nevar palikt savā valstī pamatotu politisku, reliģisku vai citu iemeslu dēļ, piešķirt tiesības tikt uzņemtiem dalībvalstīs, gluži tāpat ir vienlīdz svarīgi noraidīt tiesības uz uzņemšanu, ja kāds, kurš uzdodas par bēgli, patiesībā tāds nav. Tā ir taisnība, Stokholmas programma šo principu ir skaidri apstiprinājusi — pēdējo divu gadu laikā ir iesniegti 250 000 pieteikumu; šis skaitlis ir liels, tomēr tas ir mazāks nekā pēdējā

atsauces gadā. Ir jānodrošina juridiskās konsultācijas, droši vien arī mutiskā tulkošana, zemākas izmaksas un līdzsvarota sloga sadale.

Droši vien ir jāpanāk arī tas, lai atbalsta biroji strādātu labāk un rūpīgāk — mēs varam paļauties uz Maltas biroja darbu —, kā arī lai Eiropas Savienība patiešām gribētu spert izšķirošo soli un garantēt bēgļiem to tiesību īstenošanu, vienlaikus atļaujot iebraukt ES dalībvalstīs tikai tiem cilvēkiem, kuriem ir tiesības uz bēgļa statusu.

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, kā sacīja mana kolēģe *Guillaume* kundze, šis ir ļoti svarīgs brīdis Eiropas patvēruma sistēmas attīstībā. Mēs esam panākuši zināmu progresu attiecībā uz atsevišķām paketes daļām — tostarp ar manu Beļģijas prezidentūras laikā izstrādāto ziņojumu par starptautiski aizsargātām personām —, taču tie nenoliedzami ir tikai patvēruma paketes blakuselementi. Šodien ir jāuzsver, ka paketes mugurkauls ir procedūru pārstrādāšana.

Tādēļ ir būtiski turpināt darbu pie pārstrādāšanas, jo īpaši, ņemot vērā to, ka strauji tuvojas 2012. gads, kas ir kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveides termiņš. Dalībvalstis vairākkārt ir kritizējušas priekšlikumu procedūru pārstrādāšanai par to, ka tas radīs dalībvalstīm nevajadzīgu finansiālo slogu, taču ir pieejami nopietni pierādījumi — es izsaku atziņību Komisijas sacītajam par *Solihull* projektu Apvienotajā Karalistē — par to, ka, pateicoties centieni koncentrēšanai patvēruma procedūru sākotnējos posmos, uzlabosies pirmajās instancēs pieņemto lēmumu kvalitāte. Kvalitatīvu lēmumu pieņemšana ir galvenais elements, kuru mēs nedrīkstam atstāt novārtā. Tādēļ mēs no dalībvalstīm vēlamies saņemt plašāku informāciju, kas pamatotu to apgalvojumus.

Taču es vēlos uzsvērt, ka šajās debatēs nevajadzētu runāt tikai par izmaksām. Kā sacīja *Cornelis de Jong*, procedūru pārstrādāšanas mērķis ir saskaņot ES īstenoto praksi un paaugstināt tajā piemērotos standartus. Ir skaidrs, ka standartu atšķirības dalībvalstīs ir pārāk lielas un ka pašreizējais tiesiskais regulējums ir jāpārskata. Mēs zinām, ka Komisija, ņemot vērā Padomes iebildumus, tuvāko mēnešu laikā grasās iesniegt pārskatītu pārstrādāšanas priekšlikumu. Parlamentam šajā jautājumā vajadzētu izvēlēties stingru nostāju, lai neļautu Komisijai vājināt sākotnējo priekšlikumu.

Tiesības uz juridisko palīdzību, personīgas intervijas nodrošināšana, ierobežojumi paātrinātu procedūru izmantošanai — visi šie pasākumi ir vajadzīgi, lai nodrošinātu patvēruma sistēmas godīgumu un efektivitāti. Mērķi izveidot kopēju Eiropas patvēruma sistēmu nav noteicis Parlaments. Mēs visi atceramies, ka tā bija Padome, kura 1999. gadā Tampērē izvirzīja šos mērķus. Hāgā un Stokholmā Padome to īstenošanu atlika, tāpēc pārskatīsim savu vēsturi un sapratīsim, ka izvest sistēmu no strupceļa var tikai Padome, un mēs strādāsim kopā ar Ungārijas prezidentūru un mēģināsim saglabāt Beļģijas prezidentūras laikā gūto impulsu.

Tas ir tas, ko vēlas redzēt daudzi deputāti no tik dažādajām partijām; mēs vēlamies citu iznākumu, taču sadarbosimies un cerēsim, ka Ungārijas prezidentūras laikā tiks panākts progress.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, 2012. gadā mums noteikti ir vajadzīga kopēja patvēruma politika. Ziņojumā, ar kuru Komisija iepazīstināja 8. septembrī, ir uzsvērti vairāki šķēršļi, ar ko saskaras dalībvalstis, mēģinot īstenot Direktīvā 2005/85/EK izvirzītos mērķus.

Patvēruma meklētāju tiesības uz juridisko palīdzību tiek piemērotas dažādi. Daudzas dalībvalstis īsteno direktīvu, sniedzot juridisko palīdzību lēmuma pārsūdzības posmā,

savukārt citas valstis šīs tiesības ievēro gan pieteikšanās procesa, gan otrās instances procedūras laikā.

Atsevišķas dalībvalstis vispirms pieprasa pamatojumu, lai lemtu par to, vai pārsūdzības posmā piešķirt bezmaksas juridisko palīdzību. Vairumā gadījumu pastāv ievērojamas atšķirības attiecībā uz pārsūdzības termiņu. Sarežģījumus rada arī noraidījuma seku automātiska apturēšana, jo to piemēro vien sešās dalībvalstīs.

Šīs atšķirības liecina par vajadzību pārskatīt direktīvu. To pārskatot, Komisija uzsver vajadzību ieguldīt lielākus centienus procedūras sākotnējā posmā, lai varētu efektīvāk diferencēt cilvēkus, kuriem ir tiesības uz aizsardzību. Saskaņā ar Komisijas teikto šis noteikums palīdzēs ievērojami samazināt izmaksas par mutisko tulkošanu un juridisko palīdzību otrās instances procedūrā.

Tomēr priekšlikumam nav pievienots detalizēts pētījums ne par gaidāmajām mutiskās tulkošanas un juridiskās palīdzības izmaksām pirmās instances procedūrā, ne dalībvalstu faktiskajām izmaksām par Eiropas tiesību aktu piemērošanu.

Tāpēc Komisijai ir jāsniedz informācija par faktiskajām izmaksām, ko radīs tās priekšlikums par centienu koncentrēšanu sākumposmā, un es neuzskatu, ka atteikums, ko nupat dzirdēju no Komisijas pārstāvja, ir pieņemams. Es patiešām uzskatu, ka tas nav pieņemams un ka tas ir jāpārskata vai jāuzlabo.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Győri kundze! Esiet sveicināta šajā sēžu zālē, kura ir bijusi arī jūsējā, un, lai gan jums par šo tematu nebija zināšanu, mūsaprāt, jūs izrādāt interesi par šo patvēruma paketi, lai Ungārijas prezidentūra turpinātu virzīt uz priekšu Beļģijas prezidentūras iesākto darbu. Lai gan atsevišķi šeit minētie jautājumi nav jūsu kompetencē, prezidentūra var panākt, lai Komisija iegūst visu tai vajadzīgo informāciju par šo jautājumu.

Mēs zinām, cik Komisijai un Padomei ir grūti apkopot šos datus, jo atsevišķas dalībvalstis nav gatavas tos sniegt, iespējams, tāpēc, ka nav veikšanas pētījumu par sekām, ko radīs uzlabojumi lēmumu pieņemšanas procedūrās par bēgļa vai starptautiski aizsargātas personas statusa piešķiršanu. Iespējams, dalībvalstis neuzskata, ka šo procedūru standartizēšana varētu — kā šodien jau tika minēts — uzlabot procedūras pirmā posma kvalitāti un samazināt patlaban iesniegto pārsūdzību skaitu, kuras šobrīd jāizskata dalībvalstīm, kas saņem patvēruma pieteikumus.

Iespējams, tas nav ticis pietiekami uzsvērts. Procedūru dažādības rezultāts ir tāds, ka atsevišķām dalībvalstīm ar patvēruma pieteikumu izskatīšanu veicas labāk nekā citām. Komisijas priekšlikumā teikts, ka procedūru uzlabojumi novērstu ievērojama resursu daudzuma izmantošanu un tālāku pārvietošanu, un tādā veidā, standartizējot procedūras un izvairoties no uzņemšanas izmaksām, tiktu samazinātas kopējas patvēruma sistēmas radītās izmaksas.

Mēs runājam ne tikai par šādu procedūru izmaksām, bet, kas ir vēl svarīgāk, par izmaksām, ko rada kopējas patvēruma sistēmas trūkums. Patlaban pie Eiropas robežām gaida vairāki tūkstoši cilvēku, kuri pieprasa patvērumu no kara Afganistānā un Irākā, kā arī no valstīm, kas ir sabrukušas vai kurās valda haoss, piemēram, Somālijas vai Sudānas. Runājot par šādām izmaksām, mēs neņemam vērā ietekmi, ko uz kandidātiem atstāj atrašanās bēgļu aizturēšanas centros — vairāku mēnešu garumā viņiem netiek sniegtas vajadzīgās garantijas vai pat tādas garantijas, kas tiek nodrošinātas mūsu kriminālnoziedzniekiem; viņi nesaņem arī nekādu palīdzību līdz brīdim, kad bēgļu jautājumu komisijas ir izlēmušas, vai piešķirt

šiem cilvēkiem statusu un kāds būs šī statusa veids. Mēs neņemam vērā arī to, ko piedzīvo cilvēki, kuriem vairākus gadus tiek piemērota papildu aizsardzība, nākas uzturēties nometnēs un tiek pieprasīts sniegt pirkstu nospiedumus, lai gan viņu vienīgais noziegums ir bēgšana no kara un ierašanās pie mums ar laivām. Viņu noziegums ir tas, ka viņiem nebija pietiekami daudz naudas, lai atlidotu ar lidmašīnu un pieteiktos lidostās.

Vai Padome ir padomājusi par to, ka šo procedūru paātrināšana novērstu ne tikai šādas tragēdijas, bet arī izmaksas, kas atsevišķām dalībvalstīm rodas par šīs situācijas saglabāšanu?

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt atzīnību šā jautājuma sagatavotājiem un jo īpaši manai kolēģei *Hohlmeier* kundzei, un es ļoti lielā mērā piekrītu tam, ko nupat teica *Díaz de Mera* kungs. Mēs zinām, ka šis ir tikai viens no pieciem instrumentiem, kas attiecas uz Eiropas patvēruma sistēmas pamatu. Tas nosaka minimālos standartus, kuri jāpiemēro patvēruma procedūrām.

Tomēr ziņojumā, ar ko pagājušajā gadā mūs iepazīstināja Komisija, ir atzīts, ka dalībvalstis ir īstenojušas atšķirīgus pasākumus un ka visās dalībvalstīs sniegtās procesuālās garantijas ir ļoti dažādas. Starp dalībvalstu sistēmām pastāv ļoti lielas atšķirības, sākot no noteikumiem par paātrinātām procedūrām un beidzot ar noteikumiem par personīgām intervijām, palīdzību un efektīvas pārsūdzības procedūras pieejamību.

Runāsim skaidru valodu — atsevišķas dalībvalstis ir pārņēmušas šo direktīvu nepareizi vai nepilnīgi, savukārt citas dalībvalstis to vienkārši nepiemēro pietiekami stingri. Mums ir divi varianti — atteikties no Eiropas patvēruma sistēmas vai arī likvidēt šīs procesuālās atšķirības. Mums ir jāievieš uzlabojumi, proti, tādi uzlabojumi, kuri ir vajadzīgi, un jo īpaši pietiekumu izskatīšanas procesa kvalitātes uzlabojumi, ko dēvē par centienu koncentrēšanu procedūras sākumposmā (*front loading*). Tāpēc ir vajadzīgs novērtējums, kuru mēs lūdzam Komisijai. Tas ir vajadzīgs, lai saprastu, ko un kā mēs varam uzlabot, un novērstu pastāvošās atšķirības. Mēs zinām, ka Komisijai ir vajadzīga dalībvalstu sadarbība, jo īpaši saistībā ar vajadzīgo praktisko apmācību nodrošināšanu, tostarp, bet ne tikai attiecībā uz izmaksām.

Izteiksimies skaidri — Eiropas iestādēm un dalībvalstīm ir jāsadarbojas šā mērķa īstenošanā. Mūsu mērķim ir jāpaliek nemainīgam — 2012. gadā ieviest kopējo patvēruma sistēmu.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, tieši šodien Vācijas valdība paziņoja par savu lēmumu turpmākos divpadsmit mēnešus pārtraukt bēgļu nosūtīšanu atpakaļ uz Grieķiju. Līdzīgus lēmumus ir pieņēmusi Zviedrija, Lielbritānija, Īslande un Norvēģija. Taču tikai pirms pāris mēnešiem — pagājušā gada novembrī — Tieslietu ministru padome, uzskatot, ka Dublīnas II regulā nav nekādu trūkumu un tā nesagādā problēmas, noraidīja jau 2008. gadā izteikto Komisijas priekšlikumu iekļaut tajā mehānismu patvēruma meklētāju pārvietošanas apturēšanai.

Tai pašā laikā mēs ceram — tas ir pareizi, un mums tas ir jānosaka direktīvā, kuru šodien apspriežam, — sniegt patvēruma meklētājiem bezmaksas juridisko palīdzību to pietiekumu izskatīšanas pirmajā posmā. Taču mēs ļoti labi zinām — to iepriekš sacīja arī *Hohlmeier* kundze —, ka patvēruma meklētāji šīs procedūras bieži izmanto ļaunprātīgi, lai ar juridiskiem trikiem paildzinātu savu uzturēšanos Eiropā, lai gan tiem nav uz to tiesību. Tas viss tiek darīts, neizvērtējot šāda pasākuma radītās izmaksas un to, vai tās neapdraudēs pasākuma īstenošanu.

Visbeidzot, mani satrauc tas, kā mums ar tik pretrunīgiem lēmumiem izdosies līdz 2012. gadam izveidot dzīvotspējīgu kopēju patvēruma sistēmu, ja mēs paši pieņemam atšķirīgus lēmumus, izsakām atšķirīgus priekšlikumus un beigu beigās — atšķirīgi rīkojamies

un gūstam ļoti atšķirīgus rezultātus. Vai tas notiek tāpēc, ka mēs esam vāji un mums trūkst solidaritātes, vai arī ir citi iemesli, kurus var izskaidrot Padome?

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es negribu novirzīties no tēmas, taču esmu pilnīgi pārliecināts, ka korelācija, tostarp arī semantiskā korelācija, par kuru esmu dzirdējis no dažādām grupām, jeb, citiem vārdiem sakot, attiecība starp ietaupījumiem un tiesībām uz patvērumu, manuprāt, ir negatīva korelācija.

Ļaujiet man izteikties precīzāk, lai gan man ir tikai pāris sekunžu laika — esmu pilnīgi pārliecināts, ka arī tad, ja administrācijas izmaksas tiks samazinātas, tās būs fiktīvas izmaksas. Īstā problēma ir saskaņošana, taču tā ir nevis ideoloģiska, bet kulturāla problēma. Es atkārtāju — pieeja šai problēmai diemžēl ir kulturāla, nevis ideoloģiska. Tas ir tas, kas mums ir jārisina.

Ar šo problēmu visvairāk saskaras Vidusjūras reģiona valstis, kuru bēgļu uzņemšanas tradīcijas ir daudz spēcīgākas nekā citās valstīs, jo mēs to piedzīvojam daudz biežāk. Lai gan Itālijas izdevumi šajā jomā ir pieauguši, jo nupat tie sasniedza EUR 30 miljonus, citas valstis vēlas tos samazināt. Es tam neticu.

Mums arī jāraugās, lai, runājot par šiem jautājumiem, mēs piektdaļu no šiem izdevumiem atvēlētu ar invaliditāti saistītiem jautājumiem, jo politiskajiem bēgļiem ļoti bieži ir spīdzināšanas izraisīta invaliditāte. Mums ir jārunā arī par aizsardzību un aizsargājamiem cilvēkiem, kuri veido vēl vienu uzņemamo cilvēku kategoriju. Es neesmu dzirdējis par šādu uzņemamo cilvēku aizsardzību.

Noslēgumā es teikšu, ka Eiropa, kurā tiek ievērotas pamatbrīvības un tiesību aizsardzība...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, arī es uzskatu, ka ir svarīgi pārstrādāt Direktīvu 2005/85/EK, jo minimālie standarti patvēruma procedūrām ir jāpiemēro godīgāk un efektīvāk. Priekšlikuma grozīšanas mērķis ir vienkāršot un uzlabot procedūras ES mērogā. Paredzēto standartu pamatā ir jābūt visā ES atzītai labākajai praksei.

Lai gan visas dalībvalstis oficiāli piešķir tiesības pieteikties uz patvērumu, problēmas rada valstu piekļuves sistēmas. To pašreizējais veidols dažādās valstīs ir ļoti atšķirīgs. Tā rodas daudzas administratīvas problēmas, kas jāatrisina, izmantojot kopēju pieeju. Es arī lūdzu Padomi sniegt pēc iespējas vairāk informācijas par pašreizējo situāciju dalībvalstīs. Ir svarīgi, lai mēs atsāktu sarunas par šo tematu un līdz noteiktajam termiņam panāktu rezultātu.

Monika Hohlmeier, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies, ka ļāvāt man īsi teikt vēl vienu runu. Man jums ir lūgums, *Füle* kungs. Vispirms es vēlos teikt, ka nepareizi pieņēmumi noved pie nepareizām izmaksu aplēsēm. Patlaban patvēruma meklētāju skaits nevis samazinās, bet ievērojami pieaug. Tā iemesls ir vīzu režīma atvieglojumi, piemēram, Serbijai un Maķedonijai. Šobrīd mēs arī redzam, ka masveidā pieaug patvēruma sistēmas ļaunprātīga izmantošana, kas ir viens no mēģinājumiem iekļūt Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Ja mēs sāksim ar nepareiziem pieņēmumiem jeb, sakot, ka pirmās instances lēmumu detalizēta apstrīdēšana samazinās izmaksas nākamajās instancēs, uzreiz radīsies priekšstats, ka visās dalībvalstīs ir nepietiekama pirmās instances procedūru kvalitāte. Taču tā nav. Vispārējo standartu palielināšanas sekas būs izmaksu pieaugums. Uzlabojot kvalitātes standartus attiecībā uz ikvienu iesaistīto personu un padarot procedūras sarežģītākas, izmaksas patiesībā tiks palielinātas. Es ar lielāko prieku iesaistos šā jautājuma apspriešanā.

Tāpēc es vēlos jums īpaši lūgt uztvert dalībvalstu paustās bažas nopietni, jo atsevišķi valstu praktiskie ziņojumi ir jau pabeigti un tiks darīti pieejami.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es uzmanīgi klausījos Parlamenta deputātu paustajos viedokļos.

Patvēruma procedūru direktīva ir būtiska daļa no kopējās Eiropas patvēruma sistēmas, kura jāievieš līdz 2012. gada beigām.

Komisija atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta apņēmību turpināt sarunas par Patvēruma procedūru direktīvu. Runājot par sarunām Padomē, Komisija novērtē dalībvalstu apņēmību atklāti un konstruktīvi apspriest šo priekšlikumu.

Tomēr atsevišķas priekšlikuma daļas patiešām radīja sarežģījumus. Tāpēc, lai sekmētu direktīvas pieņemšanu, Komisija līdz Polijas prezidentūras darba sākumam grasās pieņemt grozītu priekšlikumu.

Komisijas vispārējais mērķis attiecībā uz šo direktīvu ir strādāt pie kopējas procedūras izveides un sekmēt procesuālo standartu konsekventāku un efektīvāku piemērošanu. Grozītajā priekšlikumā joprojām tiks sekmēta pamattiesību ievērošana un kvalitatīvu lēmumu pieņemšana pirmajā instancē, tādējādi panākot līdzsvarotāku lēmumu pieņemšanu, kā arī procedūru ātrāku noslēgšanu un līdz ar to arī izmaksu samazināšanu.

Grozītajā priekšlikumā Komisija izvirzīs mērķi vienkāršot konkrētus noteikumus, lai atvieglotu to piemērošanu. Komisija turpinās centienus panākt pienācīgu līdzsvaru starp procedūru godīgumu un efektivitāti.

Runājot par finansiālo ietekmi, Komisija pilnībā saprot to, cik svarīgi ir šajā priekšlikumā iekļautie ar izmaksām saistītie elementi, un nākamajos sarunu posmos turpinās pievērst uzmanību izmaksu aspektiem.

Noslēgumā ļaujiet man uzsvērt, ka Eiropas Parlamenta viedoklis, protams, ir galvenais kritērijs, un, sagatavojot grozīto priekšlikumu, Komisija ņems vērā Parlamenta nostāju. Mēs turpināsim strādāt kopā ar Parlamentu un Padomi, lai attiecībā uz šo priekšlikumu panāktu progresu plašākas patvēruma paketes kontekstā.

Enikő Győri, *Padomes priekšsēdētāja*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Liels jums paldies par šīm vērtīgajām debatēm. Es jums pateicos arī par to, ka devāt mums iespēju apspriest konkrētus faktus, un esmu pārliecināta, ka tas sekmēs šo apsvērumu iekļaušanu jaunajā Komisijas priekšlikumā. Mēs runājam par kopēju minimālo kritēriju izstrādi, par sliktas prakses izskaušanu ar vienotas sistēmas palīdzību, par efektivitāti un rentabilitāti, kā arī par ļaunprātīgas izmantošanas iespēju novēršanu. Manuprāt, visas minētās idejas ir ļoti svarīgas un mums pie tām būs kopīgi jāstrādā.

Ļaujiet man sniegt pēdējo komentāru. Mēs visi lepojamies ar piederību kopienai — Eiropas Savienībai —, kurā par vienu no svarīgākajām vērtībām uzskata cilvēka cieņu. Turklāt patvēruma politikā par pamatprincipu tiek atzīta cilvēka cieņas dominance. Ungārijas prezidentūra cilvēcīguma faktoru uzskata par visu ES politikas jomu svarīgāko apsvērumu. Premjerministrs V. Orbán šorīt sacīja, ka, lai gan Eiropas Savienības pašreizējā situācijā ir vajadzīgs skaidrs prāts un galva, mums jāparāda, ka mums ir arī sirds. Viņš to sacīja par politiku attiecībā uz romu tautu. Es uzskatu, ka mums tas ir jāapliecina arī patvēruma politikā — jā, ES ir jāvar parādīt, ka tai ir arī sirds.

Ungārijas prezidentūra turpinās savas priekštecības, Beļģijas prezidentūras, iesākto darbu. Mūsu darba programmā — šajā zaļajā brošūrā, ko visi deputāti vakar saņēma pa pastu, — jūs 25. lappusē redzēsiet, ka starp mūsu prioritātēm Tieslietu un iekšlietu padomes darbības jomā ir arī kopēja Eiropas patvēruma sistēma. Savā šā vakara pirmajā runā es arī detalizētāk nekā rakstītā brošūrā paskaidroju, ka mēs plānojam Padomē panākt vienošanos gan par Dublinas regulu, gan kvalifikāciju regulu. Tādēļ es domāju, ka, ņemot vērā sacīto, jūs sapratīsiet, ka Ungārijas prezidentūra patiešām uzskata šo jautājumu par prioritāru, un mēs rēķināties ar jūsu sadarbību.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

15. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

16. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 20.15)